

605756

TRACTATUS,
DE COMMISSARIIS,
ET COMMISSIONIBVS
CAMERÆ IMPERIALIS,

Rutgeri Rulant Aquisgranensis, D.

PARS III.
DE ARTICVLIS.

In qua, quomodo, inuestigato genere actionis, iuxta præscriptum iuri
communis, & supremi Imperialis Cameræ iudicii modum, Articuli,
in omni, quæ occurrit materia, confici debeant, nouo, & à ne-
mine hætenus tradito modo edocetur.

Cum Gratia & Priuilegio Cæs. Maiest.

FRANCOFVRTI,
Ex Officina Typographica Ioannis Saurii,
Sumptibus Rulantiorum.

M. D. C. IV.

ILLVSTRI, GENERO-
SISSIMOQVE DOMINO, DN.
ANTONIO GVNTHERO, COMITI IN OL-
denburgk, & Delmenhorst, Domino in Iever, & Kniephau-
sen, Domino suo clementi.

*S*uperiori, generosissime Domine Comes, uti nosti antro, Ca-
sarei Commissarii munere, à Parente tuo, laudatissima me-
moriam nominatus, in arce vestra cū sungerer, interq; alia, tam
de publicis, quàm privatis, quæ, præsentè Parente tuo, tunc se-
rebantur colloquia, de negligentia Aduocatorum in Articulis
conficiendis; & quanto studio, ac labore res ea indigeret, quan-
tique artificii esset, sermo incideret, varique eius rei vtrunque demonstrarentur
causæ; ut difficultatibus istis, atq; incommodis obuam iretur, prudens ille, &
experientia verè magnus heros, in votis vnicè se habere, affirmabat: Ego, ut potè
qui tunc temporis istius rei tractationi animum adieceram, laboremque in ea susce-
peram, calcari hoc incitatus ad incepti operis continuationem ac perfectionem mo-
râ haud vllâ interpositâ, æstu tre cepi, ut ipsius iudicium, verè magnum, & ma-
tutum de super experiri possem. Verum dum in eo sum; dumque Typographo
opus hoc excudendum transmittere, Parentique tuo, strenua loco gratitudinis er-
gò, inscribere cogito; Ecce, sata nobis insigne Heroëm illum abstulisse, fama adfer-
tur; quare percita, obstupui; tum quod nos tanto inter generosos viro priuassent;
qui & aetate, & authoritate rerumque experientia tanta pollebat; ut non Comi-
tatum, sed Regnum etiam regere, exemploque non solum vicinis, sed exteris etiam
præue antesignanus, mereretur; tum etiam, quod occasionem hanc ei de me opi-

EPISTOLA

mè merito gratias referendi, iudiciumque eius experiendi oblatam, fata inuidissent. Inter hæc tamen tristitia ac deprimentia, duo mihi surculi recreationis exurgere visi sunt; qui licet priores doloris ramos non plane deprimerent; Umbraçulo tamen quodam, tractu temporis, texere. Ecquidenim (: vt fit :) insusurrabant consolantium voces, te nimium angit primum illud: anne ordini nature, terminum vite cuiq; constitucnti, metas præscribere, (: quod haud ausi sunt Ethnici :) tentabis? Pallida quippe mors, a quo pulsât pede, pauperum tabernas, Regumque turres.

Et:

Mixta senum, ac iuuenum densantur corpora, nullum
Caput Proserpina fugit.

Alterum minus, inquirunt, te commouere debet. Si enim is qui honestè moritur, per gloriam viuere, sique hæres eadem cum defuncto non persona solum; sed & pars viscerum membrorumque, esse perhibetur: nihil tibi per hanc mortem præreptum, vt quereris; cum, cui eodem planè iure labores tuos inscribere queas, habeas fihum, cui tanquam successori, non Comitatus solum; sed vniuersi iuris; imò virtutis, ac iudicii paterni, tutò hæc offerre, ac committere eis de ex causis, iudiciumq; eius experiri liceat. Que ego animo voluens; nullumque dolorem tam magnum esse, quem non doctorum sacrorum, amicorumque consolationes, ac temporis diuturnitas, si non planè eximant: tamen minuant, cogitans; animum reassumens, vt laudatissimo parenti: ita nunc tibi, Heros generosissime, causas huius mei scripti exponere visum fuit; quarum prior est inscitia multorum, cum discrimine, tam Magnatum, quam aliorum, Articulos sæpe conficiendum: quæ inde videtur procedere, quod dum conficiunt Articulos, genus actionis, vel ignorent, vel non satis accuratè inquirant; altera, quod nemo hactenus articulandi modum, ex prolesso præscripserit: Præter illam enim, quæ velut per transcursum in Tractatibus suis practicus seu forensibus sub vnicò duntaxat titulo tradidere, vel vix attigere Dd. & præter Anton. à Bob. & Curt. de Positionibus (: de quorum scriptis iudicium volens non ascribo; sed vt collatione facta, iudicent alii rogo :) nulla aliorum hac de re scripta videre licuit: Recens quidem librum de articulandi modo Cala edidit: verum, mea opinione, non modum articulandi; sed articulatam potius probandi, eum proposuisse, dicent mecum omnes, qui eius contenta penitus examinauerint. His itaque de causis ego pleniorẽ huius rei translationem suscipere, modumq; dextrè conficiendi Articulos, à capite huius materie exorsus, delineare aggressus sum: Cumq; eo absoluta, reliquũ Corpus, haud alia ratione perficere me posse deprehenderẽ, quam si per

DEDICATORIA.

omnes materiarum classes, modum inuestigandi genus actionis in specie proponerem; fore sperans, vt hoc pacto inctis fundamentis, etiam ab iis, qui primoribus salutem labris praxim gustarunt, additis præceptis, primo libro comprehensis, Articulos in omni materia, magno cum clientsulorum cōmodo confici possint; per integrum Ius, Doctorumq; scripta, & Camera vota, seu Relationes (: quæ præ cæteris circa hanc rem diligenter occupantur:) discurrere cæpi, præsensq; hoc opus tandem conscripsi, Illustriq; nomini tuo, Comes generosissime, ex causis ante memoratis, inscripsi. Id igitur vt iudicii tui exquisita lance trutinare, & in debita, tam erga Parentem, quam te gratitudinis testimonium, serena fronte suscipere non dedigneris, submisit rogo: IEHOVAM orans; vt bonum gubernationis tue initium, felicius medium, & finem exoptatissimum, ad nominis sui gloriam, & subditorum tranquillitatem, benigne largiatur. Dabantur 28. Januarii, Anno 1604.

Celsitud. & Generos. T.
Audioris.

RYTCIX RYLAND D.

ELENCHVS PARTIS TERTIÆ.

DE ARTICVLIS, ET GENERE ACTIONIS.

LIB. I.

De Articulis.

CAPITA.

- 1 De vtilitate Articulorum, & quæ Commisario diligenti hic obseruanda.
- 2 De Origine, Etymologia, & Definitione Articulorum.
- 3 De modo conficiendi Articulos.
- 4 De vitiis Articulorum.
- 5 Ad quem cognitio, an pertinentes sint, spectet.
- 6 De Directorio.
- 7 An & quando Additionales, & Correctionales, ac Noui admittendi.

LIB. II.

Quomodo, & quare, tam in conficiendis Articulis, quam confectu, omnia ad genus actionis accommodanda.

CAPITA.

- 1 De vtilitate, quæ ex inuestigando genere actionis, in actu Commissionis, ad iudicem, & utramque Partem redundat.
- 2 Vnde genus actionis indagandum.
- 3 Actionibus pluribus sese offerentibus Actori vtiliorem eligendam.
- 4 Actio quæ vtilior sit actori, quomodo cognoscatur; & de delectu actionum habendo; & quomodo is instituendus.
- 5 In inquisitione de genere actionis, quæ attendenda, quæ vitanda.

LIB. III.

De Remediis iurium incorporaliū.

CAPITA.

- 1 De Rei vendicationis affinis remediis personalibus.

- 2 An vnica duntaxat actio confessoria, & negatoria; an veroplena sint remedia iurium incorporaliū.

De	3	Seruitutum	} Personalium Realium	} Remediis.
	4	Regalium		
	5	Privilegiū		
	6	Vestigalium		
	7	Collectarum		
	8	Monetarum		
	9	Venationum		
	10	Piscationum		
	11	Fluminum		
	12	Nauigationum		
	13	Insularum		
	14	Molendinorum		
	15	Alluuiorum		
	16	Assuractionum		
	17	Iurisdictionis		
	18	Feudorum		

LIB. IV.

De Remediis circa generales acquirendi dominii modos occupatis.

CAPITA.

1	De possess.	Acquirendæ	} Remediis.
		Retinendæ	
		Recuperandæ	
	2	Possessorum cum petitorio quando cumulari possit.	} Remediis.
	3	Vlucapionum	
	4	De Conluetudinis Statutorum	

LIB. V.

De contractu Remediis.

I Qui consensu.

CAPITA.

De

ELENCHVS PARTIS TERTIÆ.

De	1 Emptionis & venditionis	} Remedii.
	2 Locationis & conductionis	
	3 Emphyteusis	
	4 Societatis	
	5 Mandati	
	6 Donationis	
	7 Dotis	

II Quir.

CAPITA.

De	8 Mutui	} Remedii.
	9 Commodati	
	10 Precarii	
	11 Depositum	
	12 Sequestri	
	13 Arresti	

III. Innominatorum contractuum.

CAPITA.

De	14 Negotorum gestorum	} Remedii.
	15 Tutelæ	
	16 Communi diuidendo	
	17 Finium regundorum	

LIB. VI.

De ultimarum voluntatum Remediis.

CAPITA.

De	1 Petitionis hereditatis	} Remedii.
	2 Bonorum possessionis	
	3 Codicillorum	
	4 Fideicommissi	
	5 Legatorum	
	6 Familix eriscundæ	
	7 Querelæ inofficiosi	
	8 Inventarii	
	9 Legitimæ	

LIB. VII.

De Remediis moderum firmissimum res acquisitas.

CAPITA.

De	1 Stipulationum	} Remedii.
	2 Literarum obligationum	
	3 Pactorum	
	4 Transactionum	
	5 Fideiussionum	
	6 Pignorum	
	7 Euictionum	
	8 Decretorum	
	9 Iuramentorum	
	10 Vfsurarum	
	11 Fructuum	

LIB. VIII.

De Remediis, aduersus infractantes res acquisitas adiuuentis.

CAPITA.

De	1 Fractæ pacis	} Remedii.
	2 Pignorationis	
	3 Arresti Imperii	
	4 Legis Aquilæ	
	5 Iniuriarum	
	6 Operis noui nuntiationis	
	7 Doli	
	8 Metus	

LIB. IX.

De Remediis conseruationis rerum acquisitarum, in processu iudiciali consistentibus.

CAPITA.

De	1 Fori	} Remedii.
	2 Compromissi	
	3 Citationis	
	4 Exceptionum	
	5 Cautioium	
	6 Contumaciæ	
	7 Decretorum	
	8 Feriarum	
	9 Libelli	
	10 Litis contestationis	
	11 Confessionis	
	12 Conclusionis	

ELENCHVS PARTIS TERTIÆ.

13	Sententiæ
14	Restitutionis in integrū
15	Appellationis
16	Nullitatis
17	Reuersionis
18	Executionis
19	Expenſarum

LIB. X.

De remedio licite collentibus rei acquiſitæ.

CAPITA.

De	1	Liberationum	} Remediis,
	2	Solutionum	
	3	Delegationum	
	4	Novationum	
	5	Compensationum	
	6	Cessionis bonorum	

TRA-

TRACTATVS
DE COMMISSARIIS ET
COMMISSIONIBVS CAM. IMPER.
PARS TERTIA.

LIBER PRIMVS.
DE ARTICVLIS ET EX IIS GENE-
RE ACTIONIS INVESTIGANDO.

CAPVT I.

De vtilitate articulorum, & quæ
Commissario diligenti circa eos
attendenda.

SVMARIA.

- 1 Articuli & interrogatoria præcipuum obiectum com-
missionis, & quomodo differant.
- 2 Articulorum, & positionum, quæ differentia.
- 3 Articuli quare introducti.
- 4 Probatio est hodie lapu angularis iudicii.
- 5 Extra articulum gestum non valet.
- 6 Articuli omisso, Testes examinati non probant.
- 7 Articuli paribus transmittendi ut interrogatoria
conficiant, alias examen est nullum.
- 8 Articuli omisso, velut examen in inferiori instan-
tia, secundum quasdam.

CUM præcipuum obiectum
commissionis sint articuli &
interrogatoria; de iis separa-
tim hic agemus; Licet enim
non differant essentia, sed tã-
tum forma, Jacob. Curt. Specul. Ferrar. quos
cit. Lancelloc. in tract. de off. prator. in civilib. sit.
De Posit. nu. 19. tamen cum forma det esse rei,
& hic articuli ipsa interrogatoria præce-
dant, ac sine ipsis vix subsistere possint, con-
fusionis evitandæ gratia, cum vtraque tracta-
tio longe lateque pateat, sigillatim prius de

articulis hac parte, sequenti autem de inter-
rogatoriis agam: Nomen autem Articuli cum
Camera retineo, subtilib. † differentiis; int. 1.
positionem & articulum reiectis: quod & fe-
cere Neapolitani, qui, ut nos, articulos, tam
reorum quam actorum appellant. Carau. su-
per ritib. magn. cur. Rit. 7c. Vincent. de Franchis
decis. 220. nu. 9. Muscatell. in prax. par. 5. verb. im-
pertinenti. num. 3. Quomodo autem à positio-
nibus differant Articuli, late hinc inde De-
tradunt, quorum catalogum recenset Cat-
pan. c. 83. ad stat. Mediol. par. 1. n. 7. Dicitur autem
positio à ponendo, quæ Græcis thesis dicitur:
Et est aliquid particularis rei, ad causam per-
tinentis, assertio, ut post Bart. docuit Old-
end. de form. libelli. sit. de position. & articulo in
princip. Quæ descriptio si coniungatur cum
illa, quæ de articulis infra ponetur, parum aut
nihil differre patebit. Et in ea quoque opini-
one hæret Oldend. d. loc. vers. unde sequitur: ni-
hil videlicet referre quo nomine appellaue-
ris. Nam alias appellant positiones, alias
articulos, alias assertiones, alias capitula, a-
lias denique positionales articulos. cap. ult. in
prin. cap. presentium. §. testis, de confes. lib. 6. cap.
causam quæ. 2. c. cap. ex parte, de testib.

Quare autem hic de iis tractemus, causa
hæc est. † Quia articuli ideo sunt instituti, ut

AA testes

LIBER I. DE ARTICVLIS

testes clarius deponant, & exactius examinentur, *cap. presentium de testib. in 6. Muscatell. d. loc. nu. 5. & nu. 8.* inquit: Proinde dicendum est, quod oculatum, & matura præmissa deliberatione Aduocati debeant formare libellos, seu primas petitiones, cum ex iis deinde sint formandi, & excipiendi articuli & positiones, in quibus rota vis consistit, tam ex parte Actoris, ad suam fundandam intentionem, quam ex parte Rei, ad dicta elidendum, & sua exceptionem similiter fundandam, *vt l. 1. & l. in exceptionibus ff. de exception. Et sicut de iure communi litis contestatio erat lapis angularis iudicii, vt per Bald. in cap. 1. de lis. contest. ita hodie*

† probatōnes sunt lapis angularis iudicii, totaq; victoria causæ consistit in probatōne, vt per Bald. in l. si quando. C. de testib. Afflic. in consil. in pecuniariū num. 11. Et positiones seu articuli loco probatōnis succedūt, vt per Spec. in tit. de posit. §. 3. nu. 3. Ac ad eos, tanquam ad Lydiū lapidem, omnia referenda sunt, quia actus extra articulum gestus † firmitate sua destituitur, arg. eorum quæ post gloss. Bar. Felin. Rip. Inf. Alex. Corn. & alios tradunt Berous in c. 1. de Resit. spoliat. Lancel. d. tract. in tit. de capis. n. 16. Bursat. consil. 88. nu. 13. Et nisi super his testes examinet Commissarius, eos repetere cogitur, vt post Specul. tradit Mynsing. cens. 1. obs. 32. Hinc dicitur † testem deponentem extra articulum, nihil plane probare. *cap. de testib. & ibi D. J. Extra de testib.* Quam regulam cum suis ampliat, & limitat. latissime more suo profert quærit Farinde oppos. cens. rest. quæst. 71. per tot. Et valde exagitat id in causa Hans Buchsels & consortium cons. Catharina Doldi Hausß, frauen/ vbi causæ eius rei allegata; quia eo i. pso amputantur interrogatoria, quæ inducunt sæpe testes, *l. si in tres. de recept. arbit. l. si quis arbitratus. & ibi Bart. de verb. obligat.*

Prima ergo cura Commissarii circa articulos erit, vt transmittat eos † Partibus, vt interrogatoria sua conficere tanto rectius possint. Nisi enim id fiat, examen est nullum: vt obseruatum in causa Traq. contra Stenwenat. Idque tunc maxime locum habet, cum Commissio ad perpetuam rei memoriam extraiudicialiter petita est: tunc enim Parti articulo- rum contenta plane sunt inægnita, secus at-

que in aliis commissionibus. Secunda cura erit, vt super omnibus articulis nullo omisso testes examinet; Hinc in causa Oedenhaw sen contra Naren/ cum Commissio emanata; & in ea Commissario iniunctum esset, vt testes ad articulos, tam in puncto citationis, quam mandati examinaret, & ille eos tantum super articulis, in causa mandati, examinasset: non solum in citia Commissarii culpata, sed etiā, an hæ probationes in puncto citationis attendendæ essent, disputatum fuit. Perquam itaque necessarium est articulorum in actu Commissionis habere curam: † Quamuis quidam, certis casibus, in inferioribus iudiciis, sine articulis examinatos testes, probare velint. Specul. in tit. de Teste. §. nunc videndum. Quod & motum in causa Johan. Leirach Drosen ju Strick/ contra Christian. Pflugmeckern Consulem, vud Gencin ju Ettart.

CAPVT II

De origine, Etymologia, & definitione articulorum.

SYMMARIA.

- 1 Articulandi ar. summam gradum tenet.
- 2 Articulus, Speculator, unde deducit.
- 3 Articulus à consuetudine intro ductus. & conuentionalem esse. nu. 5. §. 7.
- 4 Articulandi mod. u. veteribus incognitus.
- 5 Articulandi morem contraria consuetudine tolli poss.
- 6 Articuli unde dicti.
- 7 Articuli ita proportionatos esse decet, vt membra.
- 8 Articuli non quotati in Camera cum patris veniuntur.
- 9 Articulus quid hic significet.
- 10 Articuli descriptio.
- 11 Articuli tam Actoris, quam Rei off.
- 12 Articulorum diuisio.

Cum hæc articulandi ars inter caudicos summum teneat gradum; Eoq; recte dicat Muscatellus *praxi aurea part. 5. gloss. impertinentes. n. 10.* Quod cauere debeant curiam intrantes, quantumcumq; sint magni iuriste, ne suo capite in principio suo, hanc artem assumant, sed antiquis Aduocatis assistant, vel secum habeant Procuratores expertos. Vnde

& apud Italos vulgo dicitur: Negli articuli, sono si pericoli, id est, in articulis sunt pericula, ut refert Vrsill. *super septima Decis. Afflict.* Id eo altius hæc res, ne quid prætermittatur ab origine sua repetenda. Si ius commune civile inspicimus, nulla de articulis vestigia inveniuntur: licet Specul. originem trahere putet ab interrogatoriis, quæ olim fiebant ad finem relevandi ab onere probandi. Hinc consuetudine magis quam iure inductos esse, tradit Carpan. *ad statuta Mediol. c. 13. in Rub. n. 2. par. 1.* Oldendorp. *de form. libell. tit. de posit. & arr. fol. 61. & fol. 62.* vbi interim docet veteres articularum libellū ignorasse. † Verba eius, quia luculenter hoc, qd ab initio proposuimus exprimunt, adicienda duxi. Sunt autem hæc: Interim, ut prosequamur, quod paulo ante cæpimus dicere, admonendi sumus, antiquitatem ignorasse hanc formulam articulatū libelli. Veteres enim ipsam actionis vim, & potestatem, simpliciter scripto comprehendebant solenniter. Cæterum, quatenus ad probationem ab aduersario depromendam attinebat, utebantur primum interrogatoriis actionibus: deinde eisdem interrogationes, officio iudicis expediebant, donec posterioris seculi autores, ad agendas causarum probationes, hunc modum paulatim admitterent in iudiciis, & commodam existimarent, quoniam indices magis magisque multiplicabant lites. Mihi autem videtur optimis rationibus, non errore, (ut fieri solet) hanc consuetudinem † cepisse, nisi eam nunc in abusum vertere mus, hinc omnia præclara. Inprimis enim, quid magis instruat indicem de causa cogniturum, quam hæc copulata lectio? Deinde, quid Reo cōueniētiōs modius in finem speciem futuræ litis, quam actionis formula, cum tota facti serie coniuncta? quid item litis compendio magis deficiat, quam vno scripto omnia preponere, quæ alioqui, velut eadem cantilena, sæpius essent repetenda. Hæc Oldendor. auditur & in hoc puncto Benincas. *in §. omnium. n. 62. Instr. de action.* originem inquit, traxit non tantum a lege civili, sed etiā ab usu vetustissimo. Er sic taxat a lege scripta, quam non scripta, ut dixit Specul. *in tit. de posit. in princip. per l. Offidius. §. ex diuersis. ff. de legat. 3.*

Abb. *in c. causam. Ext. de iuram. calumn. sed Cyn. in d. l. 2. C. de iuram. calum. & in d. l. Offidius.* reprehendit hoc dictum. Tenendo, quod ex consuetudine sit introducta positio, & hanc opinionem esse communem attestatur Curt. iunior. *in d. §. quod obseruari. nu. 43.* quoniam licet ille text. in l. Offidius dicat, *pen. & s.* non tamen per hoc probat quod tunc fierent positiones, quia tunc Imperator interrogauit de iure, & non de facto, admittendo bene, quod interrogationes, q̄ sunt ante litem contestatam ex tit. de inuetrog. Actionib. vere iure Digestorū sint inventæ; locus autem sit in his quæ post litem cōtestatam sunt. † Vnde notatur, quod quemadmodum vsu introducti sunt articuli, ita cōtrario vsu possunt tolli, ut de iure Saxo. Fach. *5. diff. 48. W. & s. de de interr. ad in fin.* licet dissentire videatur Goden. *in proci. rubr. 14. n. eo. & in b. 28. nu. 35.* Hodie tamen prior opinio serua ut, *in sit. proim. 2. par. 1. vbi Mollet.* Prædicta iure nō consuetudo, est rationabilis, nā præter ea quæ ab Oldendorpio supra sunt adducta, nititur probabili hac ratione, † quod æquū fuit vsu, Actori licere, ut de Rei voluntate periculum faceret, an citra alias probationes, longioremq; moram, bonam fidē agnoscere, & cōtrouersiz modum velit imponere. arg. Clem. *sape. §. & quia posit. de verb. signif. Leop. Dick. in Oecon. sit. de interr. §. & est etiam sciendum.* Notat late Carpan. *loc. num. 3.* Dicti sunt autem articuli † ab æque, quod iuramentum suæ articulum significat. Quomodo tunc enim in corpore humano membra per articulos iunguntur, ita per articulos sit iunctura, seu contextio orationū, siue textura quædam ex his, quæ in libello continentur, cum his, quæ in articulis ponuntur. Muscatel. *praxi aur. §. 5. gloss. impertinent. nu. 3.* Sicut ergo articuli in humano corpore, quo magis sunt vitiiis naturalib. expertes, de bene inter se dispositi, tanto maiore laudē merentur; cōtra vero, quando superflui, aut non recte dispositi, vituperio subiiciuntur: ita quoque articuli in causis, quanto purius & breuius constituantur, tanto maiorem firmitatem ac laudem consequuntur, cum alias superflui & abundantes reiiciantur. Nam quemadmodum Medici superflua, nocua & purida

10 membra refecare solent : ita quoque Iudicem aut Commissarium idem facere debere statuendum est. Et sicut vitium est, si nervi seu articuli sint contracti; ita & in articulis pro virio reputatur, si non recte quantentur & dinumerentur. Erta cum in causâ Sancti Mauricii Existit auferri Minister contra Herman Amelungen articuli liquidatorii non essent quotati, iniunctum fuit Procuratori per sententiam vt quotaret, & mulctatus; quod non fecisset, de quo in sequentibus latius. Quia autem nomen articulorum varie sumitur. Ioan. Andr. in cap. present. de testibus.

11 lib. 6. Illud sciendum, quod proprie hoc loco appelletur quasi membrum alicuius facti, seu cõsuls diminutissimus: videlicet cum singule orationis sententia interuallis quibusdam distinguuntur: vt recte notat Oldendorp. in form. libelli. rubric. de post. & artic. vers.

12 articulus vero appellatur. Brenner t̃ aure, quo ad nostrum propositum, se describi potest articulus, quod videlicet sit pars intentionis, q̃ impetras commissionẽ pbare vult. Hac definitione, seu potius descriptione vtitur Marian. Soc. in tract. de test. in 8. Excep̃ pro vocabulo in peritiam, in cuius locũ ille vocabulũ actoris poni minus tamẽ recte, nã nõ minus articuli defensionales Reorum probantur, quam positionales Actorum; vnde & positiones de-

13 finiantur esse iam actoris quam Rei, t̃ vt in Hispanica sua descriptione complexus est Hugo Cellus in indi. elegum. in verb. positiones. Et late tradit Carpan. ad statut. Mediol. ca. 83. in rubr. in verb. factũ. nu. 34. Ea quoque descriptio minus est sufficiens, quam post Bald. in l. gener. 3. sed inam. de verb. cred. Spec. de test. §. nunc videndum. vers. siquid. igitur. gloss. & Dd. in cap. present. de test. lib. 6. ponit Matant. in tit. de post. dicens articulum continere id, quod quis probare vult per testes, vel per scripturam. Nam etiam per lapides, & inspectionem ocularem Articuli probantur. Alias definitiones, seu descriptiones positionis adfert Benincas. in d. §. omniũ. num. 59. videlicet Ioann. Andr. Iacob. de Aret. Bart. Bald. & Curt. quarum tamen nulla, si mores hodiernos inspiciamus, nostro foro commodari potest, ac toto genere à se inuicem distant, vt ex diligenti in-

14 spectione videre licet. t̃ Præmissa sic definiti-
one, iam diuisio seu potius species articulo-
rum subiiciendæ, q̃ videlicet consistant vel
in iure, vel in facto, vel in suppositione, vel
negatione, aut in cõditione: nec plures sunt.
Ioan. de Gres. in la somme rurale. in tit. de respondere
& afferre artic. les. §. c'est a scauoir. Benincas.
totidem fere verbis hoc effert d. loi. num. 6c.
positionum, inquis, aliz sunt iuris, aliz fac-
ti, aliz mixte iuris cum facto, vt iradit Bal.
in d. §. quod obseruari. & Dec. in cap. sape de appel.
in princip. vbi fatentur, positionibus iuris non
esse opus respondere, & si respondeatur ine-
pte, non præiudicare. Modern. Repeten. in
certi. in l. de quibus. n. 119. ff. de legib. Iacob. Nig.
in l. prima. namc. 23. ff. si 1. petat. Curt. in l. si
ex falsis. C. de transactiõ. & in l. prima, §. quod
obseruari. Cod. de iuram. prepter calum. vbi limitat
Curt. hoc dictum; quod non est respon-
dendum positioni iuris. Idem facit Iacob. de
Nigr. in dist. l. prima. & similiter dicitur qua-
stio iuris, & quæstio facti. Sicut declarat
Bald. in l. Aretus. ff. de stat. homin. Er dicitur
positio a pono, ex eo quod ponat, vt decla-
rant præfati Doctores, in d. locũ.

CAPVT III.

De modo conficiendi arti-
culos.

SYMMARIA.

- 1 Articuliandi artem nemo ex professo tradidit.
- 2 Articuli esse artem, & ad antiquos Aduersarios re-
latum, ac diligentiam exigere; & quare.
- 3 Articuli breues, & succincti laudantur.
- 4 Periculum quod promittit ex multiplicatione arti-
culorum.
- 5 Camera verborum Articulis taxat.
- 6 Articuli verbis clari constare debent.
- 7 Articuli ex libelli substantia sumendi, & quare.
- 8 Articuli super re certa formandi.
- 9 Articulorum confectio natura actionis cognitionem
desiderat.
- 10 Articulantem malitiose Index punit.
- 11 Articuli non releuantur Index reuocari. Et si non fa-
ciat, ab eo appellari potest. num. 12.

QVIA non solum Commissarium, sed &
Partes instruere, in hac materia, est ani-
mus

mus, recte hoc capite ꝑ de modo conficiendi Articulis tractatur, quod licet aliqui se fecisse in titulis librorum profiteantur, vt Cala de modo articulandi, tamen is magis, quomodo id quod articulatum est probetur, quam qua ratione articulandum sit, docuit. Est autem hoc
 2. summæ artis, ꝛ maximum gradum occupat inter Causidicos, Virgin. de Bocar. de lit. remiss. cap. 5. num. 4. Et ideo dicit hoc Aduocatus antiquis committendum, vt traditum cap. præcedenti. Er sicuti artem, ita etiam diligentiam summā exigit, quia si articulus sit ineptus, etiam si probatio apta, non releuat, quod sic expressit Asinius in singul. execut. tract. §. 3. cap. 83. his verbis: Rursum etiam querit Bald. ibidem, Quid si est ineptus articulus; probatio autem apta? Et respondet talem probationem non releuat, si Testis super articulo tantum iurauerit, vt inquit Specular. in tit. de test. §. 1. vers. quid ergo si Capitalis. Et ideo inquit Iudicem sup. plere non posse, propterea quod ex dicto non iurati Testis suppleret: Refert tamen se ad ea, quæ dicit Innocentius in cap. examinata, de iudic. in Noell. Vnde tamen concludit ex prædictis, exceptionem ineptam, libellum ineptum, ineptumque articulum, apta probatione non firmari: Et id valde notandum esse arbitrat. Primo ergo illud generale
 3. est, ꝛ Partem sollicitè curare debere, vt breues, succinctas, necessaria continentes articulos conficiat. Lancellos de offic. prator. in causa civil. in tit. de capit. num. 10. Nam si superflui sint, Iudex ex officio relict, vt ex Asinio de exco. rione, §. 3. cap. 171. num. 8. infra cap. sequens. tradetur. Et, vt loquar verbis Oledendorpii, in tit. de poss. Nunquam tutum est, in his quæ sigillationi probanda sunt, vno atque eodem orationis contextu multa copula
 4. latin proferte. Altera enim ꝑ parte non probata, totus articulus corruit, l. si quis qui ducatur, §. vtrum, ff. de rebus dubiis. Et 3. question. 9. cap. pura. Pura (inquit Ambrosius) & simplex testimonii series intimanda est. Pleurumque Testis, dum ad seriem gestorum aliquid ex suo adiicit, totam testimonii fidem parte mendacii dedecorat. Nihil igitur, quod bonum videtur, addendum est. Hæc ille. Caueant ꝛ itaque Litigatores multipli-

care articulos. l. vlt. c. de sentent. & interlo. ut. omn. iudic. Et hinc in causa Antonij Gueter pro interesse subditi, contra Jacob Jud. notati sunt vngtschichte / id est, inepti articuli, quia nimis verbosi erant. Et non solum breues, sed etiam verbis, (vt vtar oratione Oledendorpii de form. libelli. vers. secundo,) oportet scribere articulos minime obscuris, ꝛ tam à Iudice, quam ab Aduersario possint repudiari, exemplo, l. vt responsum. c. de transact. Vt responsum (inquit) congruum accipere possis, insere pacti exemplum, & l. Dominum. 27. ff. qui testam. facere poss. Aut (inquit Celsus) non intelligo quid sit, de quo consultis, aut valde stulta est consultatio tua. Accedit cap. de muliere, de sponsal. Obscuritas autem tribus potissimum modis cognoscitur: quod latius ibidem persequitur. Debent quoque formari articuli ꝛ ex medulla libelli & causæ merita, quoad eius fieri poterit, continere, Specul. in tit. de testibus. §. nunc videndum. vers. sciendum. Curt. in tract. de poss. num. 21. Termin. in process. cap. 36. Lag. in sua meth. 33. num. 3. & seq. part. 3. Alex. consil. 166. m. 6. vol. 6. nisi enim excipiantur ex libello, non valent: Ita post Aret. Alex. Hier. de Mont. Asin. tradit Carpan. ad stat. Mediol. cap. 83. in Rubr. num. 6. Ratio est, quia Iudex ex libello debet formare sententiam, si iam aliunde sumerentur, sententia clara ferri non posset. Muscar. in prax. aut. part. 1. gloss. declarans. num. 4. & 5. & part. 5. gloss. imperpetrantes, num. 6. sequentibus verbis id expressit: Articuli, inquit, sunt sumendi à partibus substantialibus libelli, seu prædictæ petitionis, & de quolibet membro libelli debet fieri capitulum de perse, vt per Bald. in l. vnum. num. 22. ff. si certum petat. & per Specular. in tit. de poss. §. 5. num. 11. & refert Carauita in Rit. 76. num. 3. Et per Baldum in l. 2. §. quod obferant, num. 25. vers. vltimo in ista materia cap. de iuridict. propter cal. vbi dicit, quod formans positiones Actoris, debeat habere libellū præ oculis, & ex ipsius tenore positiones formare; & positiones Rei debent formari super libello, seu defensione Rei, & glossa magna in cap. 1. de concess. in 6. vers. scias: inquit, scias autem, quod positiones fieri debeant super contentis in libello, & ad ea pertinentibus, & pertinere valentibus, ex

parte Actoris ad intentionem fundandam; ex parte Rei, ad extenuandam, vt 4. *quest. 4. cap. 1.* Et *num. 13.* hisce verbis: Secunda qualitas erit, vt prædicti articuli excipiantur à partibus substantialibus libelli, & de qualibet parte fiat vnum capitulum separatam, & diuisum, sicut hodie videmus seruari: vt probatur per Bald. in d. l. *vinum. num. 22. ff. si cert. petat. & in d. §. quod obseruari, cum alius supra allegat.* Et per Alexan. *consil. 166. num. 7.* vbi tenuit, quod articuli non excepti à libello sint impertinentes, & nõ admittendi, & per Specul. in d. *tit. de teste. §. nunc videndum. in princ.* Et est text. in *clement. sap. de 8. verbor significat.* Debentq; † super re certa esse formati: Ita enim Testis recte deponet. arg. eorum, quæ notat Lancellot. d. *loco. de positio. num. 14.* Et in summa positiones sic formandæ sunt, vt fundent intentionem ponentis, considerata natura propositæ actionis, quod confirmatur iis, quæ Oldendorpius d. *loco. versic. articuli igitur.* prodidit. Articuli igitur, inquit, solum ea continere debent, quæ ad institutam actionem necessario requiruntur, & quibus probatis, constet intentionem Actoris iure locum habere, ac Reū conuictum esse condemnandum. Hoc autē, quo pacto fieri oporteat, non aliter intelligi potest, quam si naturam cuiusque actionis compertam habeas. Si igitur † agis de dominio; considera quæ sint necessaria in probatione eius, quæ proponuntur in *Cod. tit. de probat. l. cum res. Ext. c. licet. ff. de rei vendic. l. in re aut.* & per tot. si vero agis Publiciana, considera quæ necessaria sint in ea, quæ inuenies in *ff. tit. de public. l. 2. & l. quicunque. & per tot. & not. Extra. de re iudic. cap. Abbate.* si vis agere vtili rei vindicatione: Vt superficiarius vide in *ff. si ager velig. vel emptiteat. pe. & ff. de superfic. per totum. & Institut. locati.* si vis agere hypothecaria, vide *ff. de pignor. l. superatus ff. de probat. l. ante omnia. C. si res alien. pignor. dat. sit. l. ne eum. C. quæ rei pignor. ob. poss. l. qui filios.* si agis hypothecaria vtili, vide *ff. de pignor. l. & in superfic. & l. si ab eo.* Et sic de aliis actionibus realibus & personalibus & mistis. Et cauetibi à positionibus petitioni tuæ contrariis. Vt si agis petitione hæreditatis, vel, Quorum bonorum; non dicas te possedisse aliquo tempore post mortem defuncti. Vel si agis

Publiciana; non dicas te à veto Domino emisisse. Vel, si agis ex Interdicto, vt possideris; non dicas aduersarium possidere; & sic de similibus. Speculator §. 3. *num. 17.* Et præter hæc articuli etiam vitiis communibus expertes esse debent: Nam alias, & aduersarium, & seipsum Pars (inutiles, vel non admittendos consiciendo) inutilibus expensis grauabit. Cui tamen Iudex ex officio obuiam ire debet, † si dolo quid huiusmodi fieri videat, penam infligendo. Nam Iudex articulos contra supradictas regulas confectos, ex officio reicere potest. *Terminus dicto loco. Cantiancul. consil. 23. num. 39. & 40.* Et si Iudex eos admittat, Pars licite appellat. Mascardus de probation. *conclus. 132. num. 1.* Ratio est: † quod Iudex ad probandum admittere non debet, quod probatum probantem non releuat. At Testis † super articulis impertinentibus examinati non probant. post alios Menoch. *consil. 701. num. 26.* Quinimo contra illos, attestacionibus publicis excipitur. Crauetta *consil. 901. num. 11.* Quæ autem sint articulorum vitia, sequenti capite: quia communiter, & Iudicis, & Partis, & Commissarii ea dignoscere interest, breuius dicendum.

CAPVT IV.

De vitiis Articulorum.

SVMARIA.

- 1 *Distinctio inter articulos impertinentes & vitio laborantes.*
- 2 *Articuli impertinentes qui.*
- 3 *Super articulos impertinentibus Testes examinati non probant.*
- 4 *Articuli pertinentes qui.*
- 5 *Articuli de proprietate, an pertinentes in interditi, possessoris.*
- 6 *Articulus, de confessione, an pertinet, ubi scriptura exigatur.*
- 7 *Articuli in dubio admittendi.*
- 8 *In dubio Iudex illud eligit, quod Partibus minus praeiudicat.*
- 9 *In articulorum admissio aut reiectio, de cretione opt.*
- 10 *Articulorum vitia aperta. & num. 13.*
- 11 *De articulo, neg accusat.*
- 12 *De articulo, contrariis.*

14. *Index articulos Actoris in dubio admittens. Et Rei admittens debet.*

15. *Articuli impertinentibus in Commissionibus ad memoriam admittis. Paris protestatur.*

HOc loco ante omnia sciendum, articulo-
rum vitia hac dichotomia posse com-
prehendi: Quod aut sunt impertinentes, aut
vitio aperto aliquo laborantes: à qua nō abssi-
milis est illa distinctio, quæ duplices articu-
los impertinentes facit, de quibus Vincent de
Franch. *decis.* 220. num. 11. vbi duplices eos as-
serit: vel impertinentes; vel omnino imperti-
nentes, qui non faciunt ad causam, neque di-
recte, neque per indirectum; vel quia sunt om-
nino & directo contrarii, vel articulis ad-
versis Partis, vel factis in prima instantia: Pri-
mi vocantur impertinentes; secundi non pro-
prie impertinentes, sed de iure non admit-
tendi. Sed hanc distinctionem improbat Mus-
catel. in *prax. part. 5. gloss. impertinentes*. Dicuntur
autem impertinentes, qui neque directo, neque
per indirectum ad causam accommodari possunt;
vel qui causam principalem non concernunt: vt post lafon. Menoch. *consil.* 301. num. 20. aut ad eam non pertinent, Vin-
centius de Franchis *decis.* 220. num. 11. vbi plu-
res adducit. Et hanc sententiam Vincentius de
Franchis sequitur atque pluribus illustrat Mus-
catel. *par. 5. gloss. impertinentes. num. 21. & sequen-
tis*. Oldendorpius quoque de *form. libell. rit. de
post. versic. primo itaque. primo periphrastice,*
postea diffinitive, hisce verbis rem hanc ex-
ponit: Circa positionales articulos cavendum
est, cum primis ne superuacanei sint, seu im-
pertinentes, hoc est, quorum probatio nihil
adiuturum sit intentionem Actoris, vnde Dd.
colligunt regulam: Quod nemo admitti debeat
ad probandum id, quo probato nihil obtine-
re possit in causa, vt in l. ad probationem. c. C. de
probat. cap. dilectissimi. de except. l. hac stipulatio. §.
Diuus. ff. vt legat. nomine caueat. Sic Iustinianus
Imperator semel atque iterum ab emendato
Codice suo iussit esse cari superuacanea; vt est
videre in *proemio Codicis. §. quibus specialiter. &
de iustinian. Cod. confirm. §. tollendum quidem*. Im-
pertinentes autem articulos, Dominicus in cap.
vlt. de *confess. lib. 6. diffinit* eos esse, qui ad cau-
sam procul nihil faciunt; aut si prima fronte

utrumque aliquid facere videantur, ad ius ra-
men relati, nullum habent probationis effe-
ctum, l. amplius. C. de appellatione. Veluti si
quis mutuum petens, ponat se ascendisse Ca-
pitoliū: vel, si vendicans domum, ponat
suos fuisse numeros, quibus eam Titius suo
nomine emit; quo exemplo vltus est Imper-
ator in d. l. ad probationem. C. de probationibus. Et
hi qui impertinentes articuli reiciuntur, adeo, s-
vt Testes super iis examinati nihil dixisse vi-
deantur, nihilque probent. Circa quod et-
iam Iudicis officium est, ne ad eos confir-
mandos faciat produci Testes, Bertachin. in
verb. *testis Rei*. Pertinentes vero sunt, qui non
solum qui directo vel principaliter ad causam
faciunt, sed etiam qui qualitercumque admi-
nistrantur causæ principali, leui licet præ-
sumptione. Bald. in cap. licet causam. num. 33. &
in cap. 3. de testibus. & in l. ad probandum. gloss.
in cap. 1. de *confess. lib. 6. gloss. & Doctores in cap.
1. de summa Trinit. las. in l. si duo. §. item lul. de iure-
iuran. Bart. in l. 2. §. qui obseruat. num. 25. C. de iure-
iuran. propter calum. Alcia. in l. verb. illud perti-
num. 3. de verb. signific. Specul. in rit. de post. §. si su-
per sit. & §. si plene. Gail. obseruat. 81. num. 4. lib. 1.
Alexand. *consil.* 166. num. 6. vel 6. Dec. *consil.* 162.
num. 2. Menoch. de *presumpt. lib. 1. num. 1. præ-
sumpt. 56. Crauetta consil. 5. num. 18. Menoch.
consil. 2. num. 363. & sequent.* Virgin. de Bocat. de
remiss. cap. 5. Et modicum ad causam facientes
dicuntur pertinentes. Dec. d. *consil.* 162. Carpan.
ad stat. Mediolan. cap. 83. num. 39. part. 1. Exemplo
vno atque altero hæc res dilucidanda sunt.*

Quæritur ergo primo: An in interdito re-
tinentæ qui articuli proprietatis sint pertinen-
tes? Et post multas rationes conclusum, quod
sic, in causa Wirimundi contra Wirimundum tam
quoad remedium recuperandi, quā retinendi.
Primo, quod super petitorio & possessorio
simul agitur. Porcius in *reg. sponsum. 44. vers. 3.*
Zaf. in *l. naturaliter. §. nihil commune. vers. 7. foliis.*
de acquir. poss. Secundo, quod generaliter mul-
tatura incorporalia simul deducta, Zaf. d. l. num.
57. Tercio, quod possessorii causam proprie-
tatis annexam habeat. Aliæ insuper rationes
ad hoc recensentur, ex Zaf. d. l. loc. & Contard.
in l. vn. C. si de momentanea possessione. Quia autem
votum hoc, seu relationem in prædicta causa
excusum

excusam video interilla, quæ sub hâcitis nominibus edita sunt, verba eius hic refertur suspensum foret, fuffi iat ad huius rei decisionem addere, quæ iâ hîc terminis Bocar. *de remiss.* tradit: cap. 5. num. 13. Articuli (inquit) concernentes petitorium, suspensum per spoliatum, non sunt admittendi in favorem spoliatoris: & si Actor cogatur respondere, non tenetur iis respondere, sed solum articulis concernentibus possessorium, non autem petitorium. Rota *decis.* 41. *de testib. in antiquis.* quia ad suspensionem petitorii factam per Partem, Iudicis iurisdictione de iure suspensa est, quoad omnia, quæ concernunt petitorium, cap. p. *foralis. de causa possess. & propriet. cl. ment. 1. eodem tit.* nisi Reus sit diffidens à Curia; quia potest cegi, antequam discedat, respondere articulis concernentibus petitorium, ne probatio peteat, Rot. *decis.* 5. num. 1. *de sequen. possess. & fruct.* Et quando dantur articuli in possessorio iudicio, debent dari cum clausula; quod quaerens aliqui articuli concernant petitorium, tunc dicat illud solum deducere ad colorandum possessorium. Boer. *super consuet. Viterie. de iurisdic. omni iudic.* §. 4. gloss. 1. colum. 2. chart. 17. sed ista coloratio in beneficialibus per Testes fieri non potest, quia titulus spoliatus beneficij producere pro colore possessionis tenetur, & si Testes deponerent super petitorio, eorum depositio nihil valeret, quia super eo Iudex propter suspensionem petitorii, nullam habet iurisdictionem. Rot. *decis.* 23. *de testib. in nou. ad fin.* Mylis in *reper. versic. testes producti in petitorio.* Reliqua petantur à Contard. *ad loc. de infra* de possessione à me aliqua tradentur.

Secundo quaeritur; si articulos admittatur de confessione in casibus, vbi scriptura requiritur. Et flet Hyppolicus *de probat.* num. 75. & singul. 110. affirmet. vide tamen pro contraria Valas. in *tract. de iure emphyt. quest.* 7. nu. 30. vbi expresse refutat, & recte.

Qui autem, an pertinentes investigare est summa artis; ita ut nunquam cogitandum, & dubium quem reddat, ac dubitans, quid facere debeat, sepe hâsitare soleat. Ego hoc casu admittendos potius, quam rescandos consulerem. In dubio t enim admittuntur potius, quam reiciuntur articuli, cap. cum con-

gat. *de offic. delegat.* Bartol. in *l. nam postquam.* §. 1. *lul. de iure iurand.* & Innocent. in *cap. per tuas.* *de testib.* Castren. in *l. 1. si quis cautio.* num. 3. Mascard. in *verbo postio.* num. 10. Decius *consil.* 517. num. 3. late & luculenter hoc deducum in causa Wirmundt / contra Wirmundt / & in causa Bogheim / contra Stollberg. Quia securius est suspensum admittere, (sub clausula tamen; salvo iure impertinentium; de qua capite sequenti. Menoch. *consil.* 2. post Gail. Personalem, Dec. Rip. Angel. & alios, Francisc. Monald. *consil.* 38. num. 26. & 27.) quam necessarium omittere, Speculat. in *tit. de position.* §. *tertio* videndum, num. 8. Rot. *decis.* 25. *de testib. in antiquis.* Gallius *dicta observation.* 81. num. 11. vbi hoc pluribus exemplis declarat. Et indubio eligendum à Iudice id quod minus præiudiciale est Partibus; ut probari videtur per notata à Castren. in *d. l. 1. si quis cautio.* vbi dicit notandum esse bonam regulam, quod Iudex in dubio semper debeat viam illam eligere, quæ absolute Partibus minus est præiudicialis, quem etiam ad hoc allegat Roland. à Vall. *consil.* 34. num. 1. & 2. vol. 3. Et ideo si dubitetur: an appellatio sit deserta, nec ne; in dubio iudicandum est, desertam non esse: quia hoc modo ius alicuius non læditur; quod fecus esset, si pronuntiaretur deserta. *l. in d. l. 1. (vbi communiter d. d.) num. 17. si quis cautio.* Accedit, quod quando dubium est inter Partes, an possit appellari, vel non, Iudex in tali dubio appellationi debeat deserre. ut tenet *l. in d. l. 1. num. 17. si quis cautio.* allegans Specul. in §. *nunc dicamus. versic. de appellat.* Dec. *consil.* 28. nu. 8. & *consil.* 49. *col. penult. versic. quarto* suadet, quæ notata in dicta causa Wirmundt. Teme- re tamen hic nihil statuat, nedum vnam Partem plus æquo iurare fatigat, alteram grauet; ut recte monet Oldendorpius in *tit. de posit. & artic. versic. ceterum.* Ceterum oportet, inquit, Iudicem hic citum spectare esse, ne statim affectui litigantium cedat; hoc est, ne positiones admittat, vel reiciat temere: sed summam cognoscere debebit, utrum assertentis valde interit responderi ab aduersariis, sicut dicit Iurisc. consultus in *l. si defensor.* §. *illud* quaeritur. *ff. de interrogat. ad.* Cognitionis autem effectus triplex est. Nam si videret articulos omni-

no impertinentes aut captiosos esse, reiiciet eos, quandoquidē nemo est oneratus superuacanea aut contra ius periculosa responsione, sicut nec inutili cautione, *l. hac stipulatio. §. vlt. ff. de legato. seu fideicommissi. nomin. caueat.* Dicitur Pius quoque (inquit) rescriptis, quoties cuius res est, ut certum sit, nullo modo fideicommissio locum esse, perquam iniquum esse, superuacanea cautione onerari heredem. Idem probatur in *l. non cogendum. §. vlt. ff. de procurat.* si autem ex aduersum intelligat articulos non esse tales, quales aduersarius differendi forte iudicii cauta impugnat, non est cur debeat reiicere: Imo cogendus est aduersarius ad respondendum, & ex responsione quasi ex contractu obligatur, *l. de at. et. §. qui interrogatur. ff. de interrog. act.* si denique dubitauerit Iudex, utrum proposita aduersus articulos exceptio locum habere debeat vel non: tutius est, ut positiones admitat, argumen. *cap. non assemmur. 13. quest. 2. vbi Interpres alia quoque iura citat ad hoc.* Vnde prodita est regula iuris: quod sicut prætermissio eorum, quæ vitia sunt, nocet, ita superuacanea in dubio admissa, minime vitiant iudicium vel alium actum, *l. non solet. ff. de regulis iur. l. testamentum. C. de testam. Hucusque de Impertinentibus.*

- 10 Vitio ꝑ aperto laborantes sunt, negatiui, contrarii, generales, dubii, aliiq; passim à Doctoribus enumerati; qui omnes, nec admitti, nec tolerari debent. De ꝑ negatiuis text. est in *cap. 1. Extra. de confess. cap. bona. de elec. Speculat. de testib. §. nunc videndum, num. 58. Marant. part. 6. de posit. num. 2.* Ratio, quia rei negatiuæ causæ nullæ sunt. In hoc autem tam iudicis, quam Commissarii magna requiritur prudentia; ut inuestiget, an huiusmodi negatiua sit, quæ probari possit, vel non: Hæcui. *de proband. negatiua, num. 204. Pacian. in tract. de probat. cap. 31. & sequent. part. 1. Menoch. de arbit. iudic. quest. casu 485. num. 2.* Sæpe enim admittitur negatiua: vt ex iis, quæ libro secundo, de Actore & Reo probante dicta sunt, apparet. Sicut eodem libro, *cap. 1. part. 1. num. 4.* nonni, factum esse in causa Hans von Gels / contra Wolff von Roggen / in qua licet multi articuli negatiui adducerentur, illi tamen, quod ne-

gatiua illa finita esset loco, tempore, & personis, ita vt posset cadere in sensum Testium, admissi fuerunt, per doctrinam Bald. in *l. diem proferre. §. si pines. de arbit. Alexand. in l. 2. de rescindend. v. n. d. idemque notatum in causa Vogheim / contra Stollberg / vbi egregie hoc decilum. Contrarios ꝑ etiam similiter non admittendos, probat Vincent. de Franch. *decis. Neapolit. 220. num. 12. Gailius lib. 1. obseruat. 79. num. 8.* Sed ꝑ nec generales, dubios, im-possibiles, captiosos, criminales, curæ habendos, docet gloss. & Doctores in *cap. 2. de confess. Lanfrancus in cap. quoniam contra de probat. cap. de respons. num. 12. Gailius obseruat. 82. num. 8. lib. 1. Mynsinger. centur. 5. obseruat. 54. vt nec verisimilia non continent, post Rot. Virgin. de Bocat. de remiss. cap. 5. num. 29.* Nam licet aliquando his respondere quæ teneatur, Pacian. *cap. 17. de probat. part. 1.* difficulter tamen ad id Iudex permouetur. In quo tamen Iudex notabilis, si Actoris articulos, ꝑ de quibus dubitat, admiserit, vt Rei similiter admittat, Decianus *consil. 41. in fin. lib. 3.* post Decium. Si ꝑ tamen (vt pote in Commissionibus ad memoriam) non additur clausula, tunc Pars, cum insinuantur, vel coram Commissario, recte de impertinentibus protestatur, vt scite monet Muscatellus in *prax. part. 5. gloss. impertinentes. num. 34.* hisce verbis: Et propterea cauti Procuratores, cum ipsis intimatur citatio Testium, inter alia, quæ opponunt, dicunt, & protestantur de impertinentibus, & non admittendis; quæ protestatio operatur; vt Pars, quæ tacet, non videatur consentire, vt per Baldum *l. prima. certi condici. §. quoniam igitur. ff. si certum petatur. circa fin.* Et vide ad prædicta, quæ posuit satis notabiliter Speculator in *tit. de testib. §. nunc videndum. versicul. sine igitur actor. num. 44.* Et tantum de articulorum vitiis hoc loco saltem attingere sufficiat: reliqua infra, vbi de vitiis interrogatoriū dicitur, latius persequemur.*

**

BB

CA

CAPVT V.

Ad quem cognitio, an impertinentes
sint articuli, spectet.

SVMMARIA.

- 1 Articulorum impertinentium diuindicatio ad quem
pertinet.
- 2 Irrelevanti ad probandum admitti non debet.
- 3 Articuli quoti modis reiciantur.
- 4 Articuli pertinentes, reiecti admitti impertinenti-
bus, admittuntur.
- 5 De clausula; Saluo iure impertinentium, & non ad-
mittendorum.
- 6 Clausulam illam, tam Partem, quam Iudicem spe-
ctant.

QVÆSTIO hæc quotidie occurrit, ac sæpe dubium reddere solet Commissarium; An diuindicatio articulorum, pertinentes sint nec ne, ipsius potestati & Iurisdictioni tributa sit, an veto ad Cameram spectet? Et regulariter Iudicis hanc esse cognitionem, nemo dubitauit vnquam. Ratio est, quia curare debet, vt ad probandum non admittat, quod probatum probantem non releuat, *l. ad probationem. c. de probation. cap. cum contingat. de offic. delegat.* quos textus, vt & alia in specie ad hoc ponderat Didacus Perez. *ad ordinat. reg. lib. 3. l. 8. versicul. No le podria a prouehar.* Et sic in specie post Gailium & Personalem ad hoc hanc rationem adfert Franciscus Monaldus *consilio 38. numero 2.* vnde dicitur, in resecatione articulorum impertinentium, Iudicis officium competere. Alsinus *§. tertio, de executione, cap. 181.* Et vulgo asseritur, quod Iudex ex suo officio, cum aliqua super iam articulis ambiguitas oritur, tetum suppleat & agere potest, vt inquit Baldus in *l. per hanc. numero 5. c. de tempor. appellat.* per ea, quæ voluit Speculator in *tit. de posit. §. supplic. nisi appelletur.* & facit text. in *l. fin. §. 1. c. de appellat.* Alsinus *dicto loco. cap. 249.* Quæ res exemplis aut enumeratione partium fiet illustrior.

3 Aut enim articuli omnes sunt impertinentes & non releuantes: & hoc casu Iudex eos reiecit, addita clausula, vt pertinenter articuletur, sub comminatione præclusionis viz probandi. Carpanus *ad statuta Mediolanensia,*

capit. 83. numero 37. parte prima. post Cuttium & Alsinum. Quod & notatum in *symphorem supplication. sub nomine Gilmanii edit. tom. 1. part. 1. tit. 6. de sequest. hinc verbis:* Si tamen manifeste & euidenter constet Iudici esse articulos impertinentes, & non admittendos; tunc non debet eos neque cum dicta clausula admittere. *gloss. singul. in cap. cum contingat. versic. nihilominus. de offic. delegat.* vbi est sedes ordinaria. Iason *dicto §. idem Iulianus. numero 34.* Sic defensionales tanquam superflui reieci. Anno 1570. 3. Februarii, Saylero teste: Impertinentes. Anno 1551. 5. Augusti. Minus necessarii, eodem Anno, 5. Martii. Generales nimis, Anno 1534. 14. Aprilis. Aut aliqui sunt impertinentes, reliqui vero pertinentes: Et solet Iudex reicere articulos impertinentes, ac non admittendos, reliquis pertinentibus admissis, vt supra lib. 2. dictum est. Et sic in *symphorem supplic. d. tit. 6. de sequest. num. 7.* Assessor Cameræ dicit: Vidi ego sæpius vnum articulum, tanquam releuantem, reiectis omnibus aliis, ad probandum admissum fuisse. Quod fit vel expresse, vel implicite. Expresse, cum verbo Reiciimus, vtitur Iudex: implicite, si exceptiones contra articulos oppositæ, releuantes pronuntientur; vel cum pronuntiat vltius responderi non debere ad articulos, ad quos tanquam impertinentes Pars respondere noluit. Aut Iudex ipse dubitat, 5 pertinentes, & releuantes sint, nec ne, articuli: & admittit eos eum clausula; Saluo iure impertinentium & non admittendorum. Franch. in *decision. 220. numero 8.* Quod verum est, etiam si Pars opponat. Vocatus *de remiss. capit. 5. numero 12.* Nec prædictæ clausulæ iustus est, vt Commissarius eos corrigat; sed vt ad probandum admissi, si postea impertinentes compentiantur, pro non admissis habeantur. Ita post Bartolum, Baldum, Alexandrum, la'ouem, Crauetam, & Canon. in *cap. cum contingat. de probation.* tradit Franciscus Marcus *decision. Delph. 564. parte prima. num. 1. & sequent.* Mascard. in *verb. articuli impertinentes. numero vltimo.* Muscatellus in *prax. part. 5. gloss. impertinentes. numero 24.* Et tam quoad Iudicem, quam Partem procedit, vt habetur in *symphorem supplicationum Gilmanii*

*tom. i. part. i. tit. 6. de sequeſtr. fol. 4. 41. num. 5. vbi sic deſciſcitur; Clauſula illa operatur, ex parte Iudicis, quod ſcilicet, ſi euidenter, poſtea in proceſſu appareat, non fuiſſe admittendos aliquos articulos, habeantur pro non admiſſis, & reiciantur etiam depoſitiones Teſtium exceptæ ſuper illis. Innocent. in cap. cum contin-
gat. num. 1. 7. cum ſequenti. de offi. delegat. Panor-
mitan. ibid. num. 12. laſon l. ſi duo. §. item Iulianus.
num. 31. de inueſturan. Matanta part. 6. tit. de poſt.
num. 33. Ex parte vero reſpondentis operatur,
vt pro non conſeſſo habeatur reſpondens, ſi
poſtea impertinentes reperiuntur, Doctores
vbi ſupra. Obſeruauit hoc quoque Mynſing,
obſeruat. 52. centu. 2. Matanta part. 6. tit. de poſt.
num. 33. Quomodo multi velint, clauſulam hanc
ad impertinentes non eſſe reſtringendā, vide
Mynſing. obſeruat. 90. centu. 2. Menoch. conſil.
2. num. 326. Peregr. conſil. 82. num. 15. Quod ta-
men rectius ita intelligendum, ſi notorie im-
pertinentes. Menoch. conſil. 630. num. 12. Fran-
ciſ. Monald. conſil. 38. per tot. Nam Iudex ſæpe
cum Commiſſionem decernit, præſertim ad
memoriam, non poteſt, actis non viſis, co-
gnoscere an pertinentes ſint, nec ne. Et ſi in
omnibus Commiſſionibus prius de pertinentia
articulorum diſputandum foret, multum
certe temporis præterlaberetur, antequam ad
probationis receptionem perueniretur. Si
itaq; tunc demū, cum Teſtes examinati ſunt,
pro non admiſſis habetur, fruſtra de iis omi-
tendis Commiſſarius laborat. Vtrumlibet ergo
ex prædictis conſideremus, nullus de iis co-
gnofcendi locus Commiſſario relinquitur.
Et certe licet præmiſſa ita cenſeantur fir-
ma, vt ſemper & vbique procedere debere vi-
deantur: Ego tamen hæc tenus in alia ſui opi-
nionē, Commiſſario ſcilicet aliquando reie-
ctionem articulorum competere, Dico; ali-
quādo: Quia ordinariæ hoc cum facere poſſe ab-
ſurdum foret, ſtatnere: Caſus ergo, quibus id
ei facere liceat, breuiter recensendi ſunt. Pro
fundamento autem huius, primum hoc præ-
ſuppono, Cameram non ſemper cognoscere:
an impertinētes, nec ne. Idq;, quo minus fiat,
multitudinem articulorum ſæpe vetare. Quod
maxime in Commiſſionibus ad perpetuam rei
memoriam extra iudicialiter decretis, contin-*

git. Hiſce accedit, quod clauſula; Saluo iure
impertinentium; epiſiſime adiciatur, ſiue dubi-
tetur, ſiue certus ſit Iudex, articulos eſſe im-
pertinentes; vt inſinitis Cameræ exemplis de-
monſtrare haud graue, iuſti nimis longū foret.
Idq; procul dubio non ad alium finem, quā vt
Commiſſario hoc relinquitur. Sciunt enim Ca-
merales, illum, tanquā ſuum Delegatum, cau-
ſis eruditionem ſibi cognitam habent, id fa-
cile poſſe; ideoq; de hiſce ita ſcrupuloſe non
inquirunt, & id tunc maxime faciunt, cum nō
anxie ea de re à Partibus fuit diſputatum. Ac-
cedit, quod ſi clauſulam, Saluo, &c. ad Iudicē
ſolum reſtringeremus, nihil aliud eſſiceretur,
quam quod clientuli maximis ſumptibus, qui
impenduntur in hiſce articulis examinandis,
grauaretur. Quod ergo in ipſorum beneficiū
introducū eſt, in odiū retorqueri non debet.
Quomodo enim hodie Aduocati turpis lucri,
& quæſtus gratia, articulos extendendo for-
ment, notius eſt, quā vt longiori deductione
egeat: quos ſi omnes attendere deberet Com-
miſſarius, Partes ſæpe ad inopiam facile redi-
gerentur. Ex quibus vtiliſſime ſequitur, quod
ſi non promiſcue ad omnes impertinentes, ad
eos tamen, qui tam maniſeſto laborant vitio,
vt id etiam iuris Tytonibus apparet; Com-
miſſario eos prædicendi aliquam poteſtatem
tributam. Quod & variis Dd. authoritatibus
probare nō eſt difficile. Tradunt enim primo;
quod ſtante hac clauſula, non admittitur im-
pertinētes; vt inſinitis Dd. authoritatibus. egre-
gie demonſtrat Cant. conſ. 23. n. 44. & ſeqq. Maſc.
d. loc. nu. 2. Quorū Dd. maxima pars generaliter
loquitur, proindeq; etiā generaliter accipien-
di. Ratio autē horū omniū eſt: Quod imperti-
nentia capitula ad probandū nō ſunt admittēda.
Late poſt alios Menoch. cōſ. 701. n. 24. Deinde
idem de variis articulis ſtatuitur, eos ſcil. plane
præteruēdos, nec Teſtes ſuper hiis examinādos.
Ita poſt Inno. & Bonif. Vital. Menoch. cōſ. 88. n.
9. q. fruſtra examinaretur, cū nō p̄baret. Men-
och. d. loc. n. 26. licet nōnulli hoc reſtringat, &
tūc demū locū habere exiſtimat, quādo omni-
no impertinētes; vt allegati à Maſc. d. loc. verſan-
teſtigit tamē. vel notorie impertinentes. Meno-
d. l. n. 25. Idq; adeo verū exiſtimat, vt etiā ſi ſtatuo
caueatur, oēs articulos admiſſendos, ſaluo iure

impertinentium, & non admittendorum: tamen notorie impertinentes eo non comprehendantur: ita Doctores allegati à Cantuinc. & Mascard. *disti. loci. num. 3.* sentiunt. vbi alii tradunt, examen non valere, si super impertinentibus, stante clausula saluo, &c. sit progressum, Innocent. *in d. cap. per tuas. de testib.* Et non aliter valere, nisi de consuetudine admittantur, ac id tunc demum, si Curia æquum videatur. Guid. Pap. *decis. 347. num. 1.* Ex quibus omnibus manifestissimum sit, Commissarium articulos, si non omnes, saltem omnino, vel notorie impertinentes, & inutiles (si que ne ei lata culpa imputetur. Cantuinc. *disti. loci. num. 50.*) licite reicere. Nec obstat, quod supra diximus: hunc istius clausule effectum esse, quod post publicatas demum attestaciones articuli impertinentes, de quibus ante dubitabatur, quique ex post facto tales deprehensi sunt, tanquam non probati reici debent. Nam licet hoc regulariter obtineat; eius tamen etiam efficacia, vt iam dictum, ad Commissarij aliquo modo sese extendit; cum vnus rei plures sæpe fines esse possint.

CAPVT VL De Directorio.

SVMARIA.

- 1 Directorij exhibitio.
- 2 Directorium aliquando in Camera exhibetur, & cum Commissione mittitur Commissario.
- 3 Directorij conficiendi terminus constituitur.
- 4 Directorium, an ob contradictionem Partis aduersa uel legendum. Et an ad eius instantiam legendum publice.
- 5 Directorium clausum si exhibetur, quid faciendum.
- 6 Directorium etiam ratione instrumentarij exhibitus.
- 7 Directorium monet, qui articuli perlegendi solum, & ad quos Testes examinandi. Item, an perlegere liceat, discutitur.
- 8 Articuli qui mittendi in Directorio.
- 9 Pretestaciones Directorio adiunctur.
- 10 Directorij copia an data, in vtramq. partē discutitur.

ET tantum de Iudice & Commissario, inutiles & superflua amputantibus, dicta sufficiant: Quia tamen sæpe ipsamet Pars hæc vitia articulorum, ante actū examinis, tollit, de eo nunc videndum. Moris tamen est vt Directorij, vt nos vocamus, (Itali & Curia Nea-

politana tabulam nominant, Vincen. Franch. *decis. 71. num. 1.*) vel in Camera exhibetur, vt videlicet cum Commissione, Commissario transmittatur, sicut factum in causa Elisabethæ Aebissinæ in Essen / contra die Stad. Essen tractæ pacis, & Herrn Wildsfürst / contra Peter Rönner / de quo *form. 2. h. 1.* & Hofensels / contra Ehrfürstliche Pfalz. Qui deinde vna cū denuntiatione, Directorium hoc Partibus mittit. Vt factū in causa Ymblein contra Heilbrunn *form. 1.* vel producatur coram Commissario à Parte producere. In eo autem Directorio certos articulos eectis testibus proponi petitur: quod de iure licet. Iuris enim est, non solum integris probationibus, sed etiam partium renuntiari posse. Facit autem Pars producens hoc plerumq; sponte: nonnunquam Iudice vel Commissario ita iubente. Cum vero Pars non est instructa, ¶ solet petere terminum ad conficiendum Directorium, qui etiam præfigitur, siq; elabatur, vltimus non cōceditur: vt factum in causa Granchi iur. contra Gröbberg / vt videre est in *lib. 5. part. 3. form. 5. h. 1.* Et ¶ licet nonnunquam hoc caluaducta Pars opponere, libiq; ratione interrogatorio- rum præiudicium generari obicere soleat. Id tamen Commissarium attendere nõ debere, statuo. Non enim Partis aduersæ, sed producentis Testes examinantur, eiusq; sumptibus: Quin ergo hos sumptus porrigendo Directorium, minuere possit, non est dubiū; Aliquando petitur vt legatur publice Directorium, vt in causa Hofensels / contra Dno Pfsalgraff / quod & à Commissario factum. Rectius tamen, cum id in causa Würtenberg contra Warggraffen / &c. peteretur, denegari fuit; Licet enim pro priori sententia lectione videlicet Directorij militet, quod ex precedentibus & sequentibus multa colligi possint; Et Testis super tota causa examinari debeat. Contrariū tamen, nisi Commissarius videat attestaciones aliter non posse intelligi; verius puto ex iis, quæ supra *par. 2. de instrumēt.* notauimus. In hoc autē Directorio, sequentia singularia obtinent.

Primo, ¶ vt vel detur clausum; vel patens: & si clausum sit, Commissarius aperit in præsentia Adiuncti: vt in causa Pfsalgraff & Morgans contra Salin.

Secundo,

6 Secundo † non tantum cum testes examinantur, Directorium exhibetur: sed etiam in aliis speciebus commissionum, ut pote ratione ocularis inspectionis, & documentorum; prout factum in causa Wilmarsen contra Wentheim: Instrumentorum & testium: in d. causa Wilsfürst contra Petrum Römer.

7 Tercio † petitur ad aliquos tantum articulos testes examinari; reliquos autem loco instructionis ei prælegi, non vero super iis examinari. Ut factum in causa Wolmershausen contra Brandenburg primi mandati. Cui simile est; quod adici solet huic Directorio: ut quædam pars privilegii, quæ declarationi vnius, vel plurium articulorum serviat, Testibus prælegatur, aut eius copia per Commissarium vnicuique testium ante depositionem offeratur, ut micher erstlung gedachter Articul. An autem id admittendum sit quæritur? Et videbatur quod non. Nam primo habet id speciem informationis, & instructionis testium. Secundo testes super articulis & interrogatoriis tantum sunt examinandi; quibus omnia reliqua excluduntur: ut infra dicitur de interrogat. Et commissio, ut ibidem explicabitur, quoad hunc punctum, est stricti iuris. Contrarium tamen videtur verius: quia dumtaxat prælectio hæc ad dilucidationem articulorum facit: Quæmodum ergo Commissario licitum est, factum obscure articulorum, dilucidius testibus exponere, ita & concessum, aliquid, quod ad dilucidationem facit, prælegere: cum utrobique eadem sublit ratio. Nec obstat in contrarium adducta. Primum enim ita refutatur; quod hæc non instructio nis; sed tantum facti obfcuri explicationis causa, fiant: Nec nego: si instructio nis gratia talis prælectio petatur, aut alias dolum subesse animaduertat Commissarius, eum licite reiicere posse petitionem. Ad secundum respondeo: Ea quæ ibi adducta sunt, de examinatione super articulis & interrogatoriis intelligi: hic autem non examinantur testes super talibus interrogatoriis. Et cum hæc quæstio aliquando incideret ac acriter disputaretur vtriusque, in causa Eurfürstlicher Pfalz contra Gredt, sic interlocutus est Commissarius: In strengen Punkten der überreichten Copel

privilegiidum zwischen dem Eurfürstlichen Anwalt auf ein/ vnd de beclagten Wolff Conrad Gredt von Kochernsdorff andertheils / nimpf. Ref. Commissarius dieselbige / im fall sie zu erklärung des ersten vnd zweyen Articul dieselbich/ hiermit an: ersten beyde Theilen ihre rechtliche notdurfft vorbehaltend. h. c. In puncto controverfo exhibet copia privilegiorum inter Electoris Palatini Procuratorem ex vna, & W. C. Reum ex alia partib. Cæsius Commissarius eam, dummodo ad declarationem primi & secundi articuli faciat, acceptat; utriq; interim Parti sua iura reservans.

Quarto, † quando Partes post decretam commissionem animaduertunt, testem forte in interrogatoriis magis contra, quam pro se depositurum, illum ratione illius articuli, de quo eum suspectum habent, petunt reiici, quo ipso omnia reia, quæ sibi ab adversa Parte in interrogatoriis ponuntur, evitare possunt.

Quinto, cum † hoc etiam Directorio profectiones, quas Partes post publicationem sibi vsui futuræ præstident, exhibere & proponere moris est, ne superfluis scriptis aut verbali oratione diu æius suspendatur. Exemplæ extant *form. 16. & 17.* vbi Pars reservat ocularem inspectionem in causa Schönberg contra Eschenaw: Ut & Honssem contra Wentheim Instrumentorū productionem. In qua causa, & novi testes producebantur. In causa Wentheim contra Wilmarsen / petebatur comparatio, & recognitio. Plurima alia figitabantur in causa Wentheim contra Wilmarsen / & in causa Heshense contra Otto Pfalsgraff. De quibus omnib. consulari *formula 16. 17. 18. 19.* Copia autem † directorii, in Parti danda sit; quæritur? Et licet videbatur dicendum quod sic; quia directorium nil, nisi articulos continet. Cum ergo copia articulorum danda, ut in praxi observatur, & notat Muscatel in *prax. avara. part. 5. gl. impertinentes. nu. 37. & 38.* vbi late disputat: quid de iure communis & regni observetur, etiā Directorii copia danda videtur. Ego tamen simpliciter sic statuendum arbitror: vbi cum; non datur Parti copia interrogatoriis (de quo infra suo loco latius) non licere etiam copiam

Directori illis communicare. Pati enim passu ambulant. Quadrant huc quæ Damhoud. in *prax. rer. ciuil.* l. 10. 7. tradit, articulorum copiam Parti non dandam. Nec interest Partis, quale detur Directoriū; cum si quid noui, & iuri contrarium continet, Commissarius ipsemet ex officio hœretere possit. Et sic denegata huius copia in causa Afschenberg contra Ettenberg.

CAPVT VII.

An, & quādo articuli additionales vel correctionales aut noui admittendi.

S Y M M A R I A.

- 1 Articuli addit. & correct. admittuntur.
- 2 Si iusto spore producantur. Et quid de equitate. nu. 3.
- 4 Articuli additionales: additionalium, ex arbitrio iudicis dependent.
- 5 Articuli additionales ante coram Commissario produci possunt in eamque partem discutitur. Et Dd. communem esse opinionem asserunt. nu. 7.
- 6 Articuli cum causa cognitionis ad probandum admittuntur.
- 8 Articuli temere si admittantur an appellationsi locus.
- 9 Articuli noui quando admittantur.
- 10 In appellationsi causa quando noua deducere liceat, idq. exemplo Cameralis illustratur.
- 11 Articuli dependentes a prioribus admittuntur.
- 12 Articuli noui qui sunt, qui antiqui.
- 13 Qui dependent.
- 14 Qui antiqui directe contrarii.
- 15 Et qui indirec. nu. 16.

IN Camera Imperiali ꝑ articulos correctionales, vel additionales ꝑducere permittum est. Ordin. *part. 3. tit. 4.* Quod & hanc habet rationem: quia libelli correctio vsq; ad lites contestationem admittitur: vt *supra. lib. 1. latius traditum est.* Muscar. in *prax. auea. part. 5. gl. impetinentes. n. 4. 4.* Ne tamen his reb. detur occasio extrahendi litem, cum Partes semper singularem terminū ad respondendum additionalib. petant, & ita tempus labatur: sequentes moderationes in eo adinueniunt. Primo, ꝑ vt legitimo tempore producantur, ante finē dilationis probandi, & productionem Rotuli, & id *supra. lib. 1. in c. de petitione*, exemplis illustratum est. Et conferunt huc ea, quæ notat Muscar. *de lo. n. 16. & 17.* qui putat termino hoc elapso id deinceps admitti nō debere. Quamuis ex æquitate sæpe hoc moderari soleat; vt factum refert Daniel Moll. in *quest. semest. lib.*

4. c. 3. 6. Secundo, ne additionales ꝑ additionalia admittantur. Ordin. *part. 3. tit. 14. 5. c. 6.* sollemnit. Arbitrio autem Iudicis hodie id conceditur, præuio tamen iuramento à Partib. præstando. *Recess. deputat. anno 1600. 5. c. 6.* sollem. Tercio, nouissime Domini Camerales tum manifestissimam fraudē, & lites protractionē, q̄ ex correctione articulorū sequitur, animaduertentes, Anno 1599. 13. Septemb. per commune Decretum eam plane prohibuerunt. Et hæc quoad iudicem.

Coram Commissario etiā sæpissime ꝑ Partes additionales, vel correctionales ꝑducunt, quos an suscipere cogatur Commissarius, nunc videndum est. Et sane eos Commissarium recipere debere dicendū videtur, per ea q̄ notat Muscar. in *praxi aue. part. 5. gl. impetinentes. n. 4. 4.* sequētib. verbis: Sed an adhuc duratē dilatione & termino ad probandū dato, ultra articulos ꝑsentatos, possint alii de nouo ꝑresentari, vel addi? Hoc q̄situm non reperi ab alio tactum: sed tantum Afflic. *super confli. Reg. lib. 1. rub. 13. ad confli. lite legitime contest. n. 11. vers. Ex quo infero.* dicentē: q̄ in termino ꝑbatorio fieri possunt plures productiones, & dici: vt simul & semel fieri ꝑductio in continenti, in rota ipsa dilatione constituta; allegando dictū Andreæ ibi, in simili; q̄ in vna dilatione probatoria produci possunt plures testes diuersis tēporibus, dummodo intra dilationē ipsam. Et ita videmus in vsu, & hodie ꝑacticari: nā durante termino citantur alii testes, & dicuntur testes additi, quos licitū est addere, citare, & producere: ergo & articulos alios addere, super quib. examinari possint: cū ad hunc finē articuli producantur, vt super iis distincte testes veritatem deponant, & ꝑinde dicendū: semper posse novos articulos ꝑducere, & addi, donec alii & noui testes ꝑducere recipi possint. Præterea Dd. ꝑactici dixerūt, sacrū consiliū nō admittere novos articulos & novos testes post terminū, vt ꝑ Capic. *de cis. 81. n. 8.* & nos diximus *infr. in gl. examinantur in princip.* Ideo in termino bene admittuntur, & vide Spec. in *ri. de post. 5. 4. n. 3. vers. quod intel.* Hicq; operabitur clausula illa q̄ communiter apponitur in fin. rubr. articulorum; scil. Saluo iure addendi novos articulos; ne incidamus in periculū, quod posuit Bar. de Capua.

in suo fing. 62. incip. quæstio 1 a lu est, vbi dixit: quod Procurator qui non aperte apposuit d. clausulam, non fuit admissus ad præsentandum novos articulos. Imo Bald. in l. tres denunciantes. C. quomodo & quando iudex, in fi. dixit. quod quædo appositæ est clausula: salvo iure declarandi, vel interpretandi, &c. possunt articuli declarari, etiâ post terminû peremptorium, vsq; ad conclusionē: Quod similiter deduxit Marant. part. 6. art. 4. n. 12. allegans Oldrad. conf. 244. Quod ego hodie nō existimo practitari: sed tantû in termino datur aditus examinandi testes, & vide ad prædicta Dec. conf. 517. nu. 3. Et de hac clausula: salvo iure, &c. vid. Bart. Bald. & alios, in l. edita. C. de edendo, & Lanfranc. in c. quoniam contra. in verb. petitiones. nu. 31. & Dec. in conf. 146. n. 9. Licet loquantur in libellis: Imo nuper reperi Arnon. fing. 6. inc. sup. n. 1. vbi per Domi. de S. Gemin. in prom. decre. tenet, quod si emergunt nouæ positiones & articuli post lapsum termini, adhuc debeant admitti, licet hoc didicim Atnon. videatur contra ea, quæ supra proxime diximus, ex Decis. Capic. 81. & ex his quæ nos diximus in se. in gl. examinentur, in princip. quæ in præf. seruauerunt in regno.

Hicæ tamen & similib. quæ adduci possent, non obstantibus, contrarium, scilicet non admittendos, sed reiciendos esse tales articulos, ex seqq. rationib. inferunt. Primo, quia frustra in Camera disputaretur, an admittendi articuli, nec ne, si postea coram Commissario liceret alios, sine vilo discrimine pducere. Cū ergo certam viâ producendi Ordinatio præscripserit, alia merito reiciuntur. Est enim eius dispositio ita comparata, vt speciali nota digna exprimat, nō expressæ excludat. Secundo, quia si hoc concederetur, in nouum labyrinthum incidere Commissarius; audienda enim foret aduersa Pars: & non nisi singulari cognitione articuli ad probandum admittuntur: vt constat extraditis à Mascard. in verb. articuli quando, per tot. Cum ergo hæc cognitio examen maxime retardet, nec ea Commissario in cōsultatione concessa sit, ad eâ remere accedere nefas arbitrabitur. Tertio fraudis fieret hoc casu ordinatio processui: quia Patres ea, quæ sibi obesse putarent, semper vsq; ad actum cōmissionis differrent: ar-

biterantes Commissarium tanq̃ vnicam personam, fraudes suas non ita facile, vt Dominos Assessores; q̃ in articulis discutendis accuratiores, & numero plures sunt: animaduertur. Quarto si hoc admitteretur, sæpe termino ad producendū elapso exhiberetur: q̃ cum dicto denegatū, p̃ indicatū concedi non debet. Et hæc iuuantur Doctorum traditionibus, 7 q̃ expresse articulos additionales cerâ Commissario produci nolunt gloss. in l. si quis in fin. verb. admittat de petit. hered. Bal. in l. si duo patroni. §. item. Iulian. de iureiurando. Et sic eiecit in causa Knorren contra Westerhaag tractæ pacis. Et in causa Herrn Wild vnd Rheingrauen contra Antonium Høypenheim genant von Saal: vbi cū corâ Cōmissario exhibuissent positiones iudicatū fuisse illam, tanq̃ extra iudicium factam, parum attendendam, anno 89. mense Martio. Sed circa prædicta queritur: Si Commissarius contratiū faciat: an tunc ex hac causa appellari, & de super citatio, & inhibitio in Camera extrahi possit? Sane aliquando in causa Frau Anna Wittib vnd Gräffat zu Waldeck contra den Eurfürsten zu Cöln appellatum, & pro prædictis processibus suppletum fuit 27. Octob. an. 1570. sed petitio denegata; & recte; nam frustranea videtur esse appellatio, cum appellanti saluum sit, post publicatas attestaciones, exceptionem nullitatis opponere. Et nihil ei præiudicat; quia nullus est momenti talis prohibitio. Nihil etiam releuat, si quid in processu causæ probetur, quod nō est articulatam. Ita similiter obseruatum, in causa Wustendorff contra Zollern/anno 1589. Mense April. Et dictum est supra ex Afins. j. Et hæc de additionalibus & correctionalibus.

Sed quid de nouis † articulis est sentendum? De iis licet supra aliqua dicta, proprie tamen hic de iis tractandi locus est. Pauca itaque hic adicienda: Et primo, an admittendi, deinde qui non dicantur, inuestigandum est. Quoad primū: quia de eo supradictū, quatenus scilicet in causa appellationis novos articulos deducere liceat, hic illa nō repetitos exemplū Camerale, q̃ cuiq; ob oculos versatur, adiiciam, quod extat in decisionibus Gilmanndi de i. 19. in princip. hicæ verbis: Articuli noui

ui dependentes à veteribus, & facientes ad causam, cum nouis probationibus admittuntur. Dd.in *auth. at qui semel. C. de probat.* Canonist. in *c. fraternitatem. de testib.* Idque tanto magis hoc casu, vbi nulla probatio per testes, vel alias ante facta est, & hic periculum subordinationis timeri non potest. Deinde ad hoc facit: quando noua capitula rem petitam, & deductam in causa principali concernunt, & non inducuntur sup noua re, & nouo libello, tunc admittantur hi articuli, & nouæ probationes. Cum vero hic tam in prima instantia, quam appellationis, de rebus olim à l. C. Appellato possessis, & relictis, vtrobique contendatur: habebit etiam in eo locum, quod iam dixi. Ita admittantur tales articuli cum nouis probationibus, quando causa, in prima instantia inducta, habet conventionem in cū causa appellationis, vt l. si merces. §. culpa autem. ff. locati. & l. 1. de vi bon. raptor. in princip. vbi primo pro raptina, agitur rapti; sed in causa appellationis, vi bonorum raptorum. Simile est in *cap. penale. 13. quest. 5.* Et ratio horum est; quia causa secundo inducta, est coniuncta primæ; prout etiam hoc casu videre est, vbi nō tantum coniunctæ sunt causæ, sed & vtrobique super hereditatis petitione actum esse dici potest. Sic etiam quando in causa appellationis proponitur articulus, qui prius competierat: potest enim etiam tunc noua probatio fieri. vt l. fin. C. quando prouoc. non est necesse. & *cap. accedentibus. de primis.* Hoc casu Ecclesia petendo decimas occupauerat, propter priuilegium, quod a duersariis habebat; sed in causa appellationis proposuit, & probauit præscriptionem, contra priuilegium. In priori instantia nulla de ea fuit facta mentio in sententia, quia non petita: sed appellatus postea fecit nouum articulum, & eam petiit. Ita etiam in præsent, poterat in prima instantia, iam inducta noua causa, ex instrumento asserto, incestus obici. Sed pro parte negatiua, quod hoc casu nouū illud capitulum, & causa petitionis rerū controueriarum, locum non habeat, videtur inde dicendum; quia quando noua capitula, super re noua, & nouo libello producantur, tunc ea non sunt admittenda; vt si in causa principali domum petii, non possum in appellatione

pratum petere. Similiter si vna actione, vnam re petii, & succubui: non potest ea res in causa appellatōnis alia actione peti: quia appellatio naturam litis non mutat. *Clem. saps. de verb. signif. & Clem. dispensationem. de iud.* Et qualis est libellus in causa principali, talis est in causa appellationis. Nam qualitatē litis causa appellationis non mutat; vt si prima causa erat de deposito; alia non potest esse de mutuo: quia hoc est nouum capitulum. l. per hanc. C. de temp. appell. ita declarat Bald. in *addit. ad Specul. in rit. de appellat. circa fin. versic. item appellare est officium.* & s. & Philip. Franc. in *ca. cum in ecclia. de appell.* Et quia hæc omnia eo recidunt, vt admittantur noui Articuli, ¶ si dependentes & con- nexi sint. Dd. in *cap. cum Beriboldus poss. de re iudicata.* Alexand. in l. 2. post princip. de iurisdi. dom. iudic. Nunc qui & quales noui, & connexti, contrariique sint articuli, ex Prop. Farin. hic atexam. Is sic hac de re scribit, & *de opposit. cont. test. quest. 75. c. 2. per tot.* Circa primum; quando scilicet, & quot modis articuli dicantur noui (& sic non iidem, sed diuersi à primis) vide gl. in l. per hanc, in verb. ad nouum capitulum. & ibi etiam Bellap. col. 2. in fin. vers. restat exponere, & col. 3. per tot. & col. 4. & s. Buttrig. col. 1. vers. quaro, quid sit nouum capitulum. Cyn. num. 5. per tot. vbi exemplificat Bartol. numer. 4. per totum. vbi latissime secundum antiquorum diuersas opinioniones ponit, quando, & quot modis dicatur nouum capitulum. Bal. in o. Alberic. in a. 1. ad fin. & nu. 2. Salicet. in a. 4. vbi post gloss. ibi, ponit quatuor modos, quibus capitula dicuntur noua. Castren. in u. 3. vbi etiam ponit quatuor modos. C. de temp. appell. vide etiam Castren. in *auth. at qui semel. in a. 11.* vbi remissus, & ibi etiam Angel. col. 2. in 3. & Ioan. Sicut. in 24. C. de probat. Angel. in §. quia vero. in 19. sol. 2. post mod. vers. exemplum cum directo, in *auth. de testib.* vbi pariter ponit exempla. Et de hoc etiam tractarunt Canonistæ; prout videre est apud Ioan. Andr. in *cap. fraternitatis. in a. 13.* vbi etiam ponuntur plura exempla, & ibi etiam Bal. in a. 6. & 7. vbi ponit duos modos, quibus articulus dicitur nouus. Bellam. in a. 6. vbi etiam ponit exempla. & num. 28. in fin. vers. & quot modis dicatur nouus articulus, vbi remissus. & n. 42. Henr. Boyc. in 11. ad fi. vbi etiam remissus Butr. in a. 8. vbi late ponit

nit plura signa, ex quibus cognoscitur quod articulus est nouus. & n. 10. *vers. ille dicitur nouus.* Imol. n. 9. vbi bene exemplificat articulos nouos, tam ex parte Actoris, q̄ ex parte Rei, Anchor. n. 19. Zabarell. n. 1. Abb. n. 8 & ibi in *addit. lit. A.* At et in n. 5. 6. & seqq. Felin. n. 11. *ad fin.* & Marian. numer. 13. & seq. Vbi in hoc ponit aliquas regulas, bene exemplificat, & declarat, *Extra de testib. Imol. in Clement. 2. post n. 7. vers. qua autem dicantur noua capitula:* Et ibi etiam Zabarell. n. 2. *ad fin. vers. qua autem dicantur noua, eod. tit. de testib. Spec. in tit. de testib. § fatu vtiliter. nu. 7. & seq. vbi & ipse ponit modos, & exempla, quando articuli dicantur noui;* tam ex parte Rei, quam ex parte Actoris, Alb. in *tr. de testib. c. 7. nu. 12. & seq. vbi etiam ponit regulam & exemplificat.* Potes etiā nouissime videre Franc. Perslon. in *tractat. quē nominare voluit de indic. & tortur. quest. 11. nu. 24. ad fin.* Circa secundum quando articuli dicantur ↑ antiqui, videri possunt De doctores in p̄cedenti num. allegati, tractantes de nouis articulis. Cognito enim vno contrario, cognoscitur & aliud. Sed nihilominus in specie vide Butrig. in *d. l. per hanc. col. 1. vers. quaro quod dicatur antiquum.* & ibi etiam Bari. sub num. 5. in *discursu. C. de temp. appell. Butr. in ca. fraternitatis. nu. 10.* etiam in discursu, & ibi etiam Abb. nu. 10. *vers. & fatu per prefatu.* Marian. nu. 15. per tot. & Paris. nu. 69. *extra de testib.* Circa tertium

14 quando articuli dicantur dependentes ↑ à primis, vid. Butrig. in *l. per hanc. col. 1. vers. sed quomodo venit ex veterib. &c.* Bald. ibid. nu. 7. & seqq. & Alber. n. 3. in *discursu. C. de temp. appell.* vide etiam eundem Alber. in *authent. at qui semel. nu. 6. in princip. C. de probat. Bald. in ca. fraternitatis nu. 6. & 7. vbi p̄cipue declarat, quomodo discernatur articuli dependentes ab articulis nouis.* Bellam. ibid. nu. 29. Butr. nu. 3. in *§ motab. & nu. 9. vbi quot modis dicantur articuli dependentes; quomodo cognoscatur, quod sint dependentes, & de eorum exemplis.* Imol. n. 9. *col. 4. in princip.* vbi exemplificat, quando articuli dicantur dependentes, tam ex parte Actoris,

quam ex parte Rei. Abb. nu. 3. *vers. secunda est species.* Marian. n. 16. vbi bene declarat, & bene exemplificat. Paris. nu. 74. *Extra de testib. Bonifac. in Clement. 2. nu. 122. post med. vers. illud autem.* & n. 123. & seqq. *eod. tit. de testib.* vbi ponuntur plura exempla de articulis dependentibus. Circa quartum: quando articuli noui dicantur antiquis ↑ directē & contrarii, vide Butr. 15 in *ca. fraternitatis. nu. 13. vers. tertia species articulorum:* vbi ponuntur exempla. Abb. ibid. nu. 12. Marian. n. 17. vbi etiam ponit quatuor exempla. & nu. 91. *vers. & ad declarationem p̄dictorum, &c.* vbi ponit regulam & magistraliter loquitur. Paris. nu. 17. *extra de testib.* Zabarell. in *ca. ex tenore. col. 1. in fin. vers. dic quod directā contrarietas est ea, &c.* Extr. *eod. tit. de testib. gloss. in clem. 2. in verb. directā contrariū. vers. essent autem directā contraria capitula.* & ibi etiā Imol. n. 8. Zabarell. nu. 3. in *princip. & in vers. & hanc clementinam dixi.* &c. Bonif. n. 121. vbi ponit exemplū, *d. tit. de testib. Lanfranc. de testib. ad c. quoniam contra, in verbo, testium deposit. nu. 41. in fin. vers. dicitur autem per directum.* Extr. de probat. Alber. in *tr. de testib. c. 7. nu. 120. in princip.* Circa quintum ↑ & vltimum: quando articuli dicantur indirectē contrarii, vide Bald. in *l. per hanc. n. 23. ad fi. C. de temp. appell.* vbi exemplificat. Angel. in *§ quia vero. n. 19. col. 2. post med. vers. pone exemplum, in authent. de testib.* Butr. in *ca. fraternitatis. nu. 13. in fin. 2. § quarta species.* & ibi etiam Marian. nu. 18. vbi ponit aliqua exempla, & nu. 91. *vers. & ad declarationem p̄dictorum:* vbi ponit regulam & magistraliter loquitur. Paris. nu. 73. Extr. de testib. Zabarell. in *ca. ex tenore. col. 1. in fin. vers. inducitur vero, & col. 2. post princip. vers. indirectā vero contrarietas.* Extr. *eod. tit. de testib.* Zabarell. in *clem. 2. n. 3. vers. indirectā est autem.* & ibidem Bonif. nu. 122. vbi ponit quatuor exempla. *de testib.* Alber. d. c. 7. nu. 120. *vers. sed quando testes.* Lanfranc. *ad cap. quoniam contra. in verb. testium depositiones. nu. 41. in fin. vers. & dicitur quā.* Extra de probatio-

nibus.

Finis Libri primi.

LIBER SECVNDVS. DE GENERE ACTIONIS IN OMNIBVS MATERIIS IN- VESTIGANDO.

CAPVT I.

De utilitate quæ in actu commissio-
nis, & ad Iudicem & vtramque Par-
tem; ac etiam Commissarium re-
dundat.

SVMARIA.

- 1 *Actionis inuestigatio an ad Advocatum solum per-
tineat.*
- 2 *An & ad Iudices.*
- 3 *Actionis genus in interlocutorio cõcipiendus, nō ascribi.*
- 4 *An ad Commissarium actionis inuestigatio pertineat.*
- 5 *Difficilis* } *in inuestigando genere actionis.*
- 6 *Utilitas.*
- 7 *Actionum genus etiam veteres respexisse.*
- 8 *Causam vnam nunc instam, nunc instam esse.*
- 9 *Actionis varietas facit ut absoluantur vel condemnentur.*
- 10 *Actionem esse basin & scopum.* (tur Pars.)
- 11 *Actionis incerta omnia incerta.*
- 12 *Alisardum vnam, multa consuequi.*
- 13 *Principio bene opus esse.*
- 14 *Actionum proponendarum formula veterib. usitata.*
- 15 *Actionis formula quomodo sublata.*
- 16 *Sine actione neminem in iudicio comparare debere.*
- 17 *Actionis definitio.*
- 18 *Actionis negligentes taxantur.*
- 19 *Actio an & hodie formula sit & qualis.*
- 20 *Actionis inuestigationem ad preparatoria iudiciorum
pertinere.*
- 21 *Actionis inuestigatio de aequitate facienda.*
- 22 *Alteris utilitas & Rei. n. 23.*
- 23 *An taxandum, si Actionis nomen exprimat.*
- 24 *Actionis genus inuestigare qui negligens vim earū i-*
- 25 *Actionis cognitio in qua versetur.* (quorant.)
- 26 *Actionis officia remedia tractanda.*
- 27 *Communis voto omnes tenentur errores indicare.*
- 28 *An de iure Conventus hac obtineant.* & n. 50.
- 29 *Actionis genus, etiam hodie inuestigandum, refutatis
contrariis, Contrariis optimo.*
- 30 *Actionis inuestigandi commoditas, & incommoda breui-
ter descripturus.*
- 31 *Relationes Camerales, seu vota ad calamum distineri.*
- 32 *Circa causas referendas, quæ in Camera methodus ob-
servetur.*
- 33 *Actionis genere nō cognito, Cõmissio nō rite decernitur.*

- 36 *Sine actione nemo agit.* & 38.
- 37 *In libello talis causa exprimentur, ex qua obligatio o-
riatur.*
- 39 *Iudex sine actione litigantem admittens, tenetur Par-
ti ad interesse.*
- 40 *Vbi actio nulla, ibi nulla sententia.*
- 41 *Sine actione quando quis agit.* & 42.
- 43 *Articuli an pertinentes cognito genere actionis, excip-
catur.* & 44. latif. & 48.
- 44 *Actio consideranda ab Altero antequam agat, & vno-
quam agere inceperit.* 45.
- 46 *Actionis inuestigatio ad quid Reo conferat.*
- 47 *Actionis inuestigatio, an & Commissario opus sit.*
- 48 *Actionis genus ad integram materiam committitur,
ut lapis angularis & fundamentum exigitur.*

MIRABITVR forte quisquam, quare de
actionis genere inuestigando hic in ma-
teria commissionis tractare constituerim, cū
eam tractionem ad Advocatos quidam spe-
care testentur † Vigelius in *reperi. iur. c. 1.* Ol-
dendorp. in *arg. oper. class. in princip. §. primum vt*
non. A quibus non alienus Otto Meland. ad
comment. Camer. par. 9. de libello, vel vt maxime
concedatur eam inuestigationem etiā latius
extendendam, saltem ad Iudices, in feren-
dis definitivis sententiis, put in Camera fieri
videmus) porrigi videtur. Oldendorp. de *inuest.*
act. genere in princip. † Cū & in commissionibus,
vel aliis interlocutoriis sententiis concipien-
dis Camerales occupati, nunquam de genere
actionis sciscitantur. Et hæc generaliter non
nulli obijciunt. Alii obvertunt, esse inane hic
operam infumere; quod post tot, tantaque de
actionibus, earundemque; materia scripta volu-
mina, & ego in hac scenam prodire audeam?
Ego autem ad remouendas has obiectiones,
in sequentibus, vbi late de difficultate & utilita-
te agitur: actionis inuestigationem non solum
ad Advocatum, sed etiam ad Iudicem, &
ipsum quoque Commissar. ū pertinere, eaq;
tantquam vita & sanguine, in materia Cõmis-
sionis opus esse, edocebo: adeo vt Interroga-
toria

toria aut articulos sine hac inuestigatione
 conficiens, velut in tenebris huc atq; illuc se
 vertat, sincerus quo dirigat gressus, (vt vtr
 5 verbis Oldendorp. *l. loc.*) Maximam tamen in
 inquirendo genere actionis, non solum diffi-
 cultatem sed & vitium esse, nemo est, nisi
 iuris ignarus, qui nesciat. Vigeli. *l. loc. r. i.* Diffi-
 cultas autem ex eo facile patet, quod circa in-
 tegrum ius huc inuestigatio occupata sit, om-
 nesque eius apices ac rotam medullam respi-
 ciat, prout iusta, suo loco latius docebitur. V-
 6 rilitas t porro huius rei t in eo versatur, quod
 negotiorum circumstantiis, & variare qua-
 rendo & applicanda sunt iuris remedia, quem-
 admodum in *l. 1. C. qui admitt. ad bon. p. s. s. s.* Bald.
 eleganter scripsit, iniquis, Legistae habent
 curare infirmitates actionum & obligationum,
 suffragio legum & rationum, & ideo oportet
 ægritudinis speciem cognoscere. Fieri huc res-
 ponsum. & quæ ibi not. Cade transact. ita notanter
 refert Pfeil consil. 19. m. 30. Ac vt in specie ver-
 bis Vigelii, in ipsa materia loquutis, vtar:
 Qui in causis disputandis genus actionis non
 intelligunt, ius in quo versantur, ignorant;
 eosque in varios errores labi necesse est. Acti-
 onis autem genere cognito, eiusque natura
 probe inspecta, facile est exceptiones, replica-
 tiones, & alia huiusmodi causarum argumen-
 ta inuenire, deq; iure causæ propositæ, certo,
 & constanter respondere. Hinc veteres iuris-
 consulti in intro causarum definiendo, in prin-
 cipis ad genus actionis respectum, quæq; cõ-
 7 peteret actio, indagant. t Cuius exempla ex-
 tant in *l. si procuratorem. s. in princip. ff. mandati. l.*
1. s. quod si rem, cum seqq. ff. depositi. l. de quæ. 7. 4.
§. cum absentem. ff. de iudicio. l. si rem tibi. 19. §. fin.
et Lapud Labonæ. 20. §. 1. ff. de script. verb. Et fa-
 8 *net eadẽ causa alia atq; alia actione in iudiciũ*
deducta, nunc iusta, nunc iniusta sceleretur, exẽ-
plo l. 1. §. ideo autẽ, versic. si autẽ ex locato. ff. si men-
for salum modum dixeris. l. qui negotia. 3. 4. §. fin. ff.
mandati. l. 1. §. si vestimentis, cum seqq. ff. depositi. l.
diuortio. 3. 4. in princip. ff. de negot. gest. Quibus ac-
cedit Gail. de arrest. s. 5. m. 3. cum duode. in seqq.
 Ex quibus locis patet, ius easq; ex genere acti-
 onis insititue pendere, proque eius varietate
 9, tunc absolvendum, nunc condemnandũ
 reum esse. Quemadmodũ ergo argumenta

confirmationis & confutationis, ad statum
 causæ vel confirmandũ, vel infirmandũ di-
 riguntur ita priusquã de statu constet, omnis
 disputatio ad actionem in iudiciũ deductã
 vel elidendam, vel saluandam spectat. Estq;
 ipsa actio quasi basis & scopus t quo omnis
 10 disputatio forensis est dirigenda, & regula, ad
 quam ius causæ examinandum. Si itaq; incerta
 sit actio, t omnis reliqua disputatio in incerto
 11, vagabitur, nec iudiciũ certum esse potest. Si-
 quidem t vno posito absurdo, multa absurda
 12 necesse est sequi: nec felici t possunt peragi
 13 exitu, quæ malo sunt inchoata principio, *can.*
principatus. l. quæ. 1. 1. Quæ etiã videtur veteribi.
 Romanis exula t fuisse, vt neminem ad agen-
 14 dum admitteret, nisi actione prius t collegio
 Pontificum impetrata atq; præscripta: Vnde &
 Pomponius *l. 2. §. de iud. in bus. ff. de origine*
iuru: Ex his (inquit) legibus actiones cõpositæ
 sunt, quibus intro homines disceptarent;
 quas actiones, ne populus prout vellet, inhi-
 tueret, certas & solennes esse voluerunt. Eisi
 autem Imperator Theodosius & Valentinianus
 istum impetrandæ t actionis morem su-
 15 stulisse videntur. *l. vltima. C. de iuru form. et in-*
petrat. action. sublat. tamen in easdẽ lege, aptam
 rei & populo negotio competentem actio-
 nem requirunt: nec quiquam sine actio-
 ne t in iudicio expectari permittitur, *l. si pupil*
 16 *li. 6. §. fin. vers. quamvis enim, cum sua gloss. ff. de*
negot. gest. Est enim t ratio persequendi in iu-
 17 dicio quod sibi deberet. *Insist. de actio. in princ.*
Libri aliusd. §. de iud. tit. r. Hæc Vigelius. Et
 ante cum neruose Oldendorp. in *traktat. de*
form. inuestigandæ actionis in princip. §. itaque. hise
verbis: Itaque, cum inter alia multa cor-
 ruptarum rerum exempla, crudelissimus Ty-
 rannus t Mos, perniciosum hanc errorem
 18 obtulerit, quod in exercendis iudiciali dis-
 ceptionibus, apud plerisque causidicos (vt
 interim bonos, & graves viros excipiam)
 qui sine delectu in foro causas agunt, nullus
 adhibeatur modus, nulla iuris ratio: nostris
 officii duximus, studiosos huius erroris ad-
 monere. Videmus enim omnes passim parũ
 curare, in quo causarũ genere versentur, multo
 minus q̃ actionis formulam intrant, tan-
 tũ solliciti, quo verborum apparatu in iudiciũ

perducant causam, quam nec semel cum suis circumstantiis recte perpenderit. Præterea & in hoc fallitur, quod Doctorum commentarios obiter legunt, & indices traditionum, quos Repertoria dicunt, ibi, si vñ aut alterum verbum forte inuenerint causæ suæ nonnihil affine, statim sibi persuadent victoriam. Sic sine certa facti, & iuris seu actionis investigatione, illotis (quod dicitur) manibus ad tractandas causas profluunt, tandemque, præpostero ordine, quod primum esse debebat, id sero cum Phrygibus intelligunt, scilicet, quam impertinentem actionem proposuerint. Erroris causa fuit; quod in *titul. C. de iur. for. & impe. alii.* legunt, sublatas esse actionum solennitates antiquas: igitur putant incauti, nihil referre quomodo proponatur factum, nec vlla opus esse actionis investigatione speciali: sed *l. infir. de act. in princip. post Barr. in l. edita. C. de eden.* multo rectius docet; hodie etiam actionem dici, & esse formulam, sicut olim fuit, tantumque; esse sublatas verborum aucupationes. Ex quo infert; quod *l. si seruus natus. ff. de furt.* vbi Paulus actionem vocat formulam vulgarem, non sit
 19 correctæ. Vis autem videre, quod ad præparationem iudiciorum primum omnium requiratur investigatio & cognitio actionis, siue verbis, siue ex scripto tractetur iudicium? si causam exponas iudici, nõne aliquid tandem petendum est atque; concludendum? Nemo sane metis negabit. Nam si ex facti serie, quantumvis bene narrata, aut nullam aut ineptam colligas conclusionem, rotus libellus corruit, vt probat Iason multorum testimoniiis, in *l. ff. de eden.* Et sicut in contractibus, aliisque rebus, ira multo magis in iudiciis, exitus eorum quæ proponuntur, hoc est, petitio, probat verum iusta sit, an iniqua persecutio, arg. *l. si voluntate. Cod. de rescind. vendit.* Martianus in *l. quædam. ff. de re iud. dub.* Quædam (inquit) sunt, in quibus res dubia est; sed ex post facto reproducitur, & apparet quod actum sit. Vbi Accursius multa allegat similia. Carcerum petitio vel conclusio libelli, non potest recte produci, præterquam ex natura, & forma actionum, quæ per singulas prope-
 10 modum species earum iure variatur; vt est vi-

dere ex *tit. infir. de act.* Ergo, necessarium est, primo loco diligenter investigare, & cognoscere in specie, Formulam actionis, qua vti volueris. Non dico, vt summo iure tantum, verum etiam, vt ex æquitate & censura; sicut
 21 infra dicemus, eam inuehiges. Sæpe namque prima facie videbitur incauto, hanc vel illam actionem competere, ad persequendum ius suum, cum autem ad æquitatis normam exegerit factum seu casum, neutra conueniet. Vlpian. *l. t. §. ideo autem. ff. si mens. sal. mod. dix.* loquens de mensore agri, qui operam suam præbuit pro honorario, & fefellit renuntiando. Si autem (inquit) ex locato fuerit actum, dicendum erit, nec tenere intentionem. Sed an mandati competit? Respondeo, quod non; propter mercedem. Conceditur igitur actio in factum Prætoris. Interest autem & litigatorum & iudicis, ne quis antea ad agendum causam accedat, quam teneat certo ac nominatim speciem actionis, quam intendere voluerit. Primum enim Actor ipse quis sciet, quibus
 22 modis instruenda sit causa sua, si ignorauerit vim ac potestatem actionis, quam instituit? Deinde Reus quomodo intelliget verum
 23 cedendum illi, an contendendum sit; si nesciat actionem aduersus se in iudicio deducam? Quo nomine Vlpian. in *l. prima, in princip. ff. de eden.* dicit: Acquisitum esse, vt edatur actio, qua quis vti voluerit. Denique Iudex incertus erit, quam rationem in cognitione ac sententia sua sequetur, nisi ad amissum audiat ab Actore, quo iure aliquid apud se persequatur. Et hoc est quod ait Pomponius in *l. 2. §. deinde ex his. ff. de orig. iur.* Quas actiones, (inquit) ne populus veller, institueret: certas, solennesque esse voluerunt. Grauiissima sane est ratio, vt recte pendatur. Et nihil aberrarunt, qui olim dicebant iuri & æquitati consentaneum esse; vt exprimeretur nomen actionis in libello. Quod tamen Azo & Ioannes negant consuetudine obseruari. Sed donemus in consuetudine esse; ponamus ite iure nõ exigí, vt exprimat nomen actionis in libello, pmitte ne consuetudo
 24 madat ne ius, vt Actor ipse, vel patronus causæ nesciat speciem, vel nomen actionis? Certe
 recto

nemo sanæ mentis dicit. Nam refert Pomponius in *d. l. 2. Scnium Sulpitium olim obiurgatum esse à Quinto Murio, qui diceret: Turpe esse Patrio & Nobili viro causas exoranti, ius in quo versaretur, ignorare. Sed qui tam paruum solliciti sunt, quænam sit agendi formula quam tractant, & hi vim ac potestatem actionum prorsus ignorant. Porro & cognitio actionis in his versatur, videlicet: quo auctore sit introducta: ex qua causa: cui detur: & aduersus quem: An porrigatur ad hæredes: Quid in ea veniat: Quamdiu concedatur: Quis sit exitus: Quid spectandum sit Iudici: Quid Litigatoribus: Anne sint affinia remedia*

17 quibus & vii possumus. Hæc autem qui ignorat, is, rogo, quibus modis feliciter acturus sit causam suam? Scire autem nemo potest, nisi qui singulariter actionum circumstantias recte tenet, quoniam per omnes actiones variantur. Consequitur ergo stupidissimum esse Actorem seu Cautidicum, qui sine certa actionis cognitione, causam perducit ad Iudicem, tametsi fortassis apparatus non desit verborum, adeoque multarum legum allegatio; quæ tamen non magis ad rem accedunt, quam Cupressus ad naufragium; apud Horatium.

Quare, vt hunc errorem maioribus indicarem, sicut ex communi voto renemur omnes, & iuxta *l. eum qui nocentem. ff. de iniur.* simulatque vt studiose iuuentuti, Romanæ grauitatis exempla, circa actiones cognoscendas, communiterarem; sumpsi hanc operam pio voto. Et iterum protestarum esse cupio, me nullo pacto aut sentire, aut loqui de doctis, & sobriis causarum Patronis, quales hoc loco (Deo gloria) sunt, sed de temerariis tantum, qui Doctoribus etiam magnam adferunt inuidiam, &c.

Et idem Oldendorpius in *collatione iurii civilis, & Canonici, in materia actionis*, sic ait: Si ne actione nullum procedit iure civilis iudicium: Quod nonnulli adeo verum existimant, vt etiam nomen actionis sit exprimendum. *l. prima. ff. de edend. Institur. de actionib. in principio. leg. item si. §. final. ff. negotiorum gestorum.*

Parterea delectus est habendus, quæ actione conueniatur aduersarius, *l. duobus. §. columnu, ff. de iurcurando. l. habebat. ff. de institoria actione. l. prima. ff. arb. iurt. casar. l. cum filiis. §. variu. ff. de legat. secundo.*

Canones autem remittunt istam inuestigationem, quibus intendatur actio: contenti vt simpliciter exponatur Iudici factum, *capit. dilecti filii, de iudic.* Nisi tamen Adormaleuerit tubiucere nomen actionis: si enim intellegant *capitul. primum, de mut. petit. & capitul. examinata, de iudic. duodecima, questione secunda, Canon. octau. vndecima, questione prima, Canon. experientia. capitul. grau. de deposito.* Sed profecto non bene perpendunt quid sit actio, actionis causa, actionis nomen: quid conferat ad vsum fori, tenere certam actionis speciem, Adde *leg. primam. C. si per vim vel alio modo. &c.*

Itemque Aluarus Valascus & de iure *emphyteutico, questione sexta, numero nono* Parum, inquit, vtilis est hodie ista controuersia, quæ iam non est necessum exprimi nomen actionis in libello: sed sufficit factum ita aperte narrare, vt iudex sine alia expressione possit colligere, quæ actio competat agenti. Iuxta textum in *capit. dilecti, de iudic.* per quem textum ita tenent ibi magis communiter Doctores ex iure Canonico. *III.*

Sed & in foro civilii ita receptum est communiter, secundum Iasonem *leg. edita. column. secunda, & tertia. numero secundo.* Curtius numero tertio. & alios neuiores. *C. de edendo.* Sequitur Decius, vbilate descendit, & dupliciter limitat, in *dicto capitul. dilecti, numero tertio.* Et ibi Abbas inquit, communem esse Legistarum, & Canonistarum. Idem facit Decius *dicta leg. edita. column. secunda.* dupliciter etiam limitando. & satis voluit idem Abbas in *capitul. examinata, notabili primo, de iudic.* Bartolus, Angelus, & quotquot scribunt in *leg. primam, ff. de edendo*, quamuis Decius in *dicta leg. edita*, controuertat allegationem textus in *dicto capitulo dilecti.* Et Faber in *§. minus, numero duodecimo, Institutione de actionibus*, dicat, hoc recipi in Curia laicali, de consuetudine; quasi non ita sit de iure civilii.

Cui non leuiter suffragatur textus in l. 2. in fin. C. de formul. act. sublat. ibi: si aptam rei & proposito negotio competentem eam esse confiterit. Est tamen hoc indubitatum ex lege Regni libro 3. titul. 49. quia per illam iubentur Iudices ex veritate comperta iudicare, posthabito errore processus. Proinde de nomine actionis nihil curamus. Et non solum iam illæ impetrationes formularum, quæ olim à Pontificibus fiebant, l. 2. §. deinde ex iis. C. §. omnium. ff. de origine iuris. à quarum syllaba si quis aberrabat, cadebat à causâ, vt ibi. Et norat Innocentius & Antonius in cap. Pisanus, de restitution. spoliat. & impetrationes actionum, quæ fiebant à Prætoribus, sunt sublatæ, per l. 1. C. de form. act. sublat. vt illum titulum interpretatur Alciatus libro 4. dispensat. cap. vltim. & plenius in l. pecunia verbum. §. actionis. ff. de verborum significationib. & nouissime explicat Nicolaus Bellonus libro 4. suppurationum. cap. 1. cum duobus sequentibus, vltra tradita per Iasonem in princip. insinuat. de act. num. 24. cum sequentibus. & Ludouicus Gomez. num. 26. ac nouiores. Sed etiam ipsum actionis nomen necessum non est hodie exprimere in libello, iuxta receptas sententias, vbi supra. Er caueas ab Antonio ac Barbat. in dicto cap. dilecti, numero 24. & Decius in dicta l. edita. in princip. colum. 2. assentientibus iure Pontificio vsum actionum esse sublatum, per illum rextum in dicto cap. dilecti. Quia nec hoc verum est: nec ex illo textu probatur, imo magis illud, quod supra diximus, videlicet sufficere ita apte & aperte factum proponi, vt ex eo actio colligatur ac recte inferatur. Quibus consequens est: quod licet qui agit ad emphyteusim, nominet in libello, actionem præscriptis verbis, vel actionem ex emphyteusi, parum refert: si modo ita narret factum, vt ex eo concludatur emphyteusis, & agentem actionem emphyteuticam habere; quia iam ex nomine & formulæ agendi non pendemus secundum prædicta. Et idipsum quoque pronuntiat Jacobus Goutteus in l. secunda. C. de rescindend. vendit. folio mibi 180. Neque (inquit) existimet aliquis hanc questionem, (disputauerat enim ante, quæ actio ex dicta l. secunda competeret:) inanem & otiosam esse:

nampe inuelligare, quænam actio ex certo negotio detur: cum vsu forensi quis nomen actionis exprimere non cogatur, & causarum patrono sufficiat (vt lex Pontificia sanxit cap. dilecti. Extra. de iudic.) facti seriem simpliciter ponere. Nam inde consequens non est, non maxime conferre; imo vero necessarium esse Aduocato vim actionis, quæ ex facto resultat & emergit, dignoscere. Quomodo enim is apte concludere, & vim actionis aut negotium, de quo agitur, recte assequi possit, nisi nomen actionis, & eius energiam memoria tenere, glossæ & Doctores in l. 1. ff. de eisdem. Nec etiam quisquam eo prætextu à iuris nostri cognitione animum decedere debet, quod pleræque leges Pandectarum aut Codicis hodie non seruentur, sed vel in desuetudinem abierint, vel expressâ constitutione Regia, vel lege municipali abrogatæ fuerint. Scire enim leges, non est verba tenere, (vt inquit Iurisconsultus in l. scire. ff. de legib.) sed vim & potestatem cognitam habere. Et plurimum legum; etiam earum, quæ in vsu non sunt, cognitio confert, cap. nouis. & illic Panormiti. Extra. de iudic. Barrol. in l. final. ff. de falsis. Idem etiam nouissime affirmat Andreas Clud. de sequestr. cap. 12. num. 1. hisce verbis: Illud tamen in aperto est, non raro etiam haud indoctos, in proponenda actione hallucinari, eiusque naturam ignorare; quod quidem diuturnitati litium, non exiguum præbet causam. Nam cum ad causam & speciem propositam minus idonea eligat actio, secundum eius normam, intentio vel status causæ constitui nequit; aliud fieri non potest, quam vt animus iudicantis confundatur, vt nullam certam causæ notitiam Iudex assequi possit, & ipsi litigatores inextricabilibus errorum & litium latytinthis implicentur, & inanibus sumptibus seducantur: ac sæpius magna cum difficultate, vel etiam nunquam, ad metam propositam perueniant, vel illud, quod ipsis deberetur, consequi possint.

Ne autem hæc, quæ diximus, generalia quis esse; nec ad Commissionem pertinere prætendat; deinceps in specie, quæ vtilitas ad Iudicem, Partes, & Commissarium generali hæc deductione prius præmissâ, redundet, demon-

- demonstrare propofui. Quod, vt facilius fiat:
- 33 illud ꝛꝛ ſilencio hic inuoluendum minime eſt: Aſſeſſores Camera Imperialis, poſt integram ad calumum dictam actorum ſubſtantiam, nullo fere etiam minimo articulo, aliquatenus ſalutē cauſæ, aut proceſſui patrocinante omiſſo, præſertim in articulis & dictis Teſtium, cum factū ad ius applicandū eſt; ſtudiū ſum mū
- 34 in inueſtigandō actionis genere ponere: ꝛꝛ nec hoc contentōs eſſe, ſed an probata, poſtea videre. Et ſi ſic probata eſt, an non cluſa; ac demum quid pronuntiandum: Quæ res (vt ad præſens negotium eam accōmodem) præter plurimas, quas hic recēdere nimis longum foret, vtilitates; & hæc habet: ꝛꝛ Quod primo à Iudice, ſeu Aſſeſſoribus nulla decerni vel ſolet, vel poſſit Commiſſio, niſi cauſa talis ſit, cuius cognitiō ad Camera Imperialem ſpectet, vt ſupra *part. 1.* diximus. Viue autem, quæſo, Iudex vel Aſſeſſores melius cognoscant cauſam talem eſſe; quam ex genere actionis. Secundo, ꝛꝛ cum cauſam ad Camera ſpectare vident, conſiderare debent; An actor etiam actionem habeat, cuius probatio expetitur. Cum, vi ſupra dictum, ſine actione nemo agere, aut iudiciū ingredi debeat, *l. ſi pupilli. §. videamus. ff. de negot. geſt.* poſt Crauet. Corn. Gail. & Menoch. Franciſ. Munal. *conſil. 128. §. vbi* addit, debere ꝛꝛ eſſe expreſſionē talis cauſæ in libello, ex qua certa oriatur obligatio, & actio; Eaꝛꝛqꝛ tomiffa acta reddi nulla; etiam Parte non opponente, per Alex. *conſil. 166. nu. §. 166.* Poſt Rom. Alex. Corn. & Menoch. *al. vbi* ex officio tenetur repellere Partem ita comparētem, poſt Crauet. Menoch. & Rom. Monal. *doc. m. 7. & 8.* Adeo, ꝛꝛ vt ſi Iudex ſine actione Actorē admittat, teneatur Patria intereſſe. Menoch. *de arb. iud. quæſt. q. 16. lib. 3.* Confirmat idipſum Monal. *d. l. m. 9.* Ratio autem ꝛꝛ prædictorum omnium eſt; quia vbi nulla eſt actio, ibi nulla ſententia fieri poſteſt. Et ita officium Iudicis ceſſat, quam communē Marant. dicit, referre & alios adducēte Monal. *loc. cit.* n. 7. & gl. ad *l. vbi pactum. C. de pactis*, vbi quando actor non competit, Iudex debet abſolvere. *l. ſi pupilli. al. i. item §. videamus. ff. de negot. geſt.* Rom. *conſil. 224. n. 1.* ibi: tale iudiciū eſt nullum. Bero. *conſil. 169. incip. multa*

praſenti. vel. 2. Benint. in *decif. 65. n. 9.* Schuff. *coſil. 2. cen. 3.* Imo ſententia pro Actore lata, ſuper actione, quæ non competit, non valet. Innoc. in *cap. quod ſunt. de appell.* quia caret materia; vt inquit Marant. *part. 6. de ſent. nu. 66.* Quod habetur in *de iſſer. indic. auguſt. Cam. Imperial.* ſub nomine Gilmar. editis *decif. 28. nu. 10. part. 1.* Et hæc Oldend. *de form. libel. in Rubr. Quæ requirantur*, ſequentibus verbis complexus eſt: Sunt & rationes ad manum. Quia nemo ſine actione poteſt expetiri. *l. non omni. & l. per ſuniā. ff. ſi cert. per. l. decem. ff. de verb. oblig.* Nec igitur in poteſtate Iudicis eſt talē admittere libellū. Præterea cū ſententiæ debeat eſſe conformis libello. *vt fundus. ff. com. diuid. l. vlt. C. de fidei. libel.* ſequenter nec neceſſario ex inepto libello, inepta ſententia. Bart. in *l. ſi praſer. in. ff. de pen.* Et hinc eſt, qd. *Id. in c. examinata. de iud. probat.* Exceptionē inepti libelli poſſe etiā poſt ſententiā opponi. Citant iniet alia cauſa delicti. *de empt. & vend.* Et extat de eadē re *conſ. Ang. 128. incip. q. except.* Innoc. in *c. 1. de off. viſar. dicit:* Quod quando manifeſtū eſt Actorē nō habere ius agēdi, quanqꝛ libellū ſecondū formā iuris eſſe inxerit; nō tamen eſſe admittendū, cui ſubſcribit Bal. in *l. 2. §. ſed quia veremur. C. de iur. cal.* exiſtimās Iudicis officio incumbere, vt lites ſine calumnia procedat, etiā nemine poſtulante. Et propterea calumnioſum Actorē, vbi hoc cōſtitit, circa vllā exceptionē à limine iudicii repellendum eſſe, arg. *l. 1. §. & hoc edit. ff. ſi mul. vent. no. in poſſ. al. cauſe eſſe dic.* Et *l. 3. §. qd. libelli. ff. de acuf.* Quæ tamē aliquādo fallunt, maxime ſi cauſa ex qua actio cōpetere aut libellus ſuſtineri poſſit, poſtea ſupueniat; prout ꝛꝛ ſequentibus verbis expreſſit Ceph. *conſ. 47. n. 28.* Nec iudiciū facit nullum agens ſine actione. *l. cum putarem. ff. ſi ſam. erſ. ff. licet in quacunqꝛ parte iudicii Iudex ex officio eum poſſit repellere, ſi animaduertat eum agere ſine actione; & ſufficit ſibi pendente iudicio actionem ſupervenire, ex cauſa de præterito: ita præterit tradit Caſtr. l. decem. propoſ. fin. de verb. oblig. & ſatis etiā iſcōpore moti iudicij, intererat Domini Carſaris, ob ipſem probabilē, vt tradit Bart. in *l. i. poſſet. col. 1. verſ. ſed ſi eſſet ſubſiſturus. ff. de acq. hered. & ſi qd. etiā miſio iudicij ſuſcite nullū, ſatis eſt vt iuerit reconuallidatō, ex iure ſuperuenienti ex cauſa de præterito in iudicio deducta**

- deducta; vt dictum est per dictam leg. si rem alienam. §. si cum suis concordantibus: quo casu fallit ac cessat regula leg. non potest. ff. de iudic. quæ procedit, quando ius superuenit post
- 42 litem contestatam, ¶ ex causa de præsentii, secus si superueniat, vt in proposito, ex causa de præterito, vt omnes concludunt. dicta leg. non potest, & ceteris locis supra citatis. & formaliter consuluit Bellonus dicto consilio 25. Et illa regula leg. quod ab initio, non conuenit in casu, vbi nulli ab initio, non reconualidatur solo tempore, sed ex iure superuenienti ob patris obitum, quo casu lex illa est, quæ actum reconualidat, quod lex facere potest: Decius leg. final. post princip. C. de instir. & substir. Et Dominus Cæsar ob spem, quæ non erat probabilis, Bartolus dicta leg. si potest; poruit cautionem petere, vt ibi per eum; qua ratione cautionis præstandæ apparet, iudicium omnino non fuisse ab initio nullum, & propterea prorsus cessare regulam dicta leg. quod ab initio, vt late per Ruinum consilio nonagesimo tertio, numero decimo, & vndecimo. libro 3. & nouissime latius deducit Hyppolitus Riminaldus Institution. quibus alienar. licet. in principio, numero ducentesimo nonagesimo, cum sequenti. De quo tamen non immerito ambigi potest.

- Tertio quomodo articulos impertinentes ¶ cognosceret, & vel ad probandum admitteret, vel reiciet Iudex, nisi genus actionis probe cognitum perspectumque habeat, ex quo proprie an pertinentes vel impertinentes sint articuli inuestigare possit: Quod ipsum in specie Monaldus dicto consilio hac ratione cuiuscere tentauit, ideo scilicet impertinentes esse refertur; quia actio sit nulla. Alia, quæ huc refertur ac recenseri possent, iam volens prætereo.

- Partem agentem quod attinet, illa ante-
 44 quā t agat, bene cogitare debet qualiter agat, l. pure. §. fin. de except. doli. l. si quando. C. de dilatione. late Ioannes Igneus in reperi. leg. contractum. numero 172. ff. de regulis iur. ne Domini Alsef.
 45 fores, ¶ aliter atque ipsa Pars, sibi proposuit, pronuntiant: ideoque genus actionis cognitum habere expedit, quo ita articuli dirigantur, vt probationes recte ad genus actio-

nis accommodentur, ac ad illum finem tales articuli, quæ institutæ actioni recte conueniant, conueniantur; per tradita Ottonis Melandri part. 9. commentar. Cam. Val. de libelli. part. 8. Et in specie astruunt Doctores, quod articuli ita formandi sint, vt fundent intentionem ponentis, considerata natura positæ actionis, vt post Speculatorem loquitur Bernardinus Muscatellus in praxi aurea. part. 5. gloss. impertinentes, numero nono. Et numero decimotertio, inquit: Articuli nedum formantur à partibus substantialibus libelli, verum etiam à pertinentibus, vel pertinere valentibus ad actionem in libello præsuppositam. Idemque docuit Oldendorpius in form. libelli, rit. de posit. & artic. versu. articuli, Vbi inquit; articuli itaque solum ea continere debent, quæ ad institutam actionem necessario requiruntur, & quibus probatis, constat intentionem actoris iure locum habere, ac ream conuentum esse condemnandum. Hoc autem, quo pacto fieri oporteat, non aliter intelligi potest, quam si naturam cuiusq; actionis compertam habeas.

Vt autem hic punctus ad Actorem: ita ¶ se- 46
 quens (an scilicet elisa sit actio) ad Reum spectat; qui vt intentionem recte accomodat, ac actionem, confessione defensionalium, vel etiā interrogatoriū, eneruet, & ipse actionis genus (sine quo nec defensionales, nec interrogatoria recte conficiuntur) notum habere debet, cui & supra tradita Vigeli admi-
 culantur. Exceptio enim recte proponi nequit, nisi actio nota sit. Quæ res iunioribus exemplo demonstranda est. Quomodo enim, quæso, Reus exceptionem præscriptionis obiciet actioni, nisi sciat qualis sit actio, vt cognoscat an possit currere præscriptio: Similiter quomodo transactiois exceptione v-
 47 tatur, nisi id ipsum notum habeat. Apparet itaque ex iam deductis in materia Commissio-
 nis & Iudicem & vtramque Partem, suas ex hac tractatione posse deliberare ac habere utilitates.

Sed ¶ hoc ad Commissarium (cuius 47
 præcipue gratia hæc tractatio instituta) nihil pertinere obuertet forte aliquis? cui hoc responsum sit: cum Commissarius

& Iudicis & Partium minister sit, non minus ipsum, instar famuli, qui domini naturam cognitam habere debet, si bene fideliterq; seruire velit, genus actionis nosse oportere, quâ ipsum Iudicem delegant ipsasq; Partes; idq; vt & de interrogatoriis, & articulis, † an pertinentes, an impertinentes, rectius scrutati, & ita in ipsa testium examinatione, reiectis interrogatoriis ad actionem institutam nō pertinentes, questionibus dirigere, vt Partium intentionem recte inuestigare, iudicique veram viam ad pronuntiandum demonstrare, atque aperire possit: Nam alias genere actionis non rite cognito, nec formare, nec reformare (quod Cōmissarius est) liceret, teste Muscatellin praxi aut. part. 5. glo. 1. impertinentes. num. 9. & 13. & Olendorp. de possit. & artic. vers. articuli itaque, quorum verba supra relata.

Ex quibus omnibus constat, ea quæ in referendo, in votis definitiuis, à dominis Cameralibus considerantur; Primum scilicet, quæ actio instituta. Secundo, an & ea probata. Tertio, an elisa. Quarto, quid pronuntiandū, ad ipsam materiam suscipiendæ probationis optime quadrare, adeoque necessaria esse, vt nisi in ipsa materia Commissionis in consideratione habeantur, & Iudicem & Commissarium, ac Partes facile in varios errores labi; è cōtra vero, hoc recte in Cōmissionis materia obseruato, facillimo etiam labore difficultates, quas sepe numero sese offerre videmus, superare possit.

CAPVT II.

Vnde genus Actionis indagandum.

SVMARIA.

- 1 In actionis genere indaganda facti species consideranda.
- 2 Factum totum, non prius ponderanda.
- 3 Principium negotii bene attendendum.
- 4 Ius quomodo ad factum applicandum.
- 5 Actio ab intentione agere regulatur.
- 6 Duo in inuestigando consideranda, medium, & conclusio.
- 7 Libelli conclusio, declarat, restringit, ac amplius narrat.
- 8 Nō quid narratur, sed quid obediatur considerandū.
- 9 Libelli conclusio magis quā reliqua partes attendenda.
- 10 Libelli conclusio attendi etiam in ipso libello, & quæ in ipso, totum libellum etiam facti serie bene narrata, correre.
- 11 Conclusio, in omnibus rebus principia est rationem.

- 12 Ex conclusione colligi an apertus vel inceptus sit libellus.
- 13 Petitionis sententia conformis esse debet.
- 14 Ex conclusione qua actio instituta colligitur.
- 15 Contractus initium ipsellendum.
- 16 Contractus ex figura iterarum dignoscitur, vt & m verbis, quorum nullum adiosum esse debet.
- 17 Contractus ab eo, quod præstat nominandus.
- 18 Contractus formam attendendam.
- 19 Circumstantiam etiam minimam notandam.
- 20 Actionis causa cessante, cessat actio.
- 21 In actione habente duplicem naturam primordiale & accidentalem attendendam.
- 22 Actio talis præsumitur, qualis rei ad quam competit.
- 23 In actionis genere si duo occurrant, ad quæ si quis adstringit, vnum eligendum.
- 24 Actionis genus semel electum mutare non licet, nec in secunda instantia 25. Et quid si diuersam naturam habeant. num. 26.
- 27 Officium iudicis quale sit, causa omisa vel expressa.
- 28 Libelli sine conclusione quibus casibus valeant.
- 29 Solennitates præsentiam Principi supplere.
- 30 In criminalibus de vindicta publica agi.

FRustra de utilitate præcedente tradita videntur, nisi & illud Iudici, Partibus, & Cōmissario demonstretur; vnde genus actionis haurire & inuestigare debeat: quod sequenti verbis generaliter expressit Olendorp. in tract. de for. inucl. ad. Rub. quomodo inucl. ag. sit actio. Principio, inquit, necessarium est ad inuestigandam actionem seu persequendi iuris tui formulam, vt facti vel causæ speciem diligentissime discernas. † Nisi enim negotiū ipsum prius recte perceperis, impossibile fuerit, certā iuris & actionis rationē colligere. Quippe quod in causa & facto ius esse positū, Aitenu respondit, & elegantē exemplo de puero quodam per ploustrum obtrito, declarat, in l. si ex plagis. & in cluso. ff. ad l. Aquil. Et Vlpian. in l. cum duob. in princ. ff. pro soc. loquens de duobus vicinis, quorum alter rogatu alterius fundum coniunctum emerat, nolens deinde cum vicino communicare, secundum Iulian. scribit, implicitam esse facti questionem.

Torum aut factum † ex pendere oportet, nō vnam aut alterā eius particulam, vt magis appareat, num simplex sit, an multiplex: Et quæ sint rerum, personarum, ac temporis circumstantiæ; sicut Triphonius IC. eleganter colligit æquitatem. in l. bona fides. ff. de positi. Si inueniatur, inquit, totius rei æquitatem, quæ ex omnibus personis, quæ negotio isto continguntur, impletur, &c. Nemo enim in tam immenso negotiorum

DD

gotiorum (vt sic dicam) mundo, discernet recte, quod ius, quæ actio cuique competat, nisi prius ad amissum explicatum habeat factum. Vt interim videas, quam probe agant, qui negotium à litigatoribus vix totū audiunt, tantum abest, quod qualitatē eius deliberent: non memores, quod Ulpianus dicit: omnem definitionem in iure periculosam esse: quoniam non raro ex modica causarum differentia subuerti potest, *l. omnis definitio ff. de reg. iur.*

Quo magis aut factum recte discernas, redige in succinctas simplicesq; sententias ordinatim: tum enim cōmodius apparebit scopus causæ, quem Rhetores statū vocāt, vt inde statuas ius perscrutandi. In iure ciuili, scopus causæ est initium, quod causa sequentiū fuerit, velut principalis pars negotiū. Nā cuiusq; rei po iūma pars principalis est, tū dicere Caio in l. i. ff. de orig. iur. Semper igitur respice, vnde cūperit negotiū, & hoc, quod nisi euenisset, sequentia quoq; non contigissent, vt infra patebit exēplis. Porro, quicquid operæ collocaueris in discutiendo facto, redibit decuplo ad faciliōrē iuris inquisitionem. Deinde sic cognita facti specie, quid sit: tū oportū est videre quale sit, hoc est, quid ius in eo statuat: & lex velut regula iustorū & iniustorū, omniūq; eorum, quæ in Republ. & foro ciuili accidere possunt, vt Martian. secundū Chrisipp. legem describit, in l. i. ff. de legib.

Qua in re consulendi sunt IC. & Cæsares Romani, non Repertoria. Videndum enim cūprimis est, ad quam negotiorum formam pertineat: utrū sit contractus, an quasi cōtractus: an vero maleficiū, vel quasi maleficiū: an nullius cōtractus, vel acti negotiū, sed tantum de dominiis rerū sit queritio. num deniq; tā varia sit facti species, vt ad certam & nominatam iuris formā redigi nō possit casus. Paulus appellat ex variis figuris causarum, in l. i. x. princ. ff. de act. & obl. Causa nouum negotiū vocat, in l. i. s. i. tibi pollicenda. ff. de præsript. verb. Papinianus proptiū contractum nūcipat, in l. i. x. princ. ff. de i. m. Sic Cicero eleganter in lib. 2. de orat. Ac primū (inquit) naturam causæ videat, quæ nunquam latet: factumne sit, queratur, an quale sit: an quod nomen habeat: quo per pectō, statim occurrat naturalī quadam prudentia, nō his subdu-

ctionibus quas isti docēt, quid faciat causam, id est, quo sublaro, cōtrouersia stare nō possit. Subductiones Cicero vocat inanes & sophísticas Philosophorū argutias & disputationes, qualibus & nunc vtuntur in diuidendis causis, & tractando iure, magno studio forū in cōmodo. Enimvero eodē libro loquens de Philosophorū libris. Verūbū ait) prorsus nullum intelligi: ita sunt angustis & confcis disputationib. illigari. Ex his itaq; inuestigationibus non difficulter apparebit actio, & ius perscrutandi in omni negotio. Nam contractus & maleficia habent suas nominatas persecutiones: sicut & rerum controuersie. Reliquæ vero causarū inusitatæ species habent generales actiones, quibus vice aliarum vimur, vt tractat Papinian. in l. i. cū alius iure consultus in l. i. seqq. ff. de præsript. verb. Quæ vera sunt, & quotidie à consulentibus vsurpantur, & in Camerali vsu sunt frequentissima: sed quia generaliora sunt, quam vt passim & ab omnib. promiscue vsurpari possint, hic non subsistendum, sed Cōmissario vterioi via monstranda. Et cum actio ab intentione & agētis regulatur: vt per se cūssimus IC. Anton. Querr. cons. 28. num. 14. prodidit, vnde illa intentio haurienda sit, videndum. Ad quod vt deueniatur, illud noiſe conuenit: quod licet duo in libello, in hac inuestigatione attēdi debere vulgo iudicent Dd. Angel. in §. omnium. nu. 7. vers. Et tene mem. re. Infit. de action. medium tū scil. concludendi, & ipsā cōclusionem: alia autem intextmixta. parum eorū esse debere, per iura ibidem adducta. Ipsam tamen cōclusionem esse potissimum partem, tū declarant ipsam actionem, 7. Iul. in l. i. n. 4. C. de edendo. Et in d. §. omnium. nu. 12. 4. Zaf. num. 21. Infit. de action. Vnde & post Barr. Innocen. & Ialōn habetur in dec. 8. Gilmanni part. 2. num. 4. quod cōclusio sola ampliat, regulat, declarat, & restringit narrata. Non enim quid narraret, tū sed quid concludatur, considerandum, docti monuerunt, vt per e. parte. Et ibi Abb. num. 5. de for. competet. Euerh. cons. 126. num. 1. Lanfranc. in praxi. cap. 15. de petit. num. 2. Et tū quod iudex debeat magis aduerrere ad cōclusionem, quam ad superiorem partem libelli, in qua cōtinetur solā narratio facti, post Ferrar. & Iq. Aud. statuit in dec. 6.

decis. *Com. 31. p. 2. nu. 2.* sub nomine Gilmanni edis. Quae omnia neruole coniunxit Oldend. de form. libelli in rubr. quae requiritur ad iustā formam libelli. *vers. diligenter.* hisce verbis: Diligenter autem perpendendū est Aetori, quoniam modo libellum concludat, hoc est, quid tandem petat. Nam ex conclusione, libellus aestimatur, etiam si factum inepte sit et expositum: sed ex diuerso, si ex facti serie, quātumuis bene narrata, iniquam colligas conclusionem, totus libellus corrui, vt lacon probat multorum testimonis, in *l. 1. in princ. ff. de eden.* Vnde iudex ad ferendam sententiam non tam quid narretur, quam quid concludendo petatur, respicere debet, vt dicit Innoc. in *c. super litteris. de rescrip.* Conclusio enim restringit ad se, & interpretatur ea, quae generaliter praecedunt, *arg. l. 2. c. de pot. hered. Bar. in l. Aureliu. §. Stichus. ff. de liber. legat.* Praecipua ergo vis est in cōclusionē: quoniam omnium quae in iudicio tractantur, rationem habere conuenit, vt ex mente Pauli de Cast. est, in *conf. 259. Incip. in causa mota.* Necq; haec solū in libellis, ¶ verum etis in Rescriptis vera sunt, docente Abbate, in *c. ex parte de fo. comp.* Similiter in contractib. poli. multa verba, quid tandem cōcludatur, respiciendum est. *l. si voluntate. C. de rescind. vend.* Deniq; in omnibus actionibus hominum, exitus est certissima probatio eorum quae praecesserūt, *Liquidā ff. de reb. dub.* Quae dam (inquit) sunt, in quibus res dubia est, sed ex postfacto retroducitur, & apparet, quid auct sit: vbi Accursius multas citat leges. Huc nimirum alludit adagium, quod nemo nō habet in ore: Euentum esse fluitorem magistrum, adeo finis rei neminem non edocet, &c. Ideoq; ex ea, tan libellus aptus vel ineptus sit, iudiciū fieri solet. *Gail. obs. 61. num. 15. lib. 1.* Ratio est euident, quod petitioni, quae in cōclusionē fit, sententia conformis esse debeat. *l. 1. c. de fideicom. lib. 1. fundus. C. commun. diuis. l. 2. Bal. in l. 1. c. si placet vna eademque. Proindeq; existimatum ¶* vulgo est, proprie ex cōclusionē, quae actio instituta sit, inuestigandū esse. Cum n. cōclusio apta sit, nō obstatū narrata, quae possit foris inepte cōcernant, cum vlt. per inutile non vicietur, *c. vlt. de reg. iur. lib. 6.* Salic. in *l. per diuersū. q. 35. nu. 25. C. mandati.* ita in specie Meis-

ner. *vol. 2. part. 2. nu. 18. vers. actionem.* (quamuis iudicem ex officio aliquando magis ad narrata, quam petita respicere posse putet, *decis. 23. Gilman. nu. 60. vers. & ita concludem.*) In quotamen si inquirenti (vt saepe solet) difficultas quaedam occurrat, sequentes regulas obseruabit. Primo, ad initium cōtractus respiciendum esse ¶, *Cast. l. 1. §. si quis iussu, de num. 2. ff. de positi. vbi textibus id confirmat.* Deinde ad figuram literarum: talis enim ¶ est cōtractus: ¶ (& consequenter talis actio ex illo cōtractu datur) qualem ostendit figura literarum. *Bald. in c. 1. de fundo dato in vicem leg. commiss. & in c. per venerabilem de elect. Dec. conf. 335. nu. 3. Et Socin. conf. 165. vers. sed praemiss.* quod & consideratum in causa Agathen Forberin Appellantin contra Georgen & Schwenden Appellaten. Et confirmatur quod vlt. dicitur a nomine cōtractus dignosci, *l. 1. de praescrip. verb.* *Gilman. decis. 33. part. 1. nu. 12.* non solum autem ad figuram literarum, sed etis ipsa verba respiciet: nam in cōtractibus nullum omnino verbum, sed nec vlla quidē syllaba debet esse sine effectu operandi, vt venuste dicit Bald. in rubr. de *contrab. empt.* in *1. q.* quem omnes tam in cōsiliis, quam lecturis lequi, testis est Martin. Pegius german. in *tyrocin. conf. num. 4. Zalius conf. 12. nu. 50.* Tercio ¶ videbit, quid prauelear: cōtractus enim nominandus ab eo, quod prauelet, pulchre Aaron. Quett. in *conf. num. 4. folio 51. nuper in Germania editis.* ¶ Quarto for- mam cōtractus considerabit: ad cognoscendum enim cōtractum, forma inspicenda est. *Sichard. in l. 1. num. 27. C. de pact. si quidem cōtractus ex conuentione legem accipit. Lin conuenional. de verbis obligat.* Et pacta appositā in cōtractu indicant eius proprietatem, & qualiter ¶, ita per Bald. *conf. 87. volum. 1.* vbi tamen id nō inuenitur: sed forte citat *conf. 353. num. 4.* vbi quod ex pactis cōtractus recipiant formam accidentalem, firmatur. Idque in Camera notatum, vt videre est in *romo 2. vol. 3. numer. 2.2. & 3. symphorem supplicat.* *Gilman. ¶* Quinto circumstantias etiam ¶ minimas norabit, quippe quae saepe facti mutant integrum statum, *l. bona fides. Depositi.* Vnde & dicitur, modicam diuersitatem facti magnam iuris diuersitatem causare, *l. si in fa-*

excusatio tutor. l. hoc legat. de leg. 2. Spec. in tit. de Aduoc. §. nunc videamus. Decius in l. precib. nu. 3. in fi. C. de impub. Bal. cons. 115. (in quo numero erratum) incipiens. Proponitur quod Ioan. lib. 1. quod notatum in causa Marthæ viduæ Simonis Ioannis Atriciis contra Supprecht le grand, & Henric. filium Ioannis Lineux. Sexto, causam

30 inspiciet; nam actionis causa cessante, cessat ipsa actio, post Dd. Curt. & Tiraq. prodidit Bart. p. 1. ff. de iur. i. resp. 42. nu. 16. Septimo, quod si vna actio habet duplicem naturam, vna primordiale, aliam accidentalem, debet attendi accidentaliter, non naturaliter, quod sequentibus firmat Benincasius §. actionum. Infi. de actio. per §. fuerat. Infi. eod. tit. & l. stipulatus. ff. de iur. quam regulam facit Bart. in l. si videamus. §. si actionem ff. eod. Nam quod actio oriens ex contractu informato cōpetat ad id, quod est deductum in p̄dictum, est ex accidenti, propter adherentiam pacti, non ex natura contractus præcedentis: ergo ista actio non debet sequi naturam primordiale contractus, sed accidentalem, scilicet pacti, quod est stricti iuris, & sic ista actio erit stricti iuris, quod nō debet esse mirum, quia & in aliis est, vt magis attenditur accedens, quam natura, vt l. 1. §. bestias. ff. de postul. Bene facit nota distinctio Bart. in l. qui habent. ff. de tutel. vbi dicit, quod aut natura & accedens sunt repugnantia, & tunc magis attenditur accedens, quam natura. Idem sentit Franc. Nic. nu. 10. in rubr. ff. de noui oper. num. Dyn. in reg. Semel malum. de reg. iur. in 6. hic certe repugnat accedens naturæ, quia vnum est stricti iuris, aliud bonæ fidei, quæ diximus supra esse contraria, & repugnantia, vt est bona gl. in l. si eadem ff. de off. ass. vbi Ias. tenet, idem quod Bart. in d. qui habent & Ias. in l. si arrogator. num. 45. ff. de adept. & facit quod voluit Bart. in l. fin. ff. de offi. procurs. Bart. in l. 1. §. remouet. ff. de postul. & hoc medium fuit. Rim. & Dec. in d. pacta, & cū hac glo. opin. tenuit Ricar. & Barth. de Salyc. in d. pacta quia, potest muniri hæc opinio sic: nam per pactum in continenti appositum, vetus actio informatur. d. §. quimimo. Ias. & alii in l. lecta. ff. si certum petatur. Ias. in l. petens. C. de pact. Si igitur datur noua forma, ergo noua substantia huic actioni adiicitur: Si nouus; ergo non illa est substantia, quæ erat prius,

sed alia; cum nouum dicatur id, quod nunquam fuerit, sed vltimo emersit, vt cap. 1. & c. quid per nouale, de verborum signific. Cum igitur dicamus esse substantiam aliam, quam primam, prima autem erat bonæ fidei, vt hæc sit alia, opus est dicere, quod non sit bonæ fidei. Plura alia fundamenta pro hac parte videas, per prædictos Salyc. Aret. Soci. & Rim. qui ea faciunt & referunt, & cum hac opinione videtur transire Ias. in d. pacta. Octauo animaduertendum, ad quid competat, nam omnis actio talis esse iudicatur, qualis res est, ad quam competit, l. si ad resoluendam. Cod. de præd. minor. Et ipsius rei petitiæ naturam & qualitatem attulim. l. 1. & ibi Dd. C. si aduers. transact. Tiraquell. du retrait signag. §. 1. glo. 7. ex princ. Ignat. Lassarr. de decima vendit. & permut. cap. 9. numero. 32. Et hinc infertur, quod actio competens ad quamcunque rem priuilegiatam priuilegiata est, per d. l. si ad resoluendam. vbi Dd. C. de præd. minorum. Lassarr. d. l. nu. 37. Nono, quod si quis se attingat ad plura in libello, & vnum ad victoriam causæ sufficiat, illud eligit, vt egregie deductum in decisi. sub nomine Gilmanni part. 1. decisi. 20. num. 37. vbi sic fit tuitur. Licet dubitari possit ex tenore libelli, cum ibi Actores ex duplici medio cōcludendi se fundare viderentur, an sufficiat vnum ex iis probari, vel de necessitate requiratur vtriusque probatio: ego tamen non obsecrum esse puro, hoc casu sufficere, si vna pretenсарum causarum cōcludendi in libello satis probata reperitur. Quidō enī alius in libello facit mentionem de plurius, quorum alterum tamen sufficit ad victoriam reportandam, non videtur se attingere, nisi ad illud vnu probandum, quod sufficiens est, per allegata a glo. 1. in c. 2. verb. & perpetuo. de rescrip. & gloss. cap. ex parte in princ. de rescript. spoliat. Bal. in l. 1. C. de condit. ind. vbi nu. 11. & Castren. in l. Diuum. num. 3. de re iud. Ias. in l. interposita. nu. 6. C. de transact. post Cyn. in l. cum te. C. de probat. vbi dicit, quod quando in libello plura narrantur, non requiritur probatio omnium, sed sufficit probare vnum de substantialibus. Et Castren. in d. l. interposita. num. 6. dicit, quando plura allegantur, quorū quodlibet per se sufficit, si est verum; licet vnum non probetur sufficit,

sufficit, quod probetur aliud, per ibidē allegata. Teneatur enim tunc demum quis probare omnia simul narrata, quæ alias per se sufficerent, quando deducta sunt, non distincte, vel copulatiue, sed qualificatiue, puta si dicatur, manifeste deliquit, &c. ibi, licet vnum sic factū; tamen & qualitas probanda esse videtur. Ita Bar. & cōiuniter Dd. in *d.l. diuim*, vel quando expresse siue tacite quis se adstrinxit ad duo vel plura, quorum quodlibet sufficiebat, tunc enim nisi vtrumq; probetur, absolutoria sequi debet. Sic enim se adstringēs videtur fecisse conuentionem, quod nisi probetur vtrumq;, feratur sententia pro aduersario. Ita ex gl. & dictis Dd. concludit Felin. in *c. licet causam*, nu. 4. o. & deinceps. Secus ergo in aliis casibus, in quibus diuersa militat ratio, prout ibidē late declarat Felin. & alii. & Ias. in *d.l. diuim*, n. 10. vbi dicit, quod Dd. ibi loquantur in terminis, quando ex eo, quod ponitur in eadem ratione, resultat vnum dictum qualificatum; sed Bal. Caltr. & ea, quæ supra sunt allegata, in aliis terminis versari. Hinc intelligendū puto, diuersum statuendū esse, inter cetera in casibus, vbi ne expresse, nec tacite quis se arctauit duorum vel plurium probatione. Panor. in *c. licet causam*, nu. 3. 4. & Felin. nu. 4. 5. Item vbi eompetere potest auxilium clauulæ: non adstringens, sed ad probandum non necessaria, vt per Alex. in *conf. 6. nu. 3. & 7. Et conf. 42. nu. 15. 103. Bart. in d. diuim. & l. circa de probat.* Bald. in *l. propter litem per eum tex. q. quis de excus. tur.* Canonist. in *d. c. licet causam*, verb. se adstrinxit. Item vbi vna causa per se est sufficiens ad generandam actionem, & sententiam ferendam, prout hoc casu patet, nec arctatio facta ad vtrumq; probandum. Si tamen ex conelusione libelli certum genus actionis deprehēdat: In aliis autem productis seu scriptis mutatū hoc animaduertat, quid faciendū quæritur? Et dicendum, q̄ quod priori actioni firmiter inhaerendum: quia actor eligendo vnam, nō potest ad aliam recurrere. *l. quod in herede. §. eligere. de tributoria actio.* Schurf. *conf. 47. num. 14. cent. 1.* Ioseph. Lind. *dec. 33. nu. 15.* præsertim in secunda instantia. Ord. Cam. p. 3. tit. 33. §. Vnde soll. idq; notatū in cau. Joachim Etzman cont. Bar. sfold Stessan. Et in causa Herm. Caspar Ab-

ten in *S. Blasii in Schwartzwaldt Appellanten*, cont. Herrn Johan Joachimb vñ Etzel Friedrichs Branten in *Lupffen Appellaten*, vbi dicebatur, quod licet ex nouis causis liceat ius suum deducere in appellatione: conformes tamen articulos debere esse actioni prius intentata: Et in specie exemplo hoc cōprobatur, in decisi. nomine Gilman. editis *par. 1. de iur. 19. n. 6.* quæ sic habet: Sed pro parte negatiua, quod hoc casu nouum illud capitulū, & causa petitionis rerum controuersarum, locū non habeat, videtur inde dicendū: quia quādo noua capitula super re noua, & nouo libello producuntur, tunc ea non sunt admittēda, vt si in causa principali domū peti, nō possum in appellatione pratum petere. Similiter si vna actione vnā rem peti, & succubui, non potest ea res in causa appellationis, alia actione prosegui: quia appellatio naturā liis non mutat, *Clem. sepe. de verb. sig. & Clem. diffensio. sam. de iud.* Et qualis est libellus in causa principali, talis est causa appellationis. Nā qualitatē litis, causa appellationis non mutat, vt si prima causa erit de deposito, alia nō potest esse de mutuo: quia hoc est nouum capitulū, *l. per hanc. C. de temp. appell.* Ita declarat Bal. in *addi. ad Spec. in tit. de appell. circa si. versitem appellari est officium, & c.* & Phil. Franc. in *c. cum in eccles. de appell.* Verum iam dicta secus se habent, si illa remedia per separatās petitiones diuerlo respectu, minimeq; se contingentes, instituantur, & subordinentur, per *c. cum dilectis. extra. de ord. cogniti. & l. fundum. & l. fundi. ff. de except. l. in alleg. lege naturaliter. & §. nihil cōmune. nu. 124. 123.* & ibidem Alex. nu. 38. 47. & 53. Ex quo sane resultat decisio, in hac causa supra possessorio tantū pronuntiandam, per supradictas rationes, petitionumq; differendū tam diu, donec possessorium decidatur, *c. cum Ecclesia Sutrina. de caus. poss. & propriet. c. pastor alii. §. significauerūt. de testib. decisi. Gilman. 69. n. 2. p. 1.* quod ipsum latius libro precedenti c. 7. nu. 10. deducū est.

Quale autem sit officiū indagantis, si causa expressa, aut omissa sit, ex traditis à Laurent. 27 Tennin. Rudolph. *caut. 4. parat.*

Vnde constat conuentionem necessariam esse. Oldendorp. *d. loc.* vbi tamen addit, esse quoddam casus, in quibus valeat libellus sine

DD 3 conclud.

conclusionē. Primo cum agitur de recuperanda possessione amissa per violentiam. Nam in odium violenti possessoris satis est ipsum factum esse violentum, etiamsi nihil petatur, ut probant Dd. in l. fin. de edendo. Accedit Interpres in c. quia prescriptum. l. 4. Secundo in presentia principis, quæ supplet omnem defectum & solemnitatem, arg. l. omnium testamentorum. in princip. C. de testam. l. ad petitionem de accusat. Vnde potest Princeps ex l. us quoque; sententiam ferre, quæ a litigatoribus allegata non sunt: quandoquidem nullum hic periculum iniustitiæ vertitur, ut est exemplum in l. Aemilius Larianus. ff. de minorib. Quo loco Iurisconsultus refert Imperat. Antonius ad restituendam pupillam, apud Prætorē victam, fuisse motum multis rationibus, quas tamen illius nomine nemo allegasset. Idem probant Dd. in c. 1. de litis contest. Terrio in causis criminalibus conclusio non est de necessitate libelli, ut est text. in l. 1. §. calumniatorib. ff. ad SC. Turpil. Et quantumvis (inquit) nihil de poena subiecerit, tamen legis potestas aduersus eum exercebitur. Nam, ut Papinianus respondit, facti quidē questio in arbitrio iudicantis est: poenæ vero persecutio non eius voluntati mandatur: sed legis autoritate reservatur. Hanc rationem latius explicat Bart. in l. quid ergo. §. poena grauior.

30 ff. de hi qui notant infam. Quia in iudiciis criminalibus agitur de vindicta publica, ut mali coercentur. Licet actio, §. quod scire, ff. de publica. Sed hoc casu iudex ex officio suo potest & debet, nemine petente, procedere, ac maleficia punire. *La congruit de officio. praefid.* Ergo in his libellis, quæ ad persequendum erimen dantur, non refert, an aliqui sit petitus, vel non sit. Multo minus, si forte inconcinne petatur, refert. Quod circa Doctores colligunt regulam: Quod ubicumque iudex ex officio suo potest defectum petitionis supplere, ibi prætermissa conclusio libellum non vitiat. Hos autem casus requirit apud Bartol. in l. 4. §. hoc autem iudicium ff. de damn. infest. Quatto in causis ecclesiasticis, quibus aliquanto exuberantius dicunt, Iudicem officium suum impartiri debere, admittitur libellus sine conclusione. Vt tractant Doct. in c. 1. de litis contest. citantes cap. ad dissoluendum. de respons. impub. Quinto in ex-

ceptionibus non requiritur petitio seu conclusio, docente Bart. in l. 1. ff. de exception. Sexto in causis quæ sine strepitu, & figura iudicii diffiniuntur, libellus sine conclusione recipitur: sicut Bart. probat in extrinsecanti ad reprimendum. in vers. & figura iudicii. In omnibus autem prædictis casibus, & si qui sunt similes, quia conclusio non requiritur: multo minus si inutilis adiciatur, nocebit libello, argum. l. 1. §. 1. C. de rei vxor. action. Est enim (inquit) consentaneum nobis, qui censemus, ubi stipulatio supposita non est, intelligi fuisse adhibitam, & multo magis etiam si inutilis est, validam eam effici.

CAPVT III.

Actionibus pluribus sese offerentibus, vtliorem Actori à iudice eligendam.

SYMMARIA.

- 1 Actionibus duabus si illarum propositio, etiam si legitimè pronuntiandum.
- 2 Actionem cumulationem sepe fieri à dubitantibus.
- 3 Actionum delictum ideo habendum, quia in una probatio facilius, quam in alia.
- 4 Contractus originem inuestigandam.
- 5 Actionum cumulationem quatenus permittitur.
- 6 Actiones ex eadem causa ad diuersas res non coniungi.
- 7 Actiones, quæ electione solentur, non cumulari.
- 8 Actionem maiori rei cum minori non coniungi.
- 9 Actionum contrariarum cumulationem prohiberi.
- 10 Vi & actiones subordinatarum.
- 11 Etiam tunc cum vnius executio parit exceptionem rei indicatæ aduersus aliam. Et quid de cumulatione personalis & hypothecaria. Et num. 35.
- 12 Itemque si vna in executionem deducta plane liberat debitorem.
- 13 Nec tunc admitti, si ex vna causa ad eandem rem agatur pluribus.
- 14 Neque si ex diuersis causis lucrativis ad eandem rem.
- 15 Nec civilis & criminalis, cum falsitatis.
- 16 Actionibus pluribus sit propositio, vna accipiendam.
- 17 Iudicem non debere terminos libelli excedere.
- 18 Eligendam meliorem.
- 19 Examigendam, quæ minus grauatur Partes.
- 20 Possessorio & petitorio intentato, petitoria reformari.
- 21 Actionem eligendam, quæ minoris est præiudicii.
- 22 Clausula salus artis officii. Et 24. exemplo docetur.
- 23 Petitorium sepe ad possessorium trahi.
- 24 Clausula ad rem iudicari bene intolendam.
- 25 Actionem actori utilissimam eligendam.
- 27 Actionem dubiam per Adversam interpretandam.

Etiam

Etiam in constitutionibus publicis impo- 29.

25 *Libellus si complectatur competentem. & incompetentem viam, competentem eligendam.*

30 *Res favorabiliores esse actoribus, quando procedas.*

31 *Actionis nomine expresse, an in dex aliud eligere possit. Et quid nolente Actoris. num. 32.*

32 *Libellum interpretatur Actor.*

33 *Clausularum salutarium non extendi ad aliam causam non probatam.*

34 *Actio si ex multis nominatis nulla competat, qualis iudicis effectus?*

35 *Actione inepta infuncta, vitiosa esse Reum absoluerit Actoris iura agendi idcirco reservato, vel reuelo libello inepto Actoris intingere, ut alium aptum exhibeat, quomodo talem actionem admittit, qua probata non releuat.*

SEpiissime difficultas incidit in ipsa actione ex conclusionis investigatione. Nonnumquam enim duo aut plura actionum genera intentata reperiuntur, quæ vel sigillatim proponuntur, in vno tamen libello, vel coniunguntur. Si sigillatim, tunc secundum cuiusque actionis naturam sigillatim quoque pronuntiantur: ut factum in causa *Melton* cont. *Melton* burgi, ubi in libello plures actiones propolite erant, & partim interlocutorie, partim diffinitive pronuntiatum fuit. *Gail. lib. 2. obs. 63. nu. 8.* Et huius exempla plura extant & videri possunt, in votis sub nomine *Beug* & *Gilman* editis.

Si autem non sigillatim, sed coniunctim actiones proponantur, quarum cumulatio, etiam si non compatiuntur ad iniuicem, admittitur, quoties Actor dubitat de genere actionis, siue illud dubium ex facto proprio, siue ex alieno proceat. *Gail. lib. 2. obs. 63. nu. 2.* hoc casu multi mterferunt, quia actione quis vtatur, vel vsus dicatur: quippe quod in vna facilius, quam in alia fit probatio & exitus. Oldend. in *arg. oper. class.* Idcirco inquirens si id animaduertat, ante omnia ad ea, quæ præcedenti capite dicta sunt, aduertet, & præter ea naturam quoque negotii inuestigabit, respiciendo ad forigenam actus. secundum *Castr. in l. 1. §. si quis, ff. de posu. illa enim attenditur, etiam si actus in alium mutatus, l. singularia, si cert. per. Ideoque illo modo, quem infra demonstrabimus, enodato, dabit operam, vt cognoscat, an actiones sint tales, quæ simul intentari possint, vel ita comparate, quarum cumulatio est prohibita, quod vt recte expediteque assequatur, ad ea,*

quæ de cumulatione actionum non vno in loco luculenter ab interpretibus tradita sunt, respiciet: præterit ab Doctores omnes in l. naturaliter. §. nihil commune. ff. de acquirere. posses. Acin repetitione eiusdem legis, *Marthæum de Romanis num. 199. & seqq.* vbi latissime & fufse hoc docet: optime autem idem in notericis explicatur, *Hottoman. quest. illust. str. 27.* Obbre & in disputa. de concurrentibus actionibus. Quoad præsens autem propositum: vt aliqua in promptu habeat, sequentia puncta obseruabit, quæ recensentur in decisionibus seu præiudiciis Camera in verbo, *Actionum cumulatio, sequenti ordine.* 1. † Actiones ex eadem causa ad diuersas res non possunt coniungi. l. si duo patroni. §. si quis intrauerit ff. de iureiur. l. 1. §. hoc editio. ff. de vi bon. & r. raptor. l. inter dum. ff. de public. iudic. 2. Actiones, quæ electione tolluntur (id est quando vna electa, tollitur altera: vide *Hottoman. quest. 29.* vbi distinguit inter personalem & realem actionem) non admittunt cumulationem, l. quod in herede. §. aliger. ff. de trib. actio. l. 1. Cod. si seru. extran. ff. eui mandau. l. fin. Cod. de codici. l. 1. commissio. Cod. de pact. interempt. l. cum filius. §. variis. ff. de legat. 2. 3. † Actio maioris rei non patitur coniunctionem minoris. l. vltim. Cod. de ordin. iudic. Hinc *Paulus in l. 54. de iudic.* per minorem, inquit, causam, maiori præiudicium fieri non potest. 4. † Actiones contrarie non possunt coaceruari, l. eum qui inefficaci. 14. & l. contra maiores 16. Cod. de inofficiis. testam. *Menchius præsumption. 41. per tot. libr. 2.* 5. † Actiones, quæ ordinem habent à lege præscriptum, vt vna post aliam intenteretur, non admittunt cumulationem. l. ordinarij. Cod. de rei vindicatione. l. certi iuri. Cod. de interdict. l. qui de inofficiis. ff. de inofficiis. testam. toto tit. c. de ordin. cogn. 6. † In actionibus, quando vnus executio parit executionem rei iudicate aduersus aliam, non est locus cumulationi. l. si mater. §. eandem causam. l. nam queritur. & l. sequent. ff. de exceptionib. rei iud. l. 16. fundum. l. 18. fundi. ff. de exceptionib. Speciale tamen est in actione personali ex contractu, & actione hypothecharia, quæ simul intendi possunt: & quidem hac forma: peto Titium condemnari ad traditionem rei obligatæ, vel ad soluendum debitum (melius conac-

- conneantur sub conditione: si nimirū conditio, quæ de his actionib. iudicandi ordinem inducit, adiciatur, vt si peras pronuntiari, hoc vel illud tibi deberi: & si de debito constiterit, rem pignori obligatā tibi adiudicari) not. Gail. lib. 1. obf. 62. nu. 7. Mynsing. cent. 1. obf. 58.
- 12 7. Actiones quarum vna, † ad executionem perducta liberat prorsus debitorem, non possunt simul intendi. l. 1. in fin. ff. si famul. furt. feciss. dicat. (exemplū eius rei egregium extat in decif. Cameralib. sub nomine Gilm. decif. 33. num. 61. p. 2.) §. Plures † ex vna eademq; causa actiones, non licet ad eandem rem commulare. l. nemo ex eis §. quoties ff. de reg. iur. iuncta l. bona fider. eod. tit. l. de eadem re ff. de except. rei iud. l. plura delicta. ff. de act. & oblig. 9. Actiones † ex diuersis causis lucrantur, ad eandem rem, non coaceruantur. l. huiusmodi fundum. §. duorum. ff. de legat. 2. l. omnes debitores. ff. de act. & oblig. † 10. Actio civilis, & actio criminalis ab eodem aduersus eundem, non possunt simul principaliter in iudicium deduci. l. 1. Cod. quand. civil. act. praeiud. crim. nisi altera inciat, capta iam altera. l. 1. & 3. c. de ord. iud. l. quoniam. c. 1. l. 1. de adul. Nisi post accusationem criminalem restitutio rei per officium iudicis petatur. l. interdum. §. qui furem ff. de furt. l. 3. ff. finium regum d. Huc videtur respexisse Carol. V. de pace teneuda. tit. 10. Anno 48. volēs, aduersus fractorem pacis agi tam ad pœnam, quam ad restitutionem damnorum. Si itaque tales esse inueniat actiones, † quarum cumulatō permiffa non est, tunc, † (qua vna eligenda, per tradita Gailii lib. 1. obf. 61. nu. 1. & Francif. Pfeil. conf. 50. in fin. & iudici non licet terminos † libelli excedere. l. vt fundus. ff. communis diuid. sed narrata ad deducenda petita restringere debet, vt est communis doctrina, in c. super literas. de rescript. Bal. in l. nequaquam. §. vbi de offic. proconsul. Schurff. consil. 81. v. m. 1.) In dubio eo respiciet, vt meliorem † eligat, ne forte ipsi obiciatur.
- 13 *Qui videt vultum, & sumit deteriora:
Absq; ei radius luminis absque mora.*
- Et curabit, vt talem seruet, in qua probatio leuior exigitur: vt obseruauit in causa Mynsing contra Erfurt primæ reconuentionis. de quo latius infra cap. de velligal. num. 8. † & qua Partes minus lædantur in sententia: ideoque cum &

petitorium & possessorium † simul intentantur, petitorium reſeruari solet. Innocen. c. inter dilectos. de ord. cogniti. Alex. conf. 117. num. 3. vol. 2. vbi pulchre hoc deducit, quod obseruatum in causa Augspurg contra Walsg. Nemburg Anno 79. Mynsing contra Erfurt primæ conuentionis. Conueniunt hiſce tradita Melandri in comment. ad proceſſ. Cam. part. 8. de litell. vbi sic ait: pluribus datis remediis, exquisitiſq; & compendioſius eligendum est, argum. l. in quō deſtinauit. ff. de rei vindic. ſic ſi conueſcant ſimul in vna eademq; facti ſpecie, poſſeſſorium & petitorium, illud potius quam hoc eliges, propter difficilem domini probatiōem, d. l. in qui deſtinauit. Et vnum poſſeſſorium pinguius eſt altero, præſertim in recuperanda poſſeſſione, remedi. can. rediretgrāda, ceteris omnibus pinguius eſt, & luculentius. Pluribus igitur iſque aſſiſibus oblatiſ remediis, commodius, & quod ſine longiori via te ad optatum perducere ſineq; quar, delugendum tibi purabis. Alia exempla infra, vbi de poſſeſſoriis in ſpecie ageat, recenſebuntur: & ideo dicūt Doctores, illam eligendam, quæ ſi minoris † præiudicii: ita notatū in d. cauſa Augspurg contr. Walsg. Nemburg l. c. fi. de moment. poſſeſſ. & ibi Conrad. in ampliat. nu. 59. Bellon. conf. 11. Alex. d. conf. 117. lib. 2. Vt autem hæc turd facere poſſit, primo inquirat, an clauſula ſalutaris, † vt pōtore omni meliori modo, & petens ius & iuſtitia, &c. de quibus Carpa. ad ſtat. Mediol. c. 21. nu. 193. libello adiecta ſit, nec ne illa enim eſt maximæ efficacis. Gail. lib. 1. obf. 61. nu. 12. Corthman. conf. 42. nu. 106, & de ea infra de actionibus ſtatutorum ſuſius ageat, adeo vt ſepe † petitorium ad poſſeſſorium trahatur, quod non ſemel ſicūm legi: & latius deducetur infra de actione petitoria & poſſeſſoria: quod tamen quomodo accipienda ſit, in ſine capitis dicitur. Et cum illa clauſula adeſt, non eſt tradandum de aliqua reſtrictione: ſomnia enim completæ ſunt. Narlate conf. 120. nu. 20. Ia. Cin §. omnium. Inſtit. de act. Et ſic cum in cauſa Mynsing contra Erfurt quintæ cōuentionis quæreretur, an pronuntiari ſimul poſſit ſuper iuriſdictione, & in libello ſic poneretur an die Obriſgitt. Herrſig, ſciſ. iuriſdiction, vnd Herrſingſen l. c. v. c. dicta

* & aliis

- & aliis causis Correferens hoc admisit. Quocirca † et eam Iudici bene inculcandam inonent. Otto Meland. d. part. 8. *versic.* sonderlich nam im libell die Clausula salutaris gesezt. Hanc Aduocatus admodum pręgnantibus verbis exprimet, vel potius inculcabit, quo iudices eo magis moueantur, etiamsi ex libello videatur minus salubre remedium elici posse: tamen ad actionis genus omnium optimum, & saluberrimum respici oportere. Solent enim Iudices nonnunquam in ea clausula attendenda, eiusque vi, vt par est, ponderanda, nimis esse negligentes, minus pue cauti. D. Regner. *Sixt. in Orat. de vit. & morte Clarz. pag. (mibi) 21.* Si itaque adiectam hanc clausulam animaduertat, inquirat quę Ađtori † sit vtilior, Innocent. in *cap. cum inter dilectos. de ordin. cognit. Socin. in cap. 2. num. 88. de libell. oblat. Rom. in l. certi conditio. num. 19. C. si certum per. Decius in l. peten. num. 15. Cod. de pact. lason in d. §. omnium. num. 149. in l. iust. de action. Modest. Pistor. *consil. 47. num. 13. Gilman. decis. 26. & 105. num. 15. lib. 1.* Et Welenbec. *conf. 3. num. 20.* dicit verbalibelli late interpretanda, vt includant libellantis intentionem: & intelligitur Ađtorem maxime sibi vtile proposuisse actionem. Gilman. d. *loc. num. 29.* Idemque lib. 2. *dispositio. 35. num. 2.* adde omnino infra *caput de statut. r. med. num. 6. Corthman. consil. 42. nu. 104.* vbi innuit actionem dubiam † pro Ađtore interpretandam, & id sepiissime obseruatum, maxime in causa Wret contra Wret. Emmern contra de Statt Wormsb. Reuttschach cōtra Reuttschach. Hinc etiam traditur: † si libellus duas complectatur vias, alteram competentem, alteram non: tunc seruari & procedi super competenti. Ponnoit. *cap. examinata. de iudiciu. Roman. consil. 105. lason in l. si cum. de re iudic. Henning. consil. 43. num. 5. & consil. 1. libro 5. Mynsing. obseruat. 5. sent. 4. Gilman. decisio. 26. num. 13. & 14.* Et ita notatum anno 71. in causa Hieron. Stahel tanquā curatoris vxoris contra Michael Scheyper. Nec curanda superuacua verborum inlertio: cum vtile etiam separetur per inutile, d. *capit. examinata.* Ita notatum in causa Maior B. contra Dominicum Grülielmi. Et id non solum in ordinariis actionibus, sed etiam in causis † Constitutio-*

num imperii obtinet, cuius egregium exemplum extat in symphot. *supplic. Gilman. par. 1. tit. 4. vbi* Referens sic inquit: Ex eodem facto dicitur nonnunquam competere remedia notum est; & eo casu in electione Ađtoris esse vtro velit experiri. *text. est in l. 9. in herede. 9. §. e. ligere. de trib. alt.* Licet igitur inter hos Principes maxima religio sit nata controuersia, dominusq; supplicans, ex constitutione desuper erecta, Camere auxilium implorare poterit: cum tamen factū pręsens ad alias quoque Imperii constitutiones sufficienter qualificatum videatur; liberum ei fuit, eam, quę sibi vtilior visa est viam eligere, cum præsertim religionis constitutio, alia iuris communis, vel Impetii specialia remedia, non excludat, sed cum is sepe concurrat: quo fit, quod licet regulariter ex d. Constitutione mandata cum clausula decerni consueuerint: tamen propter facti qualitates, & circumstantias, & aliarum Constitutionum congruentiam sæpe mādta sine clausula decreta sint: quare ad factum pręsens, si narratis (de quorum veritate nodum debemus esse solliciti) standū sit, putarē peritum mandatū decerni posse. Nec prædictis aduersatur: quod dicantur Reif esse magis fauorabiles. Illud enim proprie ad initium processus ac effectum probationis pertinet, existimatum est, vt supra traditum de Ađtoris & Rei probatione. *libro 2. part. 1.* Et in specie ad nostrū propositum Oldendorp. *ac commodat de formul. libell. tit. de posit. versic. in summa,* quotiescunque inquit, disputatio inepetitudinis, vel obscuritatis suboritur inter litigatores, Iudex plus fauere debet Ađtori, quam Reo, vt est cōmunis sententia *Dd. in l. 1. §. 1. ff. si mens fals. mod. dixer. & in c. dilecti filii, de iudic. Quod si obiciat l. fauorabiliores. ff. de reg. iur. & c. cum sunt. eod. tit. lib. 6.* Respondeo, in distinguenda lite fauorabiliores esse Reos quam Ađtores, vt in d. l. Caterum in his quę ad ordinandam litem pertinent, Ađtores plus fauoris habent, doceente Bart. in l. de die ff. qui satisd. cogant. Quanquā nō video quid fauoris sit afsecutus Reus, si reiciatur libellus, quē Ađtor denuo exhibiturus sit: vt dicit Rom. Pontifex in c. Abbate sane. §. secum autem cum egit. de sent. & re iud. lib. 6. Quę tamen ratio non est sola iusti-

- ciens: quia supra monui illam actionem eligendam, per quam quis minus grauetur: vt & iam, quae citius ad finem tendit. Otto Meland. *d. loco de quo c. seq.* Et quae iam dicta sunt, tantae esse efficaciae: Interpretes arbitrantur,
- 31 vt etiam si ipsum actionis nomen exprimitur: tamen praedicta clausula virtus & efficacia locum inueniat, quod non semel in arduis causis notatum. Et si adiciatur, possessorium & petitorium simul institutum dicitur, quod quando procedat, explicatur in symph. suppl. Camera *part. 2. tit. 6. v. 6. num. 2.* hinc verbis:
- 32 † Et licet possit obici, ex quo in libello in 2. art. fuit narratum de dominio, & post conclusionem fuit subiecta clausula: Peto ius & iustitiam administrari: fuisse institutum possessorium & petitorium simul, ex quo sumus in casu, quo vtrumq; simul potest cumulari: quia hoc operatur d. clausula. Ias. in *l. naturaliter. §. in bil commune. co. fin. de acq. poss. in 2. lectur. Et in §. omnium. Inst. de ad. Eo tamen non obstant repondendum esse existimo, quod forte contrarium etiam, quando actor hoc vellet: secus eo inuito: quia est in facultate Actoris interpretari bellum vt vult, qui secundum mentem Actoris semper debet interpretari, *l. si qui in intentione. ff. de iudic. Alex. cons. 20. o. nu. 7. lib. 2. vers. ex praedictis. & cons. 6. circa processum. nu. 8. lib. 3.**
- 33 Non tamen eo vsque (ne quis hac clausula fallatur) porrigenda, vt si quis agit ex causa, quam non probat, iudex ex alia, ex qua percipit Actor ius competere, iudicet † debeat. Bald. in *l. Manius. ali. velius. ff. de pact. dot. lib. 2. num. 2. vers. sed si intentio. C. de probat.* Ita obsecratum 22. Iulii. anno 53. in causa Hansi Ds. waldi contra Michael Schiffer. Et in causa Joachims Hassiman/ als Anwaldt Joachims Wrters/ Kistgen eius/ contra Herrn W. vii Philippen beyde Herrogen zu Vonnern/ beclat. seu alit. et s. hile. Quia tunc verus obinet regulam quam elegisti, sequere, *l. si mulier. in fin. q. d. metus causa.* Sed quid faciendum, si
- 34 actionu intentataru locum competat? † Hae quae in Camera incidisset in causa Hansi reu Pappin/ cimb csterren Ehters/ contra die Gemein zu Elgaw: vbi Actores actionem l. l. e mactatis; fracte pacis: l. l. l. l. l. de vi p. blica, & priuata: iniuriarum, legis

Aquilae, de damno dato in factum, quam substatuebant in locum conditionis ex l. inlittuerant, quamuis nulla eorum, vt Domini late ibidem, speciatim reddita ratione demonstrabant. cōpeteret: Vnus tamen ex dominis sic hanc quæstionem decidebat: Ex petitione Actoris colligere licet, plures simul actiones ab eo intentatas, nimiru spolii, turbare possessionis, fracte pacis, &c. sed haru maioru nulla est, p. b. a. i. m. o. d. Camera, † actiori ex parte criminales, nō pertinent: & ideo superfluum de singulorū requisitis inquitete: sed tamen propriè regulam, quod verbalibelli sint impropianda, vt conseruetur. Bart. & Dd. in *l. sed est possessori. §. item si. de iur. l. i. salum. de praescript. verb. Marant. part. 4. de ord. iud. nu. 23.* Menoch. post Soc. Ias. Felin. Calleg. Decium, Capitiuū Stracham. *de praesumpt. lib. 2. praesumpt. 40.* Modo non sit ita obcurus, generalis, vt sententia ex eo intelligi non possit, Marant. in *6. part. de libell. lib. 2. nu. 16.* Accedit Menoch. *d. loc. nu. 3.* (vbi dicit hoc nostris vocare: quando verba essent disproportionata) Et sola etiam veritate inspecta, in consistorio Principis procedatur. Itaque darem, si opus, cum Domino referente, vt per ipsum vbique in specie deductū, conditionē ex literis obligatoris empti, &c. Conueniunt et adita Oldendorpij, *de form. libelli. tit. de postu.* vbi sic inquit: Si litigatores nullam mentionem faciant, non debet iudex facile ineptitudinis vel obscuritatis quæstionē mouere, nisi forma omnino nulli valeat, aut arce l. p. l. e intelligi non possint, vt superius satis tractatum est. Id enim quod in initio non valet, nunquam potest consualescere, *q. quod in initio. & c. non firmatur. de regul. iur. lib. 3.* Alioqui sufficit, sententiam ex quacunque parte actorum iudicialium, seti certam, *l. in summa. §. amplius ff. de re iud. l. penult. Cod. de sentent. que sine iect. quan. prolata est.* Et est crebrius opinio Bodorum in *l. edita. C. de edend.* Aliud huius rei exemplum Camerale obitum est apud Gilman. *part. 2. decis. 24. num. 38.* vbi ita legitur: Cum inter omnes certum sit, reales & personales actiones, h. e. principio, & medio differte, non v. deo. quomodo per clausulam salutarē. vel aliquo modo ex narratis consilijs possi. libello, vt prætulerunt omnia argumenta,

umenta, pro ratione dubitadi, ad secundum libellum saluandum adducta. Ideoq; non hic querendū, quæ actiones dari possint: sed quæ institutæ sint: quæque an vtile sit actori, illam actionem dari, quæ probata non reluat, ad pronuntiandum secundum conclusionem libelli, secundum quam iudex, nisi falsus esse velit, pronūciare teneret: nec iudici licet post litis cōtestationem, etiam probatis requisitis, pro iustitia causæ in reali actione, in præiudicium Rei, ab actione personali discere, & aliam dare: proinde vtilius ē foret, absolute, saluo iure agendi idoneo, quam cum periculo actionem dare. Maran. par. 5. m. 50. Ita pronuntiatum in causa Hansi & Spivaldi contra E. Chaffner/anno 53. 2. Iunii, vel reiecto libello alium producendum, iniungere: nimirum vt instituat hypothecariam, prout narrata sonant, & non cōclusio. Ita fieri posse dicit Gail. obs. 67. nu. 5. lib. 1. Si autem Domini propter iustitiam causæ, & æquitatem, pactum executum, cuius vigore in prima parte cōclusionis executoriales petuntur, coniuncta clausula saluari, attendere vellent; libellus vt superfluis, licet ineptus tolerari posset. Maran. disp. 4. n. 7. Certum enim est pacta executiva valere, non modo ad hoc, vt iudex ab executione incipere possit, sed etiā vt Partes re occupare possint: Licet hæc via continuata nō sit; & ratione tertii possessoris, præsertim titulari, tantum vim nō habeat: tamen ex æquitate attendi posse putari. Ferrar. in sum. sequest. §. 1. n. 4. Marin. Socin. in c. quoniam frequenter. vt lit. non vntess. nu. 61. Gail. lib. 1. de pac. publ. nu. 22. & hoc pactum efficere singularem succēssorem, tradit Menoch. §. remedi. adisp. nu. 111. Et ita concluderem; Iudicem tanquam de officio requisitum, magis ad narrata, quam petita, respicere posse.

CAPVT IIII

Quomodo indagandum, quæ actio actori sit vtilior. Et de delectu actionum, & quomodo est instituentus.

SYMMARIA.

1. Officium iudicis quatuor locis.

2. Officium iudicis an diuersum sit ab actione. & quoad officium æquiparari. Et sicut actio contra personam, quibus reuerentia debetur, sine venia iniuncti nequit, ita nec implorationem officii iudicis.
3. Vt actio regulariter spatio 30. vel 40. dierum præscribitur, ita & officio iudicis. Contrarium numero 14.
4. Vtque regulariter quolibet actionem ad heredes transmissa sunt: ita & officium iudicis.
5. Sicut regulariter actio quolibet edicti potest: sic quoque iudicis officium.
6. Reconvencionem vt in actionibus, ita etiam in imploratione officii iudicis, locum habere.
7. Vt ratione debiti, quod actioni iure peti potest, si de iussor potest accipi, ita & huius actionis.
8. Vt in actione in iudicium deducenda, libellus requiritur & litu cōtestatio: ita quoque in officio iudicis.
9. Instantia actionis vt triennis finitur, ita & officii iudicis instantia.
10. Actiones vt inter heredes aliorum & passivi pro portionibus hereditariis ipsis iure diuiduntur: ita & implorationis officii iudicis.
11. Actionis appellations læga etiam officium iudicis vnt.
12. Sicut libellus, in quo in cuius officium iudicis competit, actionem se instituerit affirmat, sustinetur: ita & libellus, in quo in cuius actio competat, officium iudicis se implorare dicit.
13. Differentia inter actionem & officium iudicis.
14. Vtrum preferendum actio, an officium iudicis.
15. Ratio pro actione.
16. Ratio pro officio iudicis.
17. Officium iudicis deficientibus actionibus competit.
18. Officium iudicis in æquitate fundari.
19. Officio iudicis celerius causas expedi.
20. Implorationem officii iudicis, licet secundum quoddam in effectum nihil aut parum ab actione differat, vtiliorem tamen ac tutiorem esse ipsa actione.
21. Actione directa & vtili concurrente, quam præferenda.
22. Actiones omnes an viles hodie.
23. An utraq; simul passivo cumulari?
24. Rationes pro vili.
25. Rationes pro directa: quod ordinarium excuset extraordinarium.
26. Officium iudicis sape cum actione concurrere ad electionem dari, vt in legatis, ita re indicata.
27. Rationes præiudiciales: aut omnino discutendæ: Et in eo studio opus esse.
28. Possessorium petitorio præferendum.
29. Possessorium eligendum, etsi narrata possessorium & petitorium concernant.
30. Possessorium pluribus competentibus delectum habendum.

- 31 *Personalem actionem reali*
 32 *Actionem ex contractu, actioni ex delicto*
 33 *Actionem bonæ fidei, fructu iuris actioni*
 34 *Actionem ex contractu nominatam actioni*
 35 *ex contractu*
 36 *Actionibus ex delicto publicæ, & privato concurrentibus qua eligenda.*
 37 *Actionem qua non infamat, eligendam.*

Præferri.

Diximus superiori capite illam actionem à Iudice eligendam, quæ actori censetur utilior; quod quomodo fiat, videndum. Hoc autem facile assequetur, si qui methodo à me observatur, sequetur. Primo itaque in genere; quia in vnoquoque capite agitur vel de actione, vel de officio Iudicis. Notandum est, duplex esse officium Iudicis, quod præ cæteris intricate hoc pertractantibus ita dilucide proponit Afsin. in suo execut. tract. §. 3. c. 32. n. 6. De duplici autem iudicis officio tractat Spec. in tit. de off. iudic. & Dd. passim in d. l. 1. & Abb. & alii in cap. fin. Extra de off. iudic. Quandoque enim officium iudicis, vice, & loco actionis imploramus; vt puta, cū restitutio in integrum, vel damni infecti, aut legatorum nomine cautio petitur. Item, cum vt bonorum possessio, tutoresque dentur, ad Iudicem itur, & cætera id genus. Quæ cum causæ cognitione desiderent, iudiciarius ordo, & causarum solennia observanda sunt, d. cap. fin. Hoc autem Iudicis officium, quod à iure, speciali nomine, persecutio, vel extraordinaria cognitio appellatur. *l. pecunia. §. persequuntur. ff. de verb. sig. & cor. tit. de rat. & extraord. cogn. à Bart. & aliis* nobile appellatur: ea, vt arbitror, ratione, quod actioni non deferuiat: sed liberum sit, nulloque rei, vel actioni deferuiat. Aliud vero est Iudicis officium mercenarium: & illud seruum appellant: ob id, quod actioni seruiat & obsecundat, aliisve omnibus, quæ apud Iudicem sunt persecutoriis, easque commode adiuvat. Iure autem actionis à Iudice non exercetur: siquidem actionis iure, Iudex Actor illud, quod in obligatione est, & quod ex præscripto ipsius per libellum petitur, dat, tradique iubet Cause vero, vel litis adminicula, fructus sc. vsuras, dilaciones, cōperendinationes, cautiones, & multa arbitria Iudex ex mero suo officio largitur, & adiuvat. *J. adiles. §. item sciendum. ff. de adlitiis d. 1. & l.*

stipulationum §. iudiciales. ff. de verbor. oblig. Quibus sic inuestigatis; inquirendum, vtrum ex duobus illis, actione videlicet & imploratione officii iudicis, alteri præferatur. Licet autem non frustra de eo, hic quæri videatur, cum, quoad effectum, æquiparentur, quod expresse Schrader. de feud. part. 10. sect. 6. num. 94. & seqq. hisce verbis: Ideoque quod traditum est, quod sicut contra illas personas, quibus reuerentia debetur, actio in iudicio institui non potest, nisi venia prius petita & impetrata. l. 4. §. generaliter. 13. & l. fin. §. de in ius voc. l. 2. & l. fin. C. eod. tit. ita quoque & contra tales personas, venia non petita & impetrata, officium iudicis implorari non posse. gloss. l. cogi. 15. §. si pater. verb. obsequium. ff. ad Sen. cons. Trebell. Alex. l. 1. & ibi lat. num. 8. ff. de iurisdic. omnium iudic. Roman. l. 1. colum. 8. ff. de arbit. Jacob. de Nigr. rep. l. 1. num. 149. ff. de legat. 1. Et sicut actioni quilibet regulariter præscribitur spatium triginta vel quadraginta annorum. l. scilicet. 3. C. de præscriptione. triginta vel quadraginta annorum. l. 2. C. de constit. pecun. ita quoque & officio iudicis. gloss. l. scilicet. 3. verb. persecutione. & ibi Bartol. Bald. Salycet. & Angel. de præscript. triginta vel quadraginta annorum. Oldrad. conf. 156. Bartol. Roman. & Alexand. l. Prætor ait. 10. §. final. ff. de oper. noni nuntiat. Bald. l. fin. C. de execut. rei iudic. cum multis similibus allegat. per Tiraquell. in tractat. de vtroque retract. part. 1. §. 35. gloss. 4. numero 40. & §. 6. gloss. 2. num. 40. Et sicut regulariter quælibet actiones ad hæredes transitorie sunt. l. 1. C. de action. ab hered. & contr. hered. incip. ita quoque & officium Iudicis ad hæredes transitorium est. l. non solum. 6. ff. de in integrum restitut. l. 1. §. penult. l. minor. 9. §. fin. & l. sequens. ff. de minorib. l. 2. 3. & 4. & l. ea qua. §. 5. fin. C. de temp. in integrum restit. Et quod sicut regulariter actio quælibet cedi potest. l. nominum. 3. l. final. & cor. titul. Cod. de hered. vel action. vend. l. 2. & ibi gloss. & Bald. C. de litigios. gloss. l. plane. 3. verb. debeat. ff. famul. erisum. cum multis similibus allegatis per Tiraquell. in tractat. de vtroque retract. part. 7. §. 26. gloss. 3. numer. 2. & 3. ita quoque & officium Iudicis cedi potest. l. quod si minor. 25. in princip. & ibi Alber. de Rosat. & Doctor. ff. de minorib. l. si minor. 26. & ibi Alberic. de Rosat. Bartol. & Doctor. ff. de admi. nistrat.

nistrat. tut. & ration. distrahent. cum multis similibus allegatis per Tiraquell. in tractat. de retro-que retract. part. 1. §. 36. gloss. 3. numer. 13. & 14. Et sicut ¶ reconventio locum habet eo casu, quando quis actione aliqua conuentus est. l. penult. & autem. & consequenter, & ibi Bartol. Cod. de sentent. & interlocut. omnium iudic. cap. 1. & ibi Panormitan. Socin. & Doctor. extra de mur. petis. ita quoque & reconventio locum habet, quando officium iudicis contra aliquem imploratum est, l. prima, §. final. & ibi Bartol. ff. de var. & extraordin. cognit. Bartol. l. sed & si restituatur. 28. in princip. ff. de iudic. Bartol. autem. & consequenter. colum. final. Cod. de sentent. & interlocut. omnium iudic. l. alon l. 1. num. 8. circa finem. ff. de iurisdict. omnium iudic. l. iacob. de Nigr. repetit. l. 1. num. 149. ff. de legat. 1. Specul. in 11. de reconuent. §. nunc dicamus. versic. sed nunquid habet locum. Abbas cap. 1. colum. penult. versic. quando queror. extra de mutuis petis. Robert. Marant. in suo speculo part. 4. §. sexta distinctio. num. 27. Et sicut ¶ ratione illius debiti, quod iure actionis peti potest, accipi potest & fideiussor. §. 1. Inst. de fideiuss. & pignus siue hypothea, l. ex hypothea §. ff. de pign. ita quoque & ratione illius debiti accipi potest & fideiussor. Bart. l. Marcellus. 26. in princip. ff. de fidei commissis. l. iacobus de Nigr. l. 1. numer. 148. ff. de legat. 1. & pignus siue hypothea. Imol. Alexand. & l. l. 1. Et ibi l. iacob. de Nig. numero 148. ff. de legat. 1. argum. l. si legati. circa finem ff. de minorib. Et sicut ¶ in actione in iudicium deducenda requiritur & libellus. Aurb. offeratur. & ibi Doct. C. de lis. contest. c. 1. & ibi gloss. Innocen. Hostien. Ioan. Anr. Calderin. Imol. & Doct. extra de libell. oblat. Sebast. Vanc. in tractat. de nullitat. Rubr. ex defectu processu num. 28. ita quoque in officio iudicis, in iudicio proponendo requiritur & libellus, Hostien. in summ. tit. de offic. iud. §. verum. Innoc. & Abb. cum ex literis. Extra de in integrum restit. Bart. l. nec quicquam. 9. §. ubi decretum. numero 6. §. de offic. process. Bartol. l. ab hostibus. 15. §. sed quod simpliciter. num. 10. ff. ex quibus causis maior. Abbas cap. final. & ibi Felin. colum. penult. circa princip. Extra de offic. iud. l. Ioan. Fabr. §. rursus. x. num. 2. Inst. de arbit. & litis contestatio. cap. 2. & ibi Panormir. Felin. & Doctor. Extra de offic. iudic. Bart. l. ab hostibus. §. sed quod simpliciter. numero 10. ff. ex qui-

bus causis maior. Et sicut ¶ instantia actionis durat triennium: ita quoque instantia officii iudicis eodem tempore, & durat, & finitur, Bald. l. propterandum. 1. in princip. argum. illius tex. Cod. de iud. l. iacob. de Nigr. repetit. l. 1. numer. 149. ff. de legat. 1. Et ¶ sicut actiones inter hæredes actione & passiuæ pro portionibus hæreditariis, ipso iure diuiduntur, l. ea que. 6. familia erciscund. l. 1. Cod. si certum petat. l. pro hæreditariis. 2. Cod. de hæred. t. 1. ita quoque officium iudicis inter hæredes tam actione, quam passiuæ pro portionibus hæreditariis ipso iure diuiditur. Angel. de Perus. rep. l. 4. §. Cato. num. 11. ff. de verbor. obligat. Huc accedit, ¶ quod appellatione actionis, saltem secundum largam vocabuli significationem, etiam officium iudicis veniat & comprehendatur, l. actionum. 36. §. 1. ff. de act. & oblig. l. pecunia. 178. §. 1. ff. de verb. signific. l. actionum verb. 34. §. eod. iur. Alex. l. ad. Dec. Cagn. & Dd. l. 1. ff. de iurisdict. omn. iud. Ioan. Fab. Ang. Gomef. & Dd. §. superest. & ibi l. iud. num. 56. Benincal. num. 31. Inst. de act. Innoc. c. 2. & ibi Felin. colum. 2. Extra de offic. iud. Et hoc vsque ¶ adeo verum est, ut sustineatur is libellus, in quo is cui officium iudicis competit, actionem instituit, vel se actionem instituere dicit. Ioan. Andr. in addit. ad Spec. Rubr. tit. de iurisdict. omnium iudic. Alexan. l. 1. & ibi l. alon. num. 8. Decius num. 58. ff. de iurisdict. omn. iud. cap. ex literis. Extra de pignor. l. al. l. sed et si possessori. 11. §. item si iurauero. nu. 10. ff. de iure iur. l. al. §. superest. nu. 61. Inst. de act. licet & e conuerso is libellus sustinetur, in quo is, cui actio competit, officium iudicis implorat, vel se implorat dicit. Iac. de Butt. l. & harum. 7. ff. si scriuit. Bald. l. & si sine. §. C. ad sc. Trebell. Anr. de But. & Imol. ex literis. arg. illius tex. Extra de pignor. Alex. Soc. & Dec. l. 1. & ibi l. al. numero 8. ff. de iurisdict. omn. iud. l. al. §. superest. num. 36. & ibi Benincal. num. 314. Inst. de actionibus.

lis tamen omnib. tanquam magna ex parte incertis & iuri contrariis non attentis, inquisitione hac de re: vtrum videlicet ex duobus illis, actione scilicet & officio iudicis præferri debeat; hic faciendam esse rationes ex indicant, quas mox attememus. Nam differre ¶ inter se actionem & officium iudicis, tam nomine, quam effectu (præsertim proprie & strictè vtroque sumpto) luculenter ab

Villo in §. *superest. Infit. de act. & Benincas. nu.*
 282. edocetur, & fatetur ipse Schrader. *d. loc.*
 du inquit; nisi diuersa adsit ratio. Vtrum ergo
 ex duobus intertatis præferri debeat, videa-
 mus: Et licet videatur dicendum; actionem
 præferendam: quia actionis plerumque lon-
 14 gioris sunt vitæ, & vt de præscriptionibus in-
 15 fradicetur. Officium & aut Iudicis quadrienni-
 præscribitur. *l. supernacuum. C. de temp. in in-*
regum restit. Villus ad §. l. num. 35. Infit. de action.
 adde Bart. in *lin. provinciali. 3. ff. de noui op. nus. r.*
nu. 2. cuius hæc sunt verba: Et breuiter ista est
 veritas; quando auxilium extraordinarium est
 mihi vtilius, quam ordinarium; vt quia minus
 grauior: & tunc possum vti extraordinario, vt
 hic, & *l. in fin. ff. eod.* Et ideo quia actione cõ-
 muni diuidendo non grauatur, quia nõ negat
 cõmunio, vel est in possessione: & in offi-
 cio Iudicis, de quo supra dixi, non grauatur in
 probatione plus, quam in actione: ideo excludi-
 tur illud per istud. Et post glo. expresse dicit
 Bald. in *l. 1. nu. 4. in fi.* quod melius sit habere ac-
 16 tionem, quam officium Iudicis: sed nullã ra-
 17 tionẽ addit. & cõtra tamẽ officii Iudicis præ-
 ferendũ esse mihi videtur. & 1. quia sæpe datur
 vbi aliæ actiones defunt. *l. Quintus. §. Paponius.*
ff. de ann. leg. Alim. sing. tract. de process. execut. c. 323.
nu. 1. & 2. vbi luculenter hoc demonstrat; & ideo
 nu. 5. dicit, remorum vigore statuti ab omni
 actione, ab officio Iudicis non censeri remo-
 18 tum. & 2. quia æquitas in eo magis exuberat.
 Vill. *d. loc. num. 34.* Ex æquo autem quæ sunt,
 magis Actores expetunt, quam quæ stricto iu-
 19 re. & 3. Quia celerius expediuntur, quæ offi-
 cio Iudicis maxime nobili sunt: quod in cau-
 sis mandatorum, & aliis, quæ iuxta dispositio-
 nem Ordin. Cameræ in nouis tractantur: &
 quorum integer catalogus infra occurrit, ad
 20 oculũ demonstratur. & 4. Hæc res ita in spe-
 cie determinatur; quod licet imploratio offi-
 cii Iudicis (vt quibuldam videtur) in effectu
 nihil, vel parum ab actione differat, cum in
 ipsum factum concipiatur, & narrationem
 facti, cum annexa petitione, contineat. Vti-
 lior tamen, ac tutior est ipsa actione, per *l. in*
l. 1. num. 8. & 9. de iurisdict. omnium iudic. Ita de
 sequestratione impetranda tradidit amicus meus
 Andreas Cludius, *de sequest. c. 10. num. 30.* Cui

conueniunt quæ scribit Otto Melander *part.*
8. comment. Camer. de libellis, iniquiens: sic ex-
 traordinarium potens, & expeditum aliquod
 remedium, cuiusmodi mandatum est sine
 clausula iustificatoria, quam ordinarium, in
 quo longior processus est, deligendum esse
 suadet præstantissimus Iuriscõsultus Domi-
 nus Reyner. Sixtin. in *orat. de vit. & mort. Ioan.*
Clotz Marpurgi, Anno 29. excusa. pag. (mibi)
20. & 21. Constat ergo, hic semper officium
 Iudicis præferri. Ideoque nos in tractatione
 hac integra, prius de officio Iudicis, quam de
 actione; & quidem ob coniunctionem, tam
 de nobili, quam mercenario agemus.

Sed si directã actio cum vtili concurrat, 11
 quid faciendum? otiosa hæc videtur qua-
 stio: cum omnes actiones hodie sint viles, si
 eredimus & Hieron. Tornel. *de vtili & dire-* 22
cta act. num. fin. Verum me hercle, illud apud
 me expeditum non est. Quid ergo hic sta-
 tuendum? & Sunt qui vtramque simul com- 23
 perere posse dicant, vt refert idem Hieron.
 Tornelius, *de vtili & directã actione. num. 36.* in-
 quiens: quæstio est, an vnus & idem possit ha-
 bere vtilem, & directam: circa quam licet
 Bart. & alii in *l. si heres inffit. ff. ad Trebellian.* re-
 nuerint; quod non: per illum text. & etiam
 quia vtilis datur ex æquitate. *l. 1. ff. de act. & ibi*
not. quia æquitas cessat in habente directam:
 tamen contraria opinio est: vtrior: quæ ape-
 re probatur in *d. l. actio. de negot. gest.* declaran-
 do eum textum ex *supra in 10. question.* probatur
 etiam *per l. 3. de præscript. verb.* vbi dicitur,
 necesse esse confugere ad actionem præscrip-
 tis verbis, quoties existunt contractus, quo-
 rum appellationes nullæ proditiæ sint: quæ
 verba innuunt, quod licet existant contra-
 ctus habentes nomen, quo casu competit
 directã: tamen ex voluntate possumus con-
 fugere ad actionem præscriptis verbis, & sic
 ad vtilem. Ad text. in *d. l. si heres.* respondetur,
 quod licet illi hæredi sufficiant directæ: ta-
 men non negat textus, quin dentur etiam
 viles. Quia tamen illud dubio non caret, &
 sæpe vtilis in Cameta attendatur, ac quoque
 Specular. expresse ex egregijs rationibus de-
 cidit, eum qui intentat vtilem pro directã, &
 e contra, non audiendum; quia diuersos ha-
 bent

- bent effectus, quod textus iuris demonstrat, *in ris. de action. §. 2. sequitur. num. 33. & 54.* vbi concluditur, expresse debere dicere, quam proponit, aut a Iudice posse cogi, vt dicat; per iura ibi notata: recte queritur, quoniam praefertur 14 ri debeat. ¶ Et sane, cum vtilis pari passu cum officio iudicis, quoad requisita supra enarrata, praefertim aequitatem ambulet, teste Hieron. Tornel. & Vill. *de act. d. loc.* videtur idem 25 quod in superiori dicendum. ¶ Verum contrarium ex eo mihi probabilius fit, quod leges expresse excludant tantisper vtilem, quoad ordinaria exeat: Ergo ordinario remedio stare, ad extraordinarium non est deveniendum, si verumque est iuris. *Bart. in l. 3. §. si in loco. num. 2. ff. de noni oper. num. 1.* vbi & Scharidius pro hoc allegat Panorm. *in c. ex part. Extr. de rescript.* Et pro ea sententia etiam Bertach. *in verb. alio.* Bald. & Speculat. adducit. Nec quicquam facit, quod a simili, de officio iudicis adducitur; quia id in multis fallit: nam 26 officium iudicis potest cum actione concurrere: verbi gratia: pro legatis datur actio ex testamento, & rei vindicare, ac etiam executivae officio iudicis agere licet; vt infra docebimus: Sic & ratione sententiae, & actio in factum, & imploratio officii iudicis competit, vt infra suo loco. Ex quo diversitas satis apparet, scilicet in hac questione iura excludere extraordinarium: in praecedenti vero electionem tribuere. ¶ Et haec in genere. Quo si percepto in specie indagabit iudex, quae sit actio prejudicialis, eamque omnibus proponet, ne processus confundatur, per §. *prejudiciales Instit. de action. & ibi Doctores.* Et id in Camera etiam fieri solet: cuius vestigia sunt in *decision. 40. numero 3. & seq. part. 1.* sub nomine Gilmanni ed. ris. Et in specie in hoc insudavit Iacobus Ruardus in *tractat. de prejudicialibus lib. 2.* Id ne eo diligemus; quia incertum est prejudiciorum numerus. *Ruard. cap. 1. libro 1.* Ab hisce (vt vbiq; in hoc tractatu a me factum) descendet a) i) reparatoria, ea quae si habere poterit; recte & maxime possessorum petitorium exemplum resecutur, sub titulo locati, *infra hac parte, numero 5.* Et sic cum 28 interdictum ¶ vt possidetis, locum habere potest, sed negatoria praefertur dum cum in

illo Actor non teneatur probare, quod iure servitutis possideat; & sic dominii rei: quod sic ad praxin accommodatur in Symphoremate Gilmanni, hisce verbis: Quamvis autem etiam confessoria & negatoria component: tamen hoc nostrum remedium esse generalius & plenius arbitror: cum Actor non teneatur probare, quod iure servitutis possideat, & sic dominium rei restituere; sed solum se possidere, per text. *in l. 2. & l. si quis durtur. §. final. ff. si servit. vindic.* Ideoque etiam in nostro calu hoc interdictum esse intentatum retinenda, idque recte, arbitror, quod apparet tam ex narratis, quam libelli conclusionem. Vnde si narrata ¶ & conclusio possessorium concernunt; tunc sine vilo dubio possessorium eligendum, vt supra deductum, ac post Brun. Doctores, & Alexand. *consil. 17. lib. 2.* in Symphor. *Gilman. part. 2. tit. 7. vol. 4. num. 2.* vbi num. 3. additur: quod adeo vera ea sint; vt si addiciatur clausula salutaris, qua petitur ius & iustitiam administrari, quod illa alia actionem producere nequeat, quam ex narratis colligi possit: allegatur Menoch. *remed. 15. re. up. nu. 250.* Et Ferrar. *sub. f. spol. possess. & subicit nu. 5.* Non obstat, quod in libello mentio sit facta proprietatis: id enim videtur factum ad colorandum possessorium. Et sic non principaliter, sed accidentaliter. *Contard. limit. 2. 6. 7. numero 15. & c. luvir. §. 1. num. 33.* Bald. *l. incerti. Cod. de inter.* Narratio proprietatis in libello, non vitiat possessorium, Alexand. *consil. 127. lib. 2. numero 2.* Crauet. *consil. 279. numero 5.* vbi super possessorio conclusum, proprietatis non est habenda ratio. Praeterea hic non est particulariter conclusum ad restitutionem; sed potius ad retentionem possessionis quasi libertatis: & quia verbum, *Restituere*, ad verumque refertur potest, non propterea dictum petitorium institutum; sed diversum est in casu nostro: quia conclusio solum possessorium respicit. Nec obstat clausula salutaris: quia non videtur Actores aliquid intentare voluisse, quod maior esset illis praedictis. *Alex. lib. 3. consil. 38. & consil. 10. §. num. 9. eod. libro.*

Et si sic possessorium locum habere viderit iudex, de natura eiusdem inquit. Nam, vt

notat Otto Melander in *commentar. Cameral.* part. 8. de libell. in princip. hisce verbis: † Pluribus datis remediis exquisiturus & compendiosus eligendum est, *argum. l. i. qui destinauit. ff. de rei vendicat.* sic si concurrant simul in vna eademque facti specie possessionum & petitionum, illud potius, quam hoc eligeret, propter difficile dominii probationem, *d. l. i. qui destinauit.* Et vnum possessionum pinguius est altero, præsertim in recuperanda possessione, Remed. Cam. redintegrandæ, cæteris omnibus pinguius est atque luculentius. Pluribus igitur, iisque assnibus oblatis remediis, commodius, & quod sine longiori te via ad optatum perducere finem queat, deligendum tibi putabis. Quibus sic statutis, inquirere ulterius Index. Primo, an momentaneæ possit intentari; quia id valde est privilegium. Si hoc non possit; an spoli, quod, quia spoliatus ante omnia restituendus, vtilitate non caret, ac utilissimum canonis redintegrandæ remedium censetur, quo Camerales semper, cum fieri potest, vtuntur: vt infra de possessionis remediis ulterius demonstrabitur.

Si *Petitorium eligendum sit*, indagabit, an ad personalem † potius, quam realem actionem respicere debeat? Ego sane in integra hac tractatione personale actionē propolui reliquis: non solum quia dignior (vt testatur Beuincas. in *præfat. ad tit. de actionib. n. 151.* seqq. verbis: dignior est cæteris, ratione subiecti, id est, personæ, quæ est notabilior cæteris rebus) *l. i. iustissime. ff. de ad. edict. §. fin. supra de iure natural. gent. & civili.* Idemque facit Imperator in *l. 1. ff. de statu hominum. & in §. 1. iust. eodem.* Iureconf. in *l. actio. ff. eodem.* & ita per plura ostendit Decius in *prima & vltima lectione.* & Zuehard. numero 31. in rubr. *ff. si certum petat.* Tamen contrarium voluit Guiljelm. Paul. Alexan. Iason, Soc. Rip. Curt. Alciat. Iacob. de Nigr. & communiter omnes alii, teste Curtio & Alciato, ibidem: Idque Corneio, & pluribus mouetur mediis. Et primo, quod ideo Reales sunt digniores personales: quia fortius ius habent; nam fortius ius in te est, quam ius ad rem. *l. plus cautionis. ff. de regul. iur. cap. penultim. de prob. in 6.* quoniam ille qui habet actionem

realem, dicitur habere ius in re; ille qui habet personalem, dicitur habere ius ad rem, *§. 1. iust. eodem.* Secundo, quia actiones in rem sunt antiquiores: cum oriuntur à dominio: personales vero à contractu; sed dominium est antiquius contractui; ergo actiones quoque ex dominio antiquitas eredendum est fuisse inductas; Ergo digniores sunt, & prius proponendæ, *§. singularium. sup. de rer. diuis. ff. sed hoc nescio, an sit admittendū; quia l. ex hoc iure. & §. ius autem gentium. de iur. nat. gen.* dicunt, quod contractus, & dominia sunt introducta de iure gent. & non dicunt, quid prius, & quid posterius; nec interest, quod prius fiat mentio de dominio, quam de contractu; quia non per hoc est considerandum prius inductum dominium; quia in coniunctionibus non attenditur prius & posterius, *l. quidam. ff. de penul. leg.* Et posito, quod prius essent inducta dominia, quam contractus: tamen actiones omnes tam ex dominio, quam ex contractu eodem tempore à iure civili fuere introductæ, vt ex cōmuni opinione supra relata apparet. Non obstat, inquit Curt. in *Rubric. §. cert. per. id.* quod dicebat Dec. ibi, quod actiones personales sunt digniores ratione subiecti; quia id est subiectum adest in actionib. realibus, secundū eum, cum tam personæ competat actio in rem, sicut actio in personā; nam ius inspicias ex parte Actoris, iure Rei, pariformiter ab utraq; parte persona adest *§. 1. iust. eod.* Sed certe Curt. & Dec. decipiuntur, quia subiectū actionis nō est persona, sed id, quod debetur, vt *ins. eod. in prin. & tam in actione reali res debetur, quam in actione personali, secundū Zucc. in d. rub.* Tamen ego cōsidero, quod Dec. in hoc habuit sanū intellectū: quoniam in actione personali subiectū est persona; quia illa persequimur principaliter, in consequentiam res, quæ nobis debentur, vt supra diximus, & dicemus. item ad *§. 1. vbi* Dec. dicebat Imperator prius dixisse de personali, quā de reali. Respondent moderni, quod imo Imperator dixit contrarium: nā dicit aut in re, aut in personā, &c. & sic prius facit mentionē de reali actione, sed certe ego credo, sicut mox dixi, quod in coniunctim dictis non sit attendendus ordo. Præterea nō credo, ratione dignioris cōditionis prius nominasse

minasse vnam, quam alteram; & præsertim realem ponendo prius, quam personalem; quia redderetur contrarius iure consultus, in l. actio ff. cod. de obliq. tali consideratione, quâ habent Dd. credo Imperatorem in §. i. inf. cod. fuisse locutum, hætenus Benincasius. Sed etiâ in nostra specie ideo; quia dominium quod in realibus requiritur, est difficilius probationis, vt infra de rei vindicatione dicetur. Eligendam itaque, ex hoc duplici fundamento, personalem suadeo.

Sig. personalem locum habere deprehendat;
32 † potius ad contractum, quam delictum inclinabit: tum quod vindictæ (quæ prohibetur) quædam species rei delictorum persecutio: tum etiam quod in delictis probationes luce meridiana clariore exigantur.

33 In contractibus rursus, † bonæ fidei actiones præferet stricti iuris: quia bonæ fidei, in pluribus sunt privilegiatæ, §. in bonæ fidei, & ibi Doctores in suis de actione. Ac haud scio an elegantius quis id traderet, quam Asius in tractat. de execut. §. 7. c. 118. nu. 5.

34 Si vero stricti iuris sit actio: nominatam † innominatæ præferet: quia facilius earum est cognitio: & res ipsa cum interesse flagitatur: cum in contractibus innominatis de interesse tantum agatur; quod sæpe difficilius ac periculose est deductionis, & probationis. An autem in dubio nominata vel innominata censeatur actio, in vtramque partem rationes vide apud Menochium lib. 3. præsumpt. 39. per totum, qui videtur in illa esse opinio: cum Bartol. Fulgos. ac Tiraquell. vt innominata censeatur esse, contra Bald. Curt. & Cott. ex illa ratione quod in leg. 1. de estim. actio. & alibi dicitur: quoties alibi de nomine actionis ambigitur dari præscriptis verbis, quæ quoque opinio mihi videtur verior quamvis, vt ex votis Dominorum Cameralium constat, sæpe cum dubitaretur ex contradi-ctibus nominatis actio data sit? Licet addatur: potest etiam dici, in factum, vel præscriptis verbis actum.

35 In delictis autem, tan publica vel priuata eligere ludeo debeat, vtrinque probabilis sunt rationes. Et quia in publicis causa publica; ne scilicet delicta impunita maneant, conside-

ratur, ideoque cuius de populo tales actiones concedi, tradunt, videtur publicum eligendum. E contra: quia publicæ actiones pœnas continent: & in criminalibus mitior via eligenda, quæ & hic magis est re familiari sepe est: hæc illi præferenda videtur. Verum cum hæc res criminales sapiant; Criminalistis ea discutienti relinquimus. Illud saltem † hac vice coronidis loco moneatur, in du-36 bio cum actio quæ infamat, & quæ non infamat, locum habere potest: ad hanc recurrendum esse, quæ non infamat, Doctores in l. 4. hæc enim in princip. ff. de excusat. sint adeo vt hoc casu non habeat locum, quod not. Bart. in leg. hoc legatum, de legat. 3. & in l. 1. in fin. de edend. ubi vult, quod in dubio videatur intentata actio specialis, & non generalis: sicut est remedium d. cap. quia hoc procedere posset, vbi interdictum vnde vi, non infamaret. Ita pulchre de interdicto vnde vi, de facto infamiam inferente, & can. redintegranda, disserit Carol. Ruin. in l. rem qua nobis, numero 2. de acquitend. poss. ff.

CAPVT V.

In inquirendo genere actionis, quæ vitanda, & quæ attendenda sint.

SYMMARIA.

- 1 In actionis investigatione scrupulose nimia laxatur.
- 2 Actionis genus non inquirendum ubi de intentione constat.
- 3 Quomodo, realis, personalis, an mixta sit actio indagandum.
- 4 Requisita generalia actionum: Et quid in mixtis. Et an tales sint.
- 5 Causam remota non sufficit exprimere in libello.
- 6 Actionum requisita vna deficiente, cessat vltior indagatio.
- 7 Requisita actionum realium. 1. Personalium. 9. Vtilium. 10. Innominatarum.
- 11 Actionis investiganda ratio facillima quæ.
- 12 Requisita actionum vnde petenda. Et quæ autoritas Domini Cameralis sequatur.
- 13 Actionum requisita deficientibus, quid faciendum.
- 14 Actio, an contra Tertium competat, qui passus non est.
- 15 Aggressivis affirmatiuam nullam esse.
- 16 Actio in factum datur etiam si frivola nulla instituta dici possit.

17 *Azione una electa ad aliam non dari regressum.*

18 *Officium fructuariae esse videtur, nisi possidetum concurrere.*

19 *Iudicem ex officio Parti providere debere.*

HActenus de vilitate ipsius actionis inuestiganda, & ex quo fonte hæc inuestigatio hauriri debeat, verba fecimus, quæ omnino fructuaria esse videntur, nisi & specifice modum indagandi requisita, prædictis personis, ad quas vilitatem reducere diximus, præscribere. Idque primum hoc capite generaliter, in sequentibus autem magis specialiter, exemplis demonstrabitur: ubi tamen ante omnia notandum est, ita genus actionis esse indagandum, ne ipsam veritatem amittamus, s. *dilecti, de iudiciis*, quod etiam ponderatum in causa *Stenohausen contra Dorenburg*, ac parum refert tunc actionis genus inuestigare, cum de intentione actoris constat: vt *Myntling respons.* 28. nu. 13. circa fin. ex Corneo tradit. Quibus prænotatis, hæc res haud erit difficilis, si Iudex perspicaciter petitiō contineat rem ipsam & ad illam directam sit vel in completatur personam, & ab ea quid dari, vel fieri paratur. Et si nec hoc sit in mixta, aliud superest: ita enim facile cognoscet: an actio sit realis, an personalis, an vero mixta? In realsibus scilicet, dominium, vel quasi, spectatur. In personalibus vero obligatio: de quib. egregie tractat Tenning in *trakt. caution. aut.* 4. Idemque in mixtis, quæ reuera personales sunt, licet reales quasdam præstationes habeant, Donell. *ad §. mixta, in fin. de actio.* & ibidem Benning. In personalibus tamen causam saltem remotam expressam esse sufficit: etiam si proxima, scilicet obligatio, non semper nominetur, quia ex remota causæ expressione, proxima præsumitur. Et sic cum causâ remota, contractus scilicet, non exprimeretur, sed generaliter tantum diceretur: *dasi sich Etscher Etschen Halber mit einander contrahirt* / non expresso genere contractus, libellus non est pro concludenti habitus. Quod tamen ita verum est, nisi ex conclusione appareat, quid petatur: Idque in *disiunctio* 10. Gilmanni *part. t. nu. 110. 1. & 2.* egregie discutitur. His sic perceptis, quæ cuiusque actionis sint requisita, iudicabit Iudex, idque eo diligentius: quia

quia si vnum ex requisitis actionis desit, de aliis inquiri superfluum iudicetur: vt egregie deductum in causa *Simmeri contra die Statt Worms*: Assuequetur autem hoc hæc ratio: quod in realsibus requiritur possessio ex vna, & dominium ex altera parte: In contractibus autem substantia ipsius contractus exigatur, vt infra plenius docebitur. Sed dicet hic aliquis: si id quidem de directis actionibus recte dicitur, quæ res autem, quid statendum sit de contradictibus, qui viles habeant actiones? quibus respondeo: quod licet de iis certa nulla Doctorum extet traditio, cum tamen ad iustas directarum dicantur insinuatæ, ex similitudine earum quoque requisita colligenda esse: per ea quæ notat Petr. Jacob. in *practis. in iuris.* 22. numero 8. & 9. Schurff. *consilio* 63. numero 13. *centuria* 1. Et in consiliteratione habitum fuit, in causâ der *Stenohausen* vnde dicit *Ingelstimm Appellanten* / contra *Herren Friederich* / contra *Herren Eudrigen Pralsgraffen beyin Hofem* / *Schurffsen* / *Appellanten*: Et in causâ *Weng* contra *Erstern* / prima conuentionis. Sed quid de innoctatis? contradictibus statuen-
In his quoque frivolis est inquisitio: partim enim iuxta regulas contractuum non innotatum, cum quibus vicinitatem aut affinitatem habent, regulantur: partim vero actionem vel factum continent, & eius nomine vel ad interesse, aut si conditiones iustitiantur, ad rem ipsam agitur. Vt autem hæc omnia exactius percipiantur, sequenti libro in specie demonstrabo: non solum quæ actiones competant; sed etiam quæ magnam affinitatem inter se habeant: idque ita, vt ubique ferre exemplo Camerali intertextu res dilectior reddatur. Nullam enim mihi meliorem & faciliorem in inuestigando actionis genere viam, sæpe anxie querenti, invenire licuit, quam si affinitas actionum demonstretur. Hæcigitur via strata, etiam incipientibus inuestigare actionis genus facile erit. Visi. n. actionibus omnibus, primum ex delictione considerabit, qualis eligenda sit. Et ubi delegerit, statim ad Doctores recurrit, qui requisita actionum tradunt: inter quos Camerales solent sequi Petr. Jacob. Ioan. Crispia.

Spin. à Monte, de termin. actiō. Olofred. Ferrar. Roffred. Tancred. Oldendorp. Arnold. ab Herfolt. ac Dd. ad tit. de actiōibus commentantes: quibus addere licebit Vultium lib. 2. Iurisprud. Rom. vt & Al. lufii Iurisprud. entiam lib. 2. Qui quoniam exacte hanc rem examinant, latius ei non infistam: sed ad primum difficultiorem modum, quem ex professo tractare proposui, nunc aggrediar. Si illam prius questionem excusero: quid videlicet faciendum: si vis requisitis, plane nullam actionem competere appareat? Eius rei nobile exemplum, caput hoc valde illustrans textat in vot. Meichneri, ver. 3. part. 2. vbi cum p. n. meos aliquot demonstrat, nec tealem nec personalem actionem competere, concludit tandem eum esse absolendum, num. 33. vers. ex quibus. Ex quibus (inquit) omnibus categorice concludo: Actori seu appellato nostro nullam penitus actionem (sive personalem, sive realem esse dicamus) competere posse: ideoque Reum ab instituta actione absolendum esse. Cæterum alius Dominus, correctens, vt n. 51. refertur, sic ait: An actio competat contra Tertium, qui pactus nō est, qua alio est in qua varie Dd. fluctuant: & contrariæ sunt opiniones: verum consideratis omnibus argumentis, quæ referuntur à Curtio sentent. consil. 12. Chaff. rubr. 5. verb. sentent. n. 17. & Zafio consil. 12. lib. 1. puto affirmatiuam illam: quod personalis tantū competat contra primum emptorem: de iure, & rationibus, ex ipsius iuris fontibus desumptis, & quia à plerisque approbata: nec non à multis, imo vero ab omnibus, stricti iuris respectu, communiore dicitur, veriore atque tutiorem esse. Et hic quidem, attentis huius causæ circumstantiis, concedendum sit: quamquam contraria sententia, vt æquior, magis mihi probetur. Nam qui contrariam opinionem tenent, de lege commissoria, & pacto additionis in diem, duas adferunt rationes: primam, propter frequentiam contractus secundam, quia verba sunt contractus resolutiva: verum hoc pactum de retrovendendo multo est frequentius. Boer. consil. 13. numero 17. & Schuff. consil. 40. lib. 2. cert. 1. Sicut & alius, quæ propter frequentiam contractus ex-

pressa sunt, non restringuntur, quin in similibus locum habeant, Coriet. in singul. verb. frequentia. Calca. consil. 1. numero 13. in fin. Tiraquel. 5. 20. numero 4. Molin. 5. 28. numero 3. in consuetud. Ita & quoad secundam rationem: Nam si mentem potius spectemus, quam verba paciscentis, aliter dici non potest, quin is qui paciscitur; dasi et den Vorlauff habe / hoc agat, vt restituito pretio, res quoque restituatur, & inempta sit: maxime vbi certum pretium expressum est: de quo tamen hic non constat; adeo vt dici possit, tunc retrovenditionem ipsam celebratam esse, vt ostendit Zoann. in l. 2. Cod. de pactis. numero 83. Quamquam igitur de subtilitate iuris actio in rem non detur: æquum tamen est, vt propter frequentiam contractus & contrahentium utilitatem, utilis detur, l. ita stipulatus 5. item si quis ita. ff. de verb. obligat. Molin. de eo quod interest. numero 94. Et quamvis dicatur, quod ad interesse agere possit: tamen æquitas suadet, ne ad probationem eius, quod in iure omnium difficilimum haberetur, adigatur: idque propter illegitimum factum altitius, maxime vero cum plerumque propter affectum aliquam, quam erga rem habemus: veluti quod paternum fuerit prædium, tales reservationes fiant: t. affectus autem estimatio nulla sit, neque condemnationem augeat, l. feruus. Ad leg. Aquiliam, l. vnica. versic. quod ne vera. Cod. de sentent. omn. iudic. Demum etiam propter auctoritatem eorum, qui hanc sententiam æquiorē dicunt, eam non inmerito defendi posse censco: In dubio tamen in factum actio dari solet, vt in iisdem decisionibus part. prima. de issue 36. numero 3. deciditur, hisce verbis: Ex quibus concludendum Actoribus interdium vi possideris, non competere: nec etiam negatoria competit, præsertim cum Actores ipsimet aut intentatam esse nolint. Idque t. eo magis, cum vna actione electa, ad aliam rediti non possit, l. quod in hered. 5. eligere. de tributoria actione. Schuffius consil. 47. numero 14. centuria prima. Sed ne actores omni remedio iuris destituantur, nec tam exacte de actione inquirendum sit: forte danda erit actio in factum; cum actores

conquerantur, contra formam consuetam
paſculari, *Corpolla de ſeru. ruſt. prad. capite no-
18 ne numero 37.* † vel officium Iudicis im-
ploratū eſſe dicitur, quod aliquando cum In-

terdicto vti poſſidētis concurrere ſolet. *Cap-
pic. deſiſione 96. num. 10. 11. & 16.* Iudex etiam
ex officio † Parti providere debet, *L. plane, 19
de ppi. heredis. Abb. in cap. dilecti. n. 17. de iudi.*

LIBER TERTIVS, DE REMEDIIS IVRIVM INCORPORA- LIVM.

CAPVT I.

An plura remedia iurium ineorpora-
lium, quam conſeſſoria & negato-
ria, ſint.

S Y M M A R I A.

1. *Quare. & quo ordine de officiis remedijs actionum
agatur.*
2. *Conſeſſoria & negatoria, an duntaxat pro incorpora-
libus dentur. Aſſerimus.*
3. *Negativa.*
4. *Negatoria competit, cum quis inuitus quid poſſidet.*
5. *Servitutium notamus eſſe, in predijs ſuis quod paſt.*
6. *Iurisdiſtinctionis ſervitius, qualis.*
7. *Iuris patronatus & decimarum ſervitius.*
8. *Civilitatis ius, an ſervitius.*
9. *Civis parti Civitatis.*
10. *Servare ſibi ipſi abſurdum eſſe.*

Quandoquidem ea quæ præcedenti libro
dicta ſunt, ſine ſpeciali explicatione vix
intelligi à iunioribus poſſe exiſtimo: rem
hanc in ſequentibus libris ſpecificè explican-
dam (eo ordine, quem infra, de interrogato-
riis † in vnoquoque genere actionis formandis,
obſervant, vbi late eius redditur ratio:) ideo
duxi, vt rectius articuli ad interrogatoria
accommodari poſſint: Omnia ergo & ſingula
quæ ad articulos & genus actionis inveſtigandum
ſpectant in ſpecie, intertextis hinc
inde exemplis Cameralibus proponam. Et
hoc quidem libro de iure incorporali, publico,
privato, & mixto agam. Quod licet, rem
non inſipienti penitus videatur inutile ac

ſuperflue hic tradi, cū Interpretes paſſim vo-
lunt pro omni iure incorporali conſeſſoriam
& negatoriam † competere: vti Faber & laſen
num. 4. in §. aque Inſtit. de act. idque argumen-
to eorum quæ notantur in ca. conſtitutum. Extra
de religioſ. domib. & c. venient, extra. de preſcript.
Et ex ſententia Canonistarum, in cap. conque-
rente. de offic. ordin. & c. intra quatuor. de maior. &
obed. Recte tamen rem intuentes, id haud
quiquā reputabunt inutile, quippe, & quod
illis metis circumcludi ineorporalia iura † ſeſe
haud patiantur; Et prædicta non de omni iure
incorporali intelligi poſſunt: ſed de iis duntaxat,
quæ ſpeciem aliquam ſervitutis præ ſe
ferunt. Nam quod generaliter ante dixere in-
terpretes citatis locis, per ſubiecta exempla
voluerunt declarare: Verum ſi exempla quæ
ſubiecerunt expendimus, cognoscemus cuius-
modi iura ineorporalia eſſe, † quibus iniurijs
quæ quid parti cogitur, in vel à prædijs, vbi iura
illa vel acquiſita, vel conſtituta ſunt: atque
ita prædia & res illas onerari & gravari, quæ
propria nota eſt ſervitutis, † l. 4. & §. ff. de ſervit.
urban. prad. l. loci. §. competit. ſi ſervit. vindic. itaque
licet ſemper prædium dominans non ſit nec-
ceſſarium, vt in perſonalibus ſervitutibus: ta-
men ſemper prædium ſerviens, in qua ſervit.
conſtituitur, tam in perſonarum quam præ-
diorum ſervitutibus, exigitur. Sic iurisdictio me-
rum, & mixtū imperiū, conſtitutum eſt in, vel
ſupra territorij, ſeu uniuerſitatem, quæ quo-
dammodo ei magiſtratus ſervit, qui iura eius
ſines ius terrendi habet. Sic ius patronatus † 7

ius decimæ, sine prædiis non subsistunt, quia prædia hoc ipso grauantur, & hoc onus iis debent, qui ius patronatus, vel decimarum habent. At idem dici non potest de iure ciuitatis, quod cuius aliquis habet. Et si enim Ciuitas, vel Respublica, (ita enim ab Aristotele in politicis vocatur) cuius quis ius habet, non est sine vrbe, oppidia, pagis, fundis, agris, domiciliis: quæ de re Sigonius lib. 1. cap. 1. de iur. Roman. tamen prædia illa quæ Ciuitatis sunt, ideo non grauantur, quod quis ius ciuitatis habet. Est enim ciuis pars et ciuitatis, Sigon. d. loc. & in argumento lib. primi. Itaque si ciuis seruiret, sibi ipse seruiret, et quod est absurdum, & sic, cum olim actio confessoria intentata esset ratione ciuitatis: eam non competisse pronuntiatum est: quod requisitum principale deficeret, in causâ Glimmeri contra de Stat. Wormbæ / vbi latissime de negatoria & confessoria actione disputatum est.

CAPVT II.

De rei vindicationis affinibus.

SYMMARIA.

1. Rei vindicatio. & personalis actio sæpe una intemetur.
2. Ad exhibendum. 3. Empti. 4. Depositii. 5. Condictiones. 6. In factum. 7. Negotiorum gestorum. 8. Legis Aquilæ. 9. Tignum iunctis. 10. In iuriarum. 11. Furti. 12. Rerum amotarum. 13. Dolis. 14. Publiciana.

Quia rei vindicatio non solum pro omnibus publicis, sed & priuatis rebus competit, adeoque vtrique communis sit: de ea autem omnia in genere agendum: idque ita vt cognosci possit, quæ actiones ipsi affines sint. Quod eo faciendum est diligentius, quia sæpe in partibus et in narratione libelli fundamenta personalis in conclusione autem fundamenta realis actionis ponuntur: cuius rei exemplum Cametale ob oculos ponitur, in Relationibus Glimmanni decis. 26. part. 1. per tot. & numer. 39.

Sunt autem illæ actiones vel præparatoriæ, aut ipsam rei vindicationem: vel principales.

Præparatoriæ sunt: aut remedia possessoria: de quibus infra suo loco:

Aut ad exhibendum: veluti:

Primo, si res quæ petitur, alii rei iuncta sit, & agatur ad separationem, leg. 2. §. in rem actio. §. item quemcumque. ff. hoc iur.

Secundo: si tignum quis suis quibus iunxit, l. 1. §. sed et. de sig. iunct.

Tertio: si rem positam in solo alieno consensu dominia auferre prohibeat.

Quarto: si mulier res in domum mariti illatas repetat.

Quinto: si dolo malo confusa sit res mea cum re alterius. L. Marcellus 3. §. fin. cum LL. seq. ff. de rei vindic.

Principales autem actiones: aut reales, aut personales sunt.

Personales: aut ex contractu, vel quasi veniunt; aut ex delicto.

Ex contractu: vel nominato, vel innominato.

Ex contractu nominato.

Qui consensu perficitur: et emptio: et actio datur: si dominus serui, qui ab alio possideretur, id petat, quod seruus apud possessorem ex pecunia peculiari comparauit. L. cum fundum. 31. §. seruum tuum ff. si cert. petat. leg. si seruus. 24. §. seruus, de action. empti. & venditi.

Qui re perficitur: actio depositi.

Primo, directa: et si res ab alio apud possessorem deposita sit, eo pacto, vt domino repenti eam restitueret: sin minus: vtilem ex pacto actionem habet, l. si res 3. C. ad exhibendum.

Secundo: si mulier res in domum mariti illatas, soluto matrimonio, repetat; hoc enim casu vel depositi, vel mandati, vel rerum amotarum, vel ad exhibendum actio, vel denique condictio (diuerso tamen respectu) competit, l. si ergo 10. §. dotis autem, cum seqq. ff. de iure dotium.

Ex innominatis contractibus:

Primo, condictio: si res consumpta sit et a male fidei possessore. L. 2. male fidei. C. de cond. ex la.

Secundo: si contra eum, qui rem meam vendidit, de restituenda ea agitur: nisi res quæ petitur perierit, vel viciata sit, aut alio modo dominium eius amissum, vt vendicari amplius non possit; hoc enim casu aduersus eum qui rem vendidit, de pretio, & eo quo locupletior

pletior ex ea factus est, restituendo, conditio cōpetit, *l. si enim. 23. ff. si cert. pet. 1. 3. in fin. C. de reb. alienis nō alienandis. l. 1. C. de comm. rerum alienat.*

Terrio: in factū actio datur aduersus eum, per quē factum est, † quominus res amplius extet vel vindicari possit, *l. 23. §. item quancumq. ver. ideq. in vni. & l. 53. in fin. §. de acquir. rer. domin. vt & aduersus furem & prædonē, malæ fideiq. possessorē, conditio rei durat. Inst. de rer. diuis. §. si amē, in fin. cum sua gl. Item Inst. de actio. §. si itaque. l. vi. in fin. ff. vfufr. quem admodū caneas. l. si quis 4. §. fin. & ibi gloss. ff. si cert. petat.*

EX QVASI CONTRACTIBVS.

NEGOTIORVM † gestorū. Primo si dominus alienationē rei suæ ab alio factam, ratam habuerit: hoc enim casu pretium & aliud, quo alienans locupletior factus est, per negotiorū gestorū actionē petere potest. *l. mater 3. & l. si vt proponit. 8. in fin. C. de rei vind.* Secundo eo calu, quo supra, secundo loco, conditioem dari dimisim.

COMMVNI diuidundū: si id q. petitur eiusdē generis & qualitaris, ita consulum atq; ue commixtū sit, vt deduci, se separari non possit, *ad. Marcell. 3. §. fin. cum l. seq. ff. de rei vind.*

EX DELICTO: aut vero, vel quali.

EX quasi delicto, l. Aquilia, † si res deterior facta, restituitur, *l. non sibi 13. ff. de rei vind.*

DE signo iuncto, in duplum actio cōpetit, *l. si in rem 13. §. penult. l. 1. in princip. ff. de signo iuncto. l. gemma 6. ff. ad exhibendū.*

EX vero delicto: Generali vel Speciali.

Speciali: primo, iniuriarū: † si quis phibeari re sua vit, *l. 13. iniuriarū §. si quis 7. ff. de iniuriis.*

Secundo, furti: † si furtus citra scientiam domini dolo fecerit, quo minus rem habeat, quam antea tenuit, *l. cum seruus 16. ff. ad exhibendū. vt & eo casu, quo supra cōmuni diuidundū iudicium dari dictum est.*

Terrio, rerum amotarum: † si mulier res ex domo mariti ablatas non restituit.

Generalis dolo, † in casu, quo supra nu. 11. furti quoque actionē dari dictum est.

REALIS publiciana: Si is, cui ex iusta causa rei possessio, † à non domino tradita fuerat, eiusq. rei possessionē ante completā vsucapitionē calu amiserit, ad eamq; persequendam agit, *tot. tit. de publi. rem. act.* licet cū rei vindic-

catione, subalternative seu subordinate cōmuletur: de quo in causū *Terenti* contra *Debenburg.*

CAPVT III.

De remediis personaliū seruitutum.

SVMARIA.

1. Seruitutum actio cōfessoria & negatoria. Affinitas remedia esse. 2. Ad exhibendū. 3. Interdicta possessoria. 4. Actionem incerti. 5. Conditioem. 6. L. Aquilia. 7. Item cōfessionē pignoratia. 8. Mandatum de restituendo sine singulari.
9. Subditem seruitutis etiam si indifinitē debeantur: officio tamen iudicis, & arbitrio boni viri moderanda esse. 10. Ex delicto, ratione seruitutis, mandata dominis contra subditos, & visa versa, decerni. 11. Subditus migrans, non soluens die noctis sicut per mandatum ad id cogi potest. 12. Subditus nolens debitum domino prestari iuramentum, mandatis compelli potest. 13. Subditus à domino grauitus, quo auxilio vt possit, exipit mulier ostendit.

Omnibus etiam gustum saltem aliquē iurisprudentiæ habentibus, ex legibus satis superq; constat, pro vstruū, vt & aliis seruitutibus realibus, dari actionē † cōfessoriam, & negatoriam, *tot. tit. ff. vfufr. l. petatur. p. t. c. p. que vero in l. vii. ff. vi. & l. 2. in princip. si seru. sit. vindic.* Forcatul, in lei qui pignore. 16. ff. de seru. ut, de vtraq; enim idem est iudicium. Eatur autem affinitas remedia sunt multa, & ea vel preparatoria, vel principalia.

PRÆPARATORIA. Primo, † ad exhibendū, si proprietarius seu vsum vsuariū occiderit, *l. & eleganter 7. §. si seruus. 4. ff. de dolo.*

Deinde interdicta † possessoria: primo interdictū, quod vi aut clam: si aree sit vfufr. legatus, & hæres in ea ædificiū imponat, *l. reip. 9. §. fin. ff. quib. mod. vfufr. amitt.* Secundo interdictum, vnde vi si vfufructuarius in possessionē constitutus, vi frui phibearur, vel expellatur. *l. idem & 3. vnde vi interdict. ff. de vi & vi armata.* Terrio interdictū, vi possidetis: si phibearur vi fundis, in quibus vfufructus constitutus. Cuiat. *ad. l. 4. §. si etiam de vfuap. vbi an in realibus obtineat, disputat.*

PRINCIPALIA remedia (in quorū classe post vera personaliū seruitutū remedia, affinitatē cum personaliū habentia, vt pote à persona personæ debita, referuntur) sunt certi vel incerti actio.

INCERTI: † si vfufructus hincis, actus,

via,

vix, aqueductus, vel alterius servitutis, sit legatus vel constitutus, l. i. §. de usufructu legatus.

Cum 21 actio procedit, vel ex contractu, vel ex delicto.

Ex contractu: conditio t ex l. vel consuetudine: cum dominus præter consuetudinem subditum incarceration. Ita unus ex dominis Alsfeldoribus in causa Odenheim contra Bruchfel/ asservit.

Ex delicto autem, vel vero, vel quasi.

Ex quasi delicto, competit. Primo actio L. Aquilæ: t eo casu quo supra ad exhibendum dari diximus. leg. sed et. 12. leg. si dominus 17. Ad L. Aquilam. Secundo, (quod re-
tius ad officium iudicis referitur) competit.

Primo constitutio pignoratoris: t si quis subditio litigiosus homagio vel iuramento alstringat, sub hac conditione, quod ad satisfactionem fidei subiectionis nolint dare amplius, de quibus in dubiis Camera. Et sic in causa J. Melchior von Nam/ contra Belten Weiten von Salzbürg: vbi ius venandi cõtroueniebatur, & capus fuit venator: postea 20. si petiit Episcopus pro abstrag/ ratione venationis facta: cũq; recessissent pignori, prohibui den Gilt/ bawern in Wensheim/ ne solueret nobili die gulten/ donec 200. il. creget/ in consil. 17. April. Anno 89. Quia licet actum videatur, quoad rusticos: quia tamẽ propter idẽ ius interpolatum, & propter id quod succedit in locũ der 200. il. Et præterea videtur in fraudẽ constitutionis factũ: Nã siue actus si, siue pignoriatio, tamen parere debet, & Camera sit iudex cõpetens, idem processus decreti. In causa tamẽ Wensheim/ von S. cont. Wirsburg/ vbi pariter gulten gepfãndt/ ist das gebettẽ Mandat/ solvi die 2. Dyßen beurtz/ erstandt/ des vbrige halbe abgeschlagen in consil. 17. Apr. vbi mandabatur rusticis die Zins nit zuerichten/ hoc est, in causa B. ab S. cont. Wirsburg/ vbi particenlus pignoriati, mandauit petru, quantum duos boues cõcernit, decretũ, quo ad reliqua ad denegatũ fuit. In consil. 17. Apr. vbi mandabatur rusticis ne censum soluerent. Sic & mandatu de restituẽdo t siue clausula auff die 4. sil. decretũ, in causa Saldere cont. B. S. in delicti narrat/ ad Dux fien des nobilis/ subditum fien eigen/ Heusern an die Seuse jãm.

nierlich angebunden: ire v d Dyßen in Stellen hungers vnd durst sterben lassen/ so viel biß die anlag auch vom Vieh erstatet, h. e. Mandatu sine clausula super 4. c. h. b. decretũ in causa Saldere cont. B. S. vbi narrabatur Ducẽ, ipsius nobilis subditos in suis xdi. columnis miserabiliter alligasse, pecora item in stabulis fame & siti necasse tam diu, donec etiã contributio de pecoris soluta. Tertio & alios t etiam in puncto fracte pacis mandatu de restituẽdo, cõ principaliter petitur, decerni potest, ac debet: prout in resolutionibus collegii habetur. Idq; obtinet etiã tunc, si non certus numerus seruitorũ, vltra quẽ gravari nõ debeant subditi, prescriptus sit, in definita seruitura, & vniuersaliter, assẽ diens/ t debeantur: nihilominus. n. vel secundũ antiquã formã, & modũ, & si de eo dubietur, secundũ consuetudinem & morẽ Regionis & subditorũ fiscalitatem, sunt exigenda & pstanda, Indici: q. officio, t vel boni viri arbitrio, modificanda & definita. DD. in l. si sit leg. itũ. §. si mihi de legat. 1. vide Spec. in tit. de censib. de offit. ind. & in tit. de maiori re & obed. De indefinitis porro seruitutibus, ven vngemeßent frendienstẽ vide vortũ in causa Wilsendorff cont. Goltzmann/ an. 68. in li. ciis videlicet & honestis: alias non tenetur subditus domino seruire. vide Aimon. Publ. in cõsuet. Auernit. 25. art. 18. n. 4. & seq. de quo infra n. 13. agemus vberius.

Ex delicto, ratione seruitutorũ, mandata decernuntur, & ea vel domino cõtra subditum vel e contra subdito contra dominum.

Domino contra subditum: Primo, si t coactus migrare subditus nolit prestare nachstet: Ita factum in causa Hülbrunn contra Schwabischen Gemindt. S. S. abzug bestreiffend. An aut migrare cogantur? Respondeatur q. sic, ita decisum est in causa Porgens cõtra Episc. Leodiens. vbi mandatu sine clausula decretũ, & supplicatio sex menses concessi 6. April. anno 70. Secundo, si nolint iurare t 12. oder die Erbhuldigung erstatten/ possunt mandatis pœnalibus coerceri: ita mandatum sine clausula decretũ in causa der Grauen vñ Ho, henzollern contra die Haigerladische Dorff, schafften 16. Junii, Anno 91. Item in causa J. L. B. contra V. B. S. 12. Augusti, anno 91.

Subditi

Subdito contra dominum:

- 13 Si dominus nimis grauet † suos subditos: quo casu mandata penalia in Camera impetrari solent, & tunc dicitur dari officium iudicis: quia domino nō licet subditos supra modum grauari, Boer. *decij.* 304. conuenienter luterenter deducta à Gail. *lib. 1. obfer.* 17. & ab A. sin. *de execut.* §. 3. *capit.* 189. vbi docet iudicem ex officio etiam, si subditi non conuerantur, procedere debere, vt ab iniquis extorsionibus defendantur, ac varias pœnas contra dominos subditos grauantis, recenser. Adde Borcholt. *de feud.* c. 8. nu. 139. Et tale remediū dari in d. causa Odenheimb contra Brücksel & in causa desj. Städtlein Wangen contra Alte Warden iuxta Tabis, vbi quando remediū hoc cum præiudiciali concurrat, vel ei præiudicet, latissime disputatum. Similiter decretum mandatum de restituendo, sine clausula, subdito, cuius bona ideo, quod vna cum aliis litem mouisset domino, à Domino ludæo concessa erant, in causa Westmünster contra Diassato/27. Augusti Anno 80.

CAPVT IIII.

De remediis realium seruitutum.

S Y M M A R I A.

- 1 Actionis confessoria primum affinis remedium esse interdictionem vti possidetis.
- 2 Interdict. de itinere actus priuato.
- 3 Interdict. Quod vi aut clam, item lapilli iactus.
- 4 Noui operis nuntiatio.
- 5 Ad cautionem actio singularis ex contractu.
- 6 Tutela negotiorum gestorum.
- 7 Rei vindictio.
- 8 Negatoria requisita.
- 9 Negatoria actionis affinis remedia: Interdict. ne quid in loc. publ. fiat.
- 10 Interdictum vti possidetis.
- 11 Actio ex stipulatu de damno infecto.
- 12 Act. conuentionis diuidenda.
- 13 Mandata de non vsu fructus sylvie.
- 14 Mandata de relaxando prescripto sylviarum, ob hemidicium capio, & eius rationes.

EX reali seruitute duplex similiter oritur actio negotoria & confessoria. vtriusque mouetur affinia.

Confessoria affinia sunt remedia, vel possessoria, vel petitoria.

- 1 **POSSESSORIA:** primo, vti † possidetis, l. sius. §. Affin. vers. sed & interdictum. ff.

si seruus vindicetur. De quo tamen accurate disputatum est in causa Wimpyffen contra Waldenburg / vbi cum Referens actionem confessoriam dari ob requisita, non posse animaduerteter, hanc eligere tentauit: sed quia dubitauit an pro omnibus seruitutibus competere ob contrarietatem Doctorum, maluit dare. (Quod hic secundum affine remedium dici potest.) † Interdictum, de itinere actusque priuato: quod quasi possessorium interdictum, in seruitutibus rusticorum prædiorum locum habet, leg. 1. de itinere actusque priu. l. vlt. de seruus.

Tertio: quod † vi aut clam: Item lapilli iactus. l. et si forte §. sciendū, & ibi gl. si seruus vindic.

Quarto: operis † noui nuntiatio. d. l. et si forte 6. §. fin. ff. cod. tit. l. inter seruitus. 14. in fin. ff. de seru. vrb. prædior.

Quinto: Si Reolaritante, nec rem defendente in actorem petatur transferri possessio. l. à quo 45. ff. de damn. infect. leg. is cuius. 18. ff. si seruus vindicet. vel etiam latitante actoris partes sustinente, l. si priusquam 15. ff. de nou. oper. nuntiat.

Petitoria sunt vel personalia, vel realia.

Personalia autem, vel ex contractu, vel ex delicto.

Ex ex contractu vel vero, vel † quasi descendunt.

Ex cōtractu vero: † si seruitus promissa quidem sit, sed nondum imposita. l. si binarium 34. ff. de seru. vrb. prædiorum l. si quis 6. §. si in venditione ff. communia prædiorum. l. sed et si 22. §. fin. ff. de vendit. indeb. l. 1. §. 1. vers. sed si vsu fructus ff. si vsu fructus petatur: qua ratione Reus tenetur Actori ad cauendum, de non prohibendo Actorem ire, agere, vel alia seruitute vti. l. penult. ff. de seru. vrb. vel ad patientiam præstandam, l. quoties 15. §. fin. ff. cod. tit. l. omnium, 3. in princip. ff. de vsu fructu.

Ex quasi contractu: actio tutelæ, item negotiorum gestorum: si tutor vel curator contra seruitem, quæ pupillo, vel ei cuius curam gerit, debetur, aliquid fecerit. l. alium 15. ff. si seruus vindicet.

Rcale remedium est vsu fructus † vendicatio: si vsu fructuarius seruitute reali vti prohibea-

habeatur nam huic servitutis realis vendicatio, (quæ sola domino prædii cui servitus debetur competit) non datur, l. i. in prin. ip. & l. vbi frui §. 5. *verum autem versic. nam et si ff. si usus fruct. petatur. l. 2. §. recte. Neratius ff. si servitus vindicetur*: Licet hiic videatur aduocari l. unica. §. item Iuliano. ff. de remissionibus. Et tantum de affirmatoriæ asinibus.

8 NEGATORIA; cuius requisita sunt dominum rerum, quarum libertas vindicatur: & ex aduerso, turbatio libertatis. Ferr. in form. libell. negat. nu. 3. *Myns. respons. l. 1. n. 5. & 6. Decil. Cam. sub nomine Gilman. lib. 1. decis. 4. l. 2. num. 1. Quæ huic asinina sunt, vel in modum actionis, vel officii Iudicis proponuntur.*

In modum officii Iudicis proponuntur in casu, qui infra num. 12. refertur.

In modum actionis que proponuntur, aut in possessoris aut petitoris versantur.

9 POSSESSORIVM, Primum est interdictionum, ne quid in loco publico fiat: si in loco publico quid fiat, quo alicui damnum detur, l. si quando 17. §. fin. ff. si servit. vindicet.

Secundo interdictionum quod vi aut clam, item lapilli iactus, d. §. sciendum.

10 Tercio interdictionum quod vi possideris: quod an præferendum sit negatoriæ, diuersis votis disputatum, in causa Sarrbrugg contra Hage, nato / vbi de lure iudiciali agebatur: & tandem ab omnibus conclusum fuit, confessionariam actionem institutam: per tradita à Zoan. in l. 2. de pact. int. empt. & vendit. forte num. 195. & sequent. aut num. 169. Zul. in §. æque. Instit. de action. vbi statuit esse realem servitutem ex consuetudine Germaniæ: Sed vide Zoanet. d. loco num. 193.

IN PETITORIIS quæ versantur: vel ex contractu sunt, vel ex delicto. Ex contractu, vel nominato vel innominato.

Ex nominato; vel vero, vel quasi.

11 Ex vero: ut pote de stipulata actione, de damno infecto, d. §. fin.

12 Ex quasi: contra d. communem diuidendo iudicium: si socius in te communis inuidis cæteris, quid fecit. Lin. re. 25. §. eod. tit.

Ex innominato: ut de damno infecto canentur, si stipulatus 17. & l. si quid igitur 28. ff. de servit. vbi. traditor.

Ex delicto: si si syluæ vastentur: quo casu 13 mandata de nõ vastandis syluis decernuntur: ut factum in causa Wigleben cõtra Eschen / Nürnberg contra Brandenburg / 4. Julii Anno 67. den Nürnbergger Wald belanget. Item in causa H. vò Stodthausen in Eumansheim contra D. Herrn Abt des Stiftes Coruici 11. Junii Anno 89. Et in causa E. B. Crauen in Girsstenberg cõtra Herrn E. Herzog in Württemberg / 2. Septemb. an. 89. Et in causa Walzburg cont. Hussen / 13. Julii anno. 92. vbi denegatum mandatum inhibitorium; sed de non vastando decretum: Item in causa H. Witten contra E. Ruden / An. 94. Et in causa Witten contra Platzen / appellationis die beholung in Wallerstetten betreffend. Et extat votum in symphor. supplicat. Gilman. part. 2. tit. 7. supp. l. tom. 1. Et formulæ quatuor supplicationum in d. symphor. supplic. tom. 2. part. 3. tit. 12. supplic. 6. & seq. extant, ex quibus cognoscitur, pro diuersitate circumstantiarum, aliquando eam, aliquando sine clausula mandata decerni.

Similiter madata sine clausula de relaxan. 14 do captiuo decernuntur: si is qui syluis præest, qui Forstmeister dicitur, aliquem ideo occidit, quod sylvum domini ingressus, & ad mulctam se sistere iussus, noluit sese ipsi dedere. Ita decretum mandatum in causa Hestert contra Bräunschwieg / Ratio est: quia officio suo in eo functus est, ac licitum est, & naturali & scripto iure cuiuslibet, & possessione suam, contra vim defendere, & vim, iniuriamque propulsare. l. vi vim & ibi gloss. Bartol. & Doctores ff. de inst. & iur. leg. quod iure §. final. ff. de acquir. possess. leg. 1. §. vim vi. l. 3. cum igitur. ff. de vi & vi arm. l. 1. & ibi Bart. & Doctores. C. vnde vi. l. prohibitum. C. de iur. fisci. & ibi quoque Bart. & Doctores. Adeo quod est turbantem interficiat, cui parcere sine suo periculo nõ potuit, reus homicidii non habeatur. l. 4. §. lex. l. fex plagis. §. Tabernarium. ff. ad l. aquil. l. furem. ff. ad l. corn. de siccariis. Quin & Tertius non tantum in rebus, sed in corpore offendi, & occidi potest impune, si periculum ingruat, ut aliter reusque defendere non possit, l. si quis furto §. fin. & ibi notat. per gloss. & Bald. ff. ad l. aquil. l. 1. & 2. C. de siccariis. P. c. l. consil. 196. num. 30. Et huc de

affinibus servitutum personalium & realium remedium dicta sufficiunt.

CAPVT V.

De regaliorum remediis in genere.

SYMMARIA.

- 1 Regaliorum Remedia possessoria quæ sunt.
- 2 Triam interdictionem vti possidetis peti debere.
- 3 Turbatio in possessione quando fieri debeat.
- 4 Vtile interdictionem vti possidetis, pro incorporealius competere.
- 5 Maxima pro iurisdictione.
- 6 Regaliorum ratione quomodo in Camera diffusetur, remissive.
- 7 Circa Regalia quando ex transactione agitur.

IN materia regaliorum illud notandum, quod in iis, quemadmodum fere in omnibus servitutibus, vt capite petenti in omni duplici via remedioque procedatur, & agatur vel possessorio, vel petitorio.

SI ITAQUE, de possessione est questio: datur possessorium iudicium, & utile scilicet interdictionem vti possidetis, vel quasi: quod tunc maxime dandus, cum narrat Actores: daß sie alle Ober, Herlik, vnd Beredingen / iudi. di. vnd der gangen Bemerkung / itra hominum memoriam, bestiglich herbrachte vnd daran (hac turbatione excepta) niemals versin dert: & cum in sequentibus articulis, multa iura in specie recensent, atque deducunt, in quorum possessione quæta huc vsq; se fuisse asserunt: maxime, si & in conclusione libelli pronuntiarum petant daß 2. nicht gebühret hab / den Actibus solche turbarung iustum vnd derwegen in teudemiren seyen / von solcher turbarung abzugeben / auch den Galgen vnd Exekution widerum an den er / da er die hinweg genommen / an restituirt vnd wiederumb aufzurichten / darüber auch gebührende Caution an ihm / dergleichen turbationibus furter nicht an vben / hoc est: Actoribus turbationem facere non licuisse, & ideo ab illa turbatione desistere: paubulum etiam, cum scalis, ad locum, à quo translata, restitutum, & cautionem de impofterum non turbando, prestandam, vel ita: daß den Reis mit gebühret / ohn iß vorwissen (regulor iura) veraniet men / vnd also ihren Oberherrn an seiner Ober, vnd Beredingen / vnd derselben best einzugreifen / vnd eintrag iustum, hoc est: Reimou licuisse sine eorum

scientia regaliorum iuribus vti, & ita domini sui iura superioritatis turbare. Quibus verbis interdictionem vti possidetis, recte intentatum dicitur. Tria autem in hoc interdictione & petenda esse cõmuniter Doctores tradunt: Primo, vt Rens à turbatione cesset, nec in posterum turbet Actorem. Secundo, vt desuper cautionem præstet: denique vt ablata restituatur de qua re Ferrar. in form. libel. pro turb. poss. in verb. ad cessandum, nn. 1. Roland. à Valle conf. 9. m. 6. part. 3. Rebuff. in commen. ad Reg. const. Gall. tom. 3. tit. de possess. mat. art. 1. glo. 1. nn. 15. qui dicit: peti debere, ablata restitui, & satisfaci de non turbando in posterum. nn. 16. & nn. 18. & 19. alia notat requisita. Quæ omnia, si in conclusione libelli concurrant, non est dubium dari tale interdictionem: ad quod etiam facit, quod notat Guido Papæ in conf. 62. nn. 1. Quod & quancumque quis aliquid facit, per quod liberam possessionem aduersario non relinquit, siue de corporalibus, siue de incorporealibus agatur, tunc dicatur fieri turbatio, & non spoliatio: sequitur Fab. in §. retinenda in ff. de interd. Rebuff. ad l. art. 1. gl. 1. m. 8. Quod autem utile & interdictionem vti possidetis, etiam pro in rebus incorporealibus competat, notat glo. 1. & ibi Bald. in l. vna. C. vti possidet. Meno. rem. 3. retinenda. n. 108. Alex. conf. 156. nu. 7. lib. 2. Et in specie, quod pro iurisdictione turbata competat, & habetur apud Specul. tit. de restit. Spal. §. nunci. dicam. n. 2. & 4. & apud Ferrar. in form. libel. pro turbata possess. verbo. coram vobis. nu. 3. Quæ in inuestigando genere actionis ita mora, in causa Bürgermeister / Rath / vnd Gemein beyder Flecken Ober, vnd Vlders Ingeheim: contra Herrn Friederich / tunc Herrn Eudwiges Pfalzgraffen Churfürsten / anno 81. vbi de plurimis Regaliorum speciebus disputatum: in qua tamē causa potius in petitorio pronuntiandum existimauit dominus Referens; ac hinc similia in secunda conclusione supra posita, n. 1. in causa Mein contra Ersurd / prime conuentionis, in qua conclusus, vtroque, & petitorio, & possessorio actus. Alia & exempla, vbi, quæ actiones ratione regaliorum duntur disputari, in promptu sunt in causa Eckendorff contra Bamberg: Et tantum in genere de regalibus: quæ infra in quaque specie latius explicabuntur.

PRO-

PROPRIETATIS remedia quæ con-
curreunt, sunt maxima ex parte ex contractu.

7. *SI REGALIA* † *vigore transactionis* com-
petant, ex ea transactione agitur: de quo infra
de transactione l. ius. Erit notatum in dict.
causa *Münz* contra *Christi* de tertiæ cōueni-
onis, vbi addebatur à Domino N. si quis con-
tendat quasi negatoriam quoque dari, non
ad eo repugnabo: quia in effectu non magis
differentiæ ratio hic apparet.

CAPVT VI.

De priuilegiolorum remediis.

SYMMARIA.

1. *Priuilegiolorum rationes, & petitoria & possessoria agi.*
2. *Priuilegiolorum rationes competere imploratori non offi-
cij iudicis. Et quotupliciter ea competat.*
3. *Conditiones varias, & quid probandum. num. 4.*
4. *Actionem in factum.*

Ratione priuilegiolorum in Camera varia-
dantur remedia: quæ vel sunt possessoria,
1. vel † petitoria.

RATIONE petitoriorum, vel imploratorum
officium Iudicis, vel actio instituitur.

2. *Officium Iudicis* imploratur † principaliter,
cum agitur ad ruinationem priuilegiolorum. *glo.*
in cap. veniens 19. de prescript.

Huc referri primo potest, quando proce-
ditur in Camera, ad videndum se incidisse in
penas priuilegiolorum.

Deinde cū petuntur confirmari priuilegia
in Camera: ad q. sepe citantur interessentes.

Tertio cum agitur ex cōfirmatione Regis:
Et sic ex scriptura confirmante, nemlich des
Schreibbrieffs / *l. fin. ibi gl. l. ab intestato. l. sed cum
ea de iure codicillorum. cap. 1. vbi DD. de confirmat.*
vtilis, & inutilis l. 5. omnia, de vet. iure enucleando.
Quod egregie à Dominis notatum in causa
Abt vnu *Conuenus* in *Wadgassen* contra
Hertzog *Wolff* *Matagruen.*

3. **IN** MODVM actionis: vel ex contra-
ctu, vel quasi descendunt.

Ex contractu: vel nominato, vel innominato.

Ex nominato contractu: si Princeps in vim
contractus concessit priuilegium, & ad ob-
seruationem eiusdem agitur.

4. **Ex innominato:** † conditiones ex lege.
Primo ex eo fundamento, quod priuilegiu
vim legis habet. arg. § *sed* & quod Principi *l. si de
iur. iur. gent. & c. in. Bart. in l. non de consuet. ex lege.*

& consideratū in causa *Hall* contra *Sveick* /
& in causa *Speyer* contra *Bernersheimb* /
per multa fundamenta adducta: & in causa
Ingelheimb contra *Ehursfirsche* *Mals*: vbi
tamē notandum, quod hoc casu, quando agi-
tur conditione ex lege, vel priuilegio *Rass*.
Schug vnd *Schirns* / cum 4. sunt proband.

1. priuilegium esse concessum. 2. parti es-
legitime insinuat. 3. contra tenore pri-
uilegii à Reo, vel quod idem est, iussu, & ratifi-
catione Rei attentatum. 4. idque ex propo-
sito vel dolo malo factum esse. Non enim in-
currunt penas constitutionum, qui dolo nō
sunt versati in illis. *Bald. in l. final. quod quisque.*
Et ideo cum aliquando *Bernersberg* pro inter-
esse, vnd *Blach* Principal appellanti / contra
Philipsen vō *Grenberg* / als *Verminder* *straw*
Brsfel von *Baumgarten* / citationem & in-
hibitionem peteret in Camera vigore priui-
legii, super quo se fundabat: illud autem non
esset Camere insinuat. nec allegatū, quod
Iudici à quo insinuat. fuisset, tantū citario,
periculo Partis decreta fuit. 1. *lanuar. A. 88.*

Secundo, cōditiones ex lege competunt,
cum iure communi alicui, speciali priuilegio
conceditur aliquid: vt puta Scholaribus, ex
*auth. habita. C. ne filius pro patre. Ex l. placuit. Et l.
san. imm. C. de sacros. eccl. q. notatum in causa in*
qua supra ex cōfirmatione des *Schirmbruffs*
*agi diximus n. 2. Et sic, cū ad penā priuilegio-
rum actū esset, data est actio in factū, vel con-
dictio ex lege, que ad penā priuilegiorum in-
stituta, in causa* *Bürgersmeister vnd* *Nacht* *der*
Stadt *Alsterlin* *contra* *Bürgersmeister* *vnd*
Nacht *der* *Stadt* *Frankfurt an der Oder.*

Tertio, actio in factū † ex edicto, si quis in-
dicenti non obtemperet. (*l. vnic. & ibi glo. & DD.*
ff. de iur. vel ex micro iussu magistratus. Spec. in
rit. de exec. sent. §. nunc videndum. nu. 7. etiamque
actionem *se cuti domini in causa* *Passau* *contra*
Negenspurg.

CAPVT VII.

De vestigialium remediis.

SYMMARIA.

1. *Vestigialium remedia esse mandata sine clausula pro-
pter nona impoſita vestigalia.*
2. *Actiones stipulatu, vel incerti. 3. Condi. l. ex iurto.*
4. *Confessoriam. 5. Negatoriam. 6. Hypothecariam.*

G. G. 2

Remedia.

Remedia ratione vel aequaliorum competentia; vel in modum officii iudicis proponuntur: vel actionis.

IN modum officii iudicis, primo: cum noua uectigalia exiguntur, mandata ¶ sine clausula decernuntur: vt in causa Speyer contra Churfürstliche Pfalz/ den Landjoll zu Dp. penitus belangendi. Item in causa Altenhausen/ contra Jsenburg mandati sine clausula, das nere auffgericht Weggelt belangendi / 27. Maij, anno 91. vbi paritio iniuncta, decreta 7. Sept. anno 89. Item Witterschafft/ Pralate/ vnd Landstendi des Jürstenthumbs P. contra Stettin P. 19. Nouemb. anno. 91. & in causa der 12. deputirte frey vñ Reichsstat cōtra Salsentm Brauten zu Jsenburg/ anno 88. 7. Nouemb. Formula supplicationis cum decreto 7. Iulij, an. 88. *exat in tom. 1. symphor. supp. part. 3. tit. 7. supp. 4.* Et si etiam mandata sine clausula de restituendo decreta, vñ alte Zöll erhöhet/ oder neue zu gericht/ sine consensu Imperat. vmb abschaffung der selben/ vñ a cum mandato de restituendo den abgenomien Zoll / sine clausula: ita facta in d. causa des außschuß der freye Reichsstat cont. Eßln Erzbischoffen 5. Octo. anno 81. item Eßln contra Bültsch/ 5. Octob. anno 88. Eßln contra Salsentm Brauten zu Jsenburg/ als inhaber des Zolls zu Eyns. item di Thumstift vñ Capitularē zu Straßburg/ cont. Brauten zu Solms/ & alios capitulares Augustanē confessinnis. 2. Decemb. anno 88. de cunctis des Wirtschafft betreffendi. Secundo quando qui in suo iure turbatur, de quo infra *nu. 5.* exemplum in causa Meng contra Ersfurt refertur.

IN MODVM actionis que proponuntur, sunt vel realia, vel personalia.

PERSONALIA: ex contractu nominato, vel inqominato.

Ex contractu nominato: si transatione quis habeat pedagium: tunc ex stipulatu, ¶ vel conditione incerti ex stipulatione agitur per notata gloss. in *leg. ex placito. Cod. de rer. permuat.*

EX CONTRACTV inqominato: condicio ¶ ex statuto: si statutum disponat gabellā deberi. Bald. in *dist. leg. ex placito. 3. quest. 10. C. de rer. permuat. num. 17.* Aut conditione ex lege: vt infra ex Lassate demonstrabitur. Que

omnia vti iam de actionibus (exceptis quæ ex Lassate, & voto in caus Meng contra Ersfurt citata) propolita sunt in hac uectigali materia, considerata sunt in causa Herrn Bischoffen zu Speyer / contra Burgermeister vñ Rhat der Statt Bernersheimb.

REALIA remedia sunt, primo actio consessoria, ad ¶ exemplum iurisdictionis, ¶ llerria in Rubric. *que sint regalia.* Competit enim pro qualibet re incorporali, Ferrat. *de action. confess pro seruit.* Faber. *§. aque. Instit. de action. & Barthol. in leg. §. publicanus. §. in omnibus. num. 3. de public. & uectigal.* competere dicit, quando disponit gabellam debent, Bald. in *d. l. ex placito. quest. 10. C. de rer. permuatione. nu. 17.* pro iure exigendi.

Secundo actio ¶ negatoria contra exigentem, arg. l. *vti frui. ff. si usufruct. petatur.* Et contra eum qui vetat nos iure nostro vti. Et quia hæc nouissime luculenter ¶ Referente in causa Meng contra Ersfurt, primæ conuentionis disputata sunt: verba illius, hoc caput illustrantia addere, non inutile fuit: que sic habent: Negatoriam actionem, vel vt magis puto, vilem, vel quasi negatoriam institutam dici potest satis probabiliter: datur enim directe contra eum tamen, qui quærit seruitutem vel impedit debitam fundo meo. Sed pro istis iuribus incorporalibus, & iurisdictionibus competere consessoriam, & negatoriam, ad instar aliarum seruitutum, notant Dd. in *§. aque & vti lalon. numer. 15. Instit. de action. Ferrat. form. alio. confess. verb. plenam & omnimodam. numer. 7.* Et in specie contra exigentem uectigal. Barthol. *dist. §. in omnibus. ff. de publican. vilem vero vel quasi competere, ostendit in primis Baldas in rubr. de usufruct. numer. 1. in fin. idem in leg. 1. colum. §. vti frui. que vti frui. tenet vel vilem, vel officium iudicis competere. Quod assent quoque de officio iudicis Purpurat. in leg. 1. num. 132. ff. de iurisd. Coraf. de seruitut. in rubric. numer. 9.* Sed & de vtili & quasi, attestantur plures: vt ex communis assensu lalon in l. si prius ff. de non opet. nuntiat. nu. 3. Specul. *de caus. poss. & propriet. numer. 16. & de rescript. spoliis. numer. 7. & §. nunc dicimus. numer. 1.* Quod autem ex talibus verbis negatoria competat: si petatur decerni; Quod

Quod nullum ius super prætensis iuribus aduersario competat, eidenque silentium imponi; & cassari contra factum: & restitui ablata (vt hic) tradit Innocent. in c. conuenerente. de offic. ordin. colum. 1. & 2. ac ibidem Butt. colum. 1. Ioan. Andr. colum. 1. etiam si implicite tantum, ius non esse aduersario contenditur. Tertio dici quoque potest, vtrumque ex dictis remedijs propositum esse. Certum enim in eis est, quod illa concurrere & cumulari queant: per Speculat. de restitut. spoliat. §. vtrum. numero 1. Ferrar. de turb. poss. verb. ad cassandum. numero 8. Alberic. ita obtentum esse asserens, per omnes Doctores, in studio Verzellensi, in l. sicuti. §. Aristonem. 1. ff. si seruit. vindic. Et in huiusmodi incorporalibus, & specie facti respondit Rip. in respons. 175. numero 2. De vtroque autem satis colligitur ex verbis, quibus Actores concludunt, quod senata non competierit ius imponendi has exactiones, ex ratione generalis iurisdictionis: vsupra dictum, & ita se in possessione etiam turbare Reis non licuerit, ideoque desistendum, & restituenda accepta. Atque ex his verbis cumulationem percipi ostendit Contard. q. 13. n. 4. Menoch. in præul. recap. n. 12. Quando narrata respiciunt possessorium, & peritur vt hic. Socin. cons. 63 lib. 2. in principi. Welsenbec. cons. 7. & 21. vol. 1. Verum quodcumque ex his remedijs, siue separatim, siue confunctim Actoribus tributamus, non adeo multum referre arbitror; hoc præsertim casu, vbi eadem probatio requiri videtur, quia & possessorium iurisdictionis, mixta dicitur habere causam proprietatis, quia non solet defendi sine titulo, vel q. sit eius loco, aut aliis adimniculis dominum probantibus. Bald. in l. vnica numero 6. Cod. si de moment. possess. quem refert Contard. ibidem. numero 8. limitat. 3. numero 21. Sicut & hic ex fama, & confessione reorum, & aliis causis, cum exercitio iurisdictionis, Actores asserunt, sibi hoc ius prohibendi exactiones competere. Ad effugiendas tamen disputationes & in futurum etiam cauationes concludo: quod quasi negotiorum vel vtrumque remedium cumularum.

Tertio hypothecaria ꝑ actio eo ca-

sa cum ex statuto gabella ratione venditionis d. betur: quod proposita prius facti specie, numero 60 cap. 7. in tractat. de decima vendit. & permutat. tradidit Ignat. Lassart. & Molina, numero 61. & 62. hijs verbis: Ego vero post longam cogitationem perpensis iuris principijs, quæ in re paræ etiam pecuniæ necessaria sunt, dicendum ac iudicandum esse existimaui, omnimodo ex hac iudiciali estimatione hunc proprium rerum mobilium Gabellarium, pro sua decima esse præferendum in distributione pretij: quod vt dicerem prius cogitaueram, quod quotiescunque venditio aliqua contrahitur, Gabellaria lex videret ipso iure pretium minuire in parte decimajta vt statim à principio decima pars pretij fisco, gabellariove adquiratur iuxta determinationem l. 1. tit. 17. lib. 9. Recop. & reliqua pretij pars venditoris fiat: atque ita minime posse anteriores creditores prætereendere ius aliquod pignoris, aut prælationis in ea parte pretij, quæ Regiam decimam tangit: cum ex hoc nunquam fuisse venditoris apparere videatur, argum. text. in l. lineam mar. g. ritarum. vbi gloss. verb. remanens. ff. ad legem Falcid. & l. 1. §. si quis, ff. quorum legato. cum concordant. vbi expresse dicitur, quod lex Falcidia, quæ statuit quartam partem bonorum hæredi relinqui, ipso iure diuidit eam partem, & refecat à legatis: ita vt legatarij non in solidum totius rei legatæ domini fiant, sed ex sua parte duntaxat, scilicet, deducta ea, quæ hæredem tangit propter Falcidiam: quo fiet vt in ea materia, quamuis legatarius de facto reciperet totam rem integram legatam, & in eum irruerent creditores, circa eam quartam partem Falcidiæ præferendus sit hæres: quia vere ea pars non legatarij debitoris, sed hæredis est: ac proinde nullo iure prælationis aut anterioritatis poterit à creditoribus excludi, in rei suæ persecutione, argum. text. & quæ ibi Doctores notant in authent. fin. Cod. qui pot. in pign. habeamur. sed certe, licet hæc videretur bona consideratio, tamen vera non est: quia immo lex gabellaria pretium venditionis, aut actionem ad pretium competentem ipso iure non refecat, aut minuit, diuiditve: quin potius totum pretium inte-

grum venditori debetur ab emptore: & is est, qui solus potest ex vendito: & gerere pretium integrum, & Fiscus, nisi ratione pignoris, quod in bonis venditoris habet, vt mox dicā: nihil enim Fisco cum emptoribus, extra casus expressos in l. 31. & l. 32. sit. 19. lib. 9. Recopil. Nam nec decima Ecclesiastica ipso iure reiectat fructus: vt tradit Petr. Rebuff. in tract. de decimis. q. 9. n. 7. ac proinde videtur manere questionis difficultas: quia cum solum & exclusiue illud pretium, totum venditoris fiat; videtur, quod in eo (sicut in re sui debitoris) præueniret causa pignoris prioris gabbellarii pariter priuilegiati, iuxta text. & notata in l. 3. C. de priuilegiis. Fisci. & quæ notat gl. in l. i. qui, verb. respons. ff. de iur. Fisci. lib. i. item suam Fisci. & Fan. de pignor. vbi sup. nu. 42. præmissis pro constanti, quod semper gabellarius habet ius pignoris contra venditores Fisci nomine, per text. in l. auferret. §. Fisci. ff. de iur. Fisci. & dicemus infra, in c. 13. n. 54.

CAPVT VIII

De collectarum remediis.

SYMMARIA.

- 1 Collectarum remedia adaptare difficile esse.
- 2 Collectarum remedia varia.
- 3 Officium iudicis, & n. 11.
- 4 Collectarum ratione, quomodo Fiscus seu procurator sciā agat.
- 5 Principi contra suam ciuitatem quomodo.
- 6 Mandata prohibentia collectas exigere.
- 7 Remedia ex constitutione pignorationis.
- 8 Mandatum prohibens agros colere, ab non solutus colitatis.
- 9 Interdictum uti possidetis, & vnde vi, n. 10.
- 10 Actio in factum vtilis.
- 11 Condictio ex lege. Et ex canone, nu. 12. Ex priuilegio, n. 15.
- 12 Hypothecaria actio. 17. Actio negatoria. 18. Confessoria. 19. Quasi confessoria.
- 20 An possessorium vel peticitorium hic præferendum sit, ex emplo Cæmerali demonstratur.

Succedit huic materia collectandi, quæ quoad actiones, est valde dubia: & adeo vt
 a Corypheum illum iuris Baldum valde implicatum reddiderit: prout ex sequentibus verbis (quæ ideo, quia subinde in sequenti-

bus alleganda sunt hic præmittam:) appareat quæ approbat, & refert Thomas Thoma-
 tius de collectis in §. reuera ¶ proxima discussio-
 nes fol. 18. numero 33. Sunt autem hæc: Quæ ve-
 ro actione munus patrimoniale petatur. Bal.
 in d. l. 1. C. de anno dubitanter dicit, nullam ac-
 tionem pro tribus oriri posse: nam si dies
 personalem contrahi, dicit ipse male dicit:
 quia non sequeretur rem: aut dies reale
 fore: & tunc quærit ipse, vnde veniat: nempe
 omnis realis venit à iure, quod habetur de re,
 vt domini, vel super re, vt scituū: hic autē
 neutrum habet Fiscus in re tributaria: quia
 non habet in ea ius domini, vel quasi vel ser-
 uitudinis: ergo non est actio realis ad tributa, &
 idem censendum est in munere patrimoniali:
 cum hodie obligatio tributi ac muneris
 ordinarij vsq. extraordinarij æquiparetur,
 l. final. C. de muner. patrim. tandem Bald. concludit,
 quod competat officium Iudicis; & huic
 officio accedit hypothecar. vt notat in Imperato-
 res. ff. de publ. l. 8. illud officij iudicis potest per
 modum actionis deduci in exercitium contra
 solvere debentes collectam: & citandi
 sunt debitor, licet causa summarie agatur,
 l. omnes, & l. publicas. Cod. de scrijs. Item dicit
 Baldus, quod potest iudex per modum mistæ
 executionis in istis procedere, vt habita ali-
 qua summaria inquisitione, etiam parte non
 citata facere potest executionem, d. §. oportet,
 in authent. vi ind. sine quoque suff. vers. propter
 inenitabilem fiscalium exactionem: & ibi causa, vi-
 delicet, nullam recipiente dationem: & erit sum-
 maria causæ cognitio, vt iudex perquirat li-
 bros communes, & si reperit conuentum
 non soluissē, faciet contra Reum exequu-
 tionem, nisi per Reum ostendatur apocha
 soluti muneris, l. 2. Cod. de conuen. fisci. deb. l. ne ca-
 su. Cod. de discuss. Hæc sunt dicta Bald. per quæ
 dictandum vult, vt non oriatur actio realis, sed
 officium iudicis, cui concommitatur hypo-
 thecaria, & quod omnis realis venit à iure,
 quod habetur de re, aut super re, in hoc exi-
 stimo contra ipsum, quod oriatur actio realis
 ex tacita hypotheca, quam habet vniuersi-
 tas super prædijs, si Domini nolint, aut non
 possint soluere munus indictum, & qui non
 soluit, si prædium non sit registratum: po-
 test

test compelli, virgendo prædia. d. l. *inprædatione*. similiter per hypothecariam vendicari potest prædium, Baldus *consilio* 279. 3. volum. & istud euenit ex tacita hypotheca, quæ contrahitur ratione iurisdictionis cum Principe, *can. si qua. 11. questio. 1.* vt sepius supradictum fuit: si prædium non est in *Æstimo* desertum: pariter etiam cum vniuersitate ratione publicæ administrationis, vbi agitur de publica utilitate aut necessitate, pro qua potest vniuersitas munera indicere: & non solum hæc tacita hypotheca contrahitur cum Republica: sed etiam cum pupillo, fisco, ac usurario. Bartol. in *apostill. vniuersa. Cod. in quib. caus. pignus vel hypothec. tacit. contrahatur.* & ex administratione contrahitur: nisi sit maior: quia maior non competit tacita hypotheca, *l. pro officio. Cod. de administrat. tutor. arguendo a speciali:* scripta enim est actio realis pro rebus mobilibus, ac de his quæ solo continentur; & adiecta causa possum rem vendere, *l. 1. ff. de rei vendit. et. pro qua faciunt dicta Specul. in tit. loca.* quia affirmat, quod actio hypothecaria est in rem. *l. pignori. ff. de pignor. & datur nō solum pro conuentione expressa, sed etiam tacita.* Dirigitur etiam realis hypothecaria contra tertium possessorum, *l. si fundus. §. in vendicatione. ff. de pignor. & l. pignori. eodem tit. & l. pignori. Cod. de pignor. Decius *consilio* 6. §. 1. similiter etiam hypothecaria competit pro supplemento legitimæ: Pariter contrahitur tacita hypotheca inter virum & uxorem, super bonis paraphernalibus: nam si vir administrationem eorum assumat: bona ipsius sunt tacite hypothecata, si male in ipsis versatus sit, *l. final. Cod. de part. conuent.* Habet etiam vxor ius retinendi possessionem bonorum pro dote, ratione hypothecæ, *capit. ex litera. Extra de pignor. Decius, consilio* 235. 2. volum. Igitur ex hac tacita hypotheca: quæ inspecta, omnia prædia, si non sint in *Æstimo* descripta, repetiuntur obligata solutioni nuntium, oritur actio realis hypothecaria, & venit à iure quasi dominii, & seruatur, *cauone quo iure 8. distinctione*, in quo dicitur, tolle iura Imperatorum, & quis audeat dicere hæc villa est mea, meus est iste seruus,*

inea est ista domus, meum est prædium, *cauone si qua. 11. questio. 1. §. hu. respondeo. et.* vbi dicitur, Clerici ex officio Episcopo sunt suppositi: ex possessionibus, Imperatori sunt obnoxii. Et quod vigore hypothecæ adit creditor quasi dominium, videtur textus, *l. rei. Cod. de pignor. à contrario sensu & debitor, qui non habet Extimum, non potest incarcerationi præcise: sed auferretur sibi res, seu rei seruus, Baldus in l. etiam Cod. de execut. rei iudi. 4. & in l. neque, in prima lectura. ff. quod cuius. vniuersa. vbi dicit: quod subditus non habens Extimum, collectetur. Hinc dicunt Scribentes, quod contra personas Ecclesiasticas fit executio aduersus prædia, & non personas: quia super personis non adest tacita hypotheca respectu iurisdictionis: si vero debitor habeat Extimum: & bona ipsius sine descripta in volumine publico; tunc contra eum oritur personalis actio; & potest præcise compelli, virgendo personam. Idem Baldus in *l. neque, secunda lectura. ff. quod cuius. vniuersa. per l. generalis. Cod. de decurion.* Vltimus idem Baldus *consilio* 280. 2. volum. voluit; quod per Extimum prædia non sunt libera, sed hypothecata; & tunc est casus in quo hypotheca producit personalem obligationem: tamen non potest quis capi, nisi prius sibi sit facta ininactio de soluendo, per Iudicem, Bald. in *l. 1. C. de exact. tribus.**

HISCE SIC PRÆMIS-
sis; res hæc latius ita extendenda:
Quod Remedia hæc vel in modum officii Iudicis, vel actionis expediuntur.

IN MODVM ¶ officii iudicis
pedire licere, indicant præmissa ex Thomasio, & confirmat Nicolaus Festat. *de collect. parte 3. cap. 1. numero 6.* vbi dicit procedi contra debitores executione agendo, compellendo eos, absque citatione ad debiri solutionem, Baldus in *consilio* 433. licet in 3. Crauet. in *consilio* 3. numero 1. Baldus in *consilio* 238. ad veritatem, Robertus Maranta de ordin. iudic. in 6. parte. versic. aucto. tamen Robertus Lancelor. in *secunda parte. cap. 4. de attent. lite pendente. limitatio. 25. numero 21. & 43.*

aliis

allos ad hoc adducit Cothman, *respons. 11. num. 187*. ubi in frequentibus, quomodo procedi debeat, declarat. Vt autem hoc recte assequi & ad nostrum stylum accommodari possit, notandum in Camera hoc peragi in modum executionis, si mandata ad collectam emanant; quæ vel Fiscus petiit, vel alius.

4. Fiscus, quando agit contra Status Imperii ad solvendas collectas: quo casu recte dicitur executive procedere: Quamvis hoc casu aliam actionem dari compertum sit; vt infra dicitur.

Alii, vel affirmatiua, vel negatiua mandata impetrant.

Affirmatiua; cum Princeps contra suam ciuitatem petat mandatum: quod casu fiscalis cum eo agere potest; quod egregie discussum in causa Consilii Ducum Luneburgensium, contra ciuitatem Luneburgensem.

Negatiua; præter eum casum qui infra de possessione n. 9. refertur: quod mandata emanant prohibitiua, ne collectæ à privilegiata persona exigantur: vt factum in causa Breitungsen Wittib/ contra Epenr. Hoc ramen casu, cum mandatum rite iniunctum & citatio ad videndum decreta, & declaratio pœnæ petita est, dicitur actione in factum ex hoc mandato agi. Dd. in l. Iulianus. §. idem Papi-
manus. de alien. empti. & l. in factum. ff. de obligat. & action. vel officium iudicis imploratum: quia Rei mandato emanato non paruerunt. Bart. in l. vnic. vers. quæro quo iure. Si quis ius dic. non obtemp. & sic in pœnâ inciderunt. Felin. in c. 1. de indic. per c. fin. 14. q. 1. Quæ etiam non solum iuxta mandatum venit applicanda: sed peti etiam, quanti ea res est, potest, d. l. vnic. si quis ius dic. vt & hic non solum pœnam mandati, pro parte dimidia sibi applicari: sed & mandatum corroborari, & ulterius etiam processus, pro damnis & interesse decerni A-
dores petunt.

Sic & processus super constitutio-
ne pignorationis instituuntur, cum quis al-
terius subditos vult collectare: Ita Notici,
contra Heren Marggraff Albrechten / vñnd
seiner Fürstlichen G. Statthalter/ Rhate/ vñnd

Beuelshaber / 30. Decemb. Anno 51. impe-
trarunt: Et idem fecit Heri Heren Wolff-
gang Pfalzgraff / contra Heren Viduam
Hergogen in Leirningen / Graffen zu Bede-
mont 22. Nouemb. anno 60. vbi Dux Lotha-
ringiæ, à duobus subditis Palatini, cantha-
rum, & tres thaleros acceperat. Itemque
in causa Heren Daniel Erzbischoffen zu
Menz Ehrfürsten / contra Heren Woffen
Graffen zu Ewerstein / vñnd seiner G. Keller
zu Habighelm Woffen Scherren. Et in
causa Heren Melchior Wiffchoffen zu Wirtz-
burg contra Heren Wilhelm Graffen vñnd
Heren zu Henneberg/ 5. Nouemb. anno 57.

Vel denique cum prohibetur à superiore,
ne interim donec collectas soluerint, tagros
colant: quia hoc non debet impediri: quod
notatum in causa Proem contra Weckeln-
burg.

IN MODVM actionis quæ dantur: vel
sunt possessoria, vel petitoria.

POSSESSORIA sunt: primum vtile, vel
quasi Interdictum: quod vt possidetis: cum quis
collectas ab alio petiit, quod non debentur: quia
hoc competit pro rebus incorporalibus,
Myntling. *respons. 16. numero 2.* Idque in con-
sideratione habitum in causa Augspurg contra
Pfals Newburg / Et Fiscalis contra Ritterfs-
hausen / & Braunschweig / & vestigia extant
in lymphorem. *suppl. part. 2. tit. 6. tom. 1. vot. 7.*
numero 1. in causa principali, inquit ibi Re-
frens: actum puto vtili Interdicto vt posside-
tis. Menoch. *remed. retin. 3. num. 108.* si tamen
verbum restituendi adsit, videtur spoliū actū:
quia recuperandi, Menoch. *respons. 1. in causa*
Finariensi. Sed cum agitur principaliter ratio-
ne possessionis illius iuris: tunc illud in con-
sideratione (vt in dicto casu factum) non ha-
betur. Si quis tamen plane neget collectas
deberi, tunc cessat Interdictum vt posside-
tis: Et (quod secundu est.) datur inter-
dictum vnde vi, quod Ross in libel. vnde vi & vt
possides. Innocent. in cap. cum venerabilibus. nu-
mero 2. de religio. donibus: quod notatum in di-
cta causa Fiscalis contra Braunschweig &
Ritterfshausen. Tertio, & officium iudicis
datur expulso à possessione iuris incorporal-
is. Ferrar. in form. libel. in causa Polij. §. coram vo-
bis

bb. num. 11. Caſſan. in conſuet. Burgund. tit. de enſanis de pluſibus. §. 4. verſ. ante gemi nobiles. num. 15.

- 12 Datur & hoc calu conditio ꝑ ex Canone, & lege. *Dd. ad locum* & motum id in dicta cauſa Fiſcalis contra Braunſchweig & Hutterſhausen.
- 13 ſeu. Competit & factio in factum vtilis, Contard. in *l. vnica. nu. 39. C. Si de moment poſſ. in locum eius quæ datur, ſi quis ratione ſolutionis tribui, collectæ, vel iutium debitorum, Fiſcum, vel Officiale Imperii inquietat, ſeu turbat in ſoluendo illi, nec præſtando ſibi paciſce, & agatur ne ipſum turbet, ſed vt ſoluat in futurum, Speculat. in *tit. de cauſ. poſſeſſ. & proprietat. in Rubrica. numero 12. & ſeqq.**
- Et ita notatum in dicta cauſa Fiſcalis, contra Braunſchweig & Hutterſhausen & Augſpurg contra Otterburg.

PETITORIA ſunt, vel *Perſonalia* vel *Realia*.

Perſonalia omnia innominata ſunt. Et dantur conditiones.

PRIMO eo caſu, quo ſupra in poſſeſſoriis dictum agi ex lege vel Canone.

- 14 Secundus, ꝑ ex lege ſeu conſtitutione Imperii, ratione collectarum, cum Fiſco: & illa plerumque à Reſerentibus exigitur: vt in dicta cauſa Fiſcalis, contra Braunſchweig & Hutterſhausen.

Tertio, nonnunquam etiam datur ex privilegio ꝑ conditioniſi regalia vigore privilegii competentis; quamvis & hoc calu de natura actionis aliquo modo conſte: quod obſervatum in cauſa Teuſchmeiſter contra Donawerde vbi licet dicebatur actum vtili negatoria, vt ſupradictum: tamen concludebatur eadem competere conditionem ex lege vel privilegio: quia Actor in iis intentionem ſuam præcipue fundabat: licet Correſerens præferret negatorium. Tertius quidam ex Dominis, inſignis Iurisconſultus, indiſſerens hic eſſe putat, quam actionem eligere velint: vtrū, inquit, conſeſſoriam, an conditionem ex lege accipiamus, non multum ad rem pertinere exiſtimamus, natura ſui, & rerum, quæ petuntur.

Realia ſunt rei vindicatio, & hypothecaria, vt ſupra ex *l. b. n. 2.*

Deinde, Actio conſeſſoria & negatoria.

Et datur negatoria: ꝑ cum Fiſcalis agitur, quia ꝑ competit propriis de negatis, vt & agibus ſc. & aliis, Bart. in *l. ſi publicanus. §. in omnium. n. 3. de publican.*

CONFESSORIA; ꝑ vel priuato: vel Fiſcali: & datur.

Priuato; quaſi conſeſſoria, ꝑ vt in cauſa Teuſchmeiſter contra Donawerde: vbi Ador dicebat in articulatis pagis ius collectandi ſibi competere.

Fiſcali: ex hoc fundamento: quem admodum enim Prælati Eccleſiæ habent conſeſſoriam vtilem, cum non ſint Domini niſi ratione Eccleſiæ eam intentent. *Io. Fab. in §. aque. colum. 3. Inſtit. de ad. l. ita* & Fiſcus videtur habere nomine Imperii: quod notatum in dicta cauſa Fiſcalis contra Braunſchweig & Hutterſhausen.

Illud autem viſis variis, & petitoriis, ꝑ & 20 poſſeſſoriis remediis, colophonis loco hic quæri poteſt, cum dubitatur vtrum remediū ſit præſerendum: petitorium an poſſeſſoriū; quid faciendum ſit? Quod cum egregie breuib. in d. cauſa Augſpurg deductum; vtrūq; hic aſcribere libet, quæ ſic habent. Communis Dd. opinio eſt: hæc duo iudicia cumulari poſſe: his tamen non obſtant. puto priori in hendum, vt per Dd. quia ſolummodo concluſum in poſſeſſorio. *Men. d. remed. l. reſp.* Non obſtat quod facta mentio præteritis: quia id non principaliter ſiſtendum, led ad colorandū. *Mynſ. reſp. 15. nu. 4. Bald. in l. incerti de interdict. Facit qd non vitiet libellum, Alex. conſil. 107. lib. 2. Abb. ex parte. de for. cdp. Et ſic inter præteriti facienda. Contard. in l. vn. C. ſi de moment. poſſ. lim. 2. ratione mixtura n. 24. Crau. conſil. 279. vbi petitorii non eſt habenda ratio: quoniam in poſſeſſorio nec principaliter ad reſtitutionem, ſed potius ad poſſeſſionem libertatis concluſum: verbum reſtituere ambiguum duplici intellectu poteſt accipi. *Men. in præſ. d. Contard. vbi ſupra. Mynſ. reſp. 28. nu. 4. Alex. conſil. 3. lib. 3. quod cum libellus poteſt potencialiter conſiſtere ſuper duabus actionibus, tunc illa ſumenda quæ minoris eſt præiudicii, l. 1. C. ſi de moment. poſſ. Bellon. conſil. n. Contard. in ampl. n. 59. ſimilia inſ. lib. ſeq. c. vlt. recenſentur. Ad d. hiſce quæ d. vt. 7. n. 2. & ſeqq. in ſymphoremate in eandem ſententiam diſputantur.**

HH CAPVT

CAPVT IX.

De monetarum remediis.

SYMMARIA.

- 1 Mandata sine clausula, quando contra ordinatum monetarum solvere volentes decernantur.
- 2 Ex officio iudex inquit de falsa moneta.
- 3 Officium iudicis tempore, cum alia pecunia, quam promissum fuerit.
- 4 Ex contrahentis quomodo agatur, ratione monetarum.
- 5 l. Cornelia de falsis.

V Edictalium & collectorum tractationi recte subicitur monetarum, cum ex moneta ut plurimum desiderent.

REMEDIA autem quæ ex his dantur aut in modum implorationis officii iudicis proponuntur, aut actionis.

IN MODVM officii iudicis, ꝛ mandata sine clausula decernuntur. Primo, Wann Gelter die Mûngerordnung erlegt / & contratenorem obligationis: vt in causa Willer contra Ehrfürstliche Pfalz / Heckslein contra Aetiusgraffen / Schönberg contra Vlassare 7. Martii, an. 81. primi mandati der Pfandung / vbi pecunia confiscata, quia non erat imperialis: sic in causa Peter Tingspurger contra Leuenstein 7. Martii, an. 87. vbi decretum monitorium, pecuniam soluendam in moneta imperiali. Item Gelter contra Pstraunheim, 18. Augusti, an. 87. reiecti Paulini, vt non imperiales: E. Erant contra Gellm 11. Febr. an. 83.

Secundo ꝛ iudex ex officio de falsa moneta inquit, etiam venime postulante, per text. & Da in l. c. de falsis monet. afferente Atn. in trad. sing. exc. ut. §. 3. c. 92.

Tertio ꝛ quando petitur solutio in illa moneta, quæ in obligatione est promissa: sic an. 1589. in causa D.B.B. Aduocati Argen. & consort. contra Wiltrenberg petebatur, dasi man gold gülden in gold / vermess einhaltender Verschreibung / nach beschefener auffkündigung erlegen solte, Dux Wirtenb. offerebat pro solutione, 5. Dth pro 1. Goldgülden, hoc est: Sic anno 1589. in causa Aduocati Argen. & consort. contra Wiltrenberg petebatur, vt floreni aurei in moneta aurea secundum tenorem datæ obligationis, soluerentur. Dux enim Wirtenb. offerebat pro solutione quinque quadrantes floreni pro floreno aureo, quæ

oblata B.B. non contenti urgebant solutionem in auro, allegantes prædictam vñd gleiche Proceß in causa Heinrich Walcers vñ Georg Schraders selige Kinder vñ Erben zu Brannschweig den 17. Aug. an. 81. Et in causa Johan Speilings Burgermeisters zu Heßbrunn / contra Burgern vñ Rhat der Stadt Esslingen 18. Iun. an. 88. sed decretum, dasi die begerte Proceß abgeschlagen / vñd supplicantes die Verschreibung beglegen solten, h. e. petitos processus denegatos, & Supplicantibus iniunctum vt obligationem supplicationi adiungerent.

IN MODVM actionis: ex contractu, vel delicto.

Ex contractu; ꝛ cum certa moneta promissa 4 (de quo infra de mutuo & solutione plura:) tunc ex eo contractu agitur, cui moneta adiecta est.

Ex delicto; ꝛ cum raditur vel falsificatur moneta, & tunc agitur, vel ex l. Corneli. de Falsis: vel ex Constitutionibus Imperii, de quo & supra 2.

CAPVT X.

De venationum remediis.

SYMMARIA.

- 1 Vtile interdictum rei possessionis.
- 2 Pignoratio constitutio.
- 3 Actio ex Privilegio, l. n. 4.
- 5 Iniuriarum.
- 6 Actio publica criminalis.
- 7 Actio ex l. diffamari.
- 8 Confessoria & negatoria.

Actiones quæ dantur ratione luti vendendi sunt, aut possessionis, aut petitoria.

POSSESSORIA: ꝛ utile interdictum vt possidetis: vt in specie Andreas Geil. de pignorat. obs. vlt. n. 8. & confirmatur per notat Menoch de re iudic. poss. remed. 3. num. 485. & seqq. Costal. in l. fisci, §. Aristo. in fin. si seruitut vind. Ex rationibus hoc concludi potest, & consideratur in causa der dreyen Gemein / Sanct Johan / Dassenheim / vñd Steinburg Klager / contra Herren Philipsen Grassen zu Hanaw Lichtenberg / beflagten / anno 1578.

Cum quoq; concurrat sæpe Remedium ex Constitutione pignorationis: Siretia aufserantur, & ea petantur restitui. Sic cum peteretur iudicatum sine clausula auff die Constitution der

Pfan.

Psündung in causa Truchsessi contra Strandenburg/wegen abgessander Anrdögel/decreti sunt processus, & allegatum, quod in paribus terminis similia mandata decreta; alio in causa Jügger contra Augspurg/die abgessandete Hasen betreffend. Item Speyer contra Speyer die abgessandete dödvdgel betreffend. Ratio etiam hæc adducebatur; quod litigetur hic de iure aucupandi, & non de ambus. Sed cum aliquando D. W. hæc legeret, lineæ huic rationi subduxit, asserens, aues esse in fructu, 16. Septemb. an. 87.

PETITORIA aut sunt realia vel personalia.

Personalia, vel ex contractu, vel delicto.

Ex contractu: vel vero: vel quasi.

Vero, si per privilegium in vim contractus alicui concessa sit venatio.

Ex quasi contractu: seu remedia, quæ supra de privilegiis dari diximus, si in vim privilegii competat.

Ex delicto: vel vero vel quasi.

Vero: vel publico: vel privato.

Privato: iniuriarum, § 1. 13. §. fin. ff. de iniurijs. Cuiuslib. lib. 4. ob. 2. & Landrecht/art. 28. lib. 2. Constit. Saxon lib. 4. c. 2.

Publico: § criminali Constit. Caroli V. c. 170. & Landrecht/art. 28. consult. Saxon. d. loc. Speckhan. q. 97. cent. 1.

Quasi delicto: § 1. diffamari. Noë Meurer, de iure forest. part. 2. fol. 34. & part. 7. fol. 137.

REALIA: confessoria vel negatoria, § (quia asseruntur servitutibus: Gail. d. numero 8. lason in §. aque, numero 114. Instit. de action. quod motum in causa Simmeren contra die Statt Wormbs/ & notatum in dicta causa der drey Gemeinen contra Hanau: Ac in specie Zoanett. de pact. inter emptorem & venditorem, ubi confessoriam dari dicit n. 69.

CAP. XL

De piscationum remediis.

SUMMARIA.

1. Officium iudicis. 2. Interdicta possessoria.

3. Actio empti, vel locati. 4. Iniuriarum. 5. Publicum iudicium.

6. Mandata penaliter contra eos qui quod machinantur, ut aquam subtrahant.

7. Actio negatoria.

Ratione piscationis quæ dantur remedia, vel in modum officii iudicis, vel actionis proponuntur.

IN MODUM officii iudicis, in casibus, 1. quibus infra n. 6. & 7.

IN MODUM actionis, quæ proponuntur sunt aut petitoria, aut possessoria.

POSSESSORIA, § cum de possessione agitur, in qua quis manuteneri debet, si quisquam. ff. de tempor. & diuers. prescript. tuæ competit Interdictum, vti possidetis. Angel. in l. sane maris. colum. 2. ff. de iniurijs. & consil. 289. tbema tale est, inter capitula pa. 6. Et Ioann. de Anan. capit. final. colum. penult. Extra de clerico venatore. Et tradit lason in l. que minus. ff. de fluminibus. numero 15. colum. 2. 9. ibi quinq. pro limitatione: Ita Francisc. Purpurat. consilia 140. n. 5.

PETITORIE: vel reales sunt, vel petitoriales.

Personales: vel ex contractu; vel delicto.

Ex contractu: si piscatorius piscandi conduxit, vel emit, § & à locatore vel venditore eo § vti impediatur.

Ex delicto: vel publico: vel privato.

Privato: iniuriarum § actio, contra prohibentem piscari in flumine publico, l. iniuriarum. 13. §. fin. de iniurijs.

Publico: § quando agitur criminaliter contra eos, qui in aliorum piscinis piscantur. Peinlich Halsgerichtsordnung Caroli V. cap. 170. & Landrecht/art. 28. lib. 2. consult. constit. Saxon. lib. 4. cap. 9. Cui simile est mandatum inhibitorium, quod decernitur contra piscatores, qui aliquid machinantur in aquis, quo vicini aqua subtrahatur: ita cum clausula decretum ad instantiam Herrn Otten vnd Wilschelm zu Braunschweig vndd Lüneburg contra Hamburg.

Reales sunt: actio negatoria: sic cum ratione piscationis olim controuerteretur cum aliis iuribus incidissent; iudicatum fuit, actione negatoria § vti licere, ad exemplum aliarum servitutum: quamvis & ibidem imploratum videbatur in prima instantia officii iudicis, vel deficeretur à novatione: q. demonstrat Relatio in causa desß Städtlein Wangens Appellanten/ contra alle Borchten zu Lais/Pöngin vndd Wangen Appellaten: Sic & actio negatoria.

HH 2

ria vñtis, ratione pificationis data, in causa Joh.achim von Seckendorff contra Hans Jörg Buschoff in Hamborg.

CAPVT XII.

De fluminum remediis.

SVMARIA.

1. Officium Iudicis quibus casib. impleretur. & n. 6. y. 1.
2. Remedia possessoria. 3. Petitoria. 4. Ex stipulata. 5. In iuramentum.
6. Mandata varia penalia.
7. Confessoria & negatoria.

Ratione fluminum quæ competunt remedia, vel in modum actionis, vel officii Iudicis proponuntur.

IN MODVM officii Iudicis, in casibus, n. 6. 7. 8. relatis.

IN MODVM actionis, quæ proponuntur: sunt petitoria vel possessoria.

1. **POSSESSORIA:** † Interdictum vti possidetis, pro sua possessione, vel quasi asserenda, & conservanda, & pro omnibus damnis, intore, & expensis. Molin. conf. 14. n. 7.
2. **PETITORIA:** † vel realia, vel personalia. Personalia, ex contractu, vel delicto.

Ex contractu: si quis eerto modo quid in flumine facere, à superiore, vel vicino pactus vel stipulatus sit.

4. *Ex delicto:* primo actio iniuriarum: † si quis prohibeatur vti flumine, Molin. d. loc.

6. Secundo tali casu etiam † mandata sine clausula decernuntur, da freyer Paf auf den Wassern gesperet wird: vt in causa der Stadt Emden contra Hamburg. 1. Julii, Anno 1588. item in causa Speyer contra Pfalz / vbi cum Spirenses ratione Stappelsgerichtsset nolent indifferenter concedere Palatinis, vt telonium exigerent, & Dominus Elector eam ob causam navigationem prohiberet, mandatum decretum an. 75. quod extat in tom. 2. part. 9. tit. 8. symphora. supplicat. sub nomine Gilmanni ad. fol. 34. o. Sic an. 80. 4. Miti decretum mandatum cum clausula, contra Principem prohibentem, ne flumine nauigantes vterentur, nisi ipsius artem accederent: eiq; iniunctum, vt naues militares, vulgo Kriegsschiff remoueret: cuius indicia extant in tom. 2. symph. part. 3. tit. 6. fol. 34. 4. Simile mandatum sine clausula ad instantiam Senatus Colonienfis contra Archiepiscopum decretum 19. Maii, vel, Iunii,

an. 77. quia petebat vestigial maius, quam antiquitus constitutum erat, vestigia extant in d. tom. 2. symph. suppl. part. 3. tit. 6. suppl. 2.

Tercio: si is qui solitus est soluere vestigial y in flumine, mutet viam solitam in fraudē vestigialis, aut Stührgeldis: ita impetrauit mandatum Heri Hergog Franz zu Sachsen Eandenburg contra Burgetmeister vnd Dyhat der Stadt Lübeck. 11. Iun. An. 1591.

Quarto: mandata decernuntur: † si quid in flumine fiat, quo damnū vicinis contingere possit. Ita illustr. Duces Otto & Wilhelmus Luncburgenses & Brunswicensis impetrarunt mandatum cum clausula, contra Ciuitatem Hamburgensem, 10. Iulii. Anno 77.

Realia Remedia sunt: tam Confessoria: quam Negatoria actio: quæ competunt, † cum ius proprium, & priuatum, ratione domini annuis, & xipæ fluminis, quis præterdit, Molin. d. loc.

CAPVT XIII.

De nauigationum remediis.

SVMARIA.

1. Possessoria. 2. Actio locati & condolli. 3. Actio mandati. 4. Praestipac. 5. Furti.
6. Contra nauatam. & dominum nauis, ex delicto familiarum agi poss.
7. Mandata de restituendo rei naufragio perditum.
8. Hypothecaria.

Ratione nauigationis varia dantur remedia, ea; vel in modum actionis, vel officii Iudicis competunt, aut possessoria, aut petitoria.

IN MODVM officii Iudicis, in casibus, n. 4. & 7. relatis.

IN MODVM actionis dantur.

POSSESSORIA, † sunt varia interdicta: ne quid in flumine fiat quo nauigatio impediatur vel deterior reddatur.

PETITORIA aut sunt realia vel personalia. Personalia, vel ex contradiibus veniunt, vel ex delictis.

Ex contradiibus: cum nauta agit ad mercedē: quo casu actio locati cōpetit. † Stracha, de mari fol. 28. o. in vlt. part. n. 4. inf. E contra actio conducti dominis mercii, si qd ipsi desit, datur. *Datur & actio mandati:* si gratuitū operi prester, l. 1. §. 1. autem nobis de exerc. ad. Strach. d. n. vlt. *Ex delicto:* vel vero vel quasi.

Ex viro: vel publico vel priuato.

Ex po-

EX publico delicto, fractæ pacis scilicet: si quis in flumine, sub Imperio existere, deprederetur aut rapina exerceat. Sic, cum Lubecensium navis in Lyuonia caperetur, & misere nauæ tradarentur, ac bona diuiderentur à militibus, à Senatu Lubecensi contra Gott- hardi Ketters / Meister Teuschordens in dieß- landt / auch Bürgermeister / Vahr vnd gemeine Inwohner der Statt Neuel / supplicatū pro ciatione ad videndum, & mandatis de restituen- do, relaxando, & amplius non offendendo, 22. Ianuarii Anno 60. & tale decretū datum. Seind ladung auff den landtsfrieden / auch gebettene mandata erkende / hoc est citatio super constitutione pacis publicæ, & petita etiam mandata decreta sunt.

EX priuato delicto actio competit si nauatipsum furti, † vel ciuilititer, vel criminaliter agitur, Strach. de nau. & nauig. fol. 279. §. nouissimo. num. 1. Præsertim si res nauis alterius ab- stulerit, Iul. Ferrer. de re nauali lib. 1. num. 34.

EX quasi delicto agitur. Ferrer. diß. l. num. 35. si à familia nauatium † quid commissum sit. tot. sit. nau. camp. Stabnl. Iul. Ferrer. diß. loco. num. 34. Strach. diß. loco. vbi & docet, actionem dari tam aduersus dominum, quam nauatam, num. 3. Hisce connumerari potest, † casus, si quis bona naufragium passi occupet, contra audent. nauigia. C. de furt. Gail. lib. 1. obseru. 18. numer. 6. nam tunc mandata sine clausula de restituendo decreta in causis miserabilibus, naufragij, & istius: vti in causa Lübeck contra Oldenburg: Item Bremen contra Oldenburg. Quia bona que ex naufragio supereant, Comes in comitatu suo confiscauerat. Nec enim Fiscus ex aliena calamitate debet compendium querere. Formula huius rei extat in symphor. supplic. nomine Gilmanni edito, tom. 2. part. 3. tit. 7. fol. 155. vbi contra Ducem Holstie decretum mandatum sine clausula de restituendo, Christian Helmstedt / 24. No- uemb. An. 91. Vnde & statuitur quod Iudex ex officio in causa naufragij teneatur inquire- re, & in omnibus causis, à naufragio dependen- tibus, contra subripientes bona eorum qui naufragium perpeßi sunt: sitque huiusmodi inquisitio libere & summarie, vt ext. text. &

ibi tradunt Dd. in l. quoties. & in l. de summa- riis. C. de naufrag. lib. 11. & refert Marant. in suo Specul. aureo, in 6. & vltim. parte principalis, & in 4. quæst. princip. num. 118. vbi. decimo tertio. ver- balunt Afini, de execut. §. 1. cap. 268.

REALE remedium est, actio hypothe- caria, † qua quis potiorum se esse asserit in nauis, leg. interdum. Qui potiores in pign. Strach. de nauib. & nauig. fol. 277. §. & illud in dubium.

CAPVT XIV.

De molendinorum remediis.

SYMMARIA.

- 1 Officium iudicis hoc loco tribus casibus competere.
- 2 Remedium ex conflictu. pignorationis.
- 3 Mandatum de demolendo nauis molendini.
- 4 Mandatum de non offendendo vel grauando nauis mor- bando.
- 5 Conditio ex l. Liniellaria.
- 6 Criminalis actio ad pernam statuto insertam.
- 7 Negatoria.

RATIONE molendinorum agi solet, cum quis in vsu molendini se impediri con- queritur, quo casu vel officium Iudicis, vel Actio locum habet.

OFFICIUM Iudicis † locum habet: Primo, cum † ex constitutionibus Imperii de pignorationibus agitur, & mandatum desuper impetratur: Ita decretum mandatum, in causa Nassaw contra Weng / secundum mandati der Pfandung / 23. Septemb. anno 90. vbi narratur: Wie wol die Statt Wisingen / itz ein Mühl die Hasenmühl / in suo territorio vnd aller bormeistigste gelegen / auch alle D- brigkeit auff der Mühlen herbracht: eo tamen non attento, sepe Episcopus zugesahren / vnd ihme gethen lassen / 14. Thaler / wegen eines Pferdtauffs zuerlegen: vnd als er sich solches verweigert / ihme eine Ruhe mit der Mühl ab- pfenden lassen / alles eo animo em neu ius der Obrigkeit vber besagter Mühlen zusehöffen. hoc est, in causa Nassaw contra Weng / se- cundum mandati pignorationis 23. Septemb. anno 90. vbi narratur. Quamuis Ciuitas Wisingensis molam vulgo Hasenmühl / in suo territorio sitam habet, omnemq; iurisdic- tionem in mola illa habens quasi possederit: Eo tamen non attento Episcopus man-

HH 3 dass.

dasse. 14. thaleros ratione venditi equi soluendos, ipsaque se opponente, vaccam cum mola pignorate curasse, idque eo animo, vt nouum aliquod ius in dicta mola consequeretur.

3 *Secundo*, si quis aliud molendinum ædificet, & sic aqua mihi uerterat, opere nouo denuntiato, potest mandatum impetrari de demolendo molendino, contra nuntiationem ædificatio: vt f. 11. l. 12. Annot. Anno 88. vt videre licet, in tom. 2. *Symph. suppl. part. 3. tit. 9. fup. 15.*

Tertio ex constitutionibus Imperii etiam sapientius mandatum de nō offendendo: sic Georg Erhart Ridger contra Heren Albrecht, vn. Hans Eimbert Brauen in Schwarzenburg, obtinuit, ratione noui à se ædificati molendini, citationem, & mandatum de non offendendo, & per sententiam decernebatur: Nouum molendinum dirui, vetusq; reedificari, & Straßgels/id est, multas restituere debere, ac ratione Schmach & koste/erstattung vnd abtrag in thun: id est ratione iniuriæ, & sumptuum, restitutionem faciendam. Et cum hisce noui solum non pareretur, sed Comes insuper, cum canalis rupta reficeretur, inbe- ret refectam diruere, & captiuum vna abducere vitum, petiit fuit 20. Septemb. anno 86. Mandatum de restituendo & non offendendo: quod quidem non fuit denegatum: sed iudicialiter, ad punctum scilicet executionis remissum. Cum tamen adhuc bis hoc nomine instaretur, & ad secundam supplicationem iuberetur, vt supplicans formulariter supplicaret, obtinuit tandem mandatum de non graundo, vel tibi bando contra latam sententiam, & Octob. Anno 86.

ACTIO quæ locum habet, est vel possessoria, vel petitoria.

POSSESSORIA: vile interdictum, ne quid fiat in flumine publico, de quo vt & alius possessoris locu' enter agit lason. in l. quo minus, num. 51. *f. de fluminib.*

PETITORIA: aut personalis est, aut realis.

Personalis, vel ex contractu, vel delicto.

8 *Ex contractu*, vt potest Condicio ex l. Liuel-

laria: vt in causa Dinkelstiel contra Wolff Ulrich Knorring: de quo infra (ubi de actione emphyteutica agitur) dicetur.

Ex delicto, condicio ex Sta: ut ad multam competit: si quis nolit diruere molendinum factum: quod iubet statutum, sub multa, Carpan. *ad statut. Mediolan. cap. 140. in verb. definit. & cap. 147. num. 49.*

REALIS actio quæ competit, est actio negatoria, & de qua neruole dissertit omnino 7 videndus lason in *leg. quo minus. numer. 51. ff. de fluminib.* Et egregie Speculat. *de action. seu petito. §. 2. sequitur. numer. 56.* hisce verbis: Hoc quoque non est omittendum, quod talis libellus admittendus sit. Ago contra talem, qui molendinum, vel domum in tali loco in præiudicium meum facere nititur: vt probatur. *Extra de offi. delegat. cap. cum olim Abb.* Sed contra: quia hic non agitur de obligatione adhuc contingente, sed de futura, & sic contra. *ff. de iudic. leg. non quemadmodum ff. de vsucap. leg. 1. §. 1. Extra de re iudicata, cap. Abbate. de eccl. adific. cap. ad audientiam.* Dicunt quidam, quod ex quo sit apparatus ad ædificandum, agi potest. *ff. de pollic. leg. prima.* Melius dic quod prædict. *capit. cum olim.* non dicit agendum super futura obligatione, sed de gratia ibi dantur Iudices ad cognoscendum de futura obligatione. Item, etiam priusquam ædificaretur, potest agi negatoria, dicendo: nego tibi ius esse in tali loco ædificare.

CAPVT XV.

De assecurationum remediis.

SVMARIA.

- 1 *Excussio* quando procedatur in causis assecurati.
- 2 In *Assecurationum causis*, an remediis l. 2. C. de arb. scind. vendit. vti licet.
- 3 *Ex stipulatu* agi.
- 4 *Item actione inerti auctoris.*
- 5 *Actiones ex innominatis contractibus.*

ACTIONES quæ dantur ratione assecurationis, vel in modum officii Iudicis, vel actionis, proponuntur.

IN

IN MODVM officii iudicis: Quando instrumentum affecurationis clausulam paratæ executionis annexam habet: quo l. vt de consuetudine vbiq; obferuatur: ita etiã epregeit tradidit Stracha, de *asscurat. gloss. 17. num. 1.* vbi sic inquit: Sed hic suboritur quotidiana questio: Hoc videlicet chirographum non esse instrumentum in forma Cameræ: Instrumentumq; de iure communi non habere executionem, *leg. minor 25. annis ff. de minor. Doñor. in leg. final. C. de edict. diu. ad. Alexand. in consil. 192. vol. 7.* Ex forma tamen iuris nostri municipalis, prout in plerisque locis, executio conceditur: num ergo exequitiue agi poterit? Et puto ex prædictis questionem solui, vt executiue agi nõ possit: quia tale chirographum non valet, vt publicum instrumentum, licet ei stetur, & probet Partium conventiones, & reperi Aleiat. in *leg. 1. in §. vn. numer. 36. ff. de verb. obligat.* qui referendo Alexand. distinctionem lubiecit: quod vtile esset ad statuta concedentia executionem publicis documentis. Nec defendi posset petitio, per verba executiua concepta, vigore legis nostræ municipalis, sub Rubric. *de execut. public. instr.* cum huiusmodi chirographum careat circumstantiis ab ea requisitiis. Ego autem vidi in nostra curia executiue agi vigore nostræ formulæ: nec memini hanc exceptionem vnquam admissam fuisse, & memini me legisse Anron. Gall. qui in *tratt. ad formul. Camer. oblig. in titul. de instrumento, quest. secund. in princip.* inquit: quotidie nos vti, quod datur executio virtute priuatarum scripturarum, in quibus debitores dicunt se obligare in forma Cameræ: quod qua ratione sustineatur, subiunxit, dicemus inferius, nec tamen prædicta attingit.

IN modum actionis: vel ex contractu nominato, vel innominato.

Nominato: vel bonæ fidei, vel stricti iuris.

Bonæ fidei, *ex leg. 1. Cod. de rescindenda vendit.* licet enim id neget Vlandet. in *dist. loc. part. quinta. numer. 1.* hiice verbis: an affecuratio rescindi poterit vigore dispositionis *leg. 2. C. de rescind. vendit.* eo quod ille qui vendit euentum periculi Affecuratori, multo plus soluit

ultra dimidium iusti precii, soluendo æstimationem mercium, recipiendo tantum octo vel decem pro centenario æstimationis? Et videbatur quod sic: & hoc siue existimes istum contractum innominatum, scilicet emptionis: eo quod emitur euentus periculi. *per leg. periculis precium. ff. de naut. fen. cum notat. in leg. final. Cod. de prædict. cur. lib. 11.* siue cum dicas contractum innominatum, scilicet facio vt des, siue suscipio periculum, vt des pecuniam, vt supra dixi: quia vtroque modo, *dist. lex 2.* habet locum, siue in contractibus nominatis, siue innominatis. Secundum Bald. ibi. & Aretin. in *leg. si quis ante. ff. de acquir. possess. in 4. colum.* Et hoc maximo, quia vbi est eadem ratio, idem ius obinet de vtroque, *leg. 1. §. si quis seruum. ff. de positi. & in leg. final. Titul. ff. de prescrip. verb. Et in leg. naturalis. §. sed si facio. ff. eod. titul.* æquiparatur enim ei de quo magis participat, vt ibi & in *leg. gratiam. §. 1. eod. titul.* & alibi, & ibi per Bart. & Dd. vt supra dixi in alia quest. Bald. in *consil. 494. num. 1. in 3. volum.* dicit, quod ex tribus cognoscitur, in qua specie sit contractus. Et in *consil. 396. numer. 3. volum. 6.* Aduerte in hoc, quod si hoc esset verum in contractu affecurationis, nulla subinde affecuratio fieret, quia vt plurimum domini mercium mouerunt ad procurandam affecurationem: quia pro vili pretio domini non sumerent periculum magnarum mercium. Dic igitur quod *dist. lex* non habeat locum in isto contractu. Ratio est: quia non habet locum inter scientes, vt ibi not. Bart. Bald. & alii Dd. quia scienti non sit dolus: vt in *regula scienti. de regul. iur. & vt dicit ibi Bald.* quod sciens æquiparatur renuntianti, *alleg. leg. quæritur. §. si venditor ff. de adil. Edict. idem in consil. 394. numer. 5. & in 4. volum. & in consil. 446. numer. 5. volum. 5.* quod quis ne dum proprium factum scire præsumitur, sed etiam eius circumstantias. Quando enim affecurator assumit in se periculum centum pro decem, certus est, quod plus valet centum: Erideo non videtur posse rescindi, *per dist. leg. 2.* in qua requiritur deceptio ultra dimidium iusti pretii, quæ non cadit vere in isto. Item potest dici: quod Affecurator iste vendidit tantum spem futuri euentus in qua

qua bene potest extare venditio, *vt si pactum. ff. de contrah. empt. l. nomina rerum. in nlla gloss. de hered. & act. vend. quæ spes ex quo est incerta, non videtur esse tantæ æstimationis, vt ipsius respectu dicatur excedere dimidiam iusti precii eius, quod valet. Non enim hic æstimari debet, quantum reuera est, seu merces futura in aduentum periculi, sed quantum verisimiliter æstimaretur dubius euentus: quo casu videtur constitui istud precium respectu illius spei, non respectu eius, quod postea vere euenit: & sic æstimationis tactum. Facit ad hoc *text. in leg. nomina. & leg. sequenti. ff. de heredibus vel actione vendit. & in leg. si pactum. ff. de contrahenden. emptione.* quo casu fatendum est, facta prædicta æstimatione, eo modo, quo dixi: si reperiatur alter ex prædictis videlicet Asscuratus, vel Asscurator deceptus ultra dimidiâ iusti precii, quod fiat remissio, *per di. l. 1. hæc Vanderan.* Stracha tamen post enumerata ipsius & alia argumenta, in *Tractatu de sponsonibus in 4. part. v. v. s. quare igitur. fol. mibi 227. numer. 4.* aliter sentit, dum inquit: Ego autem, firmem quid velint, dicam quod sentio: puto enim in omni sponsonum genere, de quib. in secunda parte huius tractatus differuimus, recte posse dici: quemadmodum in transactione, componendo opiniones, inquit Philip. Corn. in *conf. 145. di. 2. col. pen. & ante. quem sequitur Dec. in conf. 203. & in conf. 216.* Et idem Dec. probauit, *conf. 479. num. 11. in controuersia.* Et Alexand. in *citatu consilii*, & refert, ac non improbat Paul. Paris. *consil. 12. n. 102. vol. 2.* transactio ista celebrata, aut est deceptio ultra dimidiâ iustæ æstimationis dubii euentus litis, in modico excessu: & contractus transactionis rescindi non possit, iuxta glo. in *cap. cum causam. de empt. & vendit. aut est deceptio ultra dimidiâ iustæ æstimationis futuræ litis, & dubii euentus in magna quantitate: & accedenti enormi lesione, contractus transactionis rescindi possit. Quæ distinctio in casu huiusmodi difficili sequenda est, arg. l. & hoc Tiberius ff. de hered. institut. & quod scripsit, Anch. in *conf. 210.* Et Dec. *conf. 445. in casu ad me transmissio.* Et hanc sententiâ quotidie crescit, & incalescere videmus: & laudetur ex his, quæ eleganter Imperator in-**

quit, in *l. men sine. C. de bon. qua liber.* in hæc verba: Consequens est in ambiguis atque legum diuersis interpretationibus titubantes causas benigne atque naturalis iuris moderamine temperare: Ita etiam in proposita questione respondco, vt si in sponsione aliter ex contrahentibus, habita ratione ad dubium euentum in sponsonem positæ, enormissime deceptus esset: & rescindere cõuentionem, & fortius vti exceptione doli mali, possit. Secus autem, si deceptio ultra dimidiâ esse in modico, semper incertitudine euentus cõsiderata, facit *textus in l. si iactum ff. de act. empti.* in illis verbis, incertum huius rei æstimandû est: vbi notanda sunt verba Accursii, quæ ad rem de qua agitur, valde congruunt: Ait enim, æstimatio hic ex verisimili, quantum capi potuerit, idq. inspicitur ex eo, quod capi conuetum est. Quod si quis absulde hoc à nobis dici putauerit, cogitet longe absurdius cõstitui: huic magnæ inæqualitati non esse aliquando consultum, vt inquit Iurificonsultus, in *l. ita vincitur ff. ad l. aquil. Idemq. ex professo assument de Asscurat. in præfat. nu. 47. vers. & illud quod raro.*

STRICTI iuris actio datur: Primo, ex stipulatu, Vand. *part. 3. nu. 9. in fin. Strach. gloss. 27. num. 3.*

SECUNDO actio oneris aueris, † de qua sic scribit Vand. *part. 3. n. 9.* Item præmitte ea quæ dicit Paul. de Cast. in *l. in nauis Sauphei. ff. de locat.* quod isti mercatores, qui suscipiunt in se periculum rerum, quæ portantur per mare, & recipiunt certam mercedē pro centenariis, & promittunt emendare in casu, in quo perdantur tempestate maris, & certis aliis casibus dictæ res perdantur, tenentur actione oneris aueris: eo quod suscipiunt in se periculum huius oneris: & concurrunt ea quæ necessaria sunt ad talem actionem, vt ibi latius per eum. Et hoc quando nõ interuenit stipulatio: aliis tenetur ex stipulatione. Et quis contractus si iste vide Bald. *conf. 453. n. 2. 3. vol.* Quod probat Stracha, *gloss. 27. nu. 3. vbi etiam addit:* quando hæc actio competat, disputauit, Baptiste de S. Blas. in *tract. de act. & eius natura, in actione 162. oneris aueris*, &c. qui tamen de Paul. Cast. & prædictis mentionem non facit.

EX cõtractu innominato hoc casu agitur, quia

quia Affecuratio est contractus innominatus: sic fit inquit Sauterna de Affecur. part. 1. m. 7. cum assumit let. *empr. vndit. & locat.* propter precium quod datur ratione periculi. d. l. periculi, iuxta not. in l. fin. c. de praesentia. Item debet regulari secundum naturam contractus innominati, de quo magis participat. *l. si gr. quitam §. 1. & in l. naturalis §. si de facio §. de praescript. verb. cum ibi not. per Barcin. l. 1. §. fin. de off. ad. l. 1. §. si quis fundum §. de pos. & l. cum quis §. commod. cum similib.* Quod autem inte contractus Affecurationis sit innominatus. est de mente Bald. vt dixi, in d. l. sanctos popule, in q. an vltra sint prohibita in fin. & d. n. Petr. Cor. in l. si pass. end. c. de pac. in 1. q. 9. inc. ibi, dum dicunt, alius est contractus innominatus. Facio vt des pecuniā: quia suscipio periculum, vt des pecuniā. & B. Id. in d. l. l. periculi, in recessu antiquis. Salicet. in l. tenetur. §. 1. m. ff. de a. empr. cum contractus ex lege conueniunt accipiant. l. 1. §. si conueniant. ff. de pos. l. in conuenientialibus. ff. de verb. oblig. Et part. 3. num. 13.

CAPVT XVI

De insularum remediis.

SVMARIA.

1. Rei vindictio.
2. Conditio ex moribus feudorum.

SI de insulis agatur, & quis insulam ad se pertinere; Reumque cum iniuste occupasse cōtendat, respiciendum est ad naturam rei tū vindicationis. vel ad personalia conditionē tū videlicet ex moribus feudorum: ex hac ratione, quod hodie inter Regalia insulae computentur. Et sic hae actiones propositae, & ad ea omnia retulerunt Domini Allessores, in causa Valsbasar Stodorf contra Huprecht von Grog appellantes.

CAPVT XVII.

De alluuiouum remediis.

SVMARIA.

1. Officium iudicis.
2. Rei vindicationem. Et quando cum possessore conueniat, ex parte camerae ostenditur.
3. Alluuiouum requisita.

Ratione alluuiouis quae competunt Remedia, et vel officio iudicis, vel iure actionis expediuntur.

OFFICIO Iudicis: quando petitur tū iusio alluuiouis: quae quomodo petitur, late post Bart. explicauit Carol. Corazz. de modo diuidenti alluuiouem tractat. cap. 3.

IURE actionis, datur tū vindicationem non est dubium. Est enim quae ius illud incorporale: & fit saltem rei ratione, non personae, quod late demonstrat Baptiste. Aymon. de alluuiouib. cap. 5. lib. 1. m. 7. vers. ideo autem ius alluuiouis. Secundo, quoad originem, & alia alluuiouis insulis aequiparatur, Aym. d. loc. m. 10. idem ergo ius, quod supra in insulis obtinere diximus, & hic locum habet. De hac autem re paucis hisce sed neruosis dillectur verbis in decis. Meichineri decis. 35. num. 11. Puto cum Referente actum esse rei vindicatione quoad petiam terram per alluuiouem adiectam, & Interdicto vt possideris, quoad ius pascendi: posse autem has actiones cumulari per dicta a Referente, tradit Menoch. 3. remed. retin. nu. 51. videtur etiam actor possessorio egisse, ratione illius fundi adiecti, licet haec cum ita accipiedum, vt libellus omnino non valeat: Sed tantum, vt silere debeat possessorium, cui per prepositionem petitorii est renuntiatum, secundum Menoch. d. loc. m. 514. & nu. 528.

Quaecunque autem actio ratione alluuiouis instituta sit, respiciendum erit ad sequentia requisita. 1. Primo, vt accesserit. Secundo, 3. ex cuius agro. Et tertio, an paulatim detractum fuerit, & alteri accesserit incrementum, post gloss. in cap. transmissa, de praescript. tradit Aymon. d. loc. 4. in princip.

CAPVT XIX.

De iurisdictionum remediis.

SVMARIA.

1. Actio vt illi in factum. 2. Interdictum vt possideris.
3. Sequestrationu remedium. 4. Officium iudicis.
5. Conditio ex lege.
6. Confessoria & negatoria.
7. Rei vindictio.
8. Actiones ex contractu vari.
9. Praescriptio.

De iurisdictionalibus actibus laxissime in Camera disputatur, & in genere in eiusmodi controuersis competunt remedia possessoria; vt pote vtiles tū actio in factum,

11. surrogata 11

furrogata in locū interdicti vti possideris. Et hæc actio et cetera ad eiusq; requisita respectum fuit. in causa der Gemein zu Weismünster contra Grauen Albrecht zu Nassau Sarbrücken/ mēse Febr. anno 78. vbi de pluribus iurisdictionum speciebus actum. Competere tamen etiam interdictum vti possideris, per doctrinā Specul. in tit. de regress. spoliū § nunc dicamus. nu. 2. & 4. itē Ferrar. in form. libelli pro turbat. possess. verb. coram velu. numer. 3. traditum, in causa Xingelheim contra Pfalz/ Itemq; in causa Meng contra Erfurdt. Sic pendente iurisdictione inter aliquos, si interea aliquis subditus occidat alterum, potest occisor interim capi, & sequestrari t apud Tertium, qui homicidā puniat; ne lite pendente delicta maneant impunita. Et sic obseruatū fuit in causis pendente, inter Marchionem Brandenburgensem & ciuitatem Noribergensem, die fraußliche D. brigitte belangend. Et hæc de possessionis.

PETITORIA remedia, aut locum habent quæritur? Et licet id neget Specul. de caus. possess. & proprietat. § 4. nu. 16. tamen hæcenus obtinuit, & realia remedia dari, vt iam docebitur, & ipse Specul. concedit.

Competunt autem illa, vel in modum officii iudicis, vel actionis.

- 4 IN MODVM officii iudicis. Primo: t quando quis nō possidet, nec vnquā possedit: sed pater eius: tunc ei cōpetit iudicis officium, secundum quosdam, cum non habeat locum remediū ordinarium. ff. de minor l. in causa. §. 1. Preterea. n. phibet veritas exactiones fieri. arg. ff. de offic. prefid. l. iudicis. & Leongrun. Ext. de cens. c. cum apostolus. §. prohibemus. Alii vero dant t conditionē ex lege illa. ff. de emancip. l. 1. & fin. Tu dic: q; aut agitur de iurisdictione constituenda, aut de iam constituta: Si de constituenda: vt quia dicit quis iurisdictionē fuisse patri suo venditā, sed non traditā: tunc ager actione ex contractu. Si de iam constituta: vt quia vendiderunt patri eius, & cū vti illa passi sunt: tūc locum habet vtilis confessoria: quia sicut directā p. vera scriptura locū habet. vt ff. de seru. l. quoties. & de seru. rust. prad. l. 2. Sic & pro iurisdictione, quæ est species seruitutis, dabitur. vt ff. de sum. inst. & instr. legat. l. pratorum. Specul. d. lo. num. 17.

Secūdo de rebus, maxime diuinis, sic t differt Bald. in l. 1. num. 6. si certum petatur. Quæritur vtrum rei vindicatio cōpetat pro iurisdictione vendicanda, & videtur q; sic: quia nomen rei est generale: vt hic: tu dic contrarium, q; rei vindicatio sit nomē specialis actionis, quæ datur pro re corporali, non incorporeali: Sed dabitur vtilis confessoria, vel officium iudicis secundū Odof. facit Ext. de iudiciū. cap. examinata, tamen ista subiectio quoad iurisdictionem non esset proprie seruitutis, quæ nō caderet inter personas ingenuas: sed est ius per se annexum territorio: vt C. vbi & apud quos. l. fin. Alii dicunt quod pro temporali iurisdictione cōpetit vtilis confessoria, pro spiritali merū officium iudicis: quod proponitur maxime pro his, quæ sunt diuini iuris: vt ff. de petis. hered. l. hereditas. in fin. & l. iancimus. C. de sacro Eccle. Et de istis duabus iurisdictionibus notat Innoc. de postu. prela. cap. bone.

IN modum actionis quæ competunt remedia, vel sunt realia, vel personalia.

Personalia, ex contractu, t cū iurisdictione actionibus est constituta vel stipulationibus aut aliis contractibus. tunc dantur illæ actiones, quas infra ex pactis, vel stipulationibus dari diximus, de quo modo ex Speculatore dictū.

Ex delicto, cū violatur alterius t iurisdictione, tunc enim supra præna fractæ pacis agitur, v. c. de iurisd. num. 13.

Realia remedia, sunt vel confessoria, vel negatoria actio. v. c. de iurisd. dict. nu. 13. adde Suarez lit. d. n. 52. vide omnino Vaud. quest. 27. lib. 2. Prior tamen opinio in Camera seruatur, & probant eam iam dicta Bald. & Speculat.

Sic negatoria vtilis, recepta est in causa Secendorff contra Bischoffen zu Bamberg/ vbi latissime de pluribus iurisdictionum speciebus disputatum quamuis confessoria videbatur danda, quia non tam verba petitionum, quam res ipsa perpendenda: non enim facit affirmatiuis an negatiuis vtatur verbis actor: modo ius asserat sibi competere, vt per Oldendorp. traditum. Idemque relatum in causa Xingelheim contra Pfalz/ vbi adducta sunt verba Petr. Iacobi num. 1. de libell. sup. iurisdictione in vers. 12. num. 3. quia non est iequi-

tas pccionalis, vel realis, ad instar confessorie datur. Itemque notatur in causa Eycher contra Gernersheimb / vbi allegatus Andr. de Hemia, in rubr. de regal. Et in causa Weng contra Erfurd.

Et hæc in genere de Iurisdictione, quæ ad speciem applicanda sunt: nam de mero Imperio exemplum est, in d. causa Ingelsheimb contra Pfalz / de mixto imperio in d. causa Eckendorff contra Bamberg / & Weilmünster contra Nassau / de simpliciter iurisdictione, in causa Eycher contra Gernersheimb.

CAPVT XIX.

De feudorum remediis,

SYMMARIA.

1. *Conditio ex moribus feudorum.*

De actionibus Domino feodi competentibus.

2. *Remedia possessoria. & num. 3.*
4. *Conditio causa data, causa non secuta.*
5. *Conditiones ob ingratitudinem.*
6. *Actio beneficaria.*
7. *Rei vindictio, etiam contra extraneum. num. 10.*
8. *Dominus, sine causa cognitione Vassallum feudo priuati de spolio tenetur.*
9. *Iudicij sententia requiritur in pena impositione.*

De actionibus Vassallo competentibus.

12. *Restitutio in integrum, ob non petitam inuestituram.*
13. *Possessoria adipsam tendit.*
13. *Rei possidetur.*
14. *Vassallus reuocari possidet.*
15. *Recuperandi.*
16. *Spoly.*
17. *Actiones ex contractu in genere.*
18. *Ex stipulatu.*
19. *Conditio ex moribus feudorum: maxime si agnati reuocent feudum, cum exemplo Camerali.*
20. *Prescriptio verbi.*
21. *Emolionis alio.*
22. *Rei vindictio.*

De actionibus Vassalli contra extraneum.

23. *Officium iudicis.*
24. *Possessoria.*
24. *Actio ex iure reuocatus, & an illa actio personalis, vel ipso iure scripta, 26. & 27.*

28. *An annuallari peti possit alienatio feudi saluta.*
29. *Actio in sacrum.*
30. *Conditio ex constitutione Friderici.*
31. *Conditio ex l. tabomus, de sacrosanct. Etioles.*
32. *Vrile rei vindictio contra extraneum.*
33. *An & directa.*
34. *Petio hereditaria.*
35. *Actio in subsidium.*
36. *Mortuata sine clausula executiva ratione Cameræ ledem.*
37. *Inmissio in bona feudalia, & qualis tum seruatur processus.*
38. *Hypothecaria.*

Iurisdictionem subsequuntur feuda, quorū remedia sunt varia. Actio autem principalis recte dicitur † conditio ex moribus feudorum, Barr. in l. vnic. de condit. ex lege. lalon in prelu. feud. in princip. num. 3. Curt. de feud. part. 1. quest. 10. Affines actiones, quia non vniiformes, sed secundū varias circumstantias mutantur: nunc reales: & ex, vel petitoriz, vel possessoriz; mox personales: exque vel civiles, vel criminales sunt. De quibus ordine hie agendum. Distingui autem seu diuidi commodè hoc pacto possunt: quod iis aut vtatur dominus, vel vassallus, vel extraneus.

QVÆ domino competunt, aut possessoriz aut petitoriz sunt.

POSSESSORIÆ competunt: Primo, † cum seu dum apertum, alius extraneus possidet.

Secundo, si vassallus præstatione annuam, etiam personalem, præstare recusat, vt in l. 3. terdictum vnde vi competit: egregie Ferrar. Montan. lib. 4. cap. 8. non tamen dantur possessoria vassallo deiecto. Borcholt. cap. 9. num. 26. Duar. cap. 9. num. vii. Ego de feudis, possit. 12. de processu feud.

PETITORIA remedia, vel realia sunt, vel personalia.

Personalia, similiter vel contra vassallum vel competunt contra extraneum.

Contra vassallum: conditiones † variz, causa data causa non secuta, vt defendi in possit. 11. dict. disp. de processu feud.

Conditio † ob ingratitudinem, quam si Dominos aliquando dedisse obseruauit.

Contra extraneum: conditione ex moribus feudorum agitur, eo casu quo infra contra

extraneum rei vindicationem competere dicam: quod in Camera obseruatum est in causa Meloff vnd Ede Schrüder de Droschne appellanten/ contra Herrn Iudrigen Wranen zu Eberstein/ als Probsen des Susses R. appellaten / vbi Referens de actione interposita ita iudicat: actū esse cōditione ex morib. vel actione beneficiaria, qua dominus feudū sibi apertum ꝑ vindicat cōtra collaterales. Et hoc etiam obseruatum in causa Dechant vnd Capitul Beate Marie virginis ad gradus in Rēq appellaten / & adoren, contra Wilhelm Johann Hilsers von E. Datters nachgelassener Tochter/ Witten in Hoenstein/ appellaten.

REALIA remedia: vel contra valallum vel extraneum competunt.

Contra valallum Rei vindicatio competit: si ꝑpter feloniam seu de sit priuandus. Eoque remedio vii domino magis expedit, quā vt propria auctoritate eum priuet: nam si hoc fecerit, Valallus agit spoli ꝑ contra Dominū: & exceptio felonie ipsi nihil prodest: quod in quadam ardua causa factum animaduerti, vbi cum valallus egisset, & actionē instituisset, vt infra dicetur, vbi de actionibus valallo cōpetentibus, disseritur, Domini Affectores iudicauerunt hanc exceptionē non reuenire: cum non vi agere sed iure conqueri debeat dominus. l. extat. Quod iur. causa. l. penult. ff. de vi armat. l. nulli. C. de iudic. Et quod sententia declaratoria, etiam si feloniam esset notoria, requiratur: ꝑ quoniam omnis pœnz impolitorio iudicis sententiam requirit. l. 3. C. de secund. nupt. saltem facti declaratoriam. Bart. in l. eos qui de iur. fisci, text. in cap. ibi: si Dominus contra, qualiter dominus proprius feud. Schurff. conf. 27. n. 1. sent. 3. Porcius concl. 2. in communib. Mar. Freec. lib. 2. de subinsend. Laurent. Syluan. de recognit. feud. quest. 35. per tot. quæ vt & alia à Corresponde in d. causa adducta sunt: vbi & Dominus in expensas condemnatus, cuius nomē certis de causis omitto. Sed hac de re in interrogatoriis latius agemus.

Et hanc quam Dominus contra valallum habet ꝑ rei vindicationē, Dd. et etiā dant contra quemcumq; extraneū possessorē, rem feudalem tenentē: quo etiā casu domini Affectores sæpe largiuntur cōditionē vt supra n. 6.

dictum. Et has actiones intencat Dominus.

QVOAD valallum: is vel contra ipsum dominum, vel alium agit.

CONTRA dominum vel per viam adionis, vel officio iudicis, vel possessorio, vel petitorio remedio vitur.

Officio iud. in datur ei restitutio in integrū, ꝑpter non petitam inuestituram, intra annum: quod luculeter ex communi deduxit Sfort. Odd. de restit. in integ. part. 2. qu. 89. art. 5.

Per viam actionis agens:

POSSESSORIO, ꝑ primo adipiscenda: quo casu competit cōdictio ex moribus feudorum, vt tradidi in disput. de process. feud. 17. possit. facta abusina inuestitura, ad verā rei traditionē, vide Arnolab Hersfeld, de act. in fin. adu. Curt. 1. part. qu. 10. de quo latius infra nu. 19.

Secundo, vitur valallus inmediate Imperio subiectus remedio retinendæ vii possessionis, ꝑ si Dominus eum turbet in quasi possessione vitilis domini: dicitur enim Valallus naturaliter possidere, ꝑ Men. remed. 3. retin. n. 82. Idque competere considerantur in causa Dechant vnd Capitul zu Wernib contra Aßmussen Henschelheim, Et conclusum in causa Emb contra Eisenburg / anno 85. lataque sententia 19. Augusti.

Tertio vitur remedio recuperandi, ꝑ vnde vi: quo etiam contra Dominum vt quibuscūq; visum est, vii potest, Borch. de feud. ca. 9. n. 20. quamuis alii hoc casu malint generalem cōditionem dare, de quibus à me di. Sum. d. loc. pestion. 16. Exemplum extat in causa quadam ardua, de qua supra: vbi Dominus Valallum, sine declaratoria sententia priuatur feudo. Sic remedio spoli ꝑ actum dicitur, cum de restitutione possitissimū agitur, & cōcilio ad illud quadrat: si tamen sine protestatione simul in petitorio processum sit, dicitur petitorio institutum: quod notatum ex causa Habern contra Pfalsg.

PETITORIA remedia, vel realia sunt, vel personalia.

Personalia, vel ex contractu, vel delicto.

Ex contractu, vel nominato, vel innominato.

Nominato, cum ex iplo feudali contractu agit: feudum enim dicitur contractus.

Secundo, cum ex stipulatu agit: ut si stipulatio

latio bonæ fidei contractui de euictione accessit, ut feudum eiusdem bonitatis tradatur. Ferrar. Montan. lib. 2. c. 5.

Ex innominato contractu: primo, conditio
 19 ex t. moribus feudorum datur, idque multis de causis; Et illa conditio specialiter accommodatur ad illud capitulum cuius ratione feudum petitur; sic cum in causa *Cur. Casstraw in Ettergaw* contra *Casstraw in Robergh*, na/in conclusione peteretur pronuntiari, se declarari proximiores agnatos, & Reum compelli ad restitutionem: ita dicebat Referens. Puto intentatam conditionem, ex c. feud. c. 1. 5. hoc quoque & ibi *Aluwart. & Propos. de success. feud. & c. 1. de grad. success. Alberic. in litem videndum, §. ultim. de petit. hered.* nam cum ius quæsitum sit, possunt reuocare feudum antiquum agnati, c. 1. in princip. feud. Oldendorp. in form. de action. beneficia. Eamque etiam competere dictum, & data fuit in causa *Conradt Hallers* contra *Brandenburg vnu & Zegeris* contra *Zegeris* 17. Ianuarii, Anno 71. Datur & eadem ad possessionem feudi consequendam, ut notavi in disputat. 12. feudalis de process. feudor. post. 17. Cur. 1. part. questio. 10. Clar. questio. 87. Ferrar. d. cap. 3. vide Arnold. ab Herholt. in fin. aduers. action. Sonsbec. part. 13. Borcholt. cap. 9. numero 10. reiecta opinione Cuiat. qui hoc casu præscriptis verbis actionem dat: Sic & in Camera observatur; quod conditio ex lege, seu actio beneficiaria detur abusive inuictito, Alciat. ad l. traditionibus num. 22. C. de pact. Alexand. ad l. 3. in princip. ff. de acquirend. posses. Bald. in rubric. Cod. de contrahend. emptio. 12. questio. Verum hæc actio vel conditio non competit, si non adit plenus consensus eorum, quorum requiritur: ut notatum in causa *Dietrich Morgen Andes* contra *Sigfried Pappenstein*.

Secundo datur actio præscriptis verbis: quod sæpe notatum in Camera, præsertim in dicta causa *Dietrich Morgen Andes* contra *Pappenstein* / vbi agebatur de contractu celebrato inter Dominum & Vassallum de vendendo feudo, exemplor. 2. Cod. de pact. inter emptorem & venditorem. l. si conuenerit si de rescia. vendit. l. labeo. ff. de contrahend. emptio. l. si fundus, ff. de lege commissio: quam Referens ac alius qui-

dam ex Dominis præferebat rei vindicationi: licet Actores ita sæpe nominaliter; quia traditio non erat facta, licet instrumentum traditum: quia ille qui instrumentum tradebat, possessionem nunquam habuerat; alii tamen Domini rei vindicationem dari malebant.

Eadem præscriptis t. verbis actio datur & euictionis gratia, Ioan. Ferrar. Montan. lib. 5. c. 5. arg. l. naturalis de præscript. verb.

Ex delicto agitur: cum Vassallus agit ad privationem: tunc ipsi eadem remedia quæ Domino competunt: quia à pari procedunt, euius rei exempla adduci poss. ut, nisi odiosa essent, vbi Dominus propria autoritate sibi applicauerat feudum.

Realia remedia sunt: t. rei vindicatio velis: si Dominus possideat, Gier. Pison. in præud. feud. rubric. de rei vindicat. fol. vlti. 122. Duaren. c. 18. num. 1. Schneidewin. part. 1. num. 27. & tunc tenetur vult dominium probare: Et exemplum est in dicta causa *Dietrich Morgen Andes* contra *Pappenstein* / de quo infra. Quinuis & directam dari defenderim in positione 13. de process. feud.

CONTRA extraneum quæ dantur remedia, ea vel in modum officii iudicis, vel actionis expediuntur.

IN MODVM officii iudicis, primo, ut falsenatio pronuncietur nulla: de quo num. 23. 28. Secundo, eo casu, quo infra rei vindicationem dedimus, in causa *Casstraw*: ex hoc fundamentis, quod illud datur, vbi cum æquitas postulat, l. plano, & l. vis de petit. hered. Et ita in simili causa consuluit Natta. conf. 534. num. 6 part. 3.

IN MODVM actionis competentia remedia, sunt vel possessoria, vel petitoria.

POSSESSORIA omnib. casibus dantur, eū Vassallus ab extraneo in feudo molestatur, 24 vel eo priuatur: de quibus Doctores supra dictis locis. Et Interdictio vnde vel actione in factum, vel alia agitur: ut late tradidi d. disp. de process. feud. position. 15.

PETITORIA remedia: sunt vel realia, vel personalia, Arnold. ab Herholt. d. loco. art. 45. tit. 18.

Personalia, primo dantur ex iure retractus: verum hoc non habet locum, cum cō. 25

tractus nullus est: Erit duo Domini hanc actionem denegarunt, in causa Gotschalck von Zuelen / contra Herin Franck Hercegen zu Eadsen Larenburg: quæ actio reuocatoria dicitur: De qua ga varia sæpe mouentur: vt ea facilius à iuniorib. percipiantur, exemplum vnum atq; lee: um lubbiciun. Primum exat in causa Marten von Hosenam Appellanten / cōtra Herin Friderichen / sive Herin Iulium Wilschoffen zu Würgburg Appellaten / vbi sic vocatur: Intenata videtur conditio ex morib. seu lege non scripta feudali, quæ agnato ad feudi alienati reuocationem competit: quæ tamen ꝑ actio hic non mere personalis est, cum nullus contractus vel quali inter emtorem, vel possessorem Reum, & agnatum reuocantem intercesserit: personalis tamen aliquo modo est: quia ex lege vel consuetudine, conditio oritur. *l. 1. & ibi not. ff. de vendit. ex lege.*

17 *gr. & in rem scripta est ꝑ; quia rem & tertium possessorem, singularemq; successorem emptoris sequitur, Cepolla consil. ciuili. 43. num. 5. & consil. 65. num. 3. Tiraquel. late, de vtroque tractu. part. 1. §. 8. gloss. 5. num. 6. & 8. Quamuis & alias vtilis rei vindicatio, & actio in factum reuocatoria, ad huiusmodi feudi alienati reuocationem dentur; vt per Aluarott. in cap. v. nic. §. hac quoque. num. 6. lib. de success. feud. Paris de Puteo de re iust. feud. cap. 72. num. 17. Post Herin. in consil. imper. Constitutionem diuæ memorie, super verb. reuocari, in consil. regni Sicilia.*

28 *Quamuis autem periiisset ꝑ Actor etiam super illa alienatione, vt pote à personis non legitimis, & sine debitis solennitatibus nulliter facta, narrando factum nullum & iniquum, minus tunc recteq; factum, exprimendo causas nullitatis & iniquitatis, simul, vel diuim declarari assertum contractum esse nullum, & se Actorem non teneri ad obseruantiam illius, ac condemnari illum, qui contraxit, vel alias nulliter bona illa acquisiuit, ad restituendum, & possessionem illorum sibi relaxandam, arque ita solum nullitatem opponeret, & super ea iudicis officium imploraret, secundum ea quæ post Castren. consil. 105 si non interuenisset. nu. 2. volum. 1. pulchre tradit Ioan. Baptifl. Flor. in l. quando. §. 5. num. 8. vers. vnum perperuo. C. vnde vi. C. de lit. Cont. in ampliat. num.*

39. ad l. vnic. Cod. si de moment. possess. Causalcan. in tractat. de iutor. & curat. num. 150. tamen cum negari non possit, alienationem illam vtrunque initio inualidam, per longi temporis praetitionem, & tacitam inde secutam alienatoris approbationem, robur aliquod consecutam: & sic nullitatem illam, si non in totum, saltem ex parte sanatam, lege defectus solennitatis supplente, Paris. consil. 49. m. 25. lib. 1. per l. vlt. C. si maior factum. alien. sine decreto. Forte autem nullitatem reliquam, iure reuocationem persequi, quam soli nullitati inniti vel incumbere Actor maluit: prout ex articulis libelli appellatorii videtur licet, ac in alia causa hac ratione de hoc iudicatum: i hocque actum esse puto actione reuocatoria, q̄ posset appellari quasi Fauiana: argumento traditorum à lafon. in §. item si quis. Instit. de action. Et eam in rem scriptam esse contendit lafon. d. §. item. num. 104. Concordat & hic intentioni agentis, qui possessorem rei alienatæ conuenit, & petit pronunciari contractum nullum, & rem sibi restitui, actio ꝑ in factum, iuxta notata in d. §. item si quis, quam si quis dicat competere, non contradico. Alius Dominus putabat actum ꝑ ex constitutione 3. Federici cap. 1. de prohibita feudi alienat. & eam videri sibi vtilissimam. Tertius Dominus non ex caput. Imperialem, ad conditionem: sed ex §. porro, sit. qualiter olim feud. alien. poterat, quia medium concludendi, dicto caput. Imperialem debet esse, quod alienatio ipso iure nulla sit. Cum autem viuo hic offerrebarur pretium, id non est iuxta medium concludendi conueniens, in dicta caus. Gotschalck von Zuelen contra Herin Francken Hercegen zu Eadsen Larenburg.

Secundo datur conditio ꝑ, ex Liutenu. C. de 31. sacrosanct. Eccles. & ibi Salicet num. 6. cap. sine except. 17. quest. 2. cap. 1. de rib. Eccles. si modo conclusio libelli quadret, alias non acceptatur: Ita obicatum in dicta causa Gotschalck von Zuelen contra Eadsen Larenburg.

Realia remedia competunt per iura supra allegata, vbi de rei vindicatione contra Dominum intenata diximus, quo casu vtilem ꝑ haberet actionem Vasallus: vt exilim. bat Re 32. ferens in dicta causa Dechand. vnu Capitul.

Beaum.

Beate Mariæ Virginis ad gradus in Witten-
 ebra Johan Hilgers Ditters nachgelassene Wit-
 tbe. Et in causa Christian von Drisch con-
 tra Friderichen von Embold; et tradita Perr.
 de bell. Pertica tit. 14. num. 3. ubi dicitur cum Va-
 fallus agit contra extraneum possessorem, in-
 tendit valem actionem in rem. Siquidem per
 concessionem in feudum, & inuestituram ef-
 ficatur vtiliter Dominus, & ideo vili actione
 vendicat. cap. 1. de Vassallo qui contr. confit. Lothar.
 cap. 1. in princip. de contr. inter Vassallum. adde pul-
 chre differentem, Guert. Pison. in p. alud. feud.
 Rubrica, an Vassallo detur rei vindicatio. fol. milii
 33 122. Directam tranien etiam ipsi dant Inter-
 pretes: quam sententiam & ego defendi, in d.
 disput. feudali. de processu feud. sb. 13 ubi & plura al-
 legata, anno 1588. Et in ea opinione fuit Cor-
 referens, in dicta causa Weng contra Johan
 Hilgers: sic inquires; cum Actores petant
 feudum, tanquam per mortem Ioannis, vt sibi
 propria adiudicari, & Ream ad ea restituenda
 compelli; existimo, iuslitam rei vindicatio-
 nem directam: hæc enim ratione directi do-
 minii competit, cap. 1. de controuers. inter Vassall.
 & alium. Aluar. in cap. vnic. in princip. de inuestit.
 de re alienat. fuit. & in 5. sed nec alia. numero 4. qua
 fuer. prima causa benef. amitt. Hæc Correferens.
 Sic & rei vindicatio datur, cum agnati petunt
 feudum alienatum, l. quoties. Cod. de donationib.
 qua sub modo: quod consideratum in dicta cau-
 sa Castraw contra Castraw: Idem tamen Do-
 minus in simili fe. ecau. de ed. et velle rei vin-
 dicationem, in causa Hartsfeldt contra Johan
 Drost: nolebat tamē concedere in dicta cau-
 sa Castraw: quia conclusio libelli illi aduersa
 batur.

- 34 Habet etiam Vassallus petitionē hæredi-
 tatis: si feudum est pure hæreditarium: quod
 adduxit Referens in dicta causa Castraw. Et

in causa Habern contra Wsals. Vide W. elen-
 bec. consil. 41. num. 11. & 12. P. scior. quest. num. 62.
 69. & 92. vel si ita in subsidium peratur seu-
 dum, siue possi leat, siue dolo defecerit possi-
 dere: quod notatur in dicta causa Castraw
 contra Castraw.

EXTRANEVS similiter agit: idq; vel
 ordinarie, vel extraordinarie.

Extraordinarie: cum petit mandatum sine 36
 clausula ratione pensionum debitarum: &
 cum clausula executiva, obligationi annexa.
 Ita in decisionib. Camera sub verb. Mandata
 de soluendo: vb sic legitur: Secundo ampla,
 vt etiam procedat, quando non per modum
 emptiois & venditionis. aut mutui debitum
 contra: cum: sed etiam quando instat feudum,
 Cammersechen/ aliquot floreni concessi. vinn
 die Leben Jährlich auffgelassen: Ita processus
 decreti in causa Hofene: & contra Baden 13.
 Februarii, anno 92. propter pensiones con-
 cessas, & non præstas veni 2000. fl. Cam-
 mersechen.

Similiter citatio ad videndum et immitti in 37.
 bona feudalia ex l. fin. Cod. de edict. Dini Hadriani
 tollend. petitur & decernitur: vt N. Baro con-
 tra den Teuschmeister obtinuit. Tercio cum
 hæredes defuncti alodialia & alii præten-
 dunt ius in feudis, & dicunt bona magna ex
 parte esse alodialia: tunc in Camera potest
 supplicari pro separatione bonorum contra
 hæredes, & pro citatione per edictum, con-
 tra creditores, ad impositionem perpetui si-
 lentii. Ita factum in causa Weylandt Grass
 Wsich von Wonsfort Hinderlassene Witter
 betreffende.

Ordinaria actione et hypothecaria agitur 38
 ratione hypothecæ, vel pignoris
 in feudo consensu Domini
 constituitur.

LIBER QVARTVS, DE REMEDIIS QVÆ CIR- CA GENERALES ACQVIREN- DI DOMINII MODOS VER- SANTVR.

CAPVT I.

De possessione: Et primo de acqui-
rendæ possessionis remediis.

SVMARIA.

- 1 Omnia Interdicta possessionaria ad tres classes referri posse.
- 2 Iudicem ex officio Partem cogere, vt ostendat titulum possessionis ostendat.
- 3 Cumulatio diuersorum remedium possessionis quando admittitur.
- 4 Possessionis adipiscendæ sex esse remedia principalia.
- 5 Quod clausula (ingrediendo propria auctoritate possessionem) operetur.
- 6 Officium Iudicis implorari clausula dicta adiecta.
- 7 Actionem prescripti verbi, aliquando cum officio Iudicis conuenire.

RATIONE Possessionis multa remedia competunt; Interdicta scilicet hodie, quæ omnia ad has tres classes referri possunt: Quod aut sint adipiscendæ; aut retinendæ; aut recuperandæ possessionis: De singulis ordinem, aliqua saltem proponemus: cum plenius ea apud Vd. in comment. ad tit. de acq. poss. & in tract. singularibus, præsertim Men. Person. Oldendorp. Marant. part. 4. dissin. 7. Fridetum, & alios tractata extent. Prius autem duo hæc explicanda sunt. Primum: quæ omnibus illis remediis sunt communia. Secundum: quando cumulari possint. Ad primum quod attinet, sciendum est, in omnibus officium Iudicis militare: nam Iudex & ex officio, etiam non rogatus, cogere potest Partem, vt ostendat titulum suæ possessionis, per Lincinile, & ibi Bald. de furt. post Afflic. pulchre breuibus notauit Asin. de processu. ex art. §. 3. r. 93. Idem quoque facit, vt possessorem, de cuius iure ei constat, in possessione sua confirmet, per l. 3. §. missum. ff. de Carb. edit. post Rip. & Castren. Asin. late, d. loc. 4. 111. Circa secundum sciendum est, remedia

illa aliquando sola proponi, aliquando cumulari; cumulationemque sæpe prohiberi, sæpe admitti: Ita duo hæc iudicia; recuperandæ scilicet & adipiscendæ possessionis possunt cumulari, modo non conuulentur circa idem, vel respectu vnius solius possessionis: tunc enim cumulatio non admittitur: seculus est, ubi cumulatio sit diuersis respectibus, vel ad diuersas possessiones diuersarum rerum. Ita cumulatio hæc approbata est in causa Gray. X. vbi Wirmundt/Gräffen zu Waldeck / contra P. vnd X. gebirg. vnd Wirmundt / ubi possessionum inuentarum erat ad recuperandam possessionem arcis Nordeck / eiusque pertinentiarum: Interdictum vero adipiscendæ pro immmissione omnium reliquorum bonorum consequenda. Hisce præmissis primo de Remediis adipiscendæ possessionis agemus, quorum sex præcipue sunt. 1. Quorum bonorum. 2. Quorum Legatorum. 3. Interdicti. Saluianum. 4. Condictio ex l. v. l. C. de Edicto D. Hadriani tollendo. 5. Officium Iudicis. 6. Occupatio propria auctoritate, ex pacto. Quo casu licet non opus esse & videatur alio remedio: de quo late Coler. de processu. nam datur hoc casu in Camera officium Iudicis, nec tunc etiam hæc clausula est sine efficacia: Efficitur enim ex opus plenius, præsertim in contractu emtionis & venditionis, quam in hypothece: vide post Cassan. ad consuet. Burgund. rubr. 11. §. 6. Molin. ad consuet. Paris. lib. 1. §. 11. Couar. lib. 3. var. resol. 7. n. 5. & 6. Et sic Correferens in causa Hertzen Yosten Gräffen zu Schauenburg vnd Gemê Appellanten / contra Laurentz Schlingell / & consortes Appellaten / post multa disputata inquit: cum probata est intentio actorum, opti-

mo iu-

mo iure, & nobile officium magistratus implorari, & iudex decernere immiffionē pollicitam etiam hoc pactum adiectum non efficeretamen diceretur implorari officium iudicis; quia est mixti imperii: † & ideo in iure, non in iudicio fieri folet; ut pluribus notatum in dicta caufa Schawenburg contra Schlun- gel. Et Agathe Jordanin contra Swenden ac Christinæ Werners: † contra Commenshur Sancti Johannis Hansi in Straßburg: in quibus ad hoc adducta sunt fundamenta.

Concurrit aliquando cum hoc remedio, actio præscriptis verbis: cum petitur missio 7 fex instrumento continēte censum, vel pensionem, & pactum de ingrediendo: eamque dedit Referens, in dicta caufa Schawenburg contra Schlunget: quam licet Correferens non comprobaret tamen officium iudicis, & valius Actori dedit, ei; prætulit. De quibus infra, De primo & secundo decreto latius.

CAPVT II.

De remediis possessoris retinendæ.

SYMMARIA.

1. Ne vis fiat in possess. missio. 2. Vti possidetis.
3. Iudex officium in momentanea possessione, quod unus pro altero demonstratur.
4. Affinitas remedia que.
5. Concorrentia remedia cum Interdictis. Ne vis fiat in possess. missio.
6. Actio in factum: ne vis fiat ingrediendi.
7. Actio in iuriam etiam concurrat: non autem alia criminalis. n. 8.

ET si varia sint huius Interdicti remedia, quæ Menoch, enumerat: tamen principaliora duntaxat, hic recensenda duxi.

1. Primo ne vis fiat ei qui in possessione missus.

2. Secundo vti possidetis.

3. Tertio, cum vetitur ne partes ad arma veniant, quo casu officium iudicis imploratur: † est autem fundamentum huius constitutionis, in Laquignium ff. de v. r. §. ult. & c. cum venissent. per tot. Extr. de inst. & ibi Dd. Et appellatur hoc remedium, retinend. posses. ex officio iudicis: item possessorium momentaneum, Reuerentium, casum monitatis: Interim; item remedium provisionale, siue fiduciaria possessionem: nonnulli processum informativum appellare solent. Men. ut. remed. retinend. Gal. l. 1. §. n. 3. Mansuet. in sua pract. lib. 11. de possessor.

Innoc. in c. in presentia, lib. 2. de proba. Plot. in rep. l. si quando, C. unde vi. §. 3. n. 33. & seqq. Dd. communiter in l. vi. C. si de mom. poss. fuerit appell. & L. momentanea. C. unde vi. & l. momentanea. C. qui leg. standi. pers. in iud. hab. Myn. obs. §. 6. cent. 2. Capie. decis. 13. §. 189. Ioseph. Ludou. decis. 20. Guid. Pap. decis. 578. Petr. de Beninter d. decis. 73. & 79. Couar. pract. q. c. 17. Spec. tit. de petis. & poss. §. 1. n. 3. idem de libell. concep. §. nunc ducendum. n. 14. & ibi Io. Andr. in add. Paul. de Cast. on. §. lib. 2. fol. 93. Quo pertinent & constitutio in comitiis Wormatiensibus & Augustanis. Anno 11 An. 48. & Anno 55. promulgata, revisa, & ampliata, de qua etiam in Ordin. Cam. part. 2. tit. 21. disponitur. Conclusum autem ex verbis, 1. & 2. §. illius constit. quod & ordinarie & summarie & agi possit ex hac constitutione: ex 1. §. per actionem, seu remedium retinendæ, vti possidetis, quod diffinitivum in possessorio patitur: petitionio salvo referuato. Idque probatur ex verbis: Es sollen beyde theil biß zu entschiden aufftrag / it. Ex 2. §. si non solum certissimum subit armorum metus: sed Partes iam in prociua sint: tunc potest agi etiam summarie: id quod fit implorato iudicis officio, per succinctam informationē, ibi, vñ als bald auch darauff summarie, & c. referuata hoc casu patitur facultate tam possessorii quā petitorii ordinario iudicio psequendi: prout hæc notatur in symphor. suppl. part. 2. tit. 7. de possessor. fin. in 1. quest. dubia. de constit. litig. poss. n. licet valde mendose, & imperfecte.

Quarto, reliqua remedia sunt talia: ut affirmativa cum præcedentibus habent: ut potes, † De suspensioe, Vtrubi, De itinere actus priuato, De aqua quotidiana & æstiva, De riuus, De fonte.

Cum prima actione concurrunt actiones vel extraordinariae, vel ordinariæ.

Extraordinaria: † quando vis fit manu n. illi. §. rati. l. si quis. 3. in prin. ff. ne vis fiat qui in poss. l. in qui legatorum. §. §. missus. ff. vi in poss. legat. seru. caus. Vel quoniam possessio litigiola sequatur, l. poss. quam heres. §. §. 1. vti sed si nec ipsi. & §. fin. ff. de legatorum seruand. causa caveatur.

Ordinaria, in factum †: si vis fit ita ut ingredientis, gl. in l. si quis missus. 3. c. cum Prator. vers. si uoluer. §. si tu fiat ei qui in posses.

K K

Datum

Datur etiam publiciana actio, si ex causa damni infecti quis possidere iussus est: licet & Interdicti. Vnde vi, datur, l. damni. 18. §. non solum. de damno infecto.

CUM SECUNDA actione concurret et actio 7 iniuriarum; si quis mari vel alio flumine publico vti prohibeatur, l. iniuriarum 13. §. si quis me. ff. de iniurijs. l. 2. §. si quis in mari. ff. de quid in lo- 8 co publico fiat. Nulla tunc autem alia criminalis. Petrus Follet ad Marant. in 7. dist. part. 4. n. 16. Alij insuper species supra membro quarto relatae sunt.

CAPUT III.

De recuperandae possessionis remediis.

SYMMARIA.

- 1 Interdictum unde vi directum & utile, n. 2.
- 2 Lex Julia de vi publica.
- 3 Officium iudicis alijs deficientibus possessorij remedij.
- 4 Index ex officio contra spoliante[m] procedit non regamus: idemq[ue] spoliante[m] restitutionem denegat.
- 5 Actio ad exhibendum.
- 6 Actio in factum aduersus patrem & patremum.
- 7 Condictio ex canone redintegranda. Et quare perici aduocati eo vti debeant.
- 8 Dictum remedium esse duplex: directum & utile, & competere Clericis pro rebus secularibus, nu. 10. Ac pro restitutione priuilegi statui, exemplo Camerali ostenditur n. 11.
- 9 Condictio ex c. saepe contingit.
- 10 Condictio ex l. extat.
- 11 Condictio ex l. inuaser.
- 12 Condictio ex l. si quis in tantum.
- 13 Condictio ex l. non extra.
- 14 Condictio ex l. vltima. C. vnde vi.
- 15 Condictio ex l. 1. C. de acquir. posses.
- 16 Condictio ex l. 1. C. si per vim, aut alio modo.
- 17 Ex l. si coloni. C. de agricola & censu.
- 18 Condictio sine causa.
- 19 Condictio hypothecaria.
- 20 Condictio in dubio. 24. Quod meum causa.
- 21 Furti vel vi bonorum raptorum. 26. Rei vindicatio.

Affinitas huius interdicti remedia sunt varia: Ne autem quis hic abuteretur: primo notum habere debet, ut vi armata aliquid fieri, aut sine armis.

SI VI armata quis deiectus, competit interdictum unde vi, Insist. de Interdicti. §. recuperanda. & l. si de possessione. 4. C. vnde vi. Siue actio in factum §. recuperanda §. fin. Insist. de Interdicti.

Petr. Jacob. in prax. de actione in factum, ex interdicto unde vi. Si quis tunc vero destituatur iure incorporeali; tunc vile interdictum datur asserente & doctore id deducente Menoch. remed. 1. quesi. 8. num. 81. quod notatum in causa Altieri Etteim/ contra Bartholomeum Etteim.

HISCE affinitas sunt: Primo publica; deinde priuata iudicia.

PUBLICA C. 1. Lex Julia, de vi publica, §. & priuata: qua vimur, cum non ad possessionem, sed ad vim coercendam agitur, §. qui autem aliquem. Insist. de Interdicti.

PRIVATA iudicia vel officio Iudicis expediuntur; vel iure actionis.

AD OFFICIUM Iudicis recurritur alijs remedijs possessorijs deficientibus, exemplo l. Attilius Regulus. 37. versic. quod si expulsi. ff. de donationib. & l. plume 38. §. sed benignius. ibi; & idipsum. ff. de pet. i. heredit. Hinc etiam dicitur Iudicem, ex officio non tunc requisitum, contra spoliante[m] inquirere posse: ita luculentius docuit Afim. §. 3. de execut. cap. 14. post Beroum.

Secundo, ex officio Index spoliato restitutionem denegare potest: quando per confessionem constat de dominio aduersarii: ratio, quia in fucata causa restitutionem denegare potest. arg. c. 1. de conuers. coniug. Et ita post Beroum & alios, Afim. d. loc. cap. 91.

QVAE iure actionis competunt: sunt aut preparatoria: vel principalia.

Preparatoria tunc est ad exhibendum actio, in casu l. 1. §. illud vtrique, & l. si fundus. ff. de vi & vi armat. Et si qualescunque res mobiles ablatae: quod notatum in causa Gerhardi von Eichte nau contra Dr. Adam Otter.

Principalia sunt: vel reales: vel personales actiones:

Personales actiones: aut ex contractibus, vel delictis descendunt.

Ex contractibus & quidem innominatis.

Primum actio in factum tunc, aduersus patrem & patremum propter reuerentiam, d. l. 1. §. Interdictum. similiter haeredem eius, qui vi deiecit, d. l. 1. §. fin.

Deinde conditiones: de ex, vel ex lege, vel alij.

E X L E G E : *velex iure ciuili,vel Canonicò.*

Exiure Canonico: primo, saluberrimum, & omnium vtilissimum remedium, † *Canon. redintegranda. 3. questione* 1. Menochius recuperand. remed. 15. numero 7. vt notatum fepius à Dominis, maxime in causa Sancti Vitholemi et Sijstij in Transiurij contra Andree Schelm von Verze: vbi egregie hoc deductum, & indicatum; peritos Aduocatos in habello spolijs, semper debere Iudicem admonere, & petere restitui, & redintegrari possessionem, per Ferrari in causa spolijs. §. 1. numero 10. d. canon. redintegranda. 3. questione 1.

Idemque notatum in dicta causa Gerhardi
von Eichtenau contra M. Adam Gaur / ubi
tenet conclusum, ex spolio accit. Primo,
quod exceptiones spoli admittit in Came-
ra. Secundo, quia in consequentiam ratio-
ne mobilium datur, *l. si filius de vi & vi arma-
ta*. Et ita contra Referentem excludatur.

9 Et id quidem dupliciter datur, direcum ꝑ
corporalibus : vile vero ꝑ futuribus.
cap. 24. querelam, Scibi Abbas *numero 5. de e-
lect. versic. sed dicit Innocentius* : etiam Clericis

10 ꝑ rebus secularibus ꝑ recuperandis, Me-
nochius *remed. 15. recuperant. numero 15. 15. 16.
20.* Et hæc est communis sententia. Socinus
*numero 4. Alexand. numero 10. Iason numero
20. ad Licet qui nobis, de acquirend. poss. Molin.
ad Alexand. consilio 6. numero 4. volum. 1. r. refe-
rente Menochio & loc.* Et sic electum fuit hoc
remedium, cum ageretur ad restitutionem
pristini status, per doctrinam Calder. *conf. 11.
in dicta causa Alfeni Securi / contra Bartholo-
mæum Enaden*.

Secundo competit ex iure Canonico. *cap.*
12. *sape contingit*: † *de restitutione spoliatorum*: quo
subuenitur de iure aduersus quem, nisi pos-
sessorum, qui sciens rei vitium, eam accepit.

*De iure civili autem, remedia aut prodita
sunt in Dig. Nisi aut in Codice.*

13 In Digestis, † conditio ex. extat. 13. ff. *Quod metus causa*. Si videlicet quis rem suam, vel libi debitam, propria auctoritate receperit.

*In Codice, plura reperiuntur remedia, &c.
ea, vel sub titulo, Unde vi, vel in aliis lo-
cis.*

Ex titulo vnde vi. Primo, *tex. l. i. in a. §. C. vi. de vi.* Si quis non per vim, sed per errorem, & incuriam domini, alienam possessionē, propria auctoritate occupavit.

Secundo. *¶ ex l. si quis in tantam. 7. C. d. tit. vbi* 15
agitur, vt priuetur iure.

Tertio, † ex l. non abre. to. Cod. d. tit. & l. 15
conductores. 33. Cod. locati. si conductor locatori
pollicitionem interuertat, & domini que-
stionem moueat.

Quarto, † *ex Lylt. C. d. tit. qua tenetur is, 17*
qui vacantem possessionem domino absente
occupavit.

*In alio titulo Codicis, † Primo in l. ult. C. de re
acquirenda poss. qua consulitur ei, qui dolo vel
culpa eius per quem possidebat, possessione
amissit.*

Secundo, ¶ in l. l. C. si per vim vel alio modo ab- 19
sentia possessio turbata sit.

Tertio, *fin. l. fi. coloni. 14. C. de agricol. & cens. 10*
in lib. 11. si scilicet coloni vel ferui alicuius, ad
alium transeant, & sic possessionem suo do-
mino interuerrant.

*Alia conditiones sunt: Primo, ceteri condicio
vel condicio sine causa, † si res alicuius 21
ad alium sine causa pervenit, l. si me & Ti-
tium. 32. ff. si cert. petas. Menoch. recap. remed.
quarto.*

Secundo triticaria, † l. 2. & ibi gloss. ff. de con- 22
dict. triticaria. gloss. in l. 19. §. sed et si nummi. ff. de
condict. indeb.

Tertio conditio indebiti, † d.l. indebiti. 23
15. §. sed etsi nummi. Et ibi glossa. ff. de condi-
tione indebiti, & glossa in rubrica. §. de Inser-
dit.

Ex *delicto* dantur actiones, vel veto, vel quali.

Ex quasi delicto: quod metus f. causa, l. metum 24
9. § 1. de eo, quod met. caus.

Ex vero delicto: actio furti, † vel. vi bono- 29
rum raptorum. toto titulo de furt. & vi bonorum
rapti.

REALIS ACTIO QUÆ DATVR,
est reit vindicatio, L. 1. §. restituenda. ff. vii possid. 16

*Ignod quidem 3. §. unde vi Interdictum in
fin. ff. de vi & vi at-
mata.*

CAPVT IV.

Quando petitorium & possessorium
cumulari possint.

S Y M M A R I A.

1. *Exemplum Cameralis cumulationis petitorij & possessori, in materia feudali.*
2. *Possidentem conditio in qua causa melior sit.*
3. *Allodial exemplum dicta cumulationis.*
4. *Possessorium iurisdictionis dicitur admixtum habere proprietatem.*
5. *Petitorium cum possessorio retinenda, in corporalibus non concurre.*
6. *Possessorium, si conclusio libelli id respiciat, diligendum.*
7. *Exempla alia dicta cumulationis remissive.*

Atis superque iam diximus, quomodo & quando petitoria & possessoria iudicia cōperant: Quia tamen sepe, utraq; actio, utrum monui, concurrat: quid hoc casu factū opus sit, inuestigare summo opere necessarium est. Exiis enim veris intellectus præcedentium patebit: quod quia certa regula explicati non potest (cum circumstantiæ variant) vno atque altero Camerali exemplo, tam feudali, quam allodiali demonstrabo.

1. **F E V D A L I A** exempla licet passim a ↑ supra tacta sint: vñ tamen præcipuum hic attendendum, quod extrat in causis. Habere cōtra vsq; vbi hæres sequentib. ve. bis deducta: Quamquam possessorio actū principaliter dici poterat, cum de restitutione spoli potissimum agatur: de qua etiam conclusio libelli, intelligenda: atque ita quæ de inuestiendis actricibus passim habentur, de abusiva inuestitura accipienda: sicut abusive quis inuestiendus dicitur, ut Parium iurisdicatio fundetur, si quis de feudo cum Domino contendat: alias vassallus non est, *Zaf. part. 11. in epist. feud. n. 27.* inque eo forte commodius Adrices substituit: vetuntamen, quia postea: (sine villa protestatione: se solum possessorio vti) toties, tam in preparatorijs, quam in progressu, ad finem vique, petitorium simul, quasi æque principaliter cumulantur, & plane deduxerint Adrices: super quo etiam non modis contestatur: sed Reus multoties id vnum vrgat, & ut omnino possessorio, de proprietate

re & pleno iure pronuntietur, petat, in fine, & passim: nec Adrices vsquam repugnet: quoniam decisionem omnem, ex verborum inuestitura interpretatione, quam inde desumunt, dependere asserant: vbi per totum, non nisi petitorium disputant, & deducunt: quod idem etiam faciunt, *numm. 33.* atque ita vtrinq; petitorium plene instructum, & decidendum, iudicis cognitioni commissum: ita, ut quid in iure, aut facto addi possit, nihil reliquum appareat: Ideo recte, ac necessario quidam, ad vtriusq; & sic rotius negotij decisionem finale descendendum, putarunt, ut de qua plene constet, & vterque litigantium, ut id fiat, modis omnibus contendunt, & petunt. Quod enim traditur, iudici licere in hoc cumulationis casu, super possessorio solo pronuntiare, per ea, quæ *Pistor. lib. 1. quest. 45. numm. 12.* id tunc obtinet, cum non æque plane vtrumque instructum reperitur: sed aliquis in petitorio defectus subito dignoscitur, *d. quest. 11. seq.* Ceterum vbi de vtroque plene constat: vtrumque vno iudicio terminandum. Qua ratione etiam vbi petitorio conclusum est, in possessorio litis non parcat: nisi aliis ingruentibus causis, quæ tum hic nulla subest *text. in cap. pastor. 2. vbi si vero renuntiatum, & c. cum dilectum de caus. possess.* Quibus sic stantibus superuacuum est de possessione, aut illius restitutione pluribus agere: cum ea, & negotio pleno definitum, & omni iure ad alterutrum pertinente, nihil in controuersia remaneat: sed petitorij absorbeat possessoriæ. Et licet in possessorio Actor obtineat: id tamen sine effectu: & executioni in petitorio solo facienda sit. *text. in d. cap. pastor. cum seq. vbi gloss.* Neque etiam est, quod de medijs temporis possessione, penes quem interitum esse debuerat, qui fructus lucratur, queramus: nam siquidem ad Reum pertinere constitit, cum fructus secundum naturam rei vendicationis restituere tenebatur: atque petenti nunc fructus Actori obici potest exceptio doli mali, quod mala fide possederit alienum, & ex illo cupiat lucrari: quod genus replicationum doli, quasi & de dolo fecerit spoliando, non admittitur: & sic in pari causa vel delicto melior est conditio possidentis.

2. dentis, *† cap. cum in pari*, ubi Dyn. num. 6. de reg. iur. in 6. In igitur petitorio nobis videretur subsistendum, nec possessorii habenda vlt. ratio. Actio namque personalis in futura dici poterat, &c. In sequentib. Referens disputat: an actio personalis, an vero petitio hereditatis instituta: de quo supra de feudis diximus.

ALLODIAE exemplum primum est in cumulatione actionis negotiorum, cum interdicti ut possideritis, *†* quod sequentibus verbis tractatum in causa Inghelheim contra Ebur. fursstiche Pfals. Quod autem quasi negotiorum hic intentatam, vel saltem vtilem dari, adeoque super petitorio pronuntiarum posse existimem, plures rationes me mouent. Imprimis vero, quod narrata libelli, non solum possessorium, (de quo iam dictum est) sed & petitorium simul respiciunt: dum in 6. art. pof. de concessione quadam rusticorum, von eitem W. oder Berichthbuch / num. 10. art. 6. locationis, vel emphiteutico titulo, expressa fit mentio: quorum vigore Actores omnes, superioritatem, dominii & iurisdictionem, ad se pertinere contendunt, & in conclusione denique libelli, res ablatas, realiter, ac liberas sibi restitui, petunt. Quando enim narrata tam petitorium quam possessorium respiciunt, & conclusio fit, rem restitui debere: tunc recte dici potest petitorium intentatum esse. Menoch. de recup. pof. in preliud. num. 11. & 12. Iason in l. naturaliter. §. nihil commune. nu. 187. de acquir. pof. prolixè Contard. ad l. vnic. C. si de moment. pof. quæst. 13. n. 4. & seqq. idque præcipue locum habet, quando in narratis ponitur rem iure domini ad se pertinere, vt tradit Corneus, conf. 13. nu. 13. lib. 3. Et quando concluditur rem plenè restituendam, vel libere relaxandam: nam utroque casu petitorium intentatum esse, clarum est, vt dicit Menoch. d. loc. nu. 13. in fin. & num. 14. in princip. Secundo me mouet clausula salutaris libello, adeoque omnibus productis annexa, qua omni meliori modo (etiam sola rei veritate inspecta) ius & iustitiam Actores, sibi adimistrari petunt. Quæ clausula ex communi interpretum sententia inter varios effectus, hoc quoque operatur, quod utroque iudicium, tam petitorium quam possessorium intentatum censetur: quia

prædicta clausula potest completi utrunque: præsertim quod in narratione facta est mentio de utroque sicut conclusio in solo possessorio sit facta. De qua re late Hugo Cellus, in clausula libellorum. verb. petens ius, & iustitiam. pag. 688. Burlat. conf. 127. nu. 2. Crauer. in respon. pro genero. num. 215. & 217. de hac clausula. Contard. ad l. vnic. C. si de moment. pof. quæst. 13. n. 45. & 46. Et notauit post alios Menoch. de recup. in preliud. n. 16. & 17. Debet enim tali casu iudex potius respicere ad rei veritatem, & ius Partis, quam ad petitionem. Et per plura Mynsing. respon. n. nu. 39. & respon. 18. n. 1. Et melius Geul. 1. obseruat. 6. n. 8. ubi addit in Camera, vt tute dict. clausula, sepe super non expressè petitis pronuntiatum esse. Tertio moueor: quod appellantes plurib. in locis, expressè negant, se super solo possessorio in prima instantia egisse, hisce verbis: Und wird dem gegensteil gar nicht gestanden, daß in erster instanz: uer nudo possessorio, oder turbatz possessionis (prout ex aduerso allegatur) sepe gesagt worden. Quando autem vel in medio litis ex probationibus, vel expressa Actoris declaratione (vt hic) euidenter appareat, quod iudicium possessorium prosequi voluerit, tunc petitorium & non possessorium intentatum censetur, vt not. Specul. de lit. contest. §. vnum videndum. vers. sed cum ex his. Et expresse per Innocent. in cap. inter. num. 1. verb. iustitiam. de ord. cogn. Et in terminis Alexand. conf. 117. n. 2. lib. 1. Quarto quia nulla repetitur protestatio, de procedendo in solo possessorio, vel de non intrinmittendo se in petitorio. Nam tali casu protestatio, ante litis contestationem in iudicio possessorio non facta, locum præstare debet iudicio super proprietate: ita vt de eo cognosci & iudicari possit, & debeat, vt expresse voluit Abbas in cap. fin. de ord. cog. quem refert & sequitur Afflic. decis. 139. n. 1. Et notat etiam Menoch. remiss. p. cap. nu. 161. & 164. ubi dicit, multa per iudicem concedi, Parte non opponente, quæ alias non eocederentur: per ibi allegata. Et est pulchri consil. in terminis nostris. Anchor. conf. 146. nu. 3. vers. si dicatur. quem refert & Cæsa. conf. 248. n. 3. circa fin. ubi dicit: quod Parte non opponente, debeat pronuntiarum etiam super petitorio, quando de utroque cognitum est, non

obstante Statuto, vel iure cōmuni, quæ dispo-
nunt: q̄ ubi possessorio agitur, quælitio petri-
torium ad petitorium debeat ad illud iudicium
referri. Idq; præcipue locū habere dicunt,
quando per confessiones, vel instrumenta, ius
in petitorio est liquidū: nam tali casu nequa-
quam erit ferenda sententiā super possessorio:
vt tenet Anchoz. d. conf. 146. nu. 3. & Crauet. d.
conf. 240. nu. 5. vbi omnino videatur.

Quinto, q̄ quod possessorio iurisdictionis
alias dicitur habere admixtā causā p̄prietatis:
cum nō soleat sine titulo aut aliis admini-
culis dominiū probantib. defendi. Contard.
d. l. vnic. limit. 2. §. 8. m. 11. & Bald. eod. tit. n. 6. r. c. fi.
quero sexto. Quib. omnib. sexto, addi potest, q̄
hæc actio forte vtilior Actorib. futura sit, quā
interdictū vti possidetis: cum ne vnus quidē
actus possessorius meri Imperii, quod in gladii
potestate cōsistit (vt postea in probationi-
bus dicitur) sufficiētē probatus videatur. Vt
sic apud me dubiū non sit, quin vtilis negotia-
ria, vel quasi cōmodissime hic dari queat. Pos-
set forte etiā dici, vt rursus ex deductis teme-
diis simul hic intentatum esse. Quævis enim
regulariter possessorij retinēdæ cum petito-
rio, q̄ in corporalib. concurrere non possit, vt
voluit Bart. quem Dd. vbiq; sequūtur, in l. na-
turaliter. §. nihil. Zafin. l. 2. §. 1. de acquir. possess. Et
prolixè Contard. in d. l. vnic. limit. 2. §. 9. m. 17. &
seqq. Communis tamē est opinio, hæc duo iu-
dicia in iuribus incorporalib. rectē cumulari
posse, vt declarat. in d. §. nihil cōmune. v. c. f. secūdo.
& ibi omnes eum sequūtur, secundū Ripam.
in d. rescript. lib. 2. cap. 2. nu. 2. Refert & sequitur
Contard. d. limit. 2. §. 4. m. 13. Et in specie: quod
actio negatoria, quæ realis est, & petitorium
concernit (vt tradunt Doctores in d. §. aque.)
pro rebus incorporalibus simul cum interdi-
cto retinēdæ cumulari possit, plene notatur
p̄st. Bart. & alios, in d. §. nihil. cōmune. Et est bo-
num consiliū de hac re cuiusdam Georgij de
ecclesia (quod est vltimum inter consilia feudalia)
num. 45. Quamobrem concludo negatoriam
vel separatim, vel simul cum vtili interdicto,
vti possidetis, intentatam esse.

Secundum allodialē exemplum, huic non
abimile, extat in causa Heren Ajmussen Vi-
schoffen in Strasburg cont. Würgemister

vnd Naxt daselbst, hisce verbis. Primo discuti-
endum, an petitorio vel possessorio saltē in-
herendum. Et quidem potior pars libelli cir-
ca possessionē versatur: sed conclusio ad pos-
sessorium plane digititur: ideoq; cognitio in
hoc solum modo posita f̄est. Crauet. conf. 179. 6.
nu. 12. Socin. conf. 162. nu. 1. vol. 2. Dec. conf. 252.
nu. 1. Nam ex cōclusionē libelli actio elicitur,
quoties narrata, tam possessorio quā petito-
rio communē. Si tamen petitio est de posses-
sorio, iudex non potest eam excedere. Meno-
remed. i. recup. nu. 250. Bart. in d. §. nihil commune.
Ideo iustum, vt ei inhæreamus, Dec. conf. 252.
Contard. in l. vnica. C. de si de moment. Facit præ-
iudicium nouissimū in causa Augspurg cont.
Hsalsg. Nienburg / vbi etiam promiscue erant
propositæ, sed petitio libelli erat possessoria,
p̄sertim cum protestatio facta non esset.
Iason dicit. §. nihil commune. Boc. decis. 338.
num. 5. quam quidem actor hic reiterat
sepius, ideoque tanto magis hic attendenda.
Non obstant contraria, videlicet: primo,
quod ad probandū admissa: deinde, cum iu-
dex procedit, nil releuare protestationē, Cra-
uet. conf. 1. Laus Prætor. de minor. tertio, adiectā
clausulā salutare. Nam quoad primi: Actor
negat se in petitorio consensum adhibuisse:
quia hoc in vestibulo responsionū expressit,
cui protestationi de nō consentiendo, respō-
sū cum clausula salvo iure. Crauet. conf. 345.
Gail. lib. 1. obs. 81. Eius clausulæ vsus est, quo-
ties causam promouere cupimus. Crauet. dicit.
consil. vt excludat tacitū saltē cōsensum, p̄-
sertim in re tanti momenti, & ex qua Actori
præiudiciū possit fieri. cap. 1. de rescript. vbi
Abbas, quod expressus consensus debeat exi-
stere. Men. remed. i. recup. nu. 161. 163. Quoad se-
cundū, responderetur hoc ille, si fiat cum cōse-
quē cognitione, s̄p̄rata protestatione. Bart. La pre-
cedente, de dilat. Felin. cap. suborta de re iudicata,
esse communē dicit. Aret. in §. nihil commune.
Vant. de nullis. cap. quib. mod. sententiā nulla. nu. 8.
Quoad tertium, eam clausulā in fauorē Ado-
rum accipiendam. Id. d. §. nihil commune. nu. 191.
Gail. lib. 1. obs. 61. Marant. de libel. oblat. part. 6.
Positū tamen intentatum à principio petito-
rium: nihilominus post, ad cōclusionē vsque,
solum licet in possessorio procedere. Item. vni-

ca. de causa proprietarii. cap. possor eod. Covar. pract. q. 2. n. 5. vers. *sed teste*. Capit. decis. 28. per tot. Et d. clem. etiam extendi ad causus non beneficiales. Covar. d. l. Cast. conf. 272. col. 1. Ripa dicit communem. Men. d. remed. t. nu. 1. 94. 203. Hisque sic à Referente præmissis, subiungit. Quæ ergo actio? Remedium restitutorii ex petitione libelli, cumulando remedium retinendæ, siue vti possidetis, diuersis respectibus. quia vnum respectu ædium, alterum respectu iudicii. Nam Actor dicit in vno se spoliatum, quoad domum. Wesenb. conf. 7. & 21. Lafon d. §. *nihil commune*. Et sic hic inter alia remedia dare vult Condicti ex canon. redintegranda. Gail. lib. 2. cap. 79. Lanfr. rubr. de caus. posses. Marant. part. 7. nu. 5. vol. 5. Dec. conf. 152. quod procedit etiam in prophanis. Quoad retinendæ, respectu iudicii: dat vtile vti possidetis, aut potius actionem in factum vtilem, loco interdictorum subrogatam. Myns. conf. 1. Contard. l. 1. C. si de moment.

7 SIMILIA textu prælo extant in causa Simmerti contra die Stat. Wormsæ & Carbruc contra Hagendam: ubi disputatum, an negotioria daretur, vel possessoria.

CAPVT V.

De vsucapionum remediis.

SYMMARIA.

1. Restitutio in integrum.
2. Condictio ex lege. 3. Actio de dolo.
4. Vtilis actio. Et an potius ex iuramento an vero vtilis dominio præscriptio agatur, late differitur.
5. Publiciana.

Iacet vsucapionum remedia plerunque in modis exceptionis proponantur: & proinde speciali tractatione de inuestigando genere actionis, non videbatur hic opus: cum non entis nullæ sint qualitates: tamen cum sæpe in modum actionis hæc remedia proponantur, tractatio hæc non erit inutilis.

ACTIONES autem quæ dantur hoc casu, vel sunt preparatorie, vel principales.

Preparatoria, vt restitutio in integrum aduersus præscriptionem completâ contra minorem, de quo multa Sortius Oddo, *de restitut. in integr.* ubi in specie multa, non solû quoad minorem, sed etiam furiosum, prodigum, filium familias, & alios, part. 2. quæst. 86. 87. & 88.

Principales actiones: vel personales sunt, vel reales.

Personales, ex contractu, vel delicto descendunt.

Ex contractu, competit condictio in lege: si Statuto aut consuetudine præscriptio introducta, de qua Ioa. Baptist. Bouius, *de statutaris vrbis præscriptione*.

Ex delicto: actio de dolo in aduersus eum qui impedit præscriptionis interruptionem, contra alium. *si te Titio. 40. & ibi Bart. ff. de dolo*.

Reales actiones competunt, cum præscribens rem, quam præscripsit, casu amittit: tunc dantur communiter rei vindicationem, *tex. est expressus, l. si quis empt. in fin. princ. C. de præscr. 30. vel 40. an.*

Datur & in vtilis actio. An autem potius ex iuramento, an vero ex vili dominio præscripto, egrege discussit Ioan. Igneus, in *repetit. l. contract. nu. 136. vers. 2. 9* bi sic ait: inducitur text. in *l. si duo patroni §. Iulianus. ff. de iur. iurando*, ibi post longi temporis præscriptionem etiam vtilem actionem habere debere, iuncta doctrina Gulde de Cun. *ibid.* Et ita illam textum ponderant Bald. & Modern. in *auth. nisi triennale. C. de bon. matern.* Si igitur vtilis actio ex præscriptione: ideo & dominium, quod quaeritur ex præscriptione, est vtile, & non directum. Ego autem mitior quod tanti patres induxerint illum textum, ad id: quia nihil facit pro eis, immo eis direccō contradicit sine suspitione alicuius calumniæ: Primo, secundum vnam lectionem positam ad illum textum, non probatur: quod illa actio vtilis, de qua meminit illa littera, non nascatur ex præscriptione: sed ex iuramento. Et plures sunt qui amplexi sunt illam lectionem, quæ fortiter est probabilior, cum dicat: Eum qui iurauit suum fundum esse, quia præscripsit longa præscriptione: quæ est decem vel viginti annorum, *vt dixi supra per l. fin. C. de præscript. longi temp.* habere etiam vtilem actionem, scil. ex iuramento, quod implicat dictio. *etiam*, vt dicâ infra. Vnde non posset dici, ex præscriptione: & sic essemus longè à terminis nostris: cum loquamur, quando ex præscriptione nascitur. Sed ego nolo circa id insistere. Venio etiam ad intentum eorû: & cōsistendo, quod ex præscriptione pducatur, & non ex iuramento: ego dico illum textum, direccō eis aduersariis quæ in

quia si dicat ille text. etiam vtilem actionem ex præscriptione cōpetere: constitetur aperte licita quod directa actio competat, si dicat, vtilem etiam competere: imo quod principaliter directa competat: & quia erat dubium, an vtilis actio competeret, dixit, etiam vtilem competere. Quia illa dictio, etiam, est implicativa, *sed si plures. §. final. cum glossa in verb. in rem.* vbi idem notat Aretin. in l. Gallus. §. foris. ff. de liber. & posthum. & alibi sæpe. Ideo si ex præscriptione directa actio competat, & directum dominium acquireretur ex ea. Et sic ille text. non merebatur induci pro fundamento, cum eis contradicatur.

Secundo, cōpetit etiam Publiciana: eū quis id, quod traditur ex iusta causa, à nō domino, & nondum vscaptum, petit. l. i. ff. de public. in rem act. quæ tamen non datur ei, qui non potuit complere præscriptionem propter malam fidem superuenientem: vt post Bart. & Bald. aserit Battach. in verbo *Actio Publiciana*.

CAPVT VI.

De consuetudinum remediis.

SVMARIA.

1. Consuetudinem & statutum quoad genus actionis differre.
2. Officium iudicis circa iniquam consuetudinem locum habere.
3. Iudicem ex officio styllum curie perquirere posse.
4. Conditio ex lege. 5. Actio ex stipulatu.
6. De retractibus consuetudinis. Et an personalis, an realis actio. & num. 7.
7. Actio negotiorum. 9. Petitis hereditatis.

Licet statutum & consuetudo paribus passibus ambulent: tamen in inuestigando genere actionis diuersum est, vt Oldendorp. rectè monet, de formula libelli. tit. de poss. fol. 79. hisce verbis. Pati cura prouidendū est in positionibus, ne cōsuetudo pro Statuto: vel contra Statutum pro consuetudine allegetur. Nā ponens consuetudinem esse, & pbans Statutū: vel è diuerso, merito succumbit: quandoquid diuersa sunt iura scriptū, hoc est, Statutum, & cōsuetudo, l. de quib. ff. de leg. ac inibi tractat Bart. Idcirco de iis quoque separatim agemus.

Et vero quæ ratione consuetudinis dantur actiones, vel in modum officii iudicis, vel actionis proponuntur.

1. OFFICIUM iudicis cōpetit. Primo: t

cum petitur iniqua consuetudo, & perniciose radicitus euelli, per can. mala autē consuet. 8. distinct. 6. non debet. de consang. & affinit. de quo late Petrus Salazar. de consuetud. l. 3. in principio.

Secundo etiam t non rogatus, potest iudex styllum curie perquirere. Vt inquit Alin. in sing. de exec. tract. §. 3. cap. 115.

ACTIONES quæ competunt, vel personales sunt, vel reales.

PERSONALIS vel principalis t actio 4 competens, est Conditio ex lege, quæ competit cum consuetudo, vel constitutū infirmat deponit, non expressa causa, quæ eade ret in formam alicuius contractus. Bart. in l. omnes populi. n. 66. de inst. & iur. & in l. duo. §. si quis. de iureiur. n. 1. post Bald. in Lex placito num. 7. C. de rerū permutatione. Alex. cons. 7. num. 10. lib. 2. vers. sed dicta Domina: vbi & egregie disputat: An officium Iudicis competat. Quod consideratum in causa Wendel contra Wendel. Et exemplo demonstratum in causa Heyden & Wesselt contra Nassfeldt: Ex cuius causæ relatione domini Votanis verba ad declarationem huius rei hac referre libet, quæ sic habent: Quoad actionē dari posse putat actionē ex stipulatu, t iuxta distinctionem Bart. in l. de quibus. ff. de legib. n. 19. vbi dicit. si consuetudine inducatur aliqua actio, illa actione sine dubio agi. Si non: tunc aut consuetudo aliquam legē cōmunem interpretatur: & agitur ex ea, quæ locum habet de iure cōmuni: aut de nouo aliquid inducit: & tunc non agitur ex consuetudine, si disponit aliquid formier, vt si inducit contractū: agitur ex illo, si ius succedendi dispositione hæreditatis. si dominium: vel vindicatione. Si vero disponit difformiter, ita quod non possit actori actio ex iure cōmuni dari: tunc agitur ex lege, vel consuetudine; Exemplū est ex consuetudine t retrahendi, Tiraque. de inter. retract. lib. 1. §. 8. gloss. §. n. 8. Quæ actio t 7 personalis est, & in rem scripta. Marant. part. 3. n. 35 & dispnt. 9. n. 10. Challanzus ad rubr. 10. de retract. §. 1. vers. quant. in verbo le. pen. vbi egregie, an realis, vel personalis sit: actio, differit Tiraque. l. 1. n. 9. Et obseruatū in causa Ersforter contra Ddenheimb. Et diximus aliqua sub tit. de feudi actionib. Et latius dicemus infra: de empti & venditi remediis. n. 19. & multis seqq.

REA-

8 *Realis actio negatoria* ꝛ ꝓpetit, ꝓtuen-
da libertate, & remouenda ſeruitute, quam
quis imponere conatur. *leg. 2. §. vltim. leg. loci
corpus. §. 1. ſi ſeruit. vind.* & interdicitũ vt poſſi-
deris, vel actio in factũ, de quo latiffime, quæ
magis conſeruet, diſputatum in cauſa *Oden-
heim* contra *Briffel*. Adeo vt quidam ex do-
minis, licet prius condicẽt. ex lege dandam pu-
taretur: additis tamẽ aliorum votis, negatoriam
daretur vota videre licet, in cauſa *Odenheim*
contra *Briffel*.

9 **ITEM** petitio hæreditatis, ꝛ vt in d. cauſa
Hopden & Beſlen contra *Klaſſelde*.

CAPVT VII.

De Statutorum remediis.

SYMMARIA.

- 1 Statuti & conſuetudinis remedia valde affinia.
- 2 Officium iudicis, exigere ſtatutus, ſape implorari. & m. 3.
- 3 Condiçtio ex ſtatuto. Quæ locum etiam habet, cum
non dicit actor ſe ex ſtatuto agere. §. *Proſcriptum
ſtatuto clauſula. peto ius & iuſtitiam adminiſtrari.*
num. 6.
- 4 Petitio hæreditatis.
- 5 *Baronij poſſeſſio non ſeminis, à ſtatuto excluſi detur.*
- 6 Ad aditionem ſtatutariam, quare non temere deuoci-
endum.
- 7 *Actio ex ſtatuto, non ſtricti iuris*

QUÆ de conſuetudine dicta ſunt ex ma-
xima ex parte etiam in Statuto locum
ꝛ habent, *Bart. in li. duo. §. i. qui. m. 2. de iur. iur.*
Nos vero hic de Statutorum remediis ſpecia-
liter tractabimus. Competit autem ratione
ſtatutorum, vel officium iudicis, vel actio.

OFFICIUM iudicis nobile imploratur,

1 ꝛ cum quis petit, vt magiſtratus, ſecundũ ius
municipale, hypothecam ad ſe recipere, atq;
inde ſibi de penſionib. ſatisfacere velit. Et ita
domini cenſuerunt, in cauſa *Agathen Zerde*,
tit contra *Georg Schwenen* appellations.

2 Deinde quando à Statuto, ꝛ odio perſonæ
facto, appellatur de quo *Alber. Brun. in tract.
de ſtat. quod ſtatib. maſculis. art. 14. m. 13.* hiſce
verbis: Etiam quæri poſſet: an femina à tali
Statuto poſſit appellare, ſaltem tanq̃ ab extra-
iudiciali grauamine: & an proſit ei appellatio.
Bald. in li. iudicis. C. de appellat. tenuit quod nõ:
& eſt de mente *Bart. in text. l. omnes populi, in vlti-
ma quaſt. ff. de iur. & iur.* & Canoniſt. in cap. cum
amici. de conſir. vbi late tangunt: An à Statuto

liceat appellare: & concludunt, quod nõ: niſi
quando heret odio certe perſonæ. Et ſecundũ
communem ſententiam illud ſtatutum
dicitur fieri non odio feminarum, ſaltem
principi: aliter, ſed ſauore maſculorum.

ACTIO ꝓpetens: vel perſonalis eſt,
vel realis.

Perſonalis, eſt condicẽtio ex Statuto vel mo-
ribus. *Narr. conſ. 148. m. 2. & 7. vbi* textibus iur. s
id egre ꝓgè comprobat. Et hoc in Camera ob-
ſeruatur, in cauſa *Wendel* contra *Wendel* ꝓ-
pellationis. Et illa tunc, etiam ꝛ locum habet, ꝛ
etiam ſi actor non expreſſe dicat, ſe ex ſtatuto
agere: vt egre ꝓgè determinat *Alber. Brun. in
d. tract. de ſtatuto. quod extantibus maſculis. art. 15.*
hiſce verbis. Et primo quæro: an, ſi quis non
inheret beneficium ſtatuti, ſuccumbat? bre-
uibus dicendum eſt, quod ſic: vt patet ex no-
tatis per *Bart. in repet. l. omnes populi. vlt. quaſt. ff.
de iur. & iur. & in l. i. ff. de condi. ex lege. cum con-
cord.* Quod ſi ꝓrouiſi. Statuti, ac factũ apre-
narretur, & beneficium Statuti, ſeu actio ineꝓe
pronatur: tunc le cundũ communem ſen-
tentia ſuſtinetur petitio, ſecundũ *Bart. Bald.*
& communiter ſcribentes, in l. i. in princip. ff. de
eden. & in l. edita. C. de rit. ac Innoc. Imol. Pa-
normit. & communiter Canoniſt. in cap. exa-
mina. de ludi. cum concord. Et niſi, in ineꝓa acti-
one ſeu concluſione quiſ ſubiiceret ꝛ clauſu-
lam: Ius & iuſtitia miniſtrati: quam cauſi po-
nunt *Aduocati*: quia operatur, vt remediũ de
iure competens videatur imploratum, ſecun-
dum *Card. Panor. Anton. de Butr. & commu-
niter Doctores, in cap. 2. de ordi. cog. poſt Innoc.
ibi & Butr. Imol. Panorm. ac dominum Andr.
Siculum, in cap. 1. in notabiliũ de offi. deleg. &
Butr. in cap. ecclie. ſanctæ Mariæ il. 1. vt lit. pendens.*
Et ſecundum *Panor. in cap. fin. de iur. iur.* Quan-
do actor ponit iſtam clauſulam, videtur inter-
pellare Iudicẽ, vt poſſit ſupplere & ſuum offi-
cium impartiri, etiam ſi aliter nõ petatur, vult
Panorm. in cap. fin. in ſm. comment. de iur. iur. &
Alex. in conſ. 91. in 5. vol. & dixit Alex. in conſil.
6. in ꝓ. viſo ꝓceſſu. 3. col. & 67. in ꝓ. viſo thema-
te. col. fin. 2. vol. quod vbi adeſt talis clauſula, in-
telligitur concluſum, prout ex narratis quo-
quo modo cõcipi poteſt. Et quod actio inrel-
ligitur ꝓpoſita, quæ magis poteſt adaptari,
prout

prout etiam dixit Alexan. *conf. incip. attentis. 5. vol. & Felin. in c. auditu. 2. col. de prescript.* Et ideo dixi, dummodo factu seu beneficium Statuti fuerit apte narratu: quia hæc clausula restringit se ad narratave habetur in locis prædictis: adeo, ut actio contraria narrationi non possit dici intentata: prout declarat Alex. *conf. 3. aliam in incip. viso processu. 1. vol.* Et secundum Angel. in l. 1. in princip. ff. de edendo, hæc clausula facit, ut procedat libellus generalis. Et idẽ est de clausura omni meliore modo: in conclusione libelli appositæ quia operatur, ut libellus sustineatur eo meliore modo, quo favorabilius auuari potest intentio proferentis, per notata Antonii de Butt. in c. littera, de dilat. & in c. examinata. de iudic. iunctis his quæ dixit Felin. in c. cum ex offic. 4. concl. de prescript. Et quæ operatur, ut illam proferens non videatur se astrinxisse ad specificationem tantum, secundum Bald. in l. vinum. c. columna. ff. si sit petat. & in c. si cautio. de fide instr. & Lanfranc. in repetit. cap. quoniam contra in verb. confessantes. c. columna. de probat. & Alexand. *conf. 6. incip. circa processum. 2. volum. & in incip. post redditum. 2. vol. cum infinitis concord.*

7 REALIS actio, est petitio hæreditatis: ꝛ de qua infra, de petitione hæreditatis, & in specie in d. causa Wendel contra Wendel/ vbi

utrumque dedit Referens, & conditionem ex Statuto, & petitionem hæreditatis.

An autem bonorum ꝛ possessio derur facinoris à Statuto exclusis late tradidit Albert. Brun. *quest. 10. num. 1.*

Illud tamen hic colophonis vice addendũ. Si actio utilior ꝛ Actori inueniri possit ad Statutaria non respiciendũ: volunt enim Statuta Marchionum, Ciuitatum, Principum, & aliorum recognoscuntur Superiorem, esse annalia, vide Mynsing. *num. 7. & Schneid. in 6. sed & ista. nu. 7. & 8. vbi in specie. Instit. de action. secus in aliis vbi durant 30. annis, post Borg. decis. 16. num. 19. attestatur Horat. Carpan. ad Statuta Mediolanens. in prælud. num. 823.* Adde notata à Bertachin. in verbo Actio ex Statuto, post Bartol. vbi dicit. Si à populo sunt Statuta, sunt perpetua; si à Iudicibus habentibus potestatem, sunt annalia. Itemque in præcedentibus, sub num. 140. in verbo Actio, post Bartol. Bald. & Alexand. dicit hanc actionem ꝛ (quod quoad effectus bene notandum) esse stricti iuris. Quod tamen ego, tunc verum puto, si non conformis iuri, secus si conformis

mis: tunc naturam sequitur eius actus, cui adiecit, ut capite præcedenti monui.

LIBER QUINTVS. DE REMEDIIS CONTRACTVVM.

Primo qui re contrahuntur.

CAPVT I. De remediis mutui. SUMMARIÆ.

- 1 Restitutio in integrum, quando contra mutuum petatur.
- 2 Extraordinarie quando ex mutuo agatur.
- 3 Mandata de saluando in causa mutui, quando decorantur.
- 4 Ad exhibendum. 5. L. diffamari.
- 6 Conductio ex stipulatu. & num. 14.
- 7 Literarum obligatio. & num. 14.
- 8 Prescriptio verborum. & num. 10. & 16.

- 9 Conditio specialis sine causa. (computat num. 31. & 12. Negotiorum gestorum & Actio realis quib. casib.)
- 10 Mutui actiones, quando pro diuersitate rerum interuentum sunt alios commutantur.
- 11 Conditio a pecunia ac alia vbi enarrata.
- 12 Conditio ex mutui natura describitur.
- 13 Vltra an cum sorte uno libello petantur.

Quæ præcedentibus libris tradita sunt, ideo difficiliora habentur, quod in iure communi ita expresse delinexa non reperiuntur, licet in Camera quotidie obseruentur.

Ideoque

onditionem
ditatis.
ffio detur fa-
adidit Albert.

vice addendū
i possit ad Sci-
eniam Statu-
cipum, & alio-
rem, esse in-
hincid. in §. fd
r. de action. lo-
moit Borg de
atpan. ad Sta-
p. Adde nota-
ex Statuto,
sunt Statu-
habentibus
ue in præce-
tis, post Bar-
actionem? §. 10
andum) esse
tunc verum
si confor-
sus actus,
co-

Idcoq; exaltorem tractationem, & illustra-
tionem exemplorum Cameralium requisie-
runt. Cum autem sequentia passim in iure &
apud Doctores occurrant, & in propatulo ex-
tent, ac à quouis ex verbis libelli facile perci-
pi possint: Ea simili ordine, paucis Camerali-
bus exemplis intermixtis, pertractabo. Inter
hæc autem primum locum sibi vendicat Mu-
tuum. Cum autem hac de re sæpe dubiū in-
cidat: An ex mutuo conditio, an aliæ actio-
nes intentari sint: breuiter affinia remedia
describenda sunt, & exemplo Camerali, qua-
le eligendum sit, demonstrandū erit. Remedia
ergo quæ cum Mutuo affinitatem habent:
Sunt primum, *officium Iudicis*, deinde *Actiones*.

AD officium Iudicis pertinet. Primo, †
Restitutio in integrū quæ datur, quoties mi-
nor mutuando leſus est, vt mutuū recuperare
possit, etiā vbi cōditione certū, vel alia repe-
tere nō possit, & damnū huiusmodi dationis
mutuo non sentiat, quod late discussit, Sfort.
Odd. *de restit. part. 2. quest. 51. art. 3.*

SECUNDO autem procedit extraordina-
ria, in casu, quo sitius familias viaticū † mutuo
dedit, l. 17. §. si certū petat. Terrio mā-
ata de p̄lo-
hūdo executiua ē: p̄ci solēt cū clausula gua-
rentigia, aut executiua instrumēto obligatio-
nis adicitur, quorū exempla infra de solutio-
nibus traduntur. Et in decid. seu præiudic. Cam-
eræ, multa extant, *sub verbo madata de solu-
do*, hoc enim casu à præcepto incipi potest.

ACTIONES autem, vel sunt nomina-
te, vel innominatæ.

NOMINATÆ: vel præparatoriæ, vel prin-
cipales.

4. Præparatoria, † primo actio ad exhibēdum,
cum contractus mutui non subsistit. l. rogasti.
11. §. fin. & l. si ego. 18. §. si cert. petatur.

5. Secundo, actio ex l. diffamari, † si debitori
exceptio cōpetat tempore petituræ: vt nō nu-
meratæ pecuniæ exceptio, quæ intra cōtinuū
bienniu est opponenda, l. in contradi. C. de nō
num. pecun. quia dolo facere non videtur, qui
præmature in iudicio expeditur, ne ius suum
tempore pereat. arg. l. sen. i. sen. §. de offic. præsid.
Ant. Vilan §. bona fidei. nu. 33. Instit. de action.

Principales actiones: vel reales sunt, vel per-
sonales.

Personales: aut ex contractu, vel quasi.

Ex contractu: vel nominato, vel innominato.

Ex nominato: v. puta, si stipulatio de mutuo
reddendo interuenit, certi conditio † ex sti-
pulatu competit: cum non duæ sint hoc casu
obligationes, sed vna vel borū. l. si ita stipulatus.
12. §. Chryſogonus. v. r. superest. §. de verb. oblig. 21.
ita quidam ex Alſſelloribus censebat in causa
Stothheim cont. Schwargburg. Institutā,
inquit, puro conditionem ad fortē & vsuras,
addi possit ex stipulatu. Alex. l. in stipulationum.
§. qui sortem. de verb. obligat. Quod tamen ita in-
telligi velim, nisi stipulatio de reddendo mu-
tuo, sit inutilis: tunc enim durat obligatio re-
alis, & eius conditio, ex mutuo, d. ver. superest.
& l. certi conditio. §. numerari cum leg. §. si cert.
petat. l. si. cum §. C. de contrah. stipulat.

Ex literarū obligatione: † si in scriptis mu-
tuum factum: q̄ mouit Referens in d. causa
Stothheim cont. Schwargburg anno 1561.
allegans Bart. in l. vlt. n. 9. de condit. ex lege. Ad-
dit tamen, ei videri aduersari: quod hæc cōin-
petat, si numerario non interuenit. Olden-
dorp. claf. 7. art. 30.

Ex innominato cōtractu agitur: primo si de
pecunia mutuo danda, rogatus, cum pecuniā
non haberet, aliam rem mutuam dederit ro-
ganti, vt eā venderet, ac precio vteretur: tunc
re nondum vendita, aut vendita quidem, sed
precio ab emptore nondum recepto, præscri-
ptis verbis actio competit, l. rogasti. m. 21. in
princip. §. de præscript. verb.

Secundo, † eadem præscriptis verbis actio
datur: si pecunia ita credita sit, vt debitor pro-
creditorē tributum ex vluris penderet, & si
quid superesset, creditori solueret, l. Titium. 24.
§. de præscript. verb.

Tertio, datur & cōditio, † si mutuū non
subsistat, & res data, ab accipiente sit consum-
pta, l. 18. §. ego. §. final. §. si cert. petat. l. si a furioso.
12. §. fin. l. non omni. 19. §. si pupillus. §. cod. tit. Quæ
autem hoc casu cōditionis competit, gloss. dubi-
tat, in d. l. si a furioso, ac concludit tandem, nō
conditionem ex mutuo, sed specialem sine
causa competere, Idemq; in d. l. 18. in verbo con-
ditione. l. quia. 6. cum l. seq. §. de donat. inter vir. &
vix. vbi expresse dicitur conditionem sine
causa, aut ex iniusta causa competere.

LL 1 Qua-

10 Quare: † quando in contractu mutui in
bet versibus: ubi vltur adiecit ex illo sum-
mento: quod actio præscriptis verbis detur il-
li, cui res certa lege data, & si illi non paret. *l. cum præcib. l. rebu. C. de rer. permut. & mouit Re-
ferens, in d. causa Stodheim cont. Edwarg-
burg.*

11 Ex quasi contractu, † negotiorum gestorū actio
datur: Primo, si cōtemplatione absentis pro-
curatori eius mutuū datū sit: hoc enim casu,
nō cōdictio mutui aduersus procuratōrē, sed
negotiorum gestorū actio aduersus absen-
tem competit, *l. si pupilli. 6. §. item si procuratori.
ff. de negotiū gest.*

Secundo: si cum quis mutuū dāns, id alteri
reddi stipulatus sit: & debitor, ratione huius
stipulationis, ei cui stipulatio facta est, mutuū
reddiderit: tunc enim non aduersus debitōrē
cōdictio ex mutuo: sed eum, cui solutio facta
est, negotiorū gestorū actio competit. *d. l. si
cum al. i. in fin.*

12 REALES actiones dantur, cum contra-
ctus † mutui haud subsistit, *d. l. rogasti & d. l. si
ego.* Antequā autem tractationē de his reme-
diis concludā: illud monendū primo est. Si in-
ter creditorē conuenierit, ut pro re mutuo da-
ta, alia res alterius generis, vel qualitatē red-

13 deretur: † hoc casu, in aliū cōtractū rem trans-
ire, ex eoq; aliam atq; aliā, pro diuersitate cō-
tractus, actionē competere, *l. mutuū. 2. in prin-
cip. ff. si cert. petat.* Quod ira accipiendū, nisi cō-
uenierit, ut res eiusdē quidem generis, sed me-
lioris aut deterioris qualitatē redderetur. Hic
etenim durat mutuū, nec in alium cōtractū
transit, per ea quæ tradit Emanuel Soarez. *in
verb. mutuū. n. 170. & 171.* Secundo exemplo
Camerall totum hoc caput illustrandū est, q̃
habetur in decil. Meichl. *decis. 12. num. 87. &
seqq.* hisce verbis: Dicit † potest actum condi-
tione certi generali. *l. certi condicio ff. si cert. pe-
tatur.* & competit etiam quando nullus præ-
cessit cōtractus, *l. si me & Titium. ff. si cert. pet.*
competit etiā quando numeratio non est ob-
ligatoria, *l. nam etsi fur ff. rod. Roffed. part. 4. de
libel. tit. de cōdict. certi generali.* & habet locū hæc
condictio in pecunia promissa. Vel actū certi
condictione ex stipulatione. *l. si qui certum. ff. si
cert. pet.* Et huius obligationis causa est ipsa si-

pulatio, Oldend. *class. 4. ad. 28. vel actione in
factum: quæ oritur ex confessione, quia con-
fessus fuit informiter, id est causa non adiecta:
daretur nullis certi condictione, sicut daretur di-
recta ex eo cōtractu, l. de atate. §. qui interrog. ff.
de interr. ad. Roffed. de libel. part. 4. de ad. in factū
fol. 160.* Vel actione ex literarum obligatione,
quæ datur ad soluendū mutuū scripto con-
fessatum, *Insist. de liter. obligat. & ibi scribentes.
& repeti potest per conditionē ex lege. Insist.
d. lo. Schneidewin. Insist. de lib. oblig. lib. 3. Vel ex
constituta pecunia. Est autem constituere, se
obligare quod iam debitū est, pro se, vel pro
alio. §. de constituta. Insist. de actio. ac competit ei,
cui per nudam conventionē promittitur seu
constituitur aliquid, sibi, vel alii debitum, l. 1. §.
eum qui de constit. pecun. Oldend. *class. 4. ad. 8. vel
præscriptis verbis, quæ competit, quando pactū
cōtrahebatur in continenti ante vel post
adiūctum, l. 2. C. de pact. inter empt. & vendit.* Et
maxime quando debitur de cōtractu cui
accedit, Oldend. *class. 4. ad. 4. om. n. vel deniq; si
conclusionē libelli & instrumenta obligatio-
nis intueamur, † conditione speciali ex mu- 15
tuo, actum esse dicerem, quæ datur quando
mutuatur res fungibilis, in pondere, numero,
& mensura cōsistens, & hæredit. ac contra da-
tur, l. non aduersus. C. si cert. petatur. Et nō solum
ad rem mutuo datam: verū etiam ad inter esse
post mora. n. Oldend. *class. 4. ad. 17. num. 6. Con-
cludo igitur hanc actionē esse inrēcatam. Sed
† cum fors cum vsuris in fine libelli simul pe- 16
tantur: quæri potest: an horum cumulatio de
iure admittatur: & respondeo, quod sic, per
l. 1. & ibi DD. C. de iudiciis. Myns. cent. 1. obseru. 57.
Non obstat, quod dicitur esse præiudiciales
actiones: Item sententiā latā in vno, exceptio-
nem rei iudicatæ parere in altero: quia fallit,
quando vnum principaliter petitur, alterum
accessorie. Mynhing. d. loc.***

CAPVT II

De commodati remediis.

SYMMARIA.

1 Restitutio in integrum. 2. Actio ad Exhibend.

3 Condictio ex mutuo. 4. Actio mandati.

5 Locati. 6. De peculio.

7 Conditio rei furitue. 8. Conditio incerti.

9 Conditio ex iniusta causa. 10. Conditio ex l.

11 Præscriptis verbis. 12. Tutela. 13. L. Aquilia. 14. &

15. Furti.

1N

IN Commodato officium Indiciis aliquando locum habet: Vt cum petitur † Restitutio in integrum, de qua sic ait Sfort. Odd. part. 2. quest. 53. art. 1. nam. 7. Quantum vero attinet ad commodatum: licet non reperiam à Doctore talem: possumus tamen idem dicere de eo, quod de deposito diximus; per eam quæ scribit idem Rodoa. d. quest. 4. §. & deinde nam. 12. versu. in contractu. & ideo, vel dissipaverit, maleve perdidit, vel deterioraverit minor rem commodatam: tantum in integrum restituetur, ne reddere teneatur, vel deteriorationem reficere; dummodo absit dolus, & locupletatio, vt dixi in deposito: vel ipsemet commodaverit rem suam alteri, ad certum usum, adeo, vt repetere ad libitum nequeat, & periculum adsit, ne ille rem amittat, vel Minoris interit rem habere apud se, pro suo usu restituetur in integrum, ad repetendam illam, antequam commodatarius ea utatur.

Ipsi etiam commodati actio habet sua affinia remedia, quæ sunt vel præparatoria, vel principalia.

PRÆPARATORIA: † ad exhibendum, si non utile fuerit commodatum; seu non obligatorium, exemplo commodati, pupillo, vel furioso dati, l. 1. §. fin. iuncta l. 2. ff. b. rit.

PRINCIPALIA sunt, vel ex contractu, vel delicto.

Ex contractu: vel vero, vel quasi.

Ex vero: vel nominato, vel innominato.

Ex nominato, qui re perficitur, datur conditio

3 actio ex mutuo: si id quod usu consumitur sit commodatum, vt pecunia, vinum, frumentum, sed mihi videtur 3. §. fin. cum l. seq. ff. commodati. Hoc tamen non procedit, si ostentandi gratia tale quid commodatum sit, vt non aliud, sed idem restitueretur, d. §. fin. cum l. seq.

Ex contractu qui consensu perficitur primo, † mandati actio competit: si quis rem suam palio rogante pignori dederit, l. si cui certo. §. §. nunc videndum in quibus. vers. plane si ego. ff. b. rit. Si tamen ipsi roganti dederit, vt eam commodaret, pignori actio datur, d. l. §. si vero certo. §. nunc videndum. vers. rem tibi dedi. ff. b. rit. & l. pen. sent. 27. & ibi gl. de pignori. act.

Secundo: † actio locati, vel conducti: si com-

modatum non sit gratuitum: quo casu & in factum actio competit, d. §. nunc videndum. in ff. quib. mod. re contrah. oblig. §. commodata.

Item de peculio: † si filiofamilias, vel seruo commodatū sit, contra patrem vel dominū, actio datur: licet etiā aduersus filiumfamilias actio commodati datur. l. sed mihi. 3. §. si filiofamilias. ff. commodati.

Ex innominato contractu: datur cōditiones.

Primo † rei furtivæ: q̄ domino datur. Primo si quis rem meā tibi scienti, nolle me tibi commodari, commodaverit. l. si servum. 14. ff. commodati. Secundo, si commodatarius rem commodatam surripuerit, vel aliter ea, quam accepit, utatur, l. si vi certo. §. §. quoniam ff. commodati. l. qui furtum. 26. ff. de condictione furtiva. l. qui servus. 33. §. si in cui. ff. de act. & oblig. l. si in. 73. in princ. ff. de furt. id tamē non procedit, si putavit non invito domino se realiter uti, l. qui re. 78. in princ. ff. de fur. vel nisi commodati actione sit actum, tunc enim conditio furtiva denegabitur, d. l. 73. in princ. & ibi gl.

Secundo †, incerti conditio, quæ datur commodatario, si res ipsi furti ablata, ad exemplum creditoris pignoratitii, cui pignus surripitur, l. & ideo. §. fin. de condit. furtiva.

Quo casu (quod tertium est) † conditio, nem ex iniusta causa commodatario aduersus furem dat. Vaud. lib. 1. g. 24. circ. fin. Liæet & eo casu (quod quartum est) conditio ex l. si colono. Cod. de agr. & censu. & ibi Bart. competit: sed quia alia sunt ordinaria remedia, huc non est recurrendum, vt etiam opinatur Vaud. loc.

Præscripti † verbis actio datur. Primo, si vice mutua commodatum sit: vel operæ, pro operæ præstentur. Instit. de locat. & conducti. §. præterea. l. si gratuitam. 17. §. si cum vnum, & l. pen. ff. de præscript. verb.

Secundo, si re data conveniet, vt vel eadem res, vel eiusdem ponderis argentum restitueretur, l. ut ff. de præscript. verb.

Tertio, si habitatio commodata sit, d. l. si gratuitam. 17. in princ. ff. ad usum.

Quarto, si commodatarius agat contra tertium: tunc quidā putant nullā dari de iure civili actionē, sed in factū. Alii cōditiones concedunt, ad exemplum creditoris pignoratitii, cui pignus surripitur, vel conditionem ex

l. l. 3 iniusta

iniusta causa, de quibus disputat Vaud. *quæst.* 34. lib. 1.

- 12 Ex *quasi* contractu, † tutelæ actio concutrit: si tutor rem sibi à patre pupilli commodatam, non restituat, *l. si tutor §. ff. de tutel. & rationib. distrah.*

Ex delicto: actiones dantur vel proprio, vel quasi.

- 13 Ex *quasi* delicto, *l. Aquilia*, † de damno in re commodata dato, actio concutrit, *l. in rebus. 12. §. siue autem. ff. commodati. l. qui seruum. 33. in fin. ff. de act. & obligat.* quod ita accipiendum: nisi ante commodatam actionem ita actum: tunc enim legis Aquiliæ actio denegabitur, *d. §. siue autem.* Quæ tamen eo casu etiam locum sortitur, si commodator actione commodati minus sit consecutus, quam actione legis Aquiliæ ei debetur, *d. l. 33. in fin. & l. unde queritur. 7. in fin. ff. commodati.*

- 14 Ex proprio delicto, affinis est † furti actio, iis casibus in quib. supra conditionem furtiuiam competere diximus. Et tantum de commodati actione dicenda.

- 15 CONTRARIA habet sibi † actionem furti affinem, quæ pluribus casibus concutrit, præsertim quando commodator commodatario rem commodatam subripuerit, *l. creditor. 15. in fin. ff. de furt.* si modo commodatarii interfit rem subreptam non esse, *d. l. 15. §. dominus, cum seqq. 11. & l. rem mihi. 21. in princip. ff. commodati.*

CAPVT III

Deprecarii remediis.

SVMARIA.

- 1 Restitutio in integrum. 2. Possessoria Remedia.
3. Ex stipulatu. 4. Commodati. 5. Mandati.
6. Deprecio. Et Rei vindictio. n. 1.
7. Precarium in dubio potius quam seruicius præsumitur.
Et de consessoria & negatoria.

Ratione precarii quæ prodita sunt remedia, competunt vel in modum officii iudicis, vel actionis.

- 1 IN MODVM officii † Iudicis competit Restitutio in integrum, de qua vide Sfort. Odd. *quæst.* 5. C. n. 53. part. 2.

IN MODVM actionis quæ dantur: sunt, vel possessoria, vel petitoria.

- 2 POSSESSORIA proprie † hic locum

sibi vendicant. Nam ratione precarii prodita est prætoriana actio, & agitur ex Interdicto, vel titulo de precario, *tot. tit. ff. de precario. Specul. in tit. de precario. Oldendorp. class. 4. art. 16. nn. 1. & seqq.* vbi docet quomodo ab aliis concurrentibus distinguatur. Adde Rudolph. Tennen. *caus.* 205. Menoch. *remed. reit. 3. num. 38. Vaud. quæst.* 15.

PETITORIA remedia: vel realia: vel personalia sunt.

Personalis, ex contractibus nominatis, vel innominatis descendunt.

Ex contractibus nominatis; qui verbis perficiuntur, competit actio † ex stipulatu, si de precario restituen do cautum sit. *l. & habet. 15. §. cum quis. ff. de precario.*

Ex contractibus † qui consensu perficiuntur, † datur.

Mandati, † & in factum actio, aduersus eum, § quo rogante alii precatium datum est, *l. quæ situm. 8. in princ. vers. an tamen. ff. eod. tit.*

Datur & subsidaria de peculio, † & de in rem verso: si filiusfamilias, vel seruus precario rogauerit, *l. si seruus. 13. in fin. ff. eod. tit.*

Ex contractibus innominatis datur actio, præscriptis verbis, *l. ait Prator. 2. §. itaque cum quid. & l. duo. 19. §. fin. ff. de precario.*

Realia remedia sunt, Primo in rem consessoria & negatoria: vbi notandum: quando non constat de iis remediis, tunc inuestigans semper in dubio ad precarium recurret † relicta hereditate, aut donatione, *per l. si precario, & ibi Florian. de Sancto Petto. n. 2. ff. comm. prad. vbi. l. Lu. ius. ff. de donationibus. allegat. Bald. in c. 1. §. r. de nat. feud. solut. vlt.* Et ita decisum in causa Edictæ contra Eickingen / vbi Senatus cancellerai den Diehtib iudicis Eickingen / & postea ex causa ademerat. Et conclusum est, in dubio precarium esse, ex relatione Domini Referentis: per tradita à Crauer. *conf.* 334. n. 4. vbi disputat: an donatio vel datio in solutum in dubio cenienda sit: & declarationi cedentis standum esse, plurius euincit. Secundo, Rei vindictio: de quo ita in Decis Meichsn. *decis.* 16. n. 3. legitur: Adum dicit rei vindicatione: tum quia Actor se vbiq; declarat, se ea egisse, ideoque eius assertioni standum: tum quia conclusio competit & narra-

ta quia

quia precarium non probatum, ideo in heretici vendicationi.

CAPVT IV. De depositi remedii.

S Y M M A R I A.

1. Officium iudicis ratione instrumentorum depositorum.
2. Idem officium iudicis implorari, cum vincens in Camera pecuniam hoc nomine apud magistratum aut ciuitatem aliquam depositam recuperare non potest.
3. Restitutio in integrum. 4. Remedia preparatoria.
5. Vidu actio depositi. 6. Rei vendicatio. 7. Mandati. 8. Exa plenior depositi. 9. Locati. 10. Extentio. 11. Tutela.
12. Conditio ratione depositi.
13. Actio in factum pratoria.
14. Actio praescripti verbi. 15. L. Aquila.
16. Furti. 17. Iniuriarum. 18. De dolo. 19. Falsi.

Actio depositi plurima affinia habet remedia, quae ordine recensenda sunt. Et vel officio iudicis, vel iure actionis expediuntur.

OFFICIO IUDICIS; Primo si quis instrumenta habeat, & ea creditoribus omnibus credere nolit; periculum autem sit ne instrumenta in aliorum manus deueniant, tunc decernitur a iudice eum mandatum: etiamsi habens instrumenta debitum alii get. Exemplum extat in symph. supplic. Gulman. tom. 2. part. 3. tit. 19. fol. 388.

Secundo similiter mandatum decernitur, cum Archiepiscopus quidam in Camera condemnatus esset in poenam priuationis, & pecunia apud Ciuitatem deposita esset, ea lege, vt si in Camera pronunciaretur, restitueretur Paris; & Camera pronunciasset, illos pecuniam depositam posse recipere, Archiepiscopus autem nollet, vt Ciuitas eam restitueret, idcirco Ciuitati iniunctum fuit, vt depositam pecuniam Actoribus redderet, & obligationem suam reciperet, & tam Archiepiscopus, quam Partem aduersam ad hoc citaret, anno 1556. 17. Jun. Mandatum fuit an die non Hildefheim in causa executionis Eissenhamers Erben contra Brehmen / factum late ibidem enarratum.

Tertio competit quoque Restitutio in integrum: quae quando praecedat distinctione explicat Sfort. Odd. de restit. in integ. p. 2. q. 53. m. 2. 3. & 4.

IVRE ACTIONIS, quae expediuntur, sunt vel preparatoria, vel principalia.

PRÆPARATORIA, est actio, quae exhibenda: quae datur, Primo si alius sine voluntate domini rem deposuit. *l. si rem. 8. C. ad exhibend. in l. seruus tuus 33. ff. de positi.* Si tamen deponens rem domino reddi, pactus sit, tunc domino utilis actio depositi, ex hoc pacto, competit. *l. si res. l. 1. ff. de positi.* In hoc casu etiam tunc actio, d. l. 33.

Secundo, si depositarius eiusve heres rem habere desierit: quo casu etiam tunc actio vendicatio, aduersus possessorē cōpetit, *l. si rem. l. 1. ff. de positi. l. in si. l. si in qui depositi 8. in fi. C. ad tit. ff. de positi.*

PRINCIPALES actiones: aut sunt reales, vel personales.

PERSONALES: aut ex contractu, aut ex delicto descendunt.

Ex contractu tursus: vel nominato: vel innominato.

Ex innominato: vel vero, vel quasi.

Ex vero: primum locum obinet tunc mandati actio, quae plenior est tunc depositi. *Caroz. in tract. de dep. Rubr. seruandū remedium m. 5. & 9. fol. 233.*

Eaq; datur primo solā: si dominus mandauerit rem suam ab alio recipi ac custodiri, *d. l. 1. §. Pomponius.* Cui similis est casus: cum mandata vasa ad Ioannē deferri, & si Ioannes nolit accipere, vt tu uisodias, *d. l. 1. §. quod si rem. h. tit. Zaf. in l. mutuum damn. n. 7. de reb. creditu.*

Secundo, si alius non dominus rem deposuerit: tunc enim si quidem dominus mandauerit rem suam deponi, etiam mandati actio, aduersus deponentē datur, *d. l. 1. §. si te rogauer.*

Tertio, si depositus rem apud aliquem, iussus sit ab eo, apud alium deponere: eo casu, si apud alium deposuit, etiam mandati, & si de iussoria actio aduersus iubentem competit: quae intellige iuxta *d. l. 1. §. idem etiam Pomponius.*

Quarto: si dominus apud procuratorem suum instrumenta causae deposuerit, *l. si procuratorem. §. in princ. ff. mandat.*

Quinto: si depositum alicuius suāsu factū, *Caroz. d. loc. num. 15.* ubi tamen hoc quatenus praecedat, ita explicat: Si posui in depositū apud Sempronium, persuasū, vel consilio tuo, competit mihi contra illum actio depositi, contra vero te persuadentē, vel consulentem, nec et mandati competit actio: quia rem meā gessi, & consilii nulla est obligatio, *l. cōsiliū ff. de reg. iur.*

Lorati tunc quoque & conduci actio competit: primo,

primo, si apud nautam res deponatur, data mercede, l. *et ita de fado*. 3. §. *ex hoc dicto*. ff. *nautica, caupones stabularij*. Welsenbec. in paratib. b. t. n. 9. Secundo generaliter, mercede interveniente, Carozz. part. 1. Rubr. *affinia remedia*. fol. 231. n. 1. per l. si vestimenta. ff. b. tit.

- 10 Ex vendito actio datur, et cum depositum in venditionem transmutatur, etsi saltem breui manu hoc fiat, ut pote re æstimata data. Habetur eius rei exemplum in relatione Actorum, an. 1570. mense Aprili, in causa Andree, sen Goldeman / nomine vxoris Appellantis / contra Abraham Iuden appellatum: vbi tam à Referente & Correferente, quam aliis Dominis in vtramque partem, dissentientibus opinionib. disputatum: An actio depositi, an ex vendito competeret: an vero subsidia in factum: Et tandem ex vendito actum fuisse conclusum est.

Secundo: si interuenit merces in deposito.

- 11 Ex quasi contractibus, tutelæ et actio concurret: si à parte pupilli apud tutorem eius res deposita sit, l. si tutor. §. ff. de tutel. & rationib. distrahend.

- 12 Ex inominatæ contractibus datur, et primo conditio: quando ex dolo depositari agitur, l. si quis. 13. in fin. ff. depositi.

- 13 Secundo, actio in factum et prætoria aduersus nautam, cauponem, vel stabularium. tot. t.

- 14 Nauta, caupon. stabul. Tertiæ actio præscriptis verbis. Primo, si res apud eum qui emere volebat, deposita sit, l. apud Labeo. 20. §. fin. ff. de præscript. verb. Secundo, si sponsionis causa res deposita sit, ut ea victori restitueretur: hoc n. casu victori ea competit. l. si apud. 18. §. fin. ff. de præscript. verb. Tertiæ: si aliquid depositi nomine promissum. Hinc Soarez in com. opin. lit. D. n. 9. dicit leuissimam culpam præstare debere, qui mercede accepta depositum recipit: eamque communem esse.

Ex delictis actiones competunt, vel ex proprio, vel quasi delicto.

- 15 Ex quasi delicto, de damno et legis Aquiliæ actio concurret: si ex eo agitur: quod res deposita dolo, vel culpa depositarii deterior sit facta: vel quod tabulas apud se depositas deleuerit, vel corrupeat, l. qui tabulas 42. §. ad l. Aquil. l. in rebus. 18. §. siue autem. ff. commodati.

Ex proprio delicto: vel nominato vel innominato.

Enominato: primo furti et actio competit: si res furto sit ablata. Secundo etiam concurret: cum ex eo agitur, et depositarius, in uiro domino, re deposita sit vius, l. si sacculum. 29. ff. depositi. Item conditio furtiua, l. qui furtum. 16. ff. de condit. furtiua.

Iniuriarum actio competit: et si ex eo agitur, quod depositarius tabulas apud se depositas pluribus præsentibus legit, vel aduersario prodidit. l. 1. §. si qui tabulas. ff. depositi. l. si quis 41. §. sed et si quis. ff. ad l. Aquiliam.

Ex inominato delicto, de dolo et actio competit in casu, quo legis Aquiliæ dedimus, l. 35. si qui tabulas. ff. de dolo malo.

Falsit etiam actio competit prædicto scilicet casu, vbi iniuriarum dari diximus, l. 1. §. in qui deposita. ff. ad l. Corneliam de fals. eiusque criminis pœna capitalis dicitur, l. si quis 38. §. instrumenta. ff. de peni.

Realis actio quæ competit, est rei vindicta: 20 tio: quæ datur secundo casu supra dicto in actione ad exhibendum, n. 6.

CAPVT V.

De sequestrationis remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 Imploratio officij Iudicis pro sequestro imponendo.
- 2 Requisita ad impetrandum sequestrum, qua in Camera obseruantur.
- 3 Inhibitio sape decernitur sequestratione denegata.
- 4 Mandata sine clausula, si Partium consensu sequestrum constitutum.
- 5 Sequestrum recusantem ex officio ad id cogi possit.
- 6 Pro salario sequestri quod remedium competat.
- 7 Mandatum de tollendo sequestro, inuicem mandatum de soluendo, et n. 1.
- 8 Sequester an renuntiare possit suo officio ante licentiam.
- 9 Iudex ob periculum armorum sequestrare potest.
- 10 Sequestrari potest mulier ex officio.
- 11 Ex canonibus integranda, agi contra dācentem sequestrum.
- 12 Virile Interdictum ne vi fiat ei qui in possessione est.
- 13 Coniunctio Imperij de iurijso possessione. Et qua eius requisita, et processus. Et quod respiciat tantum ad futuram violentiam, non ad præteritam. n. 15. et 16.
- 14 Sequestrum quibus casibus in Camera decretum sit, exemplis remissius demonstratur.
- 15 Actio depositi sequestraria.
- 16 Quid veniat in dicta actione.
- 17 Locati. 21. Ad. et q. contractus. 22. Ad. de dolo,

Ratione

Ratione Sequestrationis varia pedita sunt Remedia, quæ vel implorato officio Iudicis, vel per viam actionis expediuntur.

1 OFFICIUM Iudicis, † primo in genere pro sequestratione faciendâ imploratur. Card. Zabarell. in *Clement. 1. num. 27. & 28. de sequest. poss. & fructuum*. Rebuff. in *tit. sequestrationis in princip. num. 8. & seq. part. 3. in cons. regn.* Et eius rei exempla extant in causâ Edlin contra Waldeck. Gilden contra Edlin. Minden contra Braunschweig. Et decernitur mandatum pro sequestro. Formula supplicationis extat in *symphor. supplication. tom. 1. part. 2. tit. 6. supplicat. 3.*

2 Notandum autem, † cum supplicatur pro sequestro, oportet ex narratis constare. Primo iudicium esse in casu, in iure expresso. Secundo fieri debet mentio suspicionis fugæ, & dilapidationis. Tertio debuit esse liquidum. Quarto, quemadmodum debeatur; alias non decernuntur processus, vt factum 15. Martii, Anno 65.

3 Similiter † sæpe Inhibitio decernitur, de negata sequestratione, cum de litigiola possessione agitur; vt notatum 12. Aprilis, Anno 8. in causâ Hessein contra Braunschweig.

Pari ratione, cum Partes in sequestrum consenserunt, & vna Pars postea detrectat, ac periculum subest, † mandata sine clausula decernuntur: vt in causâ Darland vñd Zorch, Heim contra Neuburg vñd Mörß.

SECUNDO, competit Officium Iudicis contra † eum, qui non vult suscipere sequestrum, causâ legitima existente, vt egregie docet Didac. Perez ad lib. 3. tit. 10. leg. 1. col. 114. versic. quarto quinz. Et Alin. in *egregio execut. tractat. §. 3. cap. 132.*

TERTIO, competit, † & pro salario quod petit Sequester, ex Partium conventionne, non à Iudice constituto. Italarè Didac. Perez, d. loco. quest. 8.

4 QVARTO, † cum Sequester deicitur, vel turbatur in possessione, Godxus de *sequest. cap. 1. num. 175.* Et tunc pro mandato de tollendo sequestro supplicatur: cui sæpe † coniungitur mandatum de soluendo sine clausula: cuius egregium exemplum extat in *symphor. supplicat. tom. 1. part. 1. tit. 6. supplicat. 4.*

QVINTO, Magistratus, † apud quem res sequestrata est, officium Iudicis implorando, renuntiat sequestro, vt Baum. de *sequest. c. ult. in fin.* hisce verbis tradidit: Ad extremû quâvis dubitandum non sit, posse Sequestrem, antelitem suam, officio suo renunciare, illudve iterum deponere, per doctrinam Bald. in d. l. unica. C. de prohibita sequestratione pecunie, ibique Curtius Senior num. 27. Tamen id ita accipiendum omnes fatentur: si substat iusta aliqua renuntiandi causa, & interueniat Iudicis, qui sequestrem decreuit, licentia & auctoritas. Ita Curtius d. num. 27. Hostiensis in *summa, extra de sequestratione possessionis & fructuum. num. 5.* per text. ad hoc singularem, in l. ei apud quem. §. §. in ibi, adire eum prætorem oportere: nam plerumque non est permittendum, officium quod semel suscepit, deponere, nisi iustissima causa interueniente, §. depositi.

SEXTO, si † periculum armorum subit, Iudex etiam non rogatus officium impartiri potest: quod pluribus enodauit Alin. in *de execut. §. 3. cap. 122.*

SEPTIMO, potest, similiter † non rogatus Iudex ex officio sequestrare mulierem, & interim de vinculo matrimonii cognoscere, de quo pulchre idem Alin. d. §. 3. cap. 127. numer. 1. & 2.

Quæ per viam actionis expediuntur, ea sunt vel Petitoria, vel Possessoria.

POSSESSORIA: Primo, † canon reintergranda: si agatur contra illum, qui deiecit Sequestrem; refert Godxus de *sequest. poss. cap. 1. num. 174. & 175.* Quo tamen casu (quod secundum est) vile interdictum, † ne vis fiat ei, qui in possessione est, datur; quod probat Godxus d. loc. num. 176. Cui autem dentur hæc interdicta: vide post Menoch. Godzum d. loc. num. 772.

Tertio Remedium Retinenda, in causâ sequestrationis ex officio, propter litigiosam possessionem, factæ, per supra num. 10. notata, & per §. fin. tit. Ordinat. der streitigen Possession; tuncque non datur † copia productorum aduersario: quia processus omnino est summarius. Et ita obstatum in causâ sequestrationis Edlin contra Waldeck / 28. Augusti, Anno 66. Vbi tamen notandum, quod in causâ momenta-

MM nec pos-

- neq. possessionis sequestratio non competit
 15 propter præteritam †, sed futuram violentiam conspiciendam, & scandalum amouendum. Ita denegati processus in causa Stollberg contra Brannschweig / 16. Ianuar. anno 88. Quia Stollberg petebat sequestrari arbores iam casas, vnd von Brannschweig hinweg geführt / id est, à Brunswicensibus auertas. Debuisset ergo peti sequestratio in futurum. Ita
 16 etiam † aliquando processus super d. Constitutione fuerunt denegati, in causa Ruden contra Rosenburg / 1. Augusti, anno 89. quod non esset narratum, daß sic die beyde Theil dem
 17 Reich ene mittel vnderworfen. † Et calus quibus decreta sequestratio 6. Maii, Anno 98. in Lymphor. supplicat. *tom. 1. part. 2. tit. 6. idemque*
20. Martii, anno 66. fol. 35. & aliud votum folio
437. habentur.

PETITORIA, vel ex contractu, vel delicto descendunt.

Ex contractu autem: vel vero, vel quasi.

- Ex vero contractu oritur primo actio depositi † sequestraria. Welenbec. in paratit. ff.
 18 depositi. numer. 6. in fin. l. 12. in Affa. §. 2. ff. Deposit. Alciat. in l. Sequester. 109. numero 3. *infr. de verborum*
 19 *significat.* Cludius de sequest. cap. vit. † quæ vitatur victor, qui rescissionem impetrauit aduersus sequestrum, rei restitutionem detrectantem, quod latissime defendit Gædæ. de sequest. possess. cap. 1. num. 15. 2. & Ioannes Baum. eodem cap. vitum. hisce verbis: Iacob. de Aret. in supra citato tractatu Sequestrationis, numero
 4. censuit actione depositi Sequestrum conueniendum esse, per l. & apud quem. §. §. primo, ibi: in Sequestrem depositi actio competit. ff. depositi, dolumque ipsius in hanc actionem venire. per text. in l. si hominem. 7. in principio, ff. eodem titulu. l. qui restituit. re. 68. ff. de rei vindicat.

- 20 Locati actio etiam competit; quæ petit Sequester ex Partium conuentione salarium. Perez †. dict. questione 8. Quævis hoc casu quidam contrariam depositi sequestrariam actionem dent. Bald. in l. si oleum. ff. de dolo malo. Curtius de sequest. numero 78. verum neutram ex hisce competere, euincunt illa, quæ Brechius in l. sequest. 110. de verborum obligation. Francisc. Conan. libro 7. com. cap. 4. & Gædæ.

de sequest. possess. num. 171. §. Quid? an hoc contrarium. tradidere.

Ex quasi contractu † actio datur eo casu, quo supra depositi dedimus; si partium voluntate inutna facta est relaxatio. Franciscus Curt. post alios, de sequest. numero 58. questione 15. Verum hoc refutat Gædæus d. loco. numero 60. quod & notauit Ioannes Bauman. d. loc. numero 31. hisce verbis: Sane etiam qui exilliment contra Sequestrem (vtpote ex quodam quasi contractu obligatum ad restituendum) dari actionem præscriptis verbis: quemadmodum aduersus eum, qui annulos, quos sponsonis causa accepit, reddere recusat. l. si rem. 18. §. fin. D. de prescript. verb. Curtius Senior in l. vnica, Cod. de prohibita sequestratione pecunie, numero 25. & 26. De quo tamen merito dubitat Alciat in d. l. sequester. numero 3. cum hic sequester non sit, nec de annulo vlla fuerit controuersia. Vide prolixius Bartolum in l. interesse puto. 39. numero 5. ff. de acquirenda possessione. Panormitan. in cap. dilectus filius. 2. num. 28. Extra de sequest. possess. & fructuum.

Ex delicto; vel generalis, vel specialis datur actio.

Generalis, † de dolo actio in subsidium; si 2. 1. Sequester non sit soluendo, contra eum, qui sequestrum fieri obtinuit. Curt. d. loc. quod similiter improbat Gædæus d. loc. num. 160.

Specialis, iniuriarum: nam teste authore decision. vel præiudic. Cametz, in verbo, Sequestratio. sequestrare bona iniuriosum; quia ex sequestratione surgit præsumptio, quasi iis bonis tanquam bonus paterfamilias superelle non possit, per not. Abb. & aliorum, in c. 1. de sequest. possess. & fructuum. Debet enim possessio apud eum manere, apud quem est. Bartol. in l. 2. Cod. de iure fisci. lib. 10. Item in l. 1. C. de apoch. lib. 11. Etsi enim permissa bonorum descriptio; vbi sequestratio prohibita, vt ibi Bartol. tamen Iudex non facile ad eam accedere debet, nisi graui de causa moueatur, ne diuitum diuitiarum omnibus patefcat, & pauperum vilitas detegatur: sed videre potius, vt sigillenter sua autoritate ostia. Hæc præcipue & alia etiam fundamenta asserbat D. H. in causa Spalteni, contra Francisc. / quod D. B. 13. Septembris, Anno 60. refertur excerpti.

ubi quæstionis erat: An curatores dandi hæreditati (an eius sequestratio facienda, ut illi accipiunt verba libelli) possideant ab iis, qui se in solidum hæredes dicebāt, ad petitionem illorum, qui se pro semisse hæredes esse asserabant: In qua iudices prioris instantiæ pronuntiantur, quod sic. Nam ex actis constabat, dilapidationem, aut eius suspensionem non fuisse probatam, aliquibus dissentientibus: maiora tamen vota cum H. concordarunt. Quare pronuntiatum priores iudices male iudicasse, appellatis in expensis utriusque instantiæ condemnatis: Unde so fern die Parteyen einander in der Hauptsache spruch und Forderung nicht erlassen wollten / daß sie solches an diesem Keyserlichen Cammergericht thun sollen. id est: Et si Partes impetitionem & actionem in causa principali iniunctam remittere nolint, ut eam in hoc Imperiali Cameræ iudicio proponant.

CAPVT VI. De Arresti remediis.

SVMARIA.

1. *Ex officio ratione conventionis imponitur arrestum.*
2. *Iudicem sæpe mandare, ne arrestum alicuius rei relaxetur.*
3. *Mandata sine clausula, ne quid alienetur in fraudem creditorum.*
4. *Remedium ex l. seu constit. Imperii de arrestu quando competat. Et quando mandata sine clausula decernantur pro relaxando arrestu. numer. 5. 7. 8. 9. 10. & 11.*
6. *Iudicem oblata cautione arrestum relaxare.*
12. *Mandata de relaxand. arrest. vigore privilegii Cæsarei.*
13. *Ex stipulatu, vel præscriptu verbis.*
14. *Conditio ex Statuto.*
15. *In iuramentum.*
16. *L. Aquilia.*

Ratione Arrestorum secundum varios casus varia remedia dantur: eaque aut in modum actionis, aut officii iudicis.

OFFICIUM Iudicis aut petitur interponi, aut tolli, seu relaxari.

Interponitur primo, si in obligatione clausula ꝑ aliqua executiva addita sit, ut via executionis procedatur. Col. de process. execut. in princip. num. 5. & latissime numero 19. Quod ta-

men non procedit promiscue, præsertim si saporem repressaliorum habeat. Et ita processus recte meo tempore denegati Sris von Wilsau / & Consorten cõtra Anshelm Pels / & alios Antuerpienses Stadl commorantes.

Secundo, ꝑ Si Iudex mandat Arrestum alicuius rei, ne scilicet debitor creditori soluat: cuiusmodi in mandatis de soluendo multa inuenies, quæ contra Remyng decreta sunt. Ac omnia sunt inhibitoria, & sic prohibitiua, licet affirmatiue concepta sint.

Tertio, si Iudex mandet sine clausula; ut in causa Baden contra Remyng / wegen etlich Geldts / so sie den Bräuen zu Stolberg zuerlegen schuldig gewesen / 30. Maii, Anno 89. Et Anno 1517. 16. Octobris iniunctum, daß vidua N. nichts veräußern solle, id est, quod vidua N. nihil alienare debeat in fraudem creditorum, ꝑ eiusque nomine caueat, & nisi id fiat, daß den Juden Mandaten die angezogene Güter pro modo debiti zu arrestiren hiermit erkandt seyn solten. id est, Iudicis mandata decretum iri, allegata bona pro modo debiti arrestandi. Sic mandatum sine clausula decretum in causa Fleckenstein contra Ehrsürsten zu Remyng / von wegen Stolberg / daß ihre Ehrsürstliche Gnaden von der Summa, so sie den Bräuen ratione Königsstein schuldig / so viel in behalten solten / als ferne sich die Fleckensteinsche Schuld oder Anforderung erstrecken möchte / den 5. Ianuarii, Anno 92. id est, ratione Comitum Stolbergenf. Electorem, ex summa Comitibus ratione Königsstein debita, tantum retinere debere, In quantum debitum Fleckensteinianum sese extendere. Simile decretum Paulo Grafeck datum in causa Eberhardten von Neß / lite pendente, contra Dominum Marchionem Badensem, 2. Aprilis, Anno 90. Itemque in causa Elß contra Remyng / vigesimo septimo Martii, Anno eodem.

TOLLI SEV RELAXARI, cum petitur Arrestum, ꝑ vel agitur contra immediate Imperio subiectum, & supplicatur ex l. seu constitution. Imperii, de Arrestu, si utraque Pars immediate Imperio subdit, pro mandato ad relaxandum arrestum, si requi-

sita infra narrata adsint. Cuius rei exempla plurima in Decision. seu præiudic. Cameræ extant in verb. *Mandata pro arrest. relaxand.* aut si requisiti nō adsint, decernuntur Mandata sine clausula auffs die vier fäll. Sic in causa *Tenschmeister / contra Deningen / als ein Jung erschoffen / & Comes das Pferd vnnnd Büchsen eingezogen / id est,* cum puer seu famulus submerfus esset, & Comes equum cum sclopetis detineret, petittum mandatum de relaxando arresto, 30. Maii, Anno 89. quod denegatum; quia à parte Comitiss allegabatur rem esse suam, vnd gebür jne / id est, & ipsi competere: Domini tamen omnes dicebant, *iram er auff die vier fäll würde biten / wolten sie es erkennen / id est,* quod si super quatuor calibus peteret, se decreturos. Gail. refer. quod & tandem decretum anno 89.

Vel agitur contra mediati Imperio subiectum;
6 Et tunc † oblata cautione, imploratur Iudicis officium; quemadmodū cum purgatur contumacia ratione secundi decreti: vide Peckiu, cap. 32. Vel si vna Pars est mediati Imperio
7 subiecta, petitur † Mandatum, sine clausula. Ita me supplicante, Mandatu sine clausula, de restituendo, & non offendendo, &c. decretum *Philipp Morren / & Consortibus, contra Wilhelm von Waldeburg / & Consortes, 19. Februarii, Anno 92.* Narrabant supplicantes, dass sie etlich viel Centner Kupffer von Eöln nach Aach geführt / allda sie sub specie einer Niederländischen Schuld / nur weit von Reiss / nit allein angehalten vber das versprochen / sondern auch dasselbe Kupffer jnen genommen / vnd nach G. geführt / daselbst verkauft / vnnnd sie daru rangelitten vmb 250. flor. *Brabandisch / &c.* Narrabant supplicantes se aliquot centenas libras cupri Colonia Aquisgranum deportasse, ibidemque sub specie cuiusdam debiti belgici, nō procul à Reiss non solum contra promissum saluum conductum detentos, verum etiam cuprum ipsis ademptum, & G. auctum, ibidemque alienatum, & se præterea 250. flor. Brabant pro lyro soluere debuiss. Cum igitur Repraesentat. & eiusmodi spolia iuri communi aduersentur, & spectent ad pacem publicam turbendam; & casus auffs die vier fäll quadret,

mandatum sine clausula decretum vna cum mandato de non offendendo.

Sic mandatum † de relaxando arresto etiam decretum, vbi arrestum factum, nit auffs des Reichs Boden / in causa *Hamburg contra Regem Daniz, qui arrestauerat naues in Nortuegia.*

Itemque cum contra priuilegium Cæsareum Arrestum imponeretur. Sic Senatus Stettinensis, † vigore priuilegii Cæsarei, Anno 1588. obtinuit mandatu de relaxando arresto. Et licet Anno 90. iudicialiter de eo disputaretur: tamen ad extremum patitio iniuncta, exceptionibus non obstantibus. 92.

Similiter si ex consuetudine † Arrestum 10 impositum; & sub cautione non relaxetur, mandatum decernitur *Pone, Statutum esse in loco (vt Coloniz) quod extraneus ibi repertus, cum quq cuius litem habet, possit eum facere arrestari, & realiter in carcerari, donec fideiussoriam cautionem præstet per ciues Colonienfes, & non alios: quæritur, si hypothecariam aut iuratoriam offerat, & Magistratus eum dimittere nolit: au processus hic in Camera contra eum impetrari possint?* Respond. quod sic: ita factum in causa *Pill contra Eöln / vbi iniuncta paritio, 1. Martii, Anno 92.* & postea reiterata 2. Iunii, Anno 92. Et cursus iniuncta. Vide *Marsili in tract. de fideiuss. qui edium est inter tractatum asscuratorum, Coloniz 1566.*

Quid si statutum sit, imo priuilegium, vt Francofurti: quod quilibet ibi repertus, arrestari, ratione debiti, possit, & quod causa principalis ibi ventilari debeat, an scilicet iuste vel iniuste arrestatio facta sit: an solutionem facere debeat arrestatus? Eo sane casu processus super arrestis contra ciuitatem, vt potest priuilegiatum, † nunquam fuerunt decreti, sed tantum contra eum, qui fecit arrestari, vt is faciat relaxari arrestum.

Sic mandatum † anno 88. de relaxando arresto, vigore priuilegii Cæsarei decreta est Senatus Stettinensis contra *Herzog Wnheloff in Pommern.* Et in eo processum, quemadmodum anno 90. datum in specie *Hand, limg auffs Exceptiones auffssetzt.* Et tandem

anno

anno 92. exceptionibus non obstantibus, paritio iniuncta.

IN MODVM Actionis Remedia competunt: vel ex contractu, vel delicto. |

EX Contractu: vel vero, vel Quasi.

13 *Ex vero*: actio ex stipulatu, † vel præscriptis verbis; si pacto se ad id obligauit, quo casu & Officium Iudicis dabitur.

Ex Quasi contractu: si Statuto vel consuetudine petatur: Et eo casu dari conditionem † ex Statuto vel consuetudine: Ea; conditio dirigitur ad ea, quæ de immisione ex primo & secundo decreto Doctoris passim tradunt. Quâvis alii hoc casu remedia executiua concedant. Coler. de process. ex. cur. vt supra dictum.

15 *Ex delicto*: iniuriarum actio datur † ratione iniuste impositi arresti, & sublati, Gail. lib. de arrest. cap. 14. Peck. de iure sistendi. cap. 13. v. & a-

16 ctio legis † Aquilæ. Dd. d. d. & Gail. cap. 13.

CAPVT VII.

De Emptionum & Venditionum remediis.

S V M M A R I A.

- 1 De non impedienda venditione.
- 2 Mandatum de non impediendo arrestari merces. Et qua exceptiones pro releuanti habeantur. num. 3.
- 4 Mandata de non cogendo vendere.
- 5 Remedia ex constitutione pignorationis.
- 6 Iudex ex officio de vero rei pretio inquirat.
- 7 Restitutio in integrum quibus casibus hic competat.
- 8 Ad exhibendum.
- 9 Euictionis remedia.
- 10 Redhibitoria.
- 11 Ex stipulatu. & num. 13. 16.
- 12 Quanti minoris.
- 13 Actio ex pacto inter mercatores.
- 14 Conditio ex l. si res iudum. ff. de pactu inter empt. & vend. num. 26.
- 15 Ex litterarum obligatione.
- 16 Ex constitutione Imperii ratione pacti retrovendendi.
- 17 Conditio ratione iuris retractus. Et quomodo in eo libellus concludere debeat.
- 18 Et an personalis, an realis, num. 21. 22. & 23.
- 19 Conditio ex l. 2. C. de rescindenda venditione. Et an hoc casu ex empto datur actio. num. 25.
- 20 Conditio sine causa.
- 21 Conditio causa data, causa non secuta.
- 22 Actio in factum.
- 23 Præscript. verb. 31 Falsi.
- 24 Iniuriarum.
- 25 De dolo. 34 Stellionatus.

35 *Venditi. Et ad quid ea competat.* num. 36.

37 *Et qua si affinis, ad exhibendum.*

Ratione Emptionis & venditionis dux competunt actiones: vna ex empto, altera ex vendito, vtraque habet suam affinitatem remedia.

EMPTI AFFINIA vel in modum officii iudicis, vel actionis expediuntur.

IN MODVM Officii, primo competunt Mandata inhibitoria, quæ impetrantur sine clausula, de † non impediendo fieri venditionem; vt meo tempore factum anno 90. 3. Iulii, in causa Klesfeld vnd Seesfeld contra Georg vnd Dito Seesfeld / auch Hansen von Jauern.

Sic cum prohiberetur res vendenda † portari ad vicinos, mandatum sine clausula decretum, auff die vier Jährl / ob denegata victualia, Braunschweig contra Braunschweig / 19. Octobris, anno 90. Nam Dux prohibebat fieri transportationem frumentorum per suam provinciam, à cæteris sibi que non subiectis locis: Similiter ad implorationem der Stadt Augsburg cont. Herzogen in Bayern / ob intercessionem victualium, eiusmodi mandatū decretū est. Item ante aliquot annos der Stadt Landau contra Ehurf. Pfalz, simile mandatum decretum. Et plerunque exceptionibus quibuscunque etiam oppositis iniungitur ratio: nisi forte ex † exceptiones habeantur releuantes, vt cum dicitur: quod proprii subditi indigeant; verum tum replicari potest: primo subditis permittendum deit Vorkauff / id est ius prothomiles, & residua ad vicinos & externos transportanda. Exempla extant in symphor. supplic. Cameral. tom. 2. part. 3. tit. 12.

Et vt hæc remedia † prohibitionem venditionis impediunt: ita alia ad venditionem quenquam cogitant; sic mandata sine clausula decernuntur, de nō cogendo alienari decimas. Exemplum habetur in tome 2. tit. 12. supplicat. 2.

Aliquando etiam super constitutione † pignoracionis agitur. Sic cum quidam haberet hominem proprium emptum, & is ab alio in carceraretur, quod domino, qui, aut cuius antecessores ipsum emerant, homagium præstitisset, mandatum decretum pro relaxando captiuo, in causa (vbi narrata sunt pulchra)

MM 3 Mmtri

Heinrichen von Gronhouen / contra Herrn Conraden Brauen in Castell vnnnd iherer W. Schlichterß dafelbß / 1. Iulii, Anno 1556.

6 Secundo, Iudex ex officio de t vero rei pretio inquirere potest: Ita post multos allegatos Alin. in sing. exeat. tract. §. 3. c. 115.

7 Tercio, t restitutio in integrum competit. Primo minori aduersus emptionem a se factam, l. patri. §. si pecuniam. vers. pradium. & l. verum. §. si locuplet. de minorib. & late Sfort. Odd. de restitut. in integrum. questio 67. artic. 1. Secundo eadem restitutio competit minori, Ecclesie, vel Ciuitati contra venditionem. l. 1. §. fin. C. si aduers. vendit. l. 1. §. ait Prator. ff. de minorib. late Sfort. Od. l. d. loc. artic. 2. 3. 4. & 5.

IN MODVM actionis que proponuntur remedia, vel preparatoria sunt, vel principalia.

8 PREPARATORIA: Primū t actio ad exhibendum, si emptā & tradita vindemia, emptor vnas legere, & calcare, aur multum euehere prohibeatur, l. 25. qui pendem. ff. de act. empt.

9 Secundo emptionis t actio: Si res aliena vendatur, vt infra suo loco.

PRINCIPALIA: vel ex contractu, vel ex delicto descendunt.

EX CONTRACTU autem; vel vero, vel quasi.

Vero rursus, vel nominato, vel innominato.

10 Ex contractu nominato, competunt t actio redhibitoria, & quanti minoris, cum in vendendo vitium rei venditæ, vel morbus animantis venditi, non est indicatum, vel aliter rem se habere, quam dictū promissumve sit, competunt. l. si quid. 18. in prin. & l. sciendum. 19. §. dictum. vers. nam & qui. ff. de ad. edict. l. si is qui. 25. §. 1. ff. de excep. rei iudic. Quod tamen ita accipiendum, vt ex quibus causis redhibitoria actio competit, ex iisdem etiam empti actione agi potest; tum vt res redhibeatur, l. exemplo. 11. §. redhibitionem. ff. de act. empti. tum ad id quod Actoris interest, l. 1. §. apud. in fi. & §. fin. l. ob quæ. 4. in prin. & videmur. ff. de ad. l. edict.

11 Actio ex stipulatu, t primo concurret cum dictis actionibus; si ex eo agatur, quod res vendita aliter se habeat, quam in venditione dictum, promissumve est, d. §. dictum. vers. secundum quod. l. quæro. 38. §. item quæro. ff. de iur. l. si ha-

res. 11. ff. de statuliberis. Et quia præcedentia, vt & sequentia obscuriora, ad ea illustranda exemplū Camera addere oportere pretium fuerit, quod extat in Decis. rer. iud. in Cam. Imperiali sub nomine Gilmanni edit. decis. 30. p. 2. in pr. n. seqq. verbum: Ex alternatiua petitione Actoris duæ actiones nascuntur, vna est actio redhibitoria utilis, altera actio, quanti minoris. Quæ tamen actiones in iisdē casibus similiter competunt. l. quod si nolit §. si quis egerit. de ad. edict. Datur autē redhibitoria actio ementi re vitiosam ignoratē, quod vitium emptor si sciuiisset, eam empturus non fuisset. l. 1. §. sed sciendum. §. causam. ff. eod. l. 1. C. de ad. edict. Et vt omnia reuertantur in integrū, perinde ac si neq; venditio intercessisset. l. facta. ff. eod. præsertim vt restituat impensas necessarias, l. adiles. §. fin. ff. eod. Wendelin. Schilling. in act. forens. in rubr. de redhib. actio. fol. 47. Huc facit quod scribit Bald. in §. C. de edict. d. Hadr. toll. & Afflic. decis. 73. n. 7. his verbis: Quando aliquid dictum & promissum est per contrahentes, quod respicit qualitatē & bonitatē rei, & nō seruatur promissum, habet locū redhibitoria actio. Actio quanti t minoris eadē habet requisita, quæ 12 redhibitoria, Rosfred. in rubr. de act. quant. min. & probatur in l. quod si nolit. §. si plures. de ad. act. & l. adiles. in prin. ff. eod. Odofred. in sum. de libell. formid. tit. de quāti minoris actione. p. 1. Io. Crisp. in term. action. nu. 16. Vel potest dici actionem ex empto instituiti, quæ datur, si dolo me inducas ad emendū, vt mihi suppleatur iustum pretium. Atchid. in c. constitut. nu. 3. 20. q. 3. fol. 283. Facit quod scribit Ario. in li. 3. de vsur. §. cū intelligantur. cum duobus §. §. sequentib. quod scilicet agi possit ad supplementum iusti pretii, si fuerit in dolo venditor: vel petitur vt recedatur a contractu. Videtur etiam competere certi conditio t ex stipulatu, l. sciendum. §. di. 13. cum. ff. de ad. l. edict. Imo in curia Mercatorum t agitur ex nudo pacto, & in omnibus 14 proceditur secundum æquitatem, pet ea quæ tradit Franciscus Viuius in commun. opinio. in verbo. pactum: ibi. pactum tria genera. numero 8. fo. 10. 331. Quia mercatores ex nudo pacto obligantur secundum Bonium, in tractatu de stat. vrb. prescript. gloss. §. 9. nu. 160. Et scribit Iasfred. decis. 10. §. quod tbi ex inobseruantia pacti nudi Pass

di Pars damnificatur, ex pacto nudo agi potest. Vel agitur conditione †, ex l. *nam te fundum. Cod. de pact. inscr. empt. & vendit.* vbi gloss. in verb. *Proscit*; dicit conditionem ex d. l. *competere*, si non setetur substantiale pactum, quod causam contrahui dedit.

Secundo eadem actio, ex stipulatu cum dictis actionibus concurrat, si fideiussores accesserunt contractui emptionis: quod consideratur in causa *Mergen Andes* contra *Hoppenstein*.

Tertio, ex literarum obligatione agitur, scriptura accedente, ut in causa *Hans von Papenheim* esclertem *Echters* contra die *Gemein in Elgaw*, de quo infra de literarum obligationibus.

Ex innominatis contractibus competunt.

Primo conditiones variae, ex lege vel constitutione: Et primo, ex Constit. † Augustana anno 48. quae concurrat cum actione ex empto: ut consideratur in d. causa *Dietrich Mergen Andes* contra *Sigfridum Hoppenstein*: vbi vnus ex Dominis dabat actionem ex empto, informatam ex Constit. Imperii, de quo infra de pignoribus. & pactis latum.

Secundo, similiter datur haec ex l. *condictio*; cum agitur † ex iure retractus, & restitutos, de in integ. restit. per doctrinam *Batt. in l. si duo. §. si quis iur. auerit. nu. 2. de interu.* Quae actio personalis, & in rem scripta est. Matant. *disput. 8. num. 35. circa med. & disput. 9. nu. 20.* Chassan. in rubr. 10. de retract. ad verb.

ou. d. *reitur. vers. de conditione* Ita notatum in causa *Philipsen von Bdenheim* contra *Peter Ersterder*; vbi egregie hoc discussum, de quo & supra in c. de Statutu. nu. 7. Addatur huic votum alterius Domini, quod extat in decis. rer. in Cam. Imp. iudicatur. sub nomine *Gilmanni. lib. 2. dec. 12. n. 12. & seqq.* hisce verbis: Principio inspicendum, quo iure scriptore, vel non scripto, Actor experiat: Et quia in libello suo articulo att. 9. & libello appellationis, artic. 21. & 26. concludit ac petit: *vt Rei vineam litigiosam sibi, vti cognato, mediante pretio redemptionis, relaxare, ac restituere compellantur*: idque vigore consuetudinis loci, vbi bona sita sunt: colligitur eum ex iure consuetudinario, ad retrahendam vineam agere. Quod autem consuetudo per modum actionis probari possit, apud Doctores nulla patitur controuersiam, & nuncupatur condictio ex con-

suetudine formata. *Batt. in l. de quib. nu. 19. de legib. & l. consuetudinis. n. 7. & 28. C. quae sit long. consuetudo. Albert. d. l. de quib. num. 10. Zaf. numer. 41.* Idem *Albert. rubr. Cod. quae sit longa consuetudo. numero 55.* vbi & *Salycet. numero 21.* Et oportet vt libellus † ad consuetudinem expresset: sic concludat, secundum *Albert. in d. l. de quib. n. 112. & rubr. C. nu. 56.* vbi *Salycet.* etiam *num. 22.* Chassan. in term. de hoc, in consuetud. *Burgund. rubr. des retrahits, & c. §. 11. lignagier.* Qualis vero actio sit, † quae ita ex consuetudine ad retrahendam competat; an realis sit, vel personalis, apud recentiores Commentatores iurium ambigitur. *Fabr. in §. ex non scripto. Inst. de iur. n. gent. & iur. vers. circa quartam. num. 8.* putat, tali casu agnatis proximis deferri iusiurandum, & proprietate actione † reali agi posse. Chassan. supra citato loc. §. 1. n. 1. & 2. arbitratur † esse personalem aduersus emptorem: & idem in §. 2. *ibid. lignagier. n. 2.* cedit aduersus secundum emptorem competere personale in rem scriptam, rationibus per eum adductis. *Tiraq. in tract. de retroq. retract. lignag. §. 8. gl. 5.* hac posteriolem opin. approbat, *nu. 8.* nihilominus *nu. 13.* distinctione vtitur Chassan. quorum auctoritatem in nostro casu: vbi aduersus secundum emptorem agitur, secutus, Actori actionem personalem in rem tribuo.

Tertio condictio ex l. 1. C. de rescind. vendit. † cuius exemplum extat in caus. *Johann Echelm* contra *Othone Schiedorff*; vbi disputabatur, an imploratum officium iudicis. Alii tamen † hoc casu actiones ex empto dant: quorum opinione testatur, ac improbat *Gourtex. ad d. l. 1. §. atq. etiam. fol. 179.* vbi sic ait: Atque etiam quatuor lolet, quod remedium in specie huius Constitutionis proponatur? Alia actione ex empto competere consent, vt *Accurs. Bart. & plerique alii in hac l.* quia in bonae fidei iudiciis ea etiam veniunt, de quib. non est cogitatum, *Lex emptio. ff. de act. empt. §. 1. Inst. de obligat. qua ex consens.* & dolus purgatur per actionem ex illo contractu bonae fidei resultantem. Haec tamen sententia mihi videtur aptior, conditione ex hac lege locum habere. Vbi enim quaedam facti species occurrat, cuius nomine, expressa per l. *Actio*, proposita non fuerit, ad conditionem ex lege recurritur. *l. 1. C. de cond. ex l.*

Quar-

6 Quarro, ¶ ex l. cum te fundum. de pact. inter empt. & vendit. de quo supra, num. 15.

Conditio sine causa, vel causa finita: Si per-
27 et a venditione ¶ artha repetatur, l. ex empto. 11.
§. ego illud. ff. de actio. empti.

28 Causa data, causa non ¶ secuta: si rescissa venditione pretium, vel artha repetatur, d. l. ex empto. 11. §. si qui vina. ff. eodem. Lex arrali. 3. C. de action. empti. Vt & tunc, si pecunia data, vt mihi Stichum dares, & tu Stichum dare nolis; aut nolis de euictione cauere, aut Stichus mortuus sit, l. vlt. ff. de condit. caus. dat. causa non secuta.

29 Actio in factum, eaque sola competit, si re redhibita, ad pretium recuperandum agatur. l. quod si nolit. 31. §. in factum. ff. de adilitio edicti. Enq; actio cessat re nondu redhibita, quamuis de ea redhibenda conuenerit. d. l. 31. §. illud plane. ff. de adilit. edicti. Concurrir autem, si ex eo agatur, quod locus religiosus pro puro venditus sit, l. offa. 8. §. 1. ff. de religiosi.

Quin & tunc hæc actio, vel actio præscriptis verbis competit, si conuenerit, vt si res displicuisset, ea redhiberetur, d. l. 31. §. si quid ita uenerit. & l. si conuenit. 6. ff. de rescindenda vendit. l. si prædium. 4. Cod. de adilit. action.

Datur & præscriptis verbis actio. Primo, in casu l. 1. §. 1. de præscript. verb. de quo, an illa, an vero ex empto data, propter mercem, quæ
30 non cõsistebat in pecunia, tita vt permutatio videretur, disputatum in causa Streffen Eoe, gen contra Hadrian Kractaw / vbi post longam disputationem, propter pactum adiectum, ex empto actionem dedit Referens, quod & Correferens securus, autoritate Bar. ad l. de rerum permut. Secundo, venditori contra emptorem, re tradita, ad pretii incerti declaratione, & solutionem. Ioan. de Por. & Dd. in l. sciendum de verbor. oblig. & Bald. post Azon. in l. contractus 3. colum. 2. verb. modo hic quaro. C. de fide instrumen. vbi idem dicit, pro pensione incerta, quod notat & Alex. in l. hec venditio ff. de contrah. empt. & in l. 2. ff. locat. in l. si fundus. §. potest. ff. de pignoriis. Ita ait Bertach. in verb. actio præscript. verbis. num. 20.

Ex delicto autem actiones dantur, vel nominato, vel innominato.

Nominato, aut Publico, vel Priuato.

Publico: ¶ actio falsi, si quis duobus eandem rem vendiderit. l. qui duobus. 21. ff. ad legem Cornel. de falsi.

Priuato: actio iniuriarum, ¶ eo casu, quo supra ad exhibendum agi diximus num. 8.

Ex innominato delicto, datur actio de dolo, ¶ si decipiendi emptoris gratia quid aliter dictum sit: l. quod venditor. 37. ff. de dolo malo.

Et Strellionatus iudicium: ¶ si quis statu liberu, 34 dissimulata eius conditione vendiderit.

ET HÆC sunt empti actionis affinia, quæ licet ex parte etiam venditi actioni applicentur: quia tamen singularia quædam habet venditi actio, ¶ quæ regulariter (vt ex verbis decision. rer. iudicatar. Cam. Imper. decis. 37. part. 2. quæ exempli loco huc referre liber, apparet) agit venditor, ¶ ad cõsequendum pretium, propter vendita vna. Et dicit Reum sibi debere 671. flor. residuos, ratione vini venditi per aliquot annos: quare petit d. pretium, nempe 671. flor. cum expensis & interesse, à tempore moræ. Debet igitur Actor in hac actione probare, venditionem dictam factam esse. Secundo, ex tali venditione, in residuo sibi Reum allegatam adhuc summam debere. Et sic (inquit eadem decis. 21. p. 1. r. 1.) ex prioris instantie libello fol. Actorum 6. satis patet, quod intentata sit actio venditi. Ex vendito enim actio venditori competit ad ea consequenda, quæ ei ab emptore præstari oportet. l. Iulianus. §. ex vendito de action. empti. Lex mixta. eodem tit. §. pretium. Inst. de empt. & vendit. Quia narrata libelli continet præcipua requiæta eius actionis, videlicet olim contractum fuisse inter Actricem, siue eius curatorem, ex vna, & Reum eiusque affinem, ex altera parte: & sic consensus patrium adest, Inst. de obligat. qua ex consensu. i. vbi. sufficit eos, qui negotia gerunt, consentire. l. 1. in fin. l. in venditionibus. in princip. de contrahend. empti. cum ibi notatis. Item interuenisse rem venditam. d. §. pretium. l. nec emptio. de contrahend. empti. l. naturalis. in princip. de præscript. verb. Item & pretium d. l. 1. §. penult. l. 1. de rerum permut. Substantia enim totius emptionis, est pretium, l. pacta conuenta, de contrahend. emptio. & vendition. cum pacto tamen speciali, quod tam Reus, quam eius affinis, & sic vterq; emptor ad pretium soluendum in solidum venditori sit

fit obligatus, *l. eandem rem. §. 1. de duobus reis. l. creditor. de duobus reis promittendi & stipulandi.* Idq; confirmat conclusio libelli, qua petitur pretii residuum solui, *d. l. Iulianus. §. ex vendito. de act. empt.* Præcipuum autem remedium præparatum est actio ad exhibendum: quæ
 § 7 competit, si rata & cæsa, † specialiter nõ vendita, venditori ab emptore non restituantur, *l. Celsus §. idem Iulianus. ff. ad exhibendum. l. fundi. §. 7. §. si rata. vers. quia non si specialiter. ff. de actionibus empti.*

CAPVT VIII. De remedijs Locationis & Conductionis.

SVMARIA.

- 1 Restitutio in integrum,
- 2 Interdictum quo acti aut clam.
- 3 Interdictum Saluianum.
- 4 Quid præferendum: petitorium, vel possessorium. Et possessorium prosequi vtilius. num. 3.
- 6 Communi diuidendo.
- 7 Empti & venditi.
- 8 Oneris auctoris. Et an hac propria actio. Item an bona fidei, vel stricti iuris. num. 9. & 23.
- 10 Mandati.
- 11 Condictio generalis.
- 12 Præscriptio verborum pluribus casibus.
- 13 L. Aquilia sola, vel cum actione furti: licet electione tollantur. num. 14.
- 15 Arborum furtim cesarum.
- 16 Furti.
- 17 Conducti affinia.
- 18 Ad exhibendum.
- 19 Extraordinaria remedia.
- 20 Interdictum, si quis loco publico, quam conduxit, vti prohibeatur.
- 21 De migrando.
- 22 Condictio ex l.
- 24 Condictio inadiuvata.
- 25 Condictio sine causa.
- 26 Actio ex Testamento.
- 27 L. Aquilia.
- 28 Actio ex crimine publico.
- 29 Furti.

Locati & Conducti actio suas quoque habet affines actiones, & remedia.

ET QVIDEM Locati Remedia, aut in imploratione officii Iudicis; aut in actionibus consistunt.

IN OFFICIO Iudicis imploratione consistit Restitutio † in integrum. *Sort. Oad. de Rest. in integr. q. 56. art. 6.* vbi, fateatur nullã hac de re in terminis se potuisse inuenire legem: sed tamen ex generalitate textus in *l. non omnia. ff. de*

minoribus. ita recte concludi posse statuit.

IN ACTIONIBVS consuetudinibus vel possessoria sunt, vel petitoria.

POSSESSORIA obtinetur: si ob arbores† excisas agatur: tunc enim interdictum quod vi, aut clam, locum habet, *l. qui domũ. §. 9. ff. locati.*

Interdictum Saluianum † locum habet, si ex eo agatur, quod conductor rem in fundum illatam, & ob id pignori obligatam, alienauerit. *tor. tit. de Salvia. interdicto.* Hæc † autem petitoriis præferri, constat ex iis, quæ notata in causa Jacob von Wuel. nomine Agnetis von Gels vxor. contra Decanum & Capitulum Sancti Seryatii Cistitijs zu Wafstricht / mense Martio, anno 1559. vbi propter finitum locationis tempus agebatur ad possessionis vacuæ traditionē, vbi sic inquit Referens. Accedit, quod hæc actio non tantum libello conueniat; sed etiam actori sit multo aprior, quod attendendum omnino. *l. si quis intentione. de iudicijs. Abb. cap. ceterum quia. num. 18. & 20. & c. examinata. num. 18. & 20. de iudic.* Est enim remedium possessionis recuperandæ. Marant. *7. dist. l. i. iudic. num. 41.* sed † possessionem prosequi multo vtilius, quam in rem agere, §. commodum. §. retinende. *instit. de interdicto.*

PETITORIA Remedia; vel ex contractu, vel ex delicto veniunt.

Ex Contractu autem, vel nominato vel innominato.

Nominato rursus, mixto vel simplici.

E mixto, actio communi diuidendo † concurrit, si cum fundum communem habemus: vel cum quisque proprium fundum haberet, conuenit, ut alter alterius fundo, alterius annis, frueretur. *l. & hac dist. c. 35. §. cum fundum. ff. locati. l. si conuenerit. 23. ff. communi diuidendo.*

Ex simplici contractu, Primo prouenit actio Empti & venditi, † si venditor in venditione rei venditæ sibi, vel alii exceperit. *l. fundi partem. 7. §. de contrahend. empt. l. Iulianus. 13. §. penult. ff. de actionibus empti.*

Secundo, actio oneris auctoris. † An autem propria hæc sit actio, disputat egregie Benincas. **NN** §. actio-

§. actionum. n. 80. de actionib. hisce verbis: Quid dicemus de actione oneris aduersi: nam actio oneris aduersi competit, quando conductor recipit rem suo periculo. *lin. naue Sauphei. Lopus quod in auerfione. ff. locati.* Iam est text. in *l. si quis vna. §. in auerfione. ff. de peric. & commod. rei vend.* Beninc. quem alleg. gloss. in *d. lin. naue.* Sed si non dicemus hanc conductionem ac locationem esse, nonne cōpetit actio locati, & conducti, vt supra dictum est? Io. Faber. Quidam dicebāt, quod hodie cessaret hæc actio oneris aduersi, & cōpeteret actio locati, inter quos videtur Accursius in *lin. naue.* & Dd. in effectu postea sequuntur illam gl. & Rosted. in *suu libello.* Iason. Et ita hodie communiter tenetur, vt per Bart. in *d. lin. naue.* Benincal. Idem tenet Bald. in *d. lin. naue.* & Azo in *suu. C. locati.* Iason. Imo dubitatur, an sit proprium nomen actionis istud, vel potius quædam adiectio facta actioni locati, vel vt actio locati, quandoq; appelleretur, cum hac adiectione oneris aduersi. Et certe gloss. & Bartol. in *d. lin. naue.* tenet, quod sit proprium nomen actionis. Beninc. idem voluit Bald. ibi, dicendo, quod ex illa lege apparet: & quod Ioan. in arbore fecit proprium circulum. Idem facit Ioan. Crysp. de Monte, in *arbore actionum, inserta lectura Iasonis in fine.* qui ponit hanc actionem post actionem ex conducto in *cellula 143.* Ioan. Fabr. aliquid adfunt qui tenent, quod hodie hæc actio non cesseret, inter quos fuit Ioan. in arbore, dando ei proprium locum. Beninc. Idem facit Ioan. Crysp. in *d. Arbore.* Ioann. Fabr. Sed quicquid sit, nemo negat, quod actio ex locato non extendatur ad hoc: quia actio oneris aduersi non tollit eam, vt *d. lin. naue.* tamen cum hodie non nominetur actio iur libello, vel de iure, vel de consuetudine: sed factum recitetur, & concludatur, non est vis facienda super hoc, sed in hoc: An sit hæc actio stricti iuris? vel bonæ fidei. Ioan. in arbore sua videtur vellet, quod sit stricti iuris, ponendo ei duplicem punctum, super figura c. Beninc. Idem tenet. Ioan. Crysp. in *d. Arbore.* Ioan. Fabr. ideo securius equidem esset dicere, quod competat actio locati, quæ est bonæ fidei. Iason: ego non curio vterius inuestigare, an sit bonæ fidei, vel stricti iuris: cum iam dixerimus, quod ef-

fectus huius actionis sit hodie sublatus, & sit locus actioni locati, frustratorum est, post ea quæret etiam illa actio sit bonæ fidei nec ne. Beninc. Immo est inuestigandum; quia si in locum istius actionis esset subrogata actio locati, sapere deberet naturam actionis, iur cuius locum esset subrogata. *l. si eum. §. qui iniur. ff. si quis caus. & est text. in §. sequenti,* vbi actio rei uxoriæ olim competebat pro dote, & erat bonæ fidei: cum hodie actio ex stipulatu pro dote competat, in locum illius actionis; quamuis sit actio stricti iuris, efficitur bonæ fidei, quoad caput hoc tantum. Cur non dicamus idem in casu nostro accedere posse; quod si esset prius stricti iuris, faciat quod actio locati, quæ in eius locum subrogatur, efficiatur in hoc casu tantum stricti iuris: adeo quod necesse erit scire; an sit bonæ fidei, nec ne? nisi dicamus, quod actio locati, non est subrogata in locum actionis oneris aduersi: Sed quod olim competebat vttraque, & tamquam superuacua hodie abrogata sit actio oneris aduersi, & non quod olim tantum hæc actio sola oneris aduersi competere, & quod postea illa sublata, in locum eius sit subrogata actio locati; sed quia tune competebat actio locati, semper bonæ fidei: & actio ista oneris aduersi ideo sublata est, nihil mouendo, nihil addendo, vel minuendo actioni locati.

Tertio, Mandati vel commodati, † si gratis sine mercede res data sit, *l. si tibi. 22. ff. de præscript. verbis.*

Ex innominato contractu; Primo datur conditio † certi generalis, si de fructibus, quos colonus post lustrum percepit, restituendis, agatur, *l. si quis. 4. §. res pignori. ff. si cert. petat.*

Præscriptio verbis † actio datur; si quis operas fabri, les serui sui vice mutua dederit, vt totidem reciperet. *l. penult. ff. de præscript. verbis.* Vel si incertum sit, vttrum domini in eam annam conduxisset, an merces vendendas locauerit, *l. 1. §. domino. ff. d. sit.* Vel, si non in pecunia numerata, sed in alia re merces, vel pensio sit constituta. *Insist. d. sit. §. præterea. & l. si gratuitam. 17. §. si cum vnum. ff. de præscript. verbis.* Er id ponderatum est iur. d. causæ. *Inter rem Quod non licet uxori, contra Eius Servarii Enst*

Existe in *Wastrecht*, vbi ex hoc fundamento locati actionem non dari conclusum.

Vel denique, si nulla mercede ab initio constituta, conuenierit de ea, opere absoluto, constituenda, *d. l. si tibi. in fine. Instit. de locat. & condict. in princip.*

Ex delicto actiones competunt: vel vero, vel quasi.

- 13 Ex quasi de *7. 10* oritur actio legis Aquiliæ, si in casu quo supra primo membro remedia possessoria competere diximus.

Vt & tunc concurrit, quando ob damnum in re locata datum agitur. *litem quæritur. 13. in princip. l. si merces. 25. §. culpa. l. qui insulam. 30. §. qui milia. & l. si vultuerit. 43. ff. locati. l. sed et si. 5. §. fin. l. qua actione. 7. §. fin. l. si seruus. 27. §. Proculus. & §. fin. ff. ad legem Aquil.* Si tamen damnum contigerit propriis ædibus ipsius locatoris ex terra apposita in area locata, non l. Aquiliæ, sed locati tantum actio competit. *l. qui domum. 57. ff. locati.*

- 14 Legis Aquiliæ & furti actiones, etiam concurrunt; sed electione tolluntur. *l. si locatum. & l. seq. & ibi Bart. ff. locati.*

Ex vero delicto, datur actio arborum fur-

- 15 tim *†* cæsarum, in casu supra num. 2. relato.

- 16 Deinde furti quoque actio concurrat, si ob rem subreptam agatur. *l. si locatum. 42. ff. locati. l. qui seruus. 33. §. si u. cui. ff. de action. & obligation. l. idem est. 46. ff. pro socio.* Sed et si ipsi conductori res ablata sit, locator & locati actionem aduersus conductorem, & furti aduersus furem habet. *l. cum in plures. 60. §. vestimenta. ff. locati. adde quod dixi supra num. 14.*

- 17 CONDVCTI Actio *†* & suas habet affines actiones.

Quæ vel sunt præparatoriæ, vel principales.

- PRÆPARATORIÆ actio ad exhibendum; *†* si agatur de eo, quod locator aditum conglutauerit, vt conductor arcam, quam intulit, efferre non possit, *l. sed adde. 19. §. si inquilinus. ff. locati.*

PRINCIPALES actiones vel extraordinariæ, vel ordinariæ sunt.

- 19 Extraordinariæ competunt, si agatur *†* de salario præceptoribus artium liberalium, & aliis huiusmodi priuilegiatis personis soluendo. *tot. sit. de extraord. cognit.* De quo plura de

mandato, & in parte prima huius Tractatus de Honorariis Commissariis ac Peritorum, diximus.

Ordinariæ autem, vel possessoriz vel petitoriz sunt.

- Possessoriz; vtputa si quis loco publico *†*, *10* quem conduxit, vt prohibeatur, *l. in princip. ff. de loco publico fruend.*

Itē interdictū de migrando *†* datur, si ex eo *21* agatur, & conductor res pro mercede nō obligatas, vel obligatas quidem, sed soluta mercede, auferre prohibeatur. *tot. tit. de migrand.*

Petitoriz actiones vel ex contractu, vel delicto oriuntur.

Ex contractu autem: vel vero vel quasi.

Vero rursus: vel nominato, vel innominato.

- Nominato, *†* vt est cōtractus emphyteuticus, & inde descendens actio, quo casu etiam datur condictio ex l. de quo infra.

Item oneris auersi, *†* de quo supra num. 8.

- 13 Ex innominato contractu descendunt condictiones.

Primo indebiti; *†* si de indebita pensione *24* soluta agatur: si tamen cum ante tempus omnem pensionem soluisset, conductionis tempore nondum finito, domus corruerit: ex conducto actio, non indebiti conditio competit, *l. sed adde. 19. §. si qui cum. ff. locati.*

Secundo, conditio sine causa, *†* quæ datur Fulloni sola, si cum ob vestimenta quæ lauanda conduxerat amissa, pretium domino soluisset, dominus postea vestimenta receperit, ad pretium recuperandum, *l. 2. ff. de conditi. sine causa.*

- 16 Ex quasi contractu, *†* testamenti actio datur, si hæres locatoris testamentum iussus conductori pensionem remittere, hoc nomine conueniatur, *l. si in. 24. §. fin. ff. locati.*

Ex delicto autem vel vero, vel quasi actio-

- 17 nes descendunt. Ex quasi delicto concurrit *†* actio l. Aquiliæ, si agatur de damno, quod seruus conductus dedit. *l. si seruus. 27. §. penult. in ff. ad l. Aquil.*

Ex vero rursus: vel publico vel priuato.

- 18 Ex publico agitur, si nuntius *†* quidē literas perferendas suscipiat, actioq; itineris eas abiciat, vel in arenam abscondat: & tamen quasi bene traditis literis mercedē accipiat: hoc

casu datur falsi accusatio: aut quod magis probatur, Stellionatus iudicium, de quo egregie agit Iacob. Toming. *decis. 34. per tot.*

Ex priuato delicto, actio furti concurrit: *¶* si agatur de furto, quod seruus conductus conductori fecit. *l. si tibi. 45. §. si hominem. ff. locati. quo tamen casu conducti actio non datur: nisi locator sciens seruum furem locauerit. l. si seruum. 31. ff. de pignor. act. l. penul. ff. commodati. vel nisi cum conductor in genere seruum locari petiisset, & locator seruum furem locauerit, l. cum in plures. 60. §. seruum meum. ff. locati.*

CAPVT IX.

De Emphyteuscos remediis.

S V M M A R I A.

- 1 Restitutio in integrum.
- 2 Condictio ex l. 2. C. hoc tit. num. 7.
- 3 Actio prescripta verbis.
- 4 An emphyteuticaria actio sit singularis actio.
- 5 Conditio ex lege, an sit iuris.
- 6 Prescriptio verbis.
- 7 Actio ex Emphyteusi.
- 8 Formula Velleusiana ex emphyteusi.
- 9 Velleus communis diuidenda actio.
- 10 Ex vendito quanti moreris, vel redhibitoria.
- 11 Actio ex l. 2. C. De reg. iudicand. vende. Quod contrarium est.
- 12 Conditiones, & innominatae actiones.
- 13 Quasi Aquila.
- 14 Actio arborum furtim casarum.
- 15 Hypothecaria.
- 16 Petitio hereditatis.
- 17 Actio ex l. diffamari.
- 18 Actio ex conducto. Et ex consensu contracti, innominato. num. 20.
- 19 Conditio ex iure emphyteuticaria.
- 20 Ad prescriptum verbis.
- 21 An emphyteusis hodie agros fructuosissimos saepe dari.
- 22 Actio: contractus superflua.

Actio Emphyteuscos, quae competunt remedia, vel imploratione officii Iudicis, vel per actionem intentantur.

Imploratione officii *¶* Iudicis petitur Restitutio in integrum a minore vel Ecclesia, c. 1. Extr. de restit. in integrum. & ibi Dd. Sfort. Odd. de Restit. in integr. q. 56. art. 6. num. 38. & seqq.

Inter actiones autem quae dantur: primum locum obtinet condictio *¶* ex lege, per l. 2. C. de iure emphyteut. vt consideratum in causa Dinefspiel pro interesse, vund das gemein

Bärber Handwerck contra Wolff Ulrich Krieringer. Et haec merito omnibus aliis praefertur, de quo late Benincas. in §. actionum. nu. 73. sequentibus verbis agit: Sed ab re non esset videre, quae actio competat, & descendat ex tali contractu; & an sit bonae fidei, vel stricti iuris. Ioan. de Blausco putat, quod pro hoc contractu emphyteutico oriatur actio, quae appelletur condictio ex l. prima. C. de iure emphyteutico, quae contractum hunc introduxit. Benincas. gloss. in d. l. 1. ponit duas opiniones: vna est ista: quod competat condictio ex l. & Ioan. de Blausco. refert Ioan. Andr. in addit. ad Speculator. in eis. de emphyteusi. vers. 171. numer. 197. & Bald. in addit. numero 16. & hanc opinionem tenuit Iacob. de Aret. Bart. Bald. Salyc. Ia. in l. 1. C. de iure emphyt. Bart. in l. 1. nu. 12. ff. de publ. iud. & dicit Bart. in l. 1. ff. de condit. ex lege, quod ista est communis opinio, quam testatur Iason quoque in l. 1. de iure emphyteut. Et hanc communem tenet gloss. Nico. de Neap. ibi, quoniam habemus, quod quando ex lege noua obligatio introducta est, nec est cautum quo genere actionis agatur, competit condictio ex lege illa, vt l. 1. ff. de condit. ex l. Cum igitur d. l. 1. induxerit nouam obligationem, ex contractu emphyteutico, & non sciamus, quo genere actionis experiamur, debemus agere conductione ex illa l. 1. Et hanc esse communem opinionem attestatur Ia. in rub. ff. de cond. ex lege. num. 7. & in Liurigentium. §. quoniam. nu. 17. ff. de pact. tamen alteram opinionem refert gloss. in d. l. 1. scilicet, quod detur *¶* actio prescriptis verbis pro hoc contractu. Et hanc sententiam tenuit Pet. de Bellapert. Cyn. Alb. in d. l. 1. Bald. in rub. C. de cond. ex lege. num. 6. quoniam dicunt ipsi, quod ista obligatio contractusue, non est introductus a lege noua, sed potius a lege antiqua, vt l. 1. & l. 2. ff. si ager vestig. & emphyt. petat. adeo quod condictio ex lege non potest habere locum: sed habebit locum actio prescriptis verbis, quae tunc competit, quando lex noua inducit aliquam obligationem, habendo respectum ad initium legis duodecim tab. Et ita dicunt, quod loquitur lex in contractibus innominatis: tamen Bart. & cum eo Bald. in l. 1. C. de iure emphyt. & ibi in addit. & in l. 1. ff. de condit. ex lege. reprobant per ea quae Vltamontaniner.

tanimer dixerunt sibi contrarii, scil. quod ex contractibus tantum innominatis oriatur actio prescripta. verb. sed contractus emphyteu. est contractus nominatus secundum eos. Ergo non potest talis actio dari. Item dicit falsum esse obligationem in contractu isto fuisse inducendam antea, & non de nouo à l. i. *C. de iur. emphyteu.* quia non erat potens ille contractus ad producendum obligationem, antequam Zenon veniret: quia non erat locatio, neque conductio: nec poterat dari obligatio, nec actio efficax, nisi rei interuentu vestiretur. Et istud vestire difficile erat: quia ignorabatur, quanto tempore dominus deberet pati emphyteutam, & quantum pensionem deberet soluere emphyteuta. Ideo non mirum, si obligatione efficacem inducere non posset talis contractus. Et hanc opin. tenuit Spec. in *tir. de emphyt. vers. 171. & 49. & 168.* tamen Bart. in l. i. *ff. de condi. ex l. dicebat*, quod non est verum oriri conditionem ex lege: sed potius actionem quandam specialem, 4. quæ proprio nomine nuncupatur scilicet actio, ex emphyteusi, sicut appellatur actio ex empto, ex locato. Et pro hoc dicit esse text. in l. *actionis. §. ex contractu. ff. de act. & obl.* Non obstat id quod dicitur, quod datur conditio ex lege: quia est verum, quando aliqua obligatio inducitur à lege immediate, & non ex alio, sed in casu nostro non inducitur immediate à lege, sed ex contractu emphyteutico mediante lege: ergo non dicitur conditio ex lege. Et hanc opinionem; quod quedam specialis actio oriatur ex contractu emphyteutico, tenet Io. de Plat. Ang. Ias. & Nicasin *§. adeo sup. de locat. & condu.* Sed ego cogitavi, si possemus dicere, quod l. *ff. de condi. ex l.* loquatur in contractu quocunque: quoniam ibi text. ponit illud terminum obligat. multum generaliter, & indefinite, non se restringendo, nec ad obligationis aliquam speciem: sed simpliciter dicitur: si obligat. &c. Adeo quod non esset, ponere os in calu dicere, quod ibi obligatio ster, large comprehendens omnem contractum, *l. omnem. ff. de iud.* prout latius diximus alias, adeo quod ille text. postea fieret contra Bart. quia cum iste contractus sit lege noua introductus, & non sit cautu, quo genere actionis experiatur, potest agi conditione ex lege, & sic conditio ex lege erit, quando obligatio

de nouo datur ex contractu immediate, mediante l. dabitur. Et hanc opinionem sibi ipsi contrarius reprobatur Iason in *rubr. ff. de condi. ex lege. nu. 17.* Ideo in hæc reamus communi opinionioni: & tunc dicamus, quod illa actio, quæ conditio ex lege dicitur, est actio iuris. Iac. de Arc. in l. i. *col. 2. nu. 4. in fi.* Bald. nu. 17. *col. fin. C. de iur. emphyt. & Spec. in tir. de emphyt. in prin. nu. 3. vers. tertio quatuor. Io. Andr. in addit. ad Specul. in d. tir. nu. 4. vers. 4. in verbo, numerate.* Et mouetur Spec. hoc medio; quia non enumeratur in hoc *§. Actionum.* Idem tenet Bald. in d. l. *vbi in addit. col. fin. nu. 17.* Ioan. Fab. Hactenus verba Benincasii. Eandem etiam opinionem, relatis & refutatis aliorum sententiis, nouissime tenuit Alua. Vals. *de iure emphyt. §. 6. nu. 8.* hisce verbis: Ex prædictis consequitur, quia definiendum sit in illa controuersia Doctorum; quia ratione agatur pro emphyteutico contractu. Sensit enim Accurs. in l. i. *verb. custodi.* C. *isto titulo.* actione præscriptis verbis agendum: quatenus hanc opinionem vltimo loco ponit. Idipsum tenet Petr. Bellapert. & Cy. *§. 5. Alber. nu. 8. ibid.* voluit Tandem (licet dubius) Io. And. ad Spec. *§. nunc aliqua. vers. 71.* Bald. in *rubr. C. de cond. ex l. col. fi.* Sed hæc opinio merito explosa est. Nam cum receptissimum sit, emphyteusin contractum esse nominatum; incongruum fuerit, ut ex eo produceretur actio præscriptis verbis, quæ datur pro contractibus innominatis; ut in alleg. l. *naturali. ff. de prescript. verb.* Mutauit igitur sententiam Accurs. & in *§. adeo. Instit. locati.* scriptis pro emphyteusi cōpetere conditionem ex l. Zenonis. Quam opinionem probauit Bart. late in l. i. *nu. 11. C. hoc tit.* Bald. *col. 2. & 3.* Sylv. *nu. 16.* Et est communis opinio secundum Bart. *l. vnic. ff. de cond. ex l. col. 4. nu. 7.* Iason in d. l. *nu. 98.* probat Iacob. de Nigr. in *rubric. de legat. 1. fol. mihi 34. col. 2.* Et ita tenendum. Quamuis Bart. d. l. *unica. nu. 8. de cond. ex l.* contra communem doceat potius dari actionem contra emphyteusi: sicut ex locato actio locati; ex emptione actio empti. Et Angel. *§. adeo. Instit. locati. nu. 5. ac nouissime D. Anton. Meneses in d. naturali, in princ. nu. 2. §.* Sed illa opinio non est adeo recepta. & Bart. respondet bene, Iason l. i. *nu. 68.* sequendo communem, cui ego potius accedo. Formas

autem libellādi in hoc contractu ponit Plac. in sua praxi fol. 10. & fol. 64. Et ea quæ de actionibus iam dicta sunt. etiam probat Koler de emphyteusi c. 24. num. 1.

EA AVTEM; quæ cum hoc remedio concurrunt, aut realia sunt, aut personalia.

PERSONALIA, vel ex contractu, vel delicto veniunt.

Ex CONTRACTU autem, vel nominato, vel innominato.

- 13 E nominato datur utilis communi diuidendo actio, pro diuidendis rebus emphyteuticis, vt & pro feudis hereditariis: licet directa non cõpetat, per l. communi diuidund. in princ. ff. commun. diuid. Koler de act. emphyt. d. loc. num. 3.

- 11 Ex vendito, † quanti minoris vel redhibitoria competit, vt post Bald. innuit Koler de emphyteusi. cap. 24. num. 2.

- 12 An autem † Remedium ex l. 2. Cod. de rescindend. vendit. detur. Negat Koler. d. l. numero 4. vide tamen Dd. ad d. l. 2.

- 13 Ex innominato contractu competunt conditiones, vt supra dictum, vbi & ex Benincas. & Valsasco de aliis innominatis † actionibus actum.

Ex Delicto etiam actiones competunt. Eoque vel vero, vel quasi.

- 14 Ex quasi delicto, competit actio † legis Aquiliæ directa, quæ datur ipsi emphyteutæ, vt & vassallo, post glossin l. cadere. ff. arbor. furtim casur. Koler d. l. num. 4.

- 15 Item Actio † arborum furtim cæsarum, post Bart. in d. l. cadere. Koler d. loc.

- 16 REALIA, † quæ competunt Remedia, sunt actio Hypothecaria. Nam potest etiam Emphyteuta pro solutione canonis actione hypothecaria conueniri: quia pro eo res emphyteutica domino hypothecata est. Bald. in authent. si quis in ruinis colum. 4. in fin. Cod. de sacrosanct. Eccles.

- 17 Petitio hereditatis: † ad exemplum feudi hereditarii, de qua supra sub c. de Feudi remediis dictum est.

EA AVTEM, de quibus hoc capite egimus, exemplo Camerali illustriora reddentur, quod continetur in decisionibus Camer. Imp. sub nomine Gilman. editis. de iur. 17. p. 2. in prin. hisce verbis: Ad actionem quod attinet,

ex l. diffamari † prouocata est ad agendum appellata: quæ lex locum habet in omnibus fere actionibus, tam in rem, quam in personā proditis. Licet autem variæ, diuersorum cõtemplatione, possint videri competere actiones, & quidem inter externas, actio ex conducto † ad hunc finem directa, vt Rei compellantur stare conductionis pactis: cum non reluctemur conductionis legem ad tempus perpetuum porrectam, cum locationis in perpetuum contractus conferri possit, secundum Fabr. ad rit. de locatione & conduct. §. adeo autem. nu. 10. Insti. de act. Vel actio ex censuali † contractu innominato in perpetuū collato, ad hoc, vt is adimpleatur: vel conditio legis, ex iure emphyteuticario, † secundum Dd. in l. 1. c. 2. 3. C. de iur. emphyt. Tamen mihi, naturam præsentis contractus, atq; etiā petitionem libelli cõsideranti, † apparet intentata actio præscriptis verbis, ex celebrato cõtractu emphyteuticario. Tum quod vsus ædium simpliciter, & ad certum tempus, exclusio omni domini iure & possessionis, locatus non sit: id quod locationis contractus alias requirit, l. ex conducto. §. 1. locati. Tum quoque quod directum dominium in vile translatum non sit: cum ex multis causis, in literis expressis, res ad Dominos reuerti possit, sicuti censualis exigit cõtractus proprie acceptus, gloss. in c. constitutus. de relig. domib. Imol. in c. ad audientiam. nu. 4. de reb. Eccl. non alienan. Sed ædes quædam, cum suis pertinentiis, in perpetuum, sine personarū distinctione, in emphyteusim, certis tamen conditionibus apposis, concessæ sunt: prout ex literis dicti contractus perspicitur, quibus tanquam efficacibus, & posteriore tempore confectis, vt Rei stare cogantur, petit Astit. vel saltem vt ex literæ valide & legitime esse pronuntientur. Plane si quis vehementius vrgeat domum in emphyteusim hic non concessam videri: sed sub censu perpetuo datam, nō magno opere refragabor. Cum inter hos duos cõtractus solū, quoad nomen, & non quoad effectū, interesse existimet. Imol. in c. nulli. nu. 8. de reb. Eccl. non alien. Magis tamen existimo cõtractum emphyteuticum iniriū fuisse, propter supradictas rationes. Nec moueor, domū non omnino quæ, olim extitisse: quia licet olim

olim agri steriles in emphyteusini dari consueverunt, vt redderentur fructuosiores. §. *ad eos autem. In st. de locat. & conducl.* vbi tex. & communitur Scribentes. Tamen hodie etiam fructuosissima dantur, vt in *auth. de non alien. aut permitt. reb. eccl. col. 2. & in auth. de alien. & emphyteus. col. 9. & l. vlt. C. de iur. emphyteu.* Neque obstat, quod detrimentum ædium non spectet villo modo ad emphyteuticatos, iuxta d. §. & l. 1. C. de iure emphyt. Quodque ædes pleno quasi iure domini translatæ sint: sicque irrequisitis dominis posse videantur alienari, contra l. 3. C. de iur. emphyt. Et denique: quod nihil ita in dominis pro huiusmodi ædibus datum sit, *Auth. 32. Hæc omnia, firmo manente contractu, per pacificantes fieri potuerunt: siquidem contractus ex pacto propriam commutet naturam, l. natur. al. §. final. de prescript. verb. l. pacta conuenta, & ibi post Bart. alii, de contrahend. emp.* Concludo igitur actum ex contractu emphyteutico. Et puto ex narratione facti, & conclusionem in libello, satis aperte colligi, actionem personalem, ad seruandam fidem contractus emphyteutici, aduersus dominum directum litigiosæ domus institutam esse. Et licet hic contractus potius superficialis, secundum iura ciuilia, *l. superficialia. de rei vindic. l. 1. §. 1. l. fin. de superfic.* & ibi Bart. aut consensualis, iuxta ius Pontificum; quia *Wedenynß* præstat, consensu posset: tamen, quia in conventionem id pactum adiectum esse dicitur: quod propter non solutam annuam pensionem, vel canonem, res ad directum dominum redire debeat: Item, quia non omne ius translatum, sed directum dominium reseruatum esse, asseritur; in hoc à consensuali, iuxta commune Doctorem traditionem: in illo vero, à superficialio contractu, qui istud pactum minime exigit, differre. Exinde emphyteuticum contractum esse arbitror, ac concludo, &c.

CAP V T X.

De societatis Remediiis.

S Y M M A R I A

- 1 Officium Iudicis pro rescindenda lega cum vicino extraneo facta.

- 2 Iudex potest adiudicare vni rem integram, si commodum diuidi nequeat.
- 3 Restitutio in integrum.
- 4 Interdictum unde vi.
- 5 Ex stipulatu.
- 6 Ex emptio.
- 7 Negociorum gestorum.
- 8 Communis diuidendo pluribus casibus variata.
- 9 L. Aquila.
- 10 Furti.
- 11 Petit. hæreditatis.

Ratione societatis, varia prodita sunt remedia. Nam aut officium Iudicis obtinet; Aut alie actiones proponuntur.

OFFICIUM Iudicis et obtinet: si Princeps Imperii in detrimentum Imperii, non consulto Imperio, ligam cum aliquo vicino faciat, aut facere tentet: ita Carolus V. Imperator 3. Maii, anno 1521. mandauit Episcopo Lausaniensi sub pena 200. marcarum auri puri, ne cum aliquo (hæc sunt verba mandari) confederationem, ligam, associationem, seu ciuilegium, principe, Potestate, vel Communitate, sine nostra licentia, audeat, vel præsumat inire.

Secundo etiam non rogatus Iudex potest adiudicare vni rem communem integram, si res commodum diuidi non possit. *Alui. de process. execut. §. 3. c. 14. num. 8.*

Tertio, et Restitutio in integrum minori; datur aduersus societatem à se contractam. *l. ait prætor, in prin. de minorib. Sfort. Odd. de Restit. part. 2. quest. 66. artic. 4.*

Quarto, ius dicendi contractum nullum locum habet, si et dolus in præcedenti casu interuenit, *l. in causa, in princip. versitem relat. ff. de minorib. Sfort. Odd. d. loc. num. 28.*

ACTIONES, quæ proponuntur, vel sunt possessoriæ, vel petitoriæ.

DE Possessoris vide *Mynsing. respons. 18.* vbi disputat; an ex l. si quis in tantum. C. unde vi. an veto conditione triticaria actum.

PETITORIÆ Actiones; vel Reales, vel Personales sunt.

PERSONALES, vel ex contractu, vel ex delicto oriuntur.

Ex contractu autem, vel vero, vel quasi.

Ex vero, vel qui verbis, vel qui consensu perficitur.

Verbi,

IN MODVM officii Iudicis: Primo, si
1. Conuulsarius, † aut Delegatus nolit susci-
pere Principis mandatum; tunc sine clausu-
la decernuntur, vt late docetur libro 2. cap. 27.
p. 11. 1.

2. Secundo, si Salarium † vel honorarium exi-
gendum sit, non mandati actione contraria,
sed extra ordinem petitur (Salarium. 7. ff. man-
dati. l. 1. §. in honorariis. ff. de exiraord. cognit.

3. Et tertio, si quid † fieri à Testatore man-
datur veluti funus deducere, & aliquo acce-
pro, non deduxit. l. et si quis alias, §. si cui funeris.
de religiosis & sumptibus fun.

4. Quarto, † competit etiam officium Iudi-
cis non imploratum pro remouendo Procu-
ratoris inhabili, per l. si remouendi. §. Maurus. ff.
mandati. l. fin. Cod. de administrat. tur. & aliis iu-
ribus, ac Doctor. autoritaribus confirmat
Asin. in egregia tract. de execut. §. 3. c. 84. per tot.

5. Quinto, † ad remouendum Aduocatam lo-
quacem, multaue verba, potius orandi mo-
do, quam causa patrocinandi proferentem.
Idque ideo, ne verbis Ciceron. libro 1. de Orat.
& Boet. 1. de consol. reprehendantur, qui in-
quit: Miror, quemadmodum religiose aures
festinent huiusmodi Aduocatorum disputa-
tiones pugnasse verborum, quæ magis ad
submersionem causarum proficiunt. Et quod
tales Aduocati officio priuari possint, egregie
post Afflict. & Iason. docet Asin. d. l. c. 86. vbi
& hæc verba scite subiungit. Inquit Gellius
Noctium Atticarum, libro 1. cap. 22. Memini
ego Prætoris docti hominis, tribunali me for-
te assistere, atque ibi Aduocatam non incele-
brem, sic postulare; vt quam causam diceret,
remque quæ agebatur, non attingeret: tunc
Prætores ei, cuius res erat, dixisse Aduoca-
tum eum non habere: & cum is, qui verba fa-
ciebat, reclamasset: Ego illi, vir clarissime, su-
persum; respondisse Prætores festiuitur: tu
plane superes; non ades, vt voluit Cicero in
libro, qui inscriptus est de iure ciuili in artem
redigendo.

6. Et † in genere contra alias male sese geren-
tes potest Iudex ex officio inquirere, & eos
deponere. per l. 1. §. fin. ff. de offic. præfeti. vrb. & l.
mori. in princip. §. 1. ff. de pen. post Maran. Asin.
d. l. c. 291.

Sexto, competit officium Iudicis pro mi-
noribus & pauperibus ad Aduocatos & Pro-
curatores ex officio pro ipsiis constituendos, si
non habeant: Idque sit in Camera quotidie;
& in Iure docetur, in l. nequicquam. §. Aduo-
cates. de offi. proconsul. Egregie hoc post Roma.
prosequitur Asin. d. l. c. cap. 91.

Septimo, cogitur † hoc remedio edere ac
producere Procurator mandatum procurato-
rium, aut de eo docere. late Asin. d. l. c. cap.
29. per discursum & cap. 316.

Octauo, Restitutio in integrum petitur, quod
luculenter deducit Sfort. Odd. de restit. in inte-
grum. art. 1. & seq. q. 56.

IN MODVM Actionis quæ intentan-
tur, ea vel ex contractu, vel ex delicto na-
scuntur.

EX CONTRACTV autem vel vero, vel
quasi.

EX VERO rursus, vel nominato, vel in-
nominato.

EX nominato: vel qui re; vel verbis;
vel consensu perficitur.

Ex contractu, qui re perficitur, datur con-
dictio mutui: † si in re vendita pretium man-
datarius percepit. l. rog. §. si. in princip. ff. si ceruum
petat. l. si pro eo. 8. C. eod. rit.

Depositi, † concurrit, si quis mandauerit re-
rem suam apud Titium deponendam. l. 1. §. si
teroganero. ff. de positi.

Qui verbis perficitur: actio ex stipulatu: † si sa-
larium petatur. Gail. lib. 1. obseruat. 44. num. 3. §.
item monitoria.

Ex Contractu qui consensu constat: empti
† actio concurrit; si is qui rem suam sciens
vendi mandauit, postea emptori hæres exti-
terit. l. seruum Titii. 49. in fin. ff. mandati.

Actio pro socio, † concurrit, si res
æstimata vendēda data sit ita, vti pluris ven-
didisset, mandatarius hoc quod excederet,
sibi retineret: nisi forte non animo contra-
hendæ societatis, hoc sit adiectum, tunc e-
nim præscriptis verbis actio datur, l. si marga-
ritam. 44. ff. pro socio. Et l. si tibi rem. 13. ff. de præscri-
pti verbis.

Locati & cōducti: † si merces man-
dato interuenit, iussit de mandat. §. in summa. &
l. 1. §.

l. 1. §. fin. ff. mandati. Pfeil *consilio 50. numero 7.* si tamen remunerandi causa honorarium datum sit, mandati actio competit, *l. si remunerandi 6. in princip. & §. final. ff. eod. tit. & l. 2. versic. idem dico. ff. de proxenectis. l. 1. §. final. Cod. mandati.*

Ex innominatis contractibus: con-
16 dictio t̄ ceteri, sola eo casu, quo ex stipulatione dari diximus.

17 Item in factum t̄ actio, primo, si cum filiofamilias mandatum esset, is postea emancipatus mandatum fuerit executus, *l. si vero 12. §. si filiofamilias ff. mandati.*

Secundo, si non domini, sed alterius mandatum negotia domini gesserit, vel inter negotia mandatarii etiam alterius negotia gesserit, *l. si mandauero. 22. §. si curator. ff. mandati.*

Item actio praescriptis verbis: si
18 cum t̄ a me pecuniam rogares, et cumque non haberem, ego tibi rem vendendam dederim, ut pretio uteris? *l. rogasti. 19. in princip. ff. de praescript. verb.* Et & eo casu, quo pro socio actionem dari indicauimus. Similiter et tunc, quando res aestimata alicui vendenda data; tunc aestimatoria praescriptis verbis actio competit, *l. 2. cum l. seq. ff. de aestimatoria. l. si gratuitam. 17. in fin. ff. de praescript. verb.*

Quemadmodum & si de mutuo officio inuicem prestando conuenerit, *l. naturalis. 5. §. sed si facio. ff. de praescript. verb.* Et & eo casu ubi supra actionem locati dedimus: quando merces incerta constituta, Pfeil *de loc. & num. 13. §. Wo aber ihm dem Submann.*

Ex quasi contractu actiones sunt,
19 primo Tutela t̄: quae concurrit, si Tutor contutori suo pupilli negotium mandauerit; si id necessarium non superuacuum fuit pupillo, *l. si procuratorem. 8. §. si tutores. ff. mandati.*

Secundo, negotiorum gestorum actio variis
20 t̄ casibus competit.

Primo, eo casu quo supra actionem in factum dari diximus, concurrat.

Secundo, sola: si quis libero homini, quem bona fide possideret, mandauerit, *l. at qui natura. 19. §. si libero ff. de neg. gesti.*

Tertio, sola: si mandatum non fuerit obligatorium, vel quis sine mandato alicuius negotia gesserit, *l. ex mandato. 20. in fin. & l. si praedente. 58. in prin. ff. mandati. l. si quis cum. 31. in prin. versic. non sit. ff. de procurator.*

Hicce addi potest actio, quod iussu, t̄ quam
concurrere post glo. tradit Bart. in *l. si mandator. 8. nu. 2. C. quod cum eo qui in alien. potest.*

Ex delicto affinia remedia; vel sunt generalia, vel specialia.

Generalia; vt actio de dolo; sola:
t̄ si proxenera quid dolo fecisset dicatur, *l. in fin. ff. de proxen.* Et tunc, si quis quasi idoneus cui crederetur, commendatus sit: qui tamen postea minus idoneus apparet, *l. & eleganter. 7. §. fin. cum l. seq. ff. de dolo malo.* Vel hoc etiā casu: cum quis in fraudem mandatoris cū mandatario collusisset, & mandatarius non sit solvendo, *l. si procuratorem. 8. §. sed & si per collusionem. l. idemque. 10. §. si qui ea ff. eod. tit. & d. l. & eleganter. 7. §. si dolo.* Ac contra illum, qui sine causa Procuratorem constituit reuocat. Bart. in *l. quidam delitor. de dolo.*

Et denique ex mandato retractoris, *l. vt si qui. §. si cui. & ibi Bart. de religiof.* Vide Bald. in *l. mandatum. C. mandati.*

Specialia; vel publica sunt, vel priuata.

Publica; si minus t̄ publicum iniunctum
male sit administratum, de quo est titulus 3. lib. 50. ff.

Priuata; vt furti, t̄ quae concurrat: si ex eo, 24.
quod mandatarius acceptam pecuniam consumpserit, agatur, *l. si mandauero. 22. §. si tibi centum. ff. mandati.* nisi forte ita pecunia data sit, vt cui veller mandatarius dare posset: tunc mandati tantum, non etiam furti actio competit, *l. §. si tibi centum. versic. si ita dederim.*

CAPVT XII.

De donationis Remediis.

SYMMARIA.

- 1 Ex donatione duplex actio.
- 2 Conditio ex l. si quis argentum.
- 3 Rei vindictio.
- 4 Donatori ad perficiendam donationem, quae competant.

- 5 *Officium iudicis pro confirmatione vel infirmatione donationis.*
 6 *Restitutio in integrum aduersus donationem.*
 7 *Interdictum unde vi. Et an hic exceptio dominii obijci.*
 8 *Interdictum Quorum bonorum.*
 9 *Ex stipulatu & num. 15. Et an bonifidei, num. 16. Insuper.*
 10 *Condectio ex l.*
 11 *Actio ob benemerita.*
 12 *Ex Testamento, eaq. utilis, num. 15.*
 13 *Actio ex Testamento cui contra heredes datur.*
 14 *Act. de dolo. Et peti. hereditatis, num. 22.*
 15 *Rei vindicatio, qua ex mortu causa donationis competit. nu. 21.*
 16 *Donato instrumento, omnia contenta valident donata.*

Donatori ad repetendum competentia.

- 23 *Ex stipulatu.*
 24 *Condectio ad reuocationem donationis.*
 25 *Condectio ex l. si inquam.*
 26 *Actio qua donator ad obsequium placitorum agit.*
 27 *Querela pro reuocanda donatione a Tutoris facta.*
 28 *De reuocatione donationis inter virum & uxorem.*
 29 *De reuocatione donationis ob ingratitudinem.*
 30 *Rei vindicatio.*

EX donatione, † duplex oritur actio: vna Donatorio ad rem donatam tradendam: altera Donatori, ad donationem renouandam.

Priori casu competit condictio † *ex l. si quis argentu. 35. §. sed si quidem. C. de donationib. posteriori* iam condictio, quam vendicatio † rei donatæ, † *si sponsus. §. si si. & l. seq. ff. de donat. int. vir. & vxor. l. 1. C. de donat. quæ sub modo. Viuius lib. 1. vers. donatio facta priuato. nu. 13. ibi. amplius. Vtriusque igitur affinita sigillatim tradenda, & postea quæ communia lubiendum.*

PRIORIS generis affinita vel in modum officii iudicis, vel actionis proponuntur.

IN MODVM officii iudicis: cum † petuntur confirmari donationes, vel infirmari, de quibus egregie Anton. Sola ad cons. Sabaud. tit. de donat. fol. 108. & seq. Et in Cametaid in vsu est frequenti. Sic donatio, seu sponsalitia largitas approbata in causa Urbegast ven. Schellenberg contra Sabmann von Freyberg, Item confirmata donatio, in causa Hahs. vnd Caspare ven. Stein/er sic vñ alio. Verminder jrer jungen Betern weylande Phyllippen von Stein hundertassenen vnnunzig

Schönewitz 16. Martii, anno 88. Item, Donatio clerici, seu equitis Melitenensis, aut Ordinis Teutonici: in causa infirmationis donationis Herrn P. Blachen von Schwargenberg contra Johans. Dreier/Risser in Teutschlan, den/ in qua infirmatio quidem donationis acceptata: sed confirmatio eius denegata.

Secundo, eum petitur Restitutio in integrum, † a minore aduersus donationem a se factam; quod pulchre deduxit Stort. Odd. de Rest. in integ. part. 2. q. 5. 8. per tot. tam de donatione inter viuos, quam mortis causa agens.

IN MODVM Actionis proponuntur vel Petitoria, vel possessoria.

POSSESSORIA; † *Primo*, eum ab eorum reru, quas vir vxori, aut vxor marito donauit, & pro possessore possidet, alter possessio vi deiectus est. Nec hic exceptio dominii obijci potest; † ita indicat in causa Wiggl contra Wiggl, *Secundo*, Interdictu. Quoru bonorum † competens donatario omnium bonorum; de quo sic disputat Peregr. de fideicommiss. art. 45. n. 6. Sed vtrum donatarius omnium, vel quoræ bonoru exerceat possit hoc remedium, non inuicilis est inuestigatio. Nam legatario omnium bonoru, aut quoræ bonoru, item filio instituto in legitima, quæ quidem quota bonoru est, iam cõpetere diximus. Sed contra facit. Nam donatarius nō est successor iuris passiuus: ideoque creditores non aduersus donatariu, sed aduersus donatoris heredem iura sua experiuntur pro creditis suis. *l. de nob. C. de don. ante nup. l. 2. C. de reuoc. huius qua in fraud. cred. l. ex alieni. & l. si patri. C. de donat. Alex. conf. 7. in l. dub. vol. 6.* Sed hæc prima ratio tuta non est. Nam idem est in legatario bonoru, sicuti notatur in *l. si quis seruum. §. fin. ff. de legat. 3.* Et in filio successore in legitima. Quare alia videtur obstat consideratio. Nam interdictu hoc fauet successoribus vniuersalibus, ex lege, aut ex Testamento: de contractibus aut non loquitur: & materia est diuersa, *l. verba contraxerunt ff. de verb. sig.* Et ex diuersis non firillatio. *l. p. p. m. ex l. ex l. ff. de minor.* Et cui edicti verba non conueniunt, non etiam dispositio conuenit *l. 4. §. 1. tit. ff. de dam. infect.* Præterea: non tam ror in vita citius possidere desit, & alius occupari, & hoc casu cessat Interdictum

hoc, vt infra dicam *num. 7.* aut possessio post eius mortem vacans, ab alio occupata fuit: & tunc donatarius non aduersus tertium possessorem: sed aduersus heredem actiones suas dirigit, pro rerum traditione. *l. si ex stipulatione ff. de acquir. possess.* Nam personalis actio non exercetur aduersus tertium possessorem, vt plene scribitur, in *l. 1. §. si heres. ff. ad Trebell.* Heredes autem possessionem ab illo auocabit, per Interdictum hoc: aut actiones suas donatario cedit. *Hadrianus Peregrinus.*

PETITORIA sunt vel in rem, vel in personam.

IN PERSONAM; vel ex contractu, vel delicto.

Ex contractu autem vel vero, vel quasi.

Vero, vel nominato, vel innominato.

E nominato; actio ex stipulatu: si inter vivos donatio facta, *Wesembec. de donat. num. 7.* Et hæc data in causa *Blitter. wiffch* contra *Weyer* / vt cap. sequenti latius dicitur.

10 Ex innominato; et conditio ex lege; si nudo pacto donatio facta. *Wesembec. d. loc. vt & si ob benemerita et facta. Ruin. conf. §. 4. num. 4. ro. num. 1.* Ratio, quia non est mera donatio.

12 Ex quasi contractu: ratione et fideicommissi, ex testamento, *l. 1. C. cod. tit.* qua actione etiam agitur ratione donationis causa mortis. Quod quia luculenter explicauit *Benincas. in §. aditionum. num. 12.* eius verba, quæ sic sonant, addenda: Sed quæ est actio, quæ oritur ex donatione causa mortis; quia dispuramus de ea, & nescimus quæ sit, contra vulgare dictum *Ciceronis, libro primo Offic.* Et ex hoc postea melius patebit veritas præsentis indagationis, videlicet an sit stricti iuris, an sapiat naturam bonæ fidei. Et reperio, quod glossa in *d. l. Scia. §. bonæ fidei.* dicit: quod aliqui dicunt, quod hoc iudicium, quo petitur id, quod est donatum causa mortis, appellatur petitio hæreditatis; adeo quod non esset postea mirum, si esset bonæ fidei, vel sciperet naturam bonæ fidei. Et alias dum *Perusius* legem Titulum de *Donat.* recorder me dixisse,

actionem, quæ ex donatione hac nasceretur, esse actionem ex Testamento, *per tex. in l. 1. vbi bona gloss. C. de donat. caus. mort.* Tamen hodie reperio, quod *Bartol.* intelligit illum text. in fideicommissis, scilicet quod per fideicommissum erat grauatus quilibet donatarius restituere partem suam superuiuenti: ideo ille text. dicit: quod superuiuentibus competit actio ex fideicommissio ad petendam partem aliam præmorientis, qua de re *Bartol.* postea in *l. 1. ff. de donat. caus. mort.* cõcludit, quod si donatio fiat a prætente prætenti causa mortis, quod si interuenit stipulatio, et oritur actio ex stipulatione: si interuenit pactum, nascitur et conditio ex *l. si quis argentum. C. de donat.* Sin autem fiat absenti, ab eo qui potest testari; quia non est propterea causa mortis donatio, ratione absentia: *l. inter mortu. ff. de donat. caus. mort.* tunc valet in vim fideicommissi: ad quod aderit actio ex testamento et utilis. Sin autem fiat talis donatio in testamento: tunc competit actio ex testamento; sed directæ, vt est glossa in *d. l. 1. Cod. de donat. caus. mort.* Et ita tenet *Bald.* ibi. & *Inol.* in *l. 1. ff. de don. caus. mort.* dicit communem opinionem esse cum *Bart.* Acidem sentit *Alciat.* in *l. 1. nu. 27. ff. de leg. 2. Bald. inol. & Ias. in l. 2. ff. de legat. 1. & Aret. & Rip. ibi. Iacob. de Are. in l. 2. ff. de don. caus. mort. Bald. in l. si mortu. C. ad l. Falcid.* Sicigitur esset opus, vt isti Doctores dicerent; an de qualibet intelligerent, vel magis de vna, quam de alia ex istis actionib. competentibus pro donatione causa mortis. Et quoad i. quando actio competit ex stipulatione, scilicet certi conditio, si certa est res: ex stipulatu, si res sit incerta: ego nescio, quomodo possimus dicere, et quod sapiat naturam bonæ fidei, cum regulariter sit stricti iuris: & non reperiatur bonæ fidei, nisi in casu quo cõpetit pro dote, vt in *§. seg.* quod est propter magnum & amplum fauorem dotis; qui fauor non potest excogitari in hoc casu: non tantum vt sit bonæ fidei: sed etiam, vt non sapiat naturam bonæ fidei, cum simus in donatione, quæ est odiosa, *l. cum de indebito. ff. de preb. & latius diximus supra in §. 1. in glo. in verb. de quacunque gl. in l. si maritus. l. 2. C. de donat. inter vir. & vxor.* In quo casu non poterit talis donatio causa mortis reuocari, sicut donatio in-

tec vè-

ter viuos; quoniam stipulatio, vel pactum adstringit ad obseruantiam, vt inquit Iacob. de Aret. Bart. Alex. in addit. in *l. si alienam. §. Marcellus ff. de donat. caus. mort.* Idem quoque dicam in donatione causa mortis pacto nudo firmata: pro qua competit conditio ex lege, *si quis argentum. §. fin. C. de donat.* Quæ cum non sit enumerata in hoc tex. nostro; certe nõ erit bonæ fidei, nec sapiet naturam bonæ fidei, cum magis adsit odium, quam fauor: non potest dici, quod donatio causa mortis probetur esse bonæ fidei, in *d. l. Seia.* quia hoc non probatur ibi, vt optime deducit Rubens in *l. vinum. num. 134. ff. si cert. pet.* Nec possumus dicere sapere naturam bonæ fidei hanc actionem, ex eo quod donatio causa mortis sit vltima voluntas, quæ sicut testamentum causat actionem sapientem naturam bonæ fidei; cum clarum sit, magis accedere donationi inter viuos, quam vltimæ voluntati, vt per Doct. in *l. 2. ff. de leg. 1.* adeo quod non possumus dicere actionem stricti iuris orientem ex donatione causa mortis, ratione saxe causæ, sapere naturam bonæ fidei: vel si non magis accedat contrarietati, sitis est, quod non est vltima voluntas, vt per Dulab. & alias diximus. Si nos loquimur de actione ex testamento: tunc credo quod non adit difficultas: quia cum donatio causa mortis tuac sit impropria, sed quasi quoddam fideicommissum. Sed actio ex testamento, de qua fuimus locuti, non est alia, quam illa actio, quæ oritur ex quasi contractu, scilicet ex actione hæreditatis. Nam hæres ad eundem hereditatem, quasi contra heres legatariis & fideicommissariis, id est, se obligat ex *l. apud Iulianum §. fin. ff. ex quib. act. in poss. est. §. heres, sap. de oblig. que ex quasi contr. act. nascunt.* Et late diximus supra in *§. omnium.* Ex hac igitur obligatione (sicut ex matre dicitur filia) nascitur actio ex testamento, iplis legatariis & fideicommissariis contra heredem, vt optime declarat Ioan. de Plat. in *infra actione ex testamento.* & Aleat. in *l. iunum 21. ff. de leg. 1.* siue testamentum sit factum, siue non: quia quando est factum; tunc hæc oritur in heredem institutum: & sic actio proprie ex testamento, quando non adest testamentum, in hæredem ab intestato datur, qui ad hoc tenetur, *l.*

consciuntur. ff. de iur. cod. Et late sumpto vocabulo, *Testamentum*, veniunt etiam alie vltimæ voluntates, vt legata, fideicommissa, codicilli, & similia; vt per Scribentes in *rubr. ff. de legat. 1.* Et in casu nostro ista donatio, magis est fideicommissum, quam donatio caus. mort. non immerito poterit habere actio locum ex testamento, large sumendo testamentum. Sed hæc inuestigatio ad quid nobis profuit. Gominhil. vt *l. Aurel. u. §. fin. vbi not. Alexand. ff. de liber. leg.* Sed in contrarium facit gloss. in *l. si cui. §. si Tiro. ff. de legat. 1.* Ioan. Fab. in *§. ex contrario. supra de legat.* Et tex. in *d. §. fin.* non clare probat, ideo debet intelligi secundum iura, quæ apertam faciunt differentiam, iuxta *l. videamus. §. actionem. ff. de vsu.* Tamen his non obstantibus tene opinionem primam; quod nulla vtilitas sit, an bonæ fidei, vel stricti iuris sit: quæ tenet ac firmat Bart. & alii in *l. si creditori. ff. de legat. 1.* Mode. Reperet. in *l. 1. ff. de legat. 1.* tamen intellige eam procedere, quoad commodum legatorum, pro quibus competit actio ex testamento. Sed bene in alia materia consideratur talis differentia *d. l. in minorum.* Ben. Hæc omnia ponit, de verb. ad verb. Iason in *d. l. creditori.*

Ex delicto; actio ꝑ de dolo, si ex eo agatur, quod res donata donataria sit euicta, argum. eorum, quæ infra de dote traduntur. **REALIA** Remedia; vt rei vindicatio, quæ primo Domino cõpetit, si nõ nudo consensu, sed traditione interueniente, facta sit donatione: quo capite sequenti præiudicium Camerale recitatur in causa *Blitterwisch* contra Weyer: & hoc rectius intelligitur, alio etiam exemplo illustrabo, quod in decisione iudicatarum Camere, sub nomine Gilmann. lib. 1. decis. 26. sequentibus verbis proponitur. Quod ad actionem attinet, puto intentam rei vindicationem, quam etiam actores aiunt se intentasse in der *Schrisse* de r. 9. Nouembris, anno 71. & 22. Martii, anno 76. Vult enim actor dominium probare, ex facta sibi donatione, qua rerum dominia transferuntur. *§. alia autem. Insuper. de donat.* Doctor. in *l. traditionibus. Cod. de pact.* & Reos esse in rerum donatarum possessione, quam Rei quoque non negant; & ex propria Reorum confessione constat.

constat. Nam possessionem relictorum bonorum à Nallegant in defensionalibus, præsertim *art. 26.* quam asseuerant quoque duo testamentarii, vti quoque *artic. 27. 28. 29. & ex part. 30.* Nec negant Rei in illis articulis detentionis; sed quod bona fide per manus Executorum, bona, partim titulo institutionis, partim titulo legati possideant; vt & in productis: ita vt de possessione nullū dubium supersit. Omnis igitur questio in eo consistit: Num alterum requisitum actionis, nempe dominium ab emptore probatum sit? Et au de iure valeat atque defendi possit præterita donatio, quæ à N. eiusdem filia. Actori anno 49. 19. Iunii facta est: qua in re diligenter dicta testium singula perpendenda.

Secundo, locum etiam habet, rei vindicatio, si instrumenta sunt tradita, *l. 1. C. de donat. l. 10. siue possidetis. C. de probat.* Nam instrumento tradito & tradito, censetur res in eo contineri etiam tradita. *Gail. lib. 2. obseruat. 37. numero 10. Hotom. quest. illustr. 15. vide Coler. de process. execut. part. 2. cap. 2. num. 59. Strach. de adiect. pag. 741. Couar. lib. 3. variarum resolution. cap. 16. numero 12.*

Tertio, etiam tunc locum habet, cum quid mortis causa donatum est, *l. si morte cau. 29. vers. mortuo eo. & vers. interim autem. ff. de mort. caus. donation. Vaud. lib. 2. q. 13.*

Petitio etiam hereditatis sæpe competit ratione donationis nominum: cuius exemplum est in causa Thilian Strolos contra Joh. an. Jausen/anno 1584. mense Iunio.

SECVNDI generis adfines Actiones, sunt aut reales, aut personales.

PERSONALES; vel ex contractu, vel ex delicto.

Ex contractu: vel nominato vel innominato.

Ex nominato; datur ex stipulata actio, si in casu, qui infra refertur 3. loco sub cōditione ex l. proposita stipulatio intercesserit, *l. cum quis de edent. 37. §. pater de legat. 3.*

Vt & generaliter tunc, quotiescunq; ea interuenit, *W. senbec. in paratit. de donat. nu. 7.*

Ex innominato, cōditiones oriuntur.

Vt primo, quæ donatori datur, & ad reuocationem donationis immodicæ, actis non

insinuatæ *l. vt mihi. 21. vers. sed ego. ff. de donat. Ad. de Vaud. lib. 2. var. quest. q. 24.*

Secundo, cōdictio ex *l. si inquam. 8. Cod. de reuocand. donat. l. ul. Clar. in §. donatio. quest. 24. vers. scire debes.*

Tertio, actio; quæ donator donatarium ob obsequium placitorum cōpellit, *l. cum rer. 22. Cod. de donat. l. hereditatem. 28. ff. eos tit. l. donationis. 3. in fin. Cod. de contrahend. emp.*

Quarto, actio, seu querela, de reuocando à tutore inofficiosam donationem. *l. vnica. C. de inoffic. donat.*

Quinto, reuocatio rei inter virū & uxorem donatæ, *l. mortis causa. 8. §. si donatur in fin. & l. qui mortis. 30. item l. Senatus. 35. §. si dubit. uero. ff. de mortis causa donat. Quid casu & in factum actio datur. d. §. si donatur in fine.*

Ex delicto, actio datur donatori ad repetendam rem donatam propter ingratitudinem donatarii. Illa enim dicitur competere ad vindictam, & nõ rem familiarem, post *Rip. in repetit. l. fin. num. 205. C. de reuocand. donat. Schrad. de feud. 2. par. princ. sect. 6. num. 39.*

REALIS Actio, quæ cōpetit, est rei vindicatio: & si reuocetur res mortis causa donata, *l. si mortis causa. 29. cum l. seq. ff. de donatio. causa mortis.*

CAPVT XIII.

De Dotibus.

S Y M M A R I A.

- 1 Ex stipulatu.
- 2 Officium iudicis pro mittendo in possessionem.
- 3 Officium iudicis contra mulierem renuntiantem.
- 4 Restitutio in integrum.
- 5 Dotulicium confirmari petiur in Camera.
- 6 Index ex officio, uergens citro ad inopiam, restitutionem dotis adiungit.
- 7 Ex stipulatu. 8 Actio empti.
- 9 Ratione iura retrahens.
- 10 Depositi.
- 11 De peculio.
- 12 Negotiorum gestorum.
- 13 Tutela. 14 Cōdictio generalis.
- 15 Cōdictio sine causa. 16 Prescriptio verbis.
- 17 Actio peculiaris: si maritus dolo, vel culpa circa dotem versetur.
- 18 L. de famam.
- 19 Rei vindicatio.
- 20 Hypotheca. 21. & num. 22.

Ratione

Ratione doris datur regulariter actio ꝛ ex stipulatu. *l. vnic. C. de rei vx. a. l.* Quia autem ea duplex est, & vna marito, altera vxori competit; de vtriusque assibus ordine dicendum.

ET CVM illa actio, quæ vxori competit, plures habeat comites; de iis priori loco. Proponuntur autem vel in modum officii Iudicis, vel actionis.

IN MODVM officii Iudicis; cum imploratur eius officium, pro mittendo in possessionem: ꝛ cuius exempla extant in causa *Langauer* contra *Wingelber*; & in causa *Christian Werrers* contra *Commenshur* des *Johans*, *hans* *iu* *Strassburg*; & in causa *Agathæ Jéderm* contra *Schwendem*.

Secundo; si mulier dorem ꝛ accepit, & cum iuramento renuntiat hereditari, curatoribus, nomine fratris minorennis, si postea, dote non cõrenta, cum marito bona paterna occupet, mandata cum clausula aduersus eã decernuntur. Exemplum luculentissimum extat in causa *Holdingshäuserische Vormünder* contra *Margarethen W.* geborne von *Hols*, *hanssen* 10. Iulii, anno 1591.

Tertio, Restitutio in integrum ꝛ aduersus dotes à minoribus constitutas variis casibus, qui recensentur à *Sfort. Odd. de Restit. in integ. pars. 2. q. 69. art. 1. 2. 3. 4. & 5.*

Quarto, dotalitium à viro vxori cõstitutum, confirmari ꝛ in Camera petitur, de quo sic habetur in decisi. seu prejudic. *Camer. in verb. dos. dotalitium*, anno 96. 22. Ianuar. ist. *J. Worsten* *iu* *Paussin* *Hausfraven M. Kamelin* *vermächtes* *Leibgeding* in Camera, pro insinuato angustionibus; da doch gemeinlich Nobilibus, & præterea mediatis *folches* denegirt. Credo propterea, *das es vñ dependt* *Herrgogen in P. als* *Lehnherren* *rete* auch *Kays. Mayest.* confirmirt. Forma decreti fuit: *In Sachen bezgerter Insinuation Leibgedings Verschreibung* *wegen* *J. Werken* 26 Septemb. *junast* durch *D. N. Gerichtlich beschähen* *ist* *dasselb* *nach gelegenheit* *diese* *Decret* *werden* *nicht* *allzeit* *gelesen* *dieser* *Sachen* *Doch* *vorbehaltslich* *des* *J. Reichs* *Ober* *vñ* *Gerechtigkeit* *in* *auch* *meiniglichs* *Interesse* *vñ* *Eynredt* *dargegen* *jederzeit* *vorzubringen* *so* *viel* *recht* *hiemit* *an*

genommen/darüber auch dergestalt Verstandt erlaubdt.

Quinto, etiam non negatum impartiri potest officii Iud. vt vergeunte viro ad inopiam, dos restituatur, *author* *Io. à S. Blas. de priuile. dotal. cent. 3. nu. 4.* quia est causa pia. *l. 3. cum u. 5. mulier. de cond. ind. b.* In quibus causis Iudex officio procedit, per *Cy. in l. mulierem. C. si mancip. ita venier. vt emanc. Affin. de execut. §. 3. c. 112.*

IN MODVM Actionis, quæ proponuntur, Remedia: vel sunt personalia vel realia.

Personalia; vel ex contractu, vel ex delicto.

Ex contractu; vel vero, vel quasi.

Ex vero rursus vel in nominato, vel in nominato.

Ex contractu nominato; ꝛ qui verbis perficitur ex stipulatu actio cõpetit: Ita enim aliquando notatũ est, quod ꝛ horto donationis propter nuptias causa dato, agatur ex stipulatu, *l. legem. C. de donat. d. l. vnic. C. de rei vx. act. Zalsin §. fuerat. Inst. de actionib. in causa* *Godhardt von Bluerwisch* contra *Adelheit Weyers*.

Secundo, ex contractu, qui consensu ꝛ perficitur, etiam pri actio datur; si res æstimata in dote data sit. *l. quoties. C. de iur. dot. late* *Viuius decy. 261. num. 1.*

Tertio, ex eodem cõtractu actio promanar, quæ datur mulieri, si pretium doris æstimatũ, est iniustũ, per *l. si res. §. si mulier. ff. de iur. dotium.* post *Castr. tradit* *Viuius d. loc. nu. 4.*

Quarto, ꝛ actio ex iure retractus, eo casu, cũ dos æstimata datur, *Viuius d. loc. num. 4.*

Ex contractu, qui re perficitur, datur depositi actio; quia dos quæ sub titulo depositi data est, matrimonio non subsistente, repeti potest, *l. Lucius Titius. 27. ff. de positi.*

Ex quasi contractu, cõpetit primo actio de peculio ꝛ in rem verso, & quod iussu; si filio familias dos data sit, *l. si cum dorem. 22. §. et si agri. d. annur. versed* *si filius familias. Et. l. si filius familias. §. 3. ff. soluto matrimonio.*

Secundo, Negotorũ gestorum; si diuortio facto, negoria vxoris maritus gessit. *l. diuortio. §. 6. in princip. ff. de negot. gestis.*

Tertio, Tutelæ: si tutor neglexerit petere dorem, aut donationẽ propter nuptias. Cuius exemplũ extat in causa *Mér* cõr. *Mér* de quo infra in inuestiganda actione tutelæ tractabitur.

Et

Ex in*nominato* contractu, competunt conditiones.

14 *Primo*, generalis; quæ datur, etiam cum agitur pro lucro donationis propter nuptias, per l. certi conditio. ff. si certum petatur. Ita constitutum in d. causa Godharde von Blitterwisch contra Alsheyt Meyers genant Delschlägers / ubi tamen huic actioni prælat. est conditio ex stipulatu, pro lucro donationis propter nuptias, per d. l. vnicam.

15 *Secundo*, conditio sine causa, si si dote data, postea convenit, ut alia res in dotem esset, priore recepta; tunc enim prior res in dotem data, constante matrimonio, conditione sine causa repetenda est. l. qua fundum. 50. ff. de iure dot.

16 *Præscriptis* verbis actio competit, si si petantur acquisita ex pactis dotalibus, per l. quoties de præscript. verb. l. al. in l. bonafidei. numer. 2. C. de pact. convent. & cumulari eam posse cum actione ex stipulatu: in d. causa appellationis Langarter notatum à Referente, per doctrinam Gaili. obfer. 63.

Item si ex arbitramento, seu transactione dos sit constituta: quod luculenter deductum, in decis. f. Relat. sub nomine Benign. edir. synt. 23. decad. 2. vot. 7. quod omnino vide, ut & quæ infra de transactionum remediis traduntur.

17 *Ex delicto* dantur: primo pecuniaria actio: si maritus dolo vel culpa si circa dotem versatus sit. l. in rebus. 17. de iure dotium. l. 25. si filiofamilias. §. maritum. l. 66. in h. & l. vltim. solut. matrim.

18 Deinde, agitur filia si ex l. diffamari; si dicatur hæres ex eo, quod dotem accepit. Nam inde debitoribus non est obnoxia; quod luculenter disputatum in causa Hassell contra Dahmen von Gahlen.

REALES Actiones competunt: primo rei vindicatio; quæ datur si uxori adversus quemlibet possessorem, l. in rebus. 30. C. de iure dot. lare Bald. hæc deducit, cons. 60. per tot. vol. 2. Quod & in donatione propter nuptias obtrinet. Permissa enim est & in rem actio pro tali donatione propter nuptias adversus omnes posseditores: Ea tamen reiecta, conclusit Referens, actum ex stipulatu, in causa Godharde

von Blitterwisch contra Alsheyt Meyers / genant Delschlägers / cuius causæ meminit etiam Gail. obfer. 78 num. 5. hb. 2. Deinde; Hypothecaria, si qua vult vxor præferri aliis creditoribus. Exemplum est in dicta causa Agathon Förderlin / contra Georg Schwenden / de quo infra: Quæ & marito datur. Nam quemadmodum res mariti uxori tacite pignori pro dote sunt obligatæ: ita vice versa vxoris res tacite marito pignori obstrictæ sunt. d. l. vnic. §. & ut plenius.

Tertio, eadem hypothecaria si competit, si ne tamen privilegio prælationis, ratione donationis propter nuptias; pro qua mulier mariti bona tacite habet obligata. l. in rebus. C. de iure dot. l. si constante. Cod. de donat. ante nuptias. de quo plura Ruin. in l. 1. numer. 38. solut. matrim.

CAPVT XIV.

De in*nominatorum* contractuum Remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 Quia differentia inter actionem præscriptis verbis, & actionem in factum.
- 2 Actio in factum, sit ne directa, vel utilis
- 3 Officium Iudicis ad annullandam permutationem.
- 4 Resistit in integrum.
- 5 Conditio causa data, causa non secuta.
- 6 Conditio indebiti. Conditio ob causam. nu. 9.
- 7 Solutio & promissio paria sunt.
- 8 Conditio indebiti an detur, ubi conditio sine causa competit.
- 10 De differentia inter conditionem ob causam & actionem præscriptis verbis.
- 11 Conditio ex lege.
- 12 Conditio incerti tam in supplementum, quam ad rescindendam permutationem.
- 13 Quando conventio inter bonafidei contractum, tunc ex illa agitur.
- 14 Ex stipulatu. §. 22.
- 15 Ex litærum obligatione.
- 16 Ex mutuo.
- 17 Pro socio.
- 18 Commodati, & an actio præscriptis verbis cum ea concurrat.
- 19 Præscriptis verbis actio non habet locum in contractibus nominatis.
- 20 Exempto.
- 21 Ex pacto de retro vendendo.
- 22 De dolo.
- 24 Quomodo ex permutatione præscriptis verbis agatur.

DE actionibus nominatorum contractuum supra satis diximus; ubi & in pluribus locis actionum in factum, & præscriptis verbis meminimus, ac quam sepe cum nominatis concurrant demonstravimus: maxime vero ubi de possessorii remediis, & actione ex vendito, dictum est; quæ omnia exempli loco hic repetita volumus. Illud saltem præterea monentes: exiguam inter actionem præscriptis verbis esse differentiam, si Bartolo credimus, qui sic ait: *Quæ est differentia inter actionem præscriptis verbis, & in factum actionem?* Dicit glo. quod actio in factum magis generaliter sumitur. Illud expediui plene, in l. 1. *sup. de cond. ex l. tamen*, quantum pertinet ad præsentem titulum, declaro: Actio præscriptis verbis ideo appellata est, quia datur secundum verba præscripta, & non habet certum nomen: Et ista eadem potest dici in factum, quasi habeat actionem secundum factum propositum. Vnde ubiqueq; habet locum actio præscriptis verbis, habet locum in factum. Quandoque tamen ex aliquo facto æque est actionem dari, ubi nulla verba interenerunt. Et tunc non potest dici præscriptis verbis, quia verba non fuerunt; sed vocatur actio in factum. De qua videbitis in l. *quoties. inf. eo.* Et per multas leges huius tituli declaravi plene, in l. 1. *supra de cond. ex l. & C. in rubr. de præscript. verb.* vbi Alexand. addere iubet Bald. glof. Dyn. & alios Dd.

Hic se necesse est cognitis (quia sepe actionem in factum & præscriptis verbis in uno quasi membro, sciungo, magis, verba Doctorum, quam diversitatem rei spectans.) Nunc in specie questionem ꝑ hanc, quam omnino scire expedit, non meis, sed alterius verbis explicabo: An scilicet actio in factum, oriens ex contractibus innominatis, sit directa, vel utilis? In qua licet, de mente Dd. sit, quod sit directa & nativa, per text. in l. *iuriss. §. 1. de pact. tamen* contraria opinio est verior, & probatur, in l. 1. *et 3. de præscript. verb.* quatenus ibi dicitur: quod tunc experimur actionem in factum: cum deficiunt vulgaria, atque vitiata actionum nomina. Ex quo colligitur, quod actio in factum sit utilis: cum detur solum in defectum directarum actionum. Et

ratio præsupponitur, in d. l. 1. *et 3.* quia nullum est nomen actionis, per quod possit denotari causa huius contractus innominati: ideo necesse est ut agatur utilis, & explicite narretur factum, & præscripta verba. Quod vero huiusmodi actiones in factum sint dativæ, satis ex hoc patet, quia sunt utiles, ut dixi supra in §. *quærit. ad text. in d. l. iuriss. §. 1.* Et patet solutio ex his, quæ circa d. §. dixi in §. *quæ sit. ita Hieron. Tornell. in tract. de utilis & directa actione. quæst. 11. num. 35.*

Remedia autem: quæ ex innominatis contractibus competunt: sunt vel officium Iudicis, vel aliæ actiones.

OFFICIUM Iudicis imploratur, cum petitur ꝑ annullari permutatio: quod sepe fit in Camera, impetrata ad hoc citatione: cuius exempla extant, in tom. 1. *symptor. supplicat. Cam. part. 2. tit. 3. fol. 21 inter 2. & 3. supplicationem.* Secundo cum petitur Restitutio in integrum, quæ datur minori, l. *Titia. ff. de iur. dot. Sfort. Odd. de Restit. quæst. 56. art. 5. n. 30.*

ACTIONES, vel ipsi contractibus innominatis inter se communes sunt: vel nominatis.

Innominativæ, inter se communes sunt conditiones.

Primo: causa data ꝑ causa non secuta: si non ꝑ ad id quod interest, sed ad rem datam restituendam agatur, l. *naturali. §. §. & si quidem. vers. vel sine meum. §. at cum do. & l. si tibi de em. 7 in fin. ff. de præscript. verb.* Quod consideratum in causa Agimus deſi Dreyſchener Naphis/ contra Statthalter vnd Nhat zu Wißholz/ appellationis, vide latius infra n. 24.

Secundo, ꝑ conditio indebiti vel sine causa, quæ valde est æstinis, de quo sic ait Jacob. Ayer. in repet. l. *unic. de error. cal. ul. num. 212. & seqq.* Quando indebitum sine causa solutum, vel promissum est: tunc per conditionem sine causa liberatio ab obligatione, vel repetitio soluti sine causa condici potest, per text. in l. *quis sine. 3. ff. de condit. sine causa.* Dixi solum, promissum: quia promissio, & solutio paria sunt, & æquiparantur. Zafin l. *Julianum. num. 4. ff. de doli mali except. l. fin. ibi:* si soluerit, aut promiserit, C. *ad l. Falid.* Et quamvis etiam conditio sine causa competere videatur, ꝑ bi con-

dictio indebiti datur, l. i. ff. de condit. sine causa: acramen nullum dubium est, quin conditio indebiti in hac conditione sine causa differat: quod ubi indebitum solutum repetitur, per indebiti conditionem in codici solet: hac autem sine causa conditione, ipsa condicetur obligario, ut ab illa per acceptationem liberationem promittens consequatur, l. i. in prin. ff. de cond. sine causa. ubi dicit Vlpian. qui promissit sine causa, condicere quantiratem non potest, quam non dedit; sed ipsam obligationem. Similis text. est in l. i. in princ. ff. eod. tit. ubi Iulianus inquit: qui sine causa obligantur, incerti conditione consequi possunt, ut liberentur: facit ad idem text. in l. i. in qui. 31. ff. de condit. indebit. Iason in l. i. n. 3. ff. de condit. sine causa, & ibidem Wesenbec. n. 2.

9 Tercio conditio ꝑ ob causam, de qua sic Bart. in l. i. n. 7. ff. de donatio. Ad quid datur actio præscriptis verbis? Et potest dari ad id quod convenit, ut impleatur, l. hereditatu. i. ff. eod. & l. naturalu. §. i. & §. seq. supra de præscript. verb. Item potest dari ad rem repetendam, si de re reddenda convenit: quia semper ad implendum quod convenit, datur actio præscriptis verbis. 10 ꝑ ista est differentia inter præscriptis verbis actionem, & conditionem ob causam, l. si in qui. in fin. supra commodati. Et quia conditio nascitur extra id quod agitur. Sed quomodo potest habere locum conditio ob causam, & præscriptis? l. quoties. supra. de præscript. verb. Dic, quod potest concurrere præscriptis verbis, cum conditione ob causam, quæ sumptit originem ex alio fonte: ut dicitur in l. in bonafidei. C. de passu.

11 Quarto datur & conditio ꝑ ex lege, si contractus innominatus, aliqua lege adiuvetur.

12 Quinto, competit & ꝑ incerti actio civilis, tam ad supplementum, quam ad rescindendam permutationem, ab aliquo factam. Ita notatum in dicta causa Xsimus ubi perebatur rescindi permutatio, ab Abbate Marbacensi, facta.

Ex vere nominatis quoq; contractib. concurreunt actiones, vel in genere, vel in specie.

In genere bonæ fidei contractus, cui inest 13 nominata conventio. ꝑ Hoc enim casu ex eo contractu non præscriptis verbis datur actio,

d. l. i. in iurgentium. 7. §. quiniomo ff. de pact. am. contra. Titu. 85. de reg. iur. in 6. Gabriel. lib. 1. de præsumpt. cond. 13. n. 30. cum seq. & n. 24.

In specie: vel bonæ fidei, vel stricti iuris.

Stricti iuris, ex stipulatu ꝑ, concurrunt, primo, 14 si stipulatio interuenit, d. l. i. in iurgent. 7. §. quod fere. l. petens. 27. cum l. seq. in fin. C. de pact. l. cum mota. 6. in fin. C. de transact. l. nuda. §. cum l. seq. C. de contrab. & committ. stipul. l. 3. C. de ver. permutat. Rip. in rubr. C. de pact. n. 7. de quo subtiliter, sed intricate, multa Carol. Ruin. omnino videndus, in rubr. de verb. oblig. nu. 34. & seqq. Secundo eo casu, qui infra n. 22. recensetur.

Ex literarum obligatione ꝑ: in casu qui supra de literarum obligationibus traditus.

Ex mutuo ꝑ: in casu qui supra, ubi de mutuo actum, enumeratus, in causa Stockholm contra Stockholm.

Bonæ fidei actio pro socio: ꝑ si res data pretiosior efficienda, & postea vendenda, l. si tibi area. 14. ff. de præscript. verb.

Commodati: Si dedi alicui rem ꝑ ut pignori 18 creditor suo daret, & ipse non oppignoret, ut domino reddat, l. §. si incerte. §. nunc videndum. ff. commodati. Et de hac, in alio casu, ita ait Bart. in l. i. §. huius edicti. nu. 3. ff. commodati. Oppon. de l. si gratis am. infra de præscript. verb. dicit gloss. fa-teor, quod competit actio commodati, & etiam actio præscriptis verbis: l. contraria. Hoc non videtur verum: quia actio præscriptis verbis non concurrat cum alia. Infra de præscript. verb. l. quoties. Nec habet locum ꝑ in contractibus nominatis, l. §. eod. tit. Ideo dicit Gulquod hic loquitur, quando commodatur ad certum, & determinatum usum: tunc enim est proprie commodatum: secus si ad incertum: ut infra eo l. in commodato. §. si cur. & ibi videbitis: & tunc haberet locum actio præscriptis verbis, ut in contrario.

Ex empto: in casu permutationis ꝑ, de quo 10 supra: ubi de emptione & conditione pluribus actum. Et ex pacto de retrouendendo: 21 quod consideratum, in causa Georg. Stendlein & Consorten/ contra Marthian Hoffmann & Consortes. Ubi, quamvis Referens velle dare actione præscriptis verbis, per Lrebus. deter. permut. tamen rectius dicebat acti ex contractu, per pactum informato, & actione ex vendito,

dicto, per l. si sterili. §. si tibi. de act. empt. l. qui fundum. de vi & vi arm. Schurf. conf. §. cent. 2. nu. 1.

22 Et in alia causa dicebatur ab eo dem, si ex interuallo adiectum sit pactum, putare se actum esse ex stipulatu. in causa Dorothea tangen contra Matthijß Windij & consortes.

23 D A T V R & ex delicto, de dolo actio, §. si dolo interuenierit: quod tamen ad vnam saltem speciem innominatorum contractuum referunt: facio vt des. Bart. in l. naturalu. §. quod si faciam. de prescript. verb. Et ibi Ias. per l. cum proponas. C. de dolo, de quo theoricis in diuersas species diuisaliter cantur. Pro supplemento huius capitis: quia valde intricatum est: exempli verba Beninacii in §. actionum. nu. §. 61. de action.

24 hic ¶ inferere operæ precium esse duxi: quæ sic habent. Vellem scire quomodo ex permutatione competat, & nascatur illa actio præscriptis verbis Accur. hoc modo scilicet. re demum ab altera parte secuta: & tunc non ex rei traditione, sed ex pacto dudum appposito scilicet nascitur, lex placito. C. de rer. permut. Io. de Bla. verum m. dicit Dy. vere. Nico. dicas vt per eum, & sicut dixit in d. l. ex placito. Io. Fabr. concurro cum hac glossa. Io. de Pla. & ego Rimin. & bene Nic. ad idem Baldouin. & ipse Be. vide per Pet. de Bel. Pert. & Bart. & id quod eleganter ponit Bal. in d. l. ex placito. C. de rer. permut. Sed ad quid competit ista actio præscriptis verbis ex permutatione descendens, Io. de Bla. ad interesse: sed si rem, quam tu tradis velles tibi restitui, agis conditione ob causam, vt l. naturalu. §. si autem. ff. de prescript. v. rb. Dy. ad idem. Io. Fab. & ego. Imo si vult, potest agere vt res ab altera parte detur, & sic impleatur contractus. Io. de Plat. ad idem. Ias. & ipse dico, quod agitur vt Pars aduersa rem det, & ex parte sua adimpleat contractum; vel quod præster interesse: vel si velit restitui sibi rem suam, agat conditione ob causam. Tamen de hoc me remitto ad Bart. in l. §. de rer. permut. cum sim. Rim. constanter teneo. Mynsing. & ego. Ben. idem sentit Bart. in l. naturalu. §. & si quidem. ff. de prescript. verb. & firmiter tenet Ias. in l. §. de rer. permut. vbi Paul. de Castr. n. 7. & in l. naturalu. §. & si quidem. ff. de prescript. verb. Bart. in d. l. ex placito. C. de rer. permut. Bald. Dico esse vera ista, quod actio præscriptis verbis

competit aduersus eum qui non impleuit vt adimpleat: vel ad interesse, vel vt rem restituat. Benin. sed certe in hoc vltimo competit conditio ob causam, vt omnes supra dixerunt, & non actio præscriptis verbis. Ias. Certe competit conditio ob causam, si est quid repetibile, l. cum proponas. C. de dolo. Rim. Idem dico. Be. idem tenet Corn. in l. fin. ff. de condit. caus. da. & ibi Ias. & in l. si pecuniam. n. 2. ff. de condit. caus. da. Imo in l. Aristio, in princip. ff. de donat. Item limitat Bart. in l. ad fin. ff. de rer. permutat. vt non competat hæc conditio, ad restituendum id, quod datum est: quando iste, qui dedit rem, exposuisset eam venalem, quam si mihi dedisset vt alteram rem ei darem, si non dedi ex parte mea meam: non potest conditione ob causam illam repetere: sed tantum agere ad interesse, vt l. 1. C. de rer. permut. & ibi tenet Bart. Salycet. Paul. & Ias. in d. l. §. de rer. permutat. Angel. in l. sciendum. §. deinde. ff. de adit. edit. Et ratio est, secundum Ias. quia cum quis exposuerit rem venalem, videtur habere animum faciendi emptionem: & licet faciat permutationem, tamen in ea iudicatur perinde ac si esset emptio, vel dicas tu secundum Paul. ibi & d. in l. 1. C. de rer. permut. quod ideo hic non est locus conditioni, & indicatur sicut in emptione: quia iste contractus permutationis, cum re exposita ad vendendum celebratus magis assimilatur emptioni, quam alius contractus: & ideo nimirum idem debet esse iudicium. Nam in contractu venditionis, licet ab vna parte non sit impletum quod est promissum: nihilominus non potest discendi à contractu, & peti restitutio soluti, vt eleganter tradit Marth. de Affl. q. decis. Neapolit. 280 incip. quando iam. Et hanc limitationem sequitur Corn. in l. fin. ff. de condit. caus. da.

CAP V T XV.

De quasi contractuum & negotiorum gestorum remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 Restitutio in integrum, 2. Communis diuisio.
- 3 Mandati. 4. Actio in solutum,
- 5 Tutela. 6. Depensio. 7. Ex edicto,

PP 1 Cum

Cum negotiorum gestorum actione varia concurrunt remedia: Nam aut officium Iudicis imploratur; aut ex contractu vel delicto agitur.

1 **Officio Iudicis petitur Restitutio in integrum à minore aduersus negotia ab eo pro alius gesta.** Sfort. Odd. de restitut. quasi. 61.

Ex contractu: vel vero: vel Quasi.

Ex vero contractu rursus, vel mixto vel simpliciter.

2 *Ex mixto agitur, si communi diuidundo familiarum circumscribitur; si commune negotiorum gestum sit, vt & pluribus in possessionem missis.* l. 15. §. si in iura. §. cum re. ff. de damn. infecti.

Ex simpliciter contractu: vel nominato: vel innominato.

Ex nominato, agitur: Primo, à actione mandati: si ex mandato res administrata sit, l. 6. si remuerandi. §. ff. mandat.

4 *Ex innominato contractu: agitur actione in factum; Primo, si in possessionem rei seruandæ causa missus, negotia debitoris creditor gesserit.* l. Prator ait. 9. in princip. & §. generaliter. ff. de reb. autor. iud. possidend. Secundo, si curator bonis datus aliquid gesserit, d. l. Prator ait. 9. §. est prator, in fin.

EX QVASI CONTRACTU datur tutelæ iudicium; si tutor pupilli negotiorum gerat, l. cum pater. 28. ff. de negot. gestu. Huius rei exemplum propositum est, infra in titulo de tutela.

6 *Secundo actio de peculio, si filius familias negotiorum gesserit.* l. mandati. 4. 6. vers. si vero propterea. ff. de negot. gestu.

7 *Tertio ex delicto actio datur; si negotiorum gestor re domini amouerit.* l. id. 4. 6. ff. pro socio.

CAPVT XVI

De tutelæ remediis.

SVMARIA.

- 1 *Tutela actio duplex est.*
- 2 *Iudicem ex officio pupillo pauperi tutorem dare.*
- 3 *Tutoribus de decedendo disputantibus, Iudex ordinat apud quem pupillus educari debeat.*
- 4 *Iudex ex officio contra suspectum tutorem inquirat.*
- 5 *Tutor à matre dato de iustitate Iudex cognoscit.*
- 6 *Ad confirmationem tutorem decreto opus esse.*
- 7 *Tutori mater petens Scto Velleiano, et secundum nuptijs renuntiare debet.*
- 8 *Cum petitur confirmatio Tutorum copia testamenti una in Camera exhibenda.*

9 *Tutor in Camera petens confirmationem sponte mandatum mutare cogitur.*

10 *Si aliqui ex pupillo puberes, ad consensum proferendi citari debent.*

11 *Excusatio à tutela, quomodo proponatur.*

12 *Contra centumvalem tutorem recusatum suscipere tutelam, quomodo procedatur.*

13 *Excusatio à tutela, quomodo petatur.*

14 *De mandato ad reddendam rationem. Et quod aliquando citatio petatur.* n. 15.

16 *Cum rationes reddenda. Commisissus sapis deponatur.*

17 *Restitutio in integrum.*

18 *Ex stipulatu. 19. Actio in factum.*

20 *Subsidiaria aduersus magistratum.*

21 *Negotiorum gestorum directio: Et actio contra tutorem.* m. 32. Et an actio tutela cum hoc cumulo tur. m. 23.

22 *Actio ex testamento.*

23 *Extraordinaria ob delictum.*

26 *Suspecti accusatio. 27. De dolo.*

28 *Furti vel expulsi hereditatus: Et conditio furti.* m. 29.

30 *Rei vindicatio. 31. Hypothecaria.*

Tutelæ actio, quæ duplex est; et directa scilicet, & contraria, multa habet vicina remedia; nempe implorationem officii Iudicis Et alias actiones.

Officium Iudicis, vel proprio motu, vel ad instantiam Partis impartiri solet.

Proprio motu. Primo cum tutor est dandus a pupillo pauperi. A sin. late post alios, in execut. tract. §. 3. 4. 15. & 6. 16.

Secundo, cum plures tutorum pupillum educare volunt, inquirere potest de moribus & apud quem educandus iudicare. A sin. d. loc. cap. 128.

Tertio, Iudex etiam ex officio contra suspectum tutorem, inquirat, & cum ab officio remouet, per l. 3. §. praterea. & ibidem Bart. de suspecto tutor. A sin. de execut. d. §. 3. cap. 300.

Quarto, scum petitur tutor à matre, de iustitate eius cognoscit. A sin. d. l. 302.

Ad instantiam Partis, impetratur Iudex officium, vel in inuium tutorem, vel volentem.

In volentem: si parat^r est suscipere tutelam, & petitio exhibeatur ad confirmandum, & inreponendum decretum quod in Camera sit, cum inter immediate imperio subiectos, siue nobiles, siue alios petitur decretum: Quo casu iuramentum præstatur per procuratorem: Et si mulier est, q se confirmari petit,

7. et. Senatusconsulto J. Velleiano, & secundis nuptiis renuntiatur. Exempla extant in symphor. *supplic. tit. 19. suppl. 20. 21. 22.* Quo tamen casu una copia testamenti J. exhibenda est, in quo nominati sunt tutores: alioqui confirmatio denegatur. Ita factum in causa der Windischen Vormünder / 22. Aprilis, anno 89. Et decretum, Wosern die Supplicanten glaubwürdige Copien des Windischen Testaments beslegen / vnd sich zur Vormündtschafft bey verspendung ihrer eigenen Haab / vnd Güter vnd nicht ihrer pupillen verbinden werden / so solle darauß geschehen was recht ist. Ita factum in causa Windensium Tutorum. 22. Aprilis, Anno 1589. Et decretum: quod si supplicantes verā copiam testamenti Windensis exhibuerint: Et ad tutelam sub hypothecatione suorum, non vero pupillorum bonorum sese obtulerint, tunc fiet quod iuris est. Decis. seu præiud. Camerae, *im verbo curator: & speciale ad J. iurandum requiritur mandatum, quod debet sigillo proprio, aut manu tutoris esse subscriptum, & sigillatum.* Et ideo cum in causa tutelari Pfalsgraff B. J. liberorum, Dux Wurtemb. Et Marchio. B. & G. G. filius P. I. G. quilibet pro se daret Bewaldn / qui esset tantum sigillo cancellariæ, & manu quorundam consiliariorum Ducis Wurtemberg. subscriptus, & sigillatus, fuit d. petita ordinatio denegata, 7. Decemb. anno 92. Et censebant Dominij quia quidam ex pupillis essent puberes, quod ij etiam essent citandi ad præstandum consensum, vel quod consensus eorum deberet beygelegt werden / id est, in inscriptis adiungi: cum inuito curator non datur, per iur. vulgaria.

IN inuitum impertitur Iudex officium: vel in initio, vel in medio, vel in fine.

In initio: si quis à tutela se excuset, & J. exonerationem petat. Quod sæpe fieri solet. Et extat ea de re exemplum Camerale, in *symphor. suppl. Cam. d. luc. tit. 39. suppl. 18.* Sic cum centum nax sit tutor, J. & noli suscipere tutelam: si immediate est Imperio subiectus, citatio contra eum petitur, & postea summaria petitio exhibetur: Cuius rei pro-

cessus egregie extat. in causi Georg Wengen als ein verordneter Curator ad litem, contra Berthard Grauen zu Manderscheidt & consortes.

In medio: cum tutor susceptā tutelam deponere & J. rationes reddere, ac J. alium nominare vult: vt factum in causa Ed. Wenslein contra Balth. Stein / 23. Octobris, anno 81. vbi pupillus propria autoritate volebat repudiare tutorem. Et ideo simul supplicabatur pro mandato penali Inhibitorio, & retinendo, nec non citatione ad docendum, de partitione.

In fine: cum mandata ad reddendam rationem contra tutores, J. in Camera decernuntur: cuius exempla extant, in *symphor. suppl. tom. 2. part. 3. tit. 19. suppl. vbi mandatum sine clausula ad ineundum computum & restituendū decretum, 21. Nouemb. anno 98. Et suppl. 25. & 16. April. anno 1594. post suppl. 21. tit. 18. cum clausula, 16. Febr. anno 1600. suppl. 6. tit. 18. Licet ordinarie J. pro citatione 15 supplicari debeat vt videre licet suppl. 26. & 27. Et hoc casu cum reddenda est ratio, sæpe Commissarii à Camera ordinantur, J. qui rationes illas auscultent, de quo d. tit. 19. post suppl. 32. egregium extat exemplum.*

Ad extremum datur etiā restitutio J. in integrum. Primo minori, si vel susceperit tutelam, vel si susceptam non bene administrarit, de quo pulchre Sfort. Odd. de *Restit. in integr. quest. 61. art. 4. part. 2.* Secundo, si dolo vel culpa tutoris læsus est pupillus. Tercio, si tutor alienauerit res pupilli, l. si res. 49. ff. de minorib. l. 3. & l. 5. C. si tutor vel curator interuenit.

ACTIONES, quæ competunt, vel sunt reales vel personales.

PERSONALES, vel ex contractu, vel delicto proueniunt.

Ex contractu autem: vel vero, vel quasi.

Ex vero rursus: vel nominato, vel innominato. E nominato, J. stipulati actio: si tutor rem pupilli saluam fore promissit.

Ex innominatis J. contractibus: actio in factum

Autem: Si pupillus ex transactione latus sit, l. si superfluo, §. in fin. Cod. de dolo malo. Item actio

- 10 subsidaria, aduersus magistratum, qui tutorem dedit. Infit. de fariis. tut. §. sciendum l. 1. C. de magistrat. conueniend.

Ex quasi contractu, competit actio negotiorum gestorum, † directa, vel utilis. Directa pluribus casibus: si utiliter tutor datus administrat: si posthumo datus, nondum nato posthumo, negotia gubernet, l. 15. si quis quasi ff. de eo qui pro tut. Si finita tutela quid agat, d. l. §. si quis quasi. Et l. 13. si tutor. ff. de tut. ali.

- 21 Utilis datur contra curatorem, † l. ait Praetor. §. hanc actionem. Et ibi Bartolus de negot. gest. Specular. in titul. de iudicis. §. 1. numero 6. Roffred. in rubr. de utilis actio. negot. gestor. parte 1. ubi et requisita notat numero 1. Et ita consideratum in causa Reusschach contra Reusschach, ubi tamen conclusum, dari actionem tutelae, quod illam utiliore auctoribus Domini censerent. Idemque consideratum in 23 causa Noer contra Noer, † ubi utramque posse cumulari purarunt: quia non reperitur prohibitum, per tradita Socin. in c. dilecti. m. 17. de libell. oblat.

- Ex testamento quoque datur, fideicommissaria † actio: si is qui testamento tutor datus, fideicommissum ex testamento accepit, & postmodum administrationem renuat, L. 1. in princip. ff. de confirmand. tut.

Ex delicto, vel ordinarie, vel extra ordinem agitur.

- 15 Extra ordinem in casu † l. 49. obfusum. ff. de administr. tut.

Ordinarie vel nominata vel innominata actione agitur.

- 16 Innominata, suspecti accusatione: † si pendente tutela Tutor delinquit, de quo Infit. de suspecti. tut.

- 27 Datur & de dolo † actio, si enormiter latus sit pupillus, per transactionem cum pupillo initam, d. l. si superfluo. §. infra de dolo malo.

- Ex nominato delicto agitur furti, vel expilatae † haereditatis, de eo, quod admittit in rebus pupillaribus, antequam tutor esset. 29 Datur † & conditio furtiva, si in ipsa tute-

la quid abstulerit, l. in tutela. Et l. 2. in princip. de action. tutel.

REI VINDICATIO † 30 etiam datur, contra possesores, si pupilli rem Tutor alienauerit, de quo & supra actum, l. Tit. um. 47. §. a matre. ff. de administrat. tut. l. magis puto. §. penultimo. ff. de rebus eorum qui sub tut. l. cum emancipatis. §. C. Cod. tit. l. 2. cum l. seq. Cod. si quis ignorans rem minorum. Villalob. in commun. opin. lit. F. nu. 98. ubi post Ripam hanc communem dicit.

Hypothecaria † datur pupillo, ex eo, quod bona Tutoris pupillo racite sunt obligata, l. 20. pro officio. C. de administrat. tut. Nonell. 18. §. sed si multi.

CAPVT XVII

De communi diuidendo remedia.

S Y M M A R I A.

- 1 Ex officio Iudex diuisionem instituit, si controuersum erri posse videat.
- 2 Lite valde dubia, an Iudex diuidere possit rem controuersam.
- 3 Res essetia remedia.
- 4 Familia creiunda actio. Et utilis, n. 11.
- 5 Actio pro socio.
- 6 Actio in factum.
- 7 Inceri ciuile, praescriptis verbis.
- 8 Negotiorum gestorum.
- 9 Ex delicto actio de alienatione iudicij motendi casus facta.
- 10 Reale actio.

Communi diuidendo actio, regulariter datur cum res aliqua sine societate est communis: cuius egregium exemplum extat in causa Ioannis Escherer contra Kleinbelder Pelger per l. 1. Cod. communi diuidendo, & l. vt sit. cum l. seq. ff. pro socio. Concurrentia autem cum hac actione remedia sunt, vel officium Iudicis, vel aliae actiones.

EX OFFICIO Iudex diuisionem instituere potest etiam Parte non petente: primo, si videat oriri posse controuersias: † quod adeo verum est, vt non faciens puniatur: post Ioan. Baptistam de Sancto Blasio cons. 66. num. 31. inter feudalia, refert Afim. in singul. ex nec. stat. §. 3. cap. 130.

Secundum

Secundo: si lis est valde controuersa. Quod quia dubitatione non caret, de eo, verba Asini, ex *deum Tract. de Execut. cap. 137.* adiciam, quæ sic habent. Iudex in causa valde dubia ex officio rem diuidendam esse, pronuntiare potest, prout pronuntiauit, Anton. à Burr. & Petr. Ancho. qui in causa illis commissæ communicato inter se colloquio, & sæpe causâ discussâ, rem esse diuidendam, & dimidium vnicuique Parti assignandum esse dixerunt, & pronuntiauerunt: vt refert, & attestatur ipse Anchor. in *consil. 210. inter contraria, & varia consilia.* Et id more Imperatoris, qui ita indicauit, in *lego. Et hoc Tiberius. ff. de hered. institut.* & ad id adducunt text. in *capit. offerre. Extr. de presumpt. & in dict. consil. 210.* vbi concludunt; vbi iura Partium sunt dubia, quamlibet Partem ad lucrum aspirare, & ideo æquitati & iustitiæ conuenire, vt inter Partes ligrantes, res æqualiter diuidatur. Et ideo Iureconsultus hanc viam mediam in dubiis casibus elegit, in *lego. sed & si lege. §. adeo autem, in fin. ff. de pet. hered. & in leg. Titius. ff. ad Trebellianum.* vbi Alexand. in 3. notab. pariter concludit: quod vbi iura rationes alterius Partis non prævalent, via media eligenda est. Et per illum textum idem voluit Baldus in *leg. paterfamilias, in secund. notab. ff. de hered. institut.* Et ad idem facit text. in *lege si filius. ff. de in poss. legat.* Et in *lege non sine Cad. de bon. qua lib.* Et in simili notab. Bartol. in *lege si duo, in princip. ff. de pos. fidei.* Et dixit Decius in *capit. prim. colum. 5. in vltim. notab. Extra de probat.* Et in *consil. 176. visothemare. colum. 1. & in consil. 445. numer. 1. part. 4.* Et rursus Decius, in *consil. 228. numer. 5. part. secunda.* Et Alexand. in *L. Titius. colum. prima in fin. ff. ad Trebellianum.* Et Felin. in *capit. primo numer. 105. Extra, de consil. & Boet. in decis. 42. numer. 39. volum. prim.* Et est textus, in *lege antiqui, ibi: medietatem quandam, quem not. Angel. ibi. ff. si pars hered. petas. & Bartol. in lege si duo. colum. vltim. ante fin. versicul. & sic mihi videtur. ff. de pos. fidei. & in leg. prima. colum. fin. Cod. eodem titul. Et Dynus in *lege Titia testator. in princip. ff. de leg. primo.* Et Baldus in *leg. prim. si pater. secund. notab. ff. de hered. institut.* Canonistarum*

autem hanc conclusionem primus sequutus est Vincentius, quem refert & sequitur Abb. in *cap. licet causam, colum. penult. versic. extra gloss. ponit Vincentium. Extra de probat. & lohan. Balb. ac Socin. in eorum consilio posito in lecturiu Socini. post titul. de except. rei iudicatae colum. fin. versic. possunt igitur colligere.* dum inquit, quod quando aliqua de re variæ sunt opiniones, Partes inter se concordiam facere debent, prout inuitantur à text. in *lego non sine. Cod. de bon. qua lib.* & illud consilium reperitur etiam inter consil. Socin. *consil. 150. volum. 1.* & voluit Boet. in *quasi. 111. Am. rex Francie dominus noster, colum. vltim. & in quasi. 115. colum. fin.*

ACTIONES, quæ competunt, vel sunt petitoriz, vel possessoriz.

POSSESSORIÆ, concurrunt, si de eo, quod † socius sociam parietem communem reficere, demoliri, & immittere quid prohibeat, agatur, l. si ades. ff. communi diuidendo.

PETITORIÆ, aut sunt reales aut personales.

Personales, vel ex contractu vel ex delicto descendunt.

EX CONTRACTU, autem vel vero vel quasi.

EX VERO RVSU, vel nominato, vel innominato.

Nominato: vel mixto vel simplici.

E mixto, concurrat † actio familie ecccl. 4 cundæ, si res hæreditario iure communis sit, leg. per hoc iudicium. 14. in princip. ff. communi diuidendo.

E simplici: actio pro socio, † si res ex societate communis sit, leg. sed & eo nomine. 10. in fin. ff. de noxal. action. leg. 2. in princip. versic. cum societate. ff. communi diuidendo.

EX INNOMINATO CONTRACTU: actio in factum † 6 sola, si de eo, quod socius in locum communem mortuum intulerit, agatur, l. si quis. 6. §. si quis in. ff. d. tit.

Item incerti, ciuilibus † præscriptis verbis, 7 cum inter socios conuenisset, vt alternis annis cõmuni fundo quisque solus frueretur, & alter alteri non patiatur frui, vel immisso peccore fructus corripat, l. si conueniet. 23. ff. d. sit & x quasi

8 *Ex quasi contractu competit actio negotiorum gestorum* † sola. Primo, cum socius in rem communem impendisset, postea suam partem alienauerit, *in hoc iudicium*. 14. §. *diuersum. ff. communi diuidendo.*

Secundo, si actor qui commune gessit negotium, sine loci parte suam commode administrare potuit. *l. si quis. 6. §. ceterum. ff. communi diuidendo. l. si communes. 40. ff. de negotiis gest.*

Tertio, si quis in viam communem quid impenderit, *l. arbor. 19. §. si per eundem. ff. d. tit.*

9 *Ex delicto* † potest dici affinis, actio prætoriana de alienatione iudicii mutandi causa facta: si is qui communi diuidendo actione cōueniri poterat, suam partem iudicii mutandi causa alienauerit. *l. communis. 24. in fin. ff. d. tit.*

10 *Realis* † actio sola datur. Primo, si non idem, si d. diuersum ius in eadem re plures habeant, *l. communis. 7. §. sed et si de usu fruct. vers. plane si causa. ff. communi diuidendo.* Re tamen legata, si incertum sit, quantum legari nomine debeat, inter hæredem & legatarium, quamuis diuerso iure succedant, communi diuidendo actio datur, aut saltem incertæ partis vendicatio. *l. est. 8. §. 1. ff. d. tit.* Similiter, si ex asse hæres institutus, rogatus sit partem hæreditatis alteri restituere, † inter hæredem & fideicommissarium vile familiæ eriscundæ vel communi diuidendo iudiciū datur. *l. si ex asse. 40. ff. familia eriscunda.*

Secundo, si res communis non sit, vel esse desierit, vt puta per diuisionem vni addita, *l. in fin. ff. d. tit. l. si diuisionem. 15. C. familia eriscunda* Marant. part. 4. diff. 20. num. 10. vbi dicit probandū primo dominium, & postea proceci super iudicio communi diuidendo.

CAPVT XVIII.

De finium regundorum remediis.

SVMARIA.

- 1 Remedium ex constitutione pignorationis.
- 2 Vbi possidet. Et quando cum finium regundorum concutatur. num. 1.
- 4 De terminato.
- 3 Exemplum Camerale de hoc concursu agere.

Finium regundorum actio, de cuius natura copiose disserit Hieron. de Monte cap. 18. per totum datur, cum de finibus agitur: Eiusq; affinia remedia sunt officium iudicis, & alia actiones.

OFFICIUM iudicis competit, cum petuntur noui termini pont, † de quibus supra de lapidibus, part. 2. lib. vlt. dictum, & ex constitutione pignorationis agi demonstratum. Idem officium competit cum veteres termini inspicit petuntur, de quo d. lib. vlt. per totum late egimus.

ACTIONES autem, quæ competunt, vel possessoria sunt, vel petitoria.

POSSESSORIA, † interdicti. vt possidetis, præsertim vile, q. datur ei, qui turbatur in possessione vel quasi iuris, vel seruitutis Marant. part. 4. in sept. diffin. num. 27. Olden d. lib. 2. ad. 4. Et hoc datum in causa Burgermeister vnd Nahr der Statt Norreil contra Volgen von Weitingen. Licet † actionem finium regundorum ad colorandam suam possessionem admixta esse, idq; fieri posse diceret Reserens, per notata Hieron. de Mont. de finib. diff. cap. 38.

PETITORIAE actiones, vel ex contractu vel delicto sunt.

Ex contractu: cum quaestio finium ex inuestitura descendit: tunc putant agi ex contractu feudali, de quo egregie Roenthal de feud. cap. 12. concl. 12. num. 112.

Ex delicto, † de termino moto 4 agitur, de quo integer titulus in ff. extat.

DE contentu autem huius cum aliis actionibus sic disseritur in decif. Meichsn. decif. 11. num. 10. Plures possent actiones competere, & primo, confessoria. Sed si recte considerentur eius requisita, quæ recenset Rosford. part. 4. Rubr. de confess. in rem act. num. 5. certe illa non competit: nam quam diu sum in possessione vel quasi seruitutus, ac ad alium nō peruenerit, et, quoad exercitium, locus nō est, huc nec reuindicationi, *l. nam alias. ff. de iudiciis. C. de alien. iudic. mut. caus. fact.* Rosford. d. part. 4. rubr. 4. num. 41. lib. G. Deinde necesse est, vt leuatus sit debita, & cōstituta patientiam vel alio modo. Rosford. d. l. n. 1. C. 2.

per multa iura. Quorum neutrum probatum. Vel actio finium regund. quæ datur ei, qui directum vel utile dominium habet, vel quasi, in re, l. 1. §. sed & loci. ff. fin. regund. Sed petitio nostri libelli non quadrat huic actioni, in qua peti solet, ut fines distinguantur, vel appositius melius discernantur, Roffed. part. 2. rubric. de act. fin. regund. num. 10. Hieron. de Monte in tract. fin. regund. cap. 4. in fin. & nu. 43. num. 5. 6. & 7.

Vel Interdictum unde vi, prout hoc innuit scriptum in Martio, Anno 70. &c. in Camera productum, ubi conqueruntur de vi illata & spolio, & competit etiam pro iuribus spoliatis: cum inter immobilia compurentur, leg. iubemus. Cod. de sacrosanct. Eccles. Roffed. part. 2. rubric. unde vi. numer. 24. liter. K.

Vel cumularum petitionum cum peticitorio.

LIBER SEXTVS.

DE VLTIMARVM VOLVNTATVM REMEDIIS.

CAPVT I.

De petitionis hæreditatis remediis.

SYMMARIA.

- 1 Petitiõ hæreditatis pro vniuersitate bonorũ competit.
- 2 Etiam pro parte.
- 3 Pro fideicommissio. Et an pro vniuersali. n. 4. Et an sit actio in rem. num. 5. & qua hinc requisita. num. 6.
- 4 Publicario testamenti: quomodo petatur. Et qualis hinc sit processus. 8.
- 5 Compulsorietas ad edendum Testamentum. Et quod illa petatur etiam in iudicio. num. 10.
- 6 Testamentum debet edi illi, quorum interest.
- 7 Mandata sine clausula decernuntur, vel monitoria ratione substitutionis.
- 8 Confirmatio Testamenti quomodo petatur.
- 9 De mandato parali ad exequendum Testamentum, Mandatum ad reddendam rationem.
- 10 Executius procedi quando nullus contradicitor adest.
- 11 Contra sitam renuntiantem mandatum parali decernitur.
- 12 Restitutio in integrum. & num. 10.
- 13 Interdictum quorum bonorum. Et si in Camera disputari, curam competit. num. 21.
- 14 Condictio ex l. vltima. De Edict. D. Hadri. tollendo.
- 15 Carboianum editum. 24. Ad. Empti.
- 16 Mandati. 26. Condict. ex l.
- 17 Condictio ex l. l. C. unde vir & uxor.
- 18 Ad. prescriptis verbis.
- 19 Ex stipulatu ratione unionis pælix, inchoa ad. prescriptis verbis.
- 20 Condictio causa data, &c. Et indebiti.

31 Quomodo dicta conditiones petitioni hæreditatis opponantur.

32 Vnia prolium quomodo tollitur, remissio.

33 Negotiorum gestorum. 34. Ex l. Aquil.

34 Querela inofficiosa. 36. Expilata hereditas.

37 Actio in factum loco actionis de dolo.

38 Actio de dolo. 39. Condict. ex consuetud.

40 Confessoria & negatoria.

41 Calujsiana. 42. Publiciana.

43 Hypothecaria. 44. Famil. exsecundæ.

Hætenus de contractibus egimus: Nunc ad vltimarum voluntatum actiones, & affinia remedia perueniemus, eaque ordine pertractabimus, à petitione hæreditatis initio facto: quæ competit pro vniuersitate, tam ex testamento, quam ab intestato, & quæ res hæreditariæ petuntur, l. 1. in princip. & ibi gloss. ff. de rei vindic. l. item videndum. §. 2. §. fin. cum l. seq. ff. d. t. r. siue tota hæreditas, siue pars eius (quod lucule præter Dominis deductum in causa Ambrosii Reiger & consorten, contra Heinrichi Saurjassen) ubi de renuntiatione futura luculenter disputarũ Et siue directa, siue fideicommissaria petatur ex substitutione hæreditas, datur actio ex testamento. l. 2. & ibi gloss. verb. personalis. Cod. communia de legatib. Ferr. in form. libel. quomod. petat. hæred. ex test. Oldendorp. class. 5. ad. 4. §. Nam competit pro fideicommissio vniuersali, Couarr. in capit. Raynuium. §. 10. numer. 4. de Testament. Gomez. var. resol. cap. 5. numer. 7. 9. 14. ubi & de offi-

de officio Iudicis & rei vindicatione agunt. Et consideratum in causa Hans Wihels contra Catharinam, Christiani Dolden Hansi strassquart & ipsa in rem actio est, sed est §. 5. peticio. ff. & hereditatis. 7. C. de petitione hereditatis. Sunt autem duo huiusmodi iudicii substantialia requisita, scilicet: quod ad actorem hereditas delata sit, vel ex Testamento, vel ex lege, vel ab intestato, ut tit. ff. & C. de pet. heredit. Et quod Reus eandem hereditatem possideat certo titulo, veluti pro herede, vel bonorum possessore. Regulariter. 9. ff. de pet. heredit. cum seqq.

CUM hac Actione plurima concurrunt remedia, quae vel in imploratione officij Iudicis vel in actionibus consistunt.

OFFICIUM IUDICIS IM-

plotatur: Primo, ut publicetur testamentum, quo casu si Patres immediate subsint Imperio, citatio ad videndum publicari Testamentum decernitur; ut in causa Winnenberg contra Winnenberg 16. Iunii, anno 89. §. 1. Etque hic processus ordinarius publicationis Testamenti; quod decreta supradicta citatione, etiam contra eos quorum interest, datur petitio summaria, ut Testamentum publicetur, copiaque sibi deur: pro interesse comparentes audiuntur; deputantur Commissarii, ut examinent Notarios & testes, prout iuris. Rotulo producto, cum causa cognitione publicatur Testamentum, vide causam Hag contra Reichberg/12. Februarii, anno 61. Item supplicatum pro citatione ad videndum publicari testamentum paternum, & qualiter eo in casu procedatur, vide notata in causa Schenberg contra Dieg von Schenberg/13 Sept. anno 88. Et in causa Catharine Graff A. von H. D. hinterlassenen Wittib contra Herrn W. und Herrn E. von H. D. 17. Septemb. anno 50. ubi habetur formula tententiae publicationis testamenti: Et suppl. casu pro Commissione, cum articulis probatoriis, & nominibus testium pro apertendo & publicando testamento. & quando illa decreta in causa Jsten von Goldern contra Freyberg/in casu Wechselein contra Jagger/10. Haec ita habentur in dis. fu-

preiudic. Camera. in verb. Testamenta. Et formula Supplicationis extat tom. 2. symphor. titul. 13. suppl. 1.

Secundo imploratur Officium Iudicis pro compulsorialis, ut edatur testamentum, cuius rei extat integrum votum, in symphor. suppl. tom. 2. part. 2. vot. 4. Ita decreta compulsoriales ad edendum Testamentum, & ad eiusdem confirmationem, Brandenburg & consorten, contra Pfalsgraff Calimiri in Septemb. anno 84. §. Et haec compulsoriales non tantum extra iudicialiter petuntur, sed etiam cum res in iudicium deducta est: Sic decreta exhibitio seu editio Testamenti in Sachse weilande Herrn Brannen Dno/Herrn Heinrichen/vnd Herrn Wilhelm den Jüngern/Gebrüder/Herrnogen zu Braunschweig vnd Lüneburg/vnd Herrn Johann Albrechten vnd Dirschen/Herrnogen zu Mecklenburg/petitionis hereditatis. Ist D. Kirwag sein der prorogation halben/den 12. Septemb. jüingst beschien den Begerten abgeschlagen / sonder die Sach in p. der Begerten Exhibition weilande Herrn Heinrichs Herrnogen zu Mecklenburg testamenti vor beschloffen angenommen/darauff erkent/das ermeldter Kirwag gedachte Testament in vier Wenat vorbringen vnd exhibiren, vnd dann was sich auff Exceptiones conträ defensionales cum anneris responsionibus 11. Iunii jüingst eynkommen zu handeln gebürt/zeit ad primam ante ferias von Ampis wegen allenthallen angesetzt/mit dem anhang/wo er solchem respectue nicht nachkommen wüird/das ihm aldam der weg solches zu ihm/hiermit benommen/vnd die Sach in puncto responsionum vor beschloffen angenommen seyn soll. hoc est: in causa quondam domini Francisci Ottonis Domini Henrici, & Domini Wilhelmi iuniorum, fratrum, Ducum Brunswicensium & Lüneburgensium, & Domini Iohannis Alberti, & Virici Ducum Mecklenburgensium petitionis hereditatis. Doctori Kirwag. 2. Septemb. pro prorogatione facta petito deagata; sed causam puncto petitae exhibitionis Testamenti quondam Domini Henrici Ducis Meck-

kelnbargensis pro conclusa accepta: Et desuper decretum, dictum Rirwang / ante nominatum Testamentum spatio quatuor mensium exhibere, & præterea quod ad exceptiones contra defensionales cum annexis responsionibus 11. lunii proximè productas agere, conueniens est, tempus ad primam ante ferias ubique ex officio præfixum, sub hac comminatione, nisi ei respectuè parcat, viam ad id, ei hoc decreto præclusam, & causam in puncto responsionum pro conclusa acceptatam esse debere.

11 Ratio, † quia edi debet testamentum iis quorum interest. *res. ritual. de tabul. testament. exhib.* Quinimò aperiendæ etiam sunt petentibus iis quorum res est, ut iis inspicendis, describendisque potestas fiat. *l. 7. & l. 1. Quomodo testamen. aperiunt.* Huius rei exemplum extat Marculphi Monachi *lib. de formul. publicorum priuorumque negotiorum*, quod refert Cuiat. ad Paul. *libro quarto. sentent. mul. 2. in princip.* Elegans quoque locus hæc de re apud Augustinum ad *Psal. 11.* Tandiū inquit, contenditur de hereditate mortuorum, quoad testamentum proferatur in publicum.

12 Tertiò, † mādatum sine clausula decerni potest, seu porius monitoriale, *ex authent. hoc amplius. C. de fideicommiss.* quando scilicet persona cohæredi substituta est sub conditione, & in defectum illius conditionis, alius hæres ei substituitur sit; si conditio, ad implendam voluntatem testatoris, sit in arbitrio cohæredis instituti, tum institutus, vel substitutus contra talem renuntiantem monitoriale petere potest. Ita factum in causa *Wethersheim / contra Schwarzenburg / & eius filiam Mariam, 17. Ianuarii, anno 1788.*

13 Quartò, † aliquando supplicatur ut confirmetur testamentum, in quo vxor citum hæredem instituerat, quod frater vxori, D. D. impugnare nitebatur, quasi illud contra pacta dotalia (quibus prouisum, ut si vxor V. sine liberis decederet, bona vxoris post mortem mariti redirent ad hæredes mariti) esset conditum. Petebat vxor testa-

mentum confirmari, & D. D. perpetuum silentium imponi, processus decreti, ex *l. fin. C. de edic. Din. adrian.* licet & silentium impositum.

Quintò † supplicatur etiam pro mandato pœnali ad exequendum testamentum: licet hoc si non rectè petatur, denegetur, ut factum 2. Maii, anno 1799. cuius vestigia exant in symphor. *supplic. tom. 2. par. 3. tit. 13. suppl. 6.*

Sextò, ut rationes † reddantur, quod consideratum in causa Joachim Eickmans contra Bartholden Esaiam / & consortes: ubi heer Refereus daret petitionem hereditatis, idèd quo expressè in grauaminibus illam se intentare velle appellans diceret: quia tamen in priori instantia implorauerat officium Iudicis, non licere in causa appellationis petitione hereditatis agere voluit Correferens, per disposit. *Ordin. part. 3. tit. 33. §. vñd. söl.* Et idèd de aditione prioris instantiæ videndum esse existimauit.

Septimo, executiue, etiam † ex testamento agitur, quando nullus adest contradietor; Ita post Bart. Bald. Castrenf. Alex. Iafon, Dec. Zucchar. tradit Ioseph. Ludouici *decis. 13. num. 6.*

Octauo filiam † renuntiantem iuramento bonis paternis & fraternis, seque volentem postea immiscere hereditati, mandato pœnali coërcitam in Camera, constat ex præiudicio in causa *Heldingshausen / contra Høldingshausen / 28. Iunii, anno 91.*

Nono etiam petitur restitutio in integrum.

Primo † ab herede minoris contra testamentum, si minor blanditiis inductus testamentum fecerit Ita per *l. Luc. §. Sempronius de legat. 2. post alios cōmū. dicit Sfort. Q. ad. p. 2. d. Rest. q. 58. art. 8. n. 43.* q. notandum, quia quotidiè has, minoribus in fraudem legitimorum hæredum strui videmus technas.

Secundo minor restituitur † aduersus inconstitutum ad i. hereditatē, etiam si inuentarium fecerit de quo ut late, ita post & eleganter dissertit Sfort. *Q. ad. d. str. q. 58. §. 6.*

QQ. ACTIO.

ACTIONES quæ proponuntur, vel sunt petitoria, vel possessoria.

POSSESSORIAE, Interdictum Quorum bonorum, quod datur tam pro re feudali quam allodiali. Decius *consil.* 24. An autem hoc, an vero petitio hæreditatis competere, disputatum late in causa *Hans Lutgen & consorten*, contra *Herman Holland* / vbi conclusum quia non peteretur: vniuersitas, sed quædam tantum bona. vtile Interdictum dari pro missione in possessionem, *ex l. vlt. de edict. f. Dini Hadrian. tollend.*

Carboniana bonorum possessio quod datur, ut venter in possess. bonorum mittatur, posthumo delata hæreditate. Quia autem de his prioribus duobus remediis supra in materia possessoria actum est: Posteriora vero cap. sequenti larius examinabuntur: non est diutius hic inhærendum, sed ad petitorias actiones transeundum.

SVNT autem hæc vel personales, vel reales, vel mixtæ.

Personales, ex contractu, vel delicto descendunt.

Ex contractu autem, vel vero, vel quasi.

Ex vero rursus, vel nominato vel innominato.

Ex nominato, quod empti actione agitur, ratione hæreditatis emptæ, de quo sic ait Carol. Ruin. in rubric. *soluti matrimon. numer.* 124. Actio ex empto, quæ datur emptori hæreditatis, est vniuersalis, sicut petitio hæreditatis, secundum gloss. in l. 2. §. *peruenisse. de heredit. vel act. vendit.* Et sic procedit libellus generalis: & tamen singulæ res emptæ sunt in obligatione, ut probatur in d. §. *peruenisse, & clarum in l. qui filii. §. fin. cod. tit.*

Item actione mandati, si si possessor hæreditatis, rogatus actoris, hæredem se institui passus sit, ita ut aliquando hæreditatem ei restitueret, *Liquidam. 46. ff. de heredit. instit.*

Ex innominato contractu, primo conditione

ex lege agitur, in casu infra quod de rei vindicatione relatus. Et consideratum id in causa *Caspar Schwarenhauffen & consorten*, contra *Balthasarn Baumgarten* / vbi de

consuetudine Iuliacensi disputatum: & tamen petitio hæreditatis data. At in causa *Conradt Iuen / contra fratres von Wsdam.*

Item quod conditionem ex leg. 1. *Cod. unde vir & vxor. Nouell. 118. col. 1.* dedit Correferens in causa *Mary Wüller / contra Jacob Sorgen /* quamuis Referens simpliciter petitionem hæreditatis dari posse, assereret,

Secundo, quod præscriptis verbis, vel ex constituto: cum conuentum est de hæreditate diuidenda. Sic luculenter disputatum in causa *Nicolaus Schmidt contra Burgermeister vnd Rast der Statt Friedland* / vbi testamentum productum, & Referens dabat rei vindicationem, ut & alii Domini: Correferens vero, ut & nonnulli alii, præscriptis verbis vel ex constituto, alii actionem ex testamento.

Sic cum de quod vniione prolium ageretur, dicebatur ex hac ratione, inter referendum actum esse et stipulatum; Et præscriptis verbis ex contractu, & conuentione vniionis prolium, actionem institutam esse ad semissem hæreditatis Augustini aunculi adoptiui: Petitio enim hæreditatis eo casu locum habere non poterat, quia Reus non possidebat bona Augustini pro hærede, vel pro possessore, sed donationis titulo. At iuris est contra titulo possidentem petitionem hæreditatis institui non posse. *leg. regulariter. ff. de petis. hered. leg. hereditas. Cod. cod. tit. ul. Et vtroque Dd. Quamuis & rei vindicatio locum habere possit. Et eum actores solo vniionis contractu niterentur, qui ex instrumento publico desuper confecto, plenissime probatur: leg. cum precibus. Cod. de fide instrument. leg. optima. Cod. de contrab. & comm. stipulat. cum qua conditiones concurrunt. Quod quod ad*

conditionem causa data, & c. & conditionem indebiti, attinet, æquum est; dicebat Referens; ut hoc reddatur, quod Augustinus præterit vniionis prolium ex hæreditate Annæ Ammelix accepit, quamquam de eo nulla in libello specialis sit petitio: sed tantum protestatio & actionis reservatio. Tamen cum in sexto artic. actor ponat, quantum Augustinus ex dicta. hereditate præterit

tu vni-

tu vnionis acceperit, scilicet 90. floren. & testes desuper producantur, & deponant, atque alias, vigore clauulæ salutaris, omnis actio, & omne remedium competens, & resultans ex narratis, in iudicium deductum esse videatur; ita vt Iudex possit supplere & impartiri officium; etiam si ab altera parte non petatur, vt declarat Panormit. *cap. cum dilectum. n. 3. & ibi com. t. uniter Canonist. de ord. cogn. Idem cap. 1. n. 2. de offi. deleg. lason. §. omnium. n. 14. 7. insit. de offi. puto eius ratione esse habendam.* Sapissime autem hæc actio, seu vnio prolium opponitur petitioni hæreditatis iudæ cam elidendam: vt egregie disputatum inuenio in causa Wendel von Hattin / contra des Jüngers Jacobs Heiss Wormunder, vbi Referens dabat petitionem hæreditatis: Correferens in vtramque partem disputabat. Et in causa Georg Fischer vnynd Caspar Ambros / contra Paulum Kest & consortes. Et in causa Con Contradt contra Theiss Silberberger / vbi lare de validitate disputatum, an. 1549. mense Ianuar. Idemque exceptiue disputatū in causa Hieronymi Stachel / contra Michael Scheppey. Quomodo autem ꝑ petatur cassari hæc vnio prolium, infra de querela inofficiosi latius dicetur.

93 Ex quasi ꝑ contractu, vel negotiorum gestorum actione agitur: si possessor hæredis nomine, hæreditaria negotia gesserit, l. ult. §. negotiorum. ff. si pars hæreditatu petatur.

EX DELICTO agitur, vel vero, vel quasi.

Ex quasi delicto agitur actio-

94 ne legis ꝑ Aquilæ, quæ competit, si ex eo, quod possessor seruum hæreditarium occiderit, agatur, l. si a domino 36. §. si possessor. ff. b. rit. Item querela ꝑ inofficiosi, quæ sæpe cum petitione hæreditatis cumulatur. Conan. lib. 9. comment. c. 8. Ita obseruatum in causa Melchior Bæler contra Catharinam Caspar Vg. lers Wittib. anno 78. mense Aprili.

96 Ex vero ꝑ delicto agitur, ratione expilatæ hæreditatis, & si quis in testamento quid deleuerit, ascripserit, &c.

97 Sic, & actio ꝑ in factum, loco

actionis de dolo, datur. Ita in causa Hieronymi Stachel als Ehevög Margaretha seiner Hausfrauen / contra Michael Schoppey nomine vxoris; vbi cum l. bellus non vno vitio laboraret, tamen Referens concludebat actum petitione hæreditatis: Correferens vero dicebat; quia non petunt se declarari hæredes, videtur informis, quoad petitionem hæreditatis: Igitur dat actionem in factum, quæ succedit loco actionis de dolo, l. non debet, de dolo. ex Roffred. de actione in factum surrogata loco actionis de dolo Sic & Ioan. Igneus, in l. si exheredatus. n. 57. ad Syllaniam. ait: Et sic propter res subtrahatas actio ex venditō competit: non propter id quod dixerat, minimo hæreditatem valere. Nam si propter persuasionem illam, quia res minimo valere dixisset, agi deberet, de dolo competere actio, ad id quod pluris hæreditas valeret: quare nus propter persuasionē dolose factam minus fuisset consecutus, l. si quis affirmauerit. secundo respons. ff. de dolo. ibi: si autem mihi persuaserit, vt repudiem hæreditatem, quasi minus soluendo sit, vel vt optem seruum quasi melior eo in familia non sit: ꝑ dico de dolo dandā actionē, si callide hoc fecerit. Sed in §. per contrarium, actio tantū datur ex venditō: tamē quanti pluris hæreditas valeret, si subtrahat res non fuissent: quemadmodū in l. res fratr. in ff. de pact. dicitur: actionē communi diuidendo cōpetere aduersus fratrem, pro rebus ab eo subtrahatis tantum: non autem actionem de dolo. Quoniam in istis contractibus bonæ fidei, lex curam tantum habet, indemnem cum seruare, cui aliquid subtrahum est, & hac ratione actionem ex eo contractu concedit: non autem actionē de dolo, l. cum a te. ff. de dolo. Neq; dici potest dolum incidisse in contractum, sed vere contractu causam dedisse: quoniam nisi dolo causam contractui dedisset, venditor non erat sic contracturus: vt plane illius legis verba ostendunt, quæ repetere non expedit; cum plus satis explicata sint. Et per integrum discursum, quomodo potius alia, quam doli actione agendum, demonstrat.

REALIS actio: est rei vindicatio, qua agitur.

QQ 3 Prima

39 *Primo*: si ratione consuetudinis quædam bona petantur (ut propter ex consuetudine terræ Iuliacensis die Stocgüter) tunc non potest dari petitio hæreditatis: præsertim si non petat se declarari heredem, vel suam quorundam hæreditatis. Quod consideratum in causa Wett contra Brögen / ubi licet Referens hæreditatis petitionem daret: quia tamen Correferens videbat nec posse dari, nec vitiosa esse: cum eo casu debuisset seruare pacti dotalia defuncti, per l. x. qua persona, de reg. iur. de diti rei vindicationem ex huiusmodi consuetudine, per doctrin. Bart. in l. omnes populi. & l. de quibus. n. 13. de legib. lafon in l. vn. de condit. ex l. Alii tamen Domini, ex illa consuetudine, petitione hæreditatis actum putabant.

Secundo: si Reus non pro hærede, neque p. possessore, sed titulo rem hæreditariam possidet, l. hæreditatis. 7. in fin. l. quod si. 16. §. fin. ff. h. tit. cuius exemplum extat in causa quadam ardua: ubi de filia exclusa à statuto disputatum, & in causa Wolff von Brischfel / contra Westerm Kofeler.

Tertio: si grex, armentum, vel equitum petatur: hoc enim casu, quamuis non singulari, sed vniuersæ res petantur, rei vindicatio competit, l. 1. ff. de rei vindicat.

Quarto: si ea res petatur, cuius vsucapione defunctus inchoauit, hæres impleuit. l. & nō tantum 19. §. quod si pro emptore. h. tit.

40 *Quinto*: si agitur etiam cōfessoria, & negatoria: si seruitus quæ pro prædicio hæreditatis deberetur, petatur: tunc propria seruitutis actio competit, d. l. & non tantum. 19. §. fin.

41 *Sexto*: Caluissiana: si liberrus defunctus in fraudem patroni Actoris bona sua alienasse dicatur, d. l. quod si. 16. §. item scribit.

42 *Septimo*: Publiciana: si ea res petatur, quæ defunctus à non domino comparauerat, d. l. & non tantum. §. & quidem. versu. sicut illa.

43 *Oitauo*: hypothecaria, si res defuncto pig-nori obligata petatur, d. l. & quidem.

44 *MIXTA* & *FAMILIÆ* eriscundæ actio intentata censetur: si non ad restituendam, sed ad diuidendam hæreditatem agatur. l. 1. §. proinde est. in fin. & l. non possumus. 7. ff. de hæreditat. petatur. Quod tamen hæc-

nus procedit, si non actor hæres negetur & s. proinde.

CAPVT II.

De bonorum possessionis remediis.

SYMMARIA.

- 1 An bonorū possessio sit actio stricti iuris, vel bonæ fidei.
- 2 Bonorum possessio dari etiam actiones ciuiles. Et exemplum Cameralis, de hac actione, & alius assignat remedia.
- 3 Vtrū esse remedia bon. possessionis, secundum varias species.
- 4 Restitutio in integrum.
- 5 Conditio ad supplementum ratione legitima.
- 6 Querela inofficijs Testamenti.
- 7 An valeatur libellus, si petatur possessio bonorum: Nam vero bonorum possessio.

LICET videbatur hic frustra de genere actionis disputari, cum eadem videatur cū petitione hæreditatis: tamē cum nomen, ius leuius, & res diuersas statuamus necesse est, ac in eo videtur pondus, quoad efficaciam consistere & quod eam esse bonæ fidei volunt, & de quo in vtramque partem Benincas. de act. §. actionum. nu. 684. Quamuis autem bonorum possessori etiam actiones ciuiles competat, a. non tamen propterea desunt esse ciuiles, nec sunt prætoriz. Benincas. d. §. actionum nu. 583. Et ne hic tantū de re abolita disputari quis existimet: exempli Cameralis loco verba Meichlineri, ex decis. 9. m. 15. præmittimus; quæ sic habent: Videtur intentata petitio hæreditatis, l. si quis seruum. §. vlt. de petit. hered. quæ siue quis totum, siue partē petat, competit contra eum, qui se pro hærede gessit. l. nec illam. §. non solū. & l. qui se litis. ff. de petit. hered. Oldend. act. §. clas. §. num. 4. versu. aduersus eum. Et requiritur, vt delata sit. Schurf. consil. 93. num. 24. cent. 2. Et eo ipso videtur aditisse, quod adiuncta iur. petitionem hæreditatis. Pet. Jacob. in sua præct. in rubr. de petit. hered. Interdictū Quorū bonorū possidet ipsi dari; quia bonorum possessionem agnouit apud Iudicem, Oldend. act. §. clas. 2. num. 5. in clas. Tercio bonorum possessoria hæreditatis petitio; quæ datur ei, cui delatum est ius succedendi ex bono & æquo; qui tamē iure ciuili summo non adistitur. Old.

Old. *ad. 1. claf. 2. num. 13.* vtpote qui venit vigore statuti vel pacti alienius. Tamen bonorum possessio hereditatis petitio rectius datur; præsertim cum sit mixta, tam in rem, quam in personam. *leg. item veniunt. in fin. de petit. hered.* Et hæc quidem actio, est eiusdem effectus & potestatis, cuius petitio hereditatis civilis reputata, vt in l. 1. & 2. ff. de bonor. possess. hered. petit. Oldend. *ad. 6. class. 5.* Et possessor, per sequestrationem, non semper priuatur possessione. Ferr. in *for. sequestr. versic. audiat. vel præsumat. num. 2. per text. in l. 1. §. genera ff. de aquir. possess.* Concludo igitur bonorum possessoriam hereditat. parit. institutam esse.

3 Sunt autem remedia † eius varia, quæ recensentur in tit. *de bonor. possessionib.* & ibidem à Dd. quos omnes, meo iudicio, doctrina, & subtilitate, Ronchegall. superat. Verum ea missa faciamus, & dicamus, duo esse affinia, prærelquis scilicet officium iudicis, & condict. ad supplementum legitimæ.

4 OFFICIO iudicis datur † Restitutio in integrum aduersus repudiatur bonorū possessionem. *per leg. 1. §. 1. de collat. bonor. Sfort. Odd. de restit. in integr. ars. 1. quæst. 63.*

5 Condictio † ad supplementum legitimæ, contra testamentum datur, de qua vide l. 21. siue patronus. §. 1. ff. de iure patron.

6 Possit huic annumerari, † querela inofficiosa; Actio ex testamēto; Petitio hereditatis ab intestato; verum cū de ijs capite pcedenti dictū sit, non diutius insisto: sed ad Codicillos me confero; si hoc saltem, libellum super hac actione formantem, monuero: vt omnis dubiū tollendigratia, bonorum possessionem, non possessionem bonorum petat; propter illa quæ notat Ronchegall. in rubric. num. 26. hisce verbis: prædicta inuestigatio dedit Doctorib. animum ad querendum, tum hic, tum 7 alibi, in l. 1. C. eodem de vno; Pone, † cum Causa apud ius dicentem vellet eam bonor. possessionem, quæ ius successionis est, agnoscere, l. fin. C. eod. & §. fin. infr. in sua intentione, dixit petere se possit bonorum. Vel si quæ; eum desiderasse, auctore Iudice, poni in rerum possess. corporali, & subinde facti, quo iuste possideret; l. infra. vbi not. ff. de acquir. pos-

sess. Expressit tamen ille bonorum possessionem: nunquid huiusmodi petitiones, vti legitimæ, sustineantur? Et decidunt illi, eas sustineri, eo potissimum argumento; quia magis inspicienda est subiecta materia, quam verborum ordo, quem in proposito parit faciant, quo salua sit petentis intentio, arguunt. *leg. sed nisi possess. §. item si. vbi Bart. & alii ff. de iureiur. Bart. in l. 1. C. de usufruct. quæ fuit sententia Baldi dict. leg. 1. C. eodem. vbi & Dec.* Et indubitata illa quidem in secunda specie; quando scilicet petitur possessio facti; quam recte dici etiam bonorum possessionem supta admonuimus. Prior calus est magis dubius, quoniam, vt ex prædictis patet, verba repugnant. Nam ius illud prætorium, nūquam dicitur possessio bonorum. Verum & in hoc, ipse aliorum sententiæ subscribo; si modo ex ijs, quæ narrantor, deprehendamus talem esse petitoris mentem; vt attigit Ioann. Fabri, hoc loco, secundum quam verba adaptantur; ne alioqui actus Agentis pereat. l. si quis intentione, vbi not. ff. de iud. Cui opinioni præterea opitulatur id, quod superius affirmavi, Bonorum possessionem iuris effectui inspecto, dirigi ad factum ipsum possidendi, & vtriusque verbi eandem esse originem. Postremo nonnikil facit præterea ad eam nostram; quoniam si petat aliquis simpliciter possessionem, cum velit hanc agnoscere, obtinebit. Nam tunc vox bonorum, pro expressa habetur, aut subaudiatur Dec. in leg. 1. in princip. C. unde legis. Et tantum de possessione bonorum.

CAPVT III.

De Codicillorum remediis.

SYMMARIA.

- 1 Officium iudicis petitur fideicommissum in codicillis relictum.
- 2 An cum officio iudicis actio concurrat.
- 3 Condictio ex lege.
- 4 Actio directæ ex Testamento, cum codicillis Testamento confirmari sunt.
- 5 Vtilis ex Testamento communis er. Et in specie pro legato in codicillis relicto. num. 6.

RATIONE codicillorum seu rerum codicillis relictarum: vel officium iudicis implorari; vel aliz actiones intentari solent. OFFI-

OFFICIUM Iudicis Imploratur in casu
l. pecunia. §. prosecutionis. de verb. signif. ubi pro fi-
 deicommissio, ꝛ ꝛ quod in Codicillis relinqui-
 tur, competit officium iudicis, refert gl. in l. 2.
C. commun. de legat. in verb. personalis, & in l. fin. in
verb. acquisitione, C. de codicill. & notat gl. fin. in l.
 1. de Testament. volens competere actionem;
 nisi dicas hodie cessare officium iudicis; cum
 prodita sit actio, & remedium ordinatum,
 faciens cessare istud extraordinarium, *l. in provin-*
cials. §. 1. de oper. nou. nunt. nisi replicando di-
 cas ista remedia esse comparabilia ꝛ, & vnum
 esse plenius altero; consequenterque ambo
 posse competere, *per text. in l. quousq. de adio-*
nib. & obligat. & vt tradunt Bart. & alii in d. §. 1.
 Nec poterit ꝛ competere conditio ex lege,
 vt dicunt hic moderni post gl. in l. 2. *C. commun.*
de legat. quia non dicitur actio utilis: verba
 sunt Parisii in *l. per omnia. n. 70. de legat. 1.*

ACTIONES quæ intentantur: vel sunt
 directæ: vel viles.

DIRECTA personalis intentatur: cum le-
 garum est in Testamento, ꝛ in quo sunt Codic-
 illi confirmati, *l. 3. de testam. tutel.* Quod licet
 quidam impugnent: tamē ipsorum repugna-
 tio ruit: quia quando Codicilli confirman-
 tur, sequuntur ius Testamenti, *l. ab intestato.*
16 ff. hoc titul. Et sicur ex testamento competit
 directæ: ita etiam ex Codicillis confirmatis.
 Non obstat, Codicillos assumpsisse originem
 & auctoritatem à Diuo Augusto: quia illam
 non assumpserunt simpliciter, sed secundum
 ius testamentorum, *d. l. ab intestato.* Et quando
 adest confirmatio, debet competere directæ:
 eoquod videntur relicta in ipso testamento
 confirmante. Quando vero relinquuntur ab
 intestato, & in Codicillis simpliciter, illi ha-
 bent vim testamenti: & competit utilis: cum
 testamentum vere non adsit, sed solum Co-
 dicilli habentes vim illius: & cessabunt dicta
 Iason. de contract. *emphyteutico.* Nam ibi datur
 actio, & non simpliciter, disponitur. Quod
 ego puto verissimum, & confirmat Paris. d.
loc. n. 71.

VILES actiones intentantur: Primo in
 genere, quæ ex testamento competunt: Eæ
 enim, si directæ, id est, verbis legis concedun-
 tur, ex Codicillis vtiliter concedi solent: per

iam dicta Parisii. Adde gloss. in §. *codicillis. Inffit.*
de codicill. Quod notatur in symphor. supplic.
 sub nomine Gilman. edit. rom. 1. part. 3. vol. 6.
 num. 109.

Secundo proponuntur in specie, ꝛ pro lega-
 to in Codicillis relicto, de quo infra, de legat.
 & per l. filiusfamil. ff. ad l. Falcid. notat Paris. d. l.
 num. 71.

CAPVT IV.

De fideicommissorum remediis,

S Y M M A R I A.

- 1 Petitio hereditatis.
- 2 Aditio, & restitutio hereditatis, quoad officium
 comparantur.
- 3 Pro fideicommissis & petitorio & possessoria remedia
 competunt.
- 4 Quæ in hac actione probanda sint.
- 5 An hac actio fideicommissarij particularibus detur.
- 6 Restitutio in integrum duobus casibus competit.
- 7 Quorum bonorum. 8. Quorum legatorum.
- 9 Remedium l. finale. C. de edicto D. Hadriani tollend. Et
 quod illud non competat legatarij & fideicommissa-
 rij particularibus, n. 10.
- 11 Mandati. 12. Actiones ex quasi contractis.
- 13 Officium Iudicis post aditam hereditatem.
- 14 L. Aquilia actio.
- 15 Ex SC. Trebelliano & Pegasiano.
- 16 Rei vindictio. 17. Publiciana.
- 18 Hypothecaria actio, & eius utilitas, n. 19.

Generale fidelcommissum hæreditati cõ-
 paratur: Competit autem pro eiusmodi
 generalibus fideicommissis, fideicommissa-
 riæ hæreditatis petitio: vt supra de petitione
 hæreditatis explicatum est. Et pulchre tradi-
 dit Peregr. de fideicom. art. 45. n. 18. hisce verbis:
 Competit præterea fideicommissario vniuer-
 sali reales actiones hæreditatis, & rerū perse-
 cutoriar: sed hæc nō cõpetunt, nisi facta ab hæ-
 rede grauato restitutione verbali, vel nisi ex
 auctoritate legis inducta sit restitutio, de qua
 materia restitutionis verbalis, & legalis, ple-
 ne dixi in art. 2. n. 33. Et est ratio, vt ibidem de-
 clarauim. n. 50. quia quod ꝛ operatur aditio hæ-
 reditatis in persona hæredis: idem operatur
 restitutio hæreditatis verbalis, aut legalis in
 persona fideicommissarii vniuersalis. Ideoq;
 sicut per hæreditatis aditionem acquiruntur
 hæredi iura omnia hæreditaria, & rerum do-
 minia, *l. cum heredes. ff. de acquir. possess. l. 1. §. sca-*
nola.

nola ff. si quis test. lib. & ex tunc agere potest Remediis petitoriis, & possessorii, & non arre, l. si scripti. C. de petis. heredit. Sic quoque fideicommissarius vniuersalis, & qui loco heredis subrogatur. l. postulante, §. sed & in huiusmodi. ff. ad Trebell. l. si filius. ff. quod cum eo. Et qui hereditatem adire non potest directo; sed per heredem adire oportet, per restitutionem hereditatis consequitur omnia iura hereditaria actiua, & passiva, ac rerum dominia pro ea quota qua sibi sit restituito, l. facta. l. restituta. l. ita tamen. §. qui ex Trebelliano. l. quamuis, & d. l. postulante. §. sed & in huiusmodi, ff. eod. Vnde ante restitutionem agere nequit, & actiones hereditarias proponere, vti est text. in l. i. ff. de fideicommiss. heredit. petis. vbi Bart. notauit. & post eum Bal. Angel. & Alber. Boer. decis. 156. n. 8. Paul. Cast. in d. l. restit. in prin. Natt. conf. 200. col. 1. Apud nos autem praticatur, vt vt iudicis autoritate pronuntietur casum fideicommissi in personam fideicommissarii; & ex tunc fideicommissarius actiones proponit petitorias, aut possessorias exercet remedia. Placuit autem prius compediose de petitoriis actionibus agere, deinde de remediis possessorii. Quis ordo postulet, vt prius intententur possessoria, dein de petitoria, ad l. ordinarii. C. de rei vindicat. cum similib. Facta itaque restitutione verbali, aut legali, compete. it fideicommissario vniuersali petitio hereditatis fideicommissaria, de qua in d. l. i. & per totos ff. de fideicommiss. heredit. petis. Et sicut petitio hereditatis datur vero heredi aduersus possessorē, vel aduersus putatum heredem; sic & fideicommissaria petitio hereditatis, facta restitutione, datur pro consequenda hereditate, & rebus hereditariis, aduersus putatum heredem, aut aduersus possessorē; non aut aduersus verum heredem grauatum, l. fin. §. i. ff. eod. tit. Corn. conf. 18. col. 4. in prin. lib. 3. led & aduersus verum heredem pro singulis rebus non restitutus, vel non plene, hæc compete actio, quia quoad fideicommissarii titulus heredis habetur pro non titulo, gloss. magna in d. l. si quis sequuntur Id. ibi, gloss. in d. l. ita tamen. §. ex Trebelliano. in verb. actioni. Alex. in l. fin. n. 8. C. de ed. d. D. Andr. toll. sequitur Menoch. in 4. remed. adipiscend. nu. 183. Et quia actione hac conuocatus, tenetur

pro neglectis & consumpris, sicut possessor hereditatis: per text. in leg. si possessor. & l. item veniunt. §. 1. in l. in affirmatiuonibus. ff. de petis. heredit. Et in hoc iudicio: quia vniuersale est, veniunt etiam res, quæ lite pendente ad heredem superuenissent, l. 4. l. si quæ tempore. ff. de petis. heredit. etiam quod possessor pro vna re singulari ab eo possessa, tempore moti iudicii, conuētus fuisset, sicut in l. edita. C. de edend. tradidere Fulgos. Riminald. Aretin. Socin. Deci. Alciat. & Curt. iun. & communem dixit Didac. in pract. cap. 12. nu. 6. Menoch. in 1. remed. adipiscend. nu. 71. Et in hac actione sufficit probare restitutionem verbalem, aut legalem, seu id quod loco restitutionis habetur. Itē de possessione, seu detentione testatoris fideicommittentis, prout in petitione hereditatis. ad l. item videndum. §. fin. & l. & non tantum ff. de petis. heredit. sic pulchre Corn. d. confil. 18. in 1. & conf. 207. col. 2. in 1. Aret. conf. 104. col. 4. vers. 3. ad 3. vbi inquit: Quod probata possessione vel detentione in vita defuncti, præsumatur continuata vsque ad eius mortem, ex notatis in l. sine possidetis, C. de probat. Et sic quoque; scripsit Ruin. conf. 54. ante nu. 7. in 4. sequuntur Natt. conf. 400. Riminald. iun. conf. 626. n. 41. Hæc tamen actio non competit legatariis, & fideicommissariis particularibus, pro singulis rebus relictis: prout nec est petitio hereditatis.

Huius autem actionis affinitas: vel in modum actionis, vel officii iudicis competunt.

OFFICIUM Iudicis: Primo, restitutio in integrum aduersus repudiationem fideicommissi. l. 3. §. si quis minore. ff. de minorib. lib. Sforc. Odd. de restit. part. 2. quest. 85. art. 4.

Secundo in casu supra nu. 3. relato.

IN MODUM actionis competetia: vel petitoria sunt, vel possessoria.

POSSESSORIA et Remedia: sunt interdicta. Quorum bonorum, quod competit etiam fideicommissario vniuersali, post tamen restitutionem verbalem, aut legalem: quia heredis locum obtinet, l. postulante. §. sed & in huiusmodi. ff. ad Trebellian. l. si filius. ff. si quis omis. caus. fasti. Nam & eidem beneficium d. l. fin. conuenit: vti in eadem lege Bart. scriptis sub nu. 9. Nec mirum: Nam huiusmodi interdictum ad vniuersitatem pertinet, & est actionis vniuers-

R R vniuers-

vnuerforum bonorum, vti Vlpian. inquit, *in d. l. 1. ff. eod. & in l. 1. ff. hoc interdictum. ff. quor. leg.* vbi ad litteram legitur, Interdictum illud habere hæredem, & hæredis hæredem, bonorum possessores, nec non ceteros quoque successores: quæ sane verba fideicommissarium quoque vnuerſalem continere, notauit Ripa ibi, sub num. 4. *per text. in l. ſicur. §. 1. ff. quib. mod. pig. & per gloſ. in l. quamuis ff. de iudic. ſequitur Menoch. in 2. remed. ad ipſ. num. 18.*

Quorum legatorum: † quod competit etiam fideicommissariis vnuerſalibus, poſt reſtitutam hæreditatem, re, verbo, aut iure ipſo: ſic notauit Ripa *in d. l. 5. num. 4.* ponderando. rextum illum, ibi: ceteriſque ſucceſſoribus: Et quia fideicommissarius vnuerſalis hæres eſſe dicitur. *l. ſicur. §. 1. ff. quib. mod. pig. gloſ. in l. quæſ. ff. de iud.* Nam hæredis locum ſubiit, *l. poſtulate. §. 1. ff. ad Trebellian. l. ſi ſilius. ff. quod cum eo.* Ideoque ad legatorum præſtationem tenetur, ab eo relictorum: vel etiam ab hærede, ſi ab eo ſoluta non fuerint. *l. 1. §. ſin. cū l. ſeq. ff. de Treb. & l. 1. & penult. C. eod.* ſequitur Menoch. *d. loc. quæſt. 5.* Particularibus autem ſucceſſoribus, legatariis ſcilicet & fideicommissariis certarum rerum, Interdictum hoc non competit: quia de his prætoris edictum non loquitur, *ad l. 4. §. toties. ff. de damn. inſect. & in l. ſi ſeruum, §. non dixit prætor. ff. de acquir. hæredis. Peregrin. d. loc.*

- 9 *Remedium † l. final. C. de edict. Diu. Hadriani tollend.* Quod quomodo procedat late explicauit Peregr. *d. l. art. 48.* quo quia (nimis hic Tractatus exerceſceret, ſi ſingula reſciferem) leſtorem remitto: hæc pauca tantum hic adiciens: legatariis ſcilicet & fideicommissariis, particularibus non competere remedium illius legis; quia de his lex non loquitur, & pro his non tantus debetur fauor. Bald. *in ea l. ante num. 39. Menoch. num. 132.* Ideoque † his non conceditur litteræ executiue miſſionis: in poſſeſſionem, niſi à ſupremis prætoriiſ, vt ait Guid. Pap. *q. 483. per text. in l. 1. C. com. de legat.* Fideicommissario autē vnuerſali, an remedium hoc competat, plures ſunt caſus conſiderandi ex Bart. Theor. n. 9. communiter recepta. Primus caſus eſt; ante aliquam reſtitutionem ab hærede factam: veluti, quia hæres

fuit pure per fideicommiſſum vnuerſale grauatatus, vel ſub conditione poſt eius mortem, & hæreditas ab hærede fuit adita: hoc enim neceſſariū eſt, vt per additionem fideicommiſſum vnuerſale confirmetur: vti plene expoſui in ſecundo art. Hoc itaque caſu fideicommissario vnuerſali non cōpetere Remedium hoc, poſt Bart. *d. loc. & in conſ. 91.* proſentitur communiter DD. Bald. n. 36. Alber. Alex. laſ. Corn. Dec. Curt. lun. & reliqui. relati à Menoch. n. 166. & nonnulli alii relati à me in art. præced. n. 2. Et conſulēdo Curt. lun. conſ. 284. lib. 3. *per text. in l. ſi. C. de Codicil.* circa quod late inſiſit poſt Zucchard. n. 199. nec quicquā probare vult pro, aut contra: communem deniq; concludit. Secundus caſus eſt, vbi reſtitutio fuit facta re: Et hoc caſu non competere Remedium hoc, affirmant, Bart. ipſe *num. 9.* Alber. n. 10. Dec. n. 26. Mant. & Zucchard. quos ſecutus fuit Menoch. n. 178. Et eſt ratio: quia Remedium hoc ad ipſeſcendū eſt, ideoque ſemel adepta poſſeſſione, ceſſat, *§. ſequē. verſo. pro hered. inſtit. de interd.* Tertius caſus eſt, vbi reſtitutio fuit facta verbo: Et hoc caſu, quia iura domini, & actiones ab hærede in fideicommissariū trāſierunt, facta de his fide, remedium hoc fideicommissario vnuerſali competere, poſt Bart. *in d. loc.* profeſſi ſunt cōmuniter DD. Bald. n. 30. Alex. n. 7. Zaſ. n. 8. Dec. *ſub n. 25.* Zucchard. n. 165. 172. & 374. Mantua. n. 96. cum aliis cumularis à Menoch. n. 181. & 199. Et conſulendo ſic radiare Socin. lun. conſ. 92. n. 8. lib. 1. Rimin. lun. conſ. 625. num. 38. Bertazol. conſ. 43. n. 18. Bero. conſ. 58. in 2. Et de ratione, poſt alios, perquirat Menoch. *num. 182.* Mihi poſſiſſima & vera huius rei ratio videtur, quam ſupra ex Bart. dixi: quia facta reſtitutione ipſo iure actiones omnes in fideicommissarium tranſeunt, *l. 1. ſecta & l. reſtituta. ff. ad Trebell.* Ideo petitoria & poſſeſſoria remedia omnia ſaltem vtiliter exercere poterit, quæ poterat hæres, in cuius locum ſubingreditur: vti plene declarauimus in ſecundo articulo. Et tantum de poſſeſſoriis.

PETITORIA Remedia: vel Realia ſunt, vel perſonalia,

PERSONALIA: vel ex contractu, vel ex delicto.

EX CONTRACTU autem vero, vel quasi.

Ex vero contractu mandati † actio competit, cum filius familias heres institutus, rogauit alium, vt se heredem institui pareretur, sibi que patrifamilias factio, hereditatem restitueret, si que heres institutus, postea ex fideicommissum non restituit, l. quidam 46. §. fin. ff. de hered. insti.

Ex quasi † contractu etiam actiones competunt: quia post hereditatem aditam cessat iudicis officium, & contrahitur per heredem quidam quasi contractus de prestando fideicommissum, et iurata facta, siue ex testamento vel etiam ab intestato, per text. in l. ex maleficio. §. heres. ff. d. ubi ordo. & obligat. & in §. heres. Insti. de oblig. quae ex pactis contr. ex quo oritur obligatio, quae patris actionem ex testamento: per quam agit fideicommissarius vniuersalis aduersus heredem, vt restituat hereditatem, gloss. in l. 2. in verbo personalis. C. commun. de leg. gloss. & Paul. in l. penult. §. cum autem. C. de Trebell. gloss. Bart. Salyc. & alii in d. l. & sine. Bart. in l. si legatum. & in l. Papius. ff. cod. l. 1. in rubr. eiusdem tit. in prima lectura, in vltim. v. rubr. Nat. consil. 400. num. 2. & 4. Et hæc competit etiam post restitutionem verbalem, Bald. in d. l. et sine. num. 4. Et datur aduersus heredem, necum ad vniuersitatem restituendam: sed etiam pro rebus singulis non restituitis, vt restituit. gloss. notabilis, in d. l. fin. ff. de fideicommiss. hered. pret. quam non improbarunt, Bartol. & Angel. sequitur Alexand. consil. 180. colum. vltim. in §. Nat. dist. consil. 400. gloss. item communiter recepta in leg. instituta, in princip. ff. cod. & sunt text. satis aperti in cod. tit. in l. ita tamen, §. si ex Trebelliano, in l. debitor. & in leg. Lucius. §. fin. ff. cod. Adeo vt non parum admiratus sim, quod Petr. Placent. in suo tractatu. de fideicommiss. prohib. quest. 10. num. 25 dixerit, fideicommissario vniuersali non competere actionem ex testamento. Etenim datur actio hæc aduersus hæredis heredem: quia ei us personam representat, leg. seruo in iure. §. si quis. & l. quamuis. ff. cod. Et in hac materia repert. Rmi. lun. consilio 363. num. 24. & seq. quem securus fuit Onded. in consil. 26.

ad fin. probantes formam hanc libelli, quod fideicommissarius petat verbo sibi fideicommissum restitui, & facta restitutione condemnari aduersarium ad dimittendam possessionem bonorum, ac se in eam immitti. Ego autem satis arbitror fideicommissarium ex testamento agere aduersus grauatum, pro restitutione hereditatis, & eorum hereditarium. Imo etiam fideicommissarius particularis: quia ex quasi contractu habet heredem obligatum: agere poterit personali ex testamento, aduersus heredem vt rem tradat, omisso tercio possessore rei: quamuis ab eo rem vindicare possit, ex Bart. doctrina communiter recepta, in l. si cum seruum, in fin. ff. si cert. pet. & per Paul. de Castr. in l. mater, colum. 2. C. de rei vindic. Peregr. d. loc. numer. 13. vbi adiungit. num. 17. Ex premisiis autem infero, non bene sensisse Thom. Docetium in suo consil. 181. ante num. 13. cum inquit † post aditam hereditatem fideicommissum impiorare debere officium iudicis, & auxilium Senatui consulti Trebell. aduersus heredem, vt hereditatem restituat. Nam remedia hæc competunt ante a titam hereditatem, vt supra dixi: post vero competunt remedia ordinaria.

EX DELICTO vel quasi agitur.

Primo act. legis Aquiliae: † si heres rem per fideicommissum relictam ruperit, fregit, vilerit, post hereditatem restitutam, l. si heres. 70. §. 1. ff. ad S. C. Trebell.

Si autem nolit heres adire hereditatem: † tunc, quia eo non aduente, fideicommissum penitus deficeret, l. quia potest. l. ille a quo. §. si de testamento. ff. ad Trebell. l. si nemo. ff. de reg. iur. & l. cum quam. C. de fideicommiss. proinde ne fideicommissum subactantur: ex Senatus consulti Trebelliani, seu Pegasusiani auctoritate prouisum fuit, vt si fideicommissarius vniuersalis, iudicis officio, compellere possit heredem, periculo ipsius fideicommissarii adire, & restituere hereditatem, d. l. quia potest. & l. si legatus, & l. omnes. ff. cod. & ibi not. ff. & §. sed quia. Insti. de fideicommiss. hered. Quocumque modo fideicommissum vniuersale sit relictum, ex testamento, aut ab intestato,

RR cum

cum scriptura vel sine, l. & sine. C. eod. vbi sic notantur glos. Cyn. Bart. Bald. Salyc. Paul. & alii. Et in eodem libello potest fideicommissarius petere, non solum vt hæres adeat: sed etiam vt restituatur, Bald. *ibid.* num. 4. Et remedium compellendi adire in fideicommissario vniuersali adhuc necessariū est, quamvis prohibita sit detractio Trebellianicæ: licet legatarii hæredem recusantem adire: quia prohibita sit Falcidia: illum compellere nequeant, vt hæreditatē adeat: Nam eis subsidario iure nouo prouisum existit, in *auth. sed iuxta testator, & in corpore. C. ad l. Falcid.* Et differentiam hanc inter legatarios particulares, & fideicommissarium vniuersalem, admiserunt communiter Dd. Iacob. de Beluis. Bald. Rom. Alex. & alii relati à Ripa in l. *nemo potest* n. 46. ff. de legat. 1. Peregrin. de fideic. art. 45. n. 12.

REALIA Remedia sunt: Rei vindicatio, & Publiciana & hypothecaria: de quibus singulis ad utilitatem rei, aliqua dicere, non inutile erit: Hæc autem non competunt pro vniuersitate iurium, & actionum, sed ad res singulas, l. *vindic. ff. de rei vindicat.* l. *in rubr. ff. ad Trebell.* n. 8. & 9. Contra tamen singularem possessorem, in quem res fideicommissaria alienata fuit, non potest prius fideicommissarius agere, quam sibi facta sit restitutio vniuersalis: licet particularis illius rei non requiratur, sic Bald. notabiliter, *conf.* 219. Perus. in 2. vol. Sed quod nõ requiratur restitutio verbalis, & cõtra emptorem directo agi possit, sentit Bart. in l. *qui Roma* §. *duo fratres*, in 9. q. n. 62. ff. de verb. oblig. & in l. *fin. §. fin autem. C. com. de leg.* Guid. Pap. q. 601. Rei autē vindicatio pro sui natura præsupponit, vri notū est, ex parte agentis, rei dominium: ex parte aduersarii, rei possessionem, cuius facilius est probatio: sed propter iterum difficilis est demonstratio, l. *in rem. l. is qui desinuit, & l. qui peritorio. ff. de rei vindic. leg. 1. C. de alien. iud. mut. cau. & §. omnium. Institur. de actionib.* vbi plenissime scriptum Peregrin. d. loc. num. 33, addo num. 24. *capitis sequentis.* Et sic vindicatio in Camera data, vt refertur in Syntag. Benig. 3. relat. 4. hisce verbis: Actum puto rei vindicatione ex causa testamenti, ad reuocandam alienationem, à parte Actricis factam. Rea-

enim restitutioni subiecta, si alienatur per legatarium vel fideicommissarium, vindicari potest. *leg. fin. §. fin autem avaritia. Cod. commun. de legat.* vbi gloss. Bart. in *leg. peto. §. fratre. in princip. de leg. 2.* Dec. *confil.* 317. volum. 3. Et hanc actionem ipsamet Actrix exprimit, nempe in exceptionibus contra personas, & dicta testium. Fuisse autē matrem fideicommissi grauam, dubium non est: idque potissimum propter expressam testantis prohibitionem de non alienando. Quæ quidem expressa prohibitio, si fiat cum causa (veluti contemplatione familiæ, vel certæ personæ, vt hoc casu) procul dubio inducit fideicommissum, l. *pater filium. §. filiam. de legat. 3.* vbi Bart. d. l. *peto. §. fratre. de leg. 2.*

Publiciana ¶ autem actio fideicommissaria competir, pro re, iure quasi domini, vindicanda. In quo puncto, vt solidam allequamur doctrinam, notandum est: quod aut fideicommissarius vult ex sua persona Publicianam deducere: & eo casu necessarium est, vt vacuam possessionem rei affectus sit, à qua postea ceciderit. Tunc enim, quia iustum titulum pro hærede, aut pro legato, in re habuit, habilem ad vscapiendum, & præscribendum, competir sibi Publiciana aduersus rei possessorem, leg. 1. §. 1. & *potest. ff. de Public. §. sed ista. Instit. de action.* vbi abunde notatur: & si possessio tradita, vel apprehensa non fuisset, cessaret Publiciana: quia præscriptio sine possessione non potest locum habere, l. *sine possessione. ff. de vscap. cau. sine possess.* de reg. iur. in 6. & sic post Spec. & Ioan. Andr. determinarunt Bald. & Angel. in l. *sine autem. §. si duobus. ff. de Public.* Alexand. *confil.* 98. numer. 8. in 3. vbi etiam in Ecclesia fideicommissaria. Et idem Alexand. in *eod. volum. confil.* 112. numer. 7. vbi in Ecclesia, & *confil.* 118. numer. 2. in 2. & *confil.* 45. numer. 3. & *confil.* 83. colum. 2. in 3. & iterum *confil.* 24. num. 4. in 7. Corn. *confil.* 16. numer. 21. in 2. vbi in Ecclesia & vltra hos, sic clarè voluit Bart. in *leg. 1. §. 1. & in l. cum sponsus. §. 1. ff. eod. tit. leg. Rip. in l. 1. num. 63. ff. de legat. 1.* Peregrin. d. loc. num. 35.

Hypothecaria ¶ autem actio, quæ etiam 18.
pro.

pro fideicommissis competit, per text. in l. i. C. com. de leg. & in §. sed nostra. Insist. rod. quia ex illarum legum traditione restricta est ad propria testatoris bona; parum prodesse videtur fideicommissario vniuersali. Hanc tamen etiam pro fideicommissis vniuersalibus competere scripsit Baldus in d. l. i. in 1. appof. sequitur Laf. in rubr. ff. ad Trebell. nu. 10. Et datur secundum eundem Baldum post restitutionem verbalem, non post realem restitutionem. Negufan. in tractat. de pignor. in tertio memor. 8. part. i. numero quarto. Et iuvat fideicommissario vniuersali pro re ipsa fideicommissa, aut legata, auocanda à tertio possessore, vel etiam ab hærede: † Et est vtile remedium: quia in hypothecaria non oportet probare de dominio, vel quasi ipsius defuncti, sed sufficit probare de possessione. Et licet Bartolus & Baldus in d. l. i. post gloss. in d. l. sed nostra. tenuerint pro re ipsa legata, non competere hypothecariam: attamen idem Bartolus in l. i. ff. de legat. 2. & communiter Doctores relati à Ripa numero 65. contra tenuerunt, & est receptior sententia, Bolognet. ibi. numero 138. Decl. & Cagnol. in l. neque pignus. ff. de regul. iuris. De qua re sunt text. satis aperti in l. C. commun. de leg. in authent. contra rogatus. C. ad Trebellian. & in l. fin. C. de sacrosanct. Eccles. & sic quoque probauit Ricciard. Pistoriens. in §. sed olim. numero 34. Insistit. de legat. Nec obstat text. in l. neque pignus. Nam locum habet in eo, qui iure communi per rei traditionem factus fuit dominus; non in eo, in quem iure speciali, pro faciliiori rei affectuione, lex transfert rei dominium, & hypothecam in rem; ita vt pro rei adeptione agere possit rei vindicatione, & hypothecaria. Nam concurfus iure speciali conceditur; ad hoc text. in l. in reb. C. de iur. dot. Re autem redempta, & possessione illius à fideicommissario & legatario adeptæ, ius domini in eius persona confirmatur; ius autem hypothecæ ex tunc soluitur, per regulam

39. d. l. neque pignus. & sic senserunt Baldus & Negufan. supra citati.

Peregrin d. loc. argum.

79 42.

CAPVT V.

De legatorum remediis.

S V M M A R I A.

- 1 Actio ex testamento, qua duplex est, & nu. 2.
- 3 Legatum petitur ex testamento.
- 4 Legatarius tria habet remedia.

De actionis directæ affinibus.

- 5 Condicio ex l. nulli. C. de episcop. & clericis.
- 6 Actio in factum. 7. Regius. in integrum.
- 8 Ad exhibendum. 9. Ex stipularum.
- 10 Ex empto. 11. Ex conductio. 12. Mandati.
- 13 Conditioni variæ. 14. Actio in factum.
- 15 Communi diuidendo. 16. Famil. eriscund.
- 17 Actio ex testamento directa vel utilis. num. 18.
- 19 Incerti actio. 20. De dolo. 21. Aquilia.
- 22 Actio penalit dualibus casibus.
- 23 Rei vindicatio, qua datur fideicommissario. nu. 24.
- 24 Et quatenus num. 25. & 26.
- 27 Hypothecaria. Et quomodo. num. 28. & 29.

De contraria Actione & primi generis affinibus.

- 30 Actio ad repetendam quartam, legatus in solidum solutus.
- 31 Interdictum Quorum bonorum.
- 32 Ex stipularum.
- 33 Conductio in debiti vel sine causa. & num. 34.
- 35 De dolo. 36. Rei vindicatio.

De secundi generis actionibus, & affinibus.

- 37 Officium iudicis ratione Falcidie. Et an Falcidia & Trebellianica simul deducantur. n. 38. & 39.
- 40 Condicio incerti aduersus legatarium.
- 41 Ad. ex quasi contractu. 42. Rei vindicatio.

De tertii generis.

- 43 Incerti condicio.

De quarti generis actionibus.

- 44 Interdictum Quorum legatorum, vel incerti actio. numero 45.

De quinti generis actionibus.

- 46 Condicio sine causa. 47. Compensatio.
- 48 Extra ordinem cognoscitur legatarius, ut patet modo legati.
- 49 Fideicommissi actio.
- 50 Remedia iam enarrata quatenus concurrant inter se ex sententia Ruini & Parisii ostenditur.
- 51 Dominium acquisitum iure speciali, directum, repugnabile est.

RR 3. NVNC

NUNC ad specialia faciendum est progressus; ad legata scilicet; pro quibus proprie competit actio et ex testamento in personam, *instit. de legat. §. nostra autem. instit. de obligat. quæ ex quasi contractu. §. hæres quoque. l. ex maleficio. 4. ff. de ac. & obligat. De quolatius infra, num. 17. & 18.*

2. QVIA autem hæc actio est et duplex; una quæ legatario, altera quæ hæredi competit; de utraque hoc loco videndum est.

AD PRIMAM quod attinet, illa inter eas merito refertur, quæ varia habet affinitia Remedia. Eaque vel in imploratione officii iudicis; vel in actionibus consistunt.

OFFICIUM iudicis imploratur; primo, cum via executionis petitur legatum, *Myfinger. centur. §. observat. 61. Alciatus respons. 68. in princip. libro 6. Natt. consilio 626. numero ultimo, libro 5. Ioseph. Ludovic. decis. 23. part. 1. numero 9. Vide tamen Coler. de process. execut. part. 3. caput. 2. numero 29. & Facchin. libro 5. caput. 32. Id autem quando procedat, egregie docet Censualis questio. 103. numero 39. & seq. in quest. comm. cont. comm.*

Secundo: si contra executores testamenti agatur, quod in relat. sub nomine Benig. editis, *synag. 3. decad. 1. ver. i.* hisce verbis explicatum est: Noti iuris est; legatariis contra hæredes et tribus actionibus prospectum esse: videlicet rei vindicatione, hypothecaria, & personali actione ex testamento, *§. nostra autem. instit. de legat. l. 1. §. 1. C. commun. de legat.* Sed in presenti, Actrices non videntur egisse contra Reum, tanquam hæredem Calphatine; sed tanquam Executores Testamenti eiusdem; ut ex libello & toto processu colligere est. Vnde videtur officium iudicis pro executione implorasse. Executor enim testamenti officio iudicis compellitur ad exequendum. *l. Firmio. §. finali. vbi Bartolus, ff. Quando dici leg. cad. Dicit potest et actum conditione ex l. nulli. C. de Episcop. & cleric. vel et actione in factum; prout de genere actionum late disputat Speculat. de Instrumentor. editioe. §. nunc vero aliqua. Sed vtra harum instituta sit, parum quoad hunc nostrum casum referre puto. Conclu-*

do imploratum officium iudicis, vel actum ex conditione d. l. nulli.

Tertio, cum petitur Restitutio in integrum et adversus legati onerosi acceptationem. *l. si minor 25. annis servum, ff. de minoribus, quod adserit Sfort. Oddi. de restit. in integr. quest. 61. artic. 3.*

ACTIONES quæ proponuntur, sunt vel præparatoriæ, vel principales.

PRÆPARATORIÆ; et ut actio ad exhibendum. *l. quod legatur. 38. §. fin. ff. de iudiciis. l. Iulianus. 9. §. Marcellus. 3. ff. ad exhibendum l. fin. §. fin. ff. de electione legatæ.*

PRINCIPALES; vel reales sunt; vel personales. Et hæc, vel ex contractu, vel ex delicto descendunt.

EX contractu vero, ac nominato, qui verbis perficitur, actio ex stipulatu, et competit; primo, si rogatus stipulanti defuncto promiserit, se legatum soluturum. *l. cum quis. 37. §. pater. ff. de legat. 3.*

Secundo, si dote prælegata, minus mulier ex testamento consequatur, quam dotis actione ex stipulatu: hæc ratione ad residuum dotis agit. *l. aliu. l. 2. §. Celsus. l. si fuerit. 2. §. idem Iulianus quatis. ff. de dote prælegatæ.*

EX contractu, qui consensu perficitur, actio ex empto et concurrat, si hæc res testamento vendere iussus, vendiderit. *l. si heres. ff. de action. empt.*

EX conducto, et agitur, si conductori liberatio sit legata, et petat ab hærede testatoris conductor, quæ iure condictionis ei debetur. *l. si ei cui. 16. cum l. seq. ff. de liberat. legatæ. Mandati actio concurrat; cum filius familias hæres institutus rogasset alium, ut hæredem institui pateretur, sibi que patris familia facta hæreditate restitueret; inq; hæres institutus, hæreditatem postea ex hæredicommissio non restituit. *l. quidam. 46. §. fin. ff. de hered. instit.**

EX innominatis contractibus. Primo et concurrunt conditiones generales certæ; si testator sciens rem alienam legaverit, vel non speciem, sed quantitatem certam. *l. certis conditionibus. 9. §. competit. Et ibi glossa ff. si cert. potatur.*

Secundo; si res legata vendita, et postea precepta sit, venditori pretium condici po-

testi, certi conditione proposita, l. si cum seruum. 23. ff. si cert. petatur.

Tertio: cum quis vnam rem ex duabus alteruatiue stipulatus esset, electione promissori reseruata; puta, Stichum, aut decem legauerit; tunc certi actio aduersus heredem datur, vt aduersus debitorem agat, & experietur vtrum Stichum, an decem soluere velit, l. si sic legatum. 75. §. fin. ff. de leg. 1.

¶ In factum ¶ actio primo concurret: Si legator Reipublice sub cautione relicto, ii qui Republicanam administrant, cautionem, legati conditione existentem, soluendi, non exeperunt. l. vltim. cum sua gloss. C. vt in poss. legatorum.

Secundo, si hæres sine dolo malo legatum alienauerit. l. si heres. 63. ff. de leg. 2. l. Iulianum. 9. §. Marcellus scribit si tibi. vers. si tamen ignarus. ff. ad exhibendum.

Tertio, aduersus heredem; si seruus hæredis ignorante domino legatum subtraxerit, vel vendiderit. l. si heredu. 48. in princip. ff. de leg. 1.

Quarto, legato in diem vel sub conditione relicto: Et datur ad cautionem interponendam, die veniente, vel conditione existente, solutum iri. Villalob. in commu. opin. in litera I. numero 47. communem dicens. Et toto titulo de cautione legatorum seruandorum nomine. Quo casu & nullus si non admitatur, habet Interdictum ne vis fiat ei, qui in possessionem missus est, l. cui legatum. 5. §. minus. ff. vt in poss. legator.

Ex quasi contractu, competit

actio:

¶ Communi ¶ diuiduæ; si ob legem Falcidiam inierim sit, quantum legati nomine sit petendum: Quo casu etiam in eæ partis vendicatio datur. l. est. 8. ff. communi diuidendo.

¶ Familia ¶ eriscunda: Primo, si vni ex hæredibus sit prælegatum, ei hoc remedio subuenitur, l. qui sitabus. 17. §. fin. ff. de leg. 1. l. si qua fideicommissorum. 7. C. familie eriscunda.

Secundo; si ex alie hæres institutus, ro-

garus sit partem hereditatis alicui restitueret: tunc inter hæredem & fideicommissarium hoc iudicium datur, l. si ex ass. 42. ff. familia eriscunda.

Actio ex testamento ¶ directa: qua petuntur legata, rupto testamento ex causa præteritionis, vel exheredationis, quoad institutionem; quæ est communis opinio, vtpost alios asserit Gail. libro secundo, obseruat. 112. in fine.

Vtilis actio ¶ ex testamento: pro legato relicto in codicillis, gloss. in l. 2. & ibi Bartolus numero 5. Castren. numero 4. Salicetus numero 6. C. communia de legat. gloss. §. vltim. Insistit. de codicill. & dictum est supra, de codicill.

Incerti actio; ¶ quæ datur si vsus, vel usufructus viæ, itineris, vel alterius seruitutis sit legatus, ad patientiam præstandam, l. 1. ff. de vsu. actu legato.

Ex delicto, de dolo actione agitur; ¶ cum hæres seruum quem veller, dare iussus esset, suum seruum dederit, qui legatario furtum fecit, l. hæres generaliter. 110. ff. de leg. 1.

Ex quasi delicto; lege Aquilia, ¶ agitur; si res legata dolo, vel culpa hæredis perierit; quod ira demum procedit, nisi ante aditam hereditatem, dolo, vel culpa hæredis, res legata perierit tunc enim neque de dolo, neque etiam legis Aquiliæ, sed ex testamento actio competit, l. & eleganter 7. §. si seruum. vers. item si seruum. ff. de dolo malo.

¶ Penalit in actione duplum ¶ agitur; Primo, si legitima liberis relicta non soluat, l. si quis. 13. in princip. C. de inoffic. testam.

Secundo, si relicta venerabilibus locis non præstentur. Insistit. de actio. §. vt autem bonorum, in fin. & §. duplum.

REALIS ACTIO, quæ agi potest, est rei vendicatio, ¶ l. 1. & l. 2. §. 1. vers. & sit omnibus. 23. l. si duobus 3. §. sed quia. C. communia de legatib. Dauid, de naturalib. & actionib. testamentorum, numero 472 quia dominium rei legatæ statim in legatarium transire solet, per l. à Titio. 64. de furtu. l. 80. legatum de leg. 2. Schuiff. consilio 31. n. 12. cent. 1. Couar. in c. Raynuitus, nu. 1. de testam. Nam si haberet rerum dominium, non posset:

agere personali actione, §. *si itaque. Instit. de actionibus.* egregie Tiraquellus in tractat. *de mort. fuisse le. ris. part. 6. declar. 1. numero sexto.* Quæ

- 24 & datur fideicommissio t̄ aduersus tertios rerum fideicommissi subiectarum possessoris; quando alienatio est facta ab hærede sciēte, vel in eum, qui sciēbat onus fideicommissi, atque adeo rem restitutioni subiectam: nam si ignorat, nulla datur actio, vide egregie hæc distinguentem Fachin. libro quinto, *controuers. cap. 29. part. 2.* Quod tamen hæctenus verum est, nisi vel res non testari-
- 25 ris, t̄ sed aliena legata sit; tunc cessat in rem actio aduersus extraneum possessorem; nisi forte res aliena legata, postea aliquo casu testatoris vel hæredis esset coepetit: sic enim vindicari poterit. *l. si quis. 28. §. si Titium. ff. de leg. 1.* Sin autem vniuersale legatum,
- 26 aut fideicommissum petatur, aut pars t̄ bonorum legata sit, tunc rei vindicatio non dicitur. Videatur Villalob. in commun. opin. in litera L. numero 48. cum sequ. ac supra laus de fideicommissi. vel ea lem res duobus sit legata singulis in solidum. Villalob. in d. liter. L. num. 50.

- 27 *Hypothecaria agitur dd. iuribus*, t̄ quibus supra tē vindicationem competere diximus; præcipue contra boni testatoris pro securitate legata, *l. 1. C. communia de leg.* Ita post multos ^{in commun. opin.} sic Ceuallus in *practic. questio. 33.* Quod
- 28 tamen non procedit, t̄ quoad actionem hypothecariam in re legata, ad quam hypothecaria actio legatario non competit, Villalob. d. litera L. numero 51. & litera H. numero sexagesimo, item litera R. numero 31. vide Ceuall. d. loco, qui in vtraque partem opinioniones refert. Assertiua tamen, vt communi-^{re} vt, ita mihi verior videtur, t̄ Similitur cessat hypothecaria; si testator prohibuerit res suas pro legato obligari. Clar. in §. *testamentum, questio. 70.* Et hæc de directa legatoria actione.

CONTRARIA ACTIO NON EST vnius generis.

NAM prima est actio, ad repetendam
40 q. 1. rem, t̄ legatis in solidum solutis; vel

si ea alia ratione ad legatarium peruenerint
l. 1. §. *si legatarium*, & l. *lineam. 26. in princip. ff. ad l. Falcidiam. l. cum pater. 77. §. mater. & §. Manio. in fin. ff. de legat. 2.*

ETVSQVE nomine competunt vel petitoria, vel possessoria Remedia.

POSSESSORIA; t̄ vt interdictum Quorum legatorum, glo. in d. l. *lineam. 26. in verb. restituantur. ff. ad l. Falcid.*

PETITORIA Remedia, vel realia sunt vel personalia.

PERSONALIA, ex contractu, vel delicto nascuntur.

Ex contractu & quidem nominato, competit actio t̄ ex stipulatu: si cautio, de restituendo eo quod amplius, quam per legem Falcidiam licet, acceperit, præcelsit.

Ex inominato contractu, datur condicio indebiti, t̄ gloss. in d. l. 1. d. §. *si legatarium*, in 33 verbo *actio*. t̄ vel sine causa, gloss. in d. l. cum pater. 29. §. *Manio*. in verb. *dendam esse*.

Ex delicto, de dolo t̄ agitur, si hæres à legatorio falso persuasus, solida legata ei soluerit, *l. si legatarium. 23. ff. de dolo malo*. Et tantum de prima contraria actione.

REALIS, t̄ Rei vindicatio competit in 36 casu d. l. *lineam. 26. in princip.*

SECUNDVM remedium contrariæ actionis vel in imploratione officii Iudicis, vel in actione consistit.

OFFICIUM Iudicis imploratur, ratione Falcidiæ & Trebellianicæ, de quo sic ait. Alin. in *utilissimo execut. tractat. §. 3. capite 145.* Quia licet regula sit; vt Falcidia vel Trebellianica in vna & eadem re non detrahantur; vt voluit gloss. quam sequuntur communiter Doctores in leg. 2. C. ad l. *Falcid.* & Bartolus & alii in *lin. quartam. ff. eod. titul. c. bid.* quod quarta in qualibet re debeatur. I. Plautius ff. ad l. *Falcid.* id tamen limitatur, & dicitur non procedere, vbi cuncti Iudex officium suum ab aliquo implorat t̄ vel non 38 implor-

Imploratum interponit. Quandoquidem Iudex vt in vna & eadem re detrahatur, præcipere & mandare potest, *l. ad officium. C. commun. diuidendo.* Debet autem tunc Iudex in vna hæredidiquartam non absolute adiudicare: sed tunc cum commoda diuisio fieri non potest, vt puta, quia res indiuisibilis sit. *l. lege Falcid. & l. sed si non seruus. ff. ad legem Falcid.* Vel quia patrimonium nimium dissoluatur, si qualibet de re quarta detraheretur. *l. 2. C. quando & quibus quarta pars:* Vel fortasse, quia res commodam diuisionem non patitur, vt habetur *Instit. de offic. Iud.* Vel fortasse sit talis res, quam hæres sua industria, cultura, & diligentia fertiliorum & vberiorum reddiderit: tunc enim Iudex ex suo officio eam hæredi, ne suos labores frustra adhibuerit, adiudicare debet. *l. fin. C. de alim. & palud. & c. si. Extra de pecul. clericor. & facit illud, quod dixit Bart. in l. quicumque desertum. C. de omn. agr. desert. lib. 11. & tradit Rip. in tractat. de peste, in 3. part. versic. item licet emphyteusis. & in d. l. in quartam. num. 94. & 95. ff. ad leg. Falcid.*

In Actionibus consistentia Remedia, vel Personalia sunt, vel Realia.

PERSONALIA ex contractu, vel quasi descendunt.

Ex contractu (si ita dicere liceat) agitur Conditione tunc incerti aduersus legatarium, ad cautionem præstandam. *l. hoc senatusconsult. §. si in pecunia. ff. de usufructu eorum rerum qua usu consumuntur.*

Actio in factum ad ipsam rem restituendam; d. §. si pecunia. versic. sed finis. l. partit. ter. 10. ff. de præscript. verb. l. Iulianus. 9. §. si tibi decem. ff. ad exhibendum.

Ex quasi contractu agitatur tunc, tutela actione aduersus tutorem, si hæredi pupillo cautum non sit. *l. 1. §. 1. ff. si in cuius plus quam. l. si in 80. in fin. princip. ff. ad l. Falcid.*

REALE Remedium, tunc est Rei vindictio. Nonnulli. 22. §. enimvero licet deinde. vers. de fideiuss. ad cautionem.

TERTIA Actio contraria est, tunc si rem legatam hæres soluerit, non deductis impensis, quas in eam fecit: tunc incerti conditionis videtur. *l. domus §. 8. cum seqq. ff. de leg. 1.*

QUARTA Actio contraria est, si legatarius rem legatam, ante diem legati venientem, & conditionem existentem, propria auctoritate occupauit: tunc hæredi vel Interdicto, tunc Quorum legatorum, de quo est integer titulus, vel rei vindicatione, per l. omnia. 32. §. fundum. ff. de legat. 2. succurritur. Vel denique, si incertum tunc est, utrum legatarius pro legatario, an pro hærede, vel pro possessore, rem possideat, cum Interdicto Quorum legatorum petitio hæreditatis cumulat, *l. 1. §. qui autem. ff. quorum legat.*

QUINTA hæredis actio est, si legatarius modo legato adiecto, non paruerit: tunc hæredi ad legatum repetendum datur tunc conditio sine causa, vel ob causam, *l. liberto. 21. §. Lucius Titius. & ibi gloss. in verbo, tituli repetitione. ff. de annuis legat. l. si hæres. 11. ff. de conditione caus. data, causa non secuta. l. quidam. 17. ff. de usufructu legat.* Obicitur & hic tunc compensatio, non solutorum legatorum. *d. l. 17.* Potest quoque extra ordinem legatarius cogi tunc ad parendum modo legati. *l. fin. 50. ff. de condit. & demonst. Competit idem tunc hedei commissi actio ei, in cuius personam conditio vel modus est collatus. l. 2. C. de his qua sub m. do.*

Hæc sic expeditis: illud hic tunc duorum præclarissimorum Iuriconsultorum, Caroli scilicet Ruini & Parisii verbis decidendum: An & quando hæ actiones concurrant? Carolus Ruin. in l. 1. sum. 111. de legat. primo. sic inquit: Imol. hic dicit, quod est speciale in vltimis voluntatibus, quod dictæ actiones possint simul concurrere: sicut etiam concurrunt contra furem, *Instit. de actionib. §. si itaque.* Et istud etiam prius voluit Speculator in tit. de act. §. sequitur versic. illud vero. & c. quem etiam ad hoc allegat Arct. hic. Et istud mihi placet, quia; vt dicitur in d. §. si itaque, illud est introductum odio furum. Quod autem pro legatis plures actiones aguntur, est introductum in fauorem legatarii. *l. cum filius. §. variu. ff. de legat. 2.* quod ergo operator odium contra furem, debet etiam fauor operari ad consummodum legatarii: quia quod operator propositum in proposito, operator oppositum in opposito. *l. si vt prout. C. de nupt. & l. fin. §. fin. ff. de legat. 3. hæc Ruinus.* Audiamus nunc copiosius idem disserentem,

SS rentem,

rentem, aliorum relatis opinionibus, P. Parisium in *l. per omnia. num. 118. cod. tit.* hisce verbis: Vltimo queritur Bartol. quomodo potest concurrere actio personalis ex testamento cum rei vocatione, & se remittit, & questionem declarat, vt faciunt Alex. Arerin. & Dec. & alii post antiquos, circa quam varie fuere opiniones; Et illa prima: quod non concurrant, sed quod legatarius debeat vnam ex illis eligere, *hanc filius. §. variis. de legat. 2.* quæ opinio videtur dubitari hinc secundum modernos. Nam si actio ex testamento cõpetit pro possessione, ea amissa, hæres non potest conueniri, cum sua possessio sit extincta, & nõ fuerit in mora, nec in culpa; & si est extincta, liberatus est. *l. si ex legati causa. de verb. oblig.* nec poterit agi actione personalis contra singularem successorem & possessorē. *l. 1. §. si hæres. ff. ad SC. Treb. l. si §. si ff. de cõt. app.* etiam si possessio reuertatur ad heredem. *l. si qui pro emp. §. si de v. sup.* Et si nunquã possessio fuisset in alium translata: tamen illa quæ est penes hæredē diuersa erit ab illa, quam habebat defunctus. *l. 1. §. Scauola. ff. si quis test. lib. 2. ff. de iuss. fucit.* Pro re igitur legata non competet actio personalis, vti non competit pro rebus hæreditis. *l. 1. in fin. C. comm. de leg.* Consequenter nunquã videtur cõpetere actio ex testamento: cum res testatoris existens penes hæredes nunquam fuerit hypothecata. Ad ista tamen poteris respondere, vt faciunt moderni hic, alii tamen medijs impugnantes hanc opinionem, per tex. in *d. l. prima. §. & nostra autem. Inst. ad. qui tex. loquitur de re legata, quæ peti potest actione personalis; & non loquitur secundum eos, de possessione. Ad quæ dicas; rem peti actione personalis, quando pro legato non competit actio realis: secus aut si realis competere; tunc enim per actionem personalem petitur sola possessio. Et aduerte, domini isti Moderniores reprehendunt Aug. de Perus. nam defendi potest, intelligendo legatarium fucubuisse, eo quia nõ probauit: tunc enim iterum poterit agi, vt plene traditur in *l. naturaliter. §. nihil commune. de acquir. posses. & in l. Julianus verum de bitorem. ff. de cond. indeb.* Secunda opinio fuit Ric. Malu. quam refert Cyn. in *d. l. 1.* volentis actionem personalem, & rei vendicationem concurrere in origine; non autem*

in exercitio, vt declarant Paul. & Alexand. hic. Bald. autem in *d. l. 1.* tenet contrarium. Nam agendo actione personali acceptat legatum, & sit dominus irrevocabiler, vt refert hic Alexander respondens ad id, & volens sola voluntate queri dominium, quando possessio non est apud alium; quæ responsio dubitabilis est. Nam verum est, quod agendo possessorio retinendus, renuntio peritotio: non tamen sequitur, quod perdam dominium, Bartol. in *d. l. naturaliter. §. nihil commune. in secunda lectura. de acquir. possessione.* Hinc est, quod ce. lens possessorio non renuntiat dominio, quod habet, secundum glossam in *l. plano. ff. fam. l. c. inenda.* Posset tamen opinio Ricard. sustineri, vt quando ago actione personali, iam accepto legatum, & ordine saltem intellectus videor prius renuntiare dominio, intendendo personalem: postquam renuntiationem ago personali, qua non possem agere, nisi prius renuntiassem, & renuntio dominio, quod mihi acquiritur de iure speciali. *d. l. si quis ita hereditatem. & l. vnic. §. cum igitur. C. de caduc. tollend.* Et hanc considerationem fecit Aterin. in alio casu, in *l. 3. §. si ex pluribus. de acquir. possessione.* Tertia opinio fuit Cyn. & Bart. in *d. l. vnic.* & in locis hic citatis per Alexand. qui voluerunt concursum istum tolerari, ex quo legatarius est dominus de iure speciali, quam opinionem Bald. ibi. & Imola hic, reprobant: quia legatarius agendo personali, acceptat legatum, & efficitur dominus irrevocabiler, consequenter non potest agere actione reali. Alexand. autem hic contratur saluare opinionem istam; quia legatarius acquirit vtile dominium, secundum glossam & Salyc. in *l. fin. C. de sacrosanct. Eccles.* quod dominium vtile acquiritur iure speciali, & facit competere actionem personalem: ideo quia non habet plenum dominium, quæ saluatio non videtur bona. Nam quando dominium acquiritur alicui de iure speciali, illud est directum, & non vtile, *l. in rem. in princip. ff. de rei vendi.* & ibi notat glossa & Doct. propriis loquentes de legatario. Et idem faciunt Bald. Bart. & alii in *d. l. fin.* reprobantes glossam ibi cum similib. Nec obstat tex. in *l. 1. C. de donat. qua sub modo.* Nam dici potest, quod quando quis acquiritur dominium

minium traditione, & illud transfert in alium sine traditione; tale dominiū, quod in alium transfertur, erit vtile, vt dicit hic Aretin. citans gloss. in *authent. donationem. Cod. de iure dotium*. Secus tamen est, quando dominiū alicui simpliciter acquiritur de iure speciali, quod nunquam fuit acquisitum per traditionem: tunc enim transfertur directum. Et diuersitatis ratio est: quoniam dominiū mihi acquisitum traditione, non possum in alium transferre, nisi mediante alia traditione: & sic quod sine traditione transferatur, erit vtile, secundum gloss. in l. 1. *C. de inoffic. donat.* Et secus erit in alio casu, vt dictum est supra. Ex quibus sequitur, opinionem Bartoli esse dubitabilem, istis consideratis. Quarta fuit opinio Imol. hic, volentis has duas actiones concurrere, favore vltimæ voluntatis, vt prosequuntur Alex. & Aret. quæ etiam opinio cæteris aliis videtur verior: nam in simili contra furem istud inducitur, *§. sic itaque. In ff. de actum. & sic odium furis id operatur*. Pariter etiam fauor vltimæ voluntatis debet istud operari, vt tantum operetur propositum in proposito, quantum operatur oppositum in opposito, *l. fin. ff. de legat. 3.* cum aliis citatis per Scriben. in *rubric. de acquir. possess.* Et quia fauore vltimæ voluntatis multa conceduntur, quæ alias non concederentur secundum iura vulgaria & communia.

CAPVT VI.

De familiæ erciscundæ
Remediis.

SYMMARIA.

- 1 Actio ex stipulatu.
- 2 Mandati.
- 3 Prescripti verbi, multis casibus.
- 4 Vitulæ familiæ erciscundæ.
- 5 Communi diuidendo.
- 6 Petitio hereditatis, & quibus casibus excluditur.
- 7 Negotiorum gestorum.
- 8 L. Aquilæ.
- 9 Rei vindicatio.

ET tantum de legatis. Quia autem in omnibus fere prædictis casibus etiam familiæ erciscundæ iudicium locum sibi vendicat; de eo etiam quædam tractanda sunt.

QVÆ autem in hoc iudicio concurrunt, Remedia; aut personalia sunt; aut realia.

PERSONALIA autem vel ex contractu vel delicto descendunt.

Ex contractu vero ac nominato,

Qui verbis perficitur, ex stipulatu agitur, si cum conuenissent, vt vnus hæredum creditoribus hæreditariis in solidum satisfaceret, & is placitis fidem non præstet. *l. licet. 23. C. eodem titul.*

Ex contractu, qui consensu constat, mandati & actione agitur: Si vnus hæredum mandato cæterorum quid in re hæreditaria gesserit, *l. in familia. 20. C. hoc tit. & l. si quæ. 31. in princ. ff. de procuratoribus.*

Ex innominato & contractu agitur præscriptis verbis, de quo sic ait Dauth. *de naturalib. & alt. test. nu. 470.* Ex testamento, quatenus illud quasi contractus est, inter hæredes, testatoris representantes, oritur actio præscriptis verbis, cū actione familiæ ercisc. quæ ex quasi contractu cōmunionis est concurrens. *d. §. sed & cum monumentum. & l. si filia. 20. §. si pater. iuncta gloss. verb. diuisa ff. famil. erciscund.*

Primo autē agitur tali actione, eo casu, quo supra num. 1. actionem ex stipulatu competere diximus.

Secundo, si res per diuisionem vni addita, euicta sit, *l. si familia. 14. C. eod. titul. l. si fratres. 7. C. communia vtriusque iudicii.*

Tertio, si de eo, quod vnus hæredū contra voluntatem defuncti fecerit, agatur, *l. huius consuetudo. 18. §. sed & cū itē. l. si filia. 20. §. si pater. ff. h. t.*

Ex quasi contractu agitur: vel ratione vltimæ voluntatis, vel actus inter viuos.

Ratione vltimæ voluntatis.

Primo, & vtili familiæ erciscundæ, si videlicet, de eo agatur, quod hæres, anrequam adiret hæreditatem, vel hæredem se esse scierit, gesserit, *l. qui erat. 49. vers. nam vt familiæ erciscunda. & ibi gloss. ff. famil. erciscundæ.*

Secundo, & actione cōmuni diuidendo; si semel familiæ erciscundæ iudicio actum sit, de cæteris quæ supersunt diuidendis, *d. l. si filia. 20. §. familia.* Vide luculenter hac de re dissentientem Wesenbec. *conf. 38. nu. 1. 2. & 3.*

Tertio, petitione & hereditatis; quæ sæpe cumulari cum hac nostra familiæ ercisc. actione: vt notarum in causa Galen cont. Greng. per l. 1.

ff. si pars hereditatis petatur. & ibi Bart. nu. 1. Wetsenbee. consil. 3. num. 12. & seqq. Primo, si is qui familiae erciscundæ iudicio agit, hæres esse negetur, l. 1. §. sed si u. ff. xod. tit. l. in familia. 20. in fin. c. hoc tit. Secundo, si id petatur, quod in familiae erciscundæ actionem venire non potest, veluti quod reus defuncto debuit, l. si fundus. 51. §. si ego à te ff. hoc t. 1. Tercio, si diuersio iure duo agant: Ita in causa Marien viduæ Simonis Iohannis aëricis, contra Hubertum le Grant, & Henricum filium Iohannis Linenæ, dominus Correfers dicitur actum, quoad personam Henrici, familiae erciscundæ iudicio: quia non negabatur esse coheres: quantum ad Hubertum actum petitione hereditatis; quamvis inquit, contra utrumque competere possit rei viudicatio.

Ratione altius inter viuos agitur actione negotiorum † gestorum; si de eo, quod vnus h. redm commune negotium gesserit, agatur, l. si l. 18 §. fin. c. hoc tit. l. si ne. 3. Cod. de negot. gest. l. si quis. 31. in princ. ff. de procuratorum. Si tamen id gestum sit, sine quo suam partem, qui gesserit, administrare non potuit, hæc actio nõ datur, l. heredes. 25. §. non tantum. versic. & ideo ff. hoc tit. & ibi gloss.

Ex delicto, vel potius quasi de-

8 licto concu. rit † actio legis Aquiliæ: si de damno in re hæreditaria agatur, l. & puto. 16. §. denique ait. ff. hoc tit.

9 REALE Remedium, est rei † vendicatio: si res diuise petantur: si autem nondum sunt traditæ, sed nudo pacto de diuisione cõuenerit, familie erciscundæ iudicium competit, l. si diuisionem. 15. C. familie erciscunda. Adde quæ supra num. 6 in fin. continentur.

CAPVT VII.

De Querelæ inofficiosi remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 Præteritionis ratione, querelæ inofficiosi datur.
- 2 Testamentum nullum petitur declarari, ratione legitima non relicta. Et ratione exheredationis, numero 3.
- 3 Abstinio hereditatis.
- 4 Restitutio in integrum duobus casibus.
- 5 Petitio pro tollenda vniõne proleum.

- 7 Exheredare non nisi in testamento licet.
- 8 De actione ingratæ.
- 9 Conditio ex l. ad implementum legitimæ.
- 10 Vtilis conductio indebiti.
- 11 Querelæ falsi.
- 12 Petitiõ hereditariæ. 13 Hypothecaria.

R Atione Præteritionis datur primo Querelæ inofficiosi, † l. non putau. r. 8. in princ. & l. si p. 11. §. 1. ff. de bonor. posses. contra tabul.

Huic affinia remedia vel in imploratione officii Iudicis, vel in actionibus consistunt.

OFFICIUM Iudicis imploratur.

Primo, cum petitur nullum pronuntiarî testamentum, ratione legitimæ † non relicte.

Secundo, † ratione exheredationis petitur testamentum ipso iure nullum dici, & ab intestato hæreditas flagitur; puta si sine causa exheredatio sit facta. Villalobius commun. opin. in lit. Q. num. 4. & Iul. Clar. in §. testamentum. quæst. 43. vers. successus. & vers. vltimò.

Huic vicinior † actus est abstinio hereditatis, quod cum sit, & creditores adfunt, solent supplicare in Camera pro curatore hæreditati repudiatæ à fratre dando, cuius vestigium extat in synphor. supplic. tom. 2. part. 3. titul. 3. supplicat. 2.

Tercio † pro restitutione in integrum.

Primo, aduersus omiffam vel repudiatam hæreditatem, l. sed si sine. §. quod Papinianum. in princip. l. si minor. §. Scamola. ff. de minor. l. 1. & 2. C. si vt omiff. hered. de quo late Sfort. Odd. de restit. in integrum. part. 2. quæst. 63. artic. 1. & quæst. 85. artic. 3. vbi text. in l. 3. §. si quid minori. de minor. allegat.

Secundo, aduersus renuntiationem querelæ inofficiosi. l. 1. & ibi Doct. C. de restit. in integ. Sfort. Odd. d. quæst. 85. artic. 5.

Quarto, † si pater petat tolli vniõnem proleum ex causa; vt factum in caus. Michael Gro. chesser Appellantis, contra Antonium Sâr. her/ Appellatum, vbi petebat Aëor, filiam, ratione bonorum, omnino esse exheredatam: quæ petitio licet à Dominis pro inepta haberetur: † quia non nisi in testamento exheredare licet. gloss. & Dd. communiter in l. non co-

ducibili.

dist. ff. de testam. & l. 2. C. eodem. Quia tamen videbatur exheredationem vel callidionem vniionis, decreto magistratus petere: ita de actione vocatum fuit. Imploratum puto ab Actore officium Iudicis, ad similitudinem *l. vnic. C. de ingrat. liber.* vt enim ex *d. l. liberi emancipati*, qui parentes suos acerbitate conuulsi vel cuiusque atrocis iniuriæ dolore pulsarunt, emancipatione rescissa, damno liberatis, id est (emancipationis) multabantur: sic hic petit parens, ob conuicia filix sibi patto vniionis illata, eandem vniionem à se cassatam & annullatam, decreto Iudicis rescindi. Et hanc abdicationem & exheredationem filix suæ ingratis, à qua atrocibus iniuriis sit affectus, ab eodem Iudice confirmari. Quo autem iure id fiat, d. gloss. in verbo, *rescissa*, explicat, scilicet officio Iudicis: quod vt confirmet, citat *l. 1. C. de libert. & eorum liberis.* vbi Imperator ad accusandam ingratitudinem liberti patrono, qui sua voluntate ei libertatem præstitit, iudicium extra ordinem præberi ait: quod iudicium gloss. in *d. l. 1. in verb. extra ordinem.* interpretatur de officio Iudicis, argum. *l. bodie ff. de penis.* Itaque cum Imp. in *l. 3. C. de libert. & eorum liberis.* actionem ingrati, non ipsis modo patronis: sed & eorum hæredibus deferri tradant, si liberti, datæ sibi libertatis inmemores, nequitiam receperint seruilis ingenii, eadem gloss. in *verb. ingrati.* licet secundum quosdam, dicat proprium actionis nomen esse, qua fiat reuocatio; alios autem intelligere de vtili rei vindicatione, quæ propter ingratitudinem appellatur ingrati actio, *¶ argum. l. huius foli. C. de reuoc. donation.* Tamen ipsa in tertia sententia, quæ incipit Tu dic accipit de officio Iudicis; idque ait, dici actionem ingrati, propter ingratitudinem; eoque allegat *l. qui in manibus nostris. C. de oper. libert. & Lique.* & si libertus ff. de in ius vacando. Sed reuera quicquid in *d. gloss. in verb. ingrati.* Accus. dicat: Ego statuo ingrati actionem esse proprium actionis nomen, de qua procul dubio agunt Rosfred. & O Jofred. quos vide; Ex historiis quoque tam Græcis, quam Latinis patet, propriam Athenis actionem aduersus ingratos constitutam: qui etiam apud Persas, auctore Xenophonte, libro primo Cyropæ-

dias, grauissime puniebantur.

IN ACTIONIBVS quæ consistunt Remedia, vel Personalia sunt, vel Realia.

PERSONALIA vel ex contractu, vel ex delicto; proueniunt.

Ex contractu, † condictio ex lege, ad legitimam vel legitimæ supplementum. Villalob. in *commun. opin. lit. E. num. 103.* Secundo † vtilis conditio indebiti, quæ non solum ei competit, qui alieno nomine soluerit, illo non habente ratum; sed etiam alii, quam ei, qui soluerit: puta, si scriptus hæres soluerit, testamento rupto, legitimus vtiliter condicit, *l. idem. cum l. seq. & l. nec nouum. ff. de condit. indeb. Iacob. Aycet. in l. vnic. C. de error. calculi. num. 158.*

Ex delicto; Querela de falso testamento. † Hæc tamen cum querela inofficiosi testamenti cōcurrere non potest, quia sunt contrariæ origine: hæc enim præsupponit testamentum validum, *l. 2. de inoffic. testam.* illa nullum, *l. 21. Paulus. ff. de verbor. significat.* Decian. *consist. 13. num. 9. vol. 2.*

Realē remedium est, petitio hæreditatis, 12 quæ cōcurrere capite præcedēti demonstrauit. Datur & actio hypothecaria; † de quo tamen 13 inter Doctores nondum conuenit. Gabriel *lib. 6. de leg. conclus. 5.*

CAPVT VIII

De inuentarii Remedii.

SYMMARIA.

- 1 Restitutio in integrum.
- 2 Ex officio curat Iudex, ne bona distrabantur.
- 3 Citatio ad videndum fieri inuentarium contra creditores.
- 4 An bona plura sint, quam in Inuentario descripta, Iudex inquirat.
- 5 Actio ad exhibendum.
- 6 De tabulis exhibendis. 7 Compulsoriales.
- 8 Mandatum sine clausula de non impediendo fieri inuentarium.
- 9 Falsæ accusatio.

Inuentarii ratione varia cōpetunt remedia. Nam aut agitur ciuilitate, aut criminaliter. CIVILITER, aut pro confectioe, aut pro editione.

PRO confectioe inuentarii.

Primo † imploratur officium Iudicis pro

SS ; restituta.

restitutione in integrum, si forte tutor Inuentarium non cōfecerit, & sic hæreditatem damnosam adierit; Eaque impetrata, pupillus de nouo inuentarium conficit, si fieri potest: citari tamen debent hoc casui, quorum interest, quod in ardua causa, in factō occurrisset scio. Et hanc communem esse opinionem post multos allegatos dicit Sfort. Odd. *de Restit. in integ. q. 89. art. 7.* Eadem minori datur, si inconsulto etiam cum inuentario adiit hæreditatem, de quo supra de testamentis, post Sfort. Odd. *part. 2. q. 62. art. 2.*

Secundo, etiam non togatus Iudex ex officio, postquam concessit in integrum restitutionem, hæreditasque repudiata est, ne bona hæreditaria dissipentur, providere potest, & debet, ea potissimum ratione: quod hæreditatem iacere illi, vt Iudici constat: & ideo de facto curatorem bonis dando supplere possit, Inuentarium apud acta fieri mandando, ac iubendo. Verba sunt Afins. *de execut. §. 3. c. 103. in fi.*

Tertio, etiam maior petit Restit. in integrum: cuius rei exemplum extat in *decis Camera, his verbis*: Supplicauit Marchio E. pro citatione ad videndum fieri Inuentarium contra creditores Marchionis B. filii sui, in modum edicti affigendi & proclamatis, item pro ordinatione Commissarii. Nōnulli Domini putabant decernendam, præsertim si petiisset vnā citationem ad docendum de creditis suis, Sed quia *l. scimus. C. de iud. lib. formā dat*, quæ admodum hæres per Notarium ipse hoc faciat: existimata est illa solennitas pro superuacanea, nec ad Iudicem pertinere. Et sic denegata est: abgeschlagen / vñ läst man es bey der Nulß / die Supplicant von den gemeinen Rēch, tem hat vertheiben / 30. Ianuarii, anno 53.

Quarto, Iudex ex suo officio inquit, tunc, quando hæres facit Inuentarium, creditores autem dicunt plus esse in bonis, quam in Inuentario descriptum sit: † Nam in eo casu creditoribus instantibus, potest Iudex ex suo officio inquirere, & probationes de domo hæredis accipere, torquendo seruos hæredis, est text. & ibi tradunt Doct. in *l. fin. §. licentia, il secundo. C. de iur. deliber.* Hæc tamen inquisitio, vt inquit Marant. in *suo speculo aureo, in 6. & vlt. part. nu. 117. vers. duodecimo.* non est ex mero of-

ficio, cum fiat ad instantiam & petitionem creditorum, vt ibi latius ipse dicit: verba sunt. Afins. *l. 1. cap. 266.*

PRO EDITIONE Inuentarii agitur actione ad exhibendum, † vel ex edicto de edendo.

Cui affinia sunt remedia; primo † Interdictum de tabulis exhibendis.

Secundo, in Camera † Imperiali compulsores sæpe ad edendum Inuentarium, inter Partes immediate Imperio subiectas, decernuntur: cuius rei exemplum extat in causa Eolms contra Manderſcheidt / vbi anno 37. 23. Octobr. supplicatio exhibita pro compulsores ad exhibendum plenarium Inuentarium super bonis occupatis, & reddendum integras rationes, & edendos libros rationum, & pro deputatione Commissariorum & Calculatorum. Sed de eo late vtrinq; disputatum ibidem.

CRIMINALITER agitur, vel ex vero delicto, vel quasi.

Ex quasi delicto; si prohibeatur fieri Inuentarium, † tunc mandatum sine clause decernitur de non impediendo fieri Inuentarium, vt factum 3. & 17. Ianuarii, anno 99. Extat in symphor. supplic. *tom. 2. part. 3. tit. 13. supplic. 3. & 4.* Formaliter tamen supplicandum, alias denegatur, vt videre ibidem *supplic. 7. licet.*

Ex vero delicto; si in conscribendo, aut iuramento præstato quædam celata sint, † falsi accusatio locum habet, per doctrinam Bart. in *l. Paul. num. 1. Ad l. Cornel. de Fals.* vbi Alexander in additione allegat *cap. olim, de Rescriptis.*

CAPVT IX.

De Legitimæ Remedii.

S Y M M A R I A.

1. *Conditio ex lege.*
2. *Interdictum Quorum bonorum.*
3. *Conditio ex l. omnimodo.*
4. *Conditio ex statuto.*
5. *Familia erciscunda.*
6. *Petio hæreditatis. & num. 7.*
7. *Actio hypothecaria.*

PRO legitima consequenda datur regulariter conditio ex lege, † vt pluribus demonstrat Claud. Chiflet. in tractat. de portionibus. cap. 15. versic. cum vero supplementum. Vtuius decis. 212. num. 1. Flam. Rubens conf. 56 num. 2.

CVIVS AFFINES Actiones sunt vel possessoria, vel petitoria.

POSSESSORIAE, interdictum Quorum bonorum, † vt author est Peregrin. de fideicommiss. artic. 45. num. 3. hisce verbis: Porro cum vniuersali successori competat, & pro bonorum vniuersitate, proinde dabitur successori in quota bonorum, consequenter filio instituto in sua legitima, quæ absque dubio successionem in quota bonorum tribuit, sicuti & recte placuit Ripæ in d. l. 1. num. 17. per illum text. etiam si filius institutus fuisset in re certa, pro sua legitima: nam in tota censetur institutus; sicuti post Baldum in l. 1. in 4. question. Cod. de inoffic. testam. & in l. hac edictali. colum. 3. C. de secund. nupt. consuluit Ioan. Anan. consilio 67. viso puncto. Sequitur D. Menoch. in remed. 1. num. 39. & latius in 4. num. 158.

PETITORIAE sunt vel personales, vel reales.

PERSONALES ex contractibus, iis que vel veris, vel quasi.

EX VERIS, innominatis competunt conditiones.

Primo, ex lege, de quo supra.

Secundo, ex † l. omnimodo. Cod. de inoffic. testam. quando agitur ad supplementum legitimæ, late Emanuel & Costa in cap. si pater. part. 1. verb. in re certa. p. m. 31. Quamuis hoc casu quidam actionem ex testamento; alii officium iudicis: nonnulli petitionem hereditatis (vilem Cost. d. loc. num. 33. vbi hoc late defendit contra alios) intentari velint, quos partim refert

& refutat Gail. obseruat. 120. num. 1. lib. 2. vt & Chiflet. de portionibus. in fine. c. 15. vbi Fulgosium improbat, ac dicit olim quidem dari potuisse ex testamento, hodie non item. Vide Decian. consi. 32. volum. 2.

Tertio etiam datur (quamuis vt plurimum † in modum exceptionis) conditio ex lege seu statuto minuente legitimam; de quo late actum in Camera, & à Dominis Allectoribus varia adducta in causa quadam Aquilgranensi, Theiss Nabertian/ contra Johan. Estermet/ & hris Consortes.

Ex **QUASI** contractu agitur, Familiaz heriscundæ factione, quæ datur matri, Bursat. 5 consil. 9. numero 13. lib. 1. aduersus alios cohæredes: Et filio, Chiflet. d. loc. fol. 194. & latius confirmat in vers. quod vero dixi. fol. 195.

REALI ACTIONI vicina est

Primo petitio hereditatis, † quæ non solum matri datur, Bursat. d. consilio 9. numero 13. libro 1. sed etiam filiis. Crauert. consilio 312. numero 4. Quod tamen non semper in filiabus admittit Viuius decis. 212. num. 2.

Secundo, petitio hereditatis † aduersus possesores, ex tit. si pars heredit. peratur. Claudius Chiflet. d. loc. vbi hoc latissime discutitur, & aliorum opinionem nerveose refutat.

Hypothecaria, quæ similiter datur † parentibus & filiis, Bald. in l. filium. Cod. familia. eriscundæ. quem allegat & sequitur Chiflet. d. l. c. in fin. addita ratione: si legatarii hanc habent. l. 1. C. commun. de legat. multo magis liberi habebunt, qui in legitima legatariis præferuntur; à quo similiter excluditur filia.

Viu. d. l. vbi rationem reddit, quare Hypothecaria agere non possit.

LIBER SEPTIMVS.
DE REMEDIIS FIRMAN-
TIBVS RES ACQVI-
SITAS.

CAPVT I.

De Stipulationum Remediis.

SVMARIA.

- 1 *Ex stipulatu actio. Et quomodo cum ea omnium con-*
tractuum actiones concurrant. nu. 3. & 4.
- 2 *Restitutio in integrum. 5 Ex mutuo.*
- 6 *Ex empto. 7 Literarum obligatio.*
- 8 *Ex statuto.*
- 9 *Condictio certi generalis.*
- 10 *Ex quasi delicto. 11 Actio in dolo.*

Ratio stipulationis, datur regulariter actio ex stipulatu, † si incerta res est deducta. §. 1. *Inst. de verb. obligat.* Borcholt. *de verborum obligat. c. ult.* Oldendorp. *class. 4. action.* 29. An autem recte sic dicatur, hisce verbis declarat Paul. Paris. *in l. stipulatio. num. 25. de verborum obligat.* Ultimo ex text. ibi, stipulatu; colligi potest, actionem orientem ex stipulatione, appellari ex stipulatu: quod Alexand. *in se. primo notab. colum. 4. num. 30.* declarat, vno modo, vt per eum: contra quam declarationem opponit, & oppositionem soluit, Galliau. *nu. 7. in 7. notab.* Butticel. *in vlt. opposit. num. 56.* Alio modo text. declarat, vt ibi verbum, ex stipulatu, non significet nomen actionis; sed sensus literæ sit; quod actio, quæ competit, oritur ex stipulatu. hoc est, ex stipulatione, vt in simili probatur in iurib. allegatis per eum. Et secundum hanc intelligentiam text. procedit generaliter, & sine restrictione, & diuinatione, siue stipulatum sit certum, siue incertum, & cessabant adducta Galliau. & cum text. nostro concordat text. in *l. vnica. in princip. ibi. per ex stipulatu actionem. C. de rei vxor. act.* qui opponendus venit eodem modo, quo superius fuit dictum.

Cum hac autem actione concurrunt & actiones ex aliis contractibus fere omnibus: quod quia in specie Roffr. in tract. libell. per-

sequitur, hic superuacuis lectorem non onerabimus; sed eo remittendo, hic saltem quædam exempli loco allegabimus.

Et autem actiones, seu remedia concurrentia vel officio Iudicis, vel via actionis expediuntur.

OFFICIO Iudicis datur † Restitutio in integrum, aduersus stipulationem, ex rationibus allegatis à Sfort. Odd. *q. 54. art. 11.*

PER VIAM actionis, quæ expediuntur, vel ex contractibus, vel delictis descendunt.

Ex Contractibus autem, vel omnia, vel certis duntaxat.

EX omnibus Contractibus;

Primo in genere; si stipulatio alicui contractui inutiliter interposita sit, non ex stipulatu, sed ex contractu, † cui stipulatio inutilis; interuenit, actio datur.

Secundo, si interrogatione † non præcedente, promissum sit: si contractus sit innominatus, vel pactum contractui nominato interuenir, ex contractu, ratione venditi, locati, conducti vel similis. *Liurigentium. 7. §. quinimo. ff. de pact. & Lex conuentione. ut. in fine. C. cod. titul.* vel si pollicitatio alicuius operis Reipublicæ facta sit, ex ista pollicitatione: vel denique si quis debitum se soluturum constituerit, de constituta pecunia, actiones dantur. *Inst. de act. §. de constitutis.*

EX CERTO contractu, & quidem nominato, qui re perficitur, ex mutuo actione † concurrere, tam à Referente, quam à Correferente in ardua causa mercatorum Francofurtensium admissum est, in puncto Westf. selbrieff.

Ex contractu †, qui consensu perficitur, 6 emptione videlicet, empti actio concurrit, vt in dicta causa,

7 *Ex literis agitur*, cum scriptura interuenit, maxime in causis mercatorum, de quibus tribus actionibus *cap. seq.* latius.

SYMMARIA.

EX Innominato contractu descendunt conditiones. Et quidem Generales; utpote

8 *† primo conditio ex statuto*, de quo in causa *Weßlen contra Kassefeldt*.
9 Deinde, certi generalis, *† si res certa in stipulationem sit deducta*, *si quis 24. in princip. ff. si certum petas. Instit. de verborum obligat. in princ.* Et actio incerti: si aliquid certi petatur ex omni obligatione, & causa, omni contractu, siue certo, siue incerto, *l. certi conditio. §. competit. ff. si certum petas.* & ibi Doctor. Odo. fred. in 4. part. summ. de cert. cond. Rostred. in 4. part. de iudi. de condit. generali, in princip. numer. 1. Quod ita coniunctum cum literarum obligatione allegatum à Referente in d. causa inter duos mercatores Francofurtenses: Adde etiam quæ supra de muro dixi.

EX DELICTIS quoque accedunt actiones, & quæ vel ex veris, vel quasi delictis.

Ex quasi delicto, cum contra

10 pactum vel stipulationem quid actum, *† & id tolli petitur*, exemplum exat in symphorem. supplic. tom. 1. p. 1. tit. 2. *infr.* ubi sic dicitur: videtur actum ex pacto seu stipulatione Cōsiliario-rum, den *Strichpennig* abjunctum / vel officium Iudicis imploratum, auffs *süglisch* iur. *uerßchafften* / ut æqualitatem seruēt officiales.

EX vero delicto agitur, si dolose actum, *† & si res promissa dolo alterius perierit*, aduersus eum, cuius dolo res petiti, de dolo malo actio competit, *l. arbitro. 8. §. fin. cum l. seq. ff. de dolo malo*. Si tamen post mortem dolo fideiussoris res perierit, aduersus fideiussorem ex stipulatu est actio, *l. si fideiussor. 19. ff. d. lit. & l. mora. 88. in fin. ff. de verborum oblig.* Et hæc de actionibus affinis. Quia autem hæc de re infra, ubi de transactionibus & fideiussoribus agetur, exempla Cameralia proponenda erunt, hic diutius immorari haud expedit.

CAPVT II.

De literarum obligationum Remediis.

1. *Actio chirographaria*, cuius usus frequens apud mercatores, datur, cum minimum ob *usuras* non potest habere locum. num. 2.
3. *Restitutio in integrum.*
4. *Conditio ex mutuo.*
5. *Exemptio.*
6. *Prescriptio verborum*, maxime ratione literarum Cambi.
7. *Ex quasi contractu*, vel *Constitutio pecunie*, aut *Negotiorum gestorum.*
8. *Actio pænalis ad duplum*, si *Rem* neget chirographum.

Q Via stipulationi cognata est literarum obligatio, *† ex qua competit actio chirographaria*, *Instit. hoc tit.* Et quæ in Germania hodie est *† frequentissima*, præsertim apud mercatores: Ideo quæ actiones cum hæc concurrant, inuestigandum est. Datur autem tunc maxime ea actio, cum mutui actio, propter pactum visurarum adiectum, locum habere non potest. Ita notatum in causa *Hausß Belg.* ferent contra *Schwartzburgi* per Bari *in l. ratifica. num. 9. de condit. ex lege*. Quamvis illa in dicta causa non competeret; cum numeratio non interuenisset. *Oldend. class. 4. alt. 10 n. 7.*

QVÆ autem cum ea concurrunt; vel in modum Officii Iudicis, vel actionis proponuntur.

IN MODVM officii *† Iudicis* competit Restitutio in integrum minori aduersus literarum obligationem: Quod quando necessarium, vel consultius exceptionem non numeratæ pecuniæ obicere, eleganter deduxit *Sfort. Odd. de Restit. in integr. part. 2. quest. 54. artic. 12. per tot.*

IN MODVM Actionis, quæ proponuntur: vel ex contractu, vel ex delicto descendunt.

EX CONTRACTV vel vero, vel quasi. VERO: vel Nominato vel Innominato.

Nominato: quæ vel re, vel cōsensu perficitur, *Quire*: Mutui concurrere, tam à Referente, quam Correferente in ardua quadam causa mercatorum Francofurtensium decisum in puncto *Wechselbrieff*. Et eius rei exemplum propositum est supra de Mutuo in fine capituli.

Qui cōsensu: Ex empto, *† ut in d. causa* ubi tamen, cum in obligatione diceretur: *in d. mercat.*

T T faten

haben sie empfangen/ quod vocabulū *Verf*/ tam ad mercedem, quam ad pretium refertur: actio plane non constaret, an emptio, vel mutuum esset: concludit Correferens, tutius esse Actori conditionem certū ex literarum obligatione vel chirographo dari.

Ex innominato contractu : actio præscriptis verbis: ut in d. causa *Hans* *Welsch*/ ubi cum actum esset ex illis literis, quas vulgo *Verfchreibung* vocamus: volebat d. 6. ractione, n. præscriptis verbis: quæ competit illi, cuius res certa lege data est, si ille non pareat. *Item præscriptis verbis. C. de iur. permitt.*

Et sic quoque, actio præscriptis verbis datur ratione *Welschbrief*/ hoc est, literarum Cambii, ut inquit doctissimus vir P. Correferens, in quadam causa addens, vel ex contractu innominato do vides, iuxta ea quæ tradit Baldus in cap. 3. §. cum autem. num. 1. de inuest. controu. inter. ubi tamen etiam admittit literarum obligationem, per notata Barr. in l. unica. numero 9. de condit. ex l. & in l. in contrahib. ma. 2. C. de non numerata pecunia. Simili modo præscriptis verbis actio admissa, in causa *Pappenheim*.

7. Ex QVA SI ꝑ contractu; ratione literarum Cambii, is qui eas acceptauit, agit vel constituitur pecunie, vel negotiorum gestorum, deest. Genuen. 70. num. 3.

8. EX DELICTO; Actio pœnalis: ꝑ si Reus niger chirographum, deinde fuerit convictus, & in duplum condemnatus; Nouell. 18. §. *studium vero.*

CAPVT III.

De Pactis.

SVMMARIA.

1. Ex pacto iure civili nō datur actio: nisi inter mercatores. num. 2. Et quid sit iure Canonico. nu. 3.
4. Officium Iudicis, cum Partes sponte se perunt condemnari.
5. Mandata decernuntur contra Magistratum volentem erigere iudicium, quem pacto recepit.
6. Ad iudicium.
7. Ex stipulatu.
8. Ex pacto inter emptorem & venditorem.
9. De dolo.

10. Pacta an sint contractus nominati.

11. Prescriptis verbis, & eius exemplum Camerac. numero 12.

13. De dolo.

14. Petitio hereditatis.

15. Vitium res vindicatio.

16. Hypothecaria.

Quamuis ex pacto de iure civili nulla datur ꝑ actio, l. 7. iurgentium. §. sed cum nulla. §. & l. 10. Cod. de pactis. l. 5. nuda. C. de contrahend. stipulat. nisi forte ꝑ in curia mercatorum agatur, Alexander consil. 41. nu. 3. libro 3. de quo supra de empt. ubi de retributio, & quantitas minoris actum est, ac plura ad hoc caput spectantia proposita. Tamen de iure Canonico dari actionem ꝑ plurimi existimant: de quo vide, præter alios infinitos ab illis allegatos, Cæuallos. in quest. commun. cont. commun. quest. 2. 2. & Porcium consil. 103. num. 3.

Huius autem actionis affinitas, vel imploratione officii Iudicis, vel in actionibus consistunt.

OFFICIUM Iudicis imploratur.

Primo: si partes ꝑ sponte petant se condemnari ad seruanda pacta: Sic 24. Maii, anno 44. in Camera Ioannes Palatinus Dux à Simmern, & N. Comes de Eginondt, petierunt, ut super pactis doctibus inter se iniis pronuntiaretur, seque condemnari ad ea pacta seruanda, *Wie sie dann auch darzu / auff ihr beuilligen vnd begeren dieselbe nemlich vnderbrüchlich zu halten / condemnirt, vnd darußer notrürfftige Proceß erandt worden seyn.* Et sic notandus varius iste, & mirabilis Processus, in quo voluntarii & ultroque condemnantur, sua pacta conuenta zu halten / nimirum ad maiorem fidem rei extrajudicialiter gesta, & sic iudicialiter roborata ex Edicto scilicet prætorio de pactis, quod est: pacta (quæ non sunt absona) seruabo. Vnde est condemnatio voluntariorū: cum aliqui inuiti soleant condemnari: & iniurus iudicium patiatur. Huiusmodi voluntarie condemnationes sunt quidem iuris, licet eorum stylus non sit adeo frequens. Funt autem huiusmodi condemnationes solummodo ad effectum executionis; ut si forte contingeret,

tingeret, alteram Partium non stare velle pactis; ea statim conuinci & compelli possit ex sententia, tanquam ex re iudicata, sique executio sit in promptu. Et huiusmodi condemnatio habet paratam executionem. In Brabantia, talium voluntarium condemnationum communem aiunt esse practicam.

Secundo : † si Magistratus illum, quem suscepit in protectionem, contra pacta & privilegia eicere velit : Ita mandatum cum clausula decretum Joachim Färber Zuden in Northausen / contra Bürgermeister vnd Rast der Stadt Northausen / 18. Septembr. anno 1551. cum Senatus iussisset, ut ciuitate exiret. Item in causa Isen vnd Schmal die Zuden / contra Herrn Hansen von Nechberg in hessen Nechberg / Dittern / 16. Martii, anno 51. Is ludæos ad certum tempus receperat, & cum discedere vellent, vxorem & liberos captiuos detinuit. Mandatum itaque cum clausula contra eum decretum.

IN ACTIONIBVS consistentia: vel personalia sunt, vel realia.

PERSONALIA: vel ex contractu, vel delicto.

EX CONTRACTV: vel nominato, vel innominato.

Ex utroque, actio ex pacto inconuenienti contractui † adiecto. Hoc enim casu, ratione illius pacti, actio ex illo contractu descendens; ex nominato, nominata, d.l. *iur. gentium. §. quoniam ff. de pactis. can. 8. §. pactum. de regal. iur. Gabriel libro 1. de presumpt. conclus. 13. numero 2. & sequentib.* Ex innominato; præscriptis verbis actio competit, d.l. 7. late Mattheat. de via & ratione iur. lib. 1. c. 6. num. 41. & seqq. & cap. 7. num. 19. Vide tamen ad horum explicationem, quæ prodidit Benificat. in §. 4. *Bionum. num. 189. de action. vbi sic ait* : Circa vnum tamen volo vos animaduertentes reddere. quod dixi multum elegantem ist. quod ita demum actio præscriptis verbis oritur ex pacto incontinenti appposito, si habita relatione ad contractum, resultat contractus innominatus : quod quam falsum sit, patet ex his quæ dicit Bartolus, Baldus, Alexander, Iason, Socin. Corn. Riminal. & alii in l. bonas dei. Cod. de pact. Bartol. in l. ex placito. Cod. de re-

rum permutat. idem Bartol. in rubric. ff. de prescript. verbis. vbi dicunt, hanc esse opinionem Vitramontanorum. Sed omnino falsam esse : quia etiam quod non resultat contractus innominatus, oritur hæc actio : quia non ex contractu innominato resultante oritur, sed ex pacto, ut ex illo text. in l. bonæ fidei. probatur : vbi dicitur oriri ex pacto ; ponderando dictionem Ex, quæ denotat causam immediatam, iuxta notat. per Bartolum in l. prima. §. ex incendio. ff. de incen. ruin. & naufr. & in l. non dubium. C. de legib.

Ex nominato : vel qui verbis, vel qui consensu perficitur.

Qui verbis : Actio ex stipulatu, † l. petens. 27. §. 2. si certum numus, Cod. hoc titul. Vide Villalob. lit. O. 2. De cuius natura cum supra egerimus, ea hic repetere non est necess.

Qui consensu : primo † empti ex pacto inter emptorē & venditorē : quod vulgo de retrouendendo dicitur : quo nihil frequentius. Exempla supra relata sunt de emtione & venditione, quibus vnum atque alterum lic ad iiciemus.

Primum, quod repetitur in decisionibus Camere Imperialis sub nomine Gilmanni, part. 1. decis. 10. num. 43. vbi dicitur : Apertius iuris est, ex pacto de retrouendendo 10, personalem actionem competere ex empto, vel præscriptis verbis : sed non contra tertium, qui cum venditore non contraxit, notatur in l. 2. C. de pact. inter empt. & vendit. l. 1. §. si hæres. ibi g. o. ad Trebellian.

Secundum in decis. Meichneri decisio 47. numero vigesimo primo. vbi ita legitur : Obseruando hic venditorem recte conueniendi emptorem, ratione pacti de retrouendendo, & non tertium possitorem : cum secundum magis communem opinionem, ex tali pacto non nascatur actio realis, sed tantum personalis. Gail. observat. 16. libro secundo, Roim. consilio 32. volumine tertio. Petr. Ioan. Anchast. famit. quæst. 13. num. 1. 2. 3. & 4. part. prima. Ex vendito autem vel præscriptis verbis actionem in factum competere, testatur idem Gail. observat. 16. nu. 3. & 4. libro secundo, per text. in l. 2. C. de pact. inter empt. & vend. Quamuis

TT 2 Aiciat.

Alciat. putet, quando contractus in certam nomen tranfit, tunc adionem præscriptis ve-
bis locum non habere. Alciat. *paradox. cap. 1. lib. 5.* Donellus tamen propter d. l. 2. hunc ca-
sum specialiter esse exceptum dicit, Donell. *de præscript. verb. tit. 1.* W. c. fenbec. utramque adio-
nem coniungi posse putat, in *paratit. tit. de præscript. verb.* Vnde facile colligi potest, non re-
ferre, utram harum adionum intentatam di-
cimus. Interim negari non potest, Aduoca-
tum Actoris nostri pignoratitiam potius in-
fuisse.

Tertium exemplum prioribus illustratum
habetur in eisdem de conditionibus, *decis. ult. lib. 2.*
Sed quia de illo supra lib. 2. c. ult. in fine, actum,
& nimis prolixum est, eò lectorem remitto.
Euincitur autem ibi latissime, pactum de re-
trovendendo esse personalem obligationem:
licet ali hoc casu rei vindicationem dari di-
cant, vt infra.

9 Deinde, de dote † etiam ex pactis dotali-
bus competit.

Ex innominato contractu dan-
tur etiam sæpe adiones, licet pacta non sint

10 contractus † innominati, vt late discussit An-
gel. *Matheæ. lib. 1. de via & ratione iuris. c. 5. num. 29. & sequentibus.*

11 Primo præscriptis † verbis, vt supra num. 6.
attigi, fer. d. l. 7. Et exemplum eius rei illustre,

12 de quo in Camera actum, † hanc rem alias sa-
tis intricatam, explicabit. Nam ita vocabatur
in causa *Surrag* contra *Mercetins* anno 1589.
mense Septembri. Actum ex contractu re-
munerationis limitatæ, ac conditionatæ, ex
clausula videlicet resolutiua & reservatoria
regressus. Quanquam autem duas ex huius-
modi conventionibus adiones existere pro-
ditum sit; scilicet primam illam: ex contractu
præambulo informatam, ex eo quod in pa-
ctum deducitur; & pecuniariam ex pacto, seu
coherencia contractus insurgentē, quæ præ-
scriptis verbis appellatur. *Tiraquel. de contract. comment. §. 1. gloss. 1. num. 2. & 3. Myning. obseruat. 69. cent. 6.* Tamen cum primus ille contra-
ctus noster nomen peculiare non habeat, nec
certam pariat nominatam adionem: ideo
non aliam, quam præscriptis verbis compe-

tete dicendū videtur, cum vnus omnino con-
tractus sit, do, vt facias. Quanquam enim pe-
cunia interueniat quasi loco pretii, vt pre-
tium tamen non interuenit, sed dotis nomi-
ne, & fauore familiar, quod ipsum etiam o-
stendit verbum *Überweisung* / pretium ve-
rum non esse, neque conuenienter ven-
ditionem. Neque etiam primæua adione
experti Actores dici possunt, petitione vide-
licet hæreditatis, quam nec verbis libelli, &
eiusdem conclusionis cōgruere Reimer con-
tendunt, neque ea facile competere; siue enim
de delata iam hæreditate paternā, vel mater-
na eaque, accepta pecunia certa, vel per re-
pudiationem, vel per cessionem in aliū trans-
lata, agatur, nō potest facile reintegrari hæ-
reditatis petitio, quæ semel competuit, & ex-
tincta est, & res ad alium ex contractu perue-
nit; prout de hæreditate vendita dicitur: siue
de futura, & deinceps deferenda hæreditate
agatur; quamuis, pecunia data, per alium iam
occupata est: eadem, vt ibi dictum est, ratio
obtinet. Quatenus vero (vt in Christophoci
bonis) nondum data illa est pecunia, alius iam
extitit hæres *Stegfried* / cuius patrimonium
inecepit esse hæreditas illa; & ita iure vno
vniuersali peti non potest, prout inferius dicitur:
Quare præscriptis verbis adioni in hæ-
ret, per ea quæ notat *Oldendorp. class. 4. actio. 40. numero 1.*

EX DELICTO: Actio † de dolo; alia defi-
ciente, §. 1. *Inst. de except. l. 5. dolo. C. de iniuriis lib. stipul. Alex. cons. 41. num. 1. vol. 3.*

REALIA Remedia: Vel ex vltima vo-
luntate, vel ex actibus inter vivos descendunt.

Ex vltima voluntate: † peti-
tio hæreditatis, cuius exemplum ex *symphor. supplic. part. 3. vol. 6. num. 141.* huc transerre o-
pere pretium esse duxi: Vbi sic legitur. Actum
puto petitione hæreditatis, in pactis allegatis
fundata, & actio præscriptis verbis ex pacto
dari potest. *Ioan. Maria. Rimin. in l. bona fidei. num. 3. C. de pact.* Et hoc respectu clausulam sa-
lutarem parum operari: sed ex vi verbi & in-
terpretatione pactorum dependere totam
causam, puta, &c. Alia etiam quæ *num. 12. de innomi-*

Innominatis contrahibus dicta, huc refectri possunt.

15 **Ex actibus inter viuos:† vilis** rei vindicatio, ex pacto de retrouendendo, per text. in l. *si cum venderet*. & ibi Castrensi. nu. 5. de pign. action. Menoch. post alios consil. 63. nu. 14. Crauet. consil. 201. num. 1. Quam tamen opinionem Camera non seruat, vt supra hoc loco num. 8. dictum, & Mynsing. cent. 6. d. obseru. 69. Gail lib. 2. obser. 16. num. 4. Adde Hieron. Cagn. in l. 2. C. de pact. inter empt. & venditor. numero 32. Et notatum in causa Arnolt Kellerschmidt / contra Annen Desingen: Et in causa Bernhardt von Ohr contra Eberhardt von D. Licet certis casibus hoc pactum rem sequi non negent, quos refert Crauet. consil. 201. Item Cephal. consil. 40. num. 41. lib. 1. Competit autem hæc Actio: Primo, si in subsidium contra possessorem, emptore facultatibus lapsa, agatur. Menoch. d. consil. 63. num. 21. 22. 23. Secundo, si pactum factum sub hypothecatione rei venditæ. Menoch. ibidem num. 17. & 18. que n. omnino vide. Tertio, si sit illicitum. Quarto, si statuto introductum. Quinto, si pactum sit iuratum. Cephal. d. consil. 41. Menoch. d. loc. num. 21.

16 **Possit † quoque di i**, hypothecariam hic locum sibi vindicare, cum videatur esse hypotheca constituta, vide Mynsing. obseruat. 70. cent. 6. Cum tamen Camera hunc contractum emptionis, non pignorationem statuat, vt notatum anno 1580. in causa Wislew contra Vitlow / das Haus Radium berresfend: Ideo id hic non arctius vtgemus.

CAPVT IV.

De transactionum Remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 Officium Iudicis quod modis hic competat.
- 2 Executivæ procedi. e. amplexu Camerali demonstratur.
- 3 Iudex ex causis cogere potest Partes ad transactionem.
- 4 Constitutio pignorationis.
- 5 Restitutio in integrum.
- 6 Ex stipulato, quod exemplo Camerali adocetur.
- 7 Quasi negatoria.
- 8 Conditio indolui.

9 Conditio ob casum.

10 Prescriptio verborum.

11 Sententia Iudici facit de albo nigrum.

12 Sententia & iuramentum quatenus aequiparentur.

13 Ex quasi contractu.

14 Concessoria & negatoria.

EX transactione quæ proveniunt Remedia sunt multa: Eaque vel in officio Iudicis, vel in actionibus consistunt.

IN OFFICIO Iudicis † consentitia; vel ad ipsam Transactionem, vel eius iniquitatem pertinent.

AD IPSAM Transactionem, eiusque observantiam.

Primo executivæ † proceditur. Alciat. in l. 2. fratru. 10. C. de transact. Hinc & mandata executorialia ad servandam transactionem, impetrantur; vt factum in causa Klenden contra Braunschweig. Quamvis hoc non semper obtineat, prout multoties mihi hoc nomine sup. plicenti denegari fuit processus. Conveniunt notata in Decisio præiudic. Cameræ, in verbo Mandata, de non turbando. hisce verbis: 13. Ianuarii, anno 92. exhibita supplicatio pro mandato, de non turbando contra Lucum homologatum, & decretum; Isti mandatum de non contraveniendo transactioni cum clausul. *erstandt das vbrige begeren abgeschlagen*. 20. Ianuarii, anno 92. in causa Detenburgh contra Brandenburg. Sed in cau. a der Stadt Münster / contra den Bischoff / vnuß dessen Statthalter / vnd Raths daselbst / quia d. transactio, remittendo causas transactionis ad Cameram, erat Cameræ insinuata, & quasi notoria, contra quam fecit Episcopus, nolens eam servare, & sic altiore in indagine res non requireret; mandatum sine clausula fuit decretum 15. Septemb. anno 92. Et in verb. *Exutoriales*, hisce verbis: *Quid si transactio interuenit: An sicut super re iudicata: sic etiam super transactione Mandata executorialia decerni possunt?* iterum exceptio transactionis in Camera, sicut & iuramenti, semper habita est pro tali, quæ altiore in indaginem requirit: & ideo executionem paratam non habet. Vide votum in causa B. contra B. S. Ægydij Gessäl berresfendi. Et ibi D. C. bedenden. Et cum in causa Leyen contra die Herren von

TT 3 C15/

Est / super transfectione præcedente Mandatum executoriale petetur, & fundaretur iurisdictione ex capite continentie, Domini Mandatum executoriale denegarunt, sed Mandatum cum clausula in comuni forma decreuerunt: *Yst das gebettene Mandatum cum clausula in comuni forma erstandt / das vbrige begeren abgeschlagen in cons. 26. Iunii, anno 92.* Si tamen in transfectione contineretur super ea processus decernendus non secus ac si lic iudicatum esset, decernerem.

Secundo, etiam non rogatus Iudex ex officio potest cogere † Partes, vt in causa difficulti & longa transigant, de quo apposite multa differit Afm. in egregio *Tractat. de execution. §. 3. cap. 13. 4.* post Franciscum Ater. in *l. stipulationem. §. Ex hiscegitur. num. 32. de verb. obligat. & post Iason. Castr. Alex. Bald. Felii. Corn. idem notat cap. 139. & 140. ac 141.*

Tertio, similiter cum † quis aliquem ad transfectionem vult pertrahere, & cum id non potest, eo nomine, per vim enim molestatur, & caput: tunc citatio auff den Landfrieden / de relaxando sine clausula decernitur; vt decretum 15. Februarii, anno 1556. in causa Burgermeisters vnd Raths zu Weiringeroda contra Franz von Nheden.

Quarto quoque petitur † Restitutio in integrum contra transfectionem: Et sic post latam sententiam rescinditur transfectio in Camera, quam victor causæ ignorans sententiam pro se latam inuit. Et aduersus talem transfectionem restitutio peti potest, per leg. si causa cognita. *Cod. de transact. l. de iur. ff. eodem rit.* De quibus late Sfort. Odd. de *Restitut. part. 2. c. 66. artic. 4. per tot.* vbi egregie hoc deducit.

Similiter & Restitutio datur, si transfectio à minore omitta sit. Quod tamen, quia dubio non caret, diligenter circumstantiæ indagandæ, de quibus Sfort. Odd. pulchre *dict. loco, de restit. in integrum. part. 2. quæst. 66. artic. 5.* vbi hoc Iudicis arbitrio committit, & vnde illud informari debeat, demonstrat.

IN ACTIONIBVS consistentia Remedia, aut Realia sunt, aut personalia.

PERSONALIA; Ex contractu vel veto, vel quasi;

VERO rursus, vel nominato, vel innominato.

Ex nominato contractu;

Primo, actio pristina, quæ denuo potest institui: Et si transfectionis exceptio obicitur, per replicationem ad obsequium placitorum aduersarius compelli.

Secundo, † ex stipulatu, vel conditio certi ex stipulatione. Alciat. *d. l. per Lex placito. Cod. de rerum permutat. l. cum proponas. Cod. de pact. l. si redoluisse. 6. C. de contrah. stipulat. l. pacto conuenito. 15. ff. de transact. l. cum mota. 6. C. de transact. item l. promissu. 37. C. eodem tit. vt obseruatum in causa Rischoff zu Speyer / contra Burgermeister vnd Rath der Stadt Wormshheim. Eiusque egregium exemplum est in causa Meyns contra Erffurt: vbi si dicitur: Si verba conclusionis inspicimus, petitur hic pronuntiari, quod Rei contra transfectiones & fidem daram fecerint (Verschreibung vnd Verpflichtung) & Actores in possessione, & exercitio iurisdictionis & Iudiciorum, seu iure mulctandi extra Ciuitatem (prout ex præcedentibus colligitur) in territorio eius molestentur, & quod desistere teneantur, ac transfectionem seruare. Quibus verbis videtur præcipue urgeri: & magis principaliter, quam in aliis libellis dicta transactio: Ideoque licet explicare casus de iurisdictione in territorio oder Gleut / transfectione non comprehendatur: tamen quia omnes consuetudines & iura Actorum vigore eiusdem transfectionis Rei conseruaretentur, & ex iure communi illa interpretanda sit, dici potest: ex ea actum esse, (quando sæpius iuxta mentio hic) iuxta form. *Fertar. vt pacta seruentur. versic. transfectiones. numero quinto, vt d. xi. in causa Koppenslein / contra Münschenheim / anno 74.* scilicet, quod licet alias nulla ex transfectione oriatur actio, vt dicit Azo in *summa Cod. de transfectionibus*. tamen secus, si stipulatio interuenit: tunc enim tanquam ex stipulatu agi: Item, fidei præstationem eo casu esse loco iuramenti. Zasius §. item si quis. *Institut. de actionibus. Afflict. decisio. 389.* Quod si quis contendat, † quasi negatorium quoque dari, non adeo repugnabo: quia in effectu non magnæ*

magna differentia ratio hic apparet. Negatur enim ius esse Reis turbandi, aut impediendi Iurisdictionem, in territorio Archiepiscopi.

Ex innominato: conditiones variae.

8 Vtpota; *Conditio indebiti*. † Alciat. in l. 14. Cod. hoc. titul. si Actor fidem fallat, nec Reus transactionis exceptione amittat vti possit, ad repetendum id, quod transactionis nomine dedit, *Leleganter*. 23. §. si quis post. ff. de conditione indebiti. Et si quis extraneus, transactione post rem iudicatam initam, soluerit, per d. *Lelegat*. §. si post rem. & §. seq. de cond. indeb.

Conditio † ob causam. Alciat. d. loco.

10 Prescriptus † verus actio; si interuentu rei vestiat, Meischuer. *decision*. 18. numero 12. & numero 22. *versus actum putat*. Quae, au bonae fidei vel stricti iuris sit, describitur ibidem numero 15. Hæcque vtilis, vel cuiuslibet in factum dicitur: quod egregie multis adductis rationibus & argumentis demonstratur in causa Bartholinæi. Sic contra Gratian. Herper. Item; si stipulatio transactioni non interuenit, d. l. cum mota. 6. & l. cum proponas. 17. in fine. & l. si pro fundo 33. §. ex stipulatione. C. eodem tit. *Decis. re: uniuersitatum Camere sub nomine Gilmannii*, libro 2. *decision* 5. vbi Schuff. *consil.* 59. numero 3. *sent.* allegatur. Et utque egregium exemplum in tom. *symphorien* suppl. ar. part. 3. vot. 16. his verbis extat: Actor solum innuitur transactioni; constat autem, ex nuda transactione non dari regulariter actionem, sed tantum exceptionem apud Act. l. siue. & ibi gloss. verbo, pacto. Cod. de transaction. l. vii. d. l. cum mota. 1. Cod. eodem titul. Azor in summa, eodem tit. numero 12. Ratio, quia Actori superest verus actio, ad quam redire potest: quia prima actio per transactionem non est sublata, neque extincta. Illud tamen non obtinet, si stipulatio conventionis, siue transactionis adiecta sit, vel alius pactum nudum vestitum sit eohærentia contractus. Primo namque casu ex stipulatione actio competit, d. l. cum mota. 1. si pro fundo. C. de transact. l. Azor vbi supra. numero 2. altero datur præscriptis verbi, alleg. iuribus. In nostro casu quidem a nulla interuenit stipulatio: sed cum Actor ex sua parte adimpleuerit

transactionem, tradendo domum: Imo sola oblatio vim traditionis in transactione obtineat. Bart. l. sub prætextu. C. de transact. nu. 5. cum seq. puto actum præscriptis verbis, ad obseruandam transactionem. d. l. cum mota. d. l. si pro fundo. & pulchre Gilm. lib. 1. *decis.* 20. n. 30. hisce verbis: Deinde dubitari potest ex eo, quod dicitur gl. & d. in l. siue apud Act. & l. si proponas. & l. si pro fundo. l. cum mota. & l. si quidem. C. de transact. vbi habetur, quod regulariter ex nuda transactione non agatur, sed solum excipitur. Sed hic responderetur, quod transactio, quatenus est nudum pactum, quatuor modis vestitur, hoc est, redditur efficax, ad producendam actionem: scilicet stipulatione, iuramento, traditione, & acceptatione, d. l. cum mota. l. cum proponas. l. siue apud Act. & l. vi responsum. l. si quis maior. C. eod. tit. Ferrar. in præf. de form. libel. vi. passa. *eruentur*. Cum vero hoc casu, Actores ex parte sua, contractum suum perfecte impleuerint, & singulis punctis transactionis satisfecerint; ita vt per Reos solummodo hætenus, & quidē multis annis hæterit, quo minus ab ipsis promissa effectū sortita fuerint; puto non in terminis nuda transactionis hic nos versari, & sic præscriptis verbis actionē locum habere, per text. in d. l. cum mota. ibi Bart. in l. 1. & 2. *lect. circa si*. Cast. & Alex. & alii, & in d. l. siue apud Act. vbi Cast. dicit n. 7. si implementū procedit ab Actore, vt in d. l. cum mota: tunc datur actio præscriptis verbis directā, si stipulatio non interuenit, vel vtilis datiuā, si processit a casu fortuito, post B. r. in iam cit. loc. & in d. l. si pro fundo n. 2. eod. tit. Deinde videtur transactionē nostram esse vestitam, & confirmatam per sententiam & rem iudicatam: Sententia enim, & res iudicata, pro veritate habentur. l. res iudicata. de reg. iur. & (prout etiam supra memorarum) tribuunt ius habenti, l. Italianus verum debitorem. de cond. indeb. vbi l. si, dicit col. 2. quod iudex facit de albo nigrū, & t. de nigro albū, post Bal. in c. nos. si. de elect. H. ber enim sententia præsumptionem, quoad rectitudinē processus, & etiam quoad iustitiam. Alexan. *consil.* 22. per tot. & *consil.* 123. col. 2. & *consil.* 136. n. 13. lib. 2. Et retractat hic effectū suum, facitq; omnia esse rata inter litigantes, l. 3. §. cū putat ff. de iur. iur. l. eo tempore. §. 1. de pecul. Bald. in c. nihil est. in 4. *col. iur.* numero 9. *de elect.*

Elig / super transactione præcedente Mandatum executoriale peteretur, & fundaretur iurisdictione ex capite cōtinentia, Domini Mandatum executoriale denegarunt, sed Mandatum cum clausula in cōmuni forma de teuerunt: Ist das gebetene Mandatum cum clausula in communi forma erkandt / das vbrige begerten abgeschlagen / in cons. 26. Iunii, anno 92. Si tamen in transactione contineretur super ea processus decernendus non secus ac si iudicatum esset, decernerem.

Secundo, etiam non rogatus Iudex ex officio potest cogere † Partes, vt in causa difficili & longa transigant, de quo apposite multa disserit Afm. in egregio Tractat. de execution. §. 3. cap. 13. 4. post Franciscum Aret. in l. stipulationem §. Ex hisce igitur. num. 12. de verb. obligat. & post Iason. Castr. Alex. Bald. Felii. Corn. idem notat cap. 13. 9. & 140. ac 141.

4 *Tertio*, similiter cum † quis aliquem ad transactionem vult pertrahere, & cum id non potest, eo nomine, per vim eum molestat, & caput tū citatio auff den Landsfrieden / de relaxando sine clausula decernitur, vt decretum 14. Februarii, anno 1556. in causa Bürgermeister vnd Rast zu Weringeroda contra Franz von Nheden.

5 *Quarto* quoque petitur † Restitutio in integrum contra transactionem: Et sic post latam sententiam rescinditur transactio in Camera, quam videtor causæ ignorans sententiam pro se latam iniuit. Et aduersus talem transactionem restitutio peti potest, per leg. si causæ cognitæ. Cod. de transact. l. de ius. ff. eodem tit. De quibus late Sfort. Odd. de Restitut. part. 2. a. 66. artic. 4. per tot. vbi egregie hoc deducit.

Similiter & Restitutio datur, si transactio à minore omitta sit. Quod tamen, quia dubio non caret, diligenter circumstantiæ indagandæ, de quibus Sfort. Odd. pulchre diff. loco. de restit. in integrum. part. 2. quæst. 66. artic. 5. vbi hoc Iudicis arbitrio committit, & vnde illud informari debeat, demonstrat.

IN ACTIONIBVS consentientia Remedia, aut Realia sunt, aut personalia.

PERSONALIA; Ex contractu vel vero, vel quasi;

Vero rursus, vel nominato, vel innominato.

Ex nominato contractu;

Primo, actio pristina, quæ denno potest institui: Et si transactionis exceptio obicitur, per replicationem ad obsequium placitorum aduersarij compelli.

Secundo, † ex stipulatu, vel conditio certi ex stipulatione. Alciat. d. l. per lex placito. Cod. de rerum permutat. l. cum proponas. Cod. de pact. l. scire debuisse. 6. C. de contrah. stipulat. l. pacto conuenito. 15. ff. de transact. cum mot. 6. C. de transactionibus. item l. promissu. 37. C. eodem tit. vt obsecratum in causa Dirschoff zu Eyper / contra Bürgermeister vnd Rast der Stadt Wernschheim. Eiusque egregium exemplum est in causa Meyn contra Erffurt; vbi sic dicitur: Si verba conclusionis inspiciamus, petitur hic pronuntiari, quod Rei contra transactiones & fidem daram fecerint (Verschreibung vnd Verspöschung) & Actores in possessione, & exercitio iurisdictionis & Iudiciorum, seu iure mulctandi extra Ciuitatem (prout ex præcedentibus colligitur) in territorio eius molestarint, & quod desistere teneantur, ac transactionem seruare. Quibus verbis videtur præcipue vrgeri: & magis principaliter, quam in aliis libellis dicta transactio: Ideoque licet explicite casus de iurisdictione in territorio obder fseur / transactione non comprehendatur: tamen quia omnes consuetudines & iura Actorum vigore eiusdem transactionis Rei conseruare tenentur, & ex iure communi illa interpretanda sit, dici potest: ex ea actum esse, (quando sepius eius mentio fit) Iuxta form. Ferrar. vt pacto seruentur. versic. transactiones. numero quinto, vt dixi in causa Stoppenstein / contra Wittenhensheimb / anno 74. scilicet, quod licet alias nulla ex transactione oriatur actio, vt dicit Azo in summa Cod. de transactionibus. tamen secus, si stipulatio interuenit: tunc enim tanquam ex stipulatu agi: Item, fidei præstationem eo calin esse loco iuramenti. Zasius §. item si quis, insititur: de actionibus. Afflict. decision. 389. Quod si quis contendar, † quasi negatoriam quoque dati, 7 non adeo repugnabo: quia in effectu non magno

magnæ differentie ratio hic apparet. Negatur enim esse Reis turbandi, aut impediendi Iurisdictionem, in territorio Archiepiscopi.

Ex innominato: conditiones variz.

8 Vtputa; *Conditio indebiti*. † Alciat. in l. 14. *Cod. hoc. titul.* si Actor fidem fallat, nec Reus transactiois exceptione amplius vti possit, ad repetendum id, quod transactionis nomine dedit, *Legeanter*. 13. §. si quis post. ff. de conditione indebiti. Et si quis extraneus, transactione post rem iudicatam initiam, soluerit, per d. *Legeanter*. §. si post rem. & §. seq. de cond. indeb.

Conditio † ob causam. Alciat. d. loco.

9 *Prescriptio* † verum actio; si interuentu rei vestiat, Meischner. *decision*. 18. numero 12. & numero 22. *versit. actum putat.* Quæ, an bonæ fidei vel stricti iuris sit, d. scribit ibidem numero 13. Hæcque vtilis, vel civilis in factum dicitur: quod egregie multis adductis rationibus & argumentis demonstratum in causa Bartholomæi Geir contra Franc. Herper. Item; si stipulatio transactioni non interuenit, d. l. cum mora. 6. & l. cum proponas. 17. in fine. & l. si pro fundo. 33. §. ex stipulatione. C. eodem tit. Decul. re: in iudicatum Camera sub nomine Gilmanii, libro 1. *decision* 5. vb. S. huff. *consil.* 59. numero 3. *sent. allegatur.* Eiusque egregium exemplum in tom. symphorene suppl. ar. part. 3. vol. 16. in verbis extat: Actor solum innititur transactioni; constat autem, ex nuda transactione non dari regulariter actionem, sed tantum exceptionem apud act. l. siue. & ibi gloss. verbo, pacto. *Cod. de transaction. bis.* d. l. cum mora. 1. *Cod. eodem titul.* Azor in summa, eodem tit. numero 12. Ratio, quia Actori superest vetus actio, ad quam redire potest: quia prima uacatio per transactionem non est sublata, neque extincta. Illud tamen non obtinet, si stipulatio conuentiois, siue transactionis adiecta sit, vel alius pactum nudum vestitum sit eohærentia contractus. Panno namque casu ex stipulatione actio competit, d. l. cum mora. 1. si pro fundo. C. de transact. Azor ubi supra. num. 2. altero datur præscriptis verbis, alleg. iuribus. In nostro casu quidem nulla interuenit stipulatio: sed cum Actor ex sua parte adimpleverit

transactionem, tradendo domum: Imo sola oblatio vim traditionis in transactione obtineat. Bart. l. sub prætextu. C. de transact. nu. 5. cum seq. puto actum præscriptis verbis, ad observandam transactionem. d. l. cum mora. d. l. si pro fundo. & pulchre Gilm. lib. 1. *decis.* 20. n. 30. hinc verbis: Deinde dubitari potest ex eo, quod dicitur gl. & Dd. in l. siue apud act. & l. cum proponas. & l. si pro fundo. l. cum mora. & l. si quidem. C. de transact. ubi habetur, quod regulariter ex nuda transactione non agatur, sed solum excipitur. Sed hic responderetur, quod transactione, quatenus est nudum pactum, quatuor modis vestitur, hoc est, redditur efficax, ad producendam actionem: videlicet stipulatione, iuramento, traditione, & acceptatione. d. l. cum mora. l. cum proponas. l. siue apud act. & l. vi responsu. l. si quis maior. C. eo. tit. Verum in prædictis de form. libel. vi pacta jerventur. Cum vero hoc casu, actores ex parte sua, contractum suum perfecte impleverint, & singulis punctis transactionis satisfecerint; ita ut per Reos solutimodo hæcenus, & quidē multis annis fletit, quo minus ab ipsis promissa effectū sortiri fuerint; puto nō in terminis nuda transactionis hic nos versari, & sic præscriptis verbis actionē locum habere, per tex. in l. cum mora. ibi Bart. in l. 1. & 2. l. siue apud act. Cast. & Alex. & alii; & in d. l. siue apud act. ubi Cast. dicit n. 7. si impleverit procedit ab Actore, ut in d. l. cum mora: tunc datur actio præscriptis verbis directæ, si stipulatio nō interuenit, vel vtilis dativa, si processit a casu fortuito, post Bart. in l. cum act. l. or. & in d. l. si pro fundo. n. 2. *cod. tit.* Deinde videtur transactionē nostram esse vestitam, & cōfirmatam per sententiam & rem iudicatam: Sententia enim, & res iudicata, pro veritate habentur. l. res iudicata. de reg. iur. & (pro ut etiā supra memoratam) tribuunt ius habentis, l. iulianum verum debitorem. de cond. indeb. ubi Isid. dicit col. 2. n. 2. quod iudex facit de albo nigru, & de nigro albu, post Balin. in c. nostri. de elect. l. 1. licet enim sententia præsumptionem, quoad rectitudinē processus, & etiam quoad iustitiam. Alexan. *consil.* 22. per tot. & *consil.* 123. col. 2. & *consil.* 136. n. 13. lib. 2. Et retrorahit effectū suū, facitq; omnia esse rara inter litigantes, l. 3. 6. cū putare ff. am. aris. deo tempore. §. 1. de petul. Baldin. in libel. in 4. c. iur. num. 9. ac elect.

Eſq / ſuper tranſactione præcedente Mandatum executoriale petereetur, & fundaretur iurisdictione ex capite cõtenentiz, Domini Mandatum executoriale denegarunt, ſed Mandatum cum clauſula in cõmuni forma decreuerunt: *Yſſ das gebetene Mandatum cum clauſula in cõmuni forma erſandt / das vbrige begeren abgeſchlagen* in conſ. 26. Iunii, anno 92. Si tamen in tranſactione contineretur ſuper ea proceſſus decernendus non ſecus ac ſi ſic iudicatum eſſet, decernerem.

Secundo, etiam non rogatus Iudex ex officio poteſt cogere ꝑ Partes, vt in cauſa difficili & longa tranſigant, de quo appoſite multa diſſerit Aſin. in *egregio Tractat. de execution.* §. 3. cap. 11. 4. poſt Franciſcum Aret. in *l. ſtipulationem*, §. *Ex hiſce igitur*. num. 12. de *verbor. obligat.* & poſt Iaſon. Caſtr. Alex. Bald. Felii. Corn. idem notat cap. 139. & 140. de 141.

Tertio, ſimiliter cum ꝑ quis aliquem ad tranſactionem vult pertrahere, & cum id non poteſt, eo nomine, per vim eum moleſtat, & caput: tũc citatio auſſ den *Landfrieden* / de relaxando ſine clauſula decernitur; vt decretum 11. Februarii, anno 1556. in cauſa *Bürgermeiſter vnd Raht zu Weringeroda contra Frang von Nheden*.

Quarto quoque petitur ꝑ Reſtitutio in integrum contra tranſactionem: Et ſic poſt latam ſententiam reſcinditur tranſactio in Camera, quam videtor cauſe ignorans ſententiam pro ſe latam iniuit. Et aduerſus talem tranſactionem reſtitutio peti poteſt, per *leg. ſi cauſa cognita. Cod. de tranſacti. l. de iur. ſſ. eodem tit.* De quibus late Sfort. Odd. de *Reſtitut. part. 2. c. 66. artic. 4. per tot.* vbi egregie hoc deducit.

Similiter & Reſtitutio datur, ſi tranſactio à minore omiſſa ſit. Quod tamen, quia dubio non caret, diligenter circumſtantiz indagandæ, de quibus Sfort. Odd. pulchre *diſt. loco, de reſtit. in integrum. part. 2. quaſt. 66. artic. 5.* vbi hoc Iudicis arbitrio committit, & vnde illud informari debeat, demonſtrat.

IN ACTIONIBVS conſiſtentia Remedia, aut Realia ſunt, aut perſonalia.

PERSONALIA; Ex contractu vel vero, vel quali;

VERO rursus, vel nominato, vel innominato.

Ex nominato contractu;

Primo, actio priſtina, quæ denuo poteſt inſtitui: Et ſi tranſactionis exceptio obicitur, per replicationem ad obſequium placitorum aduerſarius compelli.

Secundo, ꝑ ex ſtipulatu, vel condicção certi ex ſtipulatione. Alciat. *d. l. per l. ex placito. Cod. de rerum permutat. l. cum proponas. Cod. de pacti. l. ſcire deluſiſt.* 6. C. de *contrah. ſtipulat. l. pacto conuenito.* 15. ſſ. de *tranſacti. l. eum moti.* 6. C. de *tranſactionibus. item l. promiſſa.* 37. C. *eodem tit.* vt obſeruatum in cauſa *Biſchoff zu Eſſer / contra Bürgermeiſter vund Raht der Stadt Bermenſheim.* Eiufque egregium exemplum eſt in cauſa *Weyng contra Erſfurt*: vbi ſic dicitur: Si verba conſiſtionis inſpiciamus, petitur hic pronuntiari, quod Rei contra tranſactiones & fidem datam fecerint (*Verſchreibung vund Verſpichung*) & Actores in poſſeſſione, & exercicio iurisdictionis & Iudiciorum, ſeu iure mulctandi extra Ciuitatem (prout ex præcedentibus colligitur) in territorio eius moleſtarint, & quod deſiſtere teneantur, ac tranſactionem ſeruari. Quibus verbis videtur præcipue vrgeri: & magis principaliter, quam in aliis libellis dicta tranſactio: Ideoque licet explicite cauſe de iurisdictione in territorio oder *ſteur* tranſactione non comprehendatur: tamen quia omnes conſuetudines & iura Actorum vigore eiufdem tranſactionis Rei conſeruare tenentur, & ex iure cõmuni illa interpretanda ſit, dici poteſt: ex ea actum eſſe, (quando ſæpius eius mentio ſit) iuxta form. *Fertar. vt pacta ſeruentur. verſic. tranſactiones. numero quinto*, vt dixi in cauſa *Koppensſchm / contra Münſchenheim* anno 74. ſcilicet, quod licet aliàs nulla ex tranſactione oriatur actio, vt dicit Azo in *ſumma Cod. de tranſactionibus* . tamen ſecus, ſi ſtipulatio interuenit: tunc enim tanquam ex ſtipulatu agi: Item, fidei præſtationem eo calu eſſe loco iuramenti. *Zafius §. item ſi quis. inſtituit. de aditionibus. Afflicti. deciſion. 389.* Quod ſi quis contendat, ꝑ quali negatoriam quoque dari, 7 non adeo repugnabo: quia in effectũ non magnæ

Est / super transactione præcedente Mandatum executorialie peteretur, & fundaretur iurisdictione ex capite cōtinentiæ, Domini Mandatum executorialie denegarunt, sed Mandatum cum clausula in cōmuni forma decreuerunt: Ist das gebeterne Mandatum cum clausula in communi forma erlandt / das vbrige begreyn abgeschlagen / in cons. 26. Iunii, anno 92. Sitamen in transactione contineretur super ea processus decernendus non secus ac si sic iudicatum esset, decernerem.

Secundo, etiam non rogatus Iudex ex officio potest cogere † Partes, vt in causa difficulti & longa transigant, de quo apposite multa disserit Afm. in *egregio Tractat. de execution.* §. 3. cap. 13. 4. post Franciscum Aret. in *l. stipulationem.* §. Ex hisce igitur. num. 12. de *verbor. obligat.* & post Iason. Castr. Alex. Bald. Felu. Corn. idem notat cap. 139. & 140. de 141.

Tertio, similiter cum † quis aliquem ad transactionem vult pertrahere, & cum id non potest, eo nomine, per vim eum molestat, & caput: tūc citatio auff den Landsfrieden / de relaxando sine clausula decernitur, vt decretum 12. Februarii, anno 1556. in causa Bürgermeist. vnd Rast zu Weringeroda contra Brang von Nheden.

Quarto quoque petitur † Restitutio in integrum contra transactionem: Et sic post latam sententiam rescinditur transactio in Camera, quam victor causæ ignorans sententiam pro se latam iniuit. Et aduersus talem transactionem restitutio peti potest, per *leg. si causa cognita.* Cod. de *transact.* l. de iur. ff. *eodem tit.* De quibus late Sfort. Odd. de *Restitut. part. 2. c. 66. artic. 4. per tot.* vbi egregie hoc deducit.

Similiter & Restitutio datur, si transactio à minore omitta sit. Quod tamen, quia dubio non caret, diligenter circumstantiæ indagandæ, de quibus Sfort. Odd. pulchre *diff. loco, de restit. in integrum. part. 2. quæst. 66. artic. 5.* vbi hoc Iudicis arbitrio committit, & vnde illud infirmari debeat, demonstrat.

IN ACTIONIBVS consentiæ Remedia, aut Realia sunt, aut personalia.

PERSONALIA; Ex contractu vel vero, vel qualis;

VERO rursus, vel nominato, vel innominato.

Ex nominato contractu;

Primo, actio pristina, quæ denuo potest institui: Et si transactionis exceptio obicitur, per replicationem ad obsequium placitorum aduersarius compelli.

Secundo, † ex stipulatu, vel condictione certi ex stipulatione. Alciat. d. *l. per l. ex placito. Cod. de rerum permutat. l. cum proponas. Cod. de pact. l. scire delinisti. 6. C. de contrah. stipulat. l. pacto conuenio. 15. ff. de transact. l. cum mors. 6. C. de transact. item l. promissa. 37. C. eodem tit. vt oblatum in causa Bischoff zu Speyr / contra Bürgermeister vnd Rhat der Stadt Barmersheim. Eiusque egregium exemplum est in causa Meynß contra Erfurt: vbi sic dicitur: Si verba conclusionis inspiciamus, petitur hic pronuntiari, quod Rei contra transactiones & fidem datam fecerint (Verschreibung vnd Versprechung) & Actores in possessione, & exercitio iurisdictionis & Iudiciorum, seu iure multandi extra Ciuitatem (prout ex præcedentibus colligitur) in territorio eius molestarint, & quod desistere teneantur, a transactionem seruare. Quibus verbis videtur præcipue vrgeri: & magis principaliter, quam in aliis libellis dicta transactio: Ideoque licet explicite casus de iurisdictione in territorio edicti situr / transactione non comprehendatur: tamen quia omnes consuetudines & iura Actorum vigore eiusdem transactionis Rei conseruare tenentur, & ex iure communi illa interpretanda sit, dici potest: ex ea actum esse, (quando sæpius eius mentio fit) Iuxta form. *Fertar. vt pacta seruentur. versic. transactionem. numero quinto*, vt dixi in causa Stoppenschein / contra Wittenhensheim / anno 74. scilicet, quod licet aliàs nulla ex transactione oriatur actio, vt dicit Azo in *summa Cod. de transactio. nilum.* tamen secus, si stipulatio interuenit: tunc enim tanquam ex stipulatu agi: Item, fidei præstationem eo calu esse loco iuramenti. *Zafius §. item si quis. Instituitur de actionibus. Afflict. decisio. 389.* Quod si quis contendat, † quasi negatoriam quoque dari, 7 non adeo repugnabo: quia in effectu non magnæ*

magna differentia ratio hic apparer. Negatur enim esse Reis turbandi, aut impediendi Iurisdictionem, in territorio Archiepiscopi.

Ex innominato: conditione variaz.

8 Vtputa; *Conditio indebiti*. † Alciat. in l. 14. Cod. hoc tit. si Actor fidem fallat, nec Reus transactionis exceptione amplius uti possit, ad repetendum id, quod transactionis nomine dedit, l. *Eleganter*. 23. §. si quis possit. ff. de conditione indebiti. Et si quis extraneus, transactione post rem iudicatam initiani, soluerit, per d. *Eleganter*. §. si possit rem. & §. seq. de cond. indebiti.

9 *Conditio t ob causam*. Alciat. d. loco.

10 *Prescripti t verum actio*; si interuentu rei vestiat, *Menschner. decisio*. 38. numero 12. & numero 22. versit. alium putat. Quæ, an bonæ fidei vel stricti iuris sit, diuersim in eodem numero 15. Hæcque vtilis, vel civilis in factum dicitur: quod egregie multis adductis rationibus & argumentis demonstratum in causa Bartholinæ: *Scit contra Strang. Sæper*. Item; si stipulatio transactioni non interuenit, d. l. cum mota. 6. & l. cum proponas. 17. in fine. & l. si pro fundo 33. §. ex stipulatione. C. eodem tit. Decis. re: *in iudicatum Camere sub nomine Gilmanii*, libro 2. decisio 5. vbi *Schuff. consil.* 59. numero 3. sent. allegatur. Eiusque egregium exemplum in tom. symphorem suppl. at. part. 3. vot. 16. his verbis extat: Actor solum innuitur transactioni; constat autem, ex nuda transactione non dari regulariter actionem, sed tantum exceptionem apud act. l. siue. & ibi gloss. verbo, pacto. Cod. de transaction. l. vi. d. l. cum mota. 6. Cod. eodem tit. Azon in summa, eodem tit. numero 12. Ratio, quia Actori superest vetus actio, ad quam redire potest: quia prima actio per transactionem non est sublata, neque extincta. Illud tamen non obtinet, si stipulatio conuentioni, siue transactioni adiecta sit, vel alias pactum nudum vestitum sit eorum exherentia contractus. Primo namque casu ex stipulatione actio competit, d. l. cum mota. 6. si pro fundo. C. de transact. Azon ubi supra. num. 2. altero datur præscriptis verbi, allegariibus. In nostro casu quidem a nulla interuenit stipulatio: sed cum Actor ex sua parte adimpleuerit

transactionem, tradendo domum: Imo sola oblatio vim traditionis in transactione obtineat. Bart. d. sub prætexu. C. de transact. nu. 5. cum seq. puto actum præscriptis verbis, ad obseruandam transactionem. d. l. cum mota. d. l. si pro fundo. & pulchre *Gilm. lib. 1. decis.* 10. n. 30. hisce verbis: Deinde dubitari potest ex eo, quod dicitur gl. & Dd. in l. siue apud act. & l. cum proponas. & l. si pro fundo. l. cum mota. & l. si quidem. C. de transact. vbi habetur, quod regulariter ex nuda transactione non agatur, sed solum excipiatur. Sed hic respondetur, quod transactione, quatenus est nudum pactum, quatuor modis vestitur, hoc est, redditur efficax, ad producendam actionem: videlicet stipulatione, iuramento, traditione, & acceptatione, d. l. cum mota. l. cum proponas. l. siue apud act. & l. vi responsum. l. si quis maior. C. eo. tit. Ferrar. in præf. de form. libel. ut pacta seruentur. Cum vero hoc casu, actores ex parte sua, contractum suum perfecte impluerint, & singulis punctis transactionis satisfecerint; ita vt per Reos solummodo hætenus, & quidē multis annis steterit, quo minus ab ipsis promissa effectum sortiti fuerint; puto non in terminis nuda transactionis hic nos versari, & sic præscriptis verbis actionē locum habere, per text. in d. l. cum mota. ibi Bart. in l. 2. lect. circa fi. Cast. & Alex. & alii, & in d. l. siue apud act. vbi Cast. dicit n. 7. si implementū procedit ab Actore, vt in d. l. cum mota. tunc datur actio præscriptis verbis directā, si stipulatio non interuenit, vel vtilis dativa, si processit a casu fortuito, post Bar. in iam cit. loc. & in d. l. si pro fundo n. 2. eod. tit. Deinde videtur transactionē nostram esse vestitam, & eo confirmatam per sententiam & rem iudicatam: Sententia enim, & res iudicata, pro veritate habentur. l. res iudicata. de reg. iur. & (prout etiam supra memoratum) tribuunt ius habenti, l. Iulianus verum debitorem. de cond. indebit. vbi Ias. dicit col. 2. n. 2. quod iudex facit de albo nigro, & de nigro albo, post Bal. in l. 6. nostri. de elect. Habet enim sententia presumptionem, quoad rectitudinē processus, & etiam quoad iustitiam. Alexan. conf. 22. per tot. & consil. 123. col. 2. & consil. 136. n. 13. lib. 2. Et retrotrahit effectū suum, facitque omnia esse rata inter litigantes, l. 3. §. 6. cū putare ff. ann. et. si l. eo tempore. §. 1. de penul. Bald. in c. nihil est. in 4. col. in num. 9. de elect.

Alciat. putet, quando contractus in certum nomen transiit, runc adionem præscriptis verbis locum non habere. Alciat. *paradox. cap. 1. lib. 5.* Donellus tamen propter d. l. 1. hunc casum specialiter esse exceptum dicit, Donell. *de præscript. verb. tit. 1.* W. esenbec. utramque adionem coniungi posse putat, in *paratit. tit. de præscript. verb.* Vnde facile colligi potest, non referre, utram harum adionum intentatam dicantur. Interim negari non potest, Aduocatum Actoris nostri pignoratitiam potius instruisse.

Tertium exemplum prioribus illustratum habetur in eisdem de cisionibus, *decis. vlt. lib. 2.* Sed quia de illo supra *lib. 2. c. vlt. in fine*, actum, & nimis prolixum est, eò lectorem remitto. Euincitur autem ibi latissime, pactum de retrouendendo esse personalem obligationem: licet alii hoc casu rei vindicationem dari dicant, ut infra.

- 9 Deinde, de dote ꝑ etiam ex pactis dotalibus competet.

Ex innominato cōtractu dantur etiam sæpe adiones, licet pacta non sint
10 contractus ꝑ innominati, ut laze discussit Angel. *Matheus. lib. 1. de via & ratione iur. c. 5. num. 29. & sequentibus.*

- 11 Primo præscriptis ꝑ verbis, ut supra *num. 6.* attigi, ꝑ *d. l. 7.* Et exemplum eius rei illustre,

12 de quo in Camera actum, ꝑ hanc rem alias satis intricatam, explicabit. Nam ita votabatur in causa litig. contra Weyerslein/ anno 1589. mense Septembri. Actum ex contractu remunerationis limitatæ, ac conditionatæ, ex clausula videlicet resolutiua & reseruatoria regressus. Quanquam autem duas ex huiusmodi conventionibus adiones existere proditum sit; scilicet primam illam: ex contractu præambulo informatam, ex eo quod in pactum deducitur; & peculiarem ex pacto, seu coherencia contractus insurgentē, quæ præscriptis verbis appellatur. Tiraquel. *de retract. conuen. §. 1. gloss. 1. num. 2. & 3.* Mynsing. *observat. 69. cent. 6.* Tamen cum primus ille contractus noster nomen peculiare non habeat, nec certam pariar nominatam adionem: ideo non aliam, quam præscriptis verbis compe-

rete dicendū videtur; cum vnus omnino contractus sit; do ut facias. Quanquam enim pecunia interueniat quasi loco pretii, ut pretium tamen non interuenit, sed dotis nomine, & fauore familiæ, quod ipsum etiam ostendit verbum *Werbewirung*/ pretium verum non esse, neque consequenter venditionem. Neque etiam primæua actione experti Actores dici possunt, petitione videlicet hæreditatis, quam nec verbis libelli, & eiusdem conclusioni cōgruere Reimet conrendunt, neque ea facile competet, siue enim de delata iam hæreditate paterna, vel inarerna eaque, accepta pecunia certa, vel per repudiationem, vel per cessionem in aliū translatā, agatur, nō potest facile redintegrari hæreditatis petitio, quæ semel competuit, & extincta est, & res ad alium ex contractu peruenit; prout de hæreditate vendita dicitur: siue de futura, & deinceps deferenda hæreditate agatur: quamuis, pecunia data, per alium iam occupata est: eadem, ut ibi dictum est, ratio obtinet. Quatenus vero (ut in Christophori bonis) nondum data illa est pecunia, alius iam extitit hæres *Eigefried*/ cuius patrimonium incepit esse hæreditas illa; & ita iure vltio vniuersali peti non potest, prout inferius diceretur: Quare præscriptis verbis adioni inhæret, per ea quæ notat Oldendorp. *class. 4. actio. 40. numero 1.*

EX DELICTO: Actio ꝑ de dolo; alia dehi ꝑ ciente, §. 1. *Instit. de except. l. 5. dolo. C. de inutilib. stipul. Alex. conf. 41. num. 2. vol. 3.*

REALIA Remedia: Vel ex vltima voluntate, vel ex actibus inter viuos descendunt.

Ex vltima voluntate: ꝑ peti- 14
tio hæreditatis, cuius exemplum ex symphor. *supplic. part. 3. vol. 6. num. 141.* huc transferre oportet pretium esse duxi: Vbi sic legitur. Actum puto petitione hæreditatis, in pactis allegatis fundata, & actio præscriptis verbis ex pacto dari potest. Ioan. Maria. *Rimin. in l. bonæ fidei. num. 3. C. de pact.* Ex hoc respectu clausulam salutare parum operari: sed ex vi verbi & interpretatione pactorum pendere totam causam, puta, &c. Alia etiam quæ *num. 12. de innomi-*

innominatis contractibus dicta, hac referri possunt.

- 15 **Ex actibus inter viuos:†** vtilis rei vindicatio, ex pacto de retrouendendo, per text. in *l. si cum venderet. & ibi Castren. l. nu. 5. de pign. action.* Menoch. post alios *consil. 63. nu. 14. Crauet. consil. 201. num. 1.* Quam tamen opinionem Camera non seruat, vt supra hos loco num. 8. dictum, & Mynsing. *cent. 6. d. obseru. 69. Gail. lib. 2. obser. 16. num. 4.* Adde Hieron. Cagn. in *l. 2. C. de pact. inter empt. & venditor. numero 32.* Et notatum in causa Arnolt Köllerschmidt / contra Annen Delinger: Et in causa Bernhardt von Dhr contra Eberhardt von D. Licet certis casibus hoc pactum rem sequi non negent, quos refert Crauet. *consil. 201.* Item Cephal. *consil. 40. num. 41. lib. 1.* Competit autem hæc Actio: Primo, si in subsidium contra possessorem, emptore facultatibus lapsa, agatur. Menoch. *d. consil. 63. num. 21. 22. 23.* Secundo, si pactum factum sub hypothecatione rei venditæ. Menoch. *ibidem. num. 17. & 12.* quem omnino vide. Tercio, si sit lilectum. Quarto, si statuto introductum. Quinto, si pactum sit iuratum. Cephal. *d. consil. 41.* Menoch. *d. loc. num. 21.*

- 16 **Poffet † quoque de i,** hypothecariam hic locum sibi vindicare, cum videatur esse hypotheca constituta, vide Mynsing. *obseruat. 70. cent. 6.* Cum tamen Camera hunc contractum emptionis, nõ pignorationem statuat, vt notatum anno 1580. in causa Wislow contra Wislow / das Hauff Xabum betreffend: Ideo id hic nou arcibus vrgemus.

CAPVT IV.

De transactionum Remediis.

SVMARIA.

- 1 Officium Iudicis quot modis hic competat.
- 2 Executivæ procedi, exemplo Camerali demonstratur.
- 3 Iudex ex causis cogere potest Partes ad transactionem.
- 4 Constitutio pignorationis.
- 5 Restitutio in integrum.
- 6 Ex supralato, quod exemplo Camerali adducitur.
- 7 Quasi negotiorum.
- 8 Conditio indeturi.

- 9 Conditio ob causam.
- 10 Praescriptio verbi.
- 11 Sententia Iudicis facit de albo nigrum.
- 12 Sententia & iuramentum qualiterne acquiescunt.
- 13 Ex quasi contractis.
- 14 Conscriptoria & negotiorum.

EX transactione quæ proveniunt Remedia sunt multa: Etque vel in officio Iudicis, vel in actionibus consistunt.

IN OFFICIO Iudicis † consistentia; vel ad ipsam Transactionem, vel eius innuactionem pertinent.

AD IPSAM Transactionem, eiusque observantiam.

Primo executivæ † proceditur. Alciat. in *l. 1. fratru. 10. C. de transact.* Hinc & mandata executoria ad servandam transactionem, impetrantur; vt factum in causa Klentzen contra Braunschweig. Quamvis hoc non semper obtineat, prout multoties mihi hoc nomine supplicanti negari sunt processus. Conueniunt notata in Decis. ten præiudic. Cameræ, in verbo *Mandata, de non turbando.* hiisce verbis: 13. Ianuarii, anno 92. exhibita supplicatio pro mandato de non turbando contra Ludwigh homologatum, & decretum; Jst mandatum de non contrahentiendo transactioni cum clausul. *erstandt das vbrige kegen abgeschlagen.* 10. Ianuarii, anno 92. in causa Detenburg contra Brandenburg. Sed in can. *der Stat. Münster / contra den Bischoff / vund dessen Statthalter vnd Käyser d. selbft / quia d. transactio, remittendo causas transactionis ad Cameram, erat Camera innuata, & quasi notoria, contra quam fecit Episcopus, nolens eam servare, & sic altiores indagines non requireret; mandatum sine clausula fuit decretum 15. Septemb. anno 92. Et in verb. *Executories, hiisce verbis: Quid si transactio interuenit: An sicut super te iudicata: sic etiam super transactione Mandata executoria decerni possunt: iterum exceptio transactionis in Camera, sicut & iuramenti, semper habita est pro tali, quæ altiores indaginem requirit: & ideo executionem paratam non habet. Vide votum in causa B. contra B. S. Egidii Gessäl betreffend. Et ibi D. C. bedencken. Et cum in causa Seyen contra die Hertze von**

TT ; Cls/

insit. Quarto, quid: si pro patre fideiussit. Quinto, quid: si principalis debitor est solvendo. Sexto, quid: si minor successerit ipsi principali. Septimo, quid: si minor fideiussit in rem suam. Octavo, quid iuris sit: si iuramento firmata sit fideiussio.

Secundo, competit officium Iudicis, in casu, supra num. 8. relato.

ACTIONES, quæ intentantur: vel personales sunt, vel reales.

PERSONALES veniunt ex contractu, vel delicto.

Ex **CONTRACTU** autem vel vero, vel quasi.

Ex vero contractu,

1. **Actio ex stipulatu**: † insit, de fideiuss. Ross. de actionibus ex stipulatu. num. 11. part. 4. Et consideratum in causa Johan Eschelen contra Ottonem Endorff: & in quadam alia ad duas causas, in qua anno 68. 13. Septemb. pronuntiatum.
3. Item: † **Actio mandati** (vt consideratum in d. causa Johan Eschelen contra Ottonem Endorff.)

Primo, si creditor mandato fideiussoris, cum debitore principali, vel alio, experiatur, nec solvendum ab eo consequi possit, hac actione residuum à fideiussore petere potest. l. si mandaverit. 22. §. interdum. & l. si mandatum. 45. §. fin. ff. mandati.

Secundo, cum alicui, vel alii crederet ab alio est mandatum, de qua *idem* in iam dicto loco specialiter agitur.

Tertio, si diu steterit in obligatione fideiussoris, & ideo ad liberationem agere velit, Gail. lib. 2. observat. 29. Quod pulchre notatur in decisio. Meichsind. lib. 1. decis. 21. num. 15. & 16. his verbis: Constat ex contractu fideiussionis duas oriri actiones, seu obligationes: una videlicet, quæ contrahitur inter fideiussorem & creditorem, quæ est ex stipulatu. l. blanditus. C. de fideiuss. Altera, quæ contrahitur inter fideiussorem & reum principalem, quæ est obligatio & actio mandati, ita scilicet si reo principali mandante, vel patiente, vel ratum habere, fideiussor se obligavit, l. rogatus, l. qui fidem. l. si remunerandi. §. si passim. ff. mandati. & l. mandati. & ibi gloss. C. de fideiussor. & §. si quid autem. Inst. de fideiussor. Marant. disput. 6. num. 12. Alias enim, si quis pro absente

fideiuberet, tunc non mandati, sed negotiorum gestorum actio contra principalem competere, l. ex mandato. ff. mandati. cum similib. Libelli igitur nostri tam narratis, quam conclusionem attentis, ubi Actores petunt se à fideiussione liberari, vel ratione damnorum, & interesse, quingentos thaleros sibi persolui: brevitur puto actione mandati contraria civili actio esse, quæ datur fideiussori aduersus reum principalem, pro consequenda liberatione, indemnitatem & interesse, vt per Rosford. Rubr. de actione mandati contraria. part. 4. Ioan. Crispin. Monte, in tract. suo de terminis alii. num. 151. Oldend. class. 4. art. 24. de actionibus mandati directæ & contraria. Tenetur namque Reus fideiussorem, qui fidem suam pro eo interposuit, indemnem servare, tam de debito vel facto principali, quam de accessoriis, expensis, & interesse, cap. 2. & 3. Extra de fideiussor. Et plene de hac re Hyppol. de Marsil. in rubric. ff. de fideiussor. num. 213. & numer. 222. Concludo igitur dicta actione mandati contraria civili actum esse.

Item: **Actio ex empto**, † quæ datur fideiussori solventi contra creditorem, cui solvit, vt is sibi solventi cedat actiones, tam contra confideiussores, quam contra debitorem principalem: quod egregie declarat Valentin. Franc. in tractat. de fideiussor. cap. 5. numer. 484. & 485.

Datur & eadem empti actio, in casu, qui supra, de emptione relatus est.

Ex quasi † contractu, institoria actio competit, si quis pro eo quem negotiorum gestioni proposuit, fideiussit, l. penult. §. taberne. ff. de institoria actione.

EX DELICTO, iniuriarum actio datur: quæ competit ob reiectos idoneos fideiussores, l. 5. si vero. §. 1. & ibi Bart. lafon num. 4. & Doct. ff. qui satisfada. Gomez. tom. 3. variat. resolut. cap. 9. num. 8.

Huius affine est aliud pœnale iudicium, quod 7 imponit pœnam quinquaginta aureorum ei, qui necessarii personam fideiussorem sciens non accipit. l. 2. ff. in ius vocati vt eant.

Tertio, † quoad actionem pœnæ, contra 8 fideiussorem, de presentando proceditur executione,

de elect. etiam in his quæ sunt iuris naturalis. Sententia enim, & res iudicata comparantur naturæ, l. in fin. de liber. agnoscenda. quia ius facit, & originem creat. Bald. in i. am ex isto loco. per d. l. 1. & in reper. l. placet. colum. 7. Cod. de sacrosanct. eccles. facit text. in l. quoriscumque. C. de decurionib. lib. 10. ubi textus comparat duo illa, videlicet, naturam, & originem, cum iudicio & sententiâ inter partes lata. His accedit, quod

- 12 Sententiâ & iuramentum æquiparantur, l. sed etsi possessori. §. fin. de iureiur. l. post rem. de re iudic. l. ino maiorem habet effectum res iudicata, quam iuramentum etiam iudiciale. Castr. Alex. lason, & alii in l. eum qui §. si iurav. ro. de iureiur. Cum itaque promissorium iuramentum intensius operetur, & sic promissio, quæ sit iuramento, augeat, fulciat, & firmiorem reddat contractum, nudumque pactum vestiât, & ad agendum habiliter, per supra allegata iura; non minus certe sententiæ, rei que iudicatæ tribuendum erit: cum & hæc vim habeat transferendi dominium, l. sunt & alia. in fin. & l. sed etsi res iudicata. de publ. in rem action. Bart. & Doctor. in l. ex hoc iure. circa princip. de iustit. & iur. Eamque communem opinionem esse dicit lat. ibidem num. 45. in fine.

- 13 Ex quâsi contractû: i rei iudicatæ Remedium competit, si arbitri pronuntient; de quo infra de arbitris latius.

REALIA Remedia sunt: Actio confes-

- 14 soria, i vel negatoria, cum quis negat vel confitetur, ratione transactionis ius vel servitium competere: vt obsequium in d. causa Excit. contra Bermerfheim: & Meyn contra Ersf. sunt. Exemplum huius rei proponitur in decis. rerum iudicat. Camer. sub nomine Gilman. decis. 10. part. 2. ubi sic legitur: Quemadmodum ex libello & articulis Actorum positionalibus colligitur. cõqueruntur Actores, quod Reus contra antiquum usum, & transactionem, ac præsertim rem iudicatam, conetur noua & insolita ab ipsis extorquere onera: videlicet datam vel tributum, scilicet, das Angeldt vom Wein/ inweng Jar lang/ von jeder Df. men/ so vom Zapffen verschencket wirdt/ acht Maß/ widerländischer Wehrung/ jährlich zu je, der Zrenfasten zu reichin. Ideo mihi videtur, si cui in præcedenti causa dixi: die rechte artick,

sire Klag/ Schagung/ end Zrondenst belan, gendt/ imploratum ab ipsis esse officium iudicis, per iura ibidem remissive allegata, vel vt ibi quoque admonuit iudicati actionem instituerunt, similiter per iura ibi deducta: Et incidenter, vltra rem iudicatam, tursus multum vtgere videntur transactionem, quam se cum Reo fecisse asserunt: quod scilicet Reo dederint 600. floren. vt perpetuo ab illa exactione des Angeldts vom Wein/ immunes & liberiscent. Non tamen principaliter agunt ex illa transactione: quemadmodum etiam ex nudo pacto transactionis agi non potest, secundum Bartol. in l. siue apud. num. 2. C. de transact. tamen etiam tacite inculcant negotiorum actionem, per iura in dicta causa allegata. Ad quæ omnia, breuitatis gratia, me remitto. Et conueniunt supra, de actionibus ex stipulato, hoc capite allata.

C A P V T V.

De fideiussionum Remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 Restitutio in integrum.
- 2 Ex stipulato. 3 Mandati.
- 4 Empti. 5 Infortioria.
- 6 Iniuriarum. 7 Penale iudicium.
- 8 Ratione exactionis pæna quomodo procedatur.
- 9 Contractus in iudicio factus habet vim confessionis.
- 10 Officium Iudicis nascitur ex contractu iudicis.
- 11 In criminalibus actio Iudicis magnam habet officium.
- 12 Hypothecaria an concurrat, & quæ præferatur.
- 13 Exquisitissimi tam quæ ad præx, quam Theoriam, de fideiussionibus Tractatus Ant. Hering. L. qui breui in lucem produrus speratur, commendatio.

Ratione fideiussionis, vel officii Iudicis imploratur, vel actiones intentantur.

OFFICIUM Iudicis imploratur;

Primo, cum petitur Restitutio in i integrum, de quo Stott. Odd. part. 2. quæst. 54. art. 1. ubi disserit; An minor restitutio aduersus fideiussionem sibi factam. Secundo, an minor restitatur aduersus fideiussionem a se pro aliis factam: & respondetur, quod sic. Tertio, quid iuris, si lachio à minore non probetur, & restitui velut ex eo tantum, quia fideiussit.

insit. Quarto, quid: si pro patre fideiussit. Quinto, quid: si principalis debitor est solvendo. Sexto, quid: si minor successerit ipsi principali. Septimo, quid: si minor fideiussit in rem suam. Octavo, quid iuris sit: si iuramento firmata sit fideiussio.

Secundo, competit officium Iudicis, in casu, *supra* num. 8. relato.

ACTIONES; quæ intentantur: vel personales sunt, vel reales.

PERSONALES veniunt ex contractu, vel delicto.

Ex **CONTRACTU** autem vel vero, vel quasi.

Ex vero contractu,

- 1 *Actio ex stipulatu: † insit. de fideiuss. Roff. de actionibus ex stipulatu. num. 11. part. 4. Et consideratur in causa Josian & Chelen contra Ottonem Endorff: & in quadam alia ardua causa, in qua anno 68. 13. Septemb. pronuntiatum.*
- 2 *Item: † Actio mandati (ut consideratum in d. causa Josian & Chelen contra Ottonem Endorff.)*

Primo, si creditor mandato fideiussoris, cum debitore principali, vel alio, experietur, nec solidum ab eo consequi possit, hac actione residuum à fideiussore petere potest. l. si mandator. o. 22. §. interdum. & l. si mandatum. 45. §. fin. ff. mandati.

Secundo, cum alicui, ut alii crederet ab alio est mandatum, de qua itidem in iam dictu loco specialiter agitur.

Tertio, si diu steterit in obligatione fideiussor, & ideo ad liberationem agere velit, Gail. lib. 2. observat. 29. Quod pulchre notatur in decisio. Meichsn. lib. 1. decis. 21. num. 15. & 16. his verbis: Constat ex contractu fideiussionis duas oriri actiones, seu obligationes: una videlicet, quæ contrahitur inter fideiussorem & creditorem, quæ est ex stipulatu. l. mandatus. C. de fideiuss. Altera, quæ contrahitur inter fideiussorem & reum principalem, quæ est obligatio & actio mandati, ita scilicet si reo principali mandante, vel patiente, vel ratum habere, fideiussor se obligavit, l. rogatus, l. qui fidem. l. si remunerandi. §. si passus ff. mandati. & l. mandati. & ibi gloss. C. de fideiussor. & §. si quid autem. In ff. de fideiussor. Marant. disput. 6. nu. 12. Alias enim, si quis pro absente

fideiuberet, tunc non mandati, sed negotiorum gestorum actio contra principalem competeret, l. ex mandato ff. mandati. cum similib. Libelli igitur nostri tam narratis, quam conclusionem attentis, ubi Actores petunt se à fideiussione liberari, vel ratione damnorum, & interesse, quingentos thaleros sibi perfolui: breviter puto actione mandati contraria civili actum esse, quæ datur fideiussori aduersus reum principalem, pro consequenda liberatione, indemnitate & interesse, ut per Rosted. Rubr. de actione mandati contraria. part. 4. Ioan. Crisp. à Monte, in tract. suo de terminis acti. num. nu. 51. Oldend. class. 4. act. 24. de actionibus mandati directa & contraria. Tenetur namque Reus fideiussorem, qui fidem suam pro eo interposuit, indemnem servare, tam de debito vel factio principali, quam de accessionibus, expensis, & interesse, cap. 2. & 3. Extra de fideiussor. Et plene de hac re Hyppol. de Martil. in rubric. ff. de fideiussor. num. 213. & numer. 222. Conclusio igitur dicta actione mandati contraria civili actum esse.

Item: Actio ex empto, † quæ datur fideiussori solventi contra creditorem, cui solvit, ut is sibi solventi cedat actiones, tam contra confideiussorem, quam contra debitorem principalem: quod egregie declarat Valentin. Franc. in tractat. de fideiussor. cap. 5. numer. 484. & 485.

Datur & eadem empti actio, in casu, qui supra, de emptione relatus est.

Ex quasi † contractu, institoria actio competit, si quis pro eo quem negotiorum gestioni proposuit, fideiussit, l. penult. §. taberna. ff. de institoria actione.

Ex **DELICTO**, iniuriarum actio datur: 6 quæ competit ob reiectos idoneos fideiussores, l. §. si vero. §. 1. & ibi Bart. lafon num. 4. & Doct. ff. qui satruda. Gomez. tom. 3. variar. resolut. cap. 9. num. 8.

Huius affine est aliud pœnale iudicium, † quod 7 imponit pœnam quinquaginta aureorum ei, qui necessariam personam fideiussorem sciens non accipit. l. 2. ff. in ius vocati ut eant.

Tertio, † quoad actionem pœnæ, contra 8 fideiussorem, de presentando proceditur execu-

V V
cuius,

derleß. etiam in his quæ sunt iuris naturalis. Sententia enim, & res iudicata comparantur naturæ, l. in fin. de liber. agnoscend. quia ius facit, & originem creat. Bald. in i. am citato loco. per d. l. i. & in repet. l. placet. colum. 7. Cod. de sacrosanct. Eccles. facit text. in l. quotiescumque. C. de decurionib. lib. 10. vbi textus comparat duo illa, videlicet, naturam, & originem, cum iudicio & sententia inter partes lata. His accedit, quod
 12 sententia & iuramentum æquiparantur, l. sed et si possideri. §. fin. de iureiur. l. post rem. de re iudic. Inno maiorem habet effectum res iudicata, quam iuramentum etiam iudiciale. Castr. Alex. Iason, & alii in *Leum qui §. si iurau. ro. de iureiur.* Cum itaque promissorium iuramentum intensiue operetur, & sic promissio, quæ sit iuramento, augeat, fulciat, & firmiorem reddat contractum, nudumque pactum vestiatur, & ad agendum habiliat, per supra allegata iura; non minus certe sententiæ, rei quæ iudicatæ tribuendum erit: cum & hæc vim habeat transferendi dominium, l. sunt & alia. in fin. & l. sed et si res iudicata. de publ. in rem actio. Bart. & Doctor. in l. ex hoc iure. circa princip. de iustit. & iur. Eamque communem opinionem esse dicit Ias. ibidem num. 45 in fine.

- 13 Ex QUASI contracto: §. rei iudicatæ Remedium competit, si arbitri pronuntient; de quo infra de arbitris latius.

REALIA Remedia sunt: Actio confessoria, §. vel negatoria, cum quis negat vel confitetur, ratione transactionis ius vel seruitium competere: vt obseruatum in d. causa Greit contra Gernersheim: & Meyn contra Ersf. surre. Exemplum huius rei proponitur in decis. rerum iudicat. Camer. sub nomine Giluan. decis. 10. part. 2. vbi sic legitur: Quemadmodum ex libello & articulis Actorum positionalibus colligitur. cōqueruntur Actores, quod Reus contra antiquum usum, & transactionem, ac præsertim rem iudicatam, conetur noua & insolita ab ipsis extorquere onera: videlicet dationem vel tributum, scilicet, das Vngelst vom Wein/zwengls Jar lang/von jeder Dshmen/so vom Zapffen verschenckt wirdt/acht Maß/underständischer Wehrung/jährlich zu jeder Fronfasten jar reichin. Ideo mihi videtur, si cui in præcedenti causa dixi: die rechte arttu,

sirte Klags/Schagung/und Frondienst belan, gendt/imploratur ab ipsis esse officium iudicis, per iura ibidem remissive allegata, vel vt ibi quoque admonui iudicari actionem instituerunt, similiter per iura ibi deducta: Et incidenter, vltra rem iudicatam, rursus multum vtgere videtur transactionem, quam se cum Reo fecisse asserunt: quod scilicet Reo dederint 600. floren. vt perpetuo ab illa exactione desit Vngelst vom Wein / immunes & liberi essent. Non tamen principaliter agunt ex illa transactione: quemadmodum etiam ex nudo pacto transactionis agi non potest, secundum Bartol. in l. siue apud. num. 2. C. de transacti. tamen etiam tacite inculcant negatoriam actionem, per iura in dicta causa allegata. Ad quæ omnia, supradictis gratia, me remitto. Et conueniunt supra, de actionibus ex stipulatu, hoc capite allata.

CAPVT V.

De fideiussionum Remediis.

SYMMARIA.

- 1 Restitutio in integrum.
- 2 Ex stipulatu.
- 3 Mandati.
- 4 Empti.
- 5 Infortiora.
- 6 Iniuriarum.
- 7 Penale iudicium.
- 8 Ratione exactionis pena quomodo procedatur.
- 9 Contractus in iudicio factus habet vim confessionis.
- 10 Officium Iudicis nascitur ex contractu iudiciali.
- 11 In criminalibus actio Iudicis magnam habet efficaciam.
- 12 Hypothecaria an concurrat, & quæ præferatur.
- 13 Exquisitissimi tam quoad præsentia, quam Theoriam, de fideiussionibus Tractatus Ant. Hering. L. qui breuis in lucem prodierunt peratur, commendatio.

Ratione fideiussionis, vel officii Iudicis imploratur, vel actiones intentantur.

OFFICIUM Iudicis imploratur;

Primo, cum petitur Restitutio in §. integrum, de quo Sfort. Odd. part. 2. quæst. 54. artic. 1. vbi differit; An minor restituatur aduersus fideiussionem sibi factam. Secundo, an minor restituatur aduersus fideiussionem a se pro alius factam: & respondetur, quod sic. Tertio, quid iuris, si læsio a minore non probetur, & restitui velit ex eo tantum, quia fideiussit.

huit. Quarto, quid: si pro patre fideiussit. Quinto, quid: si principalis debitor est solvendo. Sexto, quid: si minor successerit ipsi principali. Septimo, quid: si minor fideiussit in rem suam. Octavo, quid iuris sit: si iuramento firmata sit fideiussio.

Secundo, competit officium Iudicis, in casu, supra num. 8. relato.

ACTIONES; quæ intentantur: vel personales sunt, vel reales.

PERSONALES veniunt ex contractu, vel delicto.

EX CONTRACTU autem vel vero, vel quasi.

Ex vero contractu,

1. *Actio ex stipulatu:* † *Instit. de fideiuss.* Roff. *de actionibus ex stipulatu. num. 11. part. 4.* Et consideratur in causa *Johann Eschelen* contra *Ottomem Endorff*: & in quadam alia ardua causa, in qua anno 68. 13. Septemb. pronuntiatum.
2. Item: † *Actio mandati* (vt consideratum in d. causa *Johann Eschelen* contra *Ottomem Endorff*.)

Primo, si creditor mandato fideiussoris, cum debitor principalis, vel alio, experiatur, nec solidum ab eo consequi possit, hæc actio ne residuum à fideiussore petere potest. *l. si mandauero. 22. §. interdum. & l. si mandatum. 45. §. fin. ff. mandati.*

Secundo, cum alicui, ut alii crederet ab alio est mandatum, de qua *videm* in iam dictu locu specialiter agitur.

Tertio, si diu stetit in obligatione fideiussor, & ideo ad liberationem agere velit, *Gail lib. 2. observat. 29.* Quod pulchre notatur in decisio. *Meichsner lib. 1. decis. 21. num. 15. & 16.* his verbis: Constat ex contractu fideiussionis duas oriri actiones, seu obligationes: una videlicet, quæ contrahitur inter fideiussorem & creditorem, quæ est ex stipulatu, *l. blanditus. C. de fideiuss.* Altera, quæ contrahitur inter fideiussorem & reum principalem, quæ est obligatio & actio mandati, ita scilicet reo principali mandante, vel patiente, vel ratum habente, fideiussor se obligavit; *l. rogatus. l. qui fidem. l. si remunerandi. §. si passus ff. mandati. & l. mandati. & ibi gloss. C. de fideiussor. & §. si quid autem. In ff. de fideiussor. Marant. disp. 6. num. 12.* Aliæ enim, si quis pro absente

fideiuberet, tunc non mandati, sed negotiorum gestorum actio contra principalem competeret, *l. ex mandato ff. mandati cum similib.* *Libelli* igitur nostri tam narrati, quam conclusionem attentis, ubi Actores petunt se à fideiussione liberari, vel ratione damnorum, & interesse, quingentos thalers sibi persolui: breviter puto actionem mandati contraria civili actui esse, quæ datur fideiussori adversus reum principalem, pro consequenda liberatione, indemnitate & interesse, vt per *Rosied. Rubr. de actione mandati contraria. part. 4. Ioan. Crisp. Monte, in tract. suo de terminu actuum, num. 51. Oldend. class. 4. ad. 24. de actionibus mandati directa & contraria.* Tenetur namque Reus fideiussorem, qui fidem suam pro eo interposuit, indemnem servare, tam de debito vel facto principali, quam de accessionibus, expensis, & interesse, *cap. 2. & 3. Extra de fideiussor.* Et plene de hac re *Hyppol. de Marfil. in rubric. ff. de fideiussor. num. 213. & numer. 222.* Concludo igitur dicta actione mandati contraria civili actum esse.

Item: *Actio ex empto* . . . † quæ datur fideiussori soluenti contra creditorem, cui solvit, vt is sibi soluenti cedat actiones, tam contra confideiussores, quam contra debitorem principalem: quod egregie declarat *Valentin. Franc. in tractat. de fideiussor. cap. 5. numer. 484. & 485.*

Datur & eadem empti actio, in casu, qui supra, de emptione relatus est.

Ex quasi contractu, institutoria actio competit, si quis pro eo quem negotiorum gestioni proposuit, fideiussit, *l. penult. §. taberne ff. de institutoria actione.*

EX DELICTO, iniuriarum actio datur: quæ competit ob reiectos idoneos fideiussores, *l. §. si vero. §. 1. & ibi Bart. lafon num. 4. & Doct. ff. qui satiusda. Gomcz. tom. 3. variat. resolut. cap. 9. num. 8.*

Hæc affine est aliud pœnale iudicium, † quod inponit pœnam quinquaginta aureorum ei, qui necessariâ personam fideiussorem sciens non accipit, *l. 2. ff. in ius vocati vt cant.*

Tertio, † quoad actionem pœnæ, contra fideiussorem, de presentando proceditur execu-

derleß. etiam in his quæ sunt iuris naturalis. Sententia enim, & res iudicata comparantur naturæ, l. i. in fin. de liber. agnoscend. quia ius facit, & originem creat. Bald. in i. am citato loco. per d. l. i. & in re per. l. placet colum. 7. Cod. de sacrosanct. Eccles. facit text. in l. quotiescumque. C. de decurionib. lib. 10. vbi textus comparat duo illa, videlicet, naturam, & originem, cum iudicio & sententiâ inter partes lata. His accedit, quod
 12 sententiâ & iuramentum æquiparantur, l. sed et si possessori. §. fin. de iur. iur. l. post rem. de re iudic. Imo maiorem habet effectum res iudicata, quam iuramentum etiam iudiciale. Castr. Alex. Iason, & alii in l. eum qui §. si iurauit. ro. de iur. iur. Cum itaque promissorium iuramentum intensius operetur, & sic promissio, quæ sit iuramento, augeat, fulciat, & firmiorem reddat contractum, nudumque pactum vestiatur, & ad agendum habilioret, per supra allegata iura; non minus erit sententiæ, rei que iudicatæ tribuendum erit: cum & hæc vim habeat transferendi dominium, l. sunt & alia. in fin. & l. sed et si res iudicata. de publ. in rem actio. Bart. & Doctor. in l. ex hoc iure. circa princip. de iustit. & iur. Eamque communem opinionem esse dicit la. ibidem num. 45. in fine.

13 Ex QUASI contractu: rei iudicatæ Remedium competit, si arbitri pronuntient; de quo infra de arbitris latius.

REALIA Remedia sunt: Actio confessoria, ¶ vel negatoria, cum quis negat vel confitetur, ratione transactionis ius vel seruitutis competere: vt observatum in d. causa Exerit contra Gernersheim: & Meynß contra Ersi. sutt. Exemplum huius rei proponitur in decis. rectam iudicat. Camer. sub nomine Gilman. decis. 10. part. 2. vbi sic legitur: Quemadmodum ex libello & articulis Actorum positionalibus colligitur. cõquetuntur Actores, quod Reus contra antiquum usum, & transactionem, ac præsertim rem iudicatam, conetur noua & insolita ab ipsis extorqueret onera: videlicet dationem vel tributum, scilicet, das Ungeldt vom Wein/preussig Jar lang/von jeder Df. men/so vom Zapfen verschencket wirdt/ ad h. Maß/underländischer Wehrung/jährlich zu jeder Bronsfassen zu reichen. Ideo mihi videtur, sicut in p. prædecti causa dixi: die rechte articu-

sire Klag/Schagung/vnd Brendienst belan, genbt/imploratum ab ipsis esse officium Iudicis, per iura ibidem remissive allegata, vel: vt ibi quoque admonuit iudicari actionem instituerunt, similiter per iura ibi deducta: Et incidenter, vltra rem iudicatam, rursus multum vrgeere videntur transactionem, quam se cum Reo fecisse asserunt: quod scilicet Reo dederint 600. floren. vt perpetuo ab illa exactione desß Ungeldts vom Wein / immunes & liberi essent. Non tamen principaliter agunt ex illa transactione: quemadmodum etiam ex nudo pacto transactionis agi non potest, secundum Bartol. in l. siue apud. num. 2. C. de transact. tamen etiam tacite inculcant negatoriam actionem, per iura in dicta causa allegata. Ad quomouia, breuitatis gratia, me remitto. Et conueniunt supra, de actionibus ex stipulatu, hoc capite allata.

CAPVT V.

De fideiussionum Remediis.

SYMMARIA.

- 1 Restitutio in integrum.
- 2 Ex stipulatu.
- 3 Mandati.
- 4 Empti.
- 5 Infortiora.
- 6 Iniuriarum.
- 7 Penale iudicium.
- 8 Ratione exactionis pæna quomodo procedatur.
- 9 Contractus in iudicio factus habet vim confessionis.
- 10 Officium Iudicis nascitur ex contractu iudiciali.
- 11 In criminalibus actio Iudicis magnam habet efficaciam.
- 12 Hypothecaria ad concurrere, & quæ præferatur.
- 13 Exquisitissimi tam quoad praxin, quam Theoriam, de fideiussionibus Tractatus Amr. Hering. L. qui breui in lucem prodierunt operatur, commendatio.

Ratione fideiussionis, vel officii Iudicis Imploratur, vel actiones intemantur.

OFFICIUM Iudicis imploratur;

Primo, cum petitur Restitutio in ¶ integrum, de quo Sfort. Odd. part. 2. quæst. 34. artic. 1. vbi disserit; An minor restituatur aduersus fideiussionem sibi factam. Secundo, an minor restituatur aduersus fideiussionem à se pro aliis factam: & respondetur, quod sic. Tercio, quid iuris, si hæc à minore non probetur, & restitui velit ex eo tantum, quia fidei-

infr.

instit. Quarto, quid: si pro patre fideiussit. Quinto, quid: si principalis debitor est solvendo. Sexto, quid: si minor successerit ipsi principali. Septimo, quid: si minor fideiussit in rem suam. Octavo, quid iuris sit: si iuramento firmata sit fideiussio.

Secundo, competit officium Iudicis, in casu, supra num. 8. relato.

ACTIONES; quæ intentantur: vel personales sunt, vel reales.

PERSONALES veniunt ex contractu, vel delicto.

EX CONTRACTU autem vel vero, vel quasi.

Ex vero contractu,

- 2 Actio ex stipulatu: † Instit. de fideiuss. Ross. de actionibus ex stipulatu. num. 11. part. 4. Et consideratum in causa Johan. Edelsen contra Ottonem Endorff: & in quadam alia ardua causa, in qua anno 68. 13. Septemb. pronuntiatum.
- 3 Item: † Actio mandati (vt consideratum in d. causa Johan. Edelsen contra Ottonem Endorff.)

Primo, si creditor mandato fideiussoris, cum debitore principali, vel alio, experietur, nec solidum ab eo consequi possit, hac actione residuum à fideiussore petere potest l. si mandauero. 22. §. interdum. & l. si mandatum. 45. §. fin. ff. mandati.

Secundo, cum alicui, vt alii crederet ab alio est mandatum, de qua isdem in tam dictis locis specialiter agitur.

Tertio, si diu stetit in obligatione fideiussoris, & ideo ad liberationem agere velit, Gail. lib. 2. observat. 29. Quod pulchre notatur in decisio. Meichs. lib. 1. decis. 21. num. 15. & 16. his verbis: Constat ex contractu fideiussionis duas oriri actiones, seu obligationes: vna videlicet, quæ contrahitur inter fideiussorem & creditorem, quæ est ex stipulatu l. blanditus. C. de fideiuss. Altera, quæ contrahitur inter fideiussorem & reum principalem, quæ est obligatio & actio mandati, ita scilicet reo principali mandante, vel patiente, vel ratum habere, fideiussor se obligavit, l. rogatus, l. qui fidem. l. si te munerandi. §. si passus ff. mandati. & l. mandati. & ibi gloss. C. de fideiussor. & §. si quid autem. Instit. de fideiussor. Matant. disput. 6. nu. 12. Alias enim, si quis pro absente

fideiuberet, tunc non mandati, sed negotiorum gestorum actio contra principalem competeret, l. ex mandato. ff. mandati. cum similib. Libelli igitur nostri tam narratis, quam conclusionem attentis, vbi Actores petunt se à fideiussione liberari, vel ratione damnorum, & interesse, quingentos thaleros sibi persolui: breuiter puto actione mandati contraria civili actum esse, quæ datur fideiussori aduersus reum principalem, pro consequenda liberatione, indemnitate & interesse, vt per Rosend. Rubr. de actione mandati contraria. part. 4. Ioan. Crisp. à Monte, in tract. suo de terminis acti. num. 11. §. 1. Oldend. class. 4. tit. 24. de actionibus mandati directa & contraria. Tenetur namque Reus fideiussorem, qui fidem suam pro eo interposuit, indemnem seruare, tam de debito vel facto principali, quam de accessioibus, expensis, & interesse, cap. 2. & 3. Extra de fideiussor. Et plene de hac re Hyppol. de Marsil. in rubric. ff. de fideiussor. num. 213. & numer. 221. Concludo igitur dicta actione mandati contraria civili actum esse.

Item: Actio ex empto, † quæ datur fideiussori soluenti contra creditorem, cui soluit, vt is sibi soluenti cedat actiones, tam contra confideiussores, quam contra debitorem principalem: quod egregie declarat Valentin. Franc. in tractat. de fideiussor. cap. 5. numer. 484. & 485.

Datur & eadem empti actio, in casu, qui supra, de emptione relatus est.

Ex quasi † contractu, institutoria actio competit, si quis pro eo quem negotiorum gestioni proposuit, fideiussit, l. penult. §. taberna. ff. de institutoria actione.

EX DELICTO, iniuriarum actio datur: 6 quæ competit ob reiectos idoneos fideiussores, l. 5. §. vero. §. 1. & ibi Bart. lafon num. 4. & Doct. ff. qui satuda. Gomez. tom. 3. variat. resolut. cap. 9. num. 8.

Huius affine est aliud pœnale iudicium, † quod 7 inponit pœnam quinquaginta aureorum ei, qui necessariâ personam fideiussorem sciens non accipit, l. 2. ff. in ius vocati vt eant.

Tertio, † quoad actionem pœnæ, contra 8 fideiussorem, de presentando proceditur execu-

V V cutione,

Alciat. putet, quando contractus in certam nomen transiit, tunc actionem præscriptis verbis locum non habere. Alciat. *paradox. cap. 1. lib. 5.* Donellus tamen propter *d. l. 1. hunc casum* specialiter esse exceptum dicit, Donell. *de præscript. verb. tit. 1. W. esenbec. vtramque actionem* coniungi posse putat, in *parat. tit. de præscript. verb.* Vnde facile colligi potest, non referri e, vtram harum actionum intentatam dicamus. Interim negari non potest, Adupcatum Aëtoris nostri pignoratitiam potius instituisse.

Tertium exemplum prioribus illustratum habetur in eisdem de conditionibus, *decis. ult. lib. 2.* Sed quia de illo supra *lib. 2. c. ult. in fine*, actum, & nimis prolixum est, eò lectorem remitto. Euincitur autem ibi latissime, pactum de retrovendendo esse personalem obligationem: licet alii hoc casu rei vindicationem dari dicant, vt infra.

- 9 Deinde, de dote & etiam ex pactis dotalibus competit.

Ex innominato cōtractu dantur etiam sæpe actiones, licet pacta non sint
10 contractus & innominati, vt late discussit Angel. Marheac. *lib. 1. de via & ratione intru. c. 5. num. 29. & sequentibus.*

11 Primo præscriptis & verbis, vt supra *num. 6.* attingit, & *d. l. 7.* Et exemplum eius rei illustrare,

12 de quo in Camera actum, & hanc rem alias satis intricatam, explicabit. Nam ita votabatur in causa *Suring* contra *Meyseslein* anno 1589. mense Septembri. Actum ex contractu remunerationis limitatæ, ac conditionatæ, ex clausula videlicet *resoluitur & rescuatur* regressis. Quanquam autem duas ex huiusmodi conuentionibus actiones existere prodicimur sit; scilicet primam illam: ex contractu præambulo informatam, ex eo quod in pactum deducitur; & peculiarem ex pacto, seu coherencia contractus insurgentē, quæ præscriptis verbis appellatur. Titusque *de retractu. conuent. §. 1. gloss. 1. num. 2. & 3.* Mynsing. *obseruat. 69. cent. 6.* Tamen cum primus ille contractus noster nomen peculiare non habeat, nec certam patri nominatam actionem: ideo non aliam, quam præscriptis verbis compe-

tere dicendū videtur; cum vnus omnino contractus sit; do vt facias. Quanquam enim pecunia interueniat quasi loco pretii, vt pretium tamen non interuenit, sed dotis nomine, & fauore familiæ, quod ipsum etiam ostendit verbum *Werbsehrung*; pretium verum non esse, neque consequenter venditionem. Neque etiam primæua actione experti Aëtores dici possunt, petitione videlicet hæreditatis, quam nec verbis libelli, & eiusdem conclusioni cōgruere Reimer contendunt, neque ea facile competere; siue enim de delata iam hæreditate paterna, vel inaterna eaque, accepta pecunia certa, vel per repudiationem, vel per cessionem in aliū translata, agatur, nō potest facile redintegrari hæreditatis petitio, quæ semel competit, & extincta est, & res ad aliū ex contractu peruenit; prout de hæreditate vendita dicitur: siue de futura, & deinceps deferenda hæreditate agatur; quamvis, pecunia data, per alium iam occupata est: eadem, vt ibi dictum est, ratio obtinet. Quatenus vero (vt in Christophori bonis) nondum data illa est pecunia, alius iam exiit hæres *Stegfried* / cuius patrimonium incepit esse hæreditas illa; & ita iure vltio vniuersali peti non potest, prout inferius dicitur: Quare præscriptis verbis actioni inhæret, per ea quæ notat Oldendorp. *class. 4. actio. 40. numero 1.*

EX DELICTO: Actio & de dolo; alia de iniuria, & *l. 1. Instit. de except. l. 5. dolo. C. de iniuriis lib. stipul. Alex. conf. 4. c. 1. num. 2. vol. 3.*

REALIA Remedia: Vel ex vltima voluntate, vel ex actibus inter viuos descendunt.

Ex vltima voluntate: & peti-
14 tio hæreditatis, cuius exemplum ex symphor. supplic. *part. 3. not. 6. num. 141.* huc transferre oportet pretium esse dixi: Vbi sic legitur. Actum puto petitione hæreditatis, in pactis allegatis fundata, & actio præscriptis verbis ex pacto dari potest. Ioan. Maria. Rimin. in *l. bonæ fidei. num. 3. C. de pact.* Et hoc respectu clausulam salutare parum operari: sed ex vi verbi & interpretatione pactorum pendere totam causam, puta, &c. Alia etiam quæ *num. 12. de innomi-*

innominatis contractibus dicta, huc referri possunt.

15 **Ex actibus inter viuos:† vilis** rei vindicatio, ex pacto de retrouendendo, per text. in l. *scum venderet*, & ibi Castrens. nu. 5. de pign. action. Menoch. post alios consil. 63. nu. 14. Crauet. consil. 201. num. 1. Quam tamen opinionem Camera non seruat, vt supra hoc loco num. 8. dictum, & Mynsing. cent. 6. d. obseru. 69. Gail. lib. 2. obseru. 16. num. 4. Adde Hieron. Cagn. in l. 2. C. de pact. inter empt. & venditor. numero 32. Et notatum in causa Arnolt Köllerschmidt/ contra Annen Delingen: Et in causa Bernh. hardt von Dhr contra Ekerhardt von D. Licet certis calibus hoc pactum rem legni non negent, quos refert Crauet. consil. 201. Item Cephal. consil. 40. num. 41. lib. 1. Competit autem hac Actio: Primo, si in subsidium contra possessorem, emptore facultatibus lapso, agatur. Menoch. d. consil. 63. num. 21. 22. 23. Secundo, si pactum factum sub hypothecatione rei venditæ. Menoch. ibidem. num. 27. & 28. que. n. omnino vide. Tertio, si sit illicitum. Quarto, si statuto introductum. Quinto, si pactum sit iuratum. Cephal. d. consil. 41. Menoch. d. loc. num. 21.

16 **Pactum† quoque di i**, hypothecarium hic locum sibi vindicare, cum videatur esse hypotheca constituta, vide Mynsing. obseruat. 70. cent. 6. Cum tamen Camera hunc contractum emptionis, nō pignorationem statuatur, vt notatum anno 1580. in causa Wilsow contra Wilsow / das Hansß Nadum betreffend: Ideo id hic non atcius vrgemus.

CAPVT IV.

De transactionum Remediis.

SYMMARIA.

- 1 Officium Iudicis quomodo hic competat.
- 2 Executioe procedi. ex. exemplo Camerali demonstratur.
- 3 Iudex ex causis cogere potest Partes ad transactionem.
- 4 Constitutio pignorationis.
- 5 Restitutio in integrum.
- 6 Ex stipulatu. quod exemplo Camerali edocetur.
- 7 Quasi negotoria.
- 8 Condictio indebiti.

- 9 Condictio ob causam.
- 10 Prescriptis verbis.
- 11 Sententia Iudicis facit de albo nigrum.
- 12 Sententia & in amantum quatenus equiparentur.
- 13 Ex quasi contractu.
- 14 Confessoria & negotoria.

EX transactione quæ proueniunt Remedia sunt multa: Eaque vel in officio Iudicis, vel in actionibus consistunt.

IN OFFICIO Iudicis † consentitia; vel ad ipsam Transactionem, vel eius inuentionem pertinent.

AD IPSAM Transactionem, eiusque obseruantiam.

Primo executiue † proceditur. Alciat. in l. 2. fratru. 10. C. de transact. Hinc & mandata executoria ad seruandam transactionem, impetrantur; vt factum in causa Klenden contra Braunschweig. Quamuis hoc non semper obtineat, prout nullities mihi hoc nomen supplicanti denegari sunt processus. Conueniunt notata in Decis. ien. præiudic. Camera, in verbo Mandata, de non turbando. hisce verbis: 13. Ianuarii, anno 92. exhibita supplicatio pro mandato, de non turbando contra Lucum homologatum, & decretum; Isti mandatū de non contrahendo transactioni cum clausula: *ertandt/das vbrige begeren abgeschlagen*, 20. Ianuarii, anno 92. in causa Resenburg contra Brandenburg. Sed in cau. a der Stadt Münster / contra den Bischoff / vnnnd dessen Statthalter vnnnd Nâhr daselbst / quia d. transactionis, remittendo causas transactionis ad Camera, erat Camera in sinuata, & quasi notoria, contra quam fecit Episcopus, nolens eam seruare, & sic altiore indagine res non requireret; mandatum sine clausula fuit decretum 15. Septemb. anno 92. Et in verb. *Exactoriales*, hisce verbis: *Quid si transactioni interuenit: An sicut super re iudicata: sic etiam super transactione Mandata executoria decerni possunt?* iterum exceptio transactionis in Camera, sicut & iuramenti, semper habita est pro tali, quæ altiore indagine requirit: & ideo executionem paratam non habet. Vide votum in causa B. contra B. S. Egedii Gessall betreffend. Et ibi D. C. bedeneck. Et cum in causa Egey contra die Herrar von

TT 3. C14/

magnæ differentię ratio hic apparet. Negatur enim ius esse Reis turbandi, aut impediendi iurisdictionem, in territorio Archiepiscopi.

Ex innominato: conditiones variantur.

8 Vtputa; *Condicio indebiti*. † Alciat. in l. 14. Cod. hoc tit. si Actor fidem fallat, nec Reus transactionis exceptione amplius uti possit, ad repetendum id, quod transactionis nomine dedit, *Lege inter*. 13. §. si quis post. ff. de conditione indebiti. Et si quis extraneus, transactione post rem iudicatam initam, soluerit, per d. *Lege inter*. 6. §. si post rem. & §. seq. de cond. indebiti.

Condicio † ob causam. Alciat. d. loco.

9 *Prescriptio* † verius alio; si interuentu rei vestitur, Meischner. *decisio*. 18. numero 12. & numero 22. versic. actum putat. Quæ, an bonæ fidei vel stricti iuris sit, d. s. licet ibidem numero 15. Hæcque utilis, vel civilis in factum dicitur: quod egregie multis adductis rationibus & argumentis demonstratum in causa Bartholomæi Geir contra Franc. Hyper. Item; si stipulatio transactioni non interuenit, d. l. cum nota. 6. & l. cum proponas. 17. in fine. & l. si pro fundo 33. §. ex stipulatione. C. eodem tit. *Decis.* re: un iudicatum Camera sub nomine Gilmanii, libro 2. *decisio* 5. vbi Schult. *consil.* 59. numero 3. cent. allegatur. Eiusque egregium exemplum in tom. symphorem. suppliat. part. 3. vot. 16. his verbis exat: Actor solum innuitur transactioni; constat autem, ex nuda transactione non dari regulariter actionem, sed tantum exceptionem apud act. l. siue. & ibi gloss. verbo, pacto. Cod. de transaction. l. i. d. l. cum nota. Cod. eodem tit. Az. in sum. n. 1. eodem tit. numero 12. Ratio, quia Actoris superest vetus actio, ad quam redire potest: quia prima actio per transactionem non est sublata, neque extincta. Illud tamen non obtrinet, si stipulatio conuentioni, siue transactioni adiecta sit, vel alius pactum nudum vestitum sit eoh'rentia contractus. Primum namque casu ex stipulatione actio competit, d. l. cum nota. l. si pro fundo. C. de transact. Az. vbi supra. num. 2. altero datur præscriptis verbi, all-giuribus. In nostro casu quidem nulla interuenit stipulatio: sed cum Actor ex sua parte adimpleuerit

transactionem, tradendo domum: Imo sola oblatio vim traditionis in transactione obtineat. Barr. l. sub pretextu. C. de transact. nu. 5. cum seq. puto actum præscriptis verbis, ad obseruandam transactionem, d. l. cum nota. d. l. si pro fundo. & pulchre Gilm. lib. 1. *decis.* 20. n. 30. hisce verbis: Deinde dubitari potest ex eo, quod dicitur gl. & d. in l. siue apud act. & l. si proponas. l. si pro fundo. l. cum nota. l. siquidem. C. de transact. vbi habetur, quod regulariter ex nuda transactione non agatur, sed solum excipiatur. Sed hic responderetur, quod transactio, quatenus est nudum pactum, quatuor modis vestitur, hoc est, redditur efficax, ad producendam actionem: videlicet stipulatione, iuramento, traditione, & acceptatione, d. l. cum nota. l. cum proponas. l. siue apud act. & l. vi responsum. l. si qui maior. C. eo. tit. Ferrar. in pract. de form. libel. vt pacta seruentur. Cum vero hoc casu, actores ex parte sua, contractum suum perfecte impleuerint, & singulis punctis transactionis satisfecerint; ita vt per Reos solummodo hæcenus, & quidē multis annis steterit, quo minus ab ipsis promissa effectum sortita fuerint; puto non in terminis nuda transactionis hic nos versari, & sic præscriptis verbis actionem locum habere, per tex. in d. l. cum nota. ibi Barr. in l. 2. l. et. circa fi. Cast. & Alex. & alii, & in d. l. siue apud act. vbi Cast. dicit n. 7. si implementum procedit ab Actore, vt in d. l. cum nota tunc datur actio præscriptis verbis directæ, si stipulatio non interuenit, vel utilis datiuæ, si processit à causa fortuito, post B. r. in iam cit. loc. & in d. l. si pro fundo n. 2. eod. tit. Deinde videtur transactionem nostram esse vestitam, & confirmatam per sententiam & rem iudicatam: Sententia enim, & res iudicata, pro veritate habentur. l. res iudicata. de reg. iur. & (pro ut etiam supra memoratum) tribuunt ius habenti, l. Iulianus verum debitorem. de cond. indebit. vbi Ias. dicit col. 2. n. 2. quod iudex facit de albo nigrum, & t. de nigro album, post Balan. in c. nostri. de elect. Habet enim sententia presumptionem, quoad rectitudinem processus, & etiam quoad iustitiam. Alexan. *conf.* 22. per tot. & *consil.* 123. col. 2. & *consil.* 136. n. 13. lib. 2. Et retrorahit effectum suum, facitque omnia esse rata inter litigantes, l. 35. iii. putare ff. sum. eris. l. eo tempore. §. 1. de pecul. Baldan. *consil.* est. in 4. *consil.* numero 91. *de elec.*

derleß. etiam in his quæ sunt iuris naturalis. Sententia enim, & res iudicata comparantur naturæ, l. i. in fin. de liber. agnoscend. quia ius facit, & originem creat. Bald. in iam citato loco per d. l. i. & in repet. l. placet colum. 7. Cod. de sacrosanct. Eccles. facit text. in l. quotiescumque. C. de decurionib. lib. 10. ubi textus comparat duo illa, videlicet, naturam, & originem, cum iudicio & sententia inter partes lata. His accedit, quod

12 Sententia & iuramentum æquiparantur, l. sed et si possessori. §. fin. de iur. iur. l. post rem. de re iudic. Imo maiorem habet effectum res iudicata, quam iuramentum etiam iudiciale. Castr. Alex. Iason. & alii in l. eum qui §. si iurauit. de iur. iur. Cum itaque promissorium iuramentum intensius operetur, & sic promissio, quæ sit iuramento, augeat, fulciat, & firmiorem reddat contractum, nudumque pactum vestiat, & ad agendum habiliat, per supra allegata iura non minus certè sententiæ, rei quæ iudicatæ tribuendum erit: cum & hæc vim habeat transferendi dominium, l. sunt & alia. in fin. & l. sed et si res iudicata. de publ. in rem action. Bart. & Doctor. in l. ex hoc iure. circa princip. de iust. & iur. Eamque communem opinionem esse dicit la. libidem num. 45. in fine.

13 Ex QUASI contractu: rei iudicatæ Remedium competit, si arbitri pronuntient; & de quo infra de arbitris latius.

REALIA Remedia sunt: Actio confessoria, & vel negatoria, cum quis negat vel confitetur, ratione transactionis ius vel seruitium competere: ut observatum in d. causa Greit contra Bernerßheim: & Moynß contra Ersi, surr. Exemplum huius rei proponitur in decis. veterum iudic. Camer. sub nomine Gilman. decis. 10. part. 2. ubi sic legitur: Quem admodum ex libello & articulis Actorum positionalibus colligitur. cõqueruntur Actores, quod Reus contra antiquum usum, & transactionem, ac præsertim rem iudicatam, conetur noua & insolita ab ipsis extorquere onera: videlicet datam vel tributum, scilicet, das Ungelde vom Wein/ grengig Jar lang/ von jeder Dshmen/ so vom Zapffen verschluckt wirdt/ acht Maß/ widerländischer Wehrung/ jährlich zu je, der Zrenßaffen jur reichin. Ideo mihi videtur, si cui in præcedenti causa dixi: die rechte articku,

surre Klag/ Schagung/ end Zrondienst besan, gendt/ imploratum ab ipsis esse officium Iudicis, per iura ibidem remissius allegata, vel: ut ibi quoque admonui: iudicati actionem instituerunt, similiter per iura ibi deducta: Et incidenter, vltra rem iudicatam, rursus multum vrgeret videntur transactionem, quam se cum Reo fecisse asserunt: quod scilicet Reo dederint 600. floren. ut perpetuo ab illa exactione desß Ungeldeß vom Wein/ immunes & liberi essent. Non tamen principaliter agunt ex illa transactione: quemadmodum etiam ex nudo pacto transactionis agi non potest, secundum Bartol. in l. siue apud. num. 2. C. de transact. tamen etiam tacite inculcant negatoriam actionem, per iura in dicta causa allegata. Ad quæ omnia, breuitatis gratia, me remitto. Et conueniunt supra, de actionibus ex stipulatu, hoc capite allata.

CAPVT V.

De fideiussionum Remediis.

SYMMARIA.

- 1 Restitutio in integrum.
- 2 Ex stipulatu. 3 Mandati.
- 4 Empti. 5 Infortoria.
- 6 In iurium. 7 Pænæ iudicium.
- 8 Ratione exactionis pænæ quomodo procedatur.
- 9 Contractus in iudicio factus habet vim confessionis.
- 10 Officium Iudicis nascitur ex contractu iudic. soli.
- 11 In criminalibus actio iudicis magnam habet efficaciam.
- 12 Hypothecaria an concurrat, & qua præferatur.
- 13 Exquisitissimi tam quoad præxim, quam i. heritiam, de fideiussoribus Tractatus Ant. Hering. l. qui breui in lucem prodierunt operatur, commendatio.

Ratione fideiussionis, vel officii Iudicis imploratur, vel actiones intentantur.

OFFICIUM Iudicis imploratur.

Primo, cum petitur Restitutio in integrum, de quo Sfort. Odd. part. 2. quæst. 54. artic. 1. ubi differtur; An minor restituatur aduersus fideiussionem mihi factam. Secundo, an minor restituatur aduersus fideiussionem à se pro alius factam: & respondetur, quod sic. Tertio, quid intus, si lachio à minore non probetur, & restitui velit ex eo tantum, quia fideiussor.

Iussit. Quarto, quid: si pro patre fideiussit. Quinto, quid: si principalis debitor est solvendo. Sexto, quid: si minor succederet ipsi principali. Septimo, quid: si minor fideiussit in rem suam. Octavo, quid iuris sit: si iuramento firmata sit fideiussio.

Secundo, competit officium Iudicis, in casu *supra* num. 8. relato.

ACTIONES, quæ intentantur: vel personales sunt, vel reales.

PERSONALES veniunt ex contractu, vel delicto.

EX CONTRACTU autem vel vero, vel quasi.

Ex vero contractu,

1. *Actio ex stipulato*: † *instit. de fideiuss. Roff. de actionibus ex stipulato. num. 11. part. 4.* Et consideratum in causa *Johan. & Eshel* contra *Otonem* & *Endorff*: & in quadam alia ardua causa, in qua anno 68. 13. Septemb. pronuntiatum.
3. Item: † *Actio mandati* (vt consideratum in d. causa *Johan. & Eshel* contra *Otonem* & *Endorff*.)

Primo, si creditor mandato fideiussoris, cum debitore principali, vel alio, experiat, nec solum ab eo consequi possit, hac actione residuum à fideiussore petere potest. *l. si mandator. o. 22. §. interdictum. & l. si mandatum. 4. §. fin. ff. mandati.*

Secundo, cum alicui, vt alii crederet ab alio est mandatum, de qua *interdictum in iam dictu locis specialiter agitur.*

Tertio, si diu stetit in obligatione fideiussor, & ideo ad liberationem agere velit, *Gail. lib. 2. observat. 29.* Quod pulchre notatur in decisio. *Meichin. lib. 1. decis. 21. num. 15. & 16.* his verbis: Constat ex contractu fideiussionis duas oriri actiones, seu obligationes: una videlicet, quæ contrahitur inter fideiussorem & creditorem, quæ est ex stipulato, *l. blandit. C. de fideiuss.* Altera, quæ contrahitur inter fideiussorem & reum principalem, quæ est obligatio & actio mandati, ita scilicet reo principali mandante, vel patiente, vel ratum habente, fideiussor se obligavit, *l. rogatus, l. qui fidem. l. si remuncrandi. C. de fideiuss. ff. mandati. & l. mandati. & ibi gloss. C. de fideiussor. & §. si quid autem. Instit. de fideiussor. Matant. d. q. 6. num. 12.* Alias enim, si quis pro absente

fideiuberet, tunc non mandati, sed negotiorum gestorum actio contra principalem competeret, *l. ex mandato ff. mandati. cum similib.* Libelli igitur nostri tam narratis, quam conclusionem attentis, ubi Actores petunt se à fideiussione liberari, vel ratione damnorum, & interesse, quingentos thaleros sibi persolui: breviter puto actionem mandati contraria civili actui esse, quæ datur fideiussori adversus reum principalem, pro consequenda liberatione, indemnitate & interesse, vt per *Rosfred. Rubr. de actione mandati contraria. part. 4.* Ioan. Crisp. à Monte, in *tract. suo de terminu acti. num. 11. §. 1.* Oldend. *class. 4. alt. 24.* de actionibus mandati directa & contraria. Teneatur namque Reus fideiussorem, qui fidem suam pro eo interposuit, indemnem servare, tam de debito vel facto principali, quam de accessionibus, expensis, & interesse, *cap. 2. & 3. Extra de fideiussor.* Et plene de hac re *Hyppol. de Marfil. in rubric. ff. de fideiussor. num. 213. & numer. 222.* Concludo igitur dicta actionem mandati contraria civili actum esse.

Item: *Actio ex empto*, † quæ datur fideiussori solventi contra creditorem, cui solvit, vt is sibi solventi cedat actiones, tam contra confideiussores, quam contra debitorem principalem: quod egregie declarat *Valentin. Franc. in tractat. de fideiussor. cap. 5. numer. 484. & 485.*

Datur & eadem empti actio, in casu, qui supra, de emptione relatus est.

Ex quasi † contractu, institutoria actio competit, si quis pro eo quem negotiorum gestioni proposuit, fideiussit, *l. penult. §. taberna. ff. de institutoria actione.*

EX DELICTO, iniuriarum actio datur: quæ competit ob reiectos idoneos fideiussores, *l. §. si vero. §. 1. & ibi Bart. lason num. 4. & Doct. ff. qui satiusda. Gomez. tom. 3. variat. resolut. cap. 9. num. 8.*

Huic affine est aliud pœnale iudicium, † quod imponit pœnam quinquaginta aureorum ei, qui necessariâ personam fideiussorem sciens non accipit, *l. 2. ff. in ius vocati vt cant.*

Tertio, † quoad actionem pœnæ, contra fideiussorem, de presentando proceditur execu-

cutiue, summarie, & sine libello. Bartol. in *lfi quireum. in fin. de custod. reor.* vbi ampliat, quod isto casu Iudex procedat ex officio, *argumen. tex. in l. i. Cod. de ven. vacan. lib. 10. & ibidem in d. l. si quis.* notat Angel. in *l. 2. §. in fideiussorem. numero 1. ff. Qui satisdant. cogant.* Et in proposito bene loquitur Bald. in *l. qui crimen. numero 13. & seqq. C. qui accus non poss. ibi*, quod fideiussor potest cogi, ad soluendam penam, officio Iudicis non solum sine libello: sed etiam sine aliquo ordine iudiciario, pluribus rationibus evincit. Primo, quia contractus factus in iudicio, habet vim confessionis, *l. tale pactum. §. qui promissus ff. de pact.* In confectum autem Iudicii ordo non requiritur, sed sola restat executionis, *l. si confessus ff. de custod. reorum, cum similibus.* Secundo, quia dum requiritur fideiussor ad repræsentandum, & sustinendum reum, quem promiserat: id fieri dicitur ad expeditionem processus, & curæ principalis: unde non debet operari novam litem, *l. terminato, in fine. ff. de succ. & lit. expens. cum ordo principalis causæ sufficiat pro omnibus causis, quæ incident in ea, argum. t. xi. in i. vultum. ff. de testib.* præsertim contra fideiussorem continentem in repræsentando, à quo, pena soluenda habetur loco mulctæ, & in mulcta non desideratur strepitus, seu ordo iudiciorum. Tercio, quia regulare est, quod ex omni contractu iudiciali oriatur officium Iudicis, in quo executine, & nemine petente procedi potest, *l. fin. Cod. de v. fur. rei iudic. l. si vero. §. Marcellus. ff. mandas. l. cum pro quo. ff. de in iur. vocand. l. si quis. §. si quis fugitivum. ff. de furt. i. vultum. generaliter. Cod. de Episcop. & Cleric.* Quarto, quia in criminalibus, ex quo Iudex semel est aditus, omnia potest, nec circumscribitur Edictum, licet accusatus sit absens, *l. quando in dubitanti. Cod. de adult.* Et per has rationes & auctoritates hanc eandem ampliationem ex recentioribus firmanr etiam Bosl. in titul. de carcerat. fideiuss. committent. numer. 60. vbi alios allegat. Cyrill. in sum. crimin. part. 1. Rubr. de fideiuss. §. 5. numero primo, & sequenti. vbi refert dicta Baldi in *d. l. qui crimen.* Nicol. Muron. in tractat. de fid. treug. & pace, question 128. numero 10. Ioseph. Camia. super rione in re curie. Sual. c. 65. nu. 10. Farin. in criminal. lib. quest. 34. num. 30.

REALES: † Hypothecaria; veluti si non solum fideiussoribus, sed & pignoris est cautum: Vt autem, omittenda actione fideiussoria, creditor pignus persequatur, cogi non potest, nisi ira fideiussum sit, vt, non sufficientibus pignoris, teneatur. Quomodo autem, si concurrant vel concurrere videantur, sese Iudex, vel Pars, aut Aduocatus, vel Commissarius gerere debeat, facile ex sequentibus verbis, quæ habentur in decis. Gilman. decis. 14. num. 57. lib. 1. videre licet. Pulchrum est consilium Crauetz 217. num. 4. §. 6. libro 2. quo alteram saltem actionem secundum libelli iustificat, cum ibi & personalis & hypothecaria, vel hypothecaria tantum infirmitas, & dari possit: vt infra sequetur, propter adiunctos fideiussores, qui se principales fecerunt cum renuntiacionibus. Duran. de legat. de art. testand. numero 2. aut. 30. Hartman. de fideiuss. obseruat. 1. Licet his partes contradicant, præsertim quoad hoc, vt ex cussio locum habeat. Val. lib. 1. q. illust. cap. 33. Auffer. ad Capel. Thol. quest. 23. num. 46. Vt etiam quoad hoc, reservationis locus esset. Et ex prædictis, quoad secundum libellum, sentit cum domino Referente, pro illius reservatione. Quoad primum libellum, ibi fideiussores nulli sunt, sed tantum pignora: ideo hypothecaria tantum competit. Hæc autem eo brevius hic tracto, quia scio doctiss. Iureconsultum Dn. Anton. Hering. mihi familiarissimum in† exquisitissimo suo, quem de fideiussoribus conscripsit, Tractatu, cuius duo capita nuper ad me transmiserat, in 6. 18. De assinit. fideiuss. & c. 21. & 22. De action. fideiuss. hæc plene & luculenter tractasse. Quo sane tractatu, tam quoad praxin, quam theoriam, nullum fere (quod circa obreftationem cuiusvisq. dixerim) vel exactionem, vel nervosiorum videtur: qui, vt spero, me instigante, breui in lucem prodibit.

CAPUT VI.

De pignoratitia & hypothecaria affinitibus Remedii.

SYMMARIA.

- 1 Hypothecaria & pignoratitia quomodo differant.
- 2 Pignoratitia duplex, q. actio, directa & contraria.

Directæ

Directæ actionis affinia.

- 3 Officium Iudicis, quo compellitur creditor ad pignoris
restitutionem.
4 Extraordinarie quomodo procedatur.
5 Interdicta varia.
6 Commodati.
7 Mandati. 8 Venditi.
9 Conditio certi generalis.
10 Prascripi in verbum. 11 In factum.
12 Negotiorum gestorum.
13 L. Aquila. 14 Furti.
15 Vituli pignoratitia.
16 Actio in rem tribus casibus.

Contrariæ actionis affinia.

- 17 Officium Iudicis pro adiudicatione pignoris.
18 Mandata sine clausula.
19 Immixtio in bona hypothecata.
20 Restituito in integrum.
21 Ad exhibendum.
22 L. Aquila. 23 Furti.
24 Stallionatus. 25.
26 Hypothecaria.
27 De actione Hypothecaria in rem.
28 Interdictum Salvianum.
29 Vitæ Salutarium.
30 Conductio ex l. fin. C. de acquir. possessione.
31 Interdictum ne vi fiat possessio.
32 Quando ex pacto sine actione pignus liceat persequi.
33 In arbitrio aut creditoris personalis vel hypothecaria
agere.
34 Vituli in personam actio. §. num. 15.
35 Conductio in cere.
36 Actio in factum. 37 Furti.

Licet inter pignus & hypothecam nulla sit differentia; quoad actionem tamen differunt: Nam pignoratitia, personalis; hypothecaria autem, realis esse præhibetur, l. pignori. Cod. de pignor. darique contra possessorem. l. si fundus. §. in vendit. de pignor. Quod notatum in inuestigando genere actionis, in causa Erbachi contra Doctor Michael von Eaden.

EA AVTEM, quæ ex contractu pignoratitio competit actio, præ duplex est; directæ, & contrariæ: quarum hæc quidem creditor; illa vero debitori datur. De utraque videndum.

DIRECTAM itaque quod attinet, illa plura habet affinia Remedia: Quæ vel per implorationem officii Iudicis; vel actionis iure expediuntur.

OFFICIUM Iudicis imploratur; (quod Iudex etiam præ non petentibus impartitur) 3 cum creditor, soluto credito, pignus restituere recusat. post Bart. & Afflict. decisio. 32. numero 3. Alin. in singul. tractat. de execut. s. 143.

ACTIONIS iure quæ expediuntur, vel ordinaria sunt, vel extraordinaria.

EXTRAORDINARIA præ Remedia intentantur; cum inquilinus, soluta pensione, inducitur illata auferte prohibetur, l. i. l. i. ff. de migrando.

ORDINARIA autem, vel petitoria sunt; vel possessoria.

POSSESSORIA præ Interdicta varia.

Primo, si inquilinus soluta pensione inducitur illata auferte prohibetur: Huic enim Interdictum de migrando competit, de quo est integrum titulum in ff.

Secundo, si is, qui legatorum servandorum causa in possessionem missus est, legatis solutis, vel cautione præstita, de cautione non recedat, tunc enim per Interdictum deditur, l. si pecunia. 6. in fi. ff. vi in poss. legat. servand. causa. l. si pro me. 40. §. in fi. ff. de solutionibus.

Tertio, si ex eo agatur, quod dolo vel culpa creditoris in possessionem rei servandæ causa missi, possessionis causa deterior sit facta. Hoc enim casu peculiaris actio datur.

Quarto, si ex eo agatur, quod creditor rei servandæ causa in possessionem missus, fructus, vel alias res ex bonis debitoris petceperit, competit in factum actio. l. prator. ait. 9. in princip. versic. iudicium in factum dabo. ff. de rebus auth. iud. possidendis.

PETITORIA, sunt aut realia, aut personalia.

Personalia, vel ex contractu, vel ex delicto veniunt.

Ex contractu; vel vero, vel quasi.

Ex vero; vel nominato, vel innominato.

Ex nominato; vel qui re, vel qui consensu perficitur.

Qui re; commo lat. præ si non pignoris iure res creditor a debitore data sit, sed cum creditor indigeret pecunia, & debitor illam in promptu non haberet, speciem creditor dederit, ut eam apud alium creditorem pignori obligaret. l. petenti. 27. & ibi gloss. ff. de pignor. act.

7 *Qui consensu: † mandati*; Primo, si aduersus fideiussorem, qui pignus, soluto debito à creditore recepit, agatur. l. 2. ff. de pignor. & hypothecis. Secundo, similiter eadem actio competit: si quis rem suam pro alio eius voluntate pignori dederit, aduersus eum, pro quo rem pignori dedit, vt eam redimat. l. si vt certo. §. 5. nunc videndum in quib. vers. plane si ego. ff. commodati. c. ex presentim. 3. Extr. de pignorib. Tertio, ad pecuniam solutā mandatario, & ad pignora persequenda. l. 2. C. mandati. vbi pulchre hoc Bald. in l. opposit. distinguendo declarat: & docet quando hypothecaria, vel hæc competit. Eadem datur, cū alius pro alio rem oppignorat, vt eam luat, si pro presenti factum, per l. semper qui non prohibet. de reg. iur. not. Bald. in l. 3. de restituend. num. 2. C. commodati.

8 *Venditi, † si ex reuolutione pignoris agatur*, prout consideratum, & omnium Dominorum calculo approbatum in causâ Erenberg contra Schawenberg / & in causâ Agathen Sorber contra Schwinden, de quo supra de emptione dictum.

9 *Ex innominato contractu: † Condictio certi generalis, debito soluto debitori, ad pignus recuperandum, l. si quis. 4. §. ret pignori. ff. si cert. petatur.*

10 *Prescripti † verbis*, eo casu quo supra commodati actionem competere diximus.

11 *In factum † actio*, eo casu quo infra reuendicationem tertio casu dati diximus.

12 *Ex quasi contractu: † Negotorum gestorum actio: si aduersus alium quam fideiussorem, qui soluto debito, pignus recepit, agatur, l. fideiussor 32. in princip. ff. de negot. gest. Vt & tunc, si pignus bñcentis rei pignori dederit. l. 2. Bald. d. l. 3. num. 2.*

Ex delicto competentia Remedia: vel ex veris, vel quasi delictis oriuntur.

13 *Ex quasi: l. Aquilæ actio † concurrit, si ex eo agatur, quod pignus apud creditorem deterior factum sit, vel perierit. l. in rebus commodati. 18. & sine auctem. ff. commodati. l. sed & in qui. 18. ff. ad l. Aquil.*

14 *Ex vero delicto: † Furti actio concurrit: si ex eo, quod creditor pignus contra pactum distaxerit, agatur. l. si conuenierit. 4. §. fin. cum l. seq. ff. de pign. action.*

REALIA Remedia sunt: primo vtilis pignoraticia: † quæ datur Vasallo, vel Domino, ratione vtilis domini, quod in castro feudali se habere contendit, per lrem alienam, de pignor. action. Ita obseruatum in causâ Magd. de blitz contra Warby, l. diffamari.

Secundo, Actio † in rem: Si is agat, cui debitor rem, alii pignori obligatam, vëdedit, agat, l. si dominium. 9. C. de pignorib. & hypothec.

Tertio, eadem Actio competit: Si creditor pignus alienauerit, l. seruis. 2. & l. si contra. 4. C. si vendito pignore agatur. l. vltima. §. 1. in ff. ad Senatusconsult. Velleian. & l. si cum venderet. 13. ff. de pignor. action.

Quarto, de pignore dato, si pecunia debitori numerata non sit; tunc & hoc remedium pignus repetitur, l. 1. C. si pignori conuentionem numeratio pecunie secuta non sit. & l. 1. Cod. de non numerata pecunia.

CONTRARIÆ Actionis affinita Remedia, vel in imploratione officii Iudicis, vel in actionibus consistunt.

OFFICIUM Iudicis imploratur:

Primo, quando petitur fieri † adiudicatio pignoris, l. vlt. C. de iur. dom. impetr. Tunc enim citatio decernitur, vt factum in causâ Hansen Rem. cont. Hansen Zitzler / ann. 1540. 4. Febr.

Secundo, Mandatum † quoque sine clausula sæpe decernitur; si quis permittat in casu non factæ solutionis, pignora propria autoritate occupare, vt dimittat dominus hypothecam, vigore talis pacti seu permissionis. Exemplum quod anno 94. 16. Nouemb. contigit, extat in symphor. suppl. tom. 2. part. 3. tit. 2. suppl. 17. & in Mandato proxime præcedenti; Et sic quoque Mandatum executoriali ad soluendum, aut vt hypothecam tradat, decretum contrahitur, vt in causâ Wërder cont. Gredl & Wërder cont. Bornwaldr. l. 1. & Wërder cont. Nossyath / alt. 8. Nouemb. an. 1590. anno 1589. 22. Febr. petatum Mandatum sine clausula, pro assertionem assistentis, vt creditor possit ingredi possessionem armata manu, ex pacto l. 3. C. de pigno. & hypothec. In causâ Münnichshausen contra Comitum Ostfrisia: sed mandatum tantum cum clausula decretum. Vide Menoch. de adipiscend. poss. remed. §. m. 150. 154. quod altiorē indaginem res requireret.

Et

Et Comes obiceret exceptionem diuisionis; quod uidelicet, vellet pro rata soluere. Ideo d. patet, contra volentem soluere, locum non habebat. Nota autem hoc Mandatum non fuisse decretum; quia Pars nō supplicabat vli-series. At decretū: *Wie gebet/abgeschlagen*.

Ac multoties petitur immissio in bona hypothecaria. † Exempla extant in *rom. 1. part. 2. symphorem. suppl. 18.* vbi citatio talis decreta, cum annexo mandato cum clausula, de liberandis bonis aliis hypothecatis, 4. Iulii, anno 1597.

10 **Tertio**, Restitutio † in integrum, quæ minori datur contra distractionem sui pignoris, de quo Sfort. Odd. *part. 1. q. 53. art. 3.* idque etiam competit contra emptorē sui pignoris, quando pignus fuit contractum ab ipso minore: & si est pignus iudiciale, vel pætorium; & si damnum pupilli est magnum. Sfort. Odd. *de Restit. in integ. q. 53. art. 4.* Idem quoque de cōventionali dicendum: quamuis id dubio non careat. *artic. 5.*

IN ACTIONIBVS consistentia Remedia: vel præparatoria sunt, vel principalia.

31 **PRÆPARATORIA**, † ad exhibendum.

Primo, si ex eo agatur; quod debitor quasi solutus debitor, pignus recepit, nec postea soluit. *l. si quasi receptus. 3. ff. de pign. act.*

Secundo, si ex eo agatur, quod debitor rem pignori obligatam extinxit. *l. seruum quem. 27. ff. de pignor.*

PRINCIPALIA sunt, vel possessoria, vel petitoria.

POSSESSORIA; si creditor in possessionem bonorum rei seruandæ causā missus de expensis in res debitoris factis agat. Hoc enim casu peculiari actio in factum datur. *l. Prator ait. 9. in prim. ff. de reb. auct. iudic. possidendu.*

PETITORIA; vel in rem, vel in personam sunt.

IN PERSONAM: ex delicto nominato, vel innominato.

Nominato: proprio vel improprio.

22 **Improprio**; † *L. Aquilæ* actio: quando debitor rem pignori obligatam deteriore fecit. *l. 127. seruum. ff. de pignorib.*

23 **Proprio**; † furti actio. **Primo**, eo casu, quo supra ad exhibendum agi euicimus.

Secundo, si ex eo agatur, quod debitor æt pignori dato affirmavit, id autem esse aut auro pignori dato, æs in traditione subiecit. *l. si quis in pignore. 36. ff. de pignorat. act.*

Ex innominato delicto: stellionatus † iudicium datur: Primo eo casu, quo secundo loco furri actionem dedimus.

Secundo: si ex eo agatur, quod debitor eandem rem pluribus, dissimulata priore obligatione pignori obligauerit. *l. 1. & l. 4. C. de crimine stellionatu.*

IN REM; Actio hypothecaria, † quæ ex nudo consensu, re non interueniente, datur creditori, ad pignus persequendum, *l. contrahitur. 4. & l. si fundus. 16. §. in vendicatione. ff. de pignorib. & hypoth. l. 2. C. si vnus ex plurib. heredib.*

NUNC etiam, propter vicinitatē, quædam de hypothecatione adiciuntur: cuius ratione hypothecaria in rem actio cōpetit. *l. contrahitur. 4. & l. si fundus. 16. §. in vendicatione. ff. de pignorib. & hypoth. l. 2. C. si vnus ex pluribus heredib.* Affinia aut: in eius Remedia; sunt vel possessoria, vel petitoria.

POSSESSORIA.

Primo, Interdictum Saluianum: † si dominus persequatur res coloni in fundum indutæ, sibi tacite pro mercede pignori obligatas, de quo integri tituli in *ff. & C. extant.* Datur † & vtile Saluianū, de quo egregie sequentibus verbis disputatum in Cainera, mense Iunio, anno 1558. in causa Job Breinlein contra Wendell Wurfam. Primo actum videti vtili hypothecaria. *l. 1. & 2. C. de prætorio pignore.* quæ in speciebus pignorum, & cōtra quemcunque locum habet, §. item *Seruiana. Instit. de actionib. §. Interdictum quoque Saluianum. Instit. de Interdict.* Competere etiam putat in præsentī casu creditori B. vtile Saluianum, ad saluandum ius suum, quod ipse sibi competere in bonis, cum consensu Sculteti in Zimmern/ à Wolfer defuncto sibi obligaris: dicit enim in ius sibi esse ius, quod habuit Wolfer/ interueniente decreto Sculteti constitutum, donec sibi satisfiat de debito: ita quod debeat esse bejaflet spyn. Et datur hoc Interdictum contra quemcunque possessorem. *l. 1. C. de Saluiano Interdict.* Agi enim iam posse contra tertium possessorem rei sibi obligatæ tra-

dit gloss. & Bart. *Auth. hoc si debitor. C. de pignori. l. si fundus. §. venditione. ff. eodem.* quia pentionalis alias nulla contra tertium competit. Capi. *de iur. 182. num. 7.* ubi sufficit probare debitorem fuisse possessorem. *Zal. §. item Seruiana. vers. non principaliter. Instit. de actionibus.* Cum in hypothecaria alia sint requisita. *Ferrat. in tit. de action. hypothec. verb. super eadem obligation. numero 18. & in verb. ex memorati. num. 2. & 5.*

30 *Test etiam dici actum ex conditione † l. fin. Cod. de acquir. poss. ff. eodem* etiam detur contra tertium possessorem, nec praescribatur contra eundem 10. annis; sicuti in hypothecaria, vel Seruiana, *l. 1. Cod. si aduers. credit.* Sed requiruntur 30. anni. *Marant. part. 4. distinct. 7. numero 59.* Veruntamen magis crederem competere vtile Interdictum Saluianum; quia quis minus tenetur in eo probare. Haecenus Referens. Quod etiam Conreferes multis argumentis, quae hic recensere nimis longum foret, luculentissime confirmauit.

Secundo, si creditor missus in possessionem pignoris praetorij, vim patiarur, & deiectus sit; tunc concurret Interdictum, † ne vis fiat possidenti creditori. *l. si u. qui. §. 1. & ibi gl. ff. de iur. l.*

32 *Tertio,* si conuenierit, vt non soluto debito, creditori liceat propria autoritate pignus occupare. Tunc sine actione potest pignus propria autoritate ex pacto capere. *l. 3. C. de pignori. b.*

PETITORIA Remedia, vel personalia sunt, vel Realia.

PERSONALIA, ex contractu, vel delicto descendunt.

Ex contractu: vel nominato vel innominato.

Nominato, directae, vel contrariae, vel vitiles.

33 *Directae,* actiones videlicet personales: Nam est in arbitrio creditoris, utrum personalia actione de bitum, an hypothecaria pignus persequi malit. *l. distractu. 14. & l. persecutione. 24. C. de pignori. & hypothec. l. vltim. Cod. de obligationibus. & actionibus.*

34 *Contrariae:* si nomen pignori sit obligatum, hoc enim casu † vtilis in personam actio creditori aduersus nomen pignori obligatum

competit. *l. cum conuenit. 10. in fin. & l. greg. 13. §. cum pignori ff. eod. tit.*

Vtilis † datur aduersus inquilinos, de pensionibus soluendis, cum in refectionem & edificium creditum est, & inter creditorem & debitorem conuenit, vt creditor de pensionibus, iure pignoris, ipse creditum recipiat. *l. cum conuenit. 10. ff. de pignori. b. & hypothec.*

Ex innominatis contractibus: com- 46. petit conditio incerti, *l. & ideo. 12. §. final. ff. de conduct. fur. tit. u.*

Actio † un factum, eo casu quo supra num. 31. 17 Interdictum ne vis fiat, competere diximus.

38 *Ex delicto † furti Actio concurret,* si creditori pignus furto sit ablatum. *l. si aqur. 12. §. sed si res. ff. de furt. Instit. de obligation. qua ex delicto nascuntur. §. furti autem l. si ibi. 26. Cod. de pignori. & hypothec.*

REALE Remedium quod competit, est rei vindicatio, de quo luculenter agitur in definitione. *Meisn. de iur. 47. numero 1. & seqq. hinc* verbi: Ex articulis, & annexa petitione Actoris apparet; nos hic versari in contractu pignoratitio seu hypothecario: & ideo quasi Seruianam institutam esse, eam, quam hypothecariam vocant. Haec enim competit contra quemcunque etiam tertium possessorem, vel qui dolo desit possidere, *l. si fundus. §. in vindicatione. ff. de pignori. b. & hypothec. Doct. in l. cum res. Cod. si res alim. pign. Nat. consil. 531. numero 12. l. alon in §. item Seruiana. de act.* Non obstat, quod antequam deueniat per hypothecariam ad tertium possidentem, necessaria sit excussio bonorum principalis debitoris, & fideiussorum, vt in *authent. hoc si debitor. Cod. de pignori. Gail. obseruat. 17. numero 7. lib. 2.* Quia illa regula procedit, quando hypotheca contracta est per solam conuentionem, absque traditione: sicut in pignore tradito, *l. 2. Cod. de praet. pign. Negus. part. 1. memb. 1. num. 8. de pignori. Villalob. conclus. vltim. in littera H.* Accedit quod controuersia praedia passim in actis vocantur ein Pfandgut & in Instrumento de dato 1507. excellere ponitur, das Pfandgut versetzt hab. Ia. vtro à mente verbi expressa non est recedendum. *Angel. cons. 2. an. 9.* Quare recte dici posse videtur, hypothecariam

thecariam actionē hic intentatam esse. Verū rem alius percipiens, non incommode etiam rei vendicationem tribui posse existimo. Nam licet contractus hic in actis sæpius nominetur ab Admoctis pignoratitius: tamen natura negotii hoc videri admittit; cum pignus sit accessorium quidpiam, nec constituitur, nisi præcedat contractus, ex quo principalis oritur obligatio, *l. contrahitur. ff. de pign. Bart. libid. nu. 1. Nat. conf. 426. nu. 3. Negul. part. 3. memb. 1. num. 9. & 12.* Sicut etiam fideiussoria obligatio non potest stare sine principali. *l. fideiussor oblig. de fideiuss.* Sed in nostro casu non constat de cōtractu, qui præcelleret Ergo, &c. Deinde hypotheca non transfert dominium in creditorem: sed ei tantum ius aliquod detinendi concedit, *l. sciendum. §. creditor. qui satisf. da. cog.* Vnde res oppignorata in dominio & bonis debitoris dicitur permanere, *l. pignus in bonis. C. de pign. action. gloss. in l. vlt. vers. vel hypoth.* *Cod. de reb. alien. non alien. am.* Item percepti fructus ex re pignorata per creditorem, veniunt imputandi in sortem, iuxta *l. 1. & 2. Cod. de pignor. act.* In nostro vero contractu expresse dicitur dāß Hestet das Gut mit allen Zugungen gar verlassen / oder ihm daran nichts behalten habe / dann allein den Widerkauff. Ex quibus verbis non pignorationem, sed potius alienationem & venditionem cōtractam ostenditur, qua res tradita omni iure sit emptoris. *§. vendit. in fin. de rerum diuis. Lauin. res. C. de probat.* Nec domini translatio impeditur per pactum adiectum de retrouendendo, *l. 2. Cod. de pact. inter empt. & vendit.* Tiraquel. *du vers. trait. lignagier. §. 2. gloss. 1. num. 34.* Accedit, quod si pignoratitius esset contractus, si per se huc suisset adiectum pactum de retrouendendo; cum id ipsum natura in sit pignori, *l. nec creditores. C. de pignor. act.* Nec refert, quod bona controverta Pfandtagur genennet werden: Et in nouissimo Instrument. verbum *(versen)* coniungatur. Nam id ex cōmuni errore factū eorum, qui propter appositum pactū redimendi, imperfectam esse venditionem: nec dominium ad emptorē transferri existimant; quod tamen falsum esse iam antea ostensum. Quia igitur potius natura & effectus actus, quam nomen ab agentibus ipsi attributum inspicit

debet. *Insulam. de prescript. verb. Bald. in l. 1. n. 5. de rer. permut. quia non attenditur nomen contractus, sed substantia, & secundum eam iudicatur.* *Oldrad. conf. 139. num. 4. Boer. decis. 144. Dec. conf. 164. num. 3.* Itaque mallem asserere, nos hic in contractu empt. & vendit. versari, & ex illo titulo, per actores rei vendicationem intentatam esse; maxime cum ipsæ Partes satis inconstanter, nunc pignorationem, nunc venditionem vocent: & antiquum Instrumentum expresse de venditione, & nulla oppignoratione loquatur, ad quod posterius documentū se refert, & merito ex precedenti contractu declarationem recipit, quia relatum inest referenti, Angel. in *l. si qua cum aliter. de verborum obligat.* Alexand. *conf. 52. num. 24. libro 4.* Imo utrumque Instrumentum Actoris, mentionem facit desß Widerkauffß / qui sine præcedenti venditione esse non potest, ex Etymologia vocabuli. Concludo itaque actum rei vendicatione.

CAPVT VII: De Euidtionum Remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 Officium Iudicis.
- 2 Actio ex contractu in genere.
- 3 Ex empto.
- 4 Communis diuidendo.
- 5 Prescriptio verbi, vel in factum. & num. 7.
- 6 Ex stipulatione.
- 7 Falsi.
- 8 De dolo.
- 9 Stellionatus.
- 10 Hypothecaria.

Ratione cuius actionis; vel imploratur officium Iudicis, vel actio instituitur.

OFFICIUM † Iudicis imploratur pro restitutione in integrum, quam contra venditionem minor petit, per *l. 1. Cod. de fideiuss. minor. late Sfort. Odd. de restitut. in integrum. quest. 58. artic. 6.* vbi disputat, quando hoc non procedat.

ACTIO † AVTEM, Primo com-² petit ex contractu, ex quo res data est, veluti si ex empto, empti actio, † *l. 1. hoc sit. & 3. Lad. res. 62. in ff. de adis. editio. Myning. cent. 1. obliuio.*

- 4 *obseruat. 34. Ratione diuisionis: † actio communi diuidendo, l. si fratres. 7. Cod. communia vtriusque iudicii. l. si familia. 14. C. famul. eriscund.*
 5 *Ratione † permutationis: prascriptis verbis, vel in factum actio. l. 1. §. vnde si ea res. ff. de verum permuat. Idemque dicendum, si Titio dato, vt Caius manumitteretur; Caio manu-
 missus, Titius fuerit euictus, l. inuigentium. 7. §. 2. ff. de pact. l. naturalis. §. sed si dedi tibi. ff. de prascriptis verbis. Hisce affines sunt alie actiones, quæ vel reales sunt, vel personales.*

PERSONALES. vel ex contractu, vel delicto proueniunt.

EX CONTRACTU autem vel nominato, vel innominato.

- Ex contractu nominato est Actio**
 6 *ex stipulatu, † si stipulatio in promissione euictionis interuenit, d. l. 1. & d. l. ad res. Et generaliter cautione præstita. Nam tunc hac, non prima actione agitur. Ita ex Bart. in l. com quis. §. si hominem, & in l. si alium, de solutionibus. notatum in decisionib. Camer. sub nomine Gilman. decis. 129. num. 1. lib. 1.*

- 7 **Ex innominato † contractu com-**
perit primo in factum actio aduersus emptorem, si liber homo pro seruo fecerit venire patitur, adde num. 5. supra.

Secundo, in eo casu, quo infra de dolo actionem dari dixerimus, & ibi notabitur, num. 9.

EX DELICTO: vel nominato, vel innominato.

- 8 **Enominato; falsi † accusatoris** competit ex l. Cornelia, tum in casu iam dicto: tum etiam si quis eandem rem duobus diuersis temporibus, in solidum venderit, l. qui duobus. ff. ad l. Cornel. de falsi.

Ex innominato, generalissima, vel generalis actio competit.

- 9 **Generalissima, de dolo, † si dolo malo à**
sciente res aliena donata, vel in dorem data sit, d. l. 1. & l. ad res. 62. in fine. ff. de edil. editio. Si tamē ab uxore dolo adhibitus sit, in fauorem matrimonii: non de dolo, sed in factum actio datur, d. l. 1. in fine.
 10 **Generalis: Stellationatus; † si quis statu libe-**
rum sciens, dissimulata eius conditione, ven-

diderit, l. statuliberum. 9. §. 1. in fi. ff. de statuliberis. Idemque obtinet, si res pignori obligata, vendita sit, l. 3. §. vbi cumque. ff. Stellationatur.

REALIS; † est hypothecaria, si fideliter in
pignoris de euictione sit cautum. l. si non iniuria. C. de euictionibus.

CAPVT VIII.

De decretorum, in alienationibus bonorum confirmandis, vel annullandis interponendorum Remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 *Officium Iudicis. & num. 2.*
- 2 *Pro confirmatione contractus, vel transactionis non est supplicandum extrajudicialiter.*
- 3 *Mandatum de non alienando.*
- 4 *Restitutio in integrum.*
- 5 *Remedium pro annullatione alienationis. Quo casu & mandata sine clausula determinuntur. numero 7.*
- 6 *Tutela.*

Ratione Decreti in alienatione bonorum minorum requisiti Remedia vel in modum officii Iudicis, vel actionis competunt.

OFFICIUM Iudicis competit primo † pro interponendo decreto, formul. supplicat. habetur in *tomos secundo symphorem supplicat. part. 3. titul. 8. supplicat. 8.* 4. Mali, anno 1569. Exemplum extat in decision. Cameræ, sub nomine Bernig. decis. 2. vot. 3. syntagm. 2. † Sic die 16. Aprilis, anno 39. petierunt nobiles, viri & mulieres de familia Nechberg / confirmationem, & decreti interpositionem, & Ortkundt eis decerni, & interponi, super contractu transactionis, per eos Vlme antea perfectæ & iuræ, super bonis relictis per Vitum à Nechberg: & fuit confirmatio his verbis facta: Ist auff beyder Theil Gerichtssche Bewilligung vnnnd Vttvber den vorgebrachten Vertrag / Gerichtsslich Decret / vnnnd authoriret interponir, vnnnd die gebettene Brstundt erkandt. Hoc est: Ad vtriusque Partis iudicalem consensum & petitionem, super contractu exhibitio iudiciale decretum, & autoritas interposita, petitoriumque documentum decretum est. Et hoc per notata Innocent. in capitul. secundo, de confirmatione vtili & iniuriis. Bartolus & Ioannes de Plaz.

Plat. l. si quis spontaneus. C. de decurion. lib. 10. per eod. in l. i. C. d. pred. curial. lib. 10. & lo. de Plat. in l. fin. d. tit. & lib. Vbi tamen notandū: quod si quis velit supplicare pro cōfirmatione tñsactionis, vel alterius contractus: id nō debeat facere extraiudicialiter: alioquin rētrō abgēsclagen: sed iudicialiter: quia hāc cōfirmationes cum causā cognitione fieri solent. Et ita decretum, &c.

Secundo similis imploratio facta pro mandato de non alienando: Et Mandatum de non alienando, sine clausula decretum in causa Streyberg contra Württemberg vnd Streyberg. Item pro mandato auff die vier Säl de non alienando supplicarunt Pfalzgrafen J. E. W. d. & L. & C. contra Pfalzgrafen G. H. wegen seiner vorhabender alienation der Pfalz Alts vätterlicher vñ Reichsgüter in frembde händ/ als er dann allbereit ein verstandt mit außländischen Fürsten gemacht haben solte. Ist erandt den 28. Martii. Anno 90. Hoc est: Item pro mandato super quatuor casibus de non alienando supplicarunt Comites Palatini I. C. B. L. Et l. & C. contra Comitern Palatinum G. H. ratione propositę alienationis Palatinorum auitorum & Imperii bonorum, vtpote qui cum aliis extraneis Principibus de eam tractare cōperit. Decretū 28. Martii, Anno 90.

Tertio t Restitutio in integrum facta alienatione.

Quarto cum petitur annullari alienatio: t Interest autem: an alienatio prędiorum, vel rerum immobilium pupilli, sit ipso iure nulla: an veniat annullata officio Iudicis. Si est ipso iure nulla: tunc venit iure actionis renocāda. Ratio: quia Iudex ex officio proprio si se viderit deceptū in interpositione decreti potest renocare: ita post Innoc. Abb. Aretin. Bald. refert & sequitur lo. Bapt. Afm. in singul. de excess. tract. §. 3. cap. 149. Et annullare, si pars est decepta, post Ioan. Andr. Bald. & Hyppolit. de Marfil. Duenn. Afm. d. §. 3. cap. 142. Quo casu sæpe mandatum t sine clausula petitur: cuius vestigia extant in Decis. seu prziud. Camer. verb. alienatio: vbi sic disponitur: Cum aliquando Lic. S. nomine vxoris, & reliquorum pupillorum pro mandato sine clausula

auff die vier Säl supplicasset, contra N. Engeln Apotecer vñ des Raths in Speyer/vmb einraumung eines vmb 400. Stüden von D. Godwalsden erkaufften Gartens: Hoc est: Cum Lic. S. super quatuor casibus supplicasset contra N. Engeln Pharmacopolam & Senatorem Spirensem, ratione tradendi cuiusdam pro 400. flor. à D. Godvaldo empti horti: ex capite: quia iure prohibitum, pupillorum immobilia, sine decreto, distrahere: noluerunt tamē Domini dictum mandatum decernere, cum haberet rei vindicationem, nec videretur casus auff die vier Säl qualificatus. Ego tamen hoc in casu puto distinguendum: An alienatio sit ipso iure nulla: an vero veniat annullanda officio Iudicis. Si enim ipso iure nulla: tum bene potuisset mandari: si veniat annullanda loco exceptionis, tum ordinarius processus requiritur. Et quia, vt videtur, ipso iure est nulla, bene potuisset mandari: quia quod est contra legem prohibitivam: est ipso iure nullum, vide l. si minor. & tot. tit. de pred. minor. non alien. l. ob es alienum. & l. minoris. C. ord. tit. vbi dicitur: alienationem ipso iure nullam esse, ita vt restitutione in integrum opus non habeat: & datur ei rei vindicatio, per l. non solum. & l. pradium. C. de pred. minor. non alien.

IN MODVM ACTIONIS, competit ex quasi contractu, actio tutelę, t contra tutorem, si soluendo est. De qua re cum supra de Tutela, & infra de Restitutionibus in integrum plurima tradita sunt, hic diutius non immorabor.

CAPVT IX.

De iuramentorum Remediis.

SYMMARIA.

- 1 Ex iuramento an nascatur actio.
- 2 Mandata sine clausula decreti cum Instrumenta iuramentorum, & clausulam garantię annexa habent.
- 3 Actio rescissoria.
- 4 Absolutio à iuramento.
- 5 Cum iuramentum iurorē est nullum: an pro informata ad Magistratum scribendum t nō d.
- 7 Quomodo in pñcio relaxationis à iuramento procedatur.
- 8 Restitutio in integrum

- 9 Remo sum pro annullatione iuramentis, dolo, & metu
 10 Vetus actio ex contractu quando datur. (extorti.
 11 Fignoratitia. 12 Actio iudicialis.
 13 Condictio indubii. 14 Condictio ex lege.
 15 Vitu iudiciali. 16 Publiciana.

ICET videbatur dicendum, in materia iuramenti frustra de actione inquiri: ideo quod ex præstatione iuramenti non oriatur actio efficax ad agendum: ut tenet Innocent. & Cardinalis in c. u. venisset, de Restit. Et est communis secundum Corrafin Ladmon. in prælud. n. 17 ff. de iureiur. Et dicit eam communem Fortun. Garfia, in c. 1. de pact. n. 27. Et plures allegat pro hac sententia, dicens communem, Couarr. in c. quamuis pactu. 1. part. §. 2. n. 30. de pact. qui etiam refert duas communes. Quia tamē contrariam opinionem multi tenuerunt, Ioan. de Selu. de iureiur. 3. part. n. 4. & dicit communem Corset. in rubr. de iureiur. q. 11. & Alciat. in cap. cum contingat. nu. 245. de iureiur. Et dicit communem Bernar. Diaz. reg. 387. vbi Salcedo refert duas communes (nullam resoluens.) Et pro hac sententia & opinione est gloss. verb. imposita, in l. t. C. de oper. libert. Bart. in l. iuramentum, §. quoniam. n. 16. ff. de pact. & in l. iuramentum, quod ex conventionem. n. 2. ff. de iureiur. vbi Ias. n. 7. dicit communem, & Orosio. in d. l. iuramentum. §. igitur nuda. n. 5. Et magis communem & receptam dicit Menchaca de successionum creatione, §. 28. n. 3. Couarr. in cap. Reynald. §. 3. n. 10. & d. cap. quamuis pact. 2. part. §. 4. n. 15. Padill. in l. si quis maior. n. 74. C. de transactionib. Et ita esse tenendum in iudicando & consulendo, tenet Gutierrez. de iuram. confirm. 1. part. c. 24. n. 3. & pro hac sententia est text. in d. l. quamuis pactu. & in cap. cum contingat, de iureiur. & in cap. debitorum. eod. Vbi iuramentum præstitum de vfuris soluendis, acquirit vfurario obligationem, & actionem, ad præstandas vfuras. & Gratian. reg. 13. n. 13. vbi assignat concordiam. C. uall. in quest. communib. contra communes, q. 34. nu. 1. Adde Meichner. de ff. 18. nu. 17. Idcirco eam recte hoc loco firmamus.

Remedia autem quæ dantur, ratione iuramenti, vel in officio Iudicis, vel in actionibus consistunt.

IN OFFICIO Iudicis consentientia: vel ad tollendum, vel ad manutenuendum iuramentum proponuntur.

AD MANUTENENDVM, peti & decerni solent, Mandata sine clausula: ¶ ex fundamentis Instrumenta iurata paratam executionem habeant, si sit iuramentum decisivum: In promissoriis enim secus est. Ias. in §. item si quis postulat. n. 87. Inst. de act. & in l. 2. n. 20. §. 4. de iureiur.

AD TOLLENDVM, vel infirmandum imploratur officium Iudicis.

Primo cum petitur relaxatio iuramenti, ad effectum agendi (quod t actione rescissoria fieri putat Alc. in c. u. contingat. n. 13. de iureiur. Eamq; relaxationem solum t ad Cameram, non ad alios etiā Principes spectare, videtur innuere text. Ordin. part. 2. tit. 24. Gail lib. 1. observ. 26. n. 2.) Et ita per implorationem officii Iudicis processum in causa Hams Ehrsardt contra Schwarzenburg An. 1576. & Annæ Schreiberin contra Dsnabrisch anno 1586 Maximeque datur, si t notorie cõfct, s nullum esse iuramentum, Gail lib. 1. observ. 22. n. 3. Itā et sine informatione Magistratus, sub quo iuramentū relaxationē petens captus fuit, processus decreti: in causa Xenters contra Eröneren genant Ringelberg 2. Martii an. 1569. Priori autem casu debet Magistratus, qui impositū t iuramentū certiorari seu facti series ad eū perscribi, & accepto responso, eius copia petenti citationē super relaxatione iuramenti, communicari: & siquidē probabiliter eam confutare possit, aut si notorie sit irrelevans, citatio decernitur, Gail lib. 1. observ. 22. n. 4. Ita factū in causa Ernsen vbi Cräffheim contra Margraf Georg Friederichen zu Dnolsbach/anno 1589. menie Nouemb.

An autem impetrata relaxatione iuramentū t vltcrius vigore eiusdem citationis, procedi possit, quæritur? Et id fieri non posse, sed via ordinaria, puta nova citatione super iniuria vel damno impetrata, pcedi debere, arbitrat Gail. observ. 24. n. 3. lib. 1. Verū id non observatur. Et sic in causa Annen Schreiberin contra die Statt Dsnabrisch citatio fuit petita, sed denegata: das begert als vnnötig abgeschlagen/17. Augusti, Anno 1586.

Secundo t competit Restitutio in integrum.

Primo, aduersus t iusjurandum a se delatū Patu aduersus: Ita post Spec. Bart. Castr. Alber.

Zaf.

Zaf. Maurit. & alios, docet Sfort. *Odd. de refl. in integ. q. 66. art. 1. part. 2.* ubi tamen hoc egregie, ampliando & limitando, declarat.

Secundo, aduersus iuramentū minori delatū & ab ipso susceptū: quod iurvis casibus, quando pcedat, deducit Sfort. *Od. d. loc. art. 3.*

Tertio, si minor ignorans in contractu iurato laesus: de quo tamen vide quæ utrinq; pulchre differt Gail. *lib. 2. obseru. 41.*

Tertio imploratur ꝑ quoc; officiū Iudicis ad pronuntiaudum ipso iure nullum iuramentum dolo extortum, vt est communis opinio Alciati. in *c. cum contingat. n. 21. & sequentib. de iurjur.* In metu vero tantum distinguit, simulq; explicat quando dolo, quando vero metu extortum videatur.

IN ACTIONIBVS consistencia Remedia, vel personalia sunt: vel realia.

PERSONALIA vel ex cōtractu vel quasi.

Ex contractu autem: vel nominato, vel innominato: vel ex vtroq;.

Ex ꝑ vtroq;, si extra iudicium iuramentum sit: runc enim vetus actio datur, *l. actori. §. C. de iurjur. l. si duo §. si quis iurauerit. l. cum versum omissa. h. tit.*

Ex nominato: pignoratitia, ꝑ quæ concurret cum exceptione iniuriam: veluti si quis iurauit nihil se debere, is hanc actionem ad pignus repetendum habet. *l. iurjur. 40. ff. eod. tit.*

Ex innominato contractu.

Primo, in factum actio ꝑ datur, vt late post alios docet Beust in *l. iurjurand. 1. de iurjurando. n. 18.* (ubi rationes eius rei plures adducit) si videlicet quis delato iureiurando affirmatiue rem suam esse iurauit. Sic etiā amissa possessione, contra deferentē competit, si is possessionem nactus sit, *l. sed si. 11. §. proinde si cum. ff. de iurjur.* si vero negatiue possidens iurauit rē petitoris non esse, amissa possessione, actio iam dicta ei denegabitur. *l. l. sed si. in princ. & l. sed & si 7. §. si petenti. vers. sed si possessori. ff. de Publiciana in rem actioe.*

Secundo, dantur ꝑ cōditiones. Et primo indebiti in casu, quo n. 11. pignoratitia dedimus.

Secundo, ꝑ cōdictio ex l. quæ est actio ad purgandū, vel iuramentū purgationis præstādū, de quo Beust in *rubr. de iurjur. n. 103. & seq.*

Ex quasi cōtractu: contra ꝑ iuran-

tem datur similiter actio in factum, vt illis iudicati: si in iudicio ratione iuramenti necessarii pronuntiātū sit *d. l. 8. actori. C. de iurjur.* Borcholt. *de iurjur. c. 8.* Cuius tamen e contrarium tenet Couart. *cap. quatuor. 1. part. Relict. §. 2. de pact. in 6.*

REAL Remediū est Publiciana: ꝑ quæ actori quoq; qui iurauit rem suam esse, aduersus eum, qui detulit iusiurādum, competit, *d. §. si petenti.*

CAPVT X.

De vsuris.

SYMMARIA.

- 1 *Vsurarum rationes, an deus actio.*
- 2 *Officium Iudicis, ratione vsurarum, in bonafidei iudicio, ex mora debitarum, competit.*
- 3 *Iudex ex officio hortatur Partes, vt ab vsuris desistat.*
- 4 *Processus executiui in Camera sepe decernuntur quoad principalem summā, denegantur vero quoad vsuras.*
- 5 *Vsuras a reffatore receptas an restituere teneatur habens.*
- 6 *Iudex ex officio agit contra vsurarios.* (p. 164.)
- 7 *Ex pacto in contemptu adiecto.*
- 8 *Ex nudo pacto. 9 Ex stipulatu.*
- 9 *Ex constitutionibus Imperii, ratione redituum.*
- 10 *Cōdictio ex Recessu depositionis anno 1600.*
- 11 *Cōdictio ex l. 2. C. de vsur. rei iudicata.*
- 12 *Cōditionem ex lege esse adiectam.*
- 13 *Actio iudicati.*

ET si ratione vsurarum nulla videbatur ꝑ danda actio, vt late deduxit Referens in causa *Boldem cōtra Gschwargenburg.* Cum tamen is in mutuo loquatur, ideo id huc trāsfereudum non est. Cum enim certis casibus concessa sint, earundem nomine etiam nonnunquā dantur actiones: Et cæ vel implorādo officium Iudicis, vel iure actionis proponuntur, Borcholt. *de vsuris. cap. vlt. n. 27.*

OFFICIUM Iudicis imploratur.

Primo, ꝑ quociens in bonafidei cōtractib. bus ex mora debentur quo casu: vt mox notabitur: datur & actio ex contractu.

Secundo, etiam non imploratum, potest Iudex impartiri suum officium contra credidorem, vt desistat ꝑ ab actione vsurarum: licet debitor soluere vsuras iurauerit, *cap. tuas. Ext. de vsur. Nat. censil. 497. num. 5. vol. 3. referentē & erudite deducente Afu. in vltimo execution. Tract. §. 3. c. 96.* Hinc ꝑ etiam videmus in Came. decerni processus sepe, quoad summam capitalem, & denegari quoad vsuras.

Et etiam tunc impartitur officium Iudex, cum debitor soluit vsuras, ad repetendū eas: etiam si iurauerit se non repetiturū, Afm. d. l.

5 *Tertio, locū habere* et voluit officio Iudicis ratione vsurarū, quia Testator se recepisse confessus est, vt ex testificantiur: q. tamē dubio nō caret, vt apposite Afm. d. §. 3. cap. 151. notauit.

6 *Quarto, et in genere non rogatus* Iudex officium suum impartiri potest agendo contra vsurarios, Afm. d. loc. cap. 153. adde & cap. 208.

IVRE ACTIONIS competētia Remedia: vel ex contractu nominato, vel innominato proueniunt.

Ex nominatis contractibus generaliter omnibus Actiones competunt: siue bonæ fidei sint, siue stricti iuris.

7 *Et quidem et ex bonæ fidei contractibus: si pactum in continenti contractui adiectum sit*, late Borcholt. de vsur. cap. vii. num.

8 24. Datur etiam ex nudo pacto actio, et si frumentum, C. de vsuria. Borcholt. d. l. num. 24.

Ex stricti iuris contractibus, competit actio ex stipulatu, si vsuræ in stipulationem deductæ, & Cerri conditio, Borch. d. loc. num. 24. Et sic quidam ex dominis in d. causa Hansen Wölferm contra Herrn Friedrichen Freyherm zu Schwarzenburg dicebat, institutam certi condictionem ad sortem & vsuras: Addi posset, (inquit:) ex stipulatu. Alexand. in l. stipulationum. §. qui sortem. de verb. obli. vbi petebantur vsuræ a tempore mortis.

Ex innominatis condictiones ex lege.

9 *Primo et generaliter, ex Constitutionibus Imperii*, quatenus pactum de renouando non est apud creditorem: quo tamen casu videtur ex empto competere, vt supra deductum.

10 *Secundo, et ex Recessu deputationis anni 1600. in quo vsuras ex mora in mutuo peti posse permissum est*, ad quinque in centum quotannis.

11 *Tertio, conditio et ex l. 2. C. de vsur. rei iudicata*, quod si expressit Vincent. de Frisch. de i. l. 2. n. 1. & seq. Ex iuris dispositione, lata sententia, Reoq; cōdemnato nō soluēte, currunt vsurę rei indicatę, quas statuit Imperator in l. 2. §. 1. C. de vsur. rei iud. esse ceterisq;

et seq; deberi dicit Bal. in d. l. 2. virtute sententię latę a lege, nō ab homine: ceteri nō sint in cōdenationē deducē, tanq̃ consecutiuę ipsius sententię: iuxta l. si longu. C. de execut. rei iud. & ibi Bald. debetiq; et cōdictione ex l. 2. sup. alleg. dicit Matthēla. in l. 2. col. vers. itē quamuis. C. de sentent. qua sine cert. quant. quam legit post eius singularia: & consequenter iure actionis: et postquā conditio ex l. actio est. §. in personam. Inst. de act. vel actione et iudicati, et videt Spec. 14 in tit. de execut. sentent. §. breuiter. l. col. vers. sed dicit: ad quid ergo allegando, d. l. 2. C. de vsur. rei iud.

CAPVT XL

De Fructibus.

SYMMARIA.

1 *Fructus officio Iudicis quomodo petantur.* §. m. 4. 7. & 9. Et an in executione possint ad iudicari. m. 10.

2 *Quando, eadem actione qua sorti petantur.* §. m. 15.

3 *Conditio ex l. vel incerti.*

4 *Ex constitutione pignorationis.*

5 *In mandato executoriali.*

6 *Fructus in sententia emissi, an in executione peti possint.*

7 *Subtilitates et apices iuri in consistorio Principis notati.*

8 *Refutatio verbum, quod comprehendat.* (glossatur.)

9 *Distinctio, quod hac Remedia inter bona & mala fidei.*

10 *Quod non petuntur, emissum censetur.* (possessorum.)

11 *Actio ex stipulatu.* 17 Ex pacto.

12 *Pignoratitia.* 19 *Conditio ex lege.*

FRUCTUS nomine quando officio Iudicis implorandum: quando autem actio instituenda sit, breuiter, sed neruose explicat Robert. lib. 2. sentent. c. 15. hisce verbis: In huius questionis definitione & explanatione: quando fructus iure actionis peti possunt: et quando veto officio Iudicis, & in rei vindicatione, & quacunque alia actione: in varias sententias distrahuntur Interpretes, intricatissimis confusissimisque distinctionibus id inuoluentes, in quo hæc certissima a Paulo in l. neque eorum. ff. de vsur. nominatum tradita est distinctio: Nempe eos omnes fructus, quos ante litem contestatam perceptos, Actori restitui oportet, iure actionis peti posse, & in actionem deduci, vel simul cum sorte. l. Iulianus. §. si fructus. ff. de act. empt. et vel separatim, eadem actione, si id patiarur actionis, quæ pro sorte competit, natura. l. 2. C. de act. empt. l. si stipulatus. in fin. ff. de vsuq. Quod si id non patiarur, vt in rei vindicatione: consumpti fructus minime vindicantur.

condici possunt conditione ex lege, vel incerti. *l. 3. C. de condici. ex lege. l. qui se debere. ff. de condici. caus. dat.* Illos autem solos fructus, qui à tempore litis contestationis percepti fuerint, et Iudicis officio petimus: Quod expressè his verbis à Paulo traditum, hactenus minime animaduersum hac in re fuisse compertimus. Neq; eorum, (inquit *d. l. neque eorum.*) fructuum, qui post litem contestatam officio Iudicis restituendi sunt, vsutas præstari oportere; neque eorum, qui prius percepti, quasi à malæ fidei possessore condicuntur. Quo nihil expressius tradi potuisse videtur; Quod ipsum aliis insuper argumentis firmat ibidem Robertus.

Hinc igitur apparet, ratione fructuum vel officium Iudicis implorari, vel actiones institui posse.

OFFICIUM Iudicis imploratur: *Primo*, ex constitutione et pignorationis, cum de fructibus pignorationis restituendis agitur.

Secundo, in genere: cum in puncto mandati executorialis petuntur, quod exemplo iam subiiciendo illustras reddetur.

Tertio, quia ambigitur: An Iudex, vt & in multis aliis casibus, superioribus capitibus notatis, fructus non petitos, et ex officio ad iudicare possit: nos illud exemplo Camerali subiecto declarabimus. Nam cum hæc questio aliquando in controuersiam in Camera venisset, varie de ea disceptatum est, in causa Hansen Span / seno desselben Erben / contra Georg Abt in Brissbach / Mandati executorialis in puncto liquidationis; vbi ex prioribus dominis Assessores vnus actionem plane denegabat, quod non essent petiti fructus, dicens Actorem sibi debere imputare, quod non petiisset: Tamē annuebat, ex mercenario Iudicis officio adiudicari posse perceptos post litem contestatam, vel sententiam, sed dubitabat: quod post sententiam extincta sit actio, cui deferuire debebat officium Iudicis. Nam licet Iudex possit Reum in fructus non petitos condemnare, illos tamen in condemnatione, non venire. Boër. dec. 177.

Conat. v. ar. 17. fol. libro

Alius de Iudicis

mittere fructus, post emanatum Mandatum executorialie, per implorationem officii Iudicis peritos: Ita namq; dicebat: Ius quod non impugnatur sententiam, sed augeat vel limitat executionem, potest opponi post sententiam, non solum per viam exceptionis, sed & per viam petitionis, lason in *l. ea demum. numero 8. C. de collat.* Bald. autem in *l. si soror. in fine. C. eod.* sic distinguit inter aduersarium, extraneum, & suppletium ipsius sententiarum in duobus prioribus non potest: in suppletiuo autem potest Iudex ex nobili officio, non ex mercenario. Bartol. in *l. iubere. numero 3. versiculo, sicuti cum petitur. de iurisd.* vbi dicit executionem rei iudicatz et competere nobili officio iudicis. & Oldendorp. numero 7. de off. iudic. Hic in executione petuntur nobili Iudicis officio: Ergo possunt adiudicari; quod tamen non possunt Iudices inferiores. Bart. *10. d. loc.* Nos autem qui sumus in Consistorio Principis, non debemus iudicare secundum apices et subtilitates iuris; sed secundum æquitatem, ex conscientia, Zaf. in *l. cum quarebatur. de re iudic. Mynsing. obseruat. 55. cent. 4.* Alius ex Dominis, ex vi verbi restituere, et 12. quod in sententia adiectum, & omnia complectitur, post Francisc. Arias in *libro de bello & bellatore. numero 175.* volebat venire vigore actionis restitutionem etiam fructuum: maxime quia interesse petitem fuerat. Sed hoc prior Dominus cum subtiliter examinasset, non approbavit. Quartus Dominus distinguebat inter bonæ fidei et stricti iuris iudicia: et dicebat in stricti iuris, vt poret. stipulatione, si de fructibus nihil actum esset, non venire. *l. 3. §. 1. de act. empr. l. filiumfamilias. §. 1. de verborum obligat.* quia quod non possumus, et 4. omisum esse intelligitur. *l. 99. quicquid de verborum obligat.* In bonæ fidei secus; verbi gratia: si ex empto agatur; fructus veniunt, *d. l. 3. l. lulianus. §. si fructus. de action. empr.* Quia in bonæ fidei Iudici potestas data est, ex quo fructus ad iudicandi; quamuis non nominatim expellit adiudicare potestatem: est: cuius in *l. 7. & elegen-*

ACTIO

- 15 **ACTIONES** † quod attinet, ex in genere ex omni contractu instituntur: vt de vsuris dictum. Et in specie vel ex nominato, vel innominato contractu.
- 16 **Ex nominato**, † Primo ex stipulatione; si stipulatio interuenit.
- 17 **Secundo**, † ex pacto informante contra-

ctum, cui accedit tale pactum.

Tertio, † pignoratitia actio etiam competit, in casu L. 22. *si pignori*. §. *si poss.* de pignoratitia. adf.

Ex innominato: conditio † ex lege, contra malæ fidei possessorem, L. 3. *malæ fide*. de condit. ex leg. adde quæ dixi num. 3. *supra*. b. sit.

LIBER OCTAVVS.

DE INVESTIGANDIS ACTIONIBVS, CONTRA EVERTENTES RES ACQUISITAS COMPETENTIBVS.

CAPVT I.

De fracta pace.

SVMARIA.

- 1 **Duplex processus fractæ pacis.**
- 2 **De Mandato de non offendendo.**
- 3 **Index ex officio potest prohibere, ne nobiliores ad arma deueniant.** Et cogere partes vt pacem faciant. n. 4.
- 4 **Mandati de non vltius progrediendo cum exercitu.**
- 5 **Contra literas hostilitatis missentes, Mandata decerni.**
- 6 **De Mandati, das Kriegervolck zutrennen.** i. ad dissipandum exercitum. Erguando decernantur. num. 5. §. 9.
- 7 **Mandata cum clausula de restituendo, & relaxando.**
- 8 **Mandata, contra Status Imperii, vt banii exequantur.**
- 9 **Mandata contra tertium possessorem bonarū banii.**
- 10 **Mandata sine clausula duobus calibus ibidem enarratis.**
- 11 **Possessoria remedia.**
- 12 **Spoli.**
- 13 **Ex transgressionem.** Et an illa in causa fractæ pacis liceat.
- 14 **Conditio ex Constitutione Imperii.**
- 15 **An in puncto citationis absolutio impetrata, in causa Mandati adhuc procedi possit.**
- 16 **De citatione ad purgandum.**
- 17 **Pro citatione absolutioem à bono.**
- 18 **Conditio contra receptatorem.**
- 19 **Quæ Mandata coniunguntur.**
- 20 **Ex l. diffamari.**

SUPER fracta pace quando agitur, varia dantur Remedia; In quibus, vel incipitur à citatione, vel à mandato. Idq; non est absq; efficacia: † Reus enim potest absolui in puncto citationis, & nihilominus in puncto Mandati annexi partiio ei iungi: atque sic causa Mandati in Camera retineat: quod contra aliorum opinionem, ex communi Collegii decreto notatum in causa *Stettens* contra *Vi-*

schoffen zu Augsburg/ anno 1588. 12. Maij.

A MANDATO quæ incipiunt *Re-* media: vel sunt affirmatiua vel negatiua.

NEGATIVA; vel tempore belli, vel pacis decernuntur.

Tempore pacis.

Mandatum † de non offendendo, & quæ his coniunguntur; vt citatio ad videndum; Quemadmodum Carharinc Erduin zu S. an. neberg/ contra: Jost Ernsen/ Grauen zu Heit. neberg/ a. lunij, anno 57. decretum. Belli tempore.

Primo, ex officio Index, etiam non imploratus, potest † prohibere, ne nobiliores sese armis, vexent eos ad compositionem compellendo, quod peribelle/ notat Afm. in *perutilis* excent. tract. c. 133. per totum: vbi exempla eius rei adfert. Et † ad faciendā trengam eum compellere posse Partes, deducit idem Afm. c. 335.

Secundo; de non vltius progrediendo † cum exercitu: quæ sunt auocatoriæ contra Dnces bellij, cuius exempla non minus vtilia, quam ledi in cuncta extant in causa *Wisschm* Erzbischoffen zu Riga/ contra *Reusschmeister* zu Liefland/ & conlortes, vbi bina mandata emanata. *ultimum*. 6. Augusti. anno 1556.

Tertio, si liuere † hostilitatis. hoc est, *Wesd.* brieff/ alicui imitantur non obstante, & perpetuum silentium inlunctum: vt in causa *Bürgermeister und Rast zu Norrbhausen* contra *Kärsten Hoier / Hansen Montag / und Conlorten*.

Quarto, decernuntur etiam Mandata, de dissipando exercitu, † das *Kriegervolck zutrennen*.

nen: vt egregie supplicatū à Ciuitate Erfurt/
contra Electorem Mautitium, & Ioannem
Ducem Saxoniz an. 1551. 12. Decemb. vbi tale
decretum interpositum: Ist von Ampts we-
gen Mandatum an den Churfürsten zu Sach-
sen / die seine abisfordern / dem Kayserlichen
Bisfal erstendt. Hoc est: Ex officio mandatum
ad Electorem Saxoniz, vt suos auocet, Fisca-
li Casario decretum est.

Et tamen † Mandata nō decernuntur, cum
nondum est in procinctu cum exercitu: Sic
cum quidam minaretur Ciuitati, nisi transi-
geret, se bellum moritum, in causa Wirger-
meister vñnd Kastr zu Wernigeroda / contra
Franken von Rheden. Mandatum auocatorum
denegatū, & citatio decreta, cum adiun-
cta clausula: vñd so fern der supplicant anzei-
gen wirdt / an welchem ende die Execution ge-
schehen / solle gehört werden / das vñrg begere
noch zur zeit abgeschlagen. 13. Februarii, anno
1556. Hoc est: Ex si supplicans indicauerit, quo
in loco executio facta, id auditum iri, reliqua
petitio adhuc dum denegata.

AFFIRMATIVA, vel cū, vel sine clausula
decernuntur.

Cum clausula. †

Primo, de restituendo, & relaxādo.

Nam illa nō decernuntur sine clausula super
hac cōstitutione, ex rationibus quas neruose
deducit Gail. lib. 1. de pac. pub. c. 5. nu. 19. & seqq.
Quibus & alia sepe coniunguntur. Sic de re-
stituendo Mādarum decretum latine in cau-
sa Louchin nomine Consulū & Ciuitatis
Leodiensis, contra Georgium ab Austria, Ep-
iscopum Leodiensem. 29. Maii, anno 56.

De restituendo, † & relaxando, cum citatio-
ne ad videndum; vt in causa Libeck / contra
Gerhardt Ketteler / Meiser Teuschordens
in Hiesland / citatio simplex decreta, auff den
Landfrieden! Stollberg contra Hanneberg/
2. Iunii, anno 57.

Secundo, † decernuntur Mandata
contra Status Imperii, vt bannum exequantur:
quod nemo recutare potest, per tradita,
libro 2. part. 1. vbi docui, quod i iuritu: quis hic
cogi possit; & in specie Gail. notauit, obseruat.
17. libro 2. num. 14. & seqq.

Tertio; contra † tertium possessō-
rem ad restituendam rem banniti possessam;
etiāsi possessor immediate Camere non
subsit: Idque propter continentiam causa.
Quare autē cū clausula decernatur, rationē
reddit Gail. quia sine causa possessione nemo
est priuandus, libro 1. d. obseruat. 17. numero 13.
Quod tamen non procedit, si bona illa sint
sub aliquo extra Imperium constituto: tunc
enim per literas mutui compassus ad magi-
strum, petitur executio, Gail. d. obseruat. 17.
num. 32. vbi eius rei rationem reddit: quibus
coniungi possunt, quæ supra de licetis mutui
compassus, part. 1. libro 5. notata sunt.

Sine † clausula.

Primo, si iudicialiter reproductum Manda-
tum cum clausula, & Iudex de innocentia ca-
ptiui cognouerit, arctiora sine clausula de-
cernit. Gail. d. loc. num. 24.

Secundo, si narratio oblatæ supplicationis
talīs sit, vt super facto omni iure prohibito
concludat; & persona contra quam petitur
Mandatum, immediate imperio subiecta sit;
potest licite Mandatū petitum decerni: quia
tali casu, fundatur iurisdicctio Camere, ex Or-
dinatione, p. 2. tit. 13. & iura etiam communia
tali casu vt Iudex à præcepto incipiat, admit-
tunt; vt initio dictum est, Gail. d. loc. nu. 17. Illa
tamen Mandata hoc casu, non sub pōna ban-
ni, sed pecuniaria decernuntur, vt notatum
in causa Nach contra Gilsch / anno 1583.

A CITATIONE cum incipitur; a-
ctiones quæ proponuntur; sunt vel possessō-
riæ, vel petitorie,

POSSESSORIA: **Primo**; retinendæ pos-
sessionis; † quo casu concurret constitutio
pignoratiois.

Secundo, spoliū; † quod est vltatissimum:
Vnde in Camera nihil in omnium ore fre-
quentius; quam narrata magis simplex spoli-
um, quam fractam pacem inducere.

Tertio, de vi publica, vel priuata; ex quo In-
terdictum vnde vi, competit.

PETITORIA sunt: vel ex contractu in-
tercedente, vel ex delicto, provenientes ac-
tiones, vel variæ ex legibus seu constitu-
tionibus conditiones.

16 Ex contractu, † transactione, scilicet, actio instituitur, cum transactio; quæ in fractæ pacis materia licita est, intercessit. *Ordinat. Cameræ part. 2. tit. 18. Gail. lib. 1. de pac. public. cap. 1. num. 16. & cap. 8. numero 1.* Quæ autem actiones ex transactionibus competant; supra de actionibus transactionum dictum est.

Conditiones, vel ex sola constitutione Imperii: vel simul ex aliis iuris civilis legibus mixtim intentantur.

17 Ex sola † constitutione Imperij super fracta pace, conditiones dantur cum factum super d. constitutione qualificatum est: ut notatum in causa *Wolffhard Peen contra die Statt Wollheim*. Ex autem conditiones, vel ad poenam constitutionis ac restitutionis rei solum; vel simul ad damnum, & interesse præstationem tendunt. *Reichsabschied anno 21. & 44. Ordin. Camer. tit. 9. §. Wir wollen auch. Mynsing. observat. 34. censur. 4. Gail. libro*

18 *observat. §. 6. & 7.* Et hoc † casu, licet propter non probata fractæ pacis requisita seu qualitates, in puncto citationis absolutio à citatione per decretum decernatur; tamen in puncto Mandari, restitutio ad iudicari potest; de quo in causa *Brandenburg contra Dettm. gen. prolixè disputatum*, & hoc tandem conclusum est.

19 Similiter quoque conditione † ex d. constitutione agitur, cum petitur citatio ad purgandum.

20 *Vi & tunc*: cum absolutio à banno petitur, *Gail. lib. 2. observat. 6. & 8.* ubi dicit causæ cognitionem hic exigi.

21 Similiter, † si agatur contra receptatorem banniti.

Sæpe etiam coniunguntur alia, vtpote citatio † ad videndum, & Mandatum de nō offendendo. Ita factum in causa *Georg Vangeras Dchsen contra Caspar von Bergen vno semen Kuecht* / anno 1550. 1. Aprilis. Similia sunt in causa *Gugel contra Mandeslee*.

23 Mixtim † competit conditio ex l. diffamari. C. de ingen. Si circumstantiæ fractam pacem redelegant, & de diffamatione statim doceatur. *Gail. lib. 1. observat. 9. & 10.*

24 Ex delicto † agitur vi bonorum ra-

ptorum de quo in decif. Meisneri, *decif. 33. n. 8.* sic differtur: *Fum* iatur nostra iurisdicatio ex contriuentia causæ, & putat in prima parte actum ex l. 1. si quis iur. dicenti non obtemperaveris, in altera parte putat actum ex constitutione fractæ pacis, ad poenas ibi expressas, vel vi bonorum raptorum, vel conditio ex l. nempe ex cap. 1. §. si quis vero ibi (& damnnum passio) de pace tenenda. videatur *Mar. Socin. Iuni. in consil. 68. num. 154 vol. 3.*

CAPVT II.

De pignorationis Remedii.

SYMMARIA.

- 1 Ex officio taxantur res pignoratæ
- 2 Ex constitutione Religioſarum.
- 3 Fracta pacis.
- 4 Sequeſtrationis.
- 5 Conſuetudo aroſtorum.
- 6 Mandata ſuper quatuor caſibus.
- 7 Muſterdij ſunt ſtricti iuri & aduſe.
- 8 Pignoraſioni remedium, tanquam totum alius omnibus, quæ ſimul competere poſſint, præferendum.
- 9 Mandatum inhiſtorium non iur per ſententiam ſuſceptum pignorando reſuſcitur.
- 10 An in cauſa primi mandati in pucto partitionis, ratione reſtituta pignoraſioni procedi poſſit.
- 11 Factum non dicitur quod factum non ducit.
- 12 Vti poſſeditis.
- 13 Interdictum de glande legenda.
- 14 Vtile interdictum vti poſſeditis.
- 15 Conditiones variæ.
- 16 De vi priuata. 17 L. Aquila.
- 18 Conſeſoria & negatoria. Et an ha Remedio poſſeſſorie præferenda. n. 19.
- 20 Quæſina requiſita Interdicti. Et num. 23.
- 21 Exceſſiuitatibus probatu intermedia tempora præſumuntur.
- 22 Poſſeſſio retinetur animo.

RATIONE pignorationis datur, conditio ex Constitutione Imperij de pignorationibus; cum quæ non solum officium Iudicis: sed aliar quoque constitutiones, partim nominatæ, partim innominatæ: & variæ actiones concurrunt.

OFFICIUM Iudicis: quod etiam non imploratum sæpe hic impartitur; locum habet, si res pignoratæ † ab ipso taxandæ sunt. Sic

Sic in causa Ellerbach contra Jügger/in puncto 4. mandati 13. Februarii, anno 72. ex officio, non præcedente oblatione iuramenti, taxatus est vitulus, cum Kälblein/6. florenis, 15. cruciferis. Et in causa Greysburg contra Jügger 18. Aprilis, anno 1572. ex officio æstimati sunt duo Küß vnd ein jung Kälblein auff 13. Gilden.

Ex CONSTITUTIONIBUS nominatis primo, valde affinis est constitutio Religionis, † adeo vt sæpe dubitetur ex quo debeant processus decerni. Sic decreta Mandata auff die Constitution der Pfandung / ex capite Religionis, in causa Wormbs / contra Pfals / in Septembri, anno 88. Et in causa Wormbs contra Pfals / desß von Effern Verstrickung betreffend / anno 82. Et in causa Weinstet / contra Würzburg / anno 89. 5. Martii. Item Wormbs / contra Churfürstliche Pfals / den abgeschafften Pfarrherrn zu Ladenberg / betreffend / vnd die Versperrung der Kirchen / vbi super constitutione arrelii processus decreti, anno 91.

3. *Secundo*, † constitutio fractæ pacis: sic enim inuenio sensisse antiquos Assesores, quod super pignoratione possit etiam decerni Mandatum de non offendendo, sunt enim compatibilia, & ad diuersa tendunt: Potest enim impetrari Mandatum super Pfandung / & citatio ad videndum se incidisse, & super fracta pace: Et Mandata de non offendendo decreta sunt Wormbs / contra Johann Casimirus Palatinum: Item Stettinberg / contra Vrindell. Et adiungitur hisce sæpe citatio ad purgandum, vt in causa Triet / contra Stollberg.

4. *Tertio*: Sequestratio † etiam est affinis: Si enim de possessione duo cõtendant, & ludez veretur, ne ad arma deueniât, potest possessionem sequestrare, donec super momentaneo possessorio cognoscatur; differunt tamen iudiciû pignorationis & sequestrationis; vt egregie notatur in decision. Cameræ sub nomine Gilmanni, Decis. 13. m. 10. hisce verbis: Præmittitur igitur primum, pignorationis iudicium esse summarium, vt ex verbis constitutionis sine colligitur, ideoque celeriter in ea procedendum. ibi; auff das allerchleunigst

mit Recht entscheiden werde. Non tamen est momentaneum, seu fiduciarium; quia Interdictum retinendæ possessionis plenissime in eo disputari & decidi potest, Gail. obseru. 3. n. 3. de pignor. & obseru. 21. n. 2. Ex quo misero in hoc processu, liris cõtestationem omitte possit. Gail. d. obseru. 21. numero 10. de pignor. Læque ita Cameram obseruare tradit, ided, ne Partes moræ perirent, ad arma veniant; & sic periculum est in mora, propter quod alias solet à regulis iuris communis recedi, text. in l. de pupillo. §. §. si qui riuos. ff. de oper. noui nuntiat. Alexan. ibi. num. 1.

Quarto: affinis etiam est constitutio arrestorum: † Si ratione obligationis personalis, § propria autoritate quid fiat, de quo supra latius, & exemplum, num. 1. indicat.

At ita non nominata mandata ex constitutionibus sine clausula peti & decerni possunt.

Primo: super quatuor † casibus; Nam in 6 facto omni iure prohibito, non facile videtur admitti, vt super constitutione pignorationis Mandatum sine clausula petatur; cum fiat in fraudem Austregarû primæ instantiæ. Quin tamen hoc liberum sit auctori non dubito. Primo; quia Aufstragû sunt stricti iuris & odiosi. 7 *Secundo*; quia cum plura remedia cõtinentur in electione auctoris est, quo vti velit. Et hinc videmus, Aduocatos peritos semper Constitutionem pignorationum; quia † à prima in- 8 stantia libetatalis omnibus remediis præferre; quod bene notandum iuuioribus.

Secundo: † si per sententiam silentium impositum sit, emanare solet Mandatum inhiibitorium sine clausula, etiam contra successorem, ne ius illud, super quo per sententiam fuerat impositum silentium, denno prætendat aut vsurpet: vt factum in causa Dischels contra Minden: Et in causa M. Calenelsß contra Nassau / abgeseßendte Pfand belangend.

Tertio: super attentatis; † cum post factam 10 primam pignorationem, & de super impetratum Mandatum impetrans rursus pignorat, ratione eiusdem iuris. Licet enim in Camera plerûq; soleant de nouo peti processus: quia quot pignorationes, tot mandata; et in tam eodem puncto petitur, nonnunquam

solet attendi; vt in causa Comitiss Albrechtin von Schwarzburg/ cōtra Stollberg: vbi cum reiterato pignoraretur, in causa primi mādātis, in puncto paritionis, etiam actū ratione secundę subsecutę pignorationis, vbi & paritio inuincta: ex hac ratione, † quod non dicatur factum, q. factum nō durat: nec qui de nouo, durante puncto paritionis, turbat, videatur paruifle aut parere voluisse. Quod similiter bene notandum: Sape enim perplexum me, cum in Franconia: a nobilibus cōsulerer, reddidit. Aequissima enim hæc mihi videntur, Quamuis difficultate non carete sciam.

ACTIONES quę proponentur, sunt vel possessorię, vel petitorię.

- 22 **POSSESSORIA:** † vti possideris. Non enim aliter locum habet, quam in materia Interdicti vti possideris: Non autem in factum datur ex pignoratione, cū de turbatione magis agatur, per tradita Dec. in cap. licet causam, de probat. num. 19. Mynsing. obseruat. 6. cent. 2. & respons. 25. nu. 2. Gail. libro 2. obseru. 22. nu. 2. Gilman. decis. 13. num. 12. par. 1. Menoch. remed. 3. retinende. n. 103. Ita Referens in causa Etschen, bischen Gmünd/ cōtra Hans von Nechberg/ vbi tamē (quod secūdo loco ponitur) † dicit: quamuis si ex alius excutere velimus, recurrendum ad Interdictum glandis legendæ, Menoch. d. remed. 3. retin. num. 109. Tamen vtilius putat, in vtili Interdicto vti possideris subsistendum; quod & vasallo † inmediate Imperio subiecto vigore huius Constitutionis datur, contra Dominum. Nam vasallus dicitur realiter possidere, Menoch. d. remed. 3. retin. numero 82. Et ita conclusum in causa Etschening/ contra Eisenburg/ cuius sententia lata 19. Augusti, anno 1585.

PETITORIA: vel personales sunt; vel reales.

Personales vel ex ciuili, vel criminali causa.

Ex causa ciuili: conditiones variz.

- 23 **Primo** conditio † ex lege ratione privilegiorum; cum privilegia allegantur, vt factum in causa Granch/ cōtra Spanaw/ vbi disputatum ratione turbationis.

Secundo: etiam conditio data ab vno ex Dominis in d. causa Nechberg.

Tertio, aliz conditiones ex Constitutionibus Imperii, de quibus in princip. n. 1. & seqq.

Ex criminali causa: vel vera vel quasi.

Vera: † de vi priuata.

Quasi: legis Aquiliz; † quę incidenter petitur damnum, etiam tunc, cum principaliter non conceditur. Cum multa in consequentiam veniant, quę principaliter non veniunt: Ita in causa desß Herrn Grauen zu Schwarzenburg/ contra den Bischoffen zu Bamberg/ vbi damnum, ratione mulieris, rustico inflicto adiudicatum, anno 1588.

REALES, confessoria vel † negatoria, de quo agitur d. decis. 33. Gilman. nu. 14. par. 1. hisce verbis; quę totum hoc caput illustrabunt. De actione superius dictum est, processum pignorationis ad Interdictum retinende possessionis pertinet, per ea quę traduntur a Mynsing. respons. 25. decis. 3. Quamuis autem in nostro casu dubium videri possit; cum agatur de seruitute discontinua causam habente, pro cuius quasi possessione Interdictum retinende non datur, nec directum, nec vile; cum p. iis peculiares actiones sint prodite, nempe confessoria & negatoria, per ea quę tradit Menoch. de retinenda poss. remed. 3. nu. 109. q. 13. Tamen etiam hoc in casu, quando quis turbatur in quasi possessione iuris, discontinuam causam habentis, hoc Interdictum concedi, extra dubium est: quemadmodum fateatur Fab. in §. hodie, tr. sit. de Interdicti numero 22. Ferrar. in seru. libelli pro turbata poss. numero 3. Mynsing. respons. 25. deced. 3. num. 2. Idq; etiam in Camera Imperiali seruari sine distinctione iuris, conuictam vel discontinuam causam habentis, tradit Gail. lib. de pignor. obseruat. vlti. num. 8. & lib. 2. obseruat. 22. num. 2. vbi in specie etiam pro iure venandi hoc Interdictum competere ait: quia lex non distinguit, sed generaliter loquitur, proq; iuribus incorporabilibus Interdictum vile dari ait. l. 1. c. vii. post. iur. cap. licet causam. de probat. Schuff. d. cons. 78. cent. 1. n. 5. Quamuis autem etiam confessoria & negatoria competant: tamen hoc † nostrum remedium esse generalius & plenius arbitror; quę dicitur non teneatur probare, quod

CAPVT III.

Delegis Aquilæ remediis.

SVM MARIA.

- 1 Remedia, quæ ratione damni competunt, non sunt vniuersales generatim.
- 2 Vtilis l. Aquilæ. §. num. 3. §. 6.
- 3 Publicanus si damnum det singularis actio competit.
- 4 Actio si quadrupes pauperiem. §. num. 9.
- 10 De aduulio edicto. 11. De postul. pecun.
- 12 Servi corrupti. 13. Arbor. fursum casar.
- 14 Viacitella. 15. Aquapluma.
- 16 De dieillo & effuse.
- 17 Nauta, canjones, stabularij.
- 18 De incendio, ruina & naufragio.
- 19 De damno famulæ.
- 20 Ex pignoratione tribus casibus.
- 21 Ex officio Index de damno & interesse iudicant.
- 22 Extraordinaria cognio.
- 23 Ad exhibendum. 24. Damni infestæ.
- 25 Quod vi aut clam, tribus casib. (ria. m. 27.)
- 26 Depositi & commodati contrarium, ut & pignorat.
- 27 Ex stipulatu. 29. Locati.
- 30 In facium, quingue casib. ut.
- 31 Extorsum. 32. Famil. ereiscunda.
- 33 De dolo. 34. Furti aliquot casib.
- 35 Inuriarum. 36. Vi honor. raptor.
- 37 De vi publica.
- 38 Ex l. Famiæ, de plagiaris.

Cum nulla fere materia in iure occurrat, in qua nō vel principaliter, vel incidenter de damno agatur; proindeq; plurima remedia hic addit; de iis diligens inquisitio, ne in multitudine erretur, habenda. † Sunt autem illa ita compata; ut vel sola, ratione damni, propriam actionem fortiantur; vel ut cum damno, etiam alia contineant.

ET QVIA remedia seu Actiones, quæ prioris generis sunt, proxime ad ipsam legis Aquilæ actionem accedunt; Ex prioribus Reliquæ posteriori loco recensendæ erunt.

INTER priores Actiones principem locum sibi sumit, utilis legis Aquilæ actio; quæ datur.

Primo; cessantibus † verbis legis Aquilæ, l. 2 si seruum. 31. §. fin. ad l. Aquil. quia actionum. 11. §. de prescript. verb.

Secundo; † Si quis nō corpore suo, sed alio modo do dānū dederit, Infr. de l. Aquil. & ceterū placuit.

Tertio; † si non corpore rei, sed alio modo datum damnum sit; hoc enim casu in f. cum actio cōpetit, Infr. de lege Aquilæ §. fin. l. & eleganter. 7. §. idem Labeo ff. de dolo malo.

YY A QM

se, quod iure seruitutis possideat, & sic dominiū rei astringere; sed saltem se possidere, per rex. in l. 2. & l. si quis diuturno. §. fin. ff. si seruus. v. ind. Ideoq; etiam in nostro casu hoc Interdictum esse intentatū retinendū, id est; recte, arbitror: quod apparet tam ex narratis, quā libelli conclusionē: Ex narratis quidem, quia actor alferit, prædecessores suos castri V. possessores, seq̃ue adhuc esse & fuisse in possessione, vel quasi, iuris venandi, in articulatis locis, apud 2. & 3. defensional. & quod Reus cum hoc nō obstat, turbet & molester. † Quæ duo requisita narranda sunt in hoc Interdicto, d. l. 1. §. hoc Interdictū. ff. vii possid. u. facit §. sed interdicto. Infr. de interdict. Ferrar. in form. libell. pro turbata possessione, gl. in verb. hodie temet & possidet. n. 1. Et sic articulanda & narranda sunt possessio ex parte actoris, & turbatio, ex parte Rei: Possessio quidem tempore turbationis, & tempore litis contestatæ, & quod adhuc hodie possideat. † Et ex istis extremitatib. intermedii temporis possessio præsumitur; per ea quæ tradit Gail. lib. de pignor. obser. 22. n. 13. vbi plures leges & auctoritates Doctorū allegat: 22. & ante cū Mynd. resp. 25. n. 10. 11. & seq. † Quia possessio animo retinetur, quæ in hoc iudicio sufficit. Ita tradit Menoch. de retin. possess. remed. 3. q. 2. n. 22. Ex cōclusionē etiā libelli patet hoc Interdictū intentatū; quia actor proponit, & petit, pñutiari, q̃ Reo taliter actorē in possessione sua venādi turbare nō licuerit; multo min⁹ eundē pignorate, ablatis cassib⁹ venatoris, & arrestatis subditis; & ideo retia & casses, cū subditis, restituere rursū Reo, & eosdē sustinere denuo pō tēneri. Secundo petit, Reum condemnari, ut in posterum à tali turbatione desistat, & quiete Actorē suo iure vii permittat. Tertio, ut eius rei nomine caueat. Hæc autem † requiritur in libello retinendæ, & ita petitionem formandam, tradit Batt. in l. 1. §. hoc interdictū. ff. vii possid. l. pen. ff. de aqu. quod. & affi. Ferrar. in form. lib. pro turbat. possess. verb. cessandū & restitendū. Gail. lib. de pignor. obser. 23. Ex quib. omnib. patet, recte ab actorē vtile Interdictū retinendū intentatū esse, vna cum suis qualitatibus. Et hæc de pignoratorib. De arrestis cum supra in contractib. qui re perficiuntur, dictū sit, hic non repeto, sed eo me remitto.

- 9 Remne sium pro annullatione iuramenti, dolo, & metu
 10 Vetus actio ex contractu quando detur. (extorrt.)
 11 Pignoratitia. 12 Actio infactum.
 13 Conditio indebiti. 14 Conditio ex lege.
 15 Vitia iudicis. 16 Publiciana.

LICET videbatur dicendum, in ꝑ materia iuramenti frustra de actione inquiri: ideo quod ex præstatione iuramenti non oriatur actio efficax ad agendum: tenet Innocent. & Cardinalis in c. cū venisset, de Restit. Et est communis secundum Corrañan Ladmon. in prælud. n. 17 ff. de iureiur. Et dicit eā communē Fortun. Gaspar, in c. 1. de pact. n. 27. Et plures allegat pro hac sententia, dicens communē, Couarr. in c. quamvis pactū. 1. part. §. 2. n. 30. de pact. qui etiam refert duas cōmunes. Quia tamē contrariam opinionem multi tenuerunt, Ioan. de Selu. de iureiur. 3. part. n. 4. & dicit communē Corser. in rubr. de iureiur. q. 11. & Alciat. in cap. cum contingat. nu. 245. de iureiur. Et dixit communem Bernar. Diaz. reg. 387. vbi Salzedo refert duas communes (nullam resoluens.) Et pro hac sententia & opinione est gloss. verb. imposita, in l. 1. C. de oper. libert. Bart. in l. iuramentum. §. quinimo. n. 16. ff. de pact. & in l. iuramentum. quod ex consuetudine. n. 2. ff. de iureiur. vbi las. n. 7. dicit communem, & Oros. in d. l. iuramentum. §. igitur nuda. n. 5. Et magis communem & receptam dicit Menchaca de successionum creatione, §. 28. n. 3. Couarr. in cap. Raynald. §. 3. n. 10. & d. cap. quamvis pact. 2. part. §. 4. n. 15. Padill. in l. si quis maior. n. 74. C. de transacionib. Et ita esse tenendum in iudicando & consulendo, tenet Gutierrez. de iuram. confirm. 1. part. c. 24. n. 3. & pro hac sententia est text. in d. l. quamvis pactū. & in cap. cum contingat. de iureiur. & in cap. debitor. cod. Vbi iuramentum præstitum de vsuris soluendis, acquirit vsurario obligationem, & actionem, ad præstandas vsuras. & Gratian. reg. 13. n. 13. vbi assignat concordiam, C. uall. in quest. communib. contra communes, q. 84. nu. 1. Adde Meichner. de iur. §. 18. nu. 17. Idcirco eam recte hoc loco firmamus.

Remedia autem quæ dantur, ratione iuramenti, vel in officio Iudicis, vel in actionibus consistunt.

IN OFFICIO Iudicis consistentia: vel ad tollēdum, vel ad manutēdū iuramentum proponuntur.

AD MANUTENENDUM, peti & decerni solēt, Mandata sine clausula: ꝑ ex fundamēto q. Instrumēta iurata paratam executionem habeant, si sit iuramentū decisiuū: In promissoriis enim secus est. las. in §. item si quis postulante. n. 87. Inst. de arb. & in l. 2. n. 20. sim. 4. de iureiur. Ad TOLLENDUM, vel infirmandum imploratur officium Iudicis.]

Primo cum petitur relaxatio iuramenti, ad effectum agēdi (quod ꝑ actione re scilicet fieri putat Alc. in c. cū contingat. n. 13. de iureiur. Eamq; relaxationē solum ꝑ ad Cameram, non ad alios etiā Principes spectare, videtur innuere text. Ordin. part. 2. tit. 24. Gail lib. 1. obseru. 26. n. 2.) Et ita per implorationem officii Iudicis processum in causa Hams Ehrhards contra Schwarzenburg An. 1576. & Annæ Schreiberin contra Dñabruñ anno 1586 Maximeque datur, si ꝑ notorie cōstet, nullum esse iuramentū, Gail lib. 2. obseru. 22. n. 5. Itā ē siue informatio Magistratus, sub quo iuramentū relaxationē petens capus fuit, processus decreti: in causa Xutter contra Erdo nerten genant Klingelberg 2. Martii an. 1569. Priori autem casu debet Magistratus, qui imposuit ꝑ iuramentū certiorari seu facti series ad eū perferri, & accepto responso, eius copia petenti citationē super relaxatione iuramenti, communicari: & siquidē probabiliter eam confutare possit, aut si notorie sit irrelevans, citatio decernitur, Gail lib. 1. obseru. 22. n. 4. Ita factū in causa Ernsen vō Erbschimm contra Margraf Georg Friederich in Dnolq. bach/anno 1589. menſe Nouemb.

An autem impetrata relaxatione iuramēti ulterius vigore eiusdem citationis, procedi possit, quæritur? Et id fieri non posse, sed via ordinaria, puta nova citatione super iniuria vel damno impetrata pcedi debere, arbitrat Gail. obseru. 24. n. 3. lib. 1. Verū id non obseruatur. Et sic in causa Annen Schuberitmen contra die Statt Dñabruñ: citatio fuit petita, sed denegata: das bēgeren als vnnētig abgeschlagen/17. Augusti, Anno 1586.

Secundo ꝑ competit Restitutio in integrum.

Primo, aduersus ꝑ iusurandum a se delatū Partī aduersę: ita post Spec. Bart. Cast. Alber.

Zal.

Zaf. Maurit. & alios, docet Sfort. *Odd. de ressi. in integ. q. 66. art. 1. part. 2.* ubi tamen hoc egregie, ampliando & limitando, declarat.

Secundo, aduersus iuramentū in minori delatū & ab ipso susceptū: quod diuersis casibus, quando pcedat, deducit Sfort. *Od. d. loc. art. 3.*

Tertio, si minor ignorans in contractu iurato latus: de quo tamen vide quæ vtrinq; pulchre differit Gail. *lib. 2. obseru. 41.*

Tertio imploratur ꝑ quoq; officiū Iudicis ad pronuntiandum ipso iure nullum iuramentum dolo extortum, vt est communis opinio Alciati. *in c. cum contingat. n. 22. & sequentib. de iurur.* In metu vero tantum distinguitur, simulq; explicat quando dolo, quando vero metu extortum videatur.

IN ACTIONIBVS consistencia Remedia, vel personalia sunt: vel realia.

PERSONALIA vel ex contractu vel quasi.

Ex contractu autem: vel nominato, vel innominato: vel ex vtroq;.

10 Ex ꝑ vtroq; , si extra iudicium iuramentum sit: tunc cuius vetus actio datur, *l. aitori. 8. C. de iurur. l. si duo §. si quis iurauerit. l. cum versum omnia. h. tit.*

11 Ex nominato: pignoratitia, ꝑ quæ concurret cum exceptione iuris iuradi: veluti si quis iurauit nihil se debere, is hanc actionem ad pignus repetendum habet. *l. iurur. 40. ff. de iur. sit.*

Ex innominato contractu.

12 *Primo*, in factum actio ꝑ datur, vt late post alios docet Beuff. *in l. iururand. 1. de iururando. n. 18.* (ubi rationes eius rei plures adducit) si videlicet quis de lato iururando affirmatiue rem suam esse iurauit. Sic etiā amissa possessione, contra deferentē competit, si is possessionem nactus sit, *l. sed si. 11. §. proinde si cum. ff. de iurur. l. si vero negatiue possidens iurauit re petitoris non esse, amissa possessione, actio iam dicta ei denegabitur. d. l. sed si. in princ. & l. sed & si 7. §. si petenti. vers. sed si possessori. ff. de Publiciana in re actio.*

13 *Secundo*, dantur ꝑ cōditiones. Et primo indebiti in casu, quo n. 11. pignoratitia dedimus.

14 *Secundo*, ꝑ cōdictio ex l. quæ est actio ad purgandū, vel iuramentū purgationis præstādū, de quo Beuff. *in rubr. de iurur. n. 103. & seq.*

15 Ex quasi contractu: contra ꝑ iuran-

tem datur similiter actio in factum, vtilis iudicati: si in iudicio ratione iuramenti necessarii pronuntiātū sit *d. l. 8. aitori. C. de iurur.* Boscholt. *de iurur. c. 8.* Cuius tamen contrarium tenet Couarr. *cap. quatuor. 1. part. Relect. §. 2. de pact. in 6.*

REALI Remediū est Publiciana: ꝑ quæ *16* aitori quoq; , qui iurauit rem suam esse, aduersus eum, qui derulit iusiurādum, competit, *d. §. si petenti.*

CAPVT X.

De vsutis.

SYMMARIA.

- 1* Vsurarum ratione, an detur actio.
- 2* Officium Iudicis, ratione vsurarum, in bonafidei iudicio, ex mora debitarum, competit.
- 3* Index ex officio hortatur Partes, vt ab vsuris desistant.
- 4* Processus executiui in Camera sepe decernuntur quoad principale summā, denegantur vero quoad vsuras.
- 5* Vsuras à testatore receptas an restituere teneatur heres.
- 6* Index ex officio agit contra vsurarios. (redu.)
- 7* Ex pacto in continentis adiecto.
- 8* Ex nudo pacto. 9. Ex stipulatu.
- 10* Ex constitutionibus Imperii, ratione reddituum.
- 11* Cōdictio ex Receptis deputations anno 1600.
- 12* Cōdictio ex l. 2. C. de vsur. rei indicata.
- 13* Cōditionem ex lege offi actionem.
- 14* Actio iudicati.

ET si ratione vsurarum nulla videbatur ꝑ danda actio, vt late deduxit Referens in causa Woldem cōtra Schwargenburg. Cum tamen is in mutuo loquatur, ideo id huc transferendum non est. Cum enim certis casibus concessa sint, earundem nomine etiam nonnunquā dantur actiones: Et ex vel implorādo officium Iudicis, vel iure actionis proponuntur, Boscholt. *de vsur. cap. vlt. n. 27.*

OFFICIUM Iudicis imploratur.

Primo, ꝑ quoties in bonafidei contractibus ex mora debentur; quo casu: vt mox notabitur: datur & actio ex contractu.

Secundo, etiam nō imploratum, potest Iudex impartiri suum officium contra creditorem, vt desistat ꝑ ab actione vsurarum: licet debitor soluere vsuras iurauerit, *cap. 3. in. Ext. de vsur. Natr. consil. 497. num. 5. vol. 3. referentē & erudite deducente Alin. in vtilissime execution. Tract. §. 3. c. 96.* Hinc ꝑ etiam videmus *4* in Came. decerni processus sepe, quoad summam capitalem, & denegari quoad vsuras.

Et etiam tunc impartitur officium Iudex, cum debitor soluit vsuras, ad repetendū eas: etiamsi iurauerit se non repetiturū, Afm. d. l.

1 *Tertio, locū habere volūt officiū Iudicis ratione vsurarū, quas Testator se recepisse confessus est, vt ex testuantur: q̄ tamē dubio nō caret, vt apposite Afm. d. §. 3. cap. 151. notauit.*

6 *Quarto, † in genere non rogatus Iudex officium suum impartiri potest agendo contra vsurarios, Afm. d. loc. cap. 153. adde & cap. 208.*

IVRE ACTIONIS competētia Remedia: vel ex contractu nominato, vel innominato proueniunt.

EX NOMINATIS contractibus generaliter omnibus Aōiones competunt: siue bonæ fidei siut, siue stricti iuris.

7 *Et quidem † ex bonæ fidei contractibus: si pactum in continenti contractui adiectum sit, late Borcholt. de vsur. cap. vlt. num.*

8 24. *Datur etiam ex nudo pacto actio, † l. frumentii. C. de vsuris. Borcholt. d. l. num. 24.*

Ex stricti iuris contractibus, competit † actio ex stipulatu, si vsuræ in stipulationem deducæ, & Certei conditio, Borch. d. loc. num. 24. Et sic quidam ex dominis in d. causa Hansen Wölckern contra Herrn Friederichen Greßherm in Schwarzenburg dicebat, institutam certi condictionem ad sortem & vsuras: Addi posset, (inquit,) ex stipulatu. Alexand. in l. stipulationum. §. qui sortem. de verb. oblig. vbi petebantur vsuræ a tempore mortæ.

EX INNOMINATIS: cōditiones ex lege.

10 *Primo † generaliter, ex Constitutionibus Imperii, quatenus pactum de renouando non est apud creditorem: quo tamen casu videtur ex empto competere, vti supra deducum.*

11 *Secundo, † ex Recessu deputationis anni 600. in quo vsuras ex mora in mutuo peti posse permisum est, ad quinque in centum quotannis.*

12 *Tertio, conditio † ex l. 2. C. de vsuris iudicata quod sic expellit Vincent. de Frach. de i. 12. n. 1. & seq. Ex iuris dispositione, lata sententia, Reoq; cōdemnato nō soluēte, currunt vsuræ rei indicatæ, quas statuit Imperator in l. 2. & f. C. de vsur. rei iud. c. de ceterum,*

casq; debeti dicit Bal. in d. l. 2. vitute sentētiæ lateq; lege, nō ab homine: et si nō sint in condēnationē deducæ, tanq̄ consecutiue ipsius sentētiæ: iuxta l. si longi. C. de execut. rei iud. & ibi Bald. debetiq; et cōditione ex l. 2. sup. alleg. dicit Matthæila. in l. 2. col. vers. itē quamuis. C. de sentent. qua sine cert. quant. quam legit post eius singularia: & consequenter iure actionis: † 13 postquā conditio ex l. actio est. §. in personam. Inst. de act. vcl. actione iudicati, † vt dicit Spec. 14 in tit. de execut. sentent. §. breuiter. l. 2. col. vers. sed dicit: ad quid ergo allegando. d. l. 2. C. de vsur. rei iud.

CAPVT XL

De Fructibus.

SVMARIA.

1. *Fructus officio Iudicis quemodo petantur. C. n. 4. 7. & 9. Et an in executione possint ad iudicari. n. 10.*
2. *Quando, eadem actione non petantur. C. n. 15.*
3. *Conditio ex l. vel incerti.*
4. *Ex constitutione pignorationis.*
5. *In mandato executoriali.* (fines.)
6. *Fructus in sententia emissi, an in executione peti possint.*
7. *Subtilitates & apices iuri in consistorio Principis notati.*
8. *Regressu verbum, quid comprehendat. (glossatur.)*
9. *Distinct. quoad hanc Remedia inter bona & mala fides.*
10. *Quod non petantur, omnium censetur. (possessorum.)*
11. *Actio ex stipulatu. 17 Ex pacto.*
12. *Pignoratitia. 19 Conditio, ex lege.*

FRUCTVVM nomine quando officium Iudicis implorandum: quando autem actio instituenda sit, breuiter, sed neruose explicat Robert. lib. 2. sentent. c. 15. hisce verbis: In huius quæstionis definitione & explanatione: quando fructus iure actionis peti possunt: † quando vero officio Iudicis, & in rei vindicatione, & quacunque alia actione: in varias sententias distrabuntur Interpretēs, intricatissimis confusissimisque distinctionibus id inuoluentes, in quo hæc certissima à Paulo in l. neque eorum. ff. de vsuris. nominatim tradita est distinctio: Nempe eos omnes fructus, quos ante litrem contestatam perceptos, Actori testitui oportet, iure actionis peti posse, & in actionem deduci, vel simul cum sorte. l. Iulianus. §. si fructus. ff. de act. emp. † vel à separatim, eadem actione, si id patiatur actionis, quæ pro sorte competit, natura. l. 2. C. de act. emp. l. si stipulatus. in fin. ff. de vsur. Quod si id non patiat, vt in rei vindicatione: consumpti fructus minime vendicantur, † sed 3. condici

condicti possunt conditione ex lege, vel incerti. l. 3. *C. de condict. ex lege. l. qui se debere. ff. de condict. caus. dat.* Illos autem solos fructus, qui à tempore litis contestationis percepti fuerint, § Iudicis officio petimus: Quod expresse his verbis à Paulo traditum, hactenus minime animaduersum hac in re fuisse compertimus. Neq; eorum, (inquit *d. l. neque eorum*.) fructuum, qui post litem contestatam officio Iudicis restituendi sunt, vsurus præstari oportere; neque eorum, qui prius percepti, quasi à malæ fidei possessore condicuntur. Quo nihil expressius tradi potuisse videtur; Quod ipsum alius insuper argumentis firmat ibidem Robertus.

Hinc igitur apparet, ratione fructuum vel officium Iudicis implorari, vel actiones institui posse.

OFFICIUM Iudicis imploratur: *Primo*, ex constitutione ipsius pignoratoris, cum de fructibus pignoratis restituendis agitur.

Secundo, in genere: cum in § puncto mandati executorialis petuntur, quod exemplo iam faciendi ad illustris reddetur.

Tertio, quia ambigitur: An Iudex, vt & in multis aliis casibus, superioribus capitibus notatis, fructus non petitos, § ex officio ad indicare possit: nos illud exemplo Camerali subiecto declarabimus. Nam cum hæc questio aliquando in controuersiam in Camera venisset, variè de ea disceptatum est, in causa Hansen Spans. jeso desselben Erben/ contra Georg Abt zu Brissbach / Mandati executorialis in puncto liquidationis; vbi ex prioribus dominis Allessoribus vnus actionem plane denegabat, quod non essent petiti fructus, dicens Actorem sibi debere imputare, quod non petisset: Tamè annuebat, ex mercenario Iudicis officio adiudicari posse perceptos post litem contestatam, vel sententiam; sed dubitabat: quod post sententiam exiuncta sit actio, cui deferre debet officium Iudicis. Nam licet Iudex possit Reum in fructus non petitos condemnare; omisos tamen in condemnatione, in § executionem non venire. Boër. decis. 18. part. 1. num. 1. & 2. Couar. variar. resol. libro 1. cap. 3. numero 1. & 2. Alius ex Dominis, volebat simpliciter ad-

mittere fructus, post emanatum Mandatum executoriale, per implorationem officii Iudicis petitos: Ita namq; dicebat: Ius quod non impugnatur sententiam, sed augeat vel limitat executionem, potest opponi post sententiam, non solum per viam exceptionis, sed & per viam petitionis, Iason in l. ea demum. numero 8. *C. de collat.* Bald. autem in l. si foror in fine. *C. eod.* sic distinguit inter aduersariatum, extraneum, & suppletium ipsius sententiarum in duobus prioribus non potest: in suppletio autem potest Iudex ex nobili officio, non ex mercenario. Bartol. in l. iubere, numero 3. versiculo, sicuti cum petitur, de iurisd. vbi dicit executionem rei iudicatæ § competere nobili officio Iudicis. & Oldendorp. numero 7. de offi. iudic. Hic in executione petuntur nobili Iudicis officio: Ergo possunt adiudicari; quod tramen non possunt Iudices inferiores. Bart. 10 d. loc. Nos autem qui sumus in Consistorio Principis, non debemus iudicare secundum apices § & subtilitates iuris; sed secundum æquitatem, ex conscientia, Zas. in l. cum quauebatur. de re iudic. Mynsing. obseruat. 55. sent. 4. Alius ex Dominis, ex vi verbi restituere, § 12. quod in sententia adiectum, & omnia comprehenditur, post Francisc. Arias in libro de bello & bellatore, numero 175. volebat venire vigore actionis restitutionem etiam fructuum: maxime quia interesse petitum fuerat. Sed hoc prior Dominus cum subtiliter examinasset, non approbavit. Quartus Dominus distinguebat inter bonæ fidei & stricti iuris iudicia: § Et dicebat in stricti iuris, vt pote stipulatione, si de fructibus nihil actum esset, non venire. l. 3. §. 1. de act. emp. l. filium familias. §. 1. de verborum oblig. quia § quod non possumus, 14. omisum esse intelligitur. l. 99. quicquid de verborum obligat. In bonæ fidei secus; verbi gratia: si ex empto agatur; fructus veniunt, d. l. 3. l. Iulianus. §. si fructus. de action. emp. Quia in bonæ fidei iudiciis Iudici potestas data est, ex bono & æquo fructus adiudicandi; quamuis neque Actor, neque Reus nominatim expecterit: In stricti autem nihil adiudicare potest, nisi quod expresse deductum est: cuius rei elegans exemplum est, in l. 7. & eleganter. §. 1. ff. de dol.

- 15 **ACTIONES** † quod attinet, ex in genere ex omni contractu instituiuntur: vt de vſuris dictum. Et in ſpecie vel ex nominato, vel in nominato contractu.
- 16 **Ex nominato**, † Primo ex ſtipulatione, ſi ſtipulatio interuenierit.
- 17 **Secundo**, † ex pacto informante contra-

ctum, cui accedit tale pactum.

Tertio, † pignoratitia actio etiam competit, in caſu L. 22. ſi pignori. §. ſi poli. de pignoratitia. ad.

Ex innominato: conditio † ex lege, contra malæ fidei poſſeſſorem, L. 3. malæ fidei. de conditio. ex leg. adde quæ dixi num. 3. ſupra. b. ſic.

LIBER OCTAVVS.

DE INVESTIGANDIS ACTIONIBVS, CONTRA EVERTENTES RES ACQUISITAS COMPETENTIBVS.

CAPVT I.

De fracta pace.

SYMMARIA.

- 1 Duplex proceſſus fractæ pacis.
- 2 De Mandato de non offendendo.
- 3 Iudex ex officio poteſt prohibere, ne nobiliores ad arma deveniant. Et cogere partes ut pacem faciant. u. 4.
- 4 Mandati de non vltius progrediendi cum exercitu.
- 5 Contra literas hoſtilitatis emiſſas, Mandata decerni.
- 7 De Mandatis, das Kriegevolck zutrennen. i. ad diſſipandum exercitum. Quando decernantur. num. 1. & 9.
- 10 Mandata cum clauſula de reſtituendo, & relaxando.
- 11 Mandata, contra Statum Imperii, vt banii & regnantes.
- 12 Mandata contra tertium poſſeſſorem bonarum bonitatis.
- 13 Mandata ſine clauſula duobus caſibus ibidem enarratis.
- 14 Poſſeſſoria remedia.
- 15 Spolia.
- 16 Ex tranſactione. Et an illa in cauſa fractæ pacis licita.
- 17 Conditio ex Conſtitutione Imperii.
- 18 An in punſto citationis abſolutione impetrata, in cauſa Mandati adhuc procedi poſſit.
- 19 De citatione ad purgandum.
- 20 Pro citatione abſolutionis à bonis.
- 21 Conditio contra receptatorem.
- 22 Qua Mandata coniungantur.
- 23 Ex l. diſſimari.

SVPER fracta pace quando agitur, varia dantur Remedia. In quibus, vel incipitur à citatione, vel à mandato. Idq; non eſt abſq; efficacia: † Reus enim poteſt abſolui in punſto citationis, & nihilominus in punſto Mandati annexi partito ei iungi: atque ſic cauſa Mandati in Camera teritur: quod contra aliorum opinionem, ex communi Collegii decreto notatum in cauſa *Stettens* contra *Vi-*

ſchoffen zu Augſpurg/ anno 1588. 13. Maij.

A MANDATO quæ incipiunt Remedia: vel ſunt affirmatiua vel negatiua.

NEGATIVA; vel tempore belli, vel pacis decernuntur.

Tempore pacis.

Mandatum † de non offendendo, & quæ his coniunguntur; vt citatio ad videndum; Quemadmodum Catharinę Crum zu Hainberg/ contra Joſt Crumſen; Crum zu Hainberg/ 2. Iunii, anno 57. decretum.

Belli tempore.

Primo, ex officio Iudex, etiam non imploratus, poteſt † prohibere, ne nobiliores ſeſe armis, vexent eos ad compositionē compellendo, quod per bellum notat Aſin. in perutiſ execut. tract. c. 133. per totum: vbi exempla cuius rei adfert. Et † ad faciendā treugam eum compellere poſſe Perres, deducit idem Aſin. c. 335.

Secundo; de non vltius progrediendi † cum exercitu: quæ ſunt auocatoria contra Duces belli; cuius exempla non minus vtilia, quam lectu incunda eſt in cauſa Wiſſhelſm Erbiſchoffen zu Riga/ contra Teuſchmeiſter zu Dieſſland/ & conſortes, vbi bina mandata emanata. rltumum. 6. Auguſti, anno 1556.

Tertio, ſi licet † hoſtilitatis. hoc eſt, Deſt. & breiff/ alicuius mantur non obſtante, & perſeuerum ſilencium iniunctum: vt in cauſa Bürgermeiſter vnd Raht zu Nordhauſen/ contra Kärſten Hoier / Hansen Montag/ vnd Conſorten.

Quarto, decernuntur etiam Mandata, de diſſipando exercitu, † das Kriegevolck zutren-

nen:

nen: vt egregie supplicatū à Ciuitate Erfurt/ contra Electorem Mauritium, & Ioannem Ducent Saxoniz an. 1551. 12. Decemb. vbi tale decretum interpositum: Ist von Ampts wegen Mandatum an den Ehursürsten zu Sachsen / die seine abinfordern / dem Kayserlichen Bistof erlende. Hoc est: Ex officio mandatum ad Electorem Saxoniz, vt suos auocet, Fiscalis Cæsario decretum est.

Ea tamen Mandata nō decernuntur, cum nondum est in procinctu cum exercitu: Sia cum quidam minaretur Ciuitati, nisi transigeret, se bellum moritum, in causa Wirgermeister vnd Nakt zu Wernigeroda/ contra Francken von Rheden. Mandatum auocatorum denegatū, & citatio decreta, cum adiuncta clausula: vnd so fern der supplicant an selgen wirdt / an welchem ende die Execution geschehen/solle gehört werden / das vbrig begeren noch zur zeit abgeschlagen. 13. Februarii, anno 1556. Hoc est: Et si supplicans indicauerit, quo in loco executio facta, id auditum iri, reliqua petitio adhuc dum denegata.

AFFIRMATIVA, vel cū, vel siue clausula decernuntur.

Cum clausula †

Primo, de restituendo, & relaxādo. Nam illa nō decernuntur sine clausula super hac cōstitutione, ex rationibus quas neruose deducit Gail. lib. 1. de pac. public. §. nu. 19. & seqq. Quibus & alia sepe coniunguntur. Sic de restituendo Mādatur decretum latine in causa Leuchlin nomine Consulum & Ciuicaris Leodiensium, contra Georgium ab Austria, Episcopus Leodiensem. 29. Maii, anno 1566.

De restituendo, † & relaxando, cum citatione ad videndum; vt in causa Lübeck / contra Berhardt Ketteler / Meister Teuschordens in dießland/ citatio simplex decreta, auff den Landfrieden/ Stollberg contra Heunenberg/ 2. Iunii, anno 57.

Secundo, † decernuntur Mandata contra Status Imperii, vt bannum exequantur: quod nemo recusare potest, per tractata, libro 2. part. 1. vbi docui, quod in iuris quis hic cogi possit; & in specie Gail, notauit, obseruat. 27. libro 2. num. 24. & seqq.

Tertio, contra † tertium possessorem ad restituendam rem banniti possessam; etiam si possessor immediate Cameræ non subdit: Idque propter continentiam causæ. Quare autē cū clausula decernatur, ratione reddit Gail, quia siue causa possessione nemo est priuandus, libro 1. d. obseruat. 17. numero 13. Quod tamen non procedit, si bona illa sint sub aliquo extra Imperium constituto: tunc enim per literas mutui compassus ad magistrum acutum, petitur executio, Gail. d. obseruat. 17. num. 32. vbi eius rei rationem reddit: quibus coniungi possunt, quæ supra de literis mutui compassus, part. 1. libro 5. notata sunt.

Sine † clausula.

Primo, si iudicialiter reproductum Mandatum cum clausula, & iudex de innocentia capiti cognouerit, archiora siue clausula decernit. Gail. d. loc. num. 24.

Secundo, si narratio oblatæ supplicationis talis sit, vt super facta omni iure prohibitio concludat; & persona contra quam petitur Mandatum, immediate imperio subiecta sit, potest licite Mandatū petitum decerni: quia tali casu, fundatur iurisdicctio Cameræ, ex Ordinatione, p. 2. tit. 23. & iura etiam communia tali casu vt iudex à præcepto incipiat, admittunt; vt in iuris dictum est, Gail. d. loc. nu. 27. Illa tamen Mandata hoc casu, non sub pœna banni, sed pecuniaria decernuntur, vt notatum in causa Nach contra Göllich/ anno 1583.

A CITATIONE cum incipitur; actiones quæ proponuntur, sunt vel possessionis, vel petitoriz,

POSSESSORIZÆ: Primo; retinendæ possessionis; † quo casu concurrebat cōstitutio pignorationis.

Secundo, spoli; † quod est vltimissimum: Vnde in Camera nihil in omnium ore frequentius; quam narrata magis simplex spoliū, quam fractam pacem inducere.

Tertio, de vi publica, vel priuata; ex quo Interdictum vnde vi, competit.

PETITORIZÆ sunt vel ex contractu intercedente, vel ex delicto, provenientes actiones, vel variz ex legibus seu constitutionibus conditiones.

16 Ex contractu, † transactione, scilicet, actio instituitur, cum transactio; quæ in fractæ pacis materia licita est, intercessit. *Ordinat. Cambr. part. 1. tit. 18. Gail. lib. 1. de pac. public. cap. 11. num. 16. & cap. 18. numero 1.* Quæ autem actiones ex transactionibus competant; supra de actionibus transactionum dictum est.

Conditiones, vel ex sola constitutione Imperii: vel simul ex aliis iuris civilis legibus mixtim intentantur.

17 Ex sola † constitutione Imperij super fracta pace, conditiones dantur cum factum super d. constitutione qualificatum est: ut notatum in causa *Wolffhard Preem contra die Stadt Wolheim*. Ex autem conditiones, vel ad penam constitutionis ac restitutionis rei solum; vel simul ad damnum, & interesse præstationem tendunt. *Reichsabschied/ anno 21. & 44. Ordin. Cambr. tit. 9. §. Wir wollen auch. Mynsing. observat. 34. centur. 4. Gail. lib. 1. observat. 5. & 7.* Et hoc † casu, licet propter non probata fractæ pacis requisita seu qualitates, in puncto citationis absolutio à citatione per decretum decernatur; tamen in puncto Mandati, restitutio adjudicari potest; de quo in causa *Brandenburg contra Dettin- gen/prolixè disputatum, & hoc tandem conclusum est.*

19 Similiter quoque conditione † ex d. constitutione agitur, cum petitur citatio ad purgandum.

18 *Ut & † tunc:* cum absolutio à banno petitur. *Gail. lib. 2. observat. 6. & 8.* vbi dicit causæ cognitionem hic exigi.

11 Similiter, † si agatur contra receptatorem banniti.

Sæpe etiam coniunguntur alia, ut: pote citatio † ad videndum, & Mandatum de nō offendendo. Ita factum in causa *Georg Van- gras Dyffen/ contra Caspar von Bergen und seimen Kuecht/ anno 1550. 1. Aprilis*. Similia sunt in causa *Engel contra Mandesslee*.

23 Mixtim † competit conditio ex l. *dissimari. C. de ingen.* Si circumstantiæ faci- tam pacem redeant, & de dissimulatione statim doceatur. *Gail. lib. 1. observat. 9. & 10.*

24 Ex delicto † agitur vi bonorum ra-

ptorum de quo in decil. *Meisneri, decis. 33. n. 8.* lic differitur: Fun latur nostra iurisdic- tio ex l. *si quis iudicanti non obtemperaverit*, in altera parte putat actum ex constitutione fractæ pacis, ad penas ibi expressas, vel vi bonorum raptorum, vel condic- ex l. *nempe ex cap. 1. §. si quis vero ibi (& damnum passus) de pace tenenda. videatur Mar. Socin. ludi. in consil. 68. num. 154 vel 3.*

CAPVT II.

Depignorationis Remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 Ex officio taxantur rei pignoratæ.
- 2 Ex constitutione Religionis.
- 3 Fracta pacis.
- 4 Sequestrationis.
- 5 Constitutio arrestorum.
- 6 Mandata super quatuor casibus.
- 7 Arresta sunt stricti iuris & odiosa.
- 8 Pignorationis remedium, tanquam officium alius omnibus, quæ simul competere possint, præferendum.
- 9 Mandatum inhibitorium ne ius per sententiam finitum pignorando resuscitetur.
- 10 An in causa primi mandati in puncto partitionis, repetitione reiterata pignorationis procedi possit.
- 11 Factum non dicitur quod factum non durat.
- 12 Vti possidetis.
- 13 Interdictum de glando legendis.
- 14 Vti interdictum vti possidetis.
- 15 Conditiones variæ.
- 16 De vi priuata. 17 L. Aquila.
- 18 Confessoria & negatoria. Et an ha Remedio possessorio præferenda. n. 19.
- 20 Quæ sint requisita Interdicti. & num. 23.
- 21 Extremis iudicibus probatis intermedia tempora præsumuntur.
- 22 Possessio retinetur animæ.

RATIONE pignorationis datur, conditio ex Constitutione Imperij de pignorationibus; cum quæ non solum officium Iudicis: sed alia quoque constitutiones, partim nominatæ, partim innominatæ: & variæ actiones concurrunt.

OFFICIUM Iudicis: quod etiam non imploratum sæpe hic impartitur; locum habet, si res pignoratæ † ab ipso taxandæ sunt. Sic

Sic in causa Ellerbach contra Jügger/in puncto 4. mandati 17. Februarii, anno 72. ex officio, non præcedente oblatione iuramenti, taxatus est vitulus, ein Kälblein/6. florenis, 17. cruciferis. Et in causa Freyburg contra Jügger 18. Aprilis, anno 1772. ex officio æstimati sunt iwo Kälß vnd ein jung Kälblein auff 17. Guldten.

Ex CONSTITUTIONIBVS nominatis primo, valde affinis est constitutio Religionis, † adeo vt sæpe dubitetur ex quo debeant processus decerni. Sic decreta Mandata auff die Constitution der Pfandung / ex capite Religionis, in causa Wormbs/ contra Pfals / in Septembri, anno 88. Et in causa Wormbs contra Pfals / desß von Effern Verstrickung betreffend / anno 82. Et in causa Wunstler / contra Würzburg / anno 89. 5. Martii: Item Wormbs / contra Churfürstliche Pfals / den abgeschafften Pfarrherrn zu Eadenberg / betreffend / vnd die Versperrung der Kirchen / vbi super constitutione arresti processus decreti, anno 91.

Secundo, † constitutio fractæ pacis: sic enim inuenio sensibile antiquos Assessores, quod super pignoratione possit etiam decerni Mandatum de non offendendo, sunt enim compatible, & ad diuersa tendunt: Potest enim impetrari Mandatum super Pfandung/ & citatio ad videndum se incidisse, & super fracta pace: Et Mandata de non offendendo decreta sunt Wormbs / contra Johann Casimirum Palatinum: Item Stettinberg/ contra Wrenbüll. Et adiungitur hiæ sæpe citatio ad purgandum, vt in causa Trier/ contra Stollberg.

Tertio: Sequestratio † etiam est affinis: Si enim de possessione duo cõtentant, & iudex veretur, ne ad arma deueniât, potest possessionem sequestrare, donec super momentaneo possessorio cognoscatur, differunt tamen iudiciû pignorationis & sequestrationis; vt egregie notatur in decision. Cameræ sub nomine Gilmanni, Desis/ 13. n. 10. hiæ verbis: Præmitto igitur primum, pignorationis iudiciû esse summarium, vt ex verbis constitutionis in fine colligitur, ideoque celeriter in ea procedendum. ibi; auff das allerschleunigst

mit Recht entscheiden werde. Non tamen est momentaneum, seu fiduciarium; quia Interdictum retinendæ possessionis plenissime in eo disputati & decidi potest, Gail. obseru. 3. n. 3. de pignor. & obseruat. 21. n. 2. Ex quo inferto in hoc processu, litis cõtestationem omitti posse. Gail. d. obseru. 21. numero 10. de pignor. Itaque ita Cameram obseruare tradit, ideo, ne Partes moræ petaræ, ad arma veniant; & sic periculum est in mora, propter quod alias solet à regulis iuris communis recedi, text. in l. de pupillo. 5. §. si quæ viues. ff. de oper. noui nuntiat. Alexan. ibi. num. 1.

Quarto: affinis etiam est constitutio arrestorum; † Si ratione obligationis personalis, § propria autoritate quid hæc, de quo supra latius, & exemplum, num. 1. indicat.

At ita non nominata mandata ex constitutionibus sine clausula peti & decerni possunt.

Primo: super quatuor † casibus; Nam in facto omni iure prohibito, non facile videtur admitti, vt super constitutione pignorationis Mandatum sine clausula petatur, cum fiat in fraudem Austregarû primæ instantiæ. Quin tamen hoc liberum sit actori non dubito. Primo; quia iustitragi sunt stricti iuris & odiosi. Secundo; quia cum plura remedia cõpetunt in electione actoris est, quo uti velit. Et hinc videmus, Aduocatos petitos semper Constitutionem pignorationum; quia † à prima instantia liberalitatis omnibus remediis præferre; quod bene notandum iunioribus.

Secundo: † si per sententiam silentium impositum sit, emanare solet Mandatum inhibitorium sine clausula, etiam contra successorem, ne ius illud, super quo per sententiam fuerat impositum silentium, de nouo prætendat aut usurpet: vt factum in causa Diphols contra Winden: Et in causa R. Calensels contra Nassau/ abge; sandre Werd belau gend.

Tertio: super attentatis; † cum post factam primam pignorationem, & desuper impetratum Mandatum impetrans rursus pignoretur, ratione eiusdem iuris. Licet enim in Camera plerûq; soleant de nouo peti processus: quia quot pignorationes, tot mandata; et in tamẽ in eodem puncto petitur, nõnunquam

solet attendi; vti in causa Comitum Albrechten von Schwarzburg/cōtra Stollberg; vbi cum reiterato pignoratetur, in causa primi mādatis, in puncto partitionis, etiam aclū ratione secundę subsecutę pignorationis, vbi & paritio iniuncta: ex hac ratione, ꝑ quod non dicatur factum, qd factum nō durat: nec qui de nouo, durante puncto partitionis, turbat, videatur paruissē aut parere uoluisse. Quod similiter bene notandum: Sape enim perplexum me, cum in Franconia a nobilibus cōsuleret, reddidit. Aequissima enim hæc mihi videntur, Quamuis difficile tamen non erare sciam.

ACTIONES quę proponuntur, sunt vel possessoria, vel petitoria.

- 22 **POSSESSORIA**: ꝑ vti possideris. Non enim aliter locum habet, quam in materia Interdicti vti possideris: Non autem in factum datur ex pignoratione, cū de turbatione magis agatur, per tradita Dec. in cap. licet causam, de probat. num. 29. Mynsing. obseruat. 6. cent. 2. & respos. 25. nu. 2. Gail. libro 2. obseru. 22. nu. 2. Gilman. decis. 13. num. 12. par. 1. Menoch. remed. 3. retinende. n. 103. Ita Referens in causa Etscheld. bischen Gmündt/ cōtra Hans von Rechberg/ vbi tamē (quod secūdo loco ponitur) ꝑ dicit: quamuis si exactius excutere velimus, recurrendum ad Interdictum glandis legendum, Menoch. d. remed. 3. retin. num. 109. Tamen vtilius putat, in vtili Interdicto vti possideris subsistendum; quod & vasallo ꝑ immediate Imperio subiecto vigore huius Constitutionis datur, contra Dominum. Nam vasallus dicitur realiter possidere, Menoch. d. remed. 3. retin. numero 82. Et ita conclusum in causa Etscheld. contra Etscheld. / cuius sententia lata 19. Augusti, anno 1585.

PETITORIA: vel personales sunt; vel reales.

Personales vel ex ciuili, vel criminali causa.

Ex causa ciuili: conditiones variaz.

- 35 **Primo**: conditio ꝑ ex lege ratione privilegii cum; cum privilegia allegantur, vti factum in causa Gracchfurt cōtra Hanaw/ vbi disputatum ratione turbationis.

Secundo: etiam conditio data ab vno ex Dominis in d. causa Rechberg.

Tertio, aliz conditiones ex Constitutionibus Imperii, de quibus in princip. n. 1. & seqq.

Ex criminali causa: vel vera vel quasi.

Vera: ꝑ de vi priuata.

Quasi: legis Aquiliz; ꝑ quā incidenter petitur damnum, etiam tunc, cum principaliter non conceditur. Cum multa in consequentiam veniant, quę principaliter non veniunt. Ita in causa des. Herrn Grauen zu Schwarzburg/ contra den Bischoffen zu Bamberg/ vbi damnum, ratione mulieris, rustico inflicto ad iudicatum, anno 1588.

REALIS, confessoria vel ꝑ negatoria, de quo agitur d. decis. 13. Gilman. nu. 14. par. 1. hinc verbis; quę totum hoc caput illustrabunt. De actione superius dictum est, processum pignorationis ad Interdictum retinendę possessionis pertinere, per ea quę traduntur a Mynsing. respos. 25. dec. 3. Quamuis autem in nostro casu dubium videri possit; cum agatur de seruitute discontinuam causam habente, pro cuius quasi possessione Interdictum retinendę non datur, nec dictum, nec vtile; cum ꝑ iis peculiarires actiones sint proditę, nempe confessoria & negatoria, per ea quę tradit Menoch. d. retinendę possess. remed. 3. nu. 109. q. 13. Tamen etiam hoc in casu, quando quis turbatur in quasi possessione iuris, discontinuam causam habentis, hoc Interdictum concedi, extra dubium est: quemadmodum fateatur Fab. in §. hodie, in fin. de Interdicti numero 22. Fertat. in ferni libelli pro turbata possess. numero 3. Mynsing respos. 25. dec. 3. num. 2. Idq; etiam in Camera Imperiali seruari sine distinctione iuris, continuam vel discontinuam causam habentis, tradit Gail. lib. de pignor. obseruat. vlti. num. 8. & lib. 2. obseruat. 22. num. 2. vbi in specie etiam pro iure venandi hoc Interdictum competere ait: quia lex non distinguit, sed generaliter loquitur, proq; iuribus incorporabilibus Interdictum vtile dari ait. l. 1. c. vi. post. iteru. caput. licet causam, de probat. Schurff. d. cons. 78. cent. 1. n. 5. Quamuis autem etiam confessoria & negatoria competant: tamen hoc ꝑ nostrum rationem esse generalius & plenius arbitror; imāctor non teneatur probare, quod

CAPVT III.

Delegis Aquiliz remediis.

SVM MARIA.

- 1 Remedia, quæ ratione damni competunt, non sunt vniuersi generis.
- 2 Velis l. Aquiliz. §. num. 3. 4. 5. 6.
- 7 Publicanus si damnus det singularis actio competit.
- 1 Actio si quadrupes paupericæ. §. num. 9.
- 10 De adultero edicto. 11. De postu pecoris.
- 12 Servi corrupti. 13. Arbor. fursum et alior.
- 14 Via recta. 15. Aqua pluvia.
- 16 De diebto & esulo.
- 17 Nauta, canpones, stabularij.
- 18 De incendio, ruina & naufragio.
- 19 De damno similia.
- 20 Ex pignoratione tribus casibus.
- 21 Ex officio Iudex de damno & interesse iudicat.
- 22 Extraordinaria cognitio.
- 23 Ad exhibendum. 24. Damni infecti.
- 25 Quod si aut elem. tribus casib. (ita. num. 27.)
- 26 Depositi & commodati cunctum, ut & pignorat.
- 28 Et stipulati. 29. Locati.
- 30 In facium, quinque casibus.
- 31 Ex testamento. 32. Familieris funde.
- 33 De dolo. 34. Furti aliquot casib.
- 35 Inuriarum. 36. Vi bonor. raptor.
- 37 De vi publica.
- 38 Ex l. Fania, de plagis iuri.

CVM nulla fere materia in iure occurrat, in qua nō vel principaliter, vel incidenter de damno agatur; proindeq; plurima remedia hic addunt: de iis diligens inquisitio, ne in multitudine erretur, habenda. † Sunt autem illa ita comparata; vt vel sola, ratione damni, propriam actionem sortiantur; vel vt cum damno, etiam alia contineant.

ET QVIA remedia seu Aditiones, quæ prioris generis sunt, ptoxime ad ipsam legis Aquiliz actionem accedunt; Ex prioribus Reliquæ posteriori loco recensendæ erunt.

INTER priores Aditiones principem locum sibi sumit, vtilis legis Aquiliz actio; quæ datur.

Primo; cessantibus † verbis legis Aquiliz, l. si seruum. 31. §. fin. Ad l. Aquil. l. quia actionem. 11. ff. de prescript. verb.

Secundo; † Si quis nō corpore suo, sed alio modo dānū dederit, *Inst. de l. Aquil. §. ceterū placuit.*

Tertio; † Si non corpore rei, sed alio modo datum damnum fit; hoc enim casu in f. etum actio cōpetit, *Inst. de lege Aquilia §. fin. l. et eleganter. 7. §. idem Labo. ff. de dolo malo.*

YY A QUST.

se, quod iure seruitutis possideat, & sic dominium rei astruere; sed saltem se possidere, per tex. in l. 2. & l. si quis diuturno. §. fin. ff. si seruus. vind. Ideoq; etiam in nostro casu hoc Interdictum esse intentatū retinendū, id ē; recte, a iudice: quod apparet tam ex narratis, quā libelli conclusionē: Ex narratis quidem, quia actor asserit, prædecessores suos castri V. possessores, sequē adhuc esse & fuisse in possessione, vel quasi, iuris venandi, in articulatis locis, apud 2. & 3. defensional. & quod Reus eum hoc nō obstante, turbet & molestat. † Quæ duo requisita narranda sunt in hoc Interdicto, d. l. 1. §. hoc Interdicto. ff. vi possidetis facis §. sed interdicto. *Inst. de interdictis;* Ferrar. in form. libelli, pro turbata possessione, gl. in verb. hodie tenet & possidet. n. 1. Et sic articulanda & narranda sunt possessio ex parte actoris, & turbatio, ex parte Rei: Possessio quidem temporeurbationis, & tempore litis contestatæ, & quod adhuc hodie possideat. † Et ex istis extremitatib. intermedii temporis possessio præsumitur; per ea quæ tradit Gail. lib. de pignor. obseru. 12. n. 13. vbi plures leges & authoritates Doctorū allegat: 22 & ante cū Myns. resp. 25. n. 10. n. & seq. † Quia possessio animo retinetur, quæ in hoc iudicio sufficit. Ita tradit Menoch. de retin. possess. remed. 9. q. 1. n. 22. Ex cōclusionē etiā libelli patet hoc Interdictū intentatū; quia actor proponit, & petit pñutiari, q Reo taliter actorē in possessione sua venādū turbare nō licuerit; multo min⁹ eundē pignorarē, ablatis cassib⁹ venatoriis, & arrestatis subditis; & ideoretia & casses, cū subditis, restituere rursus Reo, & eisdē sistere denu nō teneri. Secundo petit, Reum condemnari, vt in posterum a taliurbatione desistat, & quiete Actoris suo iure vtī permittat. Tertio, vt eius rei nomine caueat. Hęc autem † requiri in libello retinendæ, & ita petitionem formandam, tradit Bart. in l. 1. §. hoc interdictū. ff. vi possidetis. l. pen. ff. de aqu. quod. d. & assi. Ferrar. in form. lib. pro turbata possess. verbis sciendū & respiciendū. Gail. lib. de pignor. obseru. 23. Ex quib. omnib. patet, recte auctore vtile Interdictū retinendū intentatū esse, vna cum suis qualitatibus. Et hęc de pignorationib. De arrestis cum suprain contractib. quire perficiantur, dictū sit, hic non repeto, sed comere mitto.

- 5 **Quarto**: † Si in libero corpore damnū datum sit, *liber homo in princip. ff. ad l. Aquilam.*
- 6 **Quinto**: si † non occiderit Reus, sed mortis vel damni causam tantū prae buit. *l. qua actio. 7. §. sed et si quis. l. item si obstrictrix. 9. in prin. l. si quis. 49. in prin. ff. ad l. Aquil. Et sic haec actio à Reſerēte data est an. 1544. 4. April. in causa Sibert contra Ham: ubi sic relatum: Videtur ad estimationem & valorem damni dati, ex tertio capite, legis Aquiliae actum, l. si seruum servum. §. tertio autem capite. ff. h. tit. Et quia hic agit cōtra Senatum, eo quod occasionem maioris damni dederit, ut patet ex capitiuitate; puto proprie hic actum esse vtili actione. l. Aquila. Nam qui occasionem damni dat, damnum dedisse videtur, *l. qui occidit. §. in hac. Ad l. Aquil. mor. Roffred in libell. de act. in factum subsidaria l. Aquil. & de vtil. actione l. Aquila.* Et tantum de vtili.*
- 7 **SECUNDA** actio † est; si publicanus vel eius familia alicui damnum dede. it., quo casu peculiaris actio datur.
- 8 **Tertia**; † si animal brutū damnum dederit, tunc datur actio ex lege XII. Tabularum, si quadrupes pauperiem fecisse dicatur; de qua te integri tituli in iure extant.
- 9 **Quarta** est Actio de pauperie † quadrupedis, *Inst. d. tit. si quadrupes, &c. §. fin.*
- 10 **Quinta**: † Ex adiūctio edicto, ne quis canem, verrem, &c. *Inst. d. si quadrupes pauperiem, &c. §. ceterum. l. hi enim 40. cum dualibus ll. seqq. ff. de adiūctio edicti. quae rament cessat, si fera bestia dum aufugit, nocuit; nam quia se in naturalem libertatem recepit, antiquus eius dominus damnum praestare non tenetur, per ea quae habentur, §. fin. Inst. & l. 1. §. in bestia. d. tit.*
- 11 **Sexta**: † Actio legis XII. Tabularum, de pastu pecotis, *l. qui seruandorum. 14. §. fin. ff. de praescriptio verbis.*
- 12 **Septima**, serui † corrupti: si seruus animo deterior factus sit, *l. si qui uxori. §. 1. §. qui seruo. ff. de iur. l. aduersus. 4. C. eodem iur.* De quo de iniuriis capite sequenti latius.
- 13 **Octava**, † de aiboribus furtim caeſis, etiam criminaliter agi potest, ac latrocinii
- pena hoc delictum punitur, *l. 2. ff. arb. farrim casarum.*
- Nona**, † si in agrum vicini publica via reiecta sit; hoc enim casu, via reiecta actio competit, *l. si agrum. 3. in prin. ff. de via publica.*
- Decima**, † si aliquid factum sit, ex quo aqua pluvia noceat; tunc datur aquae pluviae actio.
- Vndecima**, † si ex aedibus quid deiectum vel effusum sit, quod alicui nocium est, vel quid positum vel suspensum, cuius casus alicui noceat; tunc peculiares competunt actiones, de quibus speciales tituli extant.
- Duodecima**, † si in naue, caupona, vel stabulo damnum datum sit, peculiaris actio datur, de quo singularis est titulus.
- Decimatertia**, † si in incendio, ruina, naufragio, rate, naue expugnata, damnum datum sit; similiter peculiaris actio competit, quae etiam singularem habet titulum.
- Decimaquarta**, † si familia alicuius damnum dederit, itidem peculiaris actio prodita, *l. 1. §. pen. ff. si familia furtum fecisse dic. Et haec sunt speciales actiones ad damnum saltem comparatae.*
- ALLIÆ** actiones, quae concurrunt, vel in modum officij iudicis, vel actionis, proponuntur.
- OFFICIUM** † Iudicis, primo ex constitutio, ne pignorationis.
- Primo**, si frumenta conculcentur, vasa vino repleta frangantur, &c. tunc quia in fraudem constitutionis pignorationis sit; ex hac constitutione agitur, de quo infra de interrogation. cap. de pignorat. plura dicemus.
- Secundo**, si alicuius insignia deliciantur, de quo similiter infra.
- Tertio**, si quis pulsus sit: tunc in consequentiam damnū venit; ut in causa Schwarzenburg/ contra den Bischoffen in Wamberg/ de quo de pignorationibus supra.
- SECUNDO**, Iudex † ex officio de damno & interesse potest iudicare, & ex circumstantiis colligere, ut pulchre deducit post Bartol. Bald. Speculat. & Grammat. Afm. in periculis Tractatu de execut. §. 3. cap. 156.

Quæ in modum actionis proponuntur: sunt vel extraordinariæ, vel ordinariæ.

- 11 **EXTRAORDINARIÆ** † si alicui ob merum serpentum, quos circulares circumferunt & proponunt, damnum datum sit, l. ult. de extraordin. crimin.

ORDINARIÆ, vel sunt præparatoriæ, vel principales.

PRÆPARATORIÆ, vel ad exhibendum, vel damni infecti.

- 12 **Ad † exhibendum.**

Primo, si dominus propria in re damnum dederit, & usufructuarius agat. l. & eleganter. 7. §. si servum. ff. de dolo.

Secundo, si depositarius, vel commodatarius in re deposita vel commodata damnum dederit. l. in rebus. 18. §. siue autem ff. commodati. l. qui tabular. 42. ad l. Aquiliam.

Tertio, si arbores casus lucri faciendi causa contraxerit, l. furtim. 7. in princ. ff. arb. furt. celsi. si servus 27. §. si olimam. in fin. ff. ad l. Aquil.

- 14 **Damni † infecti actio.**

Primo, si damnum nec dum datum sit, sed metuatur, l. si servus. 27. §. si servum. ff. ad l. Aquil.

Secundo, si alicui aqua ex urbano prædio noceat, l. si fistula. 18. ff. de servit. urban. prad.

PRINCIPALES: sunt, aut possessoriaræ, aut petitoriaræ.

POSSESSORIÆ: Interdicta.

- 15 **Quod † vi vel clam.**

Primo, de arboribus furtim casis, l. sed si. 12. ff. arb. furtim casarum. l. 25. merces. §. culpa autem. ff. locati.

Secundo, si quis lolium vel avenam in segetem alienam iniecerit, quo eam inquinaret, d. l. si servus. 27. §. inquit lex. ff. ad l. Aquil.

Tertio, si alius non dominus opus fecit, l. quancquam. 4. §. idem Iulianus. vers. colonum autem item. §. fin. vers. ipse autem procurator. & l. si colonus §. in princip. l. si venditor. 13. & l. Antaeus. 14. in princip. ff. de aqu. plu. arcend. quod remedium etiam competit, si non dominus, sed fructuarius agat. l. usufructus. 22. in princip. ff. cod. tit. Similiterque de damno præterito, d. l. Antaeus. 14. §. de eo quod.

PETITORIÆ actiones sunt aut personales, aut reales.

PERSONALES vel ex contractu, vel ex delicto descendunt.

EX CONTRACTU vero, vel quasi.

Verò, nominato, vel innominato.

Nominatio, vel *quire*, vel *verbu*, vel *consensu*.

Quire, concurrit † depositi, & commodati, si depositarius in re deposita vel commodatarius in re commodata damnum dederit.

d. l. in rebus. 18. §. siue autem. ff. commodati. l. qui tabular. 42. ff. ad l. Aquil. Ac pignoratitia † dicta concurrit, si creditor in pignore damnum dederit. d. l. 18. in rebus. §. siue autem ff. commodati.

Verbu, ex stipulatu concurrit, † si usufructuarius in re, cuius usufructum habet, damnum dederit, ut caueatur boni viri arbitratu se vlturum fuiturum, l. si usufructus. 13. §. de præteritis ff. de usufruct. & quemadmodum.

Qui consensu: locati † concurrit: primo si servus conductoris in re conducta damnum dederit. l. si servus. 27. §. si fornicarius. & §. Proculus. ff. ad l. Aquil. Secundo, si conductor in re conducta damnum dederit, hæc concurrit. l. sed etsi. §. fin. & ibi gloss. l. qua actione. 7. §. fin. ff. ad l. Aquil. l. item queritur. 13. in princ. & §. item Iulianus. & l. si vulneraverit. 43. ff. locati. Tertio, si colonus arbores cecidit, d. l. merces. 25. §. culpa. locati. & l. si colonus. 10. ff. arb. furt. casarum. Quarto, conducti concurrit, si servus conductus conductori damnum dederit, d. l. 27. §. penult.

Ex innominato contractu: Actio in factum. 30

Primo, si dominus in re sua damnum dederit: hic enim bonæ fidei possessori creditori, cui res pignori obligata est, & usufructuario, hac actione tenetur, l. sed etsi. 12. l. si dominus. ff. ad l. Aquil. quo etiam casu supra ad exhibendum agi posse diximus.

Secundo, si quis equum vel asinum alienum in equas suas coegerit, vel immiserit, non furandi animo, l. si quis vxori. 52. §. si quis asinum. ff. de furt.

Tertio, eo casu quo supra secundo casu interdictum competere diximus, n. 25.

Quarto, si urbano prædio noceat: quo casu supra, etiam damni infecti actionem secundum loco, num. 24. dari diximus: & in rebus

libus negotiorum competere dicemus infra
num. 41.

Quinto, si in turba damnum datum sit, l.
prator ait. 4. in princ. ff. vi bon. raptor.

Ex quali contractu est:

1. Primo, actio ex testamento, si hæres rem
legatam fecerit deteriore, l. si hæres. 70. §. 1.
ff. ad Senat. Cons. Trebellianum.

2. Secundo, si familiae erciscundæ concurrat,
si unus hæredum in re hæreditaria damnum
dederit: hoc enim casu etiã familiae erciscun-
dæ tenetur, l. et puto. 16. §. deniq; ais. ff. familia
erciscunde.

Ex delicto: generalis vel specialis ori-
tur actio.

3. Generalis: de dolo:

Primo, si ex cogatur, quod quis tabulas
alienas de leui vel descripsit, l. si quis vxori. 52.
§. si quis seruo. ff. de furt.

Secundo, si is qui opus fecit, id potentiori
alienauit, d. l. antea. 14. in princ. ff. de aqua
pluv. act.

Specialis actio: vel publico, vel
priuato delicto nascitur.

4. Ex priuato: si actio furti concur-
rit:

Primo, si Reus post damnum datum etiam
lucrifaciendi causa contrectauerit, l. scienda
8. §. furtiuu. ff. arbor. furtiuu. casar.

Secundo, eo casu quo primo loco de dolo
dedimus, l. qui tabulas. 27. §. fin. l. qui tabula-
rum. 32. ff. de furt. & l. si quis testamentum. 41. §.
fin. ff. ad l. Aquil.

Tertio: in casu vbi supra secundo loco in
factum dedimus, numer. 19. si furandi animo
fiat.

Quarto, si seruo persuasum, vt nomen
suum ex instrumento tolleretur, d. §. si quis ser-
uo. Vel cum instigauit, vt alicui factum fac-
ceret. Nam & hic furti actione tenetur, &
condictione furtiua, l. Neratius. 1. §. quamuis.
& l. dominus. 16. in fin. ff. de seruo corrupto. l. si
quis. 20. C. de furt. Instir. de oblig. qua ex delicto
nascuntur. §. unde illud quaesitam.

Quinto si seruum ad fugam sollicitatum,
etiam occultauit, l. 2. §. penult. ff. de priuat. delict.
l. qui seruo. 36. §. si duo. ff. de furt. Quamuis co

nomine solo, quod seruum ad fugam solici-
tauit furti actione non tenetur, sed serui cor-
rupti actione tantum. d. l. 36. in prin. nisi fu-
gitivus fur esse coeperit, d. l. 36. in prin. versic.
plus Pomponius. & §. idem Pomponius, vel com-
peditum seruum soluit, vt fugeret, Instir. de
leg. Aquil. §. fin. & l. & eleganter. 7. §. item La-
beo. ff. de dolo malo.

Sexto, concurrat: si in re furtiua damnum
datum sit, l. si seruus. 27. in princip. & §. si quis
de manu. ff. ad l. Aquil. l. 1. in princ. & §. fin. ff. de
priuat. delict.

Actio iniuriarum si primo concurrat, vt ob-
seruatum in d. causa Siuri contra Hamper
l. item apud. §. si quis seruo verberato. ff. de iniuria.
& l. cum usufructuario. 66. ff. de usufr. & quem ad-
modum. l. qui seruum. de oblig. & act. Gail. lib. 1.
obseruat. 61. numer. 9. decisiones Cameræ, in
verbo actio. Gilhausen de iniuria. §. 9. numer.
10. Si iniuriandi animo damnum datum sit,
l. sed etsi. §. §. iniuriam, & l. si quis. 4. §. penult.
ff. ad l. Aquil. Secundo, si res non sit facta de-
terior, sola datur hæc actio, d. l. si seruus. 27.
§. rupisse. versic. ceterum, & §. si oliuam. §. etsi
puerum. vbi additur etiam ex edicto ædilium,
item in quadruplum l. 12. Tabular. actio-
nem hoc casu competere: quoad sumptus
tamen in reficienda re factos, etiam legis A-
quilæ actio competit, licet res non sit facta
deterior. d. §. rupisse. versic. ergo etsi.

Vi bonorum si raptoru actio primo concu-
rit: si coactis hominibus alicui damnum da-
tum sit, l. 2. in princip. & §. damni prator. item
§. rerum raptarum ff. de vi bonorum raptorum. Sec-
undo, si in turba damnum datum sit, l. 4. §.
loquitur. ff. vi bonorum raptorum, quo casu, supra
etiam in factum prætoriam quinto loco dari
tradimus. num. 30.

Ex Publico delicto agitur.

Primo, si de vi: si quis per vim arbores ex-
ciderit: tunc enim arborum furtim excisarum
actio non competit. d. l. 2. in fin.

Secundo, si ex lege Fauti de plagariis: cum
quis seruum occultauit, l. 2. C. ad l. Fautiam
de plagariis.

REALES actiones sunt:

Primo Rei vindicatio, si quæ con-
currit,

currit, l. quod finalis. 14. ff. de rei vindic. Si possessor in re quæ vendicatur, damnum dedit, l. non solum. 13. ff. de rei vindic. si tamen res petita sine culpa possessoris petierit, legis tantum Aquilæ actio de damno competit, l. fin autem. 27. §. si homo. ff. eod. tit. Idem, si non caneat actor Reo lege Aquilæ se non acturum, d. l. 13. versic. unde queritur. Vel si possessor, cuius culpa res deterior facta est, infans sit vel furiosus, leg. quod infans. 60. ff. d. titul.

40 Secundo ꝑ petitio hæreditatis cõcurrit: Si vel possessor hæreditatis in re hæreditaria damnum dederit, l. si à domino. 36. §. si possessor. ff. de petis. hæredit. Vel si quis hæreditarium seruum corrupit, l. hac actio. 13. §. fin. cum l. seq. ff. de seruo corrupto.

41 Tercio actio negatoria: ꝑ si non rusticus, sed vrbano, vel ex vrbano, prædiorum noceat. l. 1. §. item sciendum. versic. agi autem ita poterit. & versic. & ideo Labeo & Cassellius. ff. de aqua plu. arcend. l. fistulas. 13. §. si seruitus vendicetur.

CAPVT IV.

De iniuriarum remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 Ex officio Iudex punit iniuriam totam si commissam.
- 2 Excommunicato inferens iniuriam punitur à Iudice. Vt & scholari. num. 3.
- 4 Restitutio in integrum.
- 5 Iuramentum ex officio deservit Iudex.
- 6 Mandatum cum clausula pro restitutione ad pristinos honores.
- 7 Transactio super iniuria confirmatio.
- 8 Ad exhibendum.
- 9 Interdicta prohibita.
- 10 Spolia.
- 11 Interdictum vi possidetis, & unde vi.
- 12 Ab officio remotus, an reus vel personalis iniuria affectus censetur.
- 13 Super iniuria civiliter & criminaliter agitur. Et an civiliter & criminaliter simul liceat. numer. 14. & 15.
- 16 Libellus improprius debet, ut consuevit.
- 17 An actio ad reclamationem cum alia possit cumulari.

- 18 Locati.
- 19 Extrajudicialiter.
- 20 Ex stipulante.
- 21 Actio in factum de demolendo.
- 22 Ex constitutionibus Principum.
- 23 Condictio ex l. ratione privilegii. Et quando huius sui interueniat. num. 24.
- 25 Familiae crescendi & communis diuidendo.
- 26 Virile communi diuidendo.
- 27 L. diffamari.
- 28 Ex alij delictis relatiue.
- 29 L. Aquilia.
- 30 Arborum fructus casarum.
- 31 Serui corrupti. Et, an id ad uxorem extendatur. num. 32.
- 33 Actio de dolo.
- 34 Actio in factum.
- 35 De damno quando incidenter in causa iniuriarum agitur.
- 36 Extraordinarie.
- 37 Quod metus causa.
- 38 Ad reclamationem, & an ciuili vel criminali.
- 39 Furti. 40. Ex lege Cornelia.

PRO INIURIA iure ciuili prodita est actio singularis ex delicto priuato. Cum quaque concurrunt, partim in modum actionis: partim ex officio Iudicis competunt.

OFFICIUM Iudicis competit:

Primo cum (quod sæpe fit) Iudex ex officio punit ꝑ iniuriam in scriptis coram se commissam: quod consideratur in causa Eger contra D. Wollant & in causa Sack sen contra Wranßfeldt.

Secundo, contra eum, qui excommunicato iniuriam infert. ꝑ Nam licet excommunicatus agere non possit, Iudex tamen ex officio eiusmodi iniuriam punit, post Anst. Old. Bald. Barb. consil. 7. num. 29. vol. 2. notat Baptist. Asin. in sing. tract. execut. §. 3. cap. 82.

Tercio ꝑ idem obtinet, si scholari iniuria inferatur: post Bald. Asin. d. §. 3. cap. 276.

Quarto, restitutio ꝑ in integrum, 4 officio Iudicis conceditur: si minor iniuriam remisit, & resulcet inde damnum vel infamia ei, aut familie, arg. l. miles §. fecer. ff. de adult. pulchre hoc explicat Sfort. Odd. de restit. part. 2. quæst. 83. num. 50.

Quinto ꝑ similiter Iudex ex officio, sæpe

sep. in tamentum, ratione iniuriæ prætenſe imponit: vt factum in cauſa duorum lecto- rum Eysengrein & Theobaldi M. nhardt / contra Eadiflaw Graſen in Hagem: Faciunt huc notata Gail. lib. 2. obſer. 102. & Gilhaufen de iniuriis §. 9. num. 38. & dicetur de eo infra, de interrogatoriis, hoc tit.

- 6 Sexto, mandatum ꝑ cum clauſula, de reſtituendo ad priſtinos honores; peti & de- cerni poteſt: vt factum in cauſa. J. G. W. contra das Greſſſſt Magdeburg. Dicitur ta- men in Decif. Cameræ ſub verbo, Iniuria: id factum fuiſſe ratione continentie, de quo plura infra num. 10.

Septimo: peti etiam aliquando ſo- let cõfirmatio ꝑ tranſactionis ſuper iniuriis fa- & vt notat in Dec. Cam. d. loc. §. tranſactio. hiſce verbis. Tranſactio ſuper iniuriis an in- famet, & an confirmetur in Camera? Gail. 2. obſerv. 102. n. 16. ubi præ iudicia allegat. quod denegata ſit confirmatio. Vide Sailerum, qui adfert præiudicium de Anno 1526. 2. Nouemb. ubi tranſactio iniuriarum in Cam- era obſeruata, & confirmata.

IN MODVM actionis quæ proponun- tur Remedia, ſunt vel præparatoria, vel prin- cipalia.

- PRÆPARATORIA ſunt, primo a- gito ad exhibendum: ꝑ ſi quis fructus ex ſuo agro in vicinum cadentes legere, & auferre prohibeatur l. Iulianus. 9. §. glans. ad exhibendū.

PRINCIPALIA, vel Perpetua, vel poſſeſſoria.

POSSESSORIA.

- 9 Primo, ꝑ interdicta omnia prohibitiua, ne quid fiat, &c. quorum magnus eſt numerus.
10 Secundo, ſpolii: ꝑ ſi quis ab officio dignita- tis remoueat: de quo quia duobus in locis egregie tractatur in decif. Cameræ in verb. Iniuria: Earum verba hic inferenda duxi, quæ ſic ſonant: Quamuis remotio à ſtatu & digni- tate, alſ nem ciner ſiner Ehren emſeſt / non ſpectet ad tria capita actionis iniuriarum, ex lege Cornelia, quæ 30. annos durat: tamẽ ſi agitur actione ſpolii: tum adhuc durat 30. annos, & poteſt iniuriarum actio cumulari, modo intra annum intenteretur: Ita intra ter- minum anni vterque proceſſus decreti, ratio-

ne ſpolii, & iniuriarum, in cauſa Jmſlin con- tra Heilbrunn / 21. Aprilis. anno 91. Et paulo poſt: Quando aliquis deponitur ab officio vel dignitate, tunc competit ei actio iniuria- rum. Bald. in l. obſervare. §. antequam. ff. de. offic. pro anf. Alioquin etiam imploratur officium ludicis. Fab. in §. aliena. Inſt. de bon. poſſeſſ. Quin etiam competit Remedia poſſeſſoria: ꝑ ſcil. In- terdictum vt poſſideatis Item, vnde vi: ſi eſſet in quaſi poſſeſſione honoris: pulchre Rebuſſ. in repetit. l. 1. C. de ſent. qua pro eo quod intereſt. gl. 1. n. 171. Ita factum in Camera in d. cauſa Jmſlin contra Heilbrunn / 20. April. an- no 91. Vide abſolutoriam in caſu degradatio- nis conſularis dignitatis, §. Iunii, anno 1522. apud Sailer. Et plerunque tales cauſæ intitu- lantur, ſpolii & iniuriarum. An vero taliter remouet ab officio, reali ꝑ vel verbali ſaltem dicatur iniuria affectus: Et ſane videtur eſſe realis iniuria: quia habet actum permanen- tem, & ideo dicitur perpetua: aut ſaltem du- rat ad minimum per quadricennium, per ſicut exceptione. §. 2. ff. quod met. cauſ. quia facta eſt per vim, & metum compulſiui. Vid. Myn- ſing. §. obſer. 7. Wormſ. de iniuriis obſ. 1. Hart- man. præſic. obſer. lib. 2. obſer. 2. tit. de iniur. Verum, ſi penitus rem inſpiciamus: videtur, eam tantum annum durare. Etenim tantum 4. ſpecies iniuriarum realium reſcenſentur, inter quas hæc ſpecies non reperitur. Quod videtur eſſe fragile argumentū: alias iniuria in ſcriptis facta non eſſet perpetua, ſi ergo iniuriam ſcriptis eſt perpetua. Ergo, &c. Eam- que opinionẽ domini Cameræ ſæpe ſecuti ſunt. Sed ita ſolet res temperari, vt ſcil. quoad actionem iniuriarum, actio illa tantū annum duret: ſed quoad ſpolium, habet 30. annos: Idq; in Camera obſeruatur. Vide pulchrum exemplum eiufmodi illatæ iniuriæ apud Pa- riſ. Conſ. 149. n. 13. cum ſeq. per tot. ubi dicit, iniuriarum agi poſſe, ſi alicui ſcamnum ſublimum in Eccleſia remoueat. Vide Hartm. præſic. obſer. lib. 4. tit. de iniur. obſer. 4.

PETITORIA aut ſunt Realia, aut Per- ſonalia.

PERSONALIA, aut ex contractu, vel delicto deſcendunt: Nam ꝑ agitur pro iniu- ria ciuilitè & criminaliter, l. conſtitutionibus. h. tit.

tit. l. 7. C. eod. §. in summa. *Iust. eod. l. c. m. te. 13. de re iudicata. Roman. conf. 97.* Simul autem ciuiler & criminaliter ¶ agere nō licet, l. 1. C. quando ciuili actio. & ibi Bart. Marant. *part. 4. An iudiciū ciuile vel criminale. n. 18.* nisi agatur principaliter ¶ ad pœnā, & incidenter ad rei restitutionē, sic Bart. in *Linterdū. §. qui furem de furt.* quē sequitur Ferrar. in *form. inquisit. n. 10.* vbi ait Bart. sententiā non de iure, sed de æquitate procedere, & allegat Marant. regulā vulgarē: verba libelli ¶ impropriari, vt seruetur, n. 31. Bald. in l. 3. n. 1. C. de re iudicata. Hancq; sententiā secuti sunt Domini in cūsa Tassin contra X. Werber / Horric contra Wimpffen / Eginar. Baro in d. §. in summa. *Iust. de iniur. ait styli esse & cōsuetudinis vt ita cumulētur.* Quod consideratū in causa Maior B. contra Dominicū Guelmiano anno 1570. cū dicitur Metensis appellatū: vbi & additū, ¶ actionē reclamatoriā & æstimatoriā posse cumulari in eodē libello, per Bart. in l. sed est. §. de iniur. Spec. §. sed ea. de accusat. Bal. in *l. quorū de re iudicata. q. 2.* & post Gail. lib. 1. obs. 40. n. 5. Vulreū in §. pœna *Iust. de alt. Benign. obs. 77.* notat & confirmat Gilhauf. de iniur. §. n. 17. & seqq. sed hoc de æquitate non de iure: Licet autē ibi conclusio formata esset, & ad reuocationē, & ad æstimationem, & ad pœnam: tamen Domini saltem dabant actionem ciuilem prætoriam. Correferens iustentrabat libellum, per tradita Mynsing. in d. §. summa. & cont. 4. obs. 8. Boer. decis. l. Henning. conf. 43. Ciuilem tamē & criminalē alius ex Dominis admittebat, ex notatis Foller. in §. postquā. n. 23. addit & ibi Iacob. Nouell. Reliqui omnes volebant ciuiler in certam summā condemnare: reuocatione, tanquam nimis dura, omiſsa.

EX CONTRACTV: vel vero, vel quasi.

Ex vero vel nominato, vel innominato.

In nominato, vel bonæ fidei, vel stricti iuris.

13 *Bonæ fidei*: locati ¶ quoq; actio locū habet, in casu qui n. 29. refertur, si cōducitor fecerit *vers. 1.* *Stricti iuris*: transſiōne vel pactō, iis actiōnibus ¶ quibus agi supra diximus, de quibus est infra de Interrogatoriis iniuriarū *menb. ult.* agemus, & Gail lib. 2. obs. 102. n. 13. & seq. quē sequitur Gilhauf. de iniur. §. 11. n. 12. 13. 14. 15. 16. 17.

Ex stipulatu: ¶ si is, cui notum opus nuntiatum est, cauit de opere demoliendo, seu restituēdo: si apparuerit iniuste opus factū esse.

Ex innominato contractū.

Primo, actio in factū ¶ de opere post nuntiationem factā demoliendo, l. *prætor ait. 20. §. nonnulli. ff. de oper. non nuntiat.* quæ datur etiam aduersus ipsos opifices, vt post Dec. in l. velle. n. 3. ff. de reg. iur. Villalob. in *commun. opinion. in verb. laboratores.*

Secundo, conditiones.

Primo, ex constitutionibus ¶ Principum: 21 si Astrologus, vel alius similis aliquē furē dixerit, l. *item apud. 15. §. si quis Astrologus. ff. de iniur.*

Secundo, si in monumento publico quid infamandi alicuius causa positum, & positum petatur tolli, l. *constitution. 37. in prin. ff. d. tit.*

Tertio, ¶ conditio ex l. ratione Priuilegii, 23 cuius exemplum recensetur in decis. Cameræ, verbo: *Priuilegium. sub verb. de personis priuilegiatis. §. Quomodo.* hisce verbis: Quidam cum haberet ab Imperatore Carolo V. tñ Wapē, brieff / cui inferri erat pœna 10. marcarum auri, iis infligenda, qui contra tale priuilegium attentassent. Contigit, vt aliquando eius insignia, in fenestra quadā auffs der Zunffstuben depicta, cū iniuria deiicerentur: admonebat Fiscalem Imperatoris, vt contra talem ad pœnā cōmissā, priuilegio insertā, procederet. Fiscalis respondit: hoc ita fieri nō posse: sed si ad vindictā agere veller, posse eū extrahere in Camera citationē ad videndū se incidisse, &c. & postea ordine procedere: ¶ Et tū demū solere ipsū ex officio, p iure & interesse fisci, omnes recessus, acta, & actiōes repetere & iudicis cognitioni cōmissū facinus cōmittere.

Ex quasi contractibus.

Primo, ¶ familiæ circiscundæ & cōmuni diuidundo: si coheres vel socius in locū alienū mortuū intulet, l. 2. §. an & socius ff. de religioſis.

Vtile communi diuidundo: ¶ si varione aquæ inter corruia sit conrenio, l. *Lucio Titio. 4. in fin. ff. de aqu. quotid. & astiu.*

Ex proprio, vel proprio, vel quasi.

Ex quasi delicto, primo, legis ¶ d. f. famam. C. de ingen. & manumiss. Et ita ratione illarum iniuriarū citatio hæc decreta in causa Crailsheim contra Tüngen 7. Jan. an. 1580

Z Z Secundo.

28 Secundo, ijs casibus ꝑ qui supra relati.

29 Terrio, legis ꝑ Aquilæ.

Primo, si præter iniuriam etiam damnum datum sit, *l. sed et si. §. §. iniuria autem. ad l. Aquil. veluti si seruum alienum in quo iniuriæ ole verberauerit. l. qui seruum. 33. in prin. ff. de act. & oblig. vel si seruum alienum iniuria occiderit, l. prator edixit. 7. §. t. vers. quid ergo de lege. ff. de iniur. Aut si virginem immaturâ stuprauerit, l. si stuprum. 25. in fin. ff. eod. tit.*

Secundo concurrunt: si arbores furtim cæsus, *l. si alius. 7. §. notauimus. vers. at qui arbores. l. denig. 11. in prin. ff. quod vi aut clâ. l. si mer. et 25. §. culpe ff. locati & conducti. Quando autem vtroque remedio agatur, infra de seruo corrupto enarrabitur, & supra dictum.*

30 Quarto, ꝑ arborum furtim cæsarum, casu præcedenti n. 19. tradito.

31 Quinto, serui ꝑ corrupti indicium: si malum consilium seruo alieno, citra iniuriandi animum, datum sit, *l. si quis. 26. in fin. ff. de iniur. quod & ad vxorem extenditur, ꝑ cuius exemplum extat apud Tileman. de Benig. Syn. 1. §. 3. de i. 2. v. 4. n. 4. & siqq. hifce (quæ ad interpretationem mulcorum locorum huius*

32 iur. quod & ad vxorem extenditur, ꝑ cuius exemplum extat apud Tileman. de Benig. Syn. 1. §. 3. de i. 2. v. 4. n. 4. & siqq. hifce (quæ ad interpretationem mulcorum locorum huius

33 videri posset de dolo actio intentata propter fraudulenta consilia: quæ competit ei, qui damnû accipit dolo malo alicuius: Vt si quis aduersus aliquem dolose versetur, fraudulenter consulendo. Mont. Crisp. de term. act. n. 30. per l. quod si cum scires. & l. si quis affirmaueris, de dolo. text. & Dec. l. consilii. de reg. iur. Idq; videtur ostendi posse ex definitione doli. Verû, quia negari nõ potest, quin aliæ actiones quoque prodita sint, hoc casu non putat de dolo dandam: cum subsidaria sit, & tum denum competat, cum nulla alia prodita est. leg. 1. in prin. ibi: si de his reb. alia act. non erit. l. idcoque ff. de dolo. l. de dolo. C. eod. Vnde vtilis proposita videtur de seruo corrupto. Rot. part. 1. de act. seru. corrupt. vers. si autem aliquis, & Crisp. vbi supra, de ter. act. per l. vi tantum. §. de filio. & ibi Bart. de ser. corrupt. Et quomodo dictis locis tantum mentio sit filii vel filiafamilias: tamen per interpretationem ideam dicendum de vxore: cum & in vxore militet ratio, quam exprimit Iustifconsulius in d. l. vi tantum. §. de

filio. Interest enim mariti nouparum, vxoris animum non corruptum. Vnde eadem debet esse iuris determinatio, *l. 1. §. t. de fente. Facieq; quod Rot. ibid. notat: si quis forte causariam, vel tecum aliculus cotrumperet. ꝑ Vel dicamus actionem in factum institutâ ad interesse & sic ad perfectionem rei familiaris: quæ datur ex omni delicto, vnde criminalis oritur accusatio ad penam, per text. & Bart. l. qui nomine, de falsis. l. hodie. §. 1. cod. l. fin. & ibi. not. do prius. de iur. l. nec quicquam. pro socio. Accusationem autem locum fore in proposito: si falsa non sunt, quæ ab actore allegantur: putat dubium non esse, per text. l. qui denum. & l. et si amicis. l. mater autem. cum ibi not. de adult. aut ex alio capite possit oriri accusatio, per text. §. interdum queq. Insi. de oblig. que ex q. delicti. nascitur l. si seruus seru. §. si qui de manu. ad l. Aquil. cū seq. Vel dicamus actum subsidaria in factû, vel l. Aquil. vtili actione q̄ competit, quotiescûq; à nõ corpore in non corpus dandum mihi euenit, & sic occasione iniuriæ, vel dâni, dolo vel culpa alicuius eueniētis, Insi. de l. Aquil. §. vlt. Rot. part. 1. l. seruus §. si. ad l. Aquil. Videtur. n. damnum date, qui causam damni dat. l. item si olfretix, ad l. Aquil. vel et si iniuriarum permixtum, & l. Aquil. vtili in factum subsidaria actione: q̄ cumulatio in praxi quotidiana est, & de iure toletabilis: ex quo in regulis cumulationem actio nõ incidit. Lanfrâc. in rubr. de caus. posses. & propr. vers. secundo. pramitto. Vel dicamus principaliter iniuriarum actum: secundarie autem, ꝑ incidentem & consequentem, ad damna & interesse, quod fieri potest, per gloss. l. qui seru. in verb. exercere potest. de act. & oblig. text. & ibi Bald. n. 1. in l. domini. C. de iniur. S. lye. d. l. n. 2. l. sed et si quemadm. vbi Alb. Ad l. Aquil. Putat autem magis vtramq; actionem simul propositam, atque principaliter, iniuriarum scilicet & in factum, propter expressam actoris declarationem in aliquot productis: se eque principaliter ad vtrûq; agere.*

Sexto, ꝑ extraordinarie, contra eum, qui in locum publicis vltibus destinatum mortuum intulerit, *l. 8. offa §. si in locum ff. de rebus. §. 37. iniuria facta, l. si exception in §. post annum. vers. & sane. ff. de met. caus. de quo J. de met. caus. Latine.*

Ex proprie delicto: vel publico, vel
privato.

- 38 *Privato*, † in iuriamentum ad recantationem,
Marran. part. 4. diffinitio. n. 17. quod d. men. i.
uile quidam r. eius a bur. uenr. Mys. sing.
ress. inf. 7. n. 10. Et non solum Gehaulen de iu.
iuris d. lo. n. 17.
- 39 *Privato*: primo concurre. si partes iniuriam
et a furum factu sit d. l. fissipila. 19. in prin. Se.
cundo si quis id op. stuxit, et auferet l. fissi.
7. §. notatimus vers. ceteri qui iurati. & l. a. qui in
Puteo. n. §. 1. vers. man. ipse aut. §. quod vi aut. d.
Publico: ex L. Cornelia, † iuss. de iur. §. in
summa. l. prater. 7. §. posse. & l. constitutionib. 37. in
fiss. ad tit. Cuius rei exemplum in voto exat, in
causa Silgē Syedē contra Tibus Reusslein.

CAPVT V.

De operis noui nuntiationis remediis.

S V M M A R I A.

- 1 Protestatio.
- 2 Mandata de non impediendo edificari. Et an illa ob.
cedantur contra dominum. §.
- 4 Mandatu de non urfauis / ne clausula. Et quid ad
impeditionem tuius requiratur. n. 5.
- 6 Faria explea Cameral. Mandatoru prohibitorum.
- 7 Mandatu sine clausula de edificando domū demolitum.
- 8 De Mandatu prohibitorio. Et quatenus decernatur.
- 9 Demolitoria cur. vel sine clausula. n. vi. (n. 9.)
- 10 Exemplum mandatoru sine clausula.
- 11 Constitutio relictiva.
- 12 Minor propositio si fundetur super noui operis nuntia.
tione, hoc indicium praestit. d. iur.
- 13 Damni infecti.
- 14 Interdictum de in prostrum statum restituenda.
- 15 Quod vi aut claus.
- 16 Ex stipulatu 19. In factum.
- 17 Communis diuina. c. de. 21. De dolo.
- 18 In iuriamentum. 23. L. Aquila.
- 19 Damnum sua culpa sentiri sibi ascribat.
- 20 Damni occasione danti, damnum de dolo videtur.
- 21 Confessoria & negatoria.

SINGULARIS prodita est actio in factum
inhibitoria, qua vetatur fieri nouum opus,
quod Nuntiatio noui operis dicitur.

Huius autem Actionis affinia Remedia,
sunt partim extrajudicialia: partim iudicialia.

EXTRA IUDICIALIA: † protesta.
tio, quod fit, si a edificatio noui opus his moueri
nō possit, Villaloban. comm. opin. in lit. N. n. 40.

IUDICIALIA vel in modum officii
Iudicis: vel actionis proponuntur.

IN MODVM officii Iudicis Mandata:

Eaq; vel ad promouendum, vel impediendum
tenentur.

AD PROMOVENDVM: Mandat † de
non impediendo exhib. aut: quale decretum
in caus. Pappenheim cont. Wangberg. 1. Jun.
an. 18. Et in causa Kumpert cont. Th. d. s. e.
sen: Et de remittit conciliu ad iura is para.
tus est praestare cautionē, & nuntians nō vult
acceptare: ita decretum in caus. Kottstein zu
Nolstiger in Pommeru contra Bagesla in
Herzogen zu Pommeru 20. Jun. an. 92. Wel.
sack cont. Brandenburg 15. Jan. an. 92. Quod
hac ratione exprimitur in dec. Cam. in verb.

Mandata de demolitio. Cautione autem presta.
ta, si videretur eum turber denuntias, nec pati
velis, vt edificetur: neque Mandata inhibito.
ria eo casu decernuntur, etiā subito † contra;
magistratum Ira factum in causa Alstentien
cont. Penitern / vbi mandatum inhibitorium
contra duces P. decretum: ne scilicet illos post
praestata cautionē amplius molester. An. 92.
Et italia Mandata pertinent ad publicissimū
processum. Mandatum de non impediendo
in structura vnd baw / auff geleiste Caution de
demolendo & indicium soluendo decre.
tum, in causa Esharts Wolsen / cont. Bran.
denburg & comtotten, §. 1. un. an. 92. Narra.
batur, cuiq; in suo edificare licere: seq; misse
ein Kellergut vnd Haus in lebengüterigen /
illamque domum extruxit. also dafi er gang
aufgebawet / vnd schon mit Ziegelen gedeck
gewesen: Eo non attempto. hab Comes ihne
deswegen angefallen / vnd 4. Wochen zu W.
S. verstricken lassen. Item Marchio per suos
officiales habe die Wäurer gewönne / alle Zie.
gel wieder ab dem Dach zu thun / vnd dber einen
tag dē Doller / so auff dem Keller geht hart am
Hauß abgeschlagē. Item Comes habe alle Lan.
ten herab reissen lassen / also dafi der Wäurer
Wetter grossen schaden genomen / se obtulisse
cautionem, vber nichts versang mögen / sen.
dern seye im geantworte / es were kein nouum
opus nuntirt worden / derweil solche Can.
lo nicht statt / kundten auch solche nicht anent.
men / vernögen insinuirren vnd exequiren Zu.
strumentis cautionis. Dieneß dann supplicis
meher vergevaltigers täglich sich zubefahren
auch des b. wärens halben periculum in mo.
Z Z z

ra: Auch niemands von seinem Nam/ptz ſtitira
cautione de demoliendo, abſchpalten. Quare
petitiſſis mandari, daß ſie ſin auff vorgehende
caution, iurdicatum ſolui, & de demoliendo,
nit weiter iuribiren /oder an dem Nam verhin
dern/ſub pena, & ſine clauſula. Hoc eſt man
datum de non impediendo in ſtructura præ
ſtitira cautione de demoliendo & iudicatum
ſoluendo decretum in cauſa Eberhardi Wo
fen, contra Brandenburg & confortes ſ. lan.
an. 92. Narratur præq; in ſuo ædificare lice
re: ſeqe emiſſe priuim cum ædibus in L.
illamq; domum extuſiſſe, & iam lateb. te
dam fuiſſe. Eo non attempto Comitum cum
comprehendiſſe, & per quatuor ſeptimanas
in W. S. captiuū detinuſſe. Item Marchio
nē per ſuos officiales, operarios eo adegifſe,
vt omnes lateres de tecto tollerent, & altero
die ſignū ex cella prominens propedes cō
fregiſſe. Itemq; Comitum omnia ſigilla tol
lere præcepſſe; ita vt ædificium à tempeſtate
magnum damnum cepit: ſe obtulit cau
tionē, ſed nihil profeciſſe, ſibi autem reſpon
ſum eſſe: nouum opus nuntiaum non eſſe
ideoq; cautionē locū non habere, eandemq;
acceptari non poſſe, prout ex inſinuato & ex
ecuto Inſtrumento cautionis patet. Cū itaq;
ſupplicans indies vltiorē moleſtationē ſu
meat, & ædificiū tatione periculū in mora ſit:
& nemo in cepto opete, pſtitira cautione de
demoliendo, impediendus ſit. Ideo petitiſſis
mandari, ne cum, procedente cautione iudi
catum ſolui, & de demoliendo, amplius tur
bent, aut ædificio damnum inferant, ſub ſe
na & ſine clauſula. Et paulo poſt: ſic Man
datum de non impediendo decretum in cauſa
Necentii zu Koſſheim in Pommern contra
B. H. P. 20. Iunii, an. 92. narratum, ſuum mo
lendum exuſum, & cum id regidicare vel
let, nouum opus ſi fuiſſe nuntiaum; ſe au
tem viciffim cautionem obruliſſe ſufficien
tem illoſtamen nolle in impediendo deſi
ſtere. Sic & 9. Auguſti, anno. 91, ſupplicauit
Nürnberg /ratione Camberg contra Retten
burg /wegen eines neuen Gebäus vmb einen
Garten in Coburg / Inſtr. rdo, ſe in quaſi poſ
ſe, & in ſuo opete eſſe, & ſe cautionē obruliſſe.

tenburgens. diruiff. ædificiū: petiit ergo mandatum sine clausula, de non impediendo ædificare: sed D. D. noluit decernere: quia dubiū ē, quinā possidet? Item iure permiffū esse, in suo solo ædificatū de facto diruere. Et decernendo mandatum adimeretur Senatui possessio arq. ius: vt tradit Bart. & Ale. in l. 1. §. nuntiatio ff. de oper. nou. nuntiat. Quod si non sumus in terminis noui operis nūtiationis, ad cautionē oblatā non teneatur quis pati ædificari, & sic suā petitionē dimittere: nihilominus tamen per maiora d. mandatū fuit decretum. Referens DD. assidentibus D. A.R. & A.

Hoc autem maxime ꝑ locum habet: si post
tres menses, oblata idonea satisfactione, con-
tra denunciatum (qui interim de suo iure
nō ducit) proceatur, quo casu Mandatum
de non turbando, neq; molestando sine clau-
sula, cum annexa citatione, impetratur, modo
documentum prestare cautionis exhibeat. ꝑ
ut notatum in causa Philip Heinrich von
Stoßheim/ contra Albrechten von Xinter. 9.
Maii, Anno 1591.

Exempla ¶ huius rei variis formulis proponuntur in Symphor. *supplic. rom. 1. part. 3. §. 9.* vt pote primo generale Mandatum de non impediendo *suppl. 4.* quod decretum 19. lun. an. 1593. & *supplic. 11. vbi* & Mandatū annexum. & *supplic. 14. cum vot.* Pro mandato penali sine clausula, de non impediendo x edificare, & x edificium in eo statu restituendo, in quo post oblatam cautionem fuit: quod decretum 2. Aug. an. 1598. per rationes ibi additas. Tercio, pro mandato penali sine clausula, de non impediendo ceptum opus, & extraxionē aggerū profequi, vbi, vt iudicialiter peteretur, iniungitur. Quarto huic ¶ vicinū est cū supplica-
tur pro Mandato sine, vel cum clausula de edificatio domū demolitam cum annexa citatione: quod decretum cum clausula 17. Nov. anno 15. Symph. *d. dec. post supplic. 19.*

IMPEDIENTIA: sunt vel prohibitoria, vel demolitoria.

Prohibitoria,† ne post nūciationē
factam nuntiatuſ edificet: quo caſu manda-
ta ſine clauſula decernuntur, Gail. lib. 1. obſ. 16.
nn. 12. ubi licet client tunc obſtete, ſi adifi-
cetur: et ſi adifi- cetur: ſi non, non adificare

pergat; ꝛ tamen idem obtinet, si non pergat, sed sola nuntiatio interueniat. Sic decretum Mandatum de non ædificando *Reus* contra *Hanaw* / 31. Maii, anno 97. cum annexa citatione, ad videndum deduci causas.

DE MOLITORIA ꝛ sunt, quæ opus post nuntiationem factam destruere volunt; vt in causa *Abt. in Weylingen* / cõtra *Wim* : & in causa *Teuschmeister* cõtra *Eichstatt* / vñd *Weissenburg* am *Reidgaw* / cõtra *Marggraffen* & *J. in Brandenburg* / den *Daw* in *Wilßberg* belangent / *erlant* 26. Oct. an. 88. Licetiat. *Reichart* cõtra *Statt Speyr* / den *neuen schickreim* belangent / 5. Maii an. 90. D. I. *Wolff* eandẽ ob causam 7. Maii an. 70. Item Mandatũ tale decretũ in causa *E. D. in Damburg* / vñ *J. S. O. Winterhagen* in *Berbersdorff* / cõtra *Erckm. ger vñ Pappenheim* / das *erbare Weßwerck* auff *Schnobacher* vñd *Berbersdorffer* marckung belangent / an. 88. Ac exen. plu est in tom. 2. *symphor. suppl. p. 3. tit. 10. suppl. 9.* Ea; vel cum, vel sine clausula: Cum ꝛ clausula, *Gail lib. 1. obs. 16. n. 17.* vbi exemplum refert; Et sic sine clausula petum in cõmuni forma. *erlent* / 5. Mar. anno 99. *Symph. suppl. tom. 2. part. 3. tit. 9. suppl. 11.* & refert in *decif. Camera in verbo. Mandatum*, 20. Octob. anno 90. in causa *Salmansweiler* / contra *Walburg* / issẽt mandatum cum clausula *erlant* / in causa noui operis nuntiationis, vñ darauff che libellus eingegeben / paritio iniungit worden : Idque ea de causa, das *Walburg* non oblata cautione fort gebauwer. Et nihil eum releuauit, das er post tempus cautionem offerire.

Sine clausula, ꝛ *Gail. d. loc. exẽpla* refert, & in causa *Stettin* contra *Hommern* / anno 92. *Saldern* contra *Bräunschweig* / *Bärnheim* contra *Damburg* / idq; cum non cauit, *decif. Camera. verb. Mandata de demolendo, vers. Mandata sine clausula.* Et cum factũ omni iure prohibitum & super quatuor casibus fundatur; vt in causa *Augustiner orden* contra *Eolmar* / de quo egregium votũ in *symphor. suppl. tom. 2. p. 3. tit. 9. suppl. 3.* vbi & similia decreta data, 19. Oct. an. 1580. similiter 9. Iulii, anno 93. de quo *d. loc. suppl. 8.* & 13. Iunii, anno 93. *suppl. 9.* Idque adeo verum esse volunt, vt etiam si denuntians de iure sine non decurrat; nihil o-

minus si elapso trium mensium vel vltioris temporis spatio, cauius a denũtante præstita non sit, contra eum d. Mandatum de demolendo inpetrari possit; vt decretum in causa *Welsburg* / contra *Phil. vs Endrigem* / *Walsgrauen* / 14. Maii, anno 1582. & in causa *Steffen. Duden* / contra *Dietrich Duden* / 23. Septemb. anno 1589.

PRÆTER prædicta mandata concurrat etiam Constitutio ꝛ pacis Religionis; vt in d. 13. causa contra *Eolmar* notatum.

Et hæc mandata ratione noui operis decernuntur etiam eo casu, quo ex ꝛ maiori propositione constat alia Remedia misceri: si modo minor super noui operis nuntiatione fundetur. Qua in re Domino Neruio in ardua quadam causa alii Assessores astipulabantur.

IN MODVM actionis, competentiar vel præparatoria sunt, vel principalia.

PRÆPARATORIA : ꝛ damni infecti: si ob damnum, quod inestitur, nuntiato fiat, *l. seru. 3. §. si qui riuum. in fin. ff. de iur. l. 1. §. si quis purgati. ff. de cloac.*

PRINCIPALIA : vel petitoria sunt: vel possessoria.

POSSESSORIA sunt, primo interdictũ: ꝛ si facta operis nuntiatione, nihilominus sit ædificatum; hoc enim casu etiam peculiare Interdictum competet, de eo quod factum est, in pristinum statum restituendo, *l. si alius. 7. §. aut in litem. ff. Quod vi aut clam.* quod cognitionem cum Mandato de demolendo habet.

Secundo, si quis aliquid opus per iniuriam, seu nõ iure fecerit, aut destruxerit; hoc enim casu Interdictum, quod vi aut ꝛ clam competit, *l. in princip. & l. qui. 11. §. & hoc interdictum. ff. Quod vi aut clam. l. 1. §. 1. & l. de pupillo. §. 5. meminisse. in fin. ff. de operi noui nuntiatione. Welsenbec. cons. 34. nu. 3.* de quo tractatur lib. 43. *ff. tit. 24.* Quatenus autem cum aliis concurrant, intra num. 23. dicitur.

PETITORIA : vel personalia, vel realia.

PERSONALIA : ex contractu, vel delicto.

Ex contractu: vero, vel quasi.

V. 10. nomen. 10. vel in nuntiatione.

ZZ 3, Nomi-

- 13 Nominato, stipulatione; † si is cui no-
num opus nuntiatum est, cauit de opere de-
moluendo seu restituendo, si apparuerit inius-
te opus factum esse.
- 19 Inominato, actio † in factum, eo casu
quo supra primo loco Interdictū competere
diximus. *l. pretor ait. 2. §. nonnulli. ff. de noui o-
per. nuntiat.* quem refert Villalob. in *commun.
opin. in verb. laborator.*

20 *Ex quasi contractu, † communi diuidendo iudicium. si cohæres, vel socius.*

Ex delicto: vel vero, vel quasi.

Fino: generali, vel speciali.

- 11 Generali,† de dolo, quæ tamen cum iniuriarum actione non concurrit. *Plor. de litem surando*. §. 3. n. 57. vide infra n. 23. Speciali, iniuriarum contra iniuste † nuntiantem, *l. qui pendentem*. C. de ac. empr. l. iniuriarum. §. si quis me. de in iur. i. Gail. lib. 1. obfer. 16. n. 8. de quo egregie Plot. d. l. c. n. 56. item competit actio iniuriarum contra talem nuntiantem, ubi nuntiatio non fuit facta via iuris, sed doloſe & calumnioſe, via facti, & ibiq; fundatione prohibendo, *iniuriarum*. §. si quis prohibet. in fin. ff. de iniur. d. l. qui pendentem. ff. de ac. empr. vt per l. d. l. 1. col. 12. verſ. aſ. ſecundum, & ibi Albi. l. 7. Barto. l. p. r. etor. §. nonnulli ff. de oper. noa. nuntiat.
- Imo & actio iniuriarum locum habebit, quando via iuris quidem nuntiant, ſeu via factiſq; calumnioſe, d. l. iniuriarum. §. si qui per iniuriam, ubi etiam Angel. ff. de iniur.

- 23 Ex quasi? delicto legis Aquilæ, de quo sic
 Plot. d. loc. m. 55. Ille autem qui nuntiavit mihi
 nouum opus, ne fletet, & inuiste per calu-
 mnia nuntiavit, & succubuit; an teneatur
 eiga me ad damna mea? Dic, quod ille nunc-
 tians contra me in solo à me posset, dicitur
 me turbasse, & mihi vim inruisse. *J. vim fac. ff.
 de vi & vi arm. Horman. Det. in reper. d. l. 3. cel.
 21. m. 24. v. sic iuxta hoc. laf. Ruin. & Modern.*
 24 *l. ff. de oper. noui nunt.* quo casu dicit: quod aut
 patior damnum pro te: quia destructum fuit
 opus tuum ex peris meis, si prout per me nunc-
 tiante, & pro isto damno nullo modo mihi
 animato succurritur cõtra nuntiantem: quia
 culpa per te. passus fui illud damnum: spernem
 24 eõ nuntiationem. Ex damno, quod t. quis sua
 culpa sentit, sibi debet, & non alii imputat.

text. in can. *damnum*. vbi gloſſ. & Dyn. de reſol.
iur. in 6. l. qui proprio ſſ. p*ro*nuat*ur*. ſſ. de p*ro*nuat.
iur. l. ſi qui negotia ſſ. de neceſſ. geſt. l. cum duobus
ſ. ſin. & l. ſeq*ue*n*ti*. p*ro* ſocio. Io*h*ann. Andre.
& Philip. Franch. d. can. *damnum*. & ita di
ſced Bartolus d. l. i. columna 7. numero 16. verſe
ſed qualiter. vbi Ol*iv*er*us* rad. de Pen*te*. Alber.
de Kol. columna 3. laton*is* columna 11. numero 20.
verſe. extra gloſſ. Hornan*us*. Det. columna 13. nume
ro 26. verſe. extra gloſſ. qua*er*it. & columna
26. verſe. teneo conſuſione*m*. faciunt notata per
Bartolom*aeu*m in l. ſi p*ro*igne*r*. in p*ri*ncip*io*. ſſ. de p*ro*igne.
aſſ. Aut ego nuntiatus paſſus fui damnum:
quia propter nuntiationem diſtuli op*er*is x*pi*
dicare: poſtea ſuperuenit hyems, propter
quod x*pi*dicare non potui: ut p*re*para*men*ta
ſunt corrupta, & ſimilia damna ſum paſſus
ſed ad ita ſuccurritur mihi nuntio; pro
damnis meis contra nuntiantem per a
ctionem de dolo: vbi nuntio*rum* eſt ficta vi
toris, ſed columniſe, l. x*pi*n*is* qu*an*dam*us*. ſſ. de dolo.
Bartolus d. l. i. columna 7. numero 26. verſe. ſed
qualiter. vbi lat*us*. columna 12. numero 20. in fin.
ibi ſc*ilicet* ſe*cu*ndum. & Carol. Ruin*us*. columna 2.
num*er*o 13. verſe. quia ſi poſſe*ti*. & Col*u*m*na*. 22. num*er*o. 157.
verſe. ſe*cu*nda*m* con*ſu*ſio*em* eſt, quod ſi de no*ſ*tra nuntiatio*ne*.
nam t*u* qui occiſionem damni dat,
damnum deſiſſe videtur, l. qui occidit. §. in hac.
ſſ. ad leg. Aquil.

REALTA: confessoria † vel negatoria. 26
quia ius, cuius gratia nuntiatio interponitur,
vindicare. l. 1. §. fin. cum l. seq. & l. qui vian. i. l.
secundum. 19. ff. de iur. l. vicia. c. item Iuliano. ff. de
remissionibus. l. servitus. 3. §. qui iur. ff. de iur.
Etin specie negatoria; si locus in pradio o-
pus commune fecerit, l. sed si inter. ff. de servit.
urban. pradio.

CAPVT VL

De dolo.

S Y M M A R I A.

- 1 *Refinitio in integrum tribus casibus. n. a. 3.*
- 4 *Expositio Index potest machinationibus resistere, &*
doloſe à Parisiurgelia corrigere. n. 3.
- 6 *Interdictione unde vi.*
- 7 *Quod vi aut clam.*
- 8 *Ex beneficii contrariu in genere.*
- 9 *Ex remota. 10. Ex remota.*

- 11 Mandati. 12 Ex stipulatu.
 13 Conditio ex l. 2. C. de rescriptis. vendit.
 14 Conditio ad liberationem.
 15 Conditio ratione saltem ponderum.
 16 Conditio in debitis concurrere.
 17 Actio in factum. 18. Actio de dolo.
 19 Communis dividendo.
 20 Pueri, aut vius casibus.
 21 Initiarium.
 22 Iteratur in licem ratione doli.

VARIÆ sunt coniunctæ actiones cum Actione de dolo; Ex autem vel in modum offi. ii Iudicis, vel actionis proponunt. r.

1 **I**N MODVM ꝑ officii Iudicis, Restitutio in integrum, ex capite minoris ætatis, l. quidam. 39. ff. de dolo. Et exemplum eius reitillustre habetur in causa Adam von Wärlen contra Johan von Hatten / ubi & ab uno ex Dominis disputabatur: an actus ipso iure nullus, vel actione de dolo agi deberet.

2 **S**ecundo: Actio, Quod metus causa, ꝑ concurrere, l. si cum exceptione. Quod metus causa. Quod quomodo accipiendum, & quando procedat, pulchre explicat Bart. in l. 2. nu. 1. C. de dolo malo.

3 **T**ertio, ꝑ si minor dolo quid egit, aliquando contra illum dolum restituitur, quod eleganter explicauit Sfort. Old. de Restit. in integ. quest. 84. per tot.

4 **Q**uarto, Iudex ꝑ etiam non rogatus, potest machinationibus resistere & obuiare iure per l. cum pater. §. Titio. in fin. ff. de leg. 2. post gloss. Alexan. Barb. Viti. l. laton. Corlet. Dec. & Ioan Lecirier in tract. primo genit. libro 3. quest. 8. egregie deduxit Alin. de execut. §. 3. cap. 18.

5 **V**t & quinto, dolo se à partibus gestis ꝑ corrigere, post Alex. Bald. Anar. Innoc. Matil. Alin. dolo. cap. 253.

IN MODVM actionis, sunt vel possessorie, vel petitorie.

6 **P**OSSESSORIÆ: vnde vi, ꝑ de quo sic ait Bart. in l. 1. §. ait prator. num. 3. ff. de dolo. Quæro utrum ista actio concurrat cum Interdicto vnde vi? Gloss. hic dicit, quod non in l. 2. autem Cod. rod. videtur dicere quod sic, pro qua facit, quod omnis vis præiungit dolum. Ersc videtur, quod Interdictum in habet se vt species, quoad dolum: vnde possit concurrere, sicut actio, Quod metus causa.

Item non solum, Interdictum: Vnde vis & Quod vi ꝑ aut clam; quod tamen non concurrit cum actione de dolo, post gloss. Bart. in l. 2. num. 7. ci. casum dolum, C. de dolo.

PETITORIÆ: vel ex contractu, vel delicto descendunt. (si.)

EX CONTRACTV vel vero vel quæverò: nominato, vel innominato.

Nominato; vel stricti iuris, vel bonæ fidei.

Bonæ fidei, ꝑ primo in genere quotiescunq; interuenit dolus in bonæ fidei contractibus, tunc ex illo contractu agitur. l. & eleganter. §. 1. vers. si in hoc ipso. ff. h. tit.

Secundo, ex vendito ꝑ in specie, sola: si quis ꝑ persuaserit minimam esse hæreditatem; & ita ab hærede minoris emerit, l. si quis affirmauerit. 9. in princ. ff. de dolo malo. sic venditi actum, cum dolus interuenisset: vt consideratum est in causa quadam Eslingensi, in qua anno 1568. 13. Septemb. prouentum est.

Exempto: si ꝑ quis alicui falsâ pondera ac commodauerit, & iis minus appensum, l. 18. arbitrio. §. de eo. ff. de dolo malo.

Tertio, Mandati, ꝑ primo in casu num. 8. ii. enumerato. l. si mandauero. ff. mandati.

Secundo, si quis, iussus excutere vires alterius, cui cred tum erat; iis cum facis idoneum esse falso retulerit, d. l. si mandauero. 4. ff. mandati.

Stricti iuris: ꝑ stipulatione, si doli in clausula in contractu addita, l. 1. §. ait prator. vers. vt pura. d. l. & eleganter. §. sed est verius. ff. h. tit. l. 4. apud Cels. §. in stipulatione ff. de doli mali exceptione.

Ex innominato contractu:

Primo, si magis ex re, ꝑ quam consilio: do 13. lus proueniat: conditio ex l. 2. C. de rescriptis. vendit.

Secundo, ꝑ si nondum perfectum, qd dolo 14. gestum, condici potest, vt liberetur, l. Juliau. 7. num. 1. seg. ff. de doli mali except.

Tertio, cum ꝑ quis falsâ pondera venditori 15. commodauit, conditio datur eius ratione, qd falso appensum est, d. l. arbitrio. 18. §. de eo. ff. de dolo.

Quarto, conditio indubiti ꝑ cõcurrit, l. si 16. legatarius. ff. & l. 2. C. de dolo. ꝑ quæ iura hoc notat Bart. in l. 1. §. hoc autem. ff. de noui oper. nuntiat.

Quæ

- 17 Quinto Actio ꝑ in factum ꝑ actor Reo reuerentiam debeat, *l. non debet dari. 21. ff. de dolo malo. l. si superflite. 5. in fin. C. ad l. apud C. sum. 4. §. aduersus parentes. ff. de doli mali exceptione.*

Ex quasi contractu.

- 18 Primo: tutelæ actio: ꝑ si pupillus tutore colludente ab aliquo sit deceptus, *l. Ideoq. si quis. 5. ff. de dolo.*

- 19 Diuisionis ratione, exeat ꝑ exemplum in causa Gahsen / contra Grem / anno 76. vbi conuincie disputatum, quæ actio instituta esset, ac appareret, familiaritatis, communi diuidendo, petitione hæreditatis, & restitutione in integrum actum: has coniungi conclusum. Ita vt rescindens & rescissorium, simul obtineant, late Guid. Pap. decis. 143. licet cumulationem omnium, alii Domini non admitterent.

EX DELICTO.

- 20 Furti, ꝑ primo si quis sciens falsa pondera ac commodauit, & alius ex eo lædatur, *l. 1. arbitrio. §. de eo. ff. de dolo. Secundo, si quis alium commendauit, utpote idoneum, & eius loco alium postea præsentet, l. 66. si is qui rem. §. si tu Titium. de furt.*

- 21 Iniuriarum: ꝑ de quo tamen audi sententiam Bartol. in l. 2. numero 5. C. de dolo. Quæro (inquit) utrum concurrat cum actione iniuriarum? Gl. videtur dicere quod sic. Puto contrarium, quia ad diuersa competunt: nam actio de dolo datur ad interesse, vt *l. arbitrio. ff. eod. Actio autem iniuriarum datur ad vindictam, vt l. prator edixit. §. 1. de iniur.* Cum igitur non competant ad idem, de concursu non est querendum. Et Ruin. in l. 1. §. nuntiat. de noui oper. nuntiat. numero 65. & 64. sic ait: Item dum Bartolus vult, quod agatur actione de dolo: videtur in hoc male loqui: quia imo videtur quod competat actio iniuriarum, *l. iniuriarum. §. si qui prohibuerit. de iniur.* & prout vult Bartol. in d. l. prator. §. nonnulli in fin. Insuper, eod. & Alber. hic, ergo non potest cum illo actio de dolo concurrere, *l. 1. §. ait prator. de dol. & in specie per Barto. in l. 2. in fin. C. eod. tit.* Nec obstat responsio quorundam, qui dicunt, quod d. §. si qui prohibuerit. loquatur de prohibitione facti;

sed in casu nostro fuit phibitio iuris: quia hoc est contra casum in d. l. iniuriarum. §. si qui per iniuriam. vbi dicitur, quod pro molestia iuris iniusta, agi possit iniuriarum actione; nec dicitur quod ille text. loquatur; quando constabat: quod animo iniuriandi quis mouit controuersiam: quia secundum Angel. ibi, hoc in dubio præsumitur. ideo per illum tex. iuncta d. l. rem quandam. dicendum est, quod agi possit de dolo, & actione iniuriarum, vt dicit Bartol. in d. §. nonnulli. Nec obstat, quod actio de dolo non concurrat cum alia: quia etiam isto casu non concurrunt in exercitio: quia actio de dolo datur ad interesse, d. l. arbitrio. ff. de dol. & altera ad vindictam, l. prator. §. 1. de iniur. & hac ratione dicit Bartol. in d. l. 2. in fin. quod impossibile est vt concurrant: quia non possunt ad idem competere: non tamen negat, quin possint concurrere origine: imo gloss. ibi vult eas cooccurrere posse, quæ procedit, & est vera quoad originem, sed non quoad exercitium, per rationem Bart. ibi, quæ ad hoc tantum tendit.

Iuratur & in litem ꝑ ratione doli, 22 de quo de iureiurando infra latius: Et notatum late in causa Reichtor Strobil / contra Matthæß Kollin.

CAPVT VII.

De metus Remediis.

SVMARIA.

- 1 Actio quod metus causa, rursus, quæ sit. Et quod cum ea concurrant extraordinaria, non ordinaria. n. 2.
- 2 Officium Iudicis, ratione metus. Et an cum ea cumuletur Inuentionis utriusque iudicium. n. 4.
- 3 Subditi molestati agunt Interdictum utriusque iudicis, non officium Iudicis implorant. n. 6.
- 4 Derogatione transactionis metus facta.
- 5 Ex officio Iudicis remouet Partes agentes ex contractu metu initio. (Oppheide.)
- 6 Ratione abstinentie à iurata promissione, vulgo
- 7 Pro rescindendo iuramento in contractu adiecto. Et an hoc coniungatur cum actione Quod metu causa.
- 8 Condictio ex l. Et edicto pratoris.
- 9 Petitio pro pronuntiando contractu ipso iure nullo. Et quod hoc tam in principali, quam fideiussore procedat. numer. 13.
- 10 Constitutio ꝑ iurationem.
- 11 Mandatum di non offendendo.
- 12 Mandatum de non alienando sub dictis cum clausula.

- 29 Interdictum quod vi aut clam.
 18 Vti possidetis. 19. Vtilis de metu.
 20 Neculio actio. 21. De dolo.
 22 Ex l. Iulian. de vi publica.
 23 Ex l. Iulian. de adulteriis.
 24 Interdictum de alocutoribus.
 25 Rei vindictio.
 26 Petitio hereditaria.

RATIONE metus illati datur proprie actio \dagger quod metus causa. *Lex ea stipulatio. ne. 7. ff. de condit. ob turpem causam.* Gilman. *decis. 4. par. 3. nu. 2.* de cuius requisitis sic habetur in Meisneri *decis. decis. 19. n. 3.* Probare autem debet duo, metum factum esse, & ad Reum commodum ex hoc metu peruenisse. *sex. in l. si cum exceptione. §. in hac actione.* & ibi Bart. in *princip.* Raph. Fulgos Angel. *n. 1. ff. quod metus causa.* Et metus non levis debet probari, sed maioris mali, & qui in constantem virum cadere possit. *l. nec timore. ff. quod met. caus. l. si per vim. l. metum. C. de his que vi metusue causa.*

Cum hac actione concurrunt actiones \dagger extraordinariæ, non ordinariæ, Bar. in *l. si per vim. n. 8. Quod metus causa.* Quæ autem affinitia sunt, & vel in imploratione officii Iudicis, vel in actionibus consistunt. De quo sic dicitur in *d. decis. Meisneri n. 13.* Dubitari posset, an officium Iudicis cõpetat; videatur Rosted. *sub rubric. lib. 1. de vtili in rem actione ob metum.* Bal. in *Interpositis. n. 5. C. de transact. Nart. consil. 50. n. 10.* Bertran. *consil. 1. lib. 1. n. 11.* Concludit actionem, quod metus causa, intentatam. Schuff. *consil. 86. n. 4. sent. 2. latissime Lofred. consil. 17.*

Officium Iudicis imploratur.

Primo, \dagger in metu verecundia; ut *decis. Gilman. par. 1. n. 3. & sequentib. reuerentia; vel cruciatus corporis* quia tunc datur officium Iudicis, *l. fin. §. 1. & 2.* & ibi Bart. *quod metus causa.* Schenck in *vidario. consil. 103.* Ita Schilling in actionib. forensib. scribit, pro metu, qui debetur patribus, vel magistratibus, actione quod metus causa non datur, sed officium Iudicis, & datur siue imploratur ad rescindendum, quod per metum factum est, item aduersus metum inferentem, prout in allegatis Iuris probatur. Huic implorationi officii cumulatim quoque videtur Interdictum, \dagger vti possidetis, siue possessorium retinende vtile, dum narratur turbatio, & petitur vt Iudex decre-

nat, ne Reus actores per tale iuramentum turbet. \dagger Possunt enim subditi iniuste molestari à domino, agere interdici, vti possidetis, Bald. in *l. r. C. communia de manumiss. Bart. & Alexan. in l. 1. §. 1. ff. vti possidetis.* vel etiam dici potest, & magis puto imploratum etiam Iudicis officium, quoad hanc partem. Nam qui timet sibi inferri metum, potest officium Iudicis implorare, \dagger ne inferatur, *l. fin. in princip.* & ibi Bart. *ff. quod met. causa. & l. si super possessione. & ibi Bald. C. de transacionib.*

Secundo, cum petitur rescindi \dagger transactio per metum inita, ita post Bartol. & Bald. in *l. interpositas. nu. 5. C. de transact. vbi pulchre deducit tam agendo quam excipiendo proponiposse. & Canonist. in capis. cum dilectus. extra de his qui vi vel metu.* notatum in causa *Wittig contra Ers.* furti super libello clericorum.

Tertio, \dagger Iudex ex officio agens potest repellere, vbiunque contractus est metu factus: ita post Bartol. & Fortun. Garzi. in *l. si vnu. §. pailus ne peteret. ff. de pact. Alin. in tractat. de execut. §. 3. cap. 31.* per rationes ibi adductas: si modo pars fateatur.

Quarto, petitur etiã absolutio à iuramento, cum iurata *Bruseid* exhibitæ est, similiter agitur ad rescindendum iuramentum in cõtractu per metum celebrato, additum; Et hæc sæpe coniunguntur, de quo vide causam *Tübingen contra Abt vnnid. Conuent des Klosters Stoltzbruch* vbi & secessus contractus per metum iuitus: quamvis ibidem causæ allegabantur, quod absq; absolutectione posset contravenire. Extat & huius rei illustre exemplum in causa *Antonii Eibermans Klāgem eins/wiber die Grefherrn in Bart.* vbi egregie notatum à Referente ratione petitionis relaxationis à iuramento, actum siue imploratum officium Iudicis, vt patet ex *Ordin. titul. 24. part. 2.* Et alius concludebat cum Referente, \dagger actum conditione ex lege, vel ex imploratione, in qua actio metus causa inest. Alius vero putabat actum conditione ex constitutione, quæ desumpta est ex *Edicto Prætoris*, de eo quod metus causa.

Quinto, petitur & pronuntiar, \dagger si ipso iure nullum contractum, *Corneus consil. 23. n. 11.*

55. volum. 2. Grass. libro 1. capir. 6. q. 23. in casu
doris loquens distinguendo ex comuni contra
Bart. Idque non solum in principali, sed
& fideiussore procedit, per tradita Bart. in l. si
quis pro 57. in princ. num. 15. de fideiussor. Ita con-
sideratum in d. causa Vidinget/ vbi dicebatur
à sententia superflue appellatum.

24 Sexto, magnam habet cognitionem con-
stitutio pignorationis, adeo vt dubiteur sæ-
pe quæ danda; quod ex iis colligitur, quæ in
decis. Camera in verb. Mandatum. vers. casus spe-
ciales quibus Mandata pignorationum decernun-
tur. Quando in pignoratione nihil aufertur
aut pignorat, sed homines vi & metu adi-
guntur, vt aliquid faciant; tunc processus
non decernuntur. Ita in causa Speyre contra
Speyre / den Zoll zu Reinhausen betreffend/
Mandatum cassatum; quia oues non pigno-
ratz, sed opiliones metu adacti, dafi sic den
Zoll bezahlt. Ita processus denegati in causa
Westersteten / contra Pfalsgraff P. & vbi
subditicoacti die vermette Sicurè in erlegen.

25 Septimo, Mandata t. de non offendendo,
quæ maxime tunc decernuntur, cum narrata
super tracta pace qualificata. de quo post Gail.
& Mynsing. plura in decis. Camera. verb. Man-
datum de non offendendo.

26 Octauo, mandata t. decernuntur de non al-
lienando, seu potius ad se vi & metu trahen-
do subditos: Ita Mandatum cum clausula
deceretur 5. Iunii, anno 1589. cuius formulam
vide in symphor. supplication. tom. 2. part.
3. tit. 12. supplic. 3.

ACTIONES vel sunt possessoriz, vel
petitoriz.

27 **POSSessoriz**, primo, Interdictum
quod vi aut clam quod t. concurrir, si quis per
vim in alieno solo edificauerit, l. 9. metum. §.
item ais. h. tit.

28 **Secundo**, vti possideris, de quo supra nu-
mero 3.

PETITORIZ, vel personales, vel reales.
Personales solz vel ex contractu,
vel delicto.

Ex contractu vtilis do metu con-

currit, si actio t. al: qua per metum sit remis-
sa, d. l. meti. 9. §. no. leni. & l. si mulier 21. §. fin. ff.
eod. tit. l. si vi. 3. vers. postquam placuit. C. de hi qui
vim metu sue causa. quod ita procedit demum,
nisi actor actione Quod metus causa quadru-
plum sit consecutus, d. l. 9. §. licet.

Ex delicto vel suo, vel alieno.

Ex alieno, t. noxalis actio, concurrir aduer-
sus dominum, si seruus metum intulit, l. 16.
quod diximus. §. 1. ff. h. tit.

Ex suo, generalis, vel specialis.

Generalis, t. vt de dolo, l. si cum exceptione. 14. 28
§. cum qui ff. quod metus causa.

Specialis, lex Iulia, quæ primo t. competit
ex vi illata, l. qui 5. in princip. vers. quise per vim &
l. qui dolo. 10. in princip. v. sic. qui ludor. ff. ad leg-
lul. de vi publica. Deinde, si quis debitori suo
quod debet. per vim extorsit, agitur ad cre-
diti anuisionem, l. sed & parum. 12. §. fin. cum l.
seq. ff. quod metus causa.

De adulterio, t. si in adulterio deprehensus x
quid de lerit ne proderetur, l. isti quidem. 8. in
princip. ff. quod metus causa.

Ex editio t. de aleatoribus, si quis per vim
ad ludendum sit coactus, l. 1. §. fin. l. seq. ff. de a-
leatoribus.

REALES Actiones primo, t. rei vindic-
catio, de quo pulchre sic ait Ioann. Igneus in
repetit. l. in cognitione. numero 146. ff. ad
S. C. Syll. licet iudicium rescindens debeat in-
tra tempus à iure limitatum impetrari; non
tamen actio rei vindicationis tollitur; quon-
iam ad vindicationem rei per metum distra-
ctæ competit duplex actio; videlicet actio in-
rem, & actio quod metus causa: ita probat
text. l. 1. C. quod metus causa. vbi pulchre idem
notat Baldus & bene post gloss. per illum
textum in verb. perpetui editi. Et notatur in
l. metum. §. sed licet. ff. quod metus causa. vnde li-
cet vna actio tollatur, alia tamen salua manet,
per illos textus.

Secundo, petitio hæreditatis, si hæres eius
qui vim passus est, agat, d. l. si cum exceptione. 14.
§. post autum. vers. alioquin hoc tit.

DE RE-

DE REMEDIIS REI CONSERVATORIIS, AD PROCESSVM IUDICIALEM EIVSQUE PARTES PERTINENTIBVS.

CAPVT I

De generalibus Remedijs processum iudicalem concernentibus.

SYMMARIA.

- 1 Ex omni contractu iudiciali exequitur proceditur.
- 2 Index ex officio potest tollere rixas. Etiam a voluntate testatoris recedendo. num. 3.
- 4 Index prohibet ex causis accedere locum controuersum.
- 5 Mandata de non alienandis bonis litigiosis.
- 6 Mandata ne lite pendente quid fiat.
- 7 Mandata de non impediendo prosequi litem.
- 8 Index ex officio tam ante, quam post conclusionem. Etiam ante litem contestationem procedere potest. Et late. num. 9.
- 10 Ex quasi contractu.
- 11 Conditio ex l. con. confus. C. de litigiosis.

I CET hic non videatur, opus de actionis genere in specie inquirere; cum in ipso processu non soleat de eo à Cameralibus inquire. Necessarium tamen esse vel ex eo patebit; quod ubique, an in modum officij iudicis, vel iure actionis procedatur, demonstrabitur. Hoc autem capite, vt & in alijs generaliter notandum, ex actibus iudicialibus, duplici via agi, vel per implorationem officij iudicis vel per viam actionis.

OFFICIUM Iudicis compit.

- 1 *Primo*, ex f. omni contractu iudiciali, in quo executiue, & nemine petente, procedi potest, l. fin. C. de iur. rei iud. l. si vero. §. Manus ff. mandati. Item pro quo ff. de in ius vocando. l. si quis §. si quis fugitiuum ff. de iur. iur. generatim. C. de Episcop. & clericis. per quos iura hoc statuit Farinac. qu. crim. in. 24. num. 30. 1
- 2 *Secundo*, f. idem officium suum iudex etiam nō rogatus potest adhibere, vt rixas quolibet modo tollat, post Rip. & Beroum, confil. 116. nu. 1. vol. 3. docuit & rationibus illustrauit Ioann. Baptist. Afm. de encus. §. 3. cap. 122. per tot. maxime si pauper cū diuine litiget, post Card. Bar. Ab. & Medic. Ferrer. de Ferr. & induc. §. 4.

Afm. d. loc. cit. 187. Quod adeo verum dicit Natt. conf. 425. per tot. vol. 2. f. vt ad euitandas controuersas iudex à voluntate testatoris recedere possit, sequitur Afm. d. loc. cit. 129.

Tertio, officium suum iudex non rogatus impartiri potest, prohibendo ne f. accedatur ad locum controuersum, cum de possessione dubitatur, eam qualifque strado, vt post Rip. Bald. Curt. seniore Afm. d. loc. cit. 124.

Quarto, Mandata f. de non alienandis bonis litigiosis decernuntur; quod sic habetur in decis. Camera in verbis; Mandata inhibitoria. vt in causa Wustsch/ contra Wilschlingen & consortes decretum 29. Maii, anno 70. Item Greiberg contra Greiberg vnd Wittenberg/ anno 90. Item Howerbe/ contra. Districthland/ 9. Febr. an. 80. Item Ernsen von Schlum/ contra Würsberger/ 28. Jun. anno 80. vbi casus valde notabilis.

Quinto, iudex appellanti f. & supplicanti Mandatum contra iudicem, à quo prouocauit, decernere potest, bafi er vorgemommen der Appellation halb gegē den Appellanten nicht thätlich vornehmme/ oder in seiner psecution der Appellation verhiindere in praiudicium appellationis, lite pendente. Iudicis enim est, defendere suam iurisdictionem, pendente appellatione, & crimē concussionis prohibere.

Sexto, Mandata de f. non impediendo prosequi litem, cuius rei exemplum extat in symphor. supplic. tom. 2. part. 3. tit. 10. suppl. 13. 23. Decemb. anno 1588. & tit. 18. post suppl. 17. de anno 84. 3. Augusti.

Septimo, f. potest peti, vt iudex, quādo cunque videbitur, de veritate indaget, tam ante quam post conclusionem. Ioann. de Aragon. Angul. 36. post Cardin. Zabarell. Beroum ac alios, Afm. d. loc. cit. 130.

Octauo, f. in summa in omnibus ferē rebus, non solum ante, sed & f. & item cōstatam

officium Iudicis locum sibi vendicat, per l. *adiles*, §. *item* *sciendū de adil. edict.* post Rip. Af. in. d. loc. c. 178. & idem c. 137. sic hanc rem explicat: Iudex ex suo officio, videtur de iis; quæ ante litem contestatam, vel post accidit cognoscere posse. vt inquit Cæpoll. in l. *adiles*, §. *item sciendum*. n. 14. ff. de *adil. edict.* distinguendo hūc in modum, duos casus. Aut enim quærimus de iis quæ accidunt ante litē contestatam, aut vero de iis quæ post litem cōtestatam. Primo casu, quando tractatur de his, quæ ante litem contestatā accidunt: & tunc subdistinguit, Quia aut accidunt extra iudicium, aut in iudicio. Si igitur casu: quādo extra iudicium accidunt, & tunc aut sunt damna. & ad Iudicem spectare dicit, etiam quod in libello petita non sint. Nā si exceptio proponatur satis est. *l. cum autem in prin. & §. iulian. in 2. respō. ff. de adil. edict.* Et hoc si redhibitio fiat in iudicio: si vero extra iudicium, & tunc pro damno etiam ex vendito actio competit, d. *l. cum autem in prin.* & tradidit Cæpoll. in eadē l. in 1. notab. & 4. in fin. & in prima oppositiōe. Et hoc casu, vt in libello petantur necesse est. Aut vero sunt accessiones, vel fructus, aut similia; & tūc ad Iudicem nō spectant; & ideo vt in libello comprehendantur & petantur necesse est. Et ita loquitur ibi ille text. & declarat gl. in *verb. praestare*. Hoc tamē limitatur, si sint iudicia in iuncta nominatim a lege, vt inquit ibidem esse casum Cæpoll. iuxta intellectum Guidon. de Suzz. & dixit *supra* in 4. notab. Hæc autem procedit in iis quæ ex parte actoris sunt: at secus est ex parte Rei. l. *sumpt. ff. de rei vind.* Præterea hæc quoque, inquit, pcedere & locū habere in inferiorib. a Principe, vt dixit in primo notabili ad eandem legem. Secundo vero casu cum in iudicio contingunt: & tunc aut loquimur de Iudicis officio generali: quod iurisdictionem respicit, vel libelli incipit iudicem: & tunc ad Iudicem spectant, l. 2. §. *post originem*, & l. *quos prohibet*, ff. de *posulan.* cum similib. *supra* relatis a Cæpoll. in eod. loc. in 6. & 8. oppositiōe. Aut vero loquimur de officio Iudicis speciali, quod ius Partis respicit: & tunc aut sunt talia, quæ possunt sub peritioe & facta ab actoris cōprehendi: & tunc ad Iudicem sp. adent. l. *sciendum*, ff. de

iudic. & inquit ibidem dixisse in 4. *oppositiōe*. Aut claudi nō possunt, & tunc nō spectent, vt ibi in princip. intelligēdo illum, rēxū. in his quæ cōtingunt in iudicio autē litis cōtestationem; nisi nominatim à Parte iniuncta nō essent; vt haberetur in d. l. *sanctum*. C. de iudic. & voluit Cyn. ibi in 8. q. Secūdo vero casu principali; quando de his quærimus, quæ accidunt post litē contestatam: & tunc aut possunt peti alia principali actione: & ad iudicē non spectant, nec veniunt in eo iudicio: sed vt in alio iudicio petantur, necesse est, l. 1. C. de iudic. & tradit Bar. & sequuntur Doct. ibi. Aut nō poterant peti alia actione: & tunc aut loquimur in actionibus bonæ fidei, aut stricti iuris; si in actionibus stricti iuris; & regulariter nō pertinet, vt inquit dixisse *supra*, & in 7. *oppositiōe*. si vero in bonæ fidei actionibus: & tunc aut loquimur de his quæ principaliter veniunt, & tunc ad iudicē non pertinent, nisi petant l. *non potest*, ff. de iudic. Aut de his, quæ accessorie veniunt, & tunc inquit spectare, vt ibi, & inquit dixisse ibidem, in quinta oppositiōe. Hæc tenet Af. inius.

IN MODVM actionis ex quasi contractu (quia Partes in iudicio videntur quasi contractare, vt de litis contestatione, ostenditur), competit.

Cōditio ex lege: Ita citatio in causa Brumbach contra Grumbach anno 89. 6. Octob. decreta, ad videndum, se incidisse in pœnam. l. *consensum*. C. de litigio f.

CAPVT II. De fori Remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 Mandata sine clausula contra officiales.
- 2 Mandata sine clausula ad cassandos processus Legum. Pontificum in causis secularibus.
- 3 Restitutio in integrum tribus casibus.
- 4 Mandatum, si actio in potentiorē transferatur.
- 5 Vti possidetis.
- 6 Ex stipulatu. Et quid si ex pacto n. 7.
- 7 De reuocatiōe, fori efficacia. Et quomodo procedat.
- 8 Cōditio ratione Anspirigardum. Et quando non habeat locum. num. 10.
- 9 De requisitione Principi scienda antequam conueniantur coram Iudice ag. Impedit.
- 10 Ex delicto, si quis per vim ad Iudicem ire aliquem.
- 11 Quod vt volumus.

Licet

Lica 7 de fori Remediis Inuestigatio non videatur necessaria: cum ea vt plurimum in modum exceptionis proponantur: Tamē cum multa sint Remedia cum hisce concurrentia: ea breuiter proponemus. Competūt autem, velin modum officii Iudicis, vel actionis.

IN MODVM officii Iudicis.

1. Primo, Mandata sine ꝑ clausula decernuntur contra officiales, qui in causis ciuilibus, competentes se pronuntiant. Tale mandatum decretum in causa Kniphausen / wegen der Herrschafft Vogelsang / contra Voßwandi & consortes, & officialem Leonselein: vbi officialis L. propter causas ciuiles, & in specie dy einer vom Adel einen andern mit ein er Spiegelen vber den Kopff geschlagen / & percutillus apud officialem conqueustus esset, se competentem Iudicem pronuntiauerat 24. April. anno 92. *Decis. Camer. verb. Mandat a sine clausula.*

2. Similiter, secundo ꝑ Mandata sine clausula, ad cassandos processus Legati Pontificis in secularibus decretos. Ita factum sapius, & exemplū extat in Symplic. supplic. Camer. de anno 15 92. 13. April. *rom. 1. part. 2. tit. 4. supplic. 4.* Et sic hac de re disseritur in decis. Camer. in verb. Mandata inhibitoria: Mandatum inhibitorium decretum Ioanni Leocomusier de Certein contra Nicel Bussnach / Episcopum Verdunens. pro abdicandis processibus Romanis, iuxta tenorem cōcordatorum Principum Germaniz, 6. April. anno 81. Mandatum inhibitorium sine clausula fuit denegatū, dem Erzbischoffen in Bistum contra Ferdinandum 14. Nouemb. Anno 87. Ferdinandus hat sit Nem contra Archiepiscopum expressiciter gehabt. Denegatum autem fuit ob defectum iurisdictionis: quia non narrabatur Ferdinandum esse subditum imperii. Item in causa Wernern in Namfer contra Officialem vnu Deputaten des hofen Striss in Strassburg in causa prabendz, vbi excommunicatus Vndersheim processus super appellatione denegati: Mandatum tamen inhibitorium si petatur, voluerunt Domini decernere. 22. Dec. An. 81. Mandatum inhibitorium decret. a Camera cont. Iudicem

spiritualē seu officialē, procedentē contra seculare, maxime Statum Imperii. Ita processus decreti in causa Eschersfeldt cont. Trepr & in causa Haunsburg cont. Officialem zu Eosling an. 89. 4. Mart. Wentheim cont. Ludolf Nagel Thumshern in Münster / wegen des Suffs Ein Officialis geibter nulliteten, an. 84. Bischoff zu Speyer von Abt zu Schwarzach cont. Baden exequit 18. Oct. an. 85. Modū concludēdi: dass man dem Pontifici in temporalib. in Germania seiner iurisdiction gēständig tenore cōcordatorum Principū Germaniz. Item rem esse pessimi exempli, quæ in Germania spectet ad seditionē. Vide votū Wentheim cont. Officialē zu Münster: decreta citatio super nullitate & Inhibitione 19. Aug. an. 81. Et in caus. Mümpelgart cont. Episc. Bisunt. decretū Mandarum cum clausula auff dē Religionfriedē. 2. Ian. an. 80. Mandatum inhibitorium decretū Fiscali, cont. Episcopum Bisuntinensem 20. Iun. an. 65. ne se protectioni alterius submitat, aut quicquid ad Imperii diminutionem faciat, sub pœna 6. marcarum auri puri. Et an. 15 89. 4. Iun. decret. Mandatum inhibitorium Gubernatori ciuitatis Bisuntinensis cont. Episc. Bisunt. qui voluit feuda vicecomitatus, & maiorias, quæ quondam Dux Gulielmus Austriacus ab Imperio in d. vrbe in feudum recognoscebat, in Regem Hispaniz, & eius Gubernatorē alienare. Et paulo post: Mandatum inhibitorium an contra Nuntium Apostolicum, vel potius pontificium decretū possit? In causa Capituli Mundenſis cont. Nuntium Apostolicum, Coloniz agentē, expresse professi sunt catholici, posse Camera contra talem Nuntium Mandatum immediate decernere: nihilominus iusserunt primum D. K. per interiora curiam, dass er solle cont. den Bischoff zu Münster anruffen (ad cuius instantiam Nuntius omnia fecerat) quia expeditior via sit exquēdi, vnd möge anderer Widerwill verhöret werden / & caulz idē sit, imo facilitior effectus, nec itē opus esse D. K. denuo vrgerē contra Nuntium, in quo faciant, Camera esse fundatam: si Nuntius desistere nolit. 5. Iul. anno 92. vbi d. Mandatum inhibitorium cont. Episcopū Mundenſem salte decretum. Et ibid. 5.

ultimo. Mandatum inhibitoriū decerni etiam solet sine clausula, contra Iudices Ecclesiasticos, qui in negotiis secularibus, & inter laicos iurisdictionē exercent. Sic cū ad instantiā des^{se} *Stiffis* *Widern* Cardinalis Constantiensis contra subditos D. Gregorii Comitis Montfortensis ad bannū vsq; processisset, d. Comiri Mādarum sine clausula decrevū fuit: nō tantum in futurū, sed etiam quoad prætērita, videlicet ad cassandum, & amplius non procedendū. Quod factū 20. Oct. anno 82. Refer. D. ad Guil. 1. obf. 15. nu. 2.

3. Tercio restitutio in integrum cōpetit minori.

Primo, aduersus omīssas exceptiones declinatorias, Sfort. Odd. *de restit. in integrum*. q. 64. art. 5. part. 2.

Secundo, aduersus non allegatū Iudicem suspectum tempestiue, Odd. *d. loc. art. 6*.

Tercio, aduersus interlocutoriā, qua se Iudicem pronuntiat competentem Odd. *ibid. art. 7*. accipit tamen illud cum mica salis,

4. *Idemq; t* officium Iudicis locum habet, si actio potēriori vel in fraudem creditorum cedatur: tunc decernitur Mandatum: cuius exemplum extat, in *Symphor. suppl. tom. 2. part. 3. tit. 12. suppl. 4*.

IN MODVM actionis competēcia Remedia: vel possessoria sunt, vel petitoria.

5. POSSessoria: vti possidetis, cum duo de foro competenti disputant.

PETITORIA: vel ex contractu vel delicto: Ex contractu nominato vel innominato.

6. Nominato: primo stipulatione: si per stipulationem facta sit prorogatio, vt ei stetur, de quo Herm. Vulceius amicus meus colēdus in *prin. cōment. de iurisdict. n. 141*. Et hoc vti pactū t quidam extendendū arbitrantur, de quo recte Vulceius *d. loc. n. 150*. sic dixerit: Ex iure canonico est: vt si conuentio de proroganda iurisdictione, iuramētū esset confirmata, omnino seruanda sit: quod in d. l. si *uenerit* egregie disputat Ias. n. 2. *et seq.* & *Alex. n. 2. Zaf. n. 20. idq; iuris esse clari*, & à Doctorib. cōmuniuer receptū, testatur Schrad. in *cōment. de feud. part. 10. sect. 1. n. 58. vers. si quia cōtractus feudi*. Iure enim ciuili hoc vis iuramētū in cognita est. Quinimo de pacto nudo etiā,

non confirmato iuramento, idem ex iure canonico nonnulli tentantur: eo quod hoc iure inducatur obligatio: quod merito improbauit Ias. in *d. l. si uenerit. n. 28*. cum ac stipulatio quidē, quæ omni iure obligationem parit, prorogationem inducat, nisi ad conuentionem etiā accedat traditio. Prorogationem autem hanc seu renuntiationem fori magnæ esse efficaciz, notatur in decis. Camerę, in *verbo Renuntiatio* hīcse verbis: ¶ Renuntiatio futi bene fieri potest in sui fauorē: Sed illa renuntiatio debet esse specialis, vt in specie suo foro renuntiet, vel exprimat, vbi conueniri velit: alias si diceret, *bas et jhen ver allen Gerichē vernemmen mēcht*: id tantum intelligeretur de competentibus, & Camerę iurisdictioni per hoc non esset fundata. Ita obseruātū in causa Christoff ven. Knorringen contra David Zindem / & in causa Xrier contra Schrdm ante multos annos: prout habetur in *Ord. Camer. lib. 2. tit. 1. §. 68. solle auch*.

Innominatio: t conditio ex L. seu Ordinatione Camerę ratione *Ausfregarum* qua nihil in Camera frequentius: de quo videantur quæ supra de Remediis priuilegiōrū dicta sunt. t Quod tamen in causis feudalibus & noui operis nunciationis, vt nec in mandatis sine clausula habere locum, hinc inde per discursum docetur, & latius deducitur in decis. Camerę in *verbo auftrag* / vbi plurimi casus huc pertinentes deciduntur.

Huic ad hunc Remedium præambulum est: cum scil. t Princeps primo requiritur. Sed hic non immerito queritur quid faciendū, si Notarius requisitio illā, eiusus executionē nolit suscipere: quod si pfectum scio: vt in causa *Masfaw* contra *Zweybrückm*. Certe cogi potest, per ea quæ supra lib. 1. dicta sunt. Quia si aut Partes nolint hos sumptus impendere, vt Notariū cogāt: Possent ne per literas Principē requirere: & si in Responso, seu Recepisse denegaretur, Ex capite denegationis Camerā accedere. Et processus aliquādo sic decreti sunt: Si tamen promotoriales requisitionē præcedant, non opus est documentō requisitionis: sed cōpulsoriales cū supplicatione reproducentur. Ita factū 17. Nou. an. 85. in *sachē* *Strasburg cont. Strasburg*.

12 Ex delicto: primo ex edicto prætoris agitur: si quis per vim, eum q̄ ad iudicium rendit, impedit.

13 Secundo: si quis vel metu iurisdictione
prorogare coact^o fuerit, *de quo in l. 2. de iud. ibi*
aut si cū restitisset, qui^{us} ex ligatoribus viri-
bus prætore compulsus cō nulla iurisdic-
tio est, quod recte secus sentientes reprehē-
dens notavit Vultei^{us} d. loc. n. 151.

CAPVT III.

De compromissi Remediis.

S V M M A R I A.

Ex officio Index comprehensum vigere statuti iniungit.

2 Compræmiſſum ad Cæſeram quomodo deducatur.

3. *Mandata contra compromissarium ut in causa pro-*

◆ *Immaculatio brachii secularis.* (cedat.

3 An alio iudicati. Item Appellatio locū habeat. n. 7.

3 *Reductio ad arbitrium boni viri.*

9 *Attentatorum revocationes*. to *Actio ex stipulatu*.

11 *De Chamfula (raro manente palle.)*

12. *Verisimilitudo quidam non est, non est formula considerabile.*

13. *Prescriptus veritas act.* (C. 15.

16 *Amor canalicellus* *Gromovskia* *drumalis*

17. *Amyx bipulvatus*. 18. *Archizemmenium acid*.

10. Ex contractu facio ut des: an alio de dolo nascatur.

20 *Transflectis in quibuslibet diebus inueniatis contra-*

10 *Esu cadere et oī.*

21. Verbum (cedum) est: oralib. quasi traditionē denotat.

22. *Quanto facilius pro datione intelligendum.*

23 *Condictio ex l. 2.* 24 *Condictio ex Statuto.*

24. *Non recte inferri: oritur alio. Ergo potest appellari.*

26 *Effectus Statuti circa laudem disponendi.*

27 *Ab arbitro non appellatur.*

18 *Actio L. Aquilia vultus.*

D ACTIONE compromissi: vel officium Io-

OFFICIUM Iudicis vel ante actum, vel in ipso actu, vel post actum.

ANTE actum.

Primo, juxta vigorem Statuti, ad compromittendum quis cogatur, de quo Alsin. in egregio suo de executionibus Tractatu Francofurti non ita pridem excuso. §. 3. cap. 1. n. 2.

Secundo, cū ¶ in Camera supplicatur ꝑ recipiendo compromisso inter Status immediate vtrunque Imperio subiectos: si modum iudicialia à quodam Principe subscripta, isque processus ad *Cameram* remissus sit.

IN IPSO ACTU.

Primo, Mandata \dagger contra compromissarios.

ut in causa procedant, discerni possunt.

Secundo, *in*uocatio brachii iudicis ordinarii, ad cogendos testes à se examinandos: quia ipsi ob defectum iurisdictionis hanc potestatem non habent.

Post actum, aut promonentia compromissū, aut impediētia Remedia competunt.

Promouentia: vt actio † iudicari ex s. compromisso, vigore statuti necessario impositi, si ordine iuris processum, Bertach. in *verb. actio*. adde Gothofr. in l. 2. ff. de *recept. arbit.*

Impedientia †: primo appellatio-
nes: si eis non renuntiarum & arbitriiuris,
vel pœna adiecta, & ea solvatur. Et ita cum ex
ratione l. 2. c. de resid. vind. appellaretur, per
Dec. conf. 39 n. 6. qui de enormissimalæ sione,
& magna iniquitate loquitur, quidam admi-
serunt appellationem, in causa Dehmen contra
Thyffn.

Secundo, si appellatio non possit habere 7
locum, nullitas deducitur, & recipitur etiam,
renūtiata appellatione: quia appellatione re-
motā, non censetur remota nullitas: vt nota-
tum in d. causa Dehmen contra Hoffm.

Tertio, † reductio ad arbitrium boni viri: quæ competit etiam si appellatio denegetur: ita appellationis ratione processus denegari Wilhelm von Bernßberg contra Johan Schwicharden von Dolslein 5. Sept. anno 94. & citatio ratione reductionis decreta. & consideratum in d. causa Kyffm.

Quarto, † pro reuocatione attentatorum, †
pendente appellatione, vel reductione ad ar-
bitrium boni viri, quod quia apud me expe-
ditum non est, legendus hac de re omnino
Lancellot. in perfectissimo de attetatis Tra-
ctatu part. 2. cap. 16. per tot. vbi distinguen-
dum hanc vulgare persequitur.

ACCIONES vel ex contractu sunt: vel
ex quasi delicto.

EX CONTRACTU, vel nominato, vel in-
nominato.

E nominato contractu, ex t^o stipu-
latu agitur ex compromisso ad posnam & in-
teresse: quia prouiso hominum facit cessare
prouisionem legis, post Panorm. in cap. p^o sum
n. 10. de arbit. Marant. part. 6. tit. de appellatione.

§. 268. Et notarum in causa Xondelsburg cont. Kagenhausen. Quod tamen quidam ex Dominis in d. causa Dyhmien contr. Appelsen taxavit: adde quod dicitur infra *nu. 17.* De hoc autem Rin. luculenter in *l. nemo potest. n. 66. de legat. 1.* differit: cuius verba: quia multos Doctorum antiquorum anfractus explicat: ea hic inferere opere pretium putavi. Sic igitur inquit: Et dum Barr. hic incidenter dicit, quod si compromissum factum sit sub pœna, appositâ clausula: raro manente pacto: quod tunc ex laudo emolagato oritur actio. Idem etiam tenet Barr. in *l. 2. per gliubi supra. de arbitris & l. 1. c. eod.* cum quo transit Bald. & Salic. & Barr. in *l. ait prator, in princ. de re iudic. cum concor.* de quibus per Alex. hic, & ibi, qui dicit hanc opinionem esse magis communem, sed Imol. hic & ibi tenet contrariū: quia quo l. ex sententia arbitri oritur actio, inductū est in subsidium: quia agi non poterat ad contenta in laudo: quia ex cōpromisso facto pacto nudo nō oriebatur actio, neq; poterat agi ad pœnā. quæ non erat promissa: quæ ratio cessat, d. casu, & clausula, ¶ raro manente pacto: operatur, quia commissâ pœna, si solvatur id quod in laudo cōtinetur, agi etiā poterit ad pœnā, ad quā alias agi nō posset, *l. qui sident. de transact.* Et hanc opinionem in puncto iuris sequitur etiam Alex. hic, & in *d. l. ait prator*, qui negat q. sit duplex compromissum, sed d. clausula est pars compromissi, *l. fundi partem, de contrah. empt.* Sed non videtur bene responsum ad illam rationem: quod d. clausula nihil operaretur: quia postquā pœna fuit commissâ, non est verisimile, quod ille qui cōtrauenit, solvat illud quod in laudo continetur, cum ad illud agi nō possit, & ex quo scit, quod ex hoc nō liberatur, & quod pœna adhuc debetur, *arg. l. cum de indebito. de probat.* ¶ Et quod nō est verisimile, non est firmiter considerabile, *l. qui habebat, cū tibi not. per Barr. de leg. 1.* Et per hoc tollitur ratio Imol. quia si actio non oritur ex laudo, nullo modo reperitur consilium Parti per dictam clausulam: nisi dicatur quod non est inconveniens, quod isto casu, & quantum ad hoc, Parti non sit consultum: sicut non erat quando compromissum erat factum pacto nudo sine pœna, ante *d. l. cū an-*

*tes, & à quo reperitur solum recessum eo casu, quo nullo modo, lato laudo, erat consultū Parti, & quando pars nullo casu sibi prouiderat: Et quāvis pactum sit duplex propter d. clausulā: laudum tamē est vnum, ex quo non potest oriri actio: quia ex illius inobseruantia committitur pœna, nec agi potest ex pacto oriens ex dictâ clausula deductâ in pacto, quia est nudum. Et propterea videmus, quod si fiat cōpromissum per stipulationē & sine pœna, nō oritur actio ex laudo etiā emolagato: quia satis est cōsultum Parti, ex quo ex stipulatione oritur actio, & per quam agi potest ad interesse contra non obseruantē. *l. diem profectus §. fin. de arb. secundum Alex. in d. l. ait prator, in princ. de re iudic.* qui etiam dicit quod isto casu idem esset retenta opin. glōf. & Barr. videlicet, quod propter clausulam: raro manente pacto: oritur actio ex laudo emolagato: quia secundum eum istud non procedit, quando compromissum fuisset factum per stipulationē: quia tunc ex stipulatione oriretur actio, & non ex laudo. Nam ex quo consilium est parti remedio ordinario, id est per stipulationem, cessat remediū legis extraordinarium.*

Ex innominato contractu agitur:

Primo, præscriptis verbis: ¶ de qua exēplum 13 practicum videre licet in decis. Gilman. *part. 1. lib. 1. decis. 8. n. 12.* quod ita habet: Posset etiā dici actum actione ex arbitramento, quæ in idem concidunt: siquidem transactio, & arbitramentum ¶ ad paria iudicantur: & quod in 14 transfectione permittitur, idem in laudo & arbitramento cōsolum videtur. Socin. Senior. *conf. 95. & conf. 124. n. 5. lib. 1.* Arbitramentum enim est quædam transactio: ita Marant. *part. 6. de appellat. nu. 12. v. 7. quod potest corroborari* (de quo plura infra *n. 18.*) Sicut ergo ex transfectione actio datur, aut præscriptis verbis: ita etiam ex arbitramento. Errat. in form. libelli, quo agitur ad pœnā compromissi in princ. n. 2. ¶ Quando 15 enim res certa lege vel pacto data est, in huius non patetur, præscriptis verbis agendum esse. Nam tunc nō potest audiri conventio nuda, *l. si dominus, in fin. & l. si tibi arez. ff. de tit. l. reb. C. de rerum permut.* Oldend in *claf. 4. action. 40. fol. 792. nu. 6.* ¶ Quāvis autem quidam Doctores discrepent eo in casu, an ex transfectione,

- ne, si ea non sit vestita, detur actio in factum, ut notat pulchre Mynsing. *lib. 4. per tot.* tamē in nostro casu non puto esse dubium, cum sit transactio iurata bey adtichen Ehren vnd bey hand gegebenet Treu / hinc inde versprochen /
- 17 ita vt sit stipulatione vallata, & iuramento, & euiā ex stipulatu actio cōpetat, Mynsing. *d. loc. Bald. in l. 1. n. 1. & 3. C. de oper. liberr.* Ita vt sit transactio vestita, ideoque detur ex ea actio. Et in Syntag. relat. Tilman. de Benig. *symag. 3. dec. 2.*
- 18 vt. 7. vbi sic post alia ait: Ceterū tū arbitramentū in iure nihil aliud esse dicatur, q̄ conuentio Partiu siue transactio, licet improprie, gl. 5. si vero contingit, auct. vt differet. Iudic. audir. interpellant. post prin. Ias. in §. omniū. Inst. de action. n. 18. cū p tale arbitramentum recedatur à lite & actione, sicut per transactionē, sententiā, vel aliā renuntiationē, not. Dd. l. 2. & ibi glos. 1. C. de transact. Et Partesmet vtantur in actis, verbis Abscheidt vnd Vertrag. Deinde iure dispositum: q̄ ex arbitramento eadē actio & exceptio dari debeat, quae ex vera, & magis propria transactione cōpetit. l. cū mot. a. si pro fundo. C. de transactioib. Verū ex transactione regulariter actionē prescriptis verbis dandā putat.
- 19 per d. l. si pro fundo. Nec huic obici potest tū contractū ex cōtractu nominato: facio vt des: de dolo potius, quā prescriptis verbis actionē competere. l. natural. §. quod si faciū. vbi Bart. de prescript. verb. l. cū proponas. C. de dolo. Remittere autē, vel cedere, iure perinde sit, ac facere. l. in actione. C. de transact. Respondet, cum istud factū cessionis vel remissionis tale sit, quod per actōrē præstari potest: similiter arbitramentū vel transactio per talia verba factum, quā implementū respiciunt ex parte actōris, quo implementū factū vel secuto, Reis aliquid adesse possit. Recte quidē hęc verba, cedere, remittere, & facere, pro dare sumēda erūt, atq; prescriptis verbis actio, non autē de dolo rectius cōpetere poterit. Ita quod idē sit, ac si ex cōtractu, do vt des. vel do vt facias, resularet:
- 20 tū cum alias transactio in quālibet specie contractus in nominati cadere possit. Bart. l. siue apud adl. C. de transact. l. si sent. de prescript. verb. Quod
- 21 tū insuper verbum cedo in corporalibus quasi traditionē denotet, probatur l. fin. C. quando ffs. val. vbi item quod actionem cedens rem ip-

sam dare dicatur, tenet Bal. l. 3. de legib. n. 1. & seq. Et pro hac sententiā pulchrā doctūm dat Bart. d. l. cū proponas. in add. iniquiem, tū quando fa. 22 cū principaliter referatur ad dationem, tunc factū intelligendū pro datione, & nō pro facto: E cōtra quādo datio ad factū tendit principaliter, tunc factū & non dationē censendū. Cū igitur cessio actionis seu iurū nihil aliud quā factū contineat, pro datione estimanda erit cōcordant notata à Rober. Launcelott. in exquisitissimo de assent. tract. 2. part. cap. 17. num. 134. & seqq.

Secundo conditiones.

Primo, si enormissimā lra ad sit, tūc com. 23 perit conditio ex l. 2. C. de rescind. vend. Mynsing. cent. 1. vbi 33. Marant. part. 4. in 14. diffinit. iudic. num. 8.

Secundo conditio tū ex statuto, de quo sic 24 ait Ruin. d. loc. nu. 67. subdit etiam Bart. hic: quod si ex laudo lato super compromisso factū cum pœna, oritur actio ex forma statuti quod poterit appellari per d. l. 1. C. de arbit. & ibi etiam Bald. idē sentit & hoc etiam tenet Anton. de Butr. & Imol. in 5. quintuallu. de iur. iur. & Imol. in cap. cū dilectus de arb. Quamuis Sal. in d. l. 1. de hoc dubitet. & contrariū etiam tenet Fulgos. in l. arbit. Quis facit. vbi quia nō sequitur, ex aliquo actu oritur actio tū: ergo potest 25 appellari, & probatur in l. vnica. C. de lice. ter. prouoc. Sed Alex. in d. l. arbit. tenet opin. Bart. quia statutū recipit interpretationem passiuā iure communi l. 1. §. ex Fol. idia. Ad l. Fol. id. Sed ista ratio videtur facere in cōtrariū: quia quando compromissum est cum pœna, standum est sententiæ arbitri, siue æqua sit, siue iniqua. l. diem proferre. §. flari. de arbit. Ergo istud debet extendi ad Statutum inducens de nouo, quod ex laudo d. casu oritur actio, d. §. lex Falciid. & satis operatur statutū, quia poterit agi ad illud tū quod continetur in laudo, ad 26 quod iure communi non potuisset agitari: tamen videtur quod isto casu minus possit appellari à laudo, ex quo est magis efficax & validum, q̄ sit quando ex illo non oritur actio, & quo casu non admittitur appellatio, alias inducenda ad augmentū ipsius laudi operarentur diminutionē, cont. l. legata in iur. l. iter, de leg. 1. Nec obstat d. l. 1. C. de arb. sed potius facit p: quia vt ibi

BBB

dicatur

27 dicitur: à sententia arbitri † non appellatur, quia inde actio iudicati non oritur, quæ ratio etiã isto casu locũ habet: quia stante d. statuto ex laudo oritur conditio *ex lege l. 1. de condit. ex lege*. non autẽ actio iudicati, quia arbitri etiam d. casu non habet iurisdictionẽ: sed notionem tantum d. l. *ait prater in prin. de re iud.* Quamvis enim propter Statutum ex laudo oriatur actio: non tamen propter hoc statutus tribuit iurisdictionem arbitro, neq; concedit, quod pacto priuatoũ tribuatur; & quẽ à priuatis de iure tribui non potest. l. *priuatoũ. C. de iurisdic. omni. iudic.*

28 *Ex quasi delicto, † vt ille legis Aquilię actio:* sic nuper vidimus quendã Christianũ Scopff contra Willissen de Brete (socerum meũ charissimum) & confortes, cõpromissarios, rogatu Partium adscitos, & à magistratu confirmatos, prolaum contra se laudum: cum omnia media, appellationis, nullitatis & reductionis in Camera, proposuisset, nec obtinere processum posset, tandem citationem impetrasse: & vñ ille legis Aquilię actione agere vellet in Camera, (cuius iurisdictionẽ mirabiliter ex capite ne cõtinentia cause diuidatur, fundauit, coniungendõ huic cause magistratum & senatum Hamburgensem, tanquam comprobantem sententiam arbitratorum) ratione damni ex laudi p̃mulgatione sibi illati. Quã bene autem tempus, & finalis Dominorum Cameralium sententia edocebit.

CAPVT IV.

De citationis remediis.

SYMMARIA

- 1 *Littera mutui compassus.*
- 2 *Premotoriales, Et quod effectum deuolutiuum habere debeant, num. 3.*
- 3 *Mandata sine clausula pro administranda iustitia.*
- 4 *Solius conditio.*
- 5 *Citatio per edictum. Et an consilius hoc in Camera vti voluerim Auftrãg agere, num. 7. & 8.*
- 6 *Mandata pro cassanda citatione.*
- 7 *Abolutio à citatione. Et quid differant cassatio, & abolutio.*
- 8 *Mandata cum clausula.*
- 9 *Mandata sine clausula. Eaq; regulariter non annexã habere citatione, p̃notetur si n. citatio n. 13. & 14.*

PRO CITATIONE principaliter imploratur officiu iudicis. Eius auctoritas, vel ad pro-

mouendã, vel impediendã citationẽ tendunt.

AD PROMOVENDAM faciendã: vel cũ ipsa citatione locum habent, vel sunt præludia, aut sequentia citationis.

PRÆLUDIA sunt. Primo, cum Iudex qui nõ est competens literas mutui † compassus, iurisq; subdiales decernit. De quib. cum factis dictum, *supra lib. 5. part. 1.* hic non inharreo.

Secundo, cum Iudex non administrat iustitiam: tum enim citationem præcedere solent Promotoriales † contra Iudicem non Paritem, si effectum deuolutiuum habeat: † alias denegantur, vt in causa Hoffwart contra Brandenburg 27. Ian. an. 92. & in causa Anton Salgern contra Eßlingen/ 18. Iunii, an. 1588. de quo late, aliis exemplis propositis, decisiones Camer. in verbo *Premotoriales, per tot.*

Tertio, hisce mandata † sine clausula annu- merantur, pro administranda iustitia, qualia de. reta 12. Maii, anno 1598. *de quo in Sympbor. suppl. part. 3. tom. 2. tit. 15. suppl. 1. 3. & 4.* Et latius de iis dicemus, infra cap. 14. *de sententia, hoc lib.*

SUSEQUENTIA locũ habent: cum citatus veretur, † ne tuto comparere possit: tunc enim solum conductum petit. Et ita decreta, 15. Nouemb. anno 1596. Quod luculentè deducitur, *tom. 2. Sympbor. suppl. part. 3. tit. 15. suppl. 3. in voto eidem annexo. & suppl. 4. vbi 10. Dec. anno 778. & suppl. 6. vbi anno 96. 23. Iun. ad narrata ibidem proposita decreta dicitur.*

CUM IPSA citatione locum habent citationes edictales, quæ extraordinarie petuntur, ac decernuntur, & affigi publice solent, si incerti † sint creditores, de quibus Gail. lib. 6. 1. obsr. 57. n. 7. & obseruatum in causa Philsp. vñ Albrecht von Berlingen contra Valentin von Berlingen/ res Batters Creditores, an. 75. & Christoff Erudhes contra Earlin Erbruchsesen Creditores, 7. Aug. an. 94. & Graf Christoff zu Königstein, cont. Graf Ludwig zu Königstein Creditores, & Graf Heinrich zu Mansfeldt/ vñ seines Herrn Batters Christoff Creditores. Licet in aliis causis huius lib. † vigore auftrãgarii à creditorib. p̃cessum: vt in causa Herzog Wolfgang von Herzog Philipp zu Braunschweig/ geträ-

DEE

Item Marggraf Eduard Fortunati in Baden/ Ae Gra/ Philip in Eberstein. Prior tamen via prior est, & multis sumptibus, ac molestiis facile parcitur.

AD IMPEDIENDAM citationem readertia, vel ad cassandam citationem, vel ad absolvendum ab ea: & iudicialiter, aut extraiudicialiter proponuntur.

Extraiudicialiter, pro cassanda citatione, Mandata sine clausula decernuntur: ut factum 14. Martii, anno 1594. de quo agitur tit. 14. Symphor. suppl. tom. 2. part. 3. suppl. 1.

Iudicialiter petitur vel cassatio citationis, vel absolutio ab ea, dico: vel: quia in Camera differunt. Nam sententia à citatione absolutoria præsupponit, quod citatio legitime quodammodo decreta: sed propter defectum superuenientem citatus ab ea liberatus fuerit. Cassatio autem citationis locum habet, cum ea ab initio, propter defectum iurisdictionis nulliter fuit decreta.

AD EXTREMUM, † affinia quoque Remedia citationis sunt Mandata cum clausula, quæ per comparationem resolvuntur in simplicem citationem.

Ac mandata sine clausula: † in quibus tamē citatio nō alio fine fit, quam ut citatus causis, ob quas se in pōnā non incidisse putat, alleget, non autem causas, quare parere non teneatur: quæ † nota est specifica huius Mandati.

Idque † intelligendum de Mandatis affirmatiuis: negarij enim regulariter citationem annexam non habent: sed si contraveniuntur sit, vltierus proceditur cōtra violentem.

CAPVT V.

De exceptionum remedijs.

SYMMARIA.

- 1 Exceptio est vel actionis vel intentionis.
- 2 Exceptio versatur tam cōtra realem, quam personalem actionem.
- 3 Officium Iudicis, ad iniungendum perpetuum silentium.
- 4 Petitio ut pronuntietur Appellationem esse desertam.
- 5 Imploratio officij Iudicis super nullitate.
- 6 Item super L. diffamarij.
- 7 Exceptiones calumniosas Index grātia non rogatus iudicat. Licet nondum sit iurati de calumnia, n. 2.
- 8 Inhabilitas in personarum Iudex in officio considerat.

- 10 Index cogere potest Factum ad del. iurandam exceptionem ambiguum.
- 11 Refutatio in integrum.
- 12 Anomalia actio de non numeratæ pecunia.
- 13 Condictio cōtra datā, causa non pecunia.
- 14 Condictio ex lege.
- 15 Actio de dolo.

LECTUR videatur hic frustra disputari de Actione: cum exceptio præsupponat actionem. Tamen & cum earias actiones concurrere certum est. † Unde & inter exceptiones actionis, & exceptiones intentionis & facti distinguitur. De quo latissime Pacian. de probat. lib. 1. cap. 63. Et versantur † tam super personali, quam reali actione, Perez. ad tit. 8. ord. in princip. lib. 3. fol. 998. Rebuff. de lit. oblig. art. 1. gloss. 9. num. 55.

AFFINIA ergo Remedia: vel in imploratione officij Iudicis consistunt: vel in modum actionis proponuntur.

OFFICIUM Iudicis, primo in genere, † saepe imploratur: ut pronuntiet imploratorem eum, imponatque aduersario perpetuum silentium, text. est in l. si pater C. qui bou. ced. poss. l. 3. §. missum. de Carbon. ad l. cap. 1. & 2. de confirm. vili & inutili, ibi: rursus except. petit. Et est communis opinio Rebuff. de lit. oblig. d. art. 1. gloss. 9. num. 55. tom. 1. post. gloss. & Barr. Socia. consil. 94. num. 1.

Secundo, † exempla sunt in eo. si petatur † appellatio pronuntiarj deserta, vid. Roder. Soarez. alleg. 14. col. 1.

Tertio, & † cum de nullitate imploratur officium Iudicis.

Quarto, item in l. diffamarij, † Boer. decis. 255. n. 7. Gomez. in §. prauidiciali. n. 7. de actio. Lupus. de donat. inter vir. & vxor. §. 1. Rota antid. decis. 304.

Quinto, etiam † non petitiū impartitur Index officium in reiciendis exceptionibus calumniosis, per l. satis aperte. C. de falsis. Post Roman. Innoe. & Ripam. puelchre deducit Agn. in vltimo Tyastatu. de except. §. 3. cap. 19. vel citatione careant. Idem. c. 65. Etiam tunc † cum nōdum iuratum de calumnia post Afflic. d. loc. cap. 20. Et sequentibus capitibus, pluribus offendit quomodo hoc procedas, vel in quibus casibus cesset. Et cap. 59. extendit, etiam ad peremptorias exceptionem.

9 Sexto, ꝑ id maxime procedit, si de inhabilitate personarum constat, aliquem videlicet esse excommunicatum, Afm. d. loc. cap. 68. vel Bannitum, cap. 69. vel Decodorem visitatum, cap. 71. vel alio vitio affectum.

10 Septimo Iudex ex officio ꝑ cogit Partem ad declarandam exceptionem ambiguum, post Bald. Salicet. & Berou egregie Bapt. Afm. d. l. cap. 99.

11 Octavo, ꝑ Restitutio in integrum peti potest, ob omillas exceptiones fori declinatorias, de quibus ex Sfort. Odd. supra de foro competenti dictum.

IN MODVM actionis quæ proponuntur, aut ex contractu vel quasi: aut ex delicto nascuntur.

EX CONTRACTV, primo in modum anomalæ actionis de non numerata ꝑ pecunia agitur, vt & in modum querelæ in iudicio facit, vel denuntiationibus scripto missis. l. 5. C. de non numerata pecunia. Cribi Scharid. in Rubrica l. 3. C. de postul. vbi conditio datur.

Secundo, conditio ꝑ causa data, causa nõ secuta: vt si quis non accepta pecunia, quam velut mutuo acceptam in cautione scripsit, querelam de non secuta numeratione, intra biennium proponat, aut cautionem reperat: & ita præscriptio duorum annorum interruptatur. Scharid. d. loc. nu. 5. qui & hoc casu dat condictionem sine causa, vel ob turpem causam. in l. 3. m. 13. & officium Iudicis ex iure canonico, in l. 14. in c. rra. sub. n. 6.

15 Ex delicto, concurren. cum his actio ꝑ de dolo, l. 2. §. circa. de l. g. §. aduersus de dol. excepte. Welen. d. cor. 31. n. 4. de quo infra in materia interrogatorum hoc rit. latius.

CAPVT VI.

De cautionum remediis.

SVMARIA.

- 1 Actio ex stipulatu.
- 2 Penalis pro custodia Rei.
- 3 Actio iudicati.
- 4 Officium Iudicis ad præstandam iuratoriæ cautionem, maxime si aliam cautionem se præstare.

non posse dici. n. 5.

6 Conditio alio, ex cautione iudicio sibi.

DATUR regulariter harum cautionum nomine actio ex stipulatu ꝑ iudicio sibi, ff. l. 1. lib. 2. t. 1. §. & vide infra nu. 6. & actio iudicatum solui, lib. 4. tit. 7.

Prioris actionis affine remediũ est petitio, vt Reus ꝑ custodiatur, Nouell. 53. §. si 2. v. 10.

Secundæ, affinis est ꝑ actio iudicatum solui, si Stichum. 8. §. idem Celsus. de nouation.

Affine autem vtrique remedium est imploratio officii Iudicis: & actio condictionis.

IMPLORATIO officii Iudicis: ꝑ quod etiam non imploratus impartitur: competit primo contra contumacem, ad præstandam iuratoriæ cautionem, de stando iudicio, & Iudici parendo, & in penam contumaciæ inducitur, vt est text. in cap. prout. Extra de dolo & contumacia. Et tradit August. Berous in cap. 1. n. 61. in vlt. verb. extra de iudic. sequitur Afm. in singul. de execut. tract. 5. 3. cap. 33.

Deinde: vt præstet iuramentũ, si bona immobilia non possideat, nec fideiussores inuenire possit, de quo infra in materia Interrogatorum hoc rit.

ACTIO condictionis competit ex cautione iudicio sibi, ei, qui stipulatus est iudicio si stiauerit Reum ipsũ, vel fideiussores eius, qui promissit, l. 2. Qui faciunt. cog. Dober. in Repet. verò. Cautio.

CAPVT VII.

De contumaciæ remediis.

SVMARIA.

- 1 In contumaciæ Iudex non procedit nisi rogatus.
- 2 Actio ex titulo si quis ius ducens non obtinuerit.
- 3 Imploratio pro declaratione in penam mandatorum.
- 4 Petitiones in causis fiscalibus.
- 5 Vt articuli pro confessu acceptentur.
- 6 Et omnibus punctis circa quæ contumacia committitur.
- 7 Contumacem Iudex aliquot dies exspectare potest.
- 8 Et contumace absente in quibus casibus Iudex supplere possit.
- 9 Restitutio in integrum.

REMEDIÆ quæ ratione contumaciæ competunt, vel ad penam tendunt, vel ad tollendam contumaciæ.

AD

AD PŌNAM, imploratur officium Iudicis regulariter. Nam Iudex ꝑ non potest ex officio procedere, nisi parte petente, post Aretin. & Bald. Alin. in *single. tractat. de execut. §. 3. cap. 15.*

Affinia autem Remedia sunt:

Primo: Actio in factum ex Edicto aduersus eum qui ius dicenti ꝑ non obtemperat, de quo singularis extat titulus in Digestis.

Secundo, implorationes ꝑ pro declaratione in pœnam Māſſatorum sine clausula: de quibus sic legitur in *deciſ. 17. Meisneri nume. 1.* solent Domini dare actionem in factum, ex Edicto; si quis ius dicenti non obtemperauerit. Rofred. part. 3. fol. 133. Daaren. cap. 50. *anivers. libro 1. Zafſib. l. single. intellectum. tom. 4. §. Secunda est contronensis.* Sed quia eo iur. Bartol. §. hoc iudicium. numero 4. tenet: quod ex eo Edicto duplex oriatur actio; tam hīco quā Parti (quam sententiam dicit mitiorem) ideo puto defendi posse, si hæc quoque detur; maxime cum hoc Mandato infernum sit, vt dimidia Parti applicetur, & reliqua dimidia hīco: vt Iacob. de S. Georg. *rodem titul. numero 19.* & Alciat. *ibidem numero 11.* Et de hac re Oldendorp. *claf. 1. ad. 2. sub fin. dicens,* propter varietatem opinionum hoc receptum. Et Correferens sic ait: Actum puto actione in factum ex Edicto, si quis ius dicenti non obtemperat, saltem vtili, quia dubium non est, quando dimidia pars applicatur Parti; quod Pars possit agere ad pœnam. Potest etiam dari actio in factum subsidaria. Angel. in *l. dedi. §. fin. ff. de conduct. causa data, causa non sequuta.*

Tertio, petitiones ꝑ in causis hīcalibus pro pœna dupli, vel banni.

Quarto, petitio ꝑ vt articuli pro confessatis acceptentur. Itemque via præcludendi defensionales, &c.

Et generaliter, omnes pœnæ ꝑ imploratione officii Iudicis proponuntur, quæ cuiq; pœnæ sunt propria.

AD REMOVENDAM pœnā contumaciae Remedia; vel ante, vel post declaratam contumaciam, proponi solent.

Ante declaratam contumaciam ex officio ꝑ potest Iudex citatam contumaciam,

per aliquot dies expectare, antequam in contumaciam procedat, per l. & si possit res. ff. si quis eam. Egr. giv. Alin. in *single. de ext. ut. tract. 3. §. 3. cap. 172.*

Secundo, (vt inquit ꝑ Alexand. in *consil. 116. numero 15. vol. 2.*) vbicunque lis contestata non est, Iudex ex suo officio pro contumace absente supplere potest. vt inquit Bart. in l. 4. §. hoc autem iudicium. ff. de damno infecto. Quia quod dicitur sententiam in fauorem absentis latam nō valere; quia Iudex pro absente, contumace ante litem contestatam supplere non potest: vt notat Bartol. in l. fin. C. de appellat. tunc verum est; & procedit, vbi lis contestari debet: At vbi lis non contestatur, secus per prædicta, dicendum est; vt inquit Curt. in l. & post edictum. n. 3. ff. de iudic. dum inquit: Iudicē uō semper absente iuxta merita causæ condemnare debet; sed etiam si iustitia suadeat, absolueret: vt ait etiam Castren. in *conf. 8. num. 36. in 1. vol. cons. crim. diuers. Præterea Rip. etiam in d. l. 4. §. hoc autem, inquit: Hoc autem iudicium, iudicem casibus in quibus ad sententiam definitiuam perueniri potest, si pro Reo absente supplere potest, pro accusatore multo magis vt possit, dicendum est, vt ipsa delicta puniantur, l. congruit. ff. de offic. præsid. Et ideo contra Barro. tenere videtur, qui Iudicem pro actore supplere posse, non concedit. Et ideo subdit, contra Bart. esse casum in cap. 1. & 2. Extra de collat. de regen. vbi inquit esse text. Iudicem causam prosequi posse. & ad sententiam definitiuam procedere, in l. penul. in prin. secundum vnum intellectum. ff. de publ. iudic. quem approbat idem Bartolus in l. libellorum. §. fin. ff. de accus. & in l. inter accusatorem, in fin. ff. de public. iudic. Et indistincte quod Iudex possit iuuenire vices accusatoris absents, tenet Barro. sibi contrarius, in extra. aug. ad reprimendum. in verb. neglexerit, per text. in d. l. penultim. & in l. 2. C. de abolit. & sequitur Imol. in d. l. pen. Hæc Alin. d. loc. cap. 147.*

Post declaratam contumaciam, cum videlicet aliquis pronuntiatus est contumax; si confessum, lata ꝑ sententia, veniat ad Iudicem, sedentem adhuc pro tribuali, petere potest Restitutionem in integrum; & additur per Petr. Iacobin. præd. num. 23. fol. 592.

Zu sim l. continmax. numero 28. de re iudicata. per l. diuini. de Restitut. in integ. Quod consideratum in causa Johann Desime contra Antonium von Appeln.

CAPVT VIII

De decretorum, quibus immisiones in bona decernuntur, remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 Officium Iudicis. num. 12. & 17. Et quod mixti sit imperij. Et an inter primum, & secundum decretum hic distinguendum. n. 2. & 9.
- 2 Non facilem esse debere Iudicem in interponendo decreto. Et quia Iudex compotus, exemplo Camerali demonstratur.
- 3 Mandata cum clausula.
- 4 Si Camera Commissarius immisionem concedat: an ab eo appellatur, vel Mandatum impetretur, numero 7.
- 5 Ex l. ult. de Edicto Diui Hadriani.
- 6 In bonorum possessionem immissio.
- 7 Ex parte de ingrediendo.
- 8 Actio in factum. 12. officium Iudicis.
- 9 Cardicilio ex flatu. Et quando eodem casu exco-municetur procedatur. num. 14.
- 10 Conditio ex Constitutione fraile pacis.
- 11 Hyperbocaria. Et quando ea excludatur. n. 17.
- 12 Appellatio. Et quando à primo & secundo decreto appellare liceat. n. 20. & 22.
- 13 Forma procedendi circa decretum.
- 14 Spolii. 24. Vnde vi. & n. 28.
- 15 Quod non modo sit immissio in possessionem.
- 16 Iudex sine ordine procedens, spoliarum dicitur.
- 17 Iustus possidet, qui auctoritate possidet.

CIRCA decretum quæ versantur remedia, et ut plurimum Iudicis officio expediuntur: ut consideratum in causa Gorderin/ contra Schreinden/ & Annæ Kneblein/ contra Dagm Kneblein/ Mattheis Schmid/ contra Comunchur / & Johannis zu Estrassburg/ Est enim mixti imperij, & ideo nobilis Iudicis officii esse dicitur, non mercenarii. Nam non venit iure actionis; sed officio Iudicis. l. 3. C. de pignoribus. l. penultim. C. de pignor. 28. Et ideo processu non habet opus. Itam d. causa Kneblein/ contra Kneblein notatum, & in d. causa Gorderin/ per l. qui ierist. 10. de iur. iudic. omni iud. in priuatis, de Iudiciis: Quamuis multi inter primum & secundum decretum et distinguant, gloss. in l. 4. ubi de in-

visi. omni. ind. quæ etiam latius extenditur à Bartol. las. Castrensi. Alexandro, quod tamen improbatum in d. causa Gorderin/ Quia omnes missionis species, mixti sunt imperij.

Ea autem, Remedia vel ad impetrandum, vel ad tollendum, aut impediendum decretum spectant. In interponendo decreto non faciles solent esse Iudices, et ne quidem Cameralis. Hinc legitur in decis. Camer. in verb. immisio: Cum aliquando supplicatio porrigeretur pro Mandato immissoriali, in causa Hassfeldt/ contra Eblin & Hysen/ denegati sunt processus: quia tam iura ciuilia, quam ipsa Ordinatio prohibet, ne à Mandatis, nisi in ceteris casibus expressis, incipitur. Deinde videbatur: quod missio in bona defuncti, non peti potuerit in Camera, sed à Iudice loci, ubi maior pars hereditatis sita erat. per notat. Baldi in l. su. numero 41. C. de edict. Diui Hadriani tollend. & l. 1. C. ubi de heredit. agi oportet. Cynus numero 6. Ioann. Fabr. numero 2. & alii d. in d. l. fin. & quodque ibi Petrus de Bellapertica, in suo Reperit. numero 21. & 24. Sebastian. à Sap. numero 61. Sic & denegata immissio 5. Iunii, anno 1596. in casu qui prolixè recensetur, in Symphorem. supplic. Gilmanni. supplic. 5. tom. 2. part. 3. tit. 17.

CONSISTUNT autem illa Remedia vel in imploratione officii Iudicis; vel in actionib.

OFFICIO Iudicis decernuntur, mandata cum, vel sine clausula.

Cum clausula facilius. Formula huius rei erat et in symphorem. supplicat. & Gilman. tom. 2. part. 1. titul. 1. supplic. 18. ubi eam supplicare pro citatione ad videndum se immitti, nec non mandaro sine clausula, de liberandis bonis aliis hypothecatis, 4. Jul. an. 97. tale darum est decretum: Yff gebt den Citatio vnd Mandatum, jedoch cum clausula erstende. Et sic Mandatum immissoriali, cum Mandaro decretum: cum in obligatione dictum, quod creditor propria autoritate bona debitoris occupare possit, cuius formula extat à locupud Gilman. supplic. 22. & decreuerunt id Domini anno 1599. 13 Februarii.

6 *Sine* † *clausula*; si confessionatum debium, ut patet ex Mandato, quod auno 97. 19. Iulii decretum, quod habetur in *symphor. tom. 2. part. 3. tit. 2. post suppl. 23.*

Ne autem hic aberretur, notandum vel ratione actus inter viuos, vel vltimæ voluntatis eiusmodi decreta peti.

De decretis inter viuos; infra de actionibus quædam dicentur, & supra de Mandato cum clausula dictum. In specie autem inter viuos Mandata in Camera decernuntur; † si commissar ius Camere in contumaciam inuisionem faciendam declarat: & cessat Mandatum executoriale imperatrum, ut factum in causa *Anhalt* contra *Sachsen*.

8 In vltima voluntate, † decernuntur, ex l. vltim. c. de *Edict. Dni Hadriani*, quo casu citatio decernitur; ut factum 19. Iulii anno 1596. cuius formula extat in *symphorem. supplicat. Gilman. part. 3. tom. 2. titul. 12. suppl. 2.* & cum testamentum clausulam: propria autoritate: annexam habet, inmissio pure decernitur; ut factum 30. Octob. eodem anno, de quo d. *part. 3. tit. 1. suppl. 19.* egregium exemplum extat.

9 Petitur quoque † sæpe inmissio in bonorum possessionem, secundum tabulas: sed non apposite, nartetur, solet petitio denegari: ut factum 16. Iunii, anno 93. cuius rei iudicium extat d. *tit. 1. symphorem. suppl. 27.*

IN ACTIONIBUS CONFIDENTIA: vel realia sunt, vel personalia.

Personalia: cū ex contractu vel nominato, vel innominato agitur.

10 *E nominato*: † ex pacto agitur: si pactum de ingredienda possess. adiectum sit, quod informatur ex contractu, cui adiectum est quale in emptionis contractu adiectum erat, in d. causa *Kneblein* contra *Kneblein*. Et valde multum hoc pactum operatur.

11 *Ex innominato* contractu; primo actio in factum † proponi solet, de quo tamen audi *Specular. de secundo decreto. §. penultim. in 2. Resol. numero quarto*, hisce verbis: Sed

quo iure postulat actor interponi secundum decretum? Respondeo, per actionem in factum, *argum. ff. de damni. infecti. inquit. lino.* quia non est expressum de nomine actionis: ut *ff. de de prescriptis verbis. l. quoniam*. Ahi dicunt, † quod Iudicis officio: quod datur loco actionis deficientis; quod totius est 3. *quæst. 1. c. redintegranda. & argum. ff. de in iurisdic. omn. iud. l. 1. & expos. in prad. l. inquit. lino: actio. id est, ius, quo cautio peritur. Simile. ff. de act. & obligat. l. actionu verb. & argum. ff. de success. Edict. l. 1. §. de rebus.*

Secundo, conditio ex statuto: † si statuto ita disponente, quis immitatur: Ita quidam Dominorum volebat in causa *Gorderit* contra *Schwendt*. Quo tamē casu datur etiam remedia executiua; quando pactum de ingrediendo importat executionem. Ita alius ex Dominis dicebat in dicta causa *Gorderit* ubi tamen magis dabat officium Iudicis: quia in hypothecaria Pars ad se recipit: in alio Iudex distribuit.

Conditio ex constitutione fratrum pacis: † si cum in bona banniti petitur fieri inmissio: ita tamen, ut iudicialiter petatur: cuius form. extat in *symphor. supplic. tom. 2. part. 3. titul. 1. suppl. 10.* mensis Martii anno 96.

Reale Remedium, est actio hypothecaria: † si pacto de ingrediendo etiam pignus adiectum sit: ut in d. causa *Kneblein* contra *Kneblein* / notatum, quo casu datus pignoratitia: Si tamē ex more regionis à ministris fiat inmissio; dicitur ex officio Iudicis fieri. Et † ita expresse actio hypothecaria excludatur, in d. causa *Gorderit* / contra *Schwendt* / per *Molineum. titul. 2. gloss. 1. in verb. Arrest. numero 23. in consuetud. Parisiens.* ubi docet multa de effectu inmissionis.

IMPEDIENTIA inmissionem Remedia; similiter, vel in modum officii Iudicis; vel actionis competunt.

IN MODUM officii Iudicis competentia: vel via nullitatis, vel appellationis proponuntur.

Via † nullitatis: cum petitur decretum, tanquā nulliter impositum, tolli: de quo in *symph. suppl. d. loc. tom. 2. part. 1. num. 18.* Et *Gu. Domi-*

Dominum Assessores hanc immissionem tanquam nullam fecit, etiam si in causa principali pronuntiavit, & priorem sententiam confirmavit, ante omnia cassant, ut factum in causa Penni contra Holssem / in qua tamen simpliciter pronuntiatum bene iudicatum, male appellatum.

- Via appellationis: cum appellatur
 19. à secundo, non autem à primo decreto, de quo sic differit compilator decisi. Cameral. in verb. *Desretum*. An in primo decreto appellari possit, in causa *Wiedigen von der Dst* / contra scilicet Creditores & fideiussores, auct. d. *Hoffgericht des Herzogen zu P.* supplicatio portenda, pro Citatione, Inhibitione, & expulsiuilibus fuit decretum, ab *geschlagen* id est petitio denegata. 9. Mart. an. 85. Quoniam à primo decreto appellatum erat: quod modicum parit prejudicium. Nam Reus intra tres menses, quādocumque; recuperare potest tenuram, iuxta *Auth. ei qui iurat. C. de bon. auth. ind. possid. de sentent. part. 5. de consummatione numero 12.* Quando à primo decreto appellari possit, late Ang. in l. *ante sententiam. de appellat.* Vbi etiam traditur etiam à sententia super secundo decreto lata, quæ dicitur interlocutoria, appellari possit vbi vide. In causa tamen *Perride Lesniefville* cont. Hieronymum Caron, vbi appellatum à sententia lata super apprehensione, quæ vim primi decreti habebat; citatio quidē decreta; inhibitiō autē denegata, 10. Octob. an. 70. Tu distingue in hoc casu. Nam licet à primo decreto non appelletur: tamē quando pro immissione acquireretur ius querendi fructus, & tam appellari potest, iuxta *text. in l. Fulcini. §. fin. Ex quib. causis in poss. eat.* Nō temere enim, ac sine ordine mittendus est actor in bonorū possessionē Rei: sed iudiciaria cognitione mediante; quā primū decretū vocat; quasi primū iudicis iussu, quo mādāt bona alicui propter cōsummationem possideri, siue reali, siue personali actione agatur. & Forma autē processus in hie specie: ut Actor Rei cōsummationē accuset, & iudex reum consummationem pronuntiet. Deinde, actore petente se immitti in possessionē bonorū Rei; iudex negotiū summariā examinet, ibi, receptoq; ab Actore iuramento calūniæ, immissiōne decernet: quæ quidē imi-

tatur formam, de qua agit *rit. ff. Qui in ex caus. in possessionem eatur.* Et hæ appellationes in Camera recipiuntur & Inhibitiō decernitur: Ita citatio, & Inhibitiō decreta 3. Febr. anno 90. vbi sic dicebatur. Quamvis regulariter hoc fieri non debeat: *Discreit aber solche immissiones zu geinein werden.* placuit huic malo predicto non obuiari in causa *Espart von Hardenberg* / contra Veronicam vō *etm.* parsi, vbi cum iudex incompetens, quia non paritum mandato immissionem decreuisset; hi processus decreti.

In modum actionis: & spoliū Remedium competit. Si enim magistratus sine causæ cognitione immissionem decernat, spoliare dicitur; Et ex spolio conuenitur, si extra iudicialiter procedat. *Zal. l. naturaliter. §. nihil commune. n. 67. de acquir. posses.* Et confirmatur iis quæ habentur in *lymphor. supplic. Gilman. part. 1. tom. 1. tit. 7. vot. 4.* vbi sic hoc deciditur. Debet enim immissio cum causæ cognitione fieri, alias non valet: adeo vt iudens possessionē superioris auctoritate temere impetrata incidat in Cōstitutionem *l. meminimus. C. vnde vi.* Ita vt ab omni suo iure cadat, *l. fin. C. si per vim, vel alio modo Bar. in l. C. communicat. Epist. program aut. rei iud. non hab. Rip. d. l. naturaliter. §. nihil commune. num. 59. cum sequ. de acquir. posses. Zal. l. Pompeius, §. si iussu, numero 9. eodem titul. Baldus l. fin. numero 11. C. de edict. D. Hadrian. tollend.* vbi dicit, quod missio in possessionem inordinate fieri dicatur: de duobus modis & 1. Possessore nō citato: & tunc debet reuocari possessio cōditione *ex l. meminimus. C. vnde vi.* 2. Non facta discussione iurium contradicitoris; & tunc reuocatur, siue aliqua probatione. *Baldus l. si pacto. nume. 2. de pact. vbi dicit quod tali casu reuocari debeat, etiam siue Partis aduersæ citatione.* 3. Prætermittit, quod iudex, qui sine causæ cognitione pcesit, nullo iuris ordine seruato, spoliare dicatur; tita quod eo modo si, oliatus, ante omnia sit restituendus, *text. in cap. conueniente. de restit. spoli.* Et ibi Panorm. numero 3. Boet. decis. 238. numero 4. cum sequ. par. 2. Rip. d. l. naturaliter. §. nihil commune. num. 58. cum sequ. Martin. 1. d. spul. nu. 30. *facit d. l. fin. C. si per vim vel alio modo.* Nec obstat quod regulariter spoliatus à Iudice,

non possit petere restitutionē, eo, quod pro Iudicis processu præsumatur, *can. presentiam.* 7. *quasi. 1.* Et iuste possidere dicatur, qui prætoris auctore possidet. *†. i. iuste de acquir. possess. l. qui auctore ff. de reg. iur.* Quia illud nō obtrinet: quando extrajudicialiter de facto, sine causæ cognitione processit; quia tunc loco privati est, & spoliare dicitur, Panorm. d. c. *conquerente.* Nam Iudici extra officium iubenti impune non pareretur, *Zaf. d. l. natus sit et. §. nihil commune.* Item: quod datur hoc casu contra possidentem condictio ex l. *meminerint. C. vnde vi. †.* quod notatum in causa *Hockischer Kinder Vormünde* contra *Speyr.*

CAPVT IX.

De feriarum Remediis.

SUMMARI A.

- 1 Officium Iudicis.
- 2 Vt concedat ut diebus feriatis quia feri.
- 3 Vt consentiat renuntiationi feriarum.
- 4 Vt incidentes feria à tempore dilationum excludantur.
- 5 Index ex officio non rogatus ferias opponit.

Ratione feriarum officium: † Iudicis competit: Idque vel sponte, vel ad instantiam Partis impetratur.

Ad instantiam † Partis.

Primo, vt concedat diebus feriatis quid fieri.

Secundo, vt † consentiat renuntiationi feriarum à parte factæ.

Tertio, vt incidentes ferias à temporibus dilationum excludat.

Sponte †; Quando ex suo officio ferias opponit, ita post Bart. & Barbat. notauit *Afin. execut. sing. tract. cap. 308.*

CAPVT X.

De Libelli & petitionis Remediis.

SUMMARI A.

- 1 Tempus ad libellandum peti potest tergiversanti præfigi.
- 2 Index sine libello agentem ex officio repellit.
- 3 Restitutio in integrum.
- 4 De clausula libello annexa, qua nobile Iudicis officium imploratur.

- 5 Libelli obscuri declaratio peti potest.
- 6 Index super causâ petendi pronuntiare potest.
- 7 An possit Index supplere, quod petitum non fuit.
- 8 An arbitri super non petitum in compromisso, pronuntiare possint.
- 9 Sine actione agentem Index ex officio repellit. Etiam Parte non opponente. c. 1. num. 10. Et tunc officium Iudicis fundatur in equitate. num. 11.
- 12 Libellum generalem recipientem Index stultus est.
- 13 Libellum inceptam causam continentem Index lacera-re potest. l. 1. c. calumniosum. num. 14. Item, contrarium. num. 15. Et cetera stylum c. consuetudinem formatum. num. 16. Ac obscurum. num. 17.

Cum libelli oblatio proprie actiones spectet: si quidem vbi officio Iudicis agitur raro libellus exigitur: iccirco saltem de iis, quæ ad officium Iudicis spectant, dicendum. Competit autē hoc casu duplici modo: vel ad confirmandum, vel ad infirmandum libellum.

AD CONFIRMANDUM:

Primo, cum petatur vt tempus ad libellandum, † sub certa pœna tergiversanti præscribatur.

Secundo, Index sine libello † agentem in illis casibus, vbi libellus est necessarius, potest reiicere, *per c. 1. Extr. de libell. oblat. & Panorm. de Rip. ac rationes ibi allegatas. Afin. de execution. §. 3. cap. 60.*

Tertio, Restitutio in integrum † peti potest; à minore contra libellum male conceptum: ad hoc, vt mutare liceat, vbi alias plane non liceret, vel non absque refusione expensarum: quod quia in Camera sæpissime cōtingit, bene notandum, & ad hoc legendus *Sfort. Odd. de Rest. in integr. quasi. 64. artic. 4. part. 2.* vbi pulchre deducit.

Quarto, libello exhibendo clausula salutariis † annectitur, de qua supra libro præcedenti, vt & hæc: nobile Iudicis officium desuper implorando: quæ valde iuuat officium Iudicis, ne obici possit, illum nō imploratum impartiuisse. Sed quia de hisce supra lib. 2. multa diximus, merito hic prætereuntur.

Quinto, potest quoque hoc modo Pars cogi ad declarandum † obscurum libellum, *Afin. d. loc. §. 3. c. 100.*

Sexto, Index non solum super † petitis: sed etiam super causâ petendi, pronuntiare potest: Ita post alios *Afin. d. loc. c. 225.*

Septimo, potest supplere, † quod petitum 7
CCc non

non fuit. Id autem quia difficultate & dubio non caret, addam verba Afm. *ex d. loc. §. 3. cap. 126.* quæ sic habent: Iudex appellacionis ex officio suo potest in sua sententia illud supplere, quod expresse in libello petitū nō fuit, si ex facti narratione, & iuris expressa & notoria dispositione colligi & inferri possit: ob id quod tunc primi sententiam corrigere non dicatur, sed illi addere, vt habetur in *cap. Raymutius. in vers. legitima*, in qua filia adiecta à patre grauari non potuit, licet petita non esset, vt ibi in fine expresse tradit Innocentius. Et id non solum Iudex appellacionis: sed quilibet etiam alius facere potest, vt puta primus. Nam legis authoritas id ei permittens suffragatur, dum vult, quod illud, quod supplendum cognoscit, supplere possit, vt est text. in *Lynica. Cod. vt qua desunt Aduoc.* & etiam habetur in rubricis illius tituli, & in *d. c. iudicet. 3. questio. 6.* & in *cap. bona, il. 1. Extra de postul. prahar.* & in *cap. cum dilectus. Extra de consuetud.* & facit in argumento text. in *can. iudicantem. 30. quass. fin.* & idem notatur in *cap. ex tenore*, & præsertim ab Imol. in *fin. Extr. de rescript.* & Ang. gel. in *consil. 123. visō libello.* Quemadmodum etiam dicitur de arbitris: quod etiam super non deductis in compromisso, & pronuntiare possint: vt notat Imol. in *cap. Quintrauallu. in 2a. differentia iuramenti*, Extr. de iur. iur. per ea, quæ habentur in *cap. nisi essent. Extra de prebend.* In sequentibus neruose refutat opinionem contrariam, quæ omnia nimis longum foret hic recensere.

AD INFIRMANDVM † libellum officium Iudicis locum habet.

Primo, si Partem videat agere sine actione; tunc enim ex officio etiam non rogatus, eam potest repellere, post Ruin. Afm. in *singul. de execut. tract. cap. 5. num. 1.* Et si impleretur officium eius omnino teneretur: post multa Afm. *d. loc.* Etiam in eo casu quando † Pars non posset opponere, repugnante statuto. Afm. *d. loc. cap. 55.* vbi recte dicit officium Iudicis hoc casu in æquitate fundari. An autem hoc eo casu procedat; vt Pars cogi possit actionis † nomen exprimere, apud me expeditum non est. De eo autem Afm. *d. loco cap. 229. numero 1.* sic inquit Iudex ex suo officio libellum autem ad

exprimendam actionem, seu agendi causam, ex qua modus agendi colligi possit, compellere potest; vt inquit Abb. in *c. dilecti filii. num. 17. Extra de iudic.* Et tradit lason in *l. 1. in secundo notabili. Cod. de success. edict.* & faciunt ea, quæ notat Felin. in *cap. pastoralis. colum. 5.* Extr. de except. vbi tradit an admittatur, exceptio generalis. † Et ideo dicunt Iudicem stylum esse, qui libellum ita generalem recipit, ex quo varii agendi modi competere possunt: cum aliter quis in vna, & aliter in alia condemnari debeat: & prout diuersi sunt modi, ita & diuersæ quoque condemnationes fieri debeant. & tradit Alexand. in *consil. 101. colum. 3. volum. 5.* Et declarat Felin. in *cap. 1. colum. 3. Extr. de litu contestat.* & Andreas Barbat. in *consil. 58. sapienter. colum. penult. volum. 2.*

Secundo: † libellum, ineptam causam continentem, lacerare potest, late Afm. *d. loc. c. 66.*

Vt & calumniosum, † pulchre Afm. *d. loc. c. 24. num. 3.* per plura ibi allegata.

Aut contrarium † *cap. 62. ibid.*

Prout & contra † stylum & consuetudinem formatum, *cap. 61. ibid.*

Nec non obsecrum, † *cap. 64. eod. loco.*

CAPVT XI.

De litis contestationis Remediis.

SUMMARIA.

1 Imploratio officii Iudicis.

2 Restitutio in integrum.

3 Ex quasi contractu.

Implorari † potest officium Iudicis, vt litis contestationem iniungat, vel litem pro contestata acceptet.

Restitutio in integrum, † etiam peti potest aduersus omissam litis contestationem, de quo post Maur. Sfort. Odd. de *restitut. in integr. quass. 65. art. 1. part. 2.*

Agitur etiam vigore litis contestationis tanquam ex quasi contractu. † Est enim litis contestatio quasi contractus, l. 1. §. 1. idem *ait. ff. de preculio. de quo & Gentil. de iur. iudic. c. 9.* Et infra latius de executionibus diceretur.

CAPVT

CAPVT XII.

De Confessionis Re-
mediis.

SVMARIA.

- 1 Officium Iudicis ad annullandam confessionem.
- 2 Restitutio in integrum. Et in spacio contra confessionem delicti. num. 3.
- 4 Confessoria ex quasi contractu. Et veris confessionis. num. 5.
- 6 Actio in factum.
- 7 Actio iudiciali.

Ratione confessionis; vel officium Iudicis, vel actio competit.

OFFICIUM IUDICIS.

- 1 **P**rimo, ad ꝑ dicendam ipso iure nullam confessionem. de quo sic ait Sfort. Odd. *de restitut. in integr. quest. 65. art. 6. numer. 13. part. 2.* quando confessio non per errorem facti vel iuris: sed scienter, vel negligenter, & per imprudentiam emanauit: aut lumus in maiore 25. annis, & non succurritur ei aliquo iure, vel communi, vel speciali restitutione in integrum. *l. non enim. ff. Ex quib. caus. maior.* Aut lumus in minore 25. annis: Et tunc aut est minor septennio, & sic infans, & confessio eius ipso iure non tenet: Ita post Cyn. & Bartol. concludit Abb. *in cap. fin. num. 6. de confess. ca. ratione:* quia iudicium cum huiusmodi personis nullum est; quatenus pender ab eorum affirmatione, vel negatione, cum fieri nequeant. Si vero tutor pro eo fateatur: dic, vt dicam proxime de maiore septennio. Aut est maior septennio, sed minor 25. annis; & tunc aut habet tutorem aut curatorem, & tunc aut ipse tutor vel curator confessi sunt: & siquidem per modum voluntarie iurisdictionis confessi sunt, eorum confessio ipso iure non tenet, nec obest pupillo, vel adulto: Si vero per modum contentioſe iurisdictionis, tunc tenet confessio: sed ope restitutionis succurritur ipsis pupillis vel adultis; Franc. Marc. *decis. 516. sub n. 1. & 2. vbi plene.* Aut vero ipse pupillus vel adultus cōfessus sunt, aut ore tutore, vel curatore: & tunc tenet quidem cōfessio ipso iure: sed ope restitutionis ipsis succurritur, *l. apud. ff. de manumiss. vind. gloss. l. fin. §. penult. ff. de confess. Pet. in Lynic. num. 2. C. de con-*

fess. Abb. in cap. auditu. in fin. de restitut. in integr. & alii statim allegandi: Aut vero habet tutorem, vel curatorem: sed sine illorum auctoritate confessi sunt: & tunc confessio est nulla ipso iure, *l. 4. & l. si minorum. C. de restitut. in integrum. Azo C. de restitut. in integr. nu. 11. Menoch. de arbit. ind. cent. 3. cas. 268. num. 2. cum concord.* Et ampliatur; vt hoc ius dicendi nullam confessionem, à Statuto sit limitatum intra aliqua tempora, cum cutrat ipsi minori hoc tempus. Quod tamen hæc cōmunis præctica nõ seruetur Venetiis, & Mediolani in hoc, testantur Clar. lib. 5. *sent. §. fin. quæst. 50. in princip. & quæst. 55. vers. ylt. & Menoch. de arbit. casu 267. nu. 2.*

SECUNDO, ꝑ ad petendam restitutionem in integrum.

Primo, aduersus propriam confessionem, per l. certum. §. si pupillus, de condic. indeb. cap. fin. de confess. in sext. quod tamen varie distinguendo declarat Sfort. Odd. *l. loc. art. 7. & 8.*

Secundo, aduersus ꝑ confessionem delicti; de quo, quia criminalia à nostro tractatu exulare volumus, non ago latius, & videri potest Sfort. Odd. *l. loc. art. 9.*

TERTIO, via etiam executiua procedi potest: quia confessio habet paratam executionem, si sit acceptata: post Bartol. & Fulgos. Beust in *l. ad mouendi. num. 910.*

ACTIO competit: si aduersarius debitum in iudicio sit confessus; vel interrogatus non responderit, vel obscure responderit: tunc enim sic tenetur ꝑ quasi ex contractu obligatus, pro quo pullabitur, *l. si quis interrogatus. 8. & l. de etate. 11. §. qui interrogatus. 9. ff. de interrogationibus in iure faciendis. l. certu. 6. §. sed et si fundum. ff. de confess. de quo supra, cap. de mutuo. nu. vltimo, actum.*

Quadrant hæc quæ notat Bertachin. in verbo, *Actio sub num. 130.* hisce verbis: **A**ctio ex confessione iudiciali appellatur utilis confessoria, glossa est in *l. proinde. la. 2. §. si procurator in verbo consentur. ff. ad leg. Aquil. vel appellatur ꝑ actio in factum, glossa 2. Doct. in *l. 1. C. de confess. & Ludo. Pont. an singul. verb. ex confessione extra iudiciali. vide in Spec. de confess. & idem Bertachin. n. 30. in verb. Actio in factum. licait: Actio in factum oritur ex confessione iudiciali, facta absente parte, & recepta per Iudicem**

leum pro quo ff. de in ius vocand. Cyn. in l. i. Cod. de confess. Et quando surrogatur loco actionis de dolo. in Spec. de dolo. in princ. versu. est & actio in factum.

- 7 D A T V R † & actio iudicati: quia confessus, pro iudicato habetur, l. i. & Iulianus. 3. in fin. & Licetum. 6. § si a. i. ff. de confessu. l. unica. C. eodem tit.

CAPVT XIII.

De conclusionis Remediis.

S V M M A R I A.

- 1 Officium Iudicis, quo iniungit ut concludatur in causa.
- 2 Causa saepe ex officio pro conclusa acceptatur.
- 3 De re scissione conclusionis: & quando petatur.
- 4 Iudex officium impartitur ad interrogandum ex Partibus, vel Testibus. Item ad repetendos Testes, vel alios producendos. nu. 5.

Ratione conclusionis in causa, competit officii Iudicis duplici modo: aut ad promouendam, aut rescindendam conclusionem:

AD PROMOVENDAM imploratur:

- 1 Primo, ut in causa † concludatur: quod in Camera oretenus expetitur, Parte altera contumace, vt supra de contumacia dictum.
- 2 Secundo, Domini Assessores † causam sapissime pro conclusa ex officio acceptant.

AD RESCINDENDAM itidem vel sponte Iudex officium impartitur, vel ad instantiam Partis.

- Ad instantiam Partis: Cum petiti-
3 tur † conclusio rescindi: tunc enim datur supplicatio, pro rescissione conclusionis, & admissione vterioris productionis Instrumentorum cum exhibitu3 oder bitt: ad iuramentum: iussu3 est, cum oblatione ad iuramentum: prout eius rei exemplum extat in Teuschmiffers contra Brandenburg/lanuarii, anno 1589, quæ cum infra tit. de interrogatorijs, ac supra part. 1. & 2. fulius sint tractata: hic non insisto: videntur tamen Sfort. Odd. de rescriptis in integrum. quæst. 65. artic. 12 par. 2. per totum.

Sponte Iudex officium impartitur:

- 4 Primo, † ad interrogandum ex Partibus vel testibus per l. vbiunque de interrog. att. latissime

hæc persequitur Añin. d. sing. tract. de execut. §. 3. cap. 4. p. 1 tot.

Secundo, ad repetendos testes, † vel alios suscipiendos: de quo de repetit. test. supra, præcedentibus partibus satis dicta. & neruole discutit Añin. d. loc. c. 45.

CAPVT XIII.

De sententiarum Remediis.

S V M M A R I A.

- 1 Iudex sententiam non tenetur proferre, nisi rogatus.
- 2 Ex officio Iudex, ne instantia pereat, definitiue pronuntiare potest.
- 3 In causis fiscalibus ex officio Iudex pronuntiat.
- 4 In Camera Partes ad audiendam sententiam non citantur.
- 5 Promotoriales quomodo decernantur.
- 6 Mandata cum, & sine clausula, ut Iudices inferiores intra certum tempus procedant. & nu. 7.
- 7 Mandata cum de publicanda sententia. Eiusque rei varia exempla adduntur. Et quod hoc Mandatum vtilius sit, quam Promotoriales. nu. 9.
- 8 Documentum lata sententia: quod vulgo Dreißelbrief vocant. Et de eius renouatione, nu. 11.
- 9 De declaratione sententia.
- 10 Appellatio. 14 Nullitas. 15 Reuissio.
- 11 Reuissio in integrum.
- 12 Lustratio.
- 13 Remotio sententia interlocutoria. Et an post 10. dies liceat. nu. 19.
- 14 Mandatum contra magistratum aliquod iudicij mandamentum.
- 15 Remedia executoria.

Sententiæ nomine competentia Remedia ad tria competunt: vel ad promouendam sententiam: vel ad promotam impediendam, vel exequendam.

AD PROMOVENDAM officium Iudicis competit, vel spontaneum, vel imploratum.

S P O N T A N E U M regulariter † non habet locum. Nam non tenetur Iudex sententiam ferre: nisi petatur etiam eorâ contumacem. l. properandum. §. si quidem. vbi dicit text. & Bar. & alii. C. de iudic. & l. ad peremptoriam: vbi est etiam text. & tradit Bart. eod. tit. & iterum idem voluit Bart. in l. si finita. §. Iulian. colum. §. ff. de damno infect. & in l. consentaneum. C. quom. & quando Iudic. & Butr. & Panorm. in c. 1. Extr. de iudic. & Bertrand. integerimus Iureconsultus, in d. c. tit.

doctiff. fuis confiliis, *conf. 279. num. 2. vol. 1. A. fin. de execut. §. 3. cap. 161. nu. 2.* Quia tamen funt duo cafus, quibus officium Iudicis non imploratum locum habet, eos fubnectam.

1 *Primo* tenim ex fuo officio, ne instantia percat, ad fententiam definitivam devenire potest, vt inquit Socin. Senior in *conf. 77. num. 3. vol. 3.* per ea quæ voluit Bart. in *l. Seim & Angerim. ff. ad leg. Falcid. A. fin. d. loc. nu. 1. ac nu. 3.* pluribus id illustrat.

3 *Secundo*, † Roman. in *ff. de iure fisci. §. 70. num. 1. voluit*, quod in causa fiscali, vel Reipublicæ Iudex, nemine postulatæ, fententiam ferre possit, per text. in *l. 2. §. Senatus. ff. de iure fisci.* & voluit etiam Bart. post alios in *l. 4. §. hoc autem iudicium. num. 27. ff. de d. m. no. infello. & in l. prope- randum. §. & siquidem. in princip. vbi lafon num. 8. C. de iudiciis.* Et sic patet, Iudicem in calibus fiscalibus officium suum impartiri debere. *l. si vacantia. & ibi Bart. C. de bon. vac. lib. 10. & in l. si qui intra. Cod. de bon. proscriptor. & Bald. in l. 1. C. de hered. vel actio. vendit.* vbi ponit priuilegia fisci. *A. fin. de execut. §. 3. c. 161. num. 5.*

4 *Tertio*, in Camera † semper fententia, sine imploratione, & citatione singulari, fertur.

IMPLORATVM officium Iudex impartitur:

5 *Primo*, † cum promotoriales decernit, de quibus supra de citatione dictum.

6 *Secundo*, † Mandata cum, & sine clausula imploratis decernit:

Cum clausula, contra Iudicem negligentem decernuntur, vt intra tempus iustitiam administret, quo elapso, ad penam, Mandato insertam, in Camera proceditur. *Gail. lib. 1. obser. 28. num. 3.* Ita Mandatum sine clausula † de administranda iustitia decretum Margar. D. N. K. Hausstraten & Consorten, contra H. V. Administratorem der E. S. 14. Martii, anno

7 28. num. 3. Et paritio iniuncta 11. April. anno 95.

8 Et in specie † 10. Novembris, anno 90. supplicavit A. Spangenberg contra H. L. Wilschoten in Halberstadt pro Mandato ad publicandam fententiam. Nam ante Promoto- riales in Camera decreta, & desuper illi responsum: Et solle anhalten / würde ihm ein Urtheil erselgen: sed Iudex id non fecit; sed citavit eum ad videndū rotulari acta, & trans-

mitti ad Cameram: sed Spangenberg insti- tit pro fententiæ publicatione. Quod cum recusasset Iudex; supplicavit pro Mandato cum clausula, quod decretum, eo quod monitus non esset inferior Iudex, daß er die Acta Camera vberfchicken solte: sed magis daß sup- plican in fünf Jahren in keinem Rechten kom- men können. Et exempla extant in *sympborem. supplicat. part. 3. titul. 18. suppl. 5.* vbi decretum Mandatū pœnale, vt Iudex fententiam concep- tam ferre non differtet, mense April. anno 1600.

Sic & formula supplicationis ibidem, *titul. 17. suppl. 11.* habetur pro Mandato ad publican- dam fententiam: vbi sic: 21. Novembr. anno 1600. decretum: Ist gebeten Mandatum die Urtheil in angeregter Sachen innerhalb 6. Monaten zu publiciren, cū clausula erferend: id est, Peticum mandatum ad publicandam in dicta causa fententiam intra sex menses cum clausula decretum. Item in causa Wroberg contra Georg Marschall anno 1198.

Est autē eiusmodi Mandatū † multo vtilius, 9 Promotorialibus: Nā promotorialiū effectus est (vti supra de citatione docui) vt denega- ta iustitia, causa ad Cameram deuoluatur: Hæc autem Mandata hunc habent effectum; vt Iudices, ad quos diriguntur, præcise rene- antur pronuntiare, vel pœnam Mandato in- fertam pendere, ac insuper Mandatum ar- ctius, sub pœna banni, exequare.

Tertio, † post latam fententiam, Documen- 10 tum in Camera late fententiæ sub sigillo Im- peratoris peri potest. Et si illud Documentū semel concessum †, & vetustate corruptum, 11 renouari & confirmari rogatur. Aliquando petitur declaratio fententiæ: † quæ & in Ca- 12 meta admittitur. Exemplum eius extat in *tom. 1. symphor. suppl. 2. tit. 14. vol. 2.*

AD IMPEDIENDAM fententiam eiusve executionem.

Primo, † competit appellatio, de qua paulo 13 post cap. 16. agemus.

Secundo, † nullitatis accusatio, de qua c. 17. 14

Tertio, † Reuifio, de qua infra c. 18. 15

Quarto, † Restitutio in integrum, de qua se- 16

quenti capite agemus.

Quinto, Leuteratio, † de iure Saxonico. 17

Sexto. Reuísio aſſorum ex Reſſeſ. deputat. anno 1600. ſi ſumma non ſit conformis priuilegio.

- 18 *Septimo.* Reuocatio ꝛ ſententiæ interlocutoriæ; ſi intra decendiũ petatur. Nam ſi poſt, non auditur, cum quoad Pattem in rem iudicatam tranſeat. Iaſon l. quod iuſſit. numero 37. *de re iudic.* Idque ſaltem in ſimplici interlocutoria, vim diſſinitiuæ non habente locum habet. Iaſon d. l. loco, numero 10. vt & in executiuis. Tirazquel in l. ſi ynquam. Cod. de reuocati. donation. verb. reuertatur. numero 309. Et hoc conſideratũ, in cauſa Eſſlin contra Eſſlin / Mandati de relaxando arreſto, anno 1588. In quo tamen multum verſatur Iudicis arbitrium; adeo, vt ei in Camera liberum ſit vſque ad diſſinitiuum ex officio id facere. Iaſ. in l. quod iuſſit. num. 27. *de re iudic.* Philipp. Franc. in cap. cum ceſſante. num. 5. & 7. *de appellat.* Egrege hæc deducit Aſin. in fertiliffimo de execut. tractat. §. 3. cap. 150. per totum. per Alexand. Bald. & Nicotit. in cap. quoniam contra falſum. in gloſſ. 1. numero 116. Extra de probat. Quinimo à Parte etiam,
- 19 ſi poſt decem dies petatur, ꝛ ſæpe in Camera Iudex admittitur, vt in cauſa Graff Phiſiſſen von Raſſaw contra den Grauen von Salm / Et in cauſa Pfalzgraſſ Georg Hanſ contra Wiſhelm Mülich von Wiſſberg. 66. abgenommene Schwein belangend / Eſſlin Wiſchoffen contra Eſſlin.

- 20 Mandata autem ꝛ ſine clauſula decerni ſolent, qua reuocantur decreta magiſtratum, quibus quid mandant iure prohibitum: verbi gratia: vt quiſque ſepes & alia remoueatur, quod ſeruo agros libere ingredi poſſint, ſub poena aliquot ſtorenor. ni intra certum tempus reuocentur: Exemplum extat in ſymphorem. ſupplie. tom. 2. part. 3. tit. 8. ſupplie. 7.

- 21 AD ꝛ EFFECTVI dandam ſententiam competunt varia remedia: de quibus inſta cap. vltim. hoc libro.

CAPVT XV.

De reſtitutionis in integrum
Remediis.

SVMMARIA.

- 1 Reſtitutio conceditur, ubi Appellatio locum non ha-

bet. Et tam vtiliorem eſſe Appellationem. num. 4
1 Officium Iudicis tam ante, quam poſt litem conteſtationem pro Reſtitutione imploratur. Item cum inſeruiſſet actioni. 4.

2 Non rogatus Iudex officium impartitur; ſi ſententia contra Eccleſiam, vel minorem laici ſit. numero 6.

3 Nullitatis Remedium tribus caſibus competit. Ex quod hoc caſu etiam petatur ciuile, ad videndum ſe reſtitui. num. 2.

4 Executio.

5 Reuocatio Interlocutoria.

6 Mandati aſſio.

7 Condiſio indebiti.

8 Actio tutelæ.

9 Quod motus cauſa.

10 Res vindictio.

11 Reſtitutio in integrum locum habet, ubi magiſtratus decretum interuenit.

12 De dolo.

OPTIMUM Remedium contra ſententiam eſt Reſtitutio in integrum; quod ideo Appellationi in hac tractatione præfero.

Primo, quia ꝛ totum penitus diſſuſum eſt; adeo vt concedatur, ubi Appellatio non obtinet.

Secundo, quia: vt ſupra dixi: ea methodo hic procedendũ, vt ſere ſemper primo loco tractentur ea, quæ vel à Iudice, aut Commiſſario, vel à Parte, tanquam magis proficua eligenda ſunt. ꝛ Vtilius autem eſſe hoc beneficium Appellatione, verbis Sfortiz Odd. de reſtitut. in integr. part. 2. queſt. 72. num. 7. comprobare libet. Qui ſic inquit: poteſt quidem minor appellare, ſi vult, ad hoc vt alius Iudex ex iſſdem actis ſententiam ſeriat in ſui fauorem, prout iuſticia patitur, & expedit. Sed poteſt etiam petere ſe reſtitui in integrum aduerſus dictam ſententiam, ad hoc vt ex iſſdem actis iudicetur, ſecundum iuſtitiam, ac ſi prima ſententia nunquam lata fuiſſet, vt dicit Natra in conſ. 525. num. 1. Poſt Bart. in l. 1. C. ſi aduerſum iud. Ex quo habes, quomodo hoc caſu etiam Reſtitutionis remedium ſit plenius, quam remedium Appellationis: & conſequenter etiam datur Reſtitutio, etiam ſi cõperat Appellatio. Nam ſi pronuntietur ſuper Appellatione bene fuiſſe appellatũ, & male iudicatum: nihilominus remanet prima ſententia: ita vt quælibet pars dicatur habere vnã ſententiam pro ſe Si vero tollatur prima ſententia per reſtitutionem in integrũ, & reponatur in priſti-

NUM

num statuta minor, ac si nunquam sententia illa lata fuisset; si postea super iisdem actis iudicetur in fauorem minoris; minor solus habere dicitur sententiam pro se.

Quia autem in vnoquoque fere capite huius remedii meminimus, generaliora saltem hic, vt & ea, quæ ad sententiam spectant, attingemus.

REMEDIA autem hæc vel in imploratione officii Iudicis, vel in actionib. consistunt.

3 OFFICIUM † Iudicis imploratur, vel principaliter, vel incidenter, vel ante vel post lris contestationem, cap. 2. de offic. Iud. l. quod si minor. de minorib. Vult. in praxi, de restit. in integr. lib. 8. c. 3. nn. 3. & 4. Innoc. in cap. cum ex literis. numer. 2. & 6. de Restit. in integr. Ita notatum in causa Annen Buchelsbergeri contra Ludwig Leuchtspergers / vbi Correferens late deducit, quare sæpe expedit hoc Remedio vt; præsertim si non in iure petatur.

4 Similiter dicebatur imploratum officium Iudicis, inseruiens actioni iustitiae, in causa Bahlr contra Jehan von Naq / genant Freng.

In specie autem Iudex officium impartitur vel sponte, vel ad petitionem Partis.

5 SPONTE: si contra † minorem vel Ecclesiam sententia sit, late Alin. in singul. acc. tract. §. 3. cap. 190.

6 AD INSTANTIAM † Partis: in specie in casu prædicto: quotiescunque per sententiam ita leduntur personæ privilegiatae, vel aliae, vt iustam restitutionis æqualem habeant: quod variis modis contingit, de quo consulari t egregie docens Sfort. Odd. d. loco. quæst. 72. §. 74. Huic autem remedia affinia sunt.

7 Primo nullitatis. Nam † implorari officium Iudicis solet.

Primo, si contractus sit ipso iure nullus: vel ipso iure quod gestum est, non valeat. Hoc enim casu in integrum restitutione opus non est, l. in caus. 16. in princip. vers. si. nam si commun. & §. Pomponius. in fine. ff. de I. si curatorum. 3. Cod. de in integrum restit. minor. l. cum & minor. 4. Cod. si aduersus rem iudicatam. l. quos retrahit in princip. Cod. si aduersus libertatem. l. l. cum se-

quentibus. Cod. in quibus causis in integr. restit. non est necessaria.

Secundo, Si cum curatore minoris principaliter, non intuitu minoris est contractum, tunc iure tutus est minor, nec opus habet in integrum restitutionem, l. si creditor. 4. C. si tutor vel curator interuenit.

Tertio, ratione nullitatis processus. Petitur enim sæpe † in Camera Citatio ad videndum se restitui, vel in euentum processus super nullitate, vt factum est in causa David Hoenig nomine vxoris, contra Episcopum, Ciuitatem, & Consortes jnt Dnabrug.

Secundo; petito † Executionis; de quo sic habetur in decisis. Cameraz in verbo, Error: Non impeditur executio, præstita cautione de restituendo in casu retractionis, cap. suscitati. & ibi Innoc. Abb. & alii de restit. in integrum. l. al. in l. 4. §. condemnatum. l. nu. 22. & 23. de re iudic. Ita factum in causa Wendel contra Wendel 5. Maii anno 63. Nota: contrarium tener Gail. l. obseruat. 190. secundum cuius sententiam, etiam in causa reuisionis Nürnberg contra Brandenburg / anno 84. pronuntiatum.

Tertio, Reuocatio † interlocutorie sententiae per errorem latae: de quo supra de sententiis dictum est.

IN ACTIONIBUS consistentia Remedia, vel realia sunt, vel personalia.

PERSONALIA: vel ex contractu, vel ex delicto.

Ex contractu autem; vel vero, vel quasi.

Vero: rursus vel nominato, vel innominato.

E nominato, † mandati actio contra Procuratorem, qui sua negligentia terminum labi passus est, de quo sic loquuntur decisi. Cameraz in verbo termini circumductio. Quando terminus errore, vel negligentia Procuratoris purificatur: & sic Principalis, ex culpa, & negligentia sui Procuratoris laeditur: contra eundem habet regressum pro indemnitate cõsequenda, maxime si sit soluendo. Itaq; tali casu restitutio petita denegatur. vide Mynfinger.

respons.

respon. 86. n. 7. Et Cranet. conf. 225. n. 7. vol. 2. Et ita denegata Restitutio in causâ Ioh. an. Scherrenb. contra Melchier Rosen & Conforten appellationis, anno 77. 29. Octobr. Quo tamen casu, si non sit soluendo, læsus Restitutionem in integrum petere potest, ut notatum in causâ Herti Crisf Indrigen in Pomerani contra Straßburg. Sunt autem qui electionem tribuant læto; an contra Procuratorem agere: an restitutionem in integrum petere velit.

12 *Ex innominato contractu*: † Condiçio indebiti sola: si de indebito minor cauit; hoc enim casu condiçione indebiti ei succurritur; ut in integrum restitutione opus non habeat, d. l. 16. §. Pomponius. Quanquam gloss. hoc casu utrumque remedium competere dicat.

13 *Ex quasi † contractu*: Actio tutelæ concurrit: si culpa tutoris vel curatoris ius minoris læsum sit: Datur etiam eo casu actio negotiorum gestorum aduersus curatorem. l. in fine. l. vltim. C. si tutor vel curator interuenit. l. vlt. C. si aduersus venditionem pignorum. l. 1. in fin. C. si aduers. libert.

Ex delicto competit;

14 *Primo*, de dolo actio, † de cuius assensibus supra dictum.

15 *Secundo*; † actio quod metus causa, de cuius assensibus similiter supra plurima tradidi, quæ huc referri possunt.

16 **REALI** Remedio agitur: si res † minoris sine decreto alienata sit: Hoc enim casu res potest vendicari. Si tamen alienatio iure non possit infirmari, & magnum minoris versetur incommodum: in integrum restitutio est necessaria. l. si res. 49. ff. de minoribus 25. annis. l. 1. & 2. l. 1. C. de prædiis minorum. Hinc traditur, Restitutionem in integrum locum etiam habere, ubi magistratus † decretum interuenit, ut late demonstrat Sfort. Odd. de Restit. in integrum. part. 1. quæstion. 22. artic. 9. per totum.

CAPVT XVI

De Appellationis remediis.

S V M M A R I A.

1 *Officium Iudicis sine liti consensione procedit vsque ad conclusionem. Et num. 2.*

- 1 *Restitutio in integrum propter omissionem Appellationis. Et contra lapsus sui alium, num. 4.*
- 2 *Actio in secunda instantia instituta censetur, quæ in prima fuit interuata.*
- 3 *Actio in factum, si Iudex litem suam faciat.*
- 4 *Inhibito & reuocatio attentatorum.*

Interposita Appellatio; dicitur imploratum officium Iudicis, ad reformandam sententiam, à qua. Idque vel principaliter fit, ratione appellationis, vel incidenter.

PRINCIPALITER † Officium Iudicis locum habet;

Primo, † cum Iudex ex officio, sine liti consensione in causâ procedit ad collusionem, egregie A. l. sing. traç. exet. §. 3. c. 246.

Contra † omissionem Appellationis: petitur Restitutio in integrum, quæ superflua non est, sed vsum suum habet: ut pulchre hisce verbis docet Sfort. Odd. de restit. in integrum, quæst. 69. num. 4. Præmittendum est secundo, quod hæc quæstio non est superflua, vel indubitabilis. Cum enim certum sit, minorem posse restitui aduersus ipsam sententiam diffinitiuam, & rem iudicatam: & illa Restitutio sit plenior, atque utilior, quam hæc restitutio ad appellandum tantum, videtur frustra quæri: an detur restitutio aduersus Appellationem omissionem, & sic ad appellandum. Sed breuiter veritas est: hanc restitutionem vtilem, & necessariam esse in suis casibus. Nam multoties accidit, quod sententia lædit minorem prætextu iniquitatis Iudicis non ex defectu ipsius minoris: vnde magis interest ipsius minoris, vel etiam maioris læsi, posse appellare, & per appellationem posse non solum suspendere sententiæ & eius effectum: prout operatur quocumque ipsa Restitutio aduersus sententiam, ac si illa lata non esset: sed etiam ad condemnandum ei aduersarium; prout fieri potest per viam appellationis; non autem potest per viam restitutionis in integrum: ut dicam infra quæst. 72. artic. 1. Quemadmodum igitur magis interest, in aliquibus casibus, posse appellare, quam restitui in integrum aduersus ipsam sententiam: ita defendi potest euidenter, quod ista restitutio ad appellandum, & utilis, & necessaria sit, in casibus, in quibus magis vtile est appellare, quam in integrum restitui.

Huic

4. Huic autem Restitutioni affinis est \dagger & illa, quæ datur contra lapsum fatalium. quo nihil in Camera frequentius; & docet Sfort. Odd. d. loc. quæst. 70.

5. ACTIO etiam quæ in \dagger priori instantia instituta fuit, attenditur in appellacionis instantia. Ita factum in causa Herrni Caspari Abt. S. Blasii im Schwarzwaldt Appellanten, contra Herrni Johan Joachimi vnd Eitel Friederichen Brauen zu der Eysen.

6. Alio in factum, etiam locum habet, \dagger si Index litem suam fecisse dicatur, l. vltim. de extra ordin. cognit.

7. INCIDENTER \dagger cum Inhibitione & reuocatio attentatorum petitur, vel decretum: de quibus infra de Executionibus dicitur.

CAPVT XVII.

De nullitatis Remedijs.

S V M M A R I A.

1. Index defectum ordinis iudiciarii ex officio ratum habere potest.
2. Index reuocet agentem ex capite nullitatis contra tres conformes sententias.
3. Index etiam Partibus non oppositis processum nullum declarare potest.
4. Officium nobile Iudicis competit pro cassanda sententia.
5. Nullitas quando sola deducatur in iudicio.
6. Incidenter cum actione deducitur.
7. Restitutio in integrum concurrit.
8. Protestatio.

Ratione nullitatis competit officium Iudicis: idque vel sponte, vel ad instantiam Partis.

SPONTE: vel in tollendis; vel tolerandis nullitatibus.

In tolerandis nullitatibus; primo potest Index defectum ordinis \dagger iudiciarii ratum habere. Afm. in praxi iudiciaria, §. 5. c. 5. numero 7. & hoc quotidie sic in Camera Imperiali obseruatur, maxime si nullitates non sint excessiue: de quo infra de Interrogatorijs latius.

Secundo reuocat \dagger agentem ex capite nullitatis, contra tres conformes sententias: Ita post Zabarel. argumentis illustrat Afm. singul. statim de execution. §. 3. c. 8. o. numero 1.

In tollendis autem nullitatibus:

\dagger cum Index Partibus etiam non opponentibus, processum nullum declarat. Afm. d. sing. tract. execut. §. 3. c. 228. & luculentius cap. 259. numero 1. hinc verbis: vbi exceptio nullitatis est euidens, & ex actis constat: si actor petat executionem: videns autem nullam exceptionem opponat: Index ex suo officio nullitatem exceptionem opponere potest, & vidorem ab executione reuocet: vt inquit Bald. in l. vniuersa. C. de iur. iur. sibi dicere, vt habetur in l. vbi pactum. C. de transact. & tradit Lanfranc. ab Orriano. in tract. de iur. locut. & appell. t. in vers. de amur de aliquibus. numero 71. vbi inquit: Illius dicti rationem esse, licet Bald. non alleget: quia quando nullitatis exceptio est euidens, id ex actis Iudici notorium esse; & ideo ipsi de facto supplere potest: cum in iis, quæ Iudici ex actis constant, ei notoria dicantur; & ideo de facto supplere possit: vt notat Innocent. & supra sæpe diximus in cap. per suas, Extra de retrib. & in cap. ex insinuatione. Extra de appellat. & Angel. in l. si quis. ff. de inoffic. testam. & in l. plane. ff. de petit. heredit.

AD INSTANTIAM Partis competit officium Iudicis nobile \dagger pro cassanda sententia: Ita per Bart. in l. 1. numero 14. C. quando pronocare non est necesse. Franc. in cap. dicti. numero 7. de appellat. notatur in syntag. Tilm. de Benign. decad. 3. vot. 5. Mynsinger. consil. 17. numero 4.

ET VEL SOLVM Imploratur, vel cum Appellatione, vel Restitutione coniungitur.

Solum: \dagger cum tantum nullitatis fit mentio; Et sic, in causa Asmussen Messgers Appellant. contra S. Michæl appellatum, ita votatū mense Aprili, anno 75. Actor Messger debebat super nullitate, loco actionis, Iudicis officium implorare, cum sit principaliter intentata, Mynsinger. d. resp. 17. numero 3. & 4. pronuntiabatur tamen in ea causa non fuisse nulliter processum.

Cum Appellatione coniungitur: cum nullitas cum Appellatione \dagger in vno eodemque libello deducitur.

Cum restitutione \dagger in integrum, & nullitatis querela coniungitur: de quo egregie disputatur in causa rescribendi. Xelheuten

Nequens jecti deffen Erbe/ wider Jacob Sene. & admilla talis coniunctio per doctrinam Bart. in *si quis expresse*. numero 9. de Appellat. decretum enim: Acta, reservatis probatoriis, nulla esse, & permillum, vt de nouo in Camera procederetur, hoc modo: Ist extendit/ dass die Acta weniger Zustung / als mangelhaft vnd nichtig / Doch die Probatoria vorbehaltend / zu cassiren, auch gedachte Parteyen von neuem in der Hauptsachen / an diesem hochlöblichen Kayserlichen Cammergericht zuzulagen / vnd zu lassen seyn / als wir dieselbige auch respectue hienit restituiren, cassiren, vnd zulassen / compensatis expensis, hoc est: Decernimus acta prioris instantie, tanquam defectuosa & nulla (probatoriis tamen reservatis) cassanda, & dictas Partes de nouo in causa principalr in hoc augustissimo Imperiali iudicio ad agendum admittendas: sicut & eas hoc decreto respectue restituimus, cassamus, & admittimus; compensatis expensis. Et aliud pradiuidium allegatum in causa Zalsenburg contra Zalsenburg/ anno 1553. Mynling cent. 2. obfer. 25.

Illud finaliter notandū ꝛ protestationem esse preservatiuam nullitatis, idque operari, ne nullitatem tacite approbasse quis videatur.

CAPVT XVIII.

De Reuisionis remedii.

S V M M A R I A.

1. Supplicationis remedium.
2. Conditio ex constitutione Imperii de Reuisionibus.
3. Conditio ex recessu Depositionis anno 1600.
4. Appellatio. Et in specie de Iudice male informare, ad melius informandum. num. 5.
6. An appellatur à Reuisione inferiore: Et quid in Reuisione Camere, num. 7.
8. Reuisionis remedium non est perpetuum.
9. Damnum sua culpa sentiens sibi imputare debet.
10. Appellatio ab eodem ad eundem non valet.
11. Restitutio in integrum, & an ea petita locus sit Reuisioni.
12. Reuiseo atq; magis Restitutioni, quam supplicationi acquiritur.
13. Reuisionem nemina quomodo petantur, ut contrarios excipere possit.
14. Reuiseo ob lapsum temporis nulla pronuntiari potest.

Petitur Reuiseo, remedio supplicatorio; ꝛ vt communiter proditum est. Cum hoc autem Remedio affinitatem habent.

Primo, Condições ex constitutionibus Imperii, duobus casibus.

Quorum prior est: ꝛ cum Reuisiones petuntur ab iis, qui per sententias in Camera latis se grauatos putat: quibus certa forma in constitutione de Reuisionibus præscripta est.

Alter: cum Reuisiones in causis, in quibus, obstante priuilegio, appellare ad superiorem non licet, petuntur ex Recessu ꝛ Depositionis anno 1600. vbi præscribitur, quomodo Iudices in causis eiusmodi, in quibus appellare non licet, acta de nouo inspicere debeant.

Secundo; Appellatio, de qua supra, in cap. de appellat. dictum: ꝛ quia magnam cognationem habent. Bander. de Reuis. in præm. num. 2. tractat. de reuis.

Duplici autem modo, maxime hoc Remedio vtiuntur.

Primo, ꝛ cum à Iudice male informato ad melius informandum appellamus, in §. questum. ff. de appellat. l. 3. Cod. de Relat. Rebus. de supplic. in præf. quest. 9. numero 49. & seq. post Baldum Laudensem. doctiss. Grammat. decis. 34. num. 2. & 3. Boxdorff. ad gloss. & andrecht. libro 3. artic. 26. num. 5. Vide tamen Gaulib. obferuat. 155. num. 7.

Secundo, cum à Reuisione inferiore appellamus ad Cameram, de quo sic ꝛ in decisionibus Camere in verb. Reuiseo: differitur; A Iudice reuisionis appellatur ad Cameram, secundum opinionem Bartol. in l. ff. de legat. 2. P. normit. consil. 28. colum. 1. Rom. consil. 261. Ita iudicatum in causa Harbart contra Margaretham Deyermans & Consorten.

An autem hoc ꝛ in Camera Reuisionibus locum habeat, egregie discutitur in symphor. part. 2. tom. 1. titul. 14. fol. 4. hisce verbis: Quoniam Dux B. M. à sententiis quibusdam interlocutoriis in Camera, in Executionis processu latis, ad Reuisionem prouocauit: videndum erit de duobus potissimum. Primo, An Camera, non obstante Marchionis præfensa appellatione, ad executionem sententie definitiue

etiam procedere poterit. Alterum: Si possit: An recte processum sit. Quoad primum: notorie constat, interpositam in causa principali Revisionem, culpa Marchionis exuncta, plane conscriptam & desertam esse, cum per ipsum steterit, quo minus ea debito & praefinito ex Ordinatione tempore, effectum suum acciperet: & nullo modo per D. Assessores, qui, ad enitendam omnem detractionis suspicionem, sine omni exceptione temporis, & personarum, ultro se Revisorum cognitioni subiecerunt, ut ex actis Revisionis plenissime videre est: ad quae breuioris gratia Assessores se referunt. Plane non dubito, etiam Caesari & Statibus fidelissimam quoque eorum omnium relationem esse factam. Non enim Revisionis beneficium & remedium perpetuum est, sed suos certos in Ordinatione limites & fines habet, quos ad vinctum servare necesse est: Sicut etiam supplicandi licentia biennii metas in iure habet, ultra quas non extenditur, *Aubert. qua supplicatio, & ibi communiter Dd. C. de precib. Imper. off.* Damnum igitur quod sua culpa Marchio sentit, sibi & non aliis imputare debet. *c. damnum. de reg. iur. in 6.* Atque hanc desertionem culpa Marchionis commissam, praetensa Appellatio à decreto Revisorum interposita, nulla ratione excusare poterit. Primo, quia nihil facilius esset, quam in processu Revisionis, ad differendam executionem (quae tamen de iure communi pendente Revisione, non suspenditur, *d. Aub. qua supplicatio.*) quaelibet aliquo fucato grauvaminis colore, appellationem interponere: & hoc pacto summi Consistorii sententias earumque, executione illudere: adeoque licet in infinitum contra ius, Ordinationem, omnemque acquirem protrahere. Res profecto exemplo perniciosi, & à Statibus diligenter ad animum renovanda: quorum maxime omnium inter esse debet, ne huiusmodi inaudita exempla, ab inferioribus etiam plebeis, & infimae conditionis hominibus in consequentiam, magno Reipublicae malo, trahantur. Quae esset tandem rerum iudicarum auctoritas, si talis appellandi licentia & temeritas in Imperio, in summo tribunali Caesaris & omnium Statuum iudicio tolerari deberet. Quibus accedit, quod Assessores quoque, praeter-

tim iam absentibus, Assessoratus officio cum laude defunctis, graue admodum esset, si ad arbitrium cuiuslibet, sine discrimine temporis & loci, contra ius commune, contra dispositionem Ordinationis, & omnem denique rationem, huic revidendi necessitati in perpetuum & infinitum subiacere deberent. Et ut propius ad rem accedamus: deinde non excusat desertionem interposita Marchionis appellatio à dicta sententia interlocutoria Revisorum. Nam licet ex sententia Philip. Franci in *c. pastoralis. num. 22. de Appell. & Decii l. pen. nu. 36. C. de pass.* ab Interlocutoriis, in processu Revisionis laetis appellare liceat, ut Marchio in suis grauaminibus deducit: tamen illam doctrinam in Revisionibus Cameræ locum habere non existimo. Ratio, quia Revisores Caesaris, & omnia Statuum, quorum nomine mittuntur, personas repraesentant, & vni operam navant, *text. notab. in l. 1. in fi. C. de offi. Vicarii. & ibidem Alber. in fin. l. 2. C. de offi. eius qui vicem alie. iud.* Et sic ordinariam à lege iurisdictionem habent, non delegatam. *d. l. 1. in 6. glo. verbo, Reitor. in fin. Alex. ad rubric. de offi. eius cui mand. est iurisd. num. 16. Mar. part. 4. distinct. 5. num. 5. cum multis seqq. Ferrar. in form. act. realis. verb. nec non vicario.* Quemadmodum igitur à decreto Caesaris, & Statuum, si personaliter praesentes essent, in causa Revisionis, circa processum non posset appellari: ita nec à Vicariis, per rationem praedictam; cum ab eodè ad eundem non valeat appellatio, *† c. Romana. de appell. in 6. & ibi gloss. Ferrar. vbi supra.* Et tale argumentum in iure, à maiore ad minus negatiue firmissimum est. Euerhard. in *loc. à maior. per tot.* De quibus, cum latius infra de interrogatoriis dicendum sit, hic integrum votum tacerere non est opus.

Tertio, Restitutio in integrum, etiam hic locum habet: vbi tamen illud notandum, si perita restitutione in integrum, eaque non obrepta, non facile esse locum Revisioni: nec Restitutionem aliter, quam cum renuntiatione Revisionis fieri posse. Quod bene notandum; quia de eo non semel à Dominis Cameralibus in vtramque partem disputatum est: & laud scio, an ab hac opinione maior pars fuerit aliena. Hanc autem rem aliter decidit, & iuris rationibus inspectis, forte rectius,

Gama *decif. no num. 12.* hisce verbis : Nec obstat, quod allegari potest in contrarium; semel iam fuisse supplicatum, vt processus reuideretur, & succubuisse minore: ergo non deberet iterum per viam Restitutionis admitti: quia semel tantummodo licet supplicare, vt concludit Spec. in tit. de supplicat. §. in princ. & in §. differt autem. in fine. & tradunt Doct. in Authent. qua supplicatio. Cod. de prec. Imperat. offer.

- 12 Cum vero † Restitutio in integrum magis equiparetur Supplicationi, quam Appellationi, vt constare potest ex dictis Specul. loc. preallegato, & per gloss. in verbo, supplicauit. cap. ex literis. de in integrum restitutione. vbi notant Innocent. & alii omnes; videtur in effectu, quod petendo nunc Restitutionem, bis supplicetur. non obstat (inquam) hoc argumentum: quia text. in l. fin. Cod. si sapius in integr. restituit. postulat. exprimit eum licite in vna eademque causa iterum restitutionem postulare, quando nouas defensiones prærendit minor habere, vt in præsentia. Igitur non est dubitandum, quod Anton. Sinegrad. minor, post denegatam processus reuisionem, possit in integrum restitutionem postulare, inmaxime quod in casu prædicto non supplicatur bis: sed cum semel supplicatum fuerit ad processus Reuisionem, in quo contra minorem pronuntiatum fuit; nunc peti per viam restitutionis in integrum admitti, ad allegandum ea, quæ omissa sunt, & quæ si allegata fuissent, in fauorem minoris iudicatum fuisset pro ipso minore. Item & non obstat iuris communis remedium, quo hæcenus isti minores vsi sunt, possunt nunc restitutionem in aduersus sententiam petere, ea ratione: quia remedium istud restitutionis in integrum, cum sit extraordinarium, non debet intentari, nisi cessante ordinarii remedio, vt in l. in causis. in princip. §. de minor. declarat in specie Bartol. in l. fin. Cod. si aduers. remiudic. tradit latius in l. in provinciali. §. de noui oper. nunciat. Et conclusio petitionis erit, vt restituatur aduersus dictam sententiam, & reponatur in eo statu, in quo ipse erat, quando poterat allegationes omittas allegare: & vt visis iustis, & de nouo oblati iuribus, & rationibus, rescindatur sententia prædicta, & iterum super illa causa pro-

nuntietur. Ista est Bartoli doctrina in l. diuine. colum. fin. §. de minorib. & in l. 1. ad fin. Cod. si aduersus rem iudicatam, per text. in l. 1. Cod. si auctus. lib. ibi, ætas tua iustificationem litis admittit: declarat Abb. in allegat. cap. ex iterum. de in integrum restitut. ea ratione: quia Restitutio nihil aliud est, quam in pristinum statum repositio. l. quod si minor. §. restitutio. §. de minor. rib. Bart. in l. ab hostib. §. sed quod simpliciter. §. Ex quibus causis maior. Possit autem restitutione in integrum à minore peti, ob omittas iuris ac legum allegationes, etiam post latam sententiam, nulli dubium esse debet, per text. iuncta gloss. in l. minor 25. annor. omittam. §. de minor. probatur in text. vbi notant Doctores in l. 2. Cod. de sentent. & re iudic. & in l. penult. in verb. prætermiserunt. Cod. de in integrum restitut. minor. & tenet Speculat. in tit. de allegatione, versic. quid si omittit. idem Speculat. in tit. de in integrum restitut. §. 2. in princ. Allegationes autem, quas de nouo pro minore allegabam, colligi possunt ex conclusionibus sequentibus. Addatur Perez l. 8. tit. 4. colum. 389. & seq. lib. 2. Ord. Rebuff. Menoch. & alii, quos allegat Azcued. lib. 4. recip. in rubr. tit. 19.

Quarto: officio Iudicis, ad exemplum eorum, quæ supra de nominibus testium, & Instrumentorum editione dicta sunt, petuntur communicari nomina Reuiforum, † vt possit contra eos excipi: Sic notatum in causa Wirnunt contra Wirnunt. Item in der Pfalz Vermundtsache l. anno 1588. Et notatum in d. i. Camera verb. R. nifo.

Quinto † ex officio quoque petitur, Reuifionem, quæ per lapsum temporis expirauit, nullam pronuntiaci, de quo d. Ver. 4. num. 24. & 25.

CAPVT XIX.

De Executionis remediis.

S V M M A R I A.

- 1 Si dua sint sententia, confirmans, & confirmata, ex quacumque agatur.
- 2 Magna esse efficacia, an in modum actionis, vel executionis, Executio petatur. & num. 38. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. ubi varius effectus recensentur. Et quod quidam putent non differre, num. 49. Et descriptio variæ quæ. nu. 52.
- 3 Executores sine clausula.

4 Exec.

- 4 *Executoriale mandatum cum clausula.*
- 5 *Actio in factum: Et quod sit duplex in factum. nu. 31. vbi de actione, qua alius deficientibus datur contra totum, qui non vult exequi: Et quantum mutare liceat actionem. nu. 6.*
- 7 *Executio causa summa est.*
- 8 *Mandata in eam clausula quomodo resoluantur in simplicem Citationem. nu. 9. & 10.*
- 11 *Mandatum executoriale sine clausula.*
- 12 *Compulsoriale pro editione instrumentorum.*
- 13 *Promotoriale.*
- 14 *Brachium seculare imploratur: Etiam in Camera in causis matrimonialibus. nu. 15. Maxime contra contumacem executionem: non tamen aliter, quam si sententia ab Ecclesiastico loco in rem indicatam transferitur. nu. 16. & 17.*
- 15 *Præcia pacis.*
- 19 *Mandata de non grauidando, nec molestando.*
- 20 *Mandatum sine clausula cum inferior executus sententiam, quod Camera facere debet.*
- 21 *Inhibitiones contra Magistratum.*
- 22 *Mandata inhibitoria.*
- 23 *Iudex ex officio non rogatus attentata reuocat.*
- 24 *Attentata reuocantur officio Iudicis. & nu. 25.*
- 26 *Mandata de relaxando capto, in pendente.*
- 27 *Mandata de solueno executorialia.*
- 28 *Missio in possessionem.*
- 29 *Mandata prosequutione.*
- 30 *Actio in factum. & nu. 32. 33. & 34. vbi diffinitur, an propria hac sit actio.*
- 31 *Ex sententia in iurisdictione nascitur exceptio.*
- 34 *Ex Arbitri sententia quare non nascatur actio.*
- 35 *An actio hæc beneficii sit, vel officij rursus sit.*
- 36 *Confessio, transactio, & iurandum quantum aquirantur.*
- 37 *An promissæ actio in factum & actio iudicati accipiantur.*
- 39 *Officium Iudicis regulariter paratum habet executionem.*
- 43 *Quantum officium Iudicis cum actione concurrat.*
- 40 *Officium Iudicis datur contra iterum possessorum: & omni actione deficienti, contra totum, cui sine pena iniunctum, ut exequatur. nu. 33.*
- 34 *Actio confessoria.*

EX sententia, quæ ante & in promulgatione: & tunc remedia dentur, h. ænus dictum: Nunc de remediis, sententiam consequentibus, dicendum: Vbi ante omnia mouendum: Si dux sint sententiæ, consistant, & confirmata: † tunc ex confirmante agi debet, per l. de pactum. §. qui promouetur, & ibi not. ff. de pact. i. furi. §. 1. & ibi not. ff. de his qui notant, in sam. not. gloss. & Doctor in l. si de re iudic. & in d. l. ex in princip. & in l. i. bregraphia in gloss. penult. per illum text. ff. de administrat. tut. gloss. in l. si quis

prior, per illum text. ff. ad Trebellian. & in §. si quis prior, in stir. Quibus mod. testam. infirm. & gloss. & Doctor. in cap. pastorali. §. præterea, in verb. discussa. & in cap. coram dilecto, in gloss. fin. ff. de offic. deleg. Specul. in tit. de execut. sentent. §. 2. vers. sed pone. & Iacob. Butt. in l. i. Cod. quando prouoc. Ex quibus concludo, vt dixi, secundam sententiam mereri executionem, circa contenta in prima sententia. Et in contrarium non posset adduci nullitas primæ sententiæ. verba sunt Alexand. cons. 111. num. 7. Actio namque, subsecuta sententia, ex secunda sententia confirmata oritur, non ex prima confirmante, vt notatur in Leon. C. de appellat. Alin. in sing. execut. aff. §. 6. c. 31. num. 50.

R E M E D I A autem, quæ hic competent: vel in imploratione officij Iudicis, vel in actionibus consistunt. Quod bene notandum: Est enim interea magna differentia. † Nani si in actione consistant, habet instantiam: secus si in imploratione officij Iudicis. Ita relatum in causa Johan. Eberhardi Probst iu. S. P. ter contra Schopper.

OFFICIUM Iudicis imploratur: vel ex actu iudiciali, vel extra iudiciali.

Ex actu iudiciali autem: vel ad promouendam vel impediendam executionem.

Ad promouendam executionem;

Primo, † cum Executoriales à Camera, ad exequendam Cameræ sententiam petuntur, quæ & sine clausula decernuntur. formulam vide tom. 2. symphorem. part. 3. tit. 11. suppl. 6.

Secundo, ad magistratus inferioris sententiam executioni mandandam: & decernuntur cum clausula: † cui etiam citatio annexa: ac dicitur officium Iudicis imploratum. Quæ autem hinc utilitas releuat, ex voto in causa Span contra Abbatem Vrsbergensem, huc referre libet: vbi disquisitio sequentibus verbis instituta fuit: Mandatum executoriale cum clausula emanatum, vt in relatione dictum, quo iniunctum Abbati N. vt intra quatuor menses sub pœna decem marcarum, sententiæ, ad requisitionem Actoris, executioni mandaret; vel si grauaretur, &c. Cum igitur petat, ob non partitionem, eum condemnari, vel saltem partitionem iniungi;

DDd 3 puto

puto Iudicis officium implorari; per not. Bartol. in l. *Instrumenta*. nu. 1. Et Alex. num. 6. de iudic. l. 4. §. *ait* Prætor. d. tit. Bald. in l. 2. num. 2. c. de execut. rei iudicata. cum hoc casu sententia liquida sit, Alex. d. l. *Instrumenta*. num. 7. non moror, quod, attenta positionibus annexa petitione, videatur interdicta et actio iudicati in factum, quæ & pro executione sententiæ competit, Bart. & Alexan. in d. l. *Instrumenta*: quia lis contestata est super et petitione pænæ: & sic non licuit Actori postea in positionibus actionem mutare. Et sic forte non opus fuisset solennē processum instituere, per libelli obligationem, litis contest. &c. cum executionis causa summaria sit. Bald. in l. n. 9. c. de senten. 7
8 *quæ sine cert. quantis*. Sed cum et Mandatum sit cum clausula, & per comparitionem omnino in simplicem citationem resolutum videtur, & amplius ad pænam procedi non posse: Breuiter concludo, pænam recte petitam: Et præmitto, à præcepto cum clausula iustificatoria hic Iudicem incipere, gloss. Bartol. Alexand. l. de pupillo. §. *meminisse*, de noui operis nuntiatione. & ex stylo Cameræ pænam recte peti posse. Nec verum est, quod mandata hæc executione ita simpliciter resoluantur: et quia duo alternatue præcipiuntur: vt pareat, deque partitione doceat, vel compareat ad videndum se declarari, &c. Secundo, vt alleget iustas causas, cur non teneatur parere. Ergo in effectu tenetur parere, vel causas, cur non teneatur, allegare. Cum igitur non paruit: videndum an iustas causas allegarit; alias enim poterit in pænâ declarari, si Actor narrata Mandati iustificauerit: et tum non resolutur Mandatum, quoad Iudicem in simplicem citationem: quo casu, si patet præceptum esse iustum, debet confirmari, Bald. in l. nec quicquam. §. vbi decretum. numero 5. de officio proconsulis. Alexand. in l. si finita. numero 8. de damno infecto. Et fertur sententia, vt pareat intra tempus Mandati, sub pænâ eiusdem: nec opus est Parti viatrici hoc casu executorialibus. Sic quotidie in Camera obseruatur. Et sic factum in causa Dachslein contra Hoffwart. Hæc in d. causa ita relata Formulam vero supplicationis, pro Mandatis executorialibus, vide in symphoz. supplic. tom. 2. part. 3. tit. 17. per

tot. vbi refertur exemplum reces de anno 93. 13. Iunii. Nonnunquam decernitur tale Mandatum sine clausula: et de quo ita legitur in decision. Cameræ, in verb. *Mandatum sine clausula*: Mandatum executoriale sine clausula decernitur, in debitis: vbi Reus renuntiauit foro, & elegit Cameram in executione: vt in causa Witter contra Baumgarten. & in causa Welsinghausen Graiv Wittib von Zmen / contra Weivenar / den 12. Decembris, anno 63. Etsi ter contra Sarbach.

Tertio, cum dictis processibus petuntur aliquando et Compulsoria, pro editione Instrumentorum, ad docendam quantitatem, quæ petitur: Ita in causa Virminut contra Virminut, multi Domini decernentes, reliqui ad hoc differendos putabant: quod etiam obtinuit.

Quarto, dantur etiam sæpe Promotoriales ad magistratum, et vt exequatur: maxime si documentum non extet: quod quidam ex Dominis in quadâ causa anno 1581. 13. Ianuar. voluit: vbi tamen alii Mandatum executoriale decreuerunt.

Quinto, brachiū et seculare imploratur: Ita factum in causa Eucken contra Wersingen: vbi implorabatur brachium seculare, ratione latorum trium sententiarum à Legato Põsificis. Formulæ extat in causa Vniuersitatis Colonienfis contra die Statt Lemgaw: vbi tamen recte denegata petitio; vt constat ex symph. suppl. p. 2. tom. 1. tit. 5. suppl. 1. Rectius autem supplicatur, suppl. 3. 18. Augusti, ann. 1591. & decif. Cameræ hoc innuunt, in verb. *Brachiū seculare*. et Aliquando etiam Mandata executorialia sine clausula decreta, etiam in causa matrimonii, à Iudice & officiali Monasteriensis, sententia lata 17. Augusti, ann. 91. in causa Annæ von der Nitter contra Witsfeldt von Thinnen zum Wensfeldt, Gall. 1. obf. 115. Et lib. 2. de pac. publicæ. 2. c. 13. & 17. nu. 34. Itē in causa Vlrici Weifen Caplan S. Catharinæ Altaris in Speyr / in S. Peters Kirchen contra Wudolph von Zwisloch & Consorten 3. Septembris, ann. 73. brachiū seculare inuocatur, & desuper Mandata executorialia decreta cum clausula in causa Vermis contra Etaden / 5. Febr. ann. 91. Itē Tinnen contra Nitter / 15. Augusti, ann. 91. Et Mandatum executoriale sine clausula decretum in causa Lucie Wucherin contra Adā Recken / Apotecum in 3. 19. April. ann. 92. Contra con-

-sententiam

- 16 remnente[m] ꝛ exco[m]municationis sententiam, brachiũ secularẽ inuocari p[ot]t, addit Oldrad. ad conf. 89. Inuocatio brachii secularis non habet locũ, nisi sententia ecclesiastica ꝛ lata trãserit in r[ati]o[n]e iudicat[is], etiam si Reus, cõtra quem Mandatũ p[en]nale petitur, sit exco[m]municatus, aggrauatus, reaggrauat[us], & interdictus. Quãdo Iudex secularis requisitus a Iudice ecclesiastico, pro executione sententi[ę] eiusd[em] Iudicis ecclesiastici, nõ vult impatiri brachiũ secularẽ, recte tali casu ad Camera[m] peruenitur. Et ad talẽ Iudicis ecclesiastici requisitionem decernuntur processus, per *Auth. & differetis Iudicis*, in *pr. Auth. stru[m]m. C. de Epis. & cler. Bart. in l. de pupillo. §. meminisse. n. 5. Alex. ibid. u. 12. de noui op. nunt. Ordin. p. 2. tit. 16. Plura qui de hac re indagare vult, legat tract. quẽ conscripsit hac de re, ann. 1599. F. Michael Agia Hispan. de exhibend. auxil. siue de inuocatione vtriusq[ue] brachii, vbi pag. 1. multos Iuriscõsultos, qui de hac materia commentati sunt, recenset.*
- 18 Sexto, super fracta ꝛ pace: cum quis ob latam sententiã alicui bellũ inferte tentat, & literas diffidationis, vulgo Weßdebreiff scribit, & Brandtschlag indicit. Sicut ei[us]modi Mandatum decretum ad instantiam H[er]rri Burgermeister vñ Rhar der Statt Nordthausen/cõte. Kersten Heinen/vñ Hansen Montag. 5. Maii, anno 1559. cuius narrata notata digna sunt.
- 19 Septimo, Mandata ꝛ de non grauando, molestando, vel turbando contra latam sententiam in Camera quotidie decernuntur; quod & attestatur decil. Camera, in *verb. Mandatum sine clausula. §. si. & in d. verb. fol. 191.* sic ait: Mandata sine clausula trãstãt cõtra illos, so et v[er]as contrarem iudicatum gesh[en] / vt in causa der vier Dörffer in Hasgaw contra Hannam/ann. 79. & i. Iulii, anno 88. Item der Statt Tull/eontra Episcopum in Tull, Wimysen contra Wimysen/anno 88. quamuis potius religionis causa: Exemplũ talis mandati extat in *lymphor. suppl. rom. 2. p. 3. tit. 10. suppl. 12. de anno 1593. 4. Septembris.*
- Ad impediendam seu tollendam iniuste factam executionem.
- 20 Primo, Mandatum sine ꝛ clausula decernitur, cum Ciuitas sententiã in Camera confirmatã executã est, cum non ad illã, sed Came-

ram spectaret: Ita decretum tale Mandatum contra Senatum Ber. Statt Landau / ad restituendum omnia in pristinum statum.

Inhibitorie, ꝛ contra magistratum, potuntur, quẽ etiam decernuntur, si sententia sit definitiua, vel definitiua vim habens. de quo nihil attinet dicere, cum obuia cuiq[ue], & videri possunt in *decis. Camera. verbo, Inhibitio.*

Secundo, ꝛ decerni etiam possunt Mandata inhibitoria: Differunt aut[em], vt habetur in decil. Camera, in *verb. Mandata inhibitoria*, quod plus est Mandatũ, quam Inhibitiõẽ decernere: In illo enim proceditur, vt in M[an]datis sine clausula: in hac vero vide formam procedendi in vot. D. S. Brandenburg cõtra P[re]sbyterum Cassimirim: In illo citatio; in hac vero nulla annectitur; Et si contraueniatur, tum demum petitur actiõ Inhibitiõis, & Citatio ad videndum se incidisse in p[en]am simplicium.

Tertio, ratione attentatorum lite pendẽte factorum Iudicis officium locum habet: idq[ue] vel sponte, vel ad instantiam Partis.

Sponte Iudex ex officio ꝛ reuocat attentata sine libello, per *cap. non solum, & ibi Canonist. 1. de appellat. late per rationes A[ug]ust. singul. tractat. de processib. execut. §. 3. c. 181.*

Ad instantiam Partis, de quo sic differitur in *decision. 39. Camera. sub nomine Gilmanni. numero 7.* ꝛ Puto autem in nostra causa extra ordinem Iudicis officium imploratum esse; cum in supplicatione ante omnia attentata reuocari petitum sit, quam Hercules. *cap. 13. numer. 2.* dicit bonam practicã esse: Si peto simpliciter reuocari attentata; quia hoc modo veniet reuocanda ante omnia, si sit de iure: vel in fine litis, ideo perperam facere illos, qui petunt causam attentatorum reuocari, per modum attentati: quia si euenerit, quod non per modum attentati, sed per viam iniustitię, finita lite primum sint reuocanda: tunc non bene agi. Quod & V[er]str. lib. 8. indicat. Et licet distinguendum sit, nempe, quod vbi agitur ad instantiam Partis, propter illius interesse, sit officium Iudicis mercenarium: quando vero agatur propter cõtemp[er]um Iudicis, ꝛ sit officiu[m] Iudicis nobile: tamen quicquid sit, Hercules. *11. num. 3.* dicit non multum interesse. Quia licet Iudicis officium nullam

præ-

presupponat obligationem, vt in l. qui per collusionem. §. 1. ff. de obligat. l. Quintus Musius. ff. de annuo legat. Tamen ex quo officium istud, ex iure Partibus competentis insurget, tanquam auxilium legale, & proprium ipsorum litigatorum, in iudicio actionis loco proponitur, quod Iudex illud impertiatur, & illi deferuiat necesse est. Hercul. d. loco. allegans Spec. plura de hisce non refero: cum hæc à Lancellotto in tractat. de Atzeni. (nuper in Germania excuso) egregie pertractata sint, vt late rem lauare videret, si quid hic addere tentarem.

26 *Quarto*, huic similia sunt mandata ꝑ de relaxando captiuo, lite pendente sub cautione: Quale decretum 17. Martii, anno 57. cuius formula habetur in *symphorem. supplicat. part. 3. tom. 2. sit. 5. supplicat. 19.*

27 *EX ACTU* ꝑ extrajudicialia mandata de soluendo executoria petuntur & decernuntur, vigore obligationis; cuius formulæ variæ, tam cum, quam sine clausula extant in *symphorem. supplicat. d. loc.* de quo etiam aliqua supra, num. 11. relata sunt. Et dicuntur plura de solutionibus infra. Et de hisce clausulis executionis obligationibus annexis, varii tractatus Pandi, ac aliorum Venetiis coniunctim excusi extant, ac Coler multa in suo executionum tractatu tradidit. & Alin. in singul. excus. tract. luculent. §. 1. per tot. maxime cap. 53. & sequentibus.

IN ACTIONIBVS consentanea Remedia; vel sunt petitoria, vel possessoria.

28 *POSSESSORIA*: primo missio in possessionem ꝑ rei seruandæ causâ, de qua tractatur lib. 4. 2. sit. 4. cum seq. lib. 7.

29 *Secundo*, petuntur etiam aliquando in Camera Mandata pro sequestratione; vt factum in causâ Margarethen von Knöringen contra fratres von Elben / vbi petebatur Mandatum generale: siue per Edictum pro sequestratione, ad omnes magistratus Cameræ subiectos: quod denegatum tanquam extraordinarium, cum executoriales petere possent.

PETITORIA: vel realia sunt, ver. personalia.

30 *Personalia*: ꝑ actio in factum, gloss. in l. 1. verb. actio. C. de arbit. & l. si fundus. §. credi-

tor. in verb. adiudicatum. ff. de pignor. Et hæc in Camera in consideratione habita, vt infra ex decisione Gilman. dicitur. An autem eadem in factum actione ex interlocutoria agatur, Bertachin. in verb. actio in factum. §. 3. per Bartol. & Doctor. in l. a Dio Pio. §. 1. in 1. colum. ff. de re iudic. & in l. si postuleris. in §. si liber homo. in fin. ff. de adult. & in l. licet. §. idem in penult. col. in fin. ff. de acquo an ex sententia. ff. de peculio. dicit quod sic. & per Bald. in addit. Specul. de execut. sentent. vers. an ex interlocutoria. & Bart. in l. fin. §. ne effusum. in 4. colum. in fin. vers. not. tamen ex ista glo. C. de b. n. qua liber. gloss. 2. Card. in clem. fin. de appellat. dicit, non nasci actionem, ꝑ sed exceptionem ex sententia super interlocutoria, Alexan. de Imo. in l. 1. §. hoc iudicium. ff. si quis ius dicenti non obtemper. per d. gloss. singul. dicit, quod non. vide ibi omnino. ꝑ Quod tamen de actione in factum danda dictum, non probatur. Vaud. quest. 23. lib. 1. vbi sic inquit: Ego, vt fere actionibus est commune, vnde originem & causam, inde & formulam, & appellationem ducere, l. 1. item emptio. ff. de rerum permut. 6. actionum. In sit. de action. iudicati agendum ex indicato, non in factum existimo; vt est sapientissime relatum. l. 4. §. tutor. c. 1. §. seq. & vlt. smiler. §. Et vltimo. & l. seq. & tot. tit. D. de re iudic. l. Grege. §. si cum defensore in si de pignor. l. cum quu. §. de peculio. & l. si hominem in quo. de solut. & passim in iure civilis. Sobrie magis hanc rem ita pertractat Scipio Gentil. lib. 1. de iurisdictione. c. 9. Video, inquit, fere constare ꝑ inter doctos, hanc actionem, ex contractu oriri: iudicio enim velut contrahitur, inquit Vlpian. in l. 3. §. idem scribit ff. de pecul. Quod si verum est: ꝑ cur non ex arbitri potius sententia actio nascatur? quæ nasci negatur, in d. l. 1. C. de recept. Nam arbitrii suscipitur omnino à volentibus & consentientibus: iudiciū redditur in inuitum, l. continuum. §. 1. ff. de verb. obl. Dicendum est partim ex contractu, partim ex lege oriri hanc actionem, vel vno verbo, ex quasi contractu. Nam qui iudicium accipiunt, de re iudicata consentire videntur, vt ei stetur: & rei iudicatz, atque huic litigatorum consensui tam vim lex tribuit, vt actionem pariat. Sicutulæ actio quæ est ex quasi contractu, non tam nascitur ex conuentione, quam ex lege: sic & actio, qua

heres tenetur defuncti creditoribus, pariter ex quasi contractu esse dicitur: quia aditio nos obligat, ita volente lege, *l. more nostra ciuitatis. ff. de acq. hered.* Denique in omni obligatione, quæ ex quasi contractu oritur, non tam voluntas, cum sæpe inuiti obligentur, vt tutores, quam lex & ius ciuile spectatur. Et paulo post (*de exec. veterum*, quæ post 30. dies fiebant abducta & vincti persona) sic subiungit: sed & ex aliis rebus probari potest, hæc actionem
 35 ciuilem esse, & non prætoriam, vt doctissimi quidam contendunt male: neq; enim id probatur ex *d. l. luri. §. Cod. de reb. credit.* vbi ex iurisdictione actionem in factum ad similitudinem iudicati dari scriptum est: neque enim omnis actio in factum, vel innominata prætoriana est, sed plurimæ ciuiles, *l. 7. §. de pact. & p. s. f. m. & tot. tit. de præscrip. verb.* neque actio iudicati in factum est. Non enim spectat huc illa similitudo, sed eo, quia vt confessio & transactio & iusiurandum comparantur rei iustitice, quod ad vim & effectum. Neque verum est, innominatam hæc actionem esse: est enim proprium & elegans nomen iudicati, & vt innominata sit, nõ tamen, vt dixi, continuò prætoriana. Et ea opinio etiam approbatur in decis. Gilman. *decis. 29. part. 2. nu. 60.* vbi sic ex Zasio in *lin. 274. nu. 60. de re iudicata*, dicitur: Non referre, dicere actionem iudicati, aut actionem in factum diuersa esse nomina: sed eandem rem,
 37 hæc promiscue Interpretes actionem iudicati & actionem in factum vocat, non satis quidem commode, vt Bart. in *l. miles. §. vlt. nu. 10.* cum iuris nostri auctores eam actionem, quæ ex sententia Iudicis datur, vnde & dicta est, quæ in rem iudicatam transiit, tantum actionem iudicati, non etiam in factum vocauerint, vt Vlpian. *d. §. vlt. & l. si quis. 31. de procur. & litem. §. 14. §. quod si homo. quod metus causa.* Paulus in *l. in duobus. §. igitur. de iureiur. l. hoc iure. §. 6. de solur. & l. quid. 34. de donat.* Sed tamen id ita apud Interpretes receptum est; vt hanc actionem frequentius in factum, quam iudicati nominet. Vnde illi duobus modis rei indicatæ executionem peti tradunt, vel actione in factum, vel iudicati; vel officio iudicis. Bart. Ang. Alexan. & Jo. de Imo. Paul. de Castr. Raphael Cu-

man. Ias. & Zaf. *ad d. l. intra. & ad d. l. dino Pio. §. 1. Specul. de execut. sententia. d. §. breuiter. nu. 1. & 2. Abbas & alii in c. postulasti. nu. 3. de for. comper. Socin. d. nu. 41. Iacob. de S. Georg. d. l. argentarium. §. vlt. num. 1. Roder. Suarez d. l. post rem. fol. 481. & seq. nu. 9. & 10. & fol. 545. coll. 1. vbi & differetias inter actionem in factum & implorationem officii Iudicis pro impetranda executione, ponunt. Ac de prima differentia: quod in actione in factum ordo iudiciarius ex Baroli, eumq; sequentium Interpretum doctrina requiritur: nõ autem in imploratione officii Iudicis, satis copiose antea egi. Generaliter enim officium Iudicis & executionem
 39 paratam habere dicitur, *l. 4. Ne vis fiat ei, qui in possessionem missus est. in princ. d. l. dino Pio. §. si rorum. litem veniant. §. idem resti. de petis. heredis.* Bald. in *l. 1. nu. 9. C. de execut. rei iud.* Roder. Suarez d. l. post rem. nu. 9. coll. 1. & nu. 13. fol. 505. col. 2. Secunda differentia est, quod si agatur officio Iudicis, exceptio nullitatis, si exigat altiorẽ indaginem, non admittatur: secus, si actio iudicati instituat. Cuman. *d. l. intra. num. 2. vers. 3. d. communiter in d. l. 4. §. condemnatum.* Tertia est, & quod cum agatur in factum, semper sit opus citatione, quod Zaf. *d. l. intra. num. 7.* tum lo. um habere putat, si agatur coram alio Iudice ordinario, quam qui dixit sententiam: tum enim citandum esse aduersarium, vt sua audiat defensionem aut non semper, cum Iudicis officium imploratur. Cuman. *d. nu. 2. d. d. l. dino Pio. §. in venditione.* Quarta differentia est, quod si agatur iudicati, quilibet Iudex est ordinarius, vt ait Zaf. *d. l. intra. nu. 7.* vnde & hanc præcipuam differentiam inter actionem & officium Iudicis constituit, & Quintam differentiam idem Cuman. *nu. 3. ex Bald. ad l. 1. C. de sent. que sine cert. quant. nu. 4. & ex l. 2. n. 2. C. de execut. rei iudicata:* ponit, quod vbi est contradictio, cesset officium Iudicis; non autem actio in factum. & Sextam, ex eodem Bald. loco citato refert: quod cum agitur officio Iudicis, non sit limitata instantia: Secus si in factum vel iudicati agatur. Septimam differentiam tradit Specul. *d. §. breuiter. num. 3. & Oldendorp. class. 1. ac. 12. pag. 163.* quod videlicet latius pateat actio in factum, quam Iudicis officium; quod illa petantur danua, & vsure cum sorte, argd.*

vt. C. de vsur. rei iud. & l. a. C. si plures vna sententia. Iudex aut officio suo inuocatus, exequatur tantum sententiæ, nec vllā estimationē mortis commisse admittat, *arg. l. cū postulat sent. in pr. de dam. infect.* Atq; ob eandē causam hanc actionē iudicari iidem à Prætorē introductā statuunt.

- Octauum differentiam ibidem Spec. nu. 5. 46 refert: quod actio iudicati sit ordinariū; officium vero Iudicis extraordinariū auxilium; sed hoc ita verū esse in additionē, sub lit. M. notatur, cum imploratur per beneficiū Restitutionis, ab Ecclesia, vel minore; nō quatenus hæc remedia in fauorē rei iudicatæ duplicantur; quod verissimum est. Alia plura huc spectantia subiunctuntur, quæ ibi videri possunt. Ex quibus cōstat, supradictā pugnam, cum ad praxin denentum est, facile Iudices decernere. Vnum adhuc exemplū nobile exat in *de iur. rei iudic.* G. l. m. p. 2. dec. 36. vbi hæc res dilucide hac ratione pertractatur. n. 16. † Pro executione sententiæ duo dantur remedia iuris; actio scilicet in factum, ex re iudicata, de qua text. in *l. actori. C. de iur. iur. & l. miles. §. fin. de re iud.* & officium Iudicis. Bald. in *pract. fin. in q. 69. circa sententiam*, q. vt. *Zaf. in l. i. n. 8. & 9. C. de iud.* scribit, quod in tali casu possim agere actione noua, ex sententia, quā in gl. nominat actionem in factum. Bart. & *Idem l. miles. §. qui iudicat. de re iudic.* nominant actionem iudicati. *L. actori. de iur. iur.* Nec refert, siue dicatur in factum, siue iudicati, dummodo constet certam actionem esse ex ista sententia, quæ prius non erat: Potest tamen Actor veteri experiri, quæ adhuc durat: quod tamen tutum non est, quia possunt forte opponi exceptiones, quæ in primo iudicio essent omisse, & sic forte posset repelli. Sed in incidenti actione nulla potest opponi exceptio, nisi nullitas iudeo tutior. Hæc ille. *Idem in d. l. i. n. 19. dic. 1.* † quod officium Iudicis possit concurrere cum actione rei iudicatæ. Chil. *Sting. in pract. axon. c. 103. & seqq.* Alii medium dant inter officium Iudicis, & actionem in factum, ex re iudicata, id est, actionem iudicati ad executionem summariam, in qua dicūt, nec opus esse libello, nec litis contestatione, sed sufficere, summariam propositionem, & qualiquā actione executionem petere. In hac opinione contra Bart. & lo. de Imol.

qui dicit esse communem, sunt Aug. Rap. Alexand. laf. quos citat *Zaf. in l. intra. num. 10. de re iudicata.* Ego tamen hæc actionem nihil diffetre puto ab officio Iudicis, † & solum esse verborum digladiationem. Et quia officium Iudicis expeditorem habet viam, & ne vna actio ex alia oriatur, nosseque hic processus à nullitate defendatur, teneo pro executione officium Iudicis imploratum esse; prout etiam verba libelli, siue implorationis, & qualis qualis petitionis, id clare demonstrant; & ipse etiam Actor libellum suum declarat, vt facere potest, & dicit, se officium Iudicis implorasse. † Quod officium etiam datur contra singularem successorem (qualem se modo Reus esse contendit) qui successit in possessione occupata, lite vel appellatione pendente, etiā nō pbata scientia vitii successoris, per ea, quæ tradit Men. in *r. med. 17. recap. possess. n. 26. & seq. Idem ibid. n. 6. & 7.* Nec refert secundum eundem: an sit possessor cum titulo lucratiuo vel oneroso. Quod hoc officium possit implorari contra tertium, iniuste possidentem rem meam, scribit Io. Anton. de S. Georgio in *c. exactione. nu. 18. de Appel. sol. 51.* Adde Alex. in *l. intra. nu. 6. de re iud.* Petr. Jacob. in *act. in factum ex re iud. num. 3.*

Datur & actio in factum † generalissima prædictis remediis seu officio Iudicis deficiente: de qua luculenter differtur in vot. Meisneri *de iur. 28. nu. 27.* hisce verbis: Nullam sane inter omnes, quotquot de iure, tam prætorio, quam ciuili actiones sunt proditæ, specialem inuenio, quæ ad præsentem nostram causam recte, vel proprie accommodari queat, nisi vel actionem in factum generalissimam, ac subsidiariam, vel Iudicis officium, quod actionis loco proponitur, intentatum seu imploratum esse dicamus. † Etsi enim de iure duo remedia pro executione sententiæ competant, quorum primum est: Actio in factum iudicati, vel, vt alii loquuntur, actio iudicati executoria, de qua loquitur *Lordo rei. C. de execut. rei iudic. l. actori. C. de iur. iur. & l. miles. §. fin. ff. de re iudicata.* Alterum vero merum officium Iudicis nobile, quod nulli actioni principaliter intentatæ deseruit. laf. in *l. intra dies. num. 4. de re iudic.* cum mox à fronte & recta via petitur,

inr executio: de quibus remediis tractat Ioan. Bapt. in *Alm. §. 31. c. 2. nu. 3. 4. & 5. Ferrar. in form. executionis sentent. definitiuæ, verb. sapiens & egregium. num. 13. Mynsing. respons. 6. num. 7. deced. 1. Petr. Vander. in suo Enchiridio iudic. lib. 4. tit. de execut. sententia. cap. 2. verb. quæ sit natura & substantia executionis, &c. Vix tamen vna ex iis ad nostram hypothesein apte accommodari poterit, attento, quod eorum requisita à nostra facti specie plane sint diuersa. Actio enim iudicati executoria, seu in factum iudicati datur illi, qui habuit sententiam pro se in iudicio, contra eum aduersus quem est lata, vt ipse soluat id, in quo per sententiam fuit condemnatus. Et proprie requiritur, quod ille, contra quem hæc actio interatur, fuerit reus & condemnatus: Siquæ contra alium recte intentari nō poterit, vt inter alia requisita hoc ponit expresse Rosf. *p. 4. rub. de actione in factum quæ datur ex re iudicata. 1. Ioan. Crisp. à Monte in tract. determinat. action. nu. 159. de act. in factum ex re iudic. & Odofred. in summ. sub ead. rubr. & Afsin. in d. c. 2. §. 3. vbi de modo inrentandi actionem ex re iudicata tractans, dicit. Plane cum quis sententiam habet, ad Iudicē accedit, petitque Partem (Reum scilicet condemnatum) citari, ac iudicatis satisfacere cōpelli: Et hæc iudicati executoria actio appellatur, in qua Iudex nil in nouat, nihilve aliud facit: sed iuris tantum remediis censuratur metu cōdemnatum, vt iudicatis satisfaciatur, cōpellit, &c. Sic alterum quoque remedium, merum scilicet officium Iudicis nobile; (neque enim de eo, quod iure actionis proponitur, hic loquor) æque tantummodo contra reum condemnatum, super eo, quod iam in iudicio deductum est, & per sententiam liquidatum, cōpetit, vt not. Iaf. in d. l. intra dies. n. 4. & 5. ff. de re iud. Bart. in *Liubere cauere. ff. de iurisd. omni. iud. nu. 3.* Nec opus est nouum iudicium inceptare, ex quo per definitiuam causā iam est decisā. Vander. *d. c. 2. de execut. sent. lib. 4.* Ideo statim à fronte, & recta via executio petitur. Myns. *d. resp. 6. deced. 1. n. 7.* Longe autem diuersum est in nostra facti specie. Neq; enim executio sententiæ aduersus reum aliquem condemnatum, vt is iudicatis satisfaceret, hic petita est: prout etiā, cum reus nullus in lite fuerit, peti nō potuit:**

sed contra appellantes vti tertios, qui demandatam sibi executionem & immisionem facere recusant, noua actione processū, quo emanatis Executorialibus, denuo satisfacerent, siq; super eo, quod nunquam antea fuit deductū in iudicio, multo minus per sententiā definitiuam (scilicet an exequi teneantur, nec ne) decisum; vt per Iaf. in d. l. intra dies. n. 5. de re iudic. Ex quibus satis constare puto; supradicta duo remedia ad terminos nostri casus (vt pōte requisitis eorum deficientibus) commode referri & applicari non posse. Eadē etiā ratione actio ex edicto prætoris: Si quis ius dicenti non obtemperauerit, &c. de qua Rosf. in 3. p. rubric. Si quis ius dicenti non obtemperauerit. & Odofred. in summa, eadem rubr. &c. vix locum habere poterit: cum huius actionis requisita hic deficere videantur. Siue enim cum Bart. in l. vnica. §. hoc iudicium, num. 4. & cum gl. ibid. ff. si quis ius dicenti, statuamus ex hoc edicto duplicem actionem nasci, vnam rei persecutoriam, quæ datur Parti ad interellē: alteram mere pœnalem, quæ competat Fisco ad consequendam pœnam, siue cum recentioribus dicamus, vnam tantum ex hoc edicto pœnalem scilicet, non etiam rei persecutoriam actionem oriri; prout sentit Franciscus Daarenus libro 1. annu. *far. disput. c. p. 50. & Oldendorp. class. 1. alt. 2. in quest. Cui & aduersum quem competat. numer. 5. & 8.* (qui tamen in hoc inuicem dissentiunt, vt hic Fisco seu Magistratui; alter vero litigatori eam dari existimet;) Veroque tamen casu actionem aliquam ex hoc Edicto, in nostra hypothesi inrentatam dici posse, non crediderim: ex quo nec pœna aliqua, nec damnum, nec interellē; sed solummodo æ simpliciter vt executorialibus emissis: quæ similiter nullam pœnam continent; satisfiat, sit petitur, & &c. Ex quo igitur (vt mihi videtur) nulla specialis actio hic commode dari potest; reliquum erit, vt vel actionem in factum generalissimam, ac subsidariam, de qua Angel. in l. edicti. §. final. ff. de conduct. causa data, causa non secuta. Odofred. in summa Rubric. de action. in factum generalissimam. & subsidariam, & Rosf. in eadem rubric. part. quarta, vel certe Iudicis officium, quod actionis loco præponitur, de

quo Rosfred. *rubr. de offi. iudic.* intentatum esse dicamus: quod & mihi pro qualitate huius causæ commodissimum esse videtur. Officiū enim Iudicis potest & debet implorari, ubi-
cunq; specialis actio deficit: si tamen æquitas inde resultet, ut est text. singul. in *l. si me & Titium ff. si cere. pet. au. r.* & in *l. hereditas in fi. & in l. plane. & in l. fin. ff. de petit. hered.* ad idem est text. in *l. Quintus de ann. legat.* ubi ille qui agere prohibetur, potest implorare officiū Iudicis. Idē etiam voluit Curt. Senior *conf. 72. col. 2. in fine.* Hinc dixit Ludouic. Roman. *conf. 323. nu. 14. & 15.* Quod quamvis aliqua constitutio tollat, & excludat quodeunque remedium; nunquam tamen intelligatur excludere implorationem officiū superioris, qui cōsiderat æquitatem, eius officiū & auxilium debet annuere; quē sequitur Matfil. in *singul. suo 72.* Præterea etiā videmus, quod exceptio nō numeratæ pecuniæ nō potest opponi post biennii, *in contrallib. §. illo. C. de non num. pecun.* Et tamen potest debitor post biennium implorare officiū Iudicis, secundum Bald. in *l. lititas. in prin. ff. de off. presidi.* quod dictum reputat singulare Roland. à Vall. *conf. 1. nu. 58. vol. 1.* & Hippol. de Marf. *singul. suo 277.* ubi assignat rationem, quia prohibitus exicipere, nō prohibetur implorare officiū Iudicis, secundum Bart. in *l. 1. §. & parui. ff. quod vi aut clam.* Cum igitur in subsidii deficientis actionis detur officiū Iudicis: cōcludo, & in nostro casu Iudicis officiū loco specialis actionis imploratum esse.

Reale Remedium quod competit, ¹² est Actio negatoria; † de qua sic in decis. Gilm. *decif. 9. p. 2. nu. 1.* Quandoquidem tam in narratis, quam petitione libelli, tum etiam in articulis per Actores deductū est, sententiam in Camera diffinitivam, olim octaua die Martii, anno 1553. contra Reum latam, eius tenoris, quod imposterum dictus Reus ab ipsis Actoribus gratuitas operas, scilicet Brendienst exigere non debeat, nisi ad duo castra, H. & B. referendo me breuiter ad libelli contenta & positiones. Videtur itaque, quod implorant Iudicis officiū, per iura, quæ habentur in voto, quod aliquando confeci in alia quadam causa inter has Partes Mandati, die X^{te} m^{es}, sing. oder Weidgang betreffend / Bart. in *l. 4. de*

no Pio. §. 1. nu. 2. ff. de re iudi. & post eundē Bart. & Zaf. in *l. iura. & in l. iudicati. ff. de re iudicat.* Spec. *de sent. execut. §. breuiter in pr.* Vel dici potest, institutā esse iudicati, aut in facti actionē; quia regulariter ex qualibet sententia solet otiri actio iudicati, vel actio in factum, Lañori, *C. de reb. cred. l. miles. §. qui iudicati. ff. de re iud.* vbi Dd. & lañ. in *l. nemo. in repet. n. 62. ff. de legat.* Quinimo in effectu actionem negotiā, quam prius in alia causa instituerunt, virgere rursus videntur, quæ datur contra illos, qui non saltem rebus, sed etiam personis, ut hic, seruicūtē imponere, vel aliquid contra nostra privilegia, aut libertatem antiquam exigere, aut nos grauare conantur; per iura, quæ in causa d^r drist. t^rcn Klag allegauī, scilicet text. in *l. 2. ff. si seru. vend. in prin. & l. siut. §. Aristo. & ibi Cast. cod. tit. quibus addo Petr. Iac. in terminis in actione negotiaria, & ibid. in addit. in verb. peritioribus. in fin. ubi etiam dixi, quod hęc actio non solū detur pro seruicūtibus, sed etiam pro omnibus aliis iuribus incorporalibus, iuxta Fab. Iason. Zaf. & communiter Dd. in §. aq. iust. de action. & per alia iura ibidem per me allegata.*

CAPVT XX.

De Expensarum remedijs.

SVMARIA.

- 1 *Expense mercenario Iudicis officio adiudicantur.*
- 2 *Ab expensu iudicialibus non vero conuentionalibus iusta procedendi causa excusatur.*
- 3 *Iudex sponte saepe in expensas condemnatur ante litem contestationem factas.*
- 4 *Monitoria. Et quales in iis processu, etiam contra contumacem clericum. nu. 5. 6. & 7.*
- 5 *Expensas contra clericum Iudex secularis taxat.*
- 6 *Cum petitione pro monitorijs, littera promissoria saluari exhibenda.*
- 7 *Iudex inferior alterum taxationem indicare recusans, Monitorio ad id compelli potest.*
- 8 *Expensarum punctus ad ordinem nouarum perinet.*
- 9 *Expense omnes ad monetam Imperialem rediguntur.*
- 10 *Et quantum Commissarij in dies singulos taxetur. nu. 13.*
- 11 *Pauper. petiti sibi assignari expensas à Iudice. Vt & admitti ad iuramentum paupertatis. nu. 15.*
- 12 *Petitur deferri iuramentum suppletoriū, vel in litem.*
- 13 *Actiones ex varijs contrallibus.*
- 14 *Mandati.*
- 15 *Prescriptio verbi.*

EXPENSARUM ratione, vel officiū Iudicis locum habet, vel Actiones competit. Quod est diligenter notandum. Expensarum enim

enim quæ ex officio mercenario † Iudicis ad-
iudicantur, si omitantur in sententia: amplius
exigi nequeunt, l. 4. *Cod. de positi*. Couarr. *præf.*
quæst. 1. 2. 7. nu. 5. Illæ autē expensæ, quæ debentur
vigore contractus, & sic iure actionis: etiam
in sententia omittuntur; tamen peti possunt.
Myns. *abstr. 48. cens. 4.* Et iusta litigandi causa,
licet excuset à iudicialibus, Lanfran. *de expens.*
1. 11. nu. 2. vbi nu. 3. docet: quādo litigans iustam
causam habeat: † à cōventionis tamen expen-
sis non præstat excusationem. Hactin. *Putor.*
quæst. 1. 11. nu. 2.

OFFICIUM IUDICIS locū habet;

Primo, cum Iudex sponte † id im-
partitur, condemnando Partem in expensas
ante litem contestationem factas, etiā non pe-
titas: quod luculenter explicat Afm. *in singul.*
trakt. execut. §. 3. 1. 179. per tot.

Secundo, cum Monitoria impe-
trantur.

Primo, ab Aduocatis † aut Procuratoribus,
pro salariis ipsis constitutis; etiam sine clausu-
la: si salaria à Iudice taxata, vel clausula paratæ
executionis promissioni, den *Verfallungen*
eintersiebt. Quod etiam contra clericos ob-
tinet: de quo egregie sic habent decis. Came-
ræ *in verb. Executio*. Litigabit quondam in iu-
dicio Cameræ presbyter C.B. tanquam Ap-
pellans, cōtra quendam N. Appellatū: & pro-
pter desertionē appellationis fuit in expensas
condemnatus. Interim eiusdem C.B. Procura-
tor facit taxari suos labores, & taxam ad 16.
flor. obtinuit: & ad eius petitionē Monitoria-
les decreta; quibus iudicialiter reproductis,
cum *Eintreibach* fuisset contumax, nō solum
in comparando ad d. Monitoriales: sed & in
parendo, † eousque cōtra eum processum, vt
demum fuerit declaratus in penam priuatio-
nis, priuatusque per sententiam omnibus bo-
nis, auch des *Rechts* vñ *Gerechtigkeit* / *Schuz*
vñ *Schirms* / so er vñ *Recht* hat. Procura-
tor petit immisionem in bona illius C.B. † &
præsertim in fructus beneficiorum suorum.
Quæritur iam: an & quomodo fieri possit ex-
ecutio, vel immissio petita? Et certum est, si
Eintreibach haberet bona patrimonialia, q̃
possit in iis executio fieri, per Iudicem secu-

larem. Quia Clericus censetur laicus in illis
bonis, c. *constitutio*. vbi Panor. *der l. domib. iun-*
cta consuetud. Burgund. in tit. de success. §. 5. v.
Philippo. In aliis autem bonis non potest fieri
executio. Darumb tunc man sine citē *Br-*
funde geben late sententiæ, &c. Quia autem
Ecclesiasticus non renetur exequi nisi sibi cō-
stet de iustitia & iniustitia sententiæ hanc late,
quod esset durum: supremi Iudicii sententiā
ipsorum cognitioni submittere. † Ideoque po-
test decerni Mandatum, daß sie in nicht schil-
gen oder schirmen solten. Quamvis etiā puta-
rent: man möge exequiren in aliis bonis, &
prouentibus, deducto ne egeat: Et quod Ca-
mera possit mandare eidem Iudici ecclesiasti-
co, sub pœna priuationis, vt exequatur: nec
decernere vult Mandatū cōtra seculares, den
nicht zuschilgen noch zuschirmen / donec sol-
uerit. † Quod contra clericum Iudex secularis
possit taxare expensas: tradit Phil. Franc. *in*
c. statum. & c. 2. a qua de reg. iur. in 6. Contrariū
tenet Anchor. *in c. si Romana. §. ne etiam de re-*
script. Et videtur quod Camera sit fundata in
iurisdictione. & quod Iudex Cameræ possit
bene taxare salaria & expensas contra clericū.
Vnd daß die lura canonica, vermög der Ord-
nung vñ Gelegenheit des Gerichts allhie nit
stunt haben. Item Iudex secularis potest taxare
expensas: & salaria Procuratorum taxantur in
expensis: Ergo potest & salaria taxare. Itē Pro-
curatores sunt iurati, etiam respectu salariorū
secundum hanc Ordinationem. De quo & su-
pra de Honorario Commissar. aliqua addu-
cta. Debent autem, cum hæc petuntur ab A-
duocatis, literæ, quibus salarium ipsis promissum,
vulgò *Verfallung* / oder *Diansuenerstrei-*
bitung exhibere, decis. *Camera in verb. Expens.* vbi
& notanter addit: Sed & Procurator, qui
causa cecidit, potest petere per supplicationē
extra iudicialiter taxationem laborū: quo casu
taxatæ expensæ per Monitoria quoque exi-
guntur, quæ ex Cancellaria dantur. Et sciendum,
quod Monitoria habeant vim executionis: ideo non dantur pro debitis aliis, etsi pecunia
sit mutua.

Secundo, quia expensarum taxa, ratione A-
ctorum appellationis, in Camera fieri debet,
requisito Iudice inferiore: si Iudex id detre-

.. Eke ; Act

Act; contra cum Monitoria decernenda, vt anno 83. factum. Ita tradit compilator decif. feu præiudic. Camer. in verb. *Expense*. §. *Expensarum taxa*. Vbi & ea, quæ hic subdiciuntur: quia quotidie in praxi occurrunt, in §§. seqq. leguntur.

11. *Expensarum* ꝑ punctus ad nouas pertinet: id eo ad designationes in nouis excipiendū: nec facile replicæ admittendæ. *Expensæ* quoque omnes ꝑ ad monetam Imperialem redigendæ. Idque etiam locum habet in æstimatione damnorum & interesse: ideo semper procuratores easdem in hac moneta designet, vel annotent, & ascribant, quomodo moneta cuiuslibet loci ad nostram ꝑ monetā Imperialem se habeat. Commissarij taxantur pro singulis diebus, quibus vocantur, singuli aurei, ultra expensas. *Expensas* taxantes semper se taxæ subscribant. Victus victori sumptus restituere, eique rei Camerale terminum præfigere debent. Procurator si se offerat in iudicio pro Partibus expensas (in quas hic forte condemnatæ sunt) exsoluere, illa oblatio sufficit, & acceptatur. Et si deinde moras neſtat, & subterfugia quærat, tum ei iudicialiter per decretum sub pœna 4. vel 5. marcarum auri puti mandatur, vt suæ obligationi intra certum tempus satisfaciat.

Tertio: cum taxatio expensarum exhibetur, & ex petuntur taxari vel moderari: & tunc in hoc pūcto, sicut & in alijs priuilegiatis, in nouis proceditur, nec Replicæ admittuntur, vt modo ex decif. Cam. verb. *Expensæ*, notauimus.

14. *Quarto*, Si Pater pauper petat sibi litis expensas ab aduersario suo assignari, de quo vide Hartman. Pistor. *quest.* 20. Quando vero maritus vxori, frater forori, pater filio sumptus litis subministrare debeat, consule Cephal. *consil.* 127. lib. 7.

15. *Quinto*, idem remedium competit, ꝑ cum pauper in Camera admitti se ad iuramentum paupertatis peti: Hoc enim casu omnes litium expensæ, ipsi præstato iuramento paupertatis gratis, donec ad pinguiorē fortunam venerit, donantur, vt supra late *part. 1. de remedijs, qua Commissarius aduersus pauperes habet, explicatum*.

Sexto, cum petitur ꝑ deserti iuramentum, vel suppletorium, vel in litrem. de quibus vtrum competeret, egregie disputatum in causa Melchiorii Strobel Appellanti, cont. Mattheij Kellern / vnd Patris Zennen Appellanti, licet non deferantur ea iuramenta regulariter, nisi à Parte sibi deserti petantur. Plot. in l. si quando. C. vnde vi. §. 50. n. 8. Tamen in Camera ex officio aliquando deferri notatum: præsertim si quis conuictus sit de mendacio, vt in causa Simsen contra Nathani Juden / 23. Decembris anno 1562.

ACTIONES ꝑ ratione expensarum competunt ex omnibus contractibus, in quibus quid vel ex mora, vel stipulatione, aut natura rei venit, quod multis capitib. docuit Garzius de *expensis*, vt *potest cap. 10. & seqq.* Qua de re cum supra de stipulationibus, & vluris actū sit, hic ea merito prætereuntur. Videantur tamen, quæ *part. 1. lib. vlt. de salario Commissar. & actionibus contra pauperes*, dicta sunt.

IN SPECIE autem, vt id vno saltem atque alio exemplo illustremus; vel ex cōtractu nominato vel innominato ex actiones descendunt.

Ex nominato, ꝑ mandati actio si doctis ob labores quid debeat. Et tunc petitur citatio, cuius rei exempla antiqua recensentur in annot. Stumpff. & Koch. ad Ord. Cam. in causa Georg Seidler tutor. Doct. Hectors contra Streitberg. Item ad instantiam eorundem contra Strangen von Hall / 13. Maii, anno 1541.

Ex innominato, præscriptis verbis actio competit; cum de expensis ratione prefectionis alicuius rei agitur: tunc etiā expensæ illæ veniunt. Et sic cum ratione dotis præscriptis verbis actum diceretur; & vna peterentur impensæ factæ ad refractionem ædium dotaliū; dicebatur etiam hac actione eas petitas dici posse, in causa Bartholomæi Seyer / contra Strang Herper. Reliqua supra de fructibus, vluris, & iuramento in litrem videri possunt.

LIBER DECIMVS.
DE REMEDIIS LICITE
TOLLENTIBVS RES
ACQUISITAS.

CAPVT I.

De remediis Liberationum.

S V M M A R I A.

- 1 *Iudex in dubio potius ad rescindendum, quam confirmandum inclinat.*
- 2 *Officio Iudicis petitur actus pronuntiari ipso iure nullus.*
- 3 *Restitutio in integrum.*
- 4 *Actiones ex variis contractibus.*
- 5 *Ex stipulatu: qua & fideiussor ad liberationem agit.*
- 6 *Idem.*
- 7 *Ex palle.*
- 8 *Rescissio contractus, ex capitis non implementi.*

Cum nemo perpetuo se obligari facile patiatur: restat vt de remediis dicamus, quibus quis ab obligationibus liberatur: de quo in genere hoc capite, in sequentibus magis in specie agemus.

- 1 Illud autem ante omnia ¶ hic notandum: Iudicem potius ad confirmandum, quam rescindendum & tollendum contractum agere: quod notabiliter expressit Aſin. in ſing. tract. de execut. §. 3. c. 164. n. 1. & 2. hinc verbis: Inquit Barthol. Capollim l. bouem §. aliquando licet. n. 11. ff. de adil. edict. per ea quæ voluit Ludo. Rom. in quodam ſuo ſingulari: quotieſcunq; dux deducuntur actiones; quarum vna tendit ad reformandum contractum: alia vero ad eundem reſcindendum: ſi illa actio quæ ad contractus reſciſſionem ſpectat, intentata ſit, Iudex ex ſuo officio ſententiâ ſuper illa actione ſerere poteſt, quæ ad contractus reformandû pertinet, parte etiam id non petente; prout ille æquitati inagis conuenire exiſtimauerit, vt eſt text. in d. §. aliquando. Exemplum aut huius ſpeciei ponit in quodam, qui domum Titio cum ea conditione & pacto vendidit, vt ſi venditor deciperetur, poſſet aduerſus emptorẽ ad reſcindendam venditionẽ, aut ad lupplendum illud plus, in quo deceptus appareret agere:

Vnde cum venditor deceptus eſſet, egit cõtra emptorem, ad venditionem reſcindendam; quibus ſtantibus dicitur Iudicẽ venditionem validam pronuntiare poſſe, & emptorem ad illud plus, in quo venditor fuit deceptus, condemnare; & ex conſequenti venditionẽ ipſam reformare; etſi id petitum non ſit: ſed tantummodo venditionem reſcindi.

REMEDIA vero generalia, vel in officio Iudicis, vel in actionibus conſiſtunt.

OFFICIUM Iudicis: vel ad tollendum actum, vel ad ſublatũ reſtaurandũ imploratur.

Ad tollendum: ¶ cum petitur actus pronuntiarĩ ipſo iure nullus, de quo ſupra aliqua de nullitatibus. Item de vnione prolium, nulla pronuntianda, & de querela inofficioſi quædam dicta ſunt, quæ huc recte referuntur.

Ad ſublatum actum reſtaurandum ¶ competit; Reſtitutio in integrum.

Primo, ſi dicitur contractus reſciſſus ob nõ impletum modum, aut conditionem: quod quo modo in maioribus & minoribus procedat, egregie explicat, rationibusque & Doct. authoritatibus illuſtrat Sfort. Odd. de Reſtit. in integrum. part. 2. queſt. 84.

Secundo, cum contra renuntiationes, maxime minor reſtitui petitur, per l. non omnia. l. 3. §. quod ſi minori. ff. de minorib. Sfort. Odd. late d. l. queſt. 85. art. 1. vbi hoc variis exemplis prolixe illuſtrat.

ACTIONES, QUÆ IN HAC materia proponi ſolent, plerumque ex contractibus originem ducunt. Et in genere, ¶ quando contractus ab initio validus infringi, vel reſcindi petitur, actio ex eo contractu deſcendens dari dicitur, l. ſed Celfus. 6. §. ſi fundus. & ibi gloſſ. in verbo, eſſe. ff. de contrahenda emptione. l. ſi fundus. 4. in principio. vbi gloſſ. in verbo, Competere. ff. de leg. commiſſ. l. ex empto. 11.

§. ſi

§. si quis virginem. & §. si quis viua. & ibi glo. in verbo. ad distrabendam. ff. de action. em. pt. glo. in l. 2. verbo, Iudicis, & ibidem Bart. num. 1. & Doct. C. de res. ind. vendit.

IN SPECIE autem, vel ex nominato, vel innominato contractu oriuntur.

1 E nominato † contractu, ex stipulatione agitur.

Primo, ob non impletum promissum, pœnamque commissam.

6 Secundo, † Fideiussor ad sui liberationem hac actione non inconcinne agere dicitur: de quo supra de fideiussorib.

Ex innominato contractu;

7 Primo, pacto. † si pacto iuramento firmato renuntiatum alicui iuri: Nam renuntiationes hæc ad pacta referuntur, de quo Doct. in cap. quamuis. de pactis. in 6.

8 Secundo, cum contractus rescinditur † ex capite non implemanti: cum illud quod implendum est, causa finalis ipsius contractus. vide Crauct. cons. 299. nu. 1. & 2. vbi etiam dat conditionem sine causa, ad recuperandam possessionem.

CAPVT II.

De Solutionum remediis.

S Y M M A R I A.

- 1 Mandata de soluendo sine clausula.
- 2 Oblatio debiti. Et quatenus ea sufficiens sit.
- 3 Index ex officio ad solutionem decimarum cogere potest.
- 4 Restitutio in integrum.
- 5 Mandatum contra cessionem male factam.
- 6 Ex variis contractibus.
- 7 Conditio indubiti. & num. 9.
- 8 Ad exhibendum.
- 9 Ex stipulatu.
- 10 Ex emptio. 12 Conditio. 13 Mandata.
- 11 Dotis. 15 Negotiorum gestorum.
- 16 Conditio incerti.
- 17 Conditio causa data, causa non secuta.
- 18 Actio de errore calculi.
- 19 Stellionatus, & Furti.
- 20 Rei vindictio.
- 21 Conditio sine causa, cuius affinitas.
- 22 Ex stipulatu.
- 23 Ex emptio. nu. 27. Conditio. nu. 24.

25 Conditio ob turpem vel iniuriam causam, cuiusque affinitas.

26 Actio debiti principalis.

28 Concessio. 29 Repetundarum.

30 Actio ad repetitionem iuramentum.

31 Ex iusu prohibito.

32 Ex consuetudine Anton. de Iudicio qui male indicauit.

33 Decalumniationibus. 34 Hypothecaria.

35 De conditione causa data; causa non secuta, cuiusque affinitas.

36 Ad exhibendum.

37 Empti. 38 Venditi.

39 Prescriptio verborum.

40 Rei vindictio.

RATIONE Solutionis remedia competentia sunt, vel officium Iudicis, vel actiones.

OFFICIUM Iudicis, vel ad promouendam, vel impediendam, aut retractandam solutionem occupatur.

Ad promouendam: Primo, varia Mandata † de soluendo sine clausula, de quibus supra de mutuo & Mandatis executorialibus pluribus actum, a Iudice peti, & decerni si licet:

Secundo, Ad impediendam † sit oblatio debiti realis (quæ sinit vsuras, de qua in l. oblatum. C. de vsuris.) Etiam verb. lis: Primo quoniam creditor acceptare recusat. Secundo, si in iudicio fiat. Et ex hoc fundamento, in casu verbalis oblationis iudicialiter factæ; fructus à die factæ oblationis adiudicati sunt in causa Dami contra Euerdes anno 1582.

Tertio, ad solutionem † decimarum Iudex ex officio compellit, late per rationes Affin. in tract. de execut. §. 3. c. 10. 2.

Quarto, Restitutio in integrum datur † minori contra solutionem factam, si læsus est ex illa solutione, l. ait Pretor. in princip. de minoribus. Et l. 1. Cod. si aduersus soluit. latissime hoc post alios prosequitur Sfort. Odd. de Restit. in integ. quest. 52. per totum.

Quinto, quando quis in fraudem suorum, & vxor præsertim marito actionem cessit: tunc Mandatum petitur ad Iudices inferiores, ne concedant talem fieri cessionem; cuius rei exemplum extat in symphor. supplicat. tom. 2. part. 3. tit. 22.

ACTIO.

ACTIONES quæ competunt, similiter vel ad soluendum, vel solutionem impediendum intentantur.

AD SOLVENDUM, ex omnibus contrahentibus, ex quibus quid debetur, ut capite præcedente dictum, & ex unico Exemplo murui videre licet. Alia vbiq; ipse lector superius colligat.

AD SOLVTVM reuocandum varia remedia dantur.

7 **PRIMO**; si errore et solutio facta, conditio indebiti, *et. sit. sic in scripto in ff. & Cod.*

Cuius affines actiones sunt plures: Et eæ, vel præparatoriæ, vel principales.

8 **Præparatoriæ**: ad exhibendum, et si venditor fundum dederit, rntis casus non ablatis. *l. fundi. 17. §. si rnta a casa. ff. de actionibus empti.*

Principales, sunt vel reales, vel personales.

Personales, ex contractu, vel delicto.

Ex contractu: primo in genere, si compensationis exceptione tutus, et per errorem soluerit; hoc enim casu solutum non condicitur, sed indebiti conditio competit, *l. qui inuicem. 30. ff. de condict. indebiti*, vide tam in gloss. in d. l. qui inuicem. 30. in fin. & l. si ambo. 10. §. 1. ibi: si quis igitur. *ff. de compensatione.*

Secundo, in specie; vel ex vero, vel quasi contractu.

Ex vero; nominato, vel innominato.

Ex nominato, verbis, vel consensu constant.

10 **Verbis**; stipulatione; et si cum quis alii, quam cui debetur, soluerit, is cui solutio facta est, cauerit creditorem solutionem ratam habiturum: hoc enim casu creditore ratum non habente, actio hæc de rato competit, *l. si sine. 22. in princ. vers. & conditio. l. vltima. §. fin. ff. de rato haberi.*

11 **Qui consensu constant**, et primo, actione emptio, si quis rem suam ignoras emerit, pretium recuperat, *l. huiusmodi. 84. §. qui seruum, vers. quod si pretio. ff. de legat. 2.* Secundo, si

venditor liberum prædictum tradiderit, sed si ruiens tradere debebat. *l. si tibi liberum. 8. ibique gloss. ff. de actionibus empti.*

Conductu, et actio sola; si cum conductor ante conductionis tempus finitum totam pensionem soluerit, postea res conducta incendio, vel alio casu intereat, nondum elapso conductionis tempore. *l. sed addas. 19. §. si quis cum. 6. ff. locati.*

Mandati, et si alius quam qui debet, soluerit; hic enim etiam ab eo qui debet, repetere potest, *l. vlt. in fin. ff. de negot. gest. l. si quid possessor. 31. in princ. vers. sed & petitor. ff. de petit. hered.* Secundo, si fideiussor pro reo principali indebitum per errorem soluerit, *l. indebitum. 4. 7. ff. de condict. indebiti. l. si procuratorem. 8. §. si ignoranter. vers. quod & adlitem. l. si fideiussor. 29. §. si cum debitor. ff. Mandati.* hoc tamen ita, nisi fideiussor suo non debitoris nomine soluerit, *d. l. 4.* Tertio eo casu, quo infra primo casu negotiorum gestorum actionem concedimus.

Doli; et si pater ignorans filium diuortit. *l. 14. ff. de dorem promissam soluerit. l. si pater. 41. ff. soluto matrimonio.*

Ex quasi contractu, negotiorum et gestorum; primo, si cum quis alii: quam cui debetur, soluerit, creditor solutionem ratam habuerit. *l. si pecuniam. C. de contrahend. stipulatione.* Secundo, eo casu, quo supra primo casu actionem mandati dedimus, numero 13.

Ex innominato contractu, primo et conditio incerti, eo casu, quo supra secundo casu actionem venditi dedimus, numero vndecimo.

Secundo, et conditio causa data, causa non secuta sola; cum quis alicui tanquam procuratori creditoris soluerit; et creditor postea solutionem non habuerit ratam, *l. si procuratori. 14. ff. de condictione causa dat. causa non secuta.*

Alitio et de errore calculi; si error calculi prætendatur, *de quo libro 2. C. si al. §. l. unica, & iter, in singul. ea de re tractamus.*

Ex delicto, vel nominato, vel innominato.

Innominato : si quis sciens indebitum ac-
 19 cepit, et hoc casu iudicio stellionatus ten-
 netur. l. si fideiussor 29. §. in omnibus. in fin. ff.
Mandati, item furi actione, l. si procuratori.
 24. in fin. ff. de condic. indebiti.

Reales actiones dantur, primo, si
 quis non suum, sed alienam pecuniam per ex-
 20 rorem soluerit; tunc pecunie vindicatio et
 competit. l. qui heredi. 46. & l. dominus. 53. ff.
 de condictione indebiti. l. si filiusfamilias. ff. si cert.
 petat. l. servus infans. 20. ff. de fideiussoribus.
 Quod tamen ita accipiendum, si dominus
 non vindicat: hoc enim casu solvens per
 condictionem indebiti possessionem repe-
 tit, l. indebiti. 15. §. sed et si nummi. ff. de condic. in-
 debiti.

Secundo, si pupillus, tutiofus, vel is eni
 bonis interdictioni est, sine tutoris vel cura-
 toris autoritate indebitum per errorem
 soluerit; tunc filii vindicatio competit,
 l. interdum. 29. §. d. titul. nisi pecunia soluta sit
 consumpturum tunc enim condicendo, d. l. 29. in
 fin.

Et hæc de primo reperendi modo,
 errore scilicet. Reliqui ex defectu causæ pro-
 veniunt, quæ sunt numerosiores: de quibus,
 quia quæque species sua habet affinitas,
 sigillatim in sequentibus agendum erit.

21 PRIMA conditio sine causa est. et si
 causa, ob quam quid gestum est; vel nulla
 sit, vel finita, ideoque gestum retractari pe-
 titur, leg. 1. & l. qui sine. 3. ff. de condic. sine
 causa.

Huius autem affinitas remedia ex
 contrahibus descendunt: Primo, qui verbis;
 secundo qui consensu perficiuntur.

22 Ex contractu qui verbis perficitur,
 stipulatione scilicet, cum quis sine et cau-
 sa quid promittit: hoc enim casu ex stipu-
 latione conventus, etiam exceptione defendi-
 tur, l. 2. §. circa. versicul. si quis sine. ff. de doli ma-
 li exceptis.

23 Ex contrahibus qui et consensu per-
 fiuntur.

Primo actio ex empto concurrebat; si artha da-
 ta, pretioque soluto, vel emptione pacto re-
 sistit, artha emptori non reddatur.

Secundo, ex conducto et actio, si cum fullo
 ob vestimenta deperdita pretium solvisset,
 dominus postea vestimenta receperit, hæc
 actione pretium repeti potest, l. 2. ff. de con-
 dictione sine causa.

SECUNDA conditio est, si ob turpem
 vel iniustam et causam quid gestum sit, ideo
 24 que gestum retractari petatur, l. 1. in fin. cum
 l. seq. l. idem si. 4. §. quæritur. Et l. ultim. in prin-
 cip. ff. de condic. ob turp. caus. l. quod evitandi
 3. l. quoritur. 4. C. eodem. Quæ nec suis affectis de-
 stituitur; sed plures habet, quæ vel reales
 sunt, vel personales.

Personales descendunt vel ex con-
 tractibus, vel delictis.

Ex contrahibus in genere: si ut debitum
 solvereur, pecunia data sit; ad repetendum
 id quod datum est, etiam et actio debiti prin-
 26 cipalis competit, l. ultim. §. si ob rem locatam. ff.
 d. titul. l. si inter. 5. ff. de tutela & rationibus.
 si tamen ex testamento, vel stipulatu, vel ex
 alio contractu stricti iuris debitum fuit;
 tunc stricti iuris actio non datur, sed condi-
 ctio tantum ob turpem causam, d. l. ultim. §.
 fin. & ibi gloss.

Ex empto; et si quis rem suam emerit, &
 27 inde pretium solverit, id repetit actione
 ex empto, l. si arcei. ff. de contrab. emptio.

Ex delicto; vel nominato, vel innominato.

Nominato, publico; et Concussionis, l. 2. ff. de
 28 concussionibus.

Item legis Iulie et repetundarum. l. 1. §. 1.
 29 versicul. maxime. ff. eod. tit.

Innominato; si vi sine soluta repetantur: ad
 has enim repetendas peculiaris et actio ex iu-
 30 re Pontificio competit. Item, si ex lusu et pro-
 31 hibito, quid datum sit; hoc enim casu ad re-
 petendum peculiaris datur actio; de qua tra-
 ctatur libro 21. ff. titul. 5. nec non constitutio
 Imperatoris Antonini. et d. l. 1. §. sed et constitu-
 32 tio. l. 1. c. de pena iudicis, qui male iudicavit. Si-
 militer etiam peculiaris in factum de calu-
 mniatoribus actio concurrebat; si quis ob ne-
 gotium faciendum, vel non faciendum pec-
 uniam acceperit, vel stipulatus sit et, l. 1. in
 33 princip. l. in heredem. §. sed et si em. ff. de calumnia-
 toribus.

poribus. l. *quasi*. l. *canon* in *extr.* 12.7. de qua tractatur lib. 3. ff. tit. 6.

- 34 Reales: hypothecaria, † quæ ex ta-
cita hypotheca pro vlturis restituendis com-
petit. Villalob. in *communibus opinionibus*, in *lit.*
V. numero 69. Vinius libro 1. *commun. opin.* in
verb. *ysurarius*, versicul. *similiterque occurrat*, circa
finem.

- 35 TERTIA conditio, est conditio cau-
sa data, causa non secuta, si causâ ob quam †
quid datum aut promissum est, secuta non
sit: & ob id gestum retractari petatur, l. 1. §. si-
ne autem. l. *nihil refert*. 4. ff. de *condict. sine cau-*
sa. l. 1. §. ob rem. ff. de *condictione ob turpem cau-*
sam. Cum hac etiam aliquæ cognationem
habent; quæ vel præparatoriæ, vel princi-
pales sunt.

- 36 Præparatoriæ: † ad exhibendum:
Si dominium rei datæ in accipientem non sit
translatum. l. si *procuratori*. 14. in fin. & l. *cum*
seruus. 15. ff. de *condict. caus. dat. causa non secuta*,
l. *dotu fructum*. 7. §. si *rei*. versicul. *proinde*, & l. si
ego Scia. 9. in princip. versul. *fin vero non statim*. ff. de
iure dot.

Principales actiones: vel reales sunt,
vel personales.

Personales: vel ex contractu, vel
delicto.

Ex *contractu*: vel nominato, vel innomi-
nato.

- 37 E *Nominato*, empti sola, † si pretio soluto,
res vendita non tradatur. Agitur autem ad
rem tradendam, & ad id, quod actoris in-
terest, præstandum, l. *in princip* Et l. *ex empto*.
11. §. *idem ait*. ff. de *act. empti*. Quod non pro-
cedit, si venditio sit inutilis vel irrita facta. l.
22. *hanc legem*. & l. *sequi*. l. 52. *Senatus*. l. *domum*.
57. ff. de *contrahend. emptione*.

- 38 Venditi sola: † si vendita re & tradita, pre-
tium pro ea non sit solutum, ad pretium ven-
diti hæc actio datur.

Ex *innominato*; conditio cautionis, si
chirographo dato, postea pecunia nume-
rata non sit: hoc enim casu querela non nu-

meratæ pecuniæ, & conditio cautionis
competit. l. si *quasi*. 7. Et l. in *contradictibus*. 4.
§. *illo videlicet*. versul. *in omni enim*. C. de non nu-
mer. pecun. de qua vide infra, de Interrogato-
riis, tit. de *Exceptionibus*.

Præscripti *verbi*; † si non ad rem ipsam, sed
ad id quod actoris interest, agatur. l. 5. *natu-*
ralis. §. & *siquidem*. l. si *tibi decem*. 7. ff. de *prescrip-*
verb.

Realis, rei vindicatio † eo casu 49
competit, quæ proxime actionem ad exhi-
bendum dari diximus, numero *trigesimo pri-*
mo.

Quod tamen ita accipiendum, nisi pecu-
nia data ab accipiente sit consumpta: tunc
enim condici potest l. 29. in fin.

CAPVT III

De delegationum Remediis.

SYMMARIA.

- 1 *Conditio ad liberandum.*
- 2 *Restitutio in integrum.*

RATIONE DELEGATIONIS,
vel pro validitate, vel inualiditate disce-
patur.

SI PRO VALIDITATE, tunc, si quis
tutus per exceptionem se alii delegari pas-
sus est, † aduersus eum cui est delegatus, 1
non potest istam quam habet exceptionem
opponere; sed aduersus delegantem condi-
tione ad liberandum vti potest: per ea quæ
habentur in l. si *quis*. 12. & l. *sequi*. ff. de *novat.* l. 1.
§. *siue*. ff. *Quarum rerum actio*.

AD INVALIDANDAM delegationem
restitutio in integrum petitur; † si persona de-
legata sit minus idonea ad soluendum, quam
prima, per l. *patri*. §. *penultim. de minor*.
post Azon. pulchre Sfort.

Odd. de *restitut. in in-*
tegrum. q. 54. ar-
tic. 9.

CAP IV.

SYMMARIA.

De nouationum remediis.

SYMMARIA.

- 1 *Restitutio in integrum.*
- 2 *Quomodo ex noua obligatione agatur.*
- 3 *Actio ex stipulatu.*

REMEDIA nouationis, sunt vel officium Iudicis: vel actiones.

OFFICIUM Iudicis competit, & pro
2 † restitutione in integrum aduersus nonationem agatur, per l. minor, cui per fideicommissum. ff. de minorib. post Can. iunc. Sfort. Odd. de Restitut. in integrum. part. 2. quest. 54.

ACTIO, quæ competit, non † est actio antiqua: sed illa, quæ noua est: cum illa antiquam obligationem plane perimat. Cessante autem priore actione, † ex stipulatu actio competit, Insuper quibus medijs tollitur obligatio præterea nouatione. & Inst. de actionib. §. de constituta. in fin. l. si ansum. 2. C. de execut. rei iudicata.

CAPVT V.

De compensationum remediis.

SYMMARIA.

- 1 *Varia actiones.*
- 2 *Actio ex ipso principali contractu.*
- 3 *Retentio.*
- 4 *Permutatio: aut de vt dei.*
- 5 *Pignoratitia.*

QUAMVIS compensatio proprie in modum exceptionis proponatur, tot. tit. de compensationib. tamen dantur & eius nomine
1 actiones, post alios Leonard. Coppelius † de compensat. cap. 10. n. 14.

PRIMO actio † ex ipso principali contractu, cuius affine remedium est.

PRIMUM, Retentio, † quæ sæpius petitur confirmari. Iacob. de Put. decis. 262. n. 6.

SECUNDUM, Permutatio, † seu contractus, de vt dei.

TERTIUM, si † debitor pecuniz solutio per compensationem facta sit: tunc quod actor pro credito habebat, pignoratitia repetit, l. 12. in iure. C. hoc tit. Tyndar. de compensat. art. 10. effod. 11.

CAPVT VI.

De cessionis bonorum remediis.

- 1 *Ad carcerem quomodo procedatur.*
- 2 *Iudex ex officio vtro vergens ad inopiam, detinet vnu-
vi aduulsiat.*
- 3 *Iudex ex officio decoctorem, tanquam inopem ad agendum, reuocat.*
- 4 *Censura à suspecto quomodo exigatur.*
- 5 *Restitutio in integrum.*
- 6 *Actio prima contra cessionarium, si ad pignoratitia fortunam peruenierit.*
- 7 *De concursu creditorum.*
- 8 *Actio contra infirmum aut seculum, necesse no fallit
facta competens.*
- 9 *Communis diuicendo.*
- 10 *Ex delicto, & n. 11. De dolo. m. 12.*
- 11 *Hypothecaria.*
- 12 *De reuocandu alienatis in fraudem creditorum.*

RATIONE cessionis bonorum remedia, aut officio Iudicis, aut via actionis competunt.

EX OFFICIO primo ad carcerem proceditur † si renuntium de cessione cessionis: de quo tamen, an scilicet fieri possit, non conuenit inter interpretes. De quo egregie Asin. de execut. §. 2. cap. 1. n. 5. Deinde, si consuetudine cessio tollatur, & carcer imponatur: vt iure Saxónico. Quod & probatur à Doctoreibus, vt videre est apud Asin. d. loc. n. 6.

SECUNDO; si vir † ad inopiam vergat, vt dos à muliere restituatur, ex officio nõ rogatus, iniungit Iudex. De quo Asin. de execut. §. 3. c. 112.

TERCIO: ex officio † reuocat Iudex decoctorem, tanquam inidoneum ad agendum, vt statuit eleganter Asin. d. l. cap. 71.

QUARTO, ex officio † cessionem perenticiationem Iudex iniungit, ne ex ciuitate discedat, ante finem litis; & petito ratione cessionis bonorum, tanquam informis reuocatur: Ita factum. 24. Maii, anno 1594. Debet enim citatio peti ad videndum fieri cessionem, & bonis deputari curatorem. Quæ notata in causa D. Eysenhardt contra Nodding.

QUINTO, † Restitutionem in integrum impetrans, ex gratia Principis, recuperat beneficium cessionis bonorum: de quo vtrinque pulchre Sfort. Odd. de Restit. in integ. part. 2. quest. 97. num. 19. Et ex hac gratia principis, tanquam ex privilegio, vel conditione ex constituit, Principis agit.

VIA actionis competentia, sunt aut realia, aut personalia.

PERSONALIA: vel ex contractu, vel delicto.

Ex contractu autem vel vero, vel quasi.

6 *Ex vero*: Primo est remedium seu actio \dagger primitiva, qua agitur contra cessionarium, ut ad pinguiorem fortunam pervenit.

7 *Secundo*, est remedium, qua \dagger creditores sibi inuicem præferri petunt, de quo supra de pignoribus.

8 *Tertio*, est actio \dagger quam creditores contra institutorem, aut socium cedentis instituunt, quæ ex contractu venit, quo cedens obligatus fuit.

9 *Ex quasi contractu*, communis \dagger dividendo

in iudicium competit, quo debitores simile causam habent, & divisionem instituunt.

Ex delicto; Primum: \dagger cum petuntur decutores in carcerem detruji, de quo supra.

Secundo, cum petuntur tanquam dissipatores \dagger & fures puniri, aut cum ignominia, vigore Statuti, cedere.

Tertio, est actio \dagger de dolo, contra eum, qui dolo occultavit, aut qui dolum adhiberant cessionem: qui non potest cedere, sed si non habet in ære, laet in corpore.

REALIA: Primo \dagger actio hypothecaria contra possessorem bonorum hypothecatarum.

Secundo, est \dagger peculiaris actio: si quis in fraudem creditorum alienatum.

FINIS TERTIÆ PARTIS.

